

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
2002/C 181 E/01	Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration: »Integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum« (2002-2006) (KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0122(CNS)) ⁽¹⁾	1
2002/C 181 E/02	Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration: »Strukturering af det europæiske forskningsrum« (2002-2006) (KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0123(CNS)) ⁽¹⁾	72
2002/C 181 E/03	Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som ved hjælp af direkte aktioner skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (2002-2006) (KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0124(CNS)) ⁽¹⁾	94
2002/C 181 E/04	Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram (Euratom) for forskning og uddannelse på området kerneenergi (2002-2006) (KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0125(CNS)) ⁽¹⁾	112
2002/C 181 E/05	Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram 2002-2006 for forskning og uddannelse, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter ved hjælp af direkte aktioner for Det Europæiske Atomenergifællesskab (KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0126(CNS)) ⁽¹⁾	132

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2002/C 181 E/06	Forslag til Rådets direktiv om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest (KOM(2002) 51 endelig udg.) ⁽¹⁾ 142	142
2002/C 181 E/07	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådet direktiv om markedsadgang for havne-tjenester (KOM(2002) 101 endelig udg. — 2001/0047(COD)) ⁽¹⁾ 160	160
2002/C 181 E/08	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om søtransport mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Folkerepublikken Kina på den anden side (KOM(2002) 97 endelig udg. — 2002/0048(CNS)) 176	176
2002/C 181 E/09	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (KOM(2002) 119 endelig udg. — 2002/0061(COD)) ⁽¹⁾ 183	183
2002/C 181 E/10	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af Cartagena-protokollen om biosikkerhed (KOM(2002) 127 endelig udg. — 2002/0062(CNS)) 258	258
2002/C 181 E/11	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (KOM(2002) 139 endelig udg. — 2002/0066(CNS)) 275	275
2002/C 181 E/12	Forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats for brændstoffer indeholdende biodiesel (KOM(2002) 144 endelig udg.) 280	280
2002/C 181 E/13	Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (KOM(2002) 148 endelig udg.) 282	282
2002/C 181 E/14	Forslag til Rådets forordning om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif ved indførelse af visse varer med luftdygtigheds-certifikater (KOM(2002) 147 endelig udg.) 293	293
2002/C 181 E/15	Forslag til Rådets afgørelse om underskrivelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Chile (KOM(2002) 151 endelig udg.) 295	295
2002/C 181 E/16	Ændret forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen (KOM(2002) 136 endelig udg. — 2001/0027(CNS)) 303	303
2002/C 181 E/17	Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union (KOM(2002) 136 endelig udg. — 2002/0069(CNS)) 306	306

2002/C 181 E/18	Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger vedrørende endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper i Europa-Parlamentet (KOM(2002) 136 endelig udg. — 2002/0070(CNS)).....	309
2002/C 181 E/19	Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber (KOM(2002) 136 endelig udg.)	312
2002/C 181 E/20	Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (KOM(2002) 136 endelig udg. — 2001/0028(CNS)).....	313
2002/C 181 E/21	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 517/94 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel (KOM(2002) 167 endelig udg. — 2002/0081(ACC))	314

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration: »Integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum« (2002-2006) ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/01)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0122(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 31. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 194.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. ... om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre aktivitetsblokke, »integration af forskningen«, »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den første og den tredje blok gennemføres for de indirekte aktioners vedkommende ved dette særprogram.
- (3) De deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget i afgørelse nr. ..., (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) bør også gælde for dette program.

Uændret

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. ... om Det Europæiske Fællesskabs sjette flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre aktivitetsblokke, »Koncentration og integration af EF's forskningsindsats«, »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den første og den tredje blok gennemføres for de indirekte aktioners vedkommende ved dette særprogram.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

(4) Hvis de nye instrumenter, som omfatter forenklet og decentraliseret forvaltning samt udnyttelse af ekstern teknisk støtte, udnyttes fuldt ud i dette program, det bevirke, at udgifterne til personale og administration sænkes til højst 5,5 % af det samlede anslåede bevillingsbehov til gennemførelse.

(5) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og innovationen i Fællesskabet, på at tilskynde små og mellemstore virksomheder til at deltage og på internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelses Der bør rettes en særlig opmærksomhed mod landene.

(6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

(7) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om samme emne er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa. Ved gennemførelsen af dette program vil der blive taget hensyn til kønsaspektet inden for forskning.

ÆNDRET FORSLAG

(4) Det erkendes, at de nye instrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk) har stor betydning som overordnet hovedmiddel til at nå målene om kritisk masse, forenkling af forvaltningen og europæisk nytteværdi af Fællesskabets forskning i forhold til det, der allerede iværksættes på nationalt plan, og til at nå målet om integration af forskningskapaciteten. De skulle bevirke, at udgifterne til personale og administration sænkes til højst 6,0 % af det samlede anslåede bevillingsbehov til gennemførelse af programmet. I 2004 vil uafhængige eksperter evaluere, hvor effektivt hvert af disse instrumenter har været under gennemførelsen af rammeprogrammet.

(5) Lande, der har indgået de nødvendige aftaler kan deltage i programmet, jf. traktatens artikel 170; på projektplan og på grundlag af princippet om gensidig fordel kan også enheder fra tredjelande samt internationale organisationer for videnskabeligt samarbejde deltage.

(6) Ved gennemførelsen af dette program bør der i forlængelse af Kommissionens meddelelse »En mobilitetsstrategi for det europæiske forskningsrum« lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet, på innovation, på små og mellemstore virksomheders behov og på at tilskynde dem til at deltage samt på internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer. Der bør rettes en særlig opmærksomhed mod kandidatlandene.

(7) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program skal grundlæggende etiske principper overholdes, herunder sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; der vil ikke blive ydet tilskud til forskning med militære formål.

(8) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om samme emne er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa, og yderligere tiltag på området er påkrævet. Ved gennemførelsen af dette program vil der blive taget hensyn til kønsaspektet inden for forskning.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000. PE 284.656.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000. PE 284.656.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (8) For at kunne udnytte det fulde potentiale i dette program bør alle relevante parter, især medlemsstaterne og associerede stater, tilskyndes til at engagere sig aktivt i en fælles bestræbelse på at øge koordineringen af den forskningsindsats, der gøres i Europa, bl.a. ved at åbne de nationale programmer og etablere netværk mellem dem og ved fri udveksling af oplysninger i forbindelse med den forskning, der foregår på alle niveauer.
- (9) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemskuelig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses; forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (10) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (11) Kommissionen bør når tiden er inde, sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.
- (12) Inden for dette program bør udvalgte forskningstemaer udelukkende gennemføres ved hjælp af tre former for virkemidler: Ekspertisenet, integrerede projekter og Fællesskabets deltagelse i nationale forskningsaktiviteter, der iværksættes i fællesskab i henhold til traktatens artikel 169 —
- (9) For at kunne udnytte det fulde potentiale i dette program bør alle relevante parter, især medlemsstaterne, de associerede kandidatlande og de andre associerede stater, tilskyndes til at engagere sig aktivt i en fælles bestræbelse på at øge koordineringen af den forskningsindsats, der gøres i Europa, bl.a. ved at åbne de nationale programmer og etablere netværk mellem dem og ved fri udveksling af oplysninger i forbindelse med den forskning, der foregår på alle niveauer.
- (10) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemskuelig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses; forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (11) Deltagelse i aktiviteterne under dette program vil blive fremmet gennem offentliggørelse af de fornødne oplysninger om indhold, vilkår og procedurer; oplysningerne vil blive stillet til rådighed for potentielle deltagere, også fra de associerede kandidatlande og andre associerede lande, i god tid og i en grundigt gennearbejdet form. Der vil blive gennemført specifikke aktiviteter til støtte for deltagelse af forskere og institutioner fra udviklingslande, Middelhavslande, herunder det vestlige Balkan, samt Rusland og de nye uafhængige stater ⁽¹⁾.
- (12) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (13) Kommissionen vil, når tiden er inde, sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker, hvilket vil blive gjort i åbenhed over for alle relevante aktører.
- (14) De nye instrumenter vil blive anvendt under hvert forskningstema fra den dag sjette rammeprogram iværksættes, og hvis det skønnes nødvendigt, som hovedmiddel, mens der fortsat anvendes specifikke målrettede projekter og koordinerende aktioner.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ NIS: Newly Independent States.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(15) Der bør indføres en særlig budgetpost for hvert udvalgt forskningstema i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Uændret

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages der for perioden fra [...] til 31. december 2006 et særprogram om »Integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum« (i det følgende benævnt »særprogrammet«).

2. Særprogrammets mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 12 505 millioner EUR, hvoraf højst 5,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Bilag II indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 12 855 millioner EUR, hvoraf højst 6,0 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Bilag II indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under det sjette rammeprogram, skal gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

*Artikel 3**Artikel 4*

1. De nærmere bestemmelser om Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeprogrammet.

Uændret

2. Særprogrammet gennemføres der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og beskrevet i bilag III.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de instrumenter, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og beskrevet i bilag III.

3. Reglerne for deltagelse og formidling finder anvendelse på særprogrammet.

Uændret

*Artikel 4**Artikel 5*

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, samt tidsplanen for gennemførelsen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Den i artikel 6 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1,

— eventuelle justeringer af den vejledende fordeling af beløbet, der er anført i bilag II.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF⁽¹⁾ i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

Artikel 7

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 6

Uændret

2. Den i artikel 7 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, herunder fastlæggelse af, hvilke instrumenter der først og fremmest skal tages i brug, og eventuelle senere justeringer af deres anvendelse

Uændret

Artikel 7

Uændret

Artikel 8

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået; rapporten skal også indeholde oplysninger om finansieringsforhold.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig overvågning og evaluering af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 6.

Artikel 9

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

Programmet er struktureret således:

1. KONCENTRATION OG INTEGRATION AF EF'S FORSKNINGS-INDSATS
 - 1.1. **Udvalgte forskningstemaer**
 - 1.1.1. *Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste*
 - i) Avanceret genomforskning og anvendelse heraf på sundhedsområdet
 - ii) Bekæmpelse af vigtige sygdomme
 - 1.1.2. *Informationssamfundsteknologi*
 - 1.1.3. *Nanoteknologi og nanovidenskab, videnbaserede multifunktionelle materialer, nye produktionsprocesser og nyt udstyr*
 - 1.1.4. *Luftfart og rumfart*
 - 1.1.5. *Fødevarekvalitet og -sikkerhed*
 - 1.1.6. *Bæredygtig udvikling, globale miljøændringer og økosystemer*
 - i) Bæredygtige energisystemer
 - ii) Bæredygtig overfladetransport
 - iii) Globale miljøændringer og økosystemer
 - 1.1.7. *Borgere og styreformer i et videnbaseret samfund*
 - 1.2. **Specifikke aktiviteter, der dækker et bredere forskningsfelt**
 - 1.2.1. *Støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov*
 - 1.2.2. *Horisontale forskningsaktiviteter med deltagelse af små og mellemstore virksomheder*
 - 1.2.3. *Særlige foranstaltninger til støtte for internationalt samarbejde*
2. STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM
 - 2.1. **Støtte til koordinering af aktiviteterne**
 - 2.2. **Støtte til en sammenhængende politikudvikling**

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Indledning

Med dette program fremmes forskning i verdensklasse dels på centrale udvalgte områder af særlig interesse og nytteværdi for Europa og europæisk erhvervslivs konkurrenceevne, således som de er identificeret i det sjette rammeprogram, dels inden for emner, der identificeres som særlig betydningsfulde under gennemførelsen af rammeprogrammet på baggrund af behov i forbindelse med tilrettelæggelse eller gennemførelse af EU-politikker og muligheder, som opstår inden for nye frontforskningsområder.

Programmet vil tilstræbe en mere omfattende integration af forskningen i Europa gennem:

— En koncentreret indsats inden for udvalgte forskningstemaer ved hjælp af stærkt virkende finansieringsinstrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk), som grupperer forskningens aktører i sammensætninger, der egner sig til de udvalgte forskningstemaers nye udfordringer, og i et omfang, der sikrer den kritiske masse.

— Fremme af netsamarbejde og en fælles indsats mellem nationale og europæiske rammer for forskning og innovation og åbning af nationale programmer inden for disse udvalgte områder, herunder, hvor det er relevant, ved hjælp af de i traktatens artikel 169 omhandlede programmer, samt inden for andre områder, hvor en sådan indsats ville være til gavn for det europæiske forskningsgrundlag.

Dette program står i et komplementært forhold til programmet »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og til særprogrammet for Det Fælles Forskningscenter (FFC), og dets gennemførelse vil blive koordineret med disse to programmer.

Uændret

— Systematisk og koordineret planlægning og udførelse af forskning til støtte for EF-politikker og til udforskning af nye og opdykkende videnskabelige og teknologiske arbejdsområder, idet der tages hensyn til de behov, som de relevante aktører i hele EU giver udtryk for.

Uændret

Det internationale samarbejde er en vigtig dimension af rammeprogrammet. I dette særprogram udføres de internationale aktiviteter på to måder:

— Deltagelse af forskere, forskerhold og institutioner fra tredjelande i projekter inden for de forskellige udvalgte forskningstemaer, der har tilknytning til globale problemer, og som er genstand for en international indsats.

— Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter med visse grupper af lande som støtte for Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik.

Det internationale samarbejde inden for rammeprogrammet og målene hermed beskrives under »Specifikke aktiviteter, der dækker et bredere forskningsfelt«.

Kandidatlandene vil blive tilskyndet til at deltage i programmet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1. OG INTEGRATION AF FORSKNING

1.1. Udvalgte forskningstemaer

De udvalgte forskningstemaer tegner sig for langt størsteparten af udgifterne under rammeprogrammet 2002-2006. Det er hensigten at skabe en betydelig løftestangsvirkning gennem en stærkt koncentreret forskningsindsats på fællesskabsplan, som sammen med aktioner inden for andre dele af rammeprogrammet 2002-2006 og gennem åben koordinering med andre — regionale, nationale, europæiske og internationale — rammer vil resultere i en sammenhængende og højeffektiv fælles bestræbelse på at nå de overordnede mål.

De udvalgte forskningstemaer er:

- Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste
- Teknologi til informationsamfundet
- Nanoteknologi, intelligente materialer og nye produktionsprocesser
- Luftfart og rumfart
- Fødevarerikkerhed og sundhedsrisici
- Bæredygtig udvikling og globale ændringer
- Borgere og styring i det europæiske vidensamfund

For hvert aktivitetsområde beskrives derfor:

- hovedmål og forventede resultater inden for hvert af de udvalgte forskningstemaer
- de forskningsopgaver, der skal tages op i en EF-indsats.

De udvalgte forskningstemaer beskrives ved deres overordnede mål og de vigtigste fokusområder for forskningen. Det tilhørende arbejdsprogram vil beskrive forskningsindholdet i yderligere detaljer.

Små og mellemstore virksomheder vil blive tilskyndet til at deltage, og på et overordnet plan vil ligestilling mellem mænd og kvinder blive sikret under gennemførelsen af aktiviteterne.

De aktiviteter, der iværksættes under programmet, vil blive gennemført i integrerede helheder for at sikre sammenhæng og synergi mellem deres forskellige elementer og i relevante tilfælde med andre dele af rammeprogrammet.

1. KONCENTRATION OG INTEGRATION AF EF'S FORSKNINGSINDSATS

Uændret

De udvalgte forskningstemaer tegner sig for langt størsteparten af udgifterne under det sjette rammeprogram. Det er hensigten at skabe en betydelig løftestangsvirkning gennem en stærkt koncentreret forskningsindsats på fællesskabsplan, som sammen med aktioner inden for andre dele af rammeprogrammet og gennem åben koordinering med andre — regionale, nationale, europæiske og internationale — rammer vil resultere i en sammenhængende og højeffektiv fælles bestræbelse på at nå de overordnede mål.

Udgår

Uændret

Inden for de udvalgte forskningstemaer erkendes det, at de nye instrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk) har stor betydning som et overordnet hovedmiddel til at nå målene om kritisk masse, forenkling af forvaltningen og europæisk nytteværdi af Fællesskabets forskning i forhold til det, der allerede iværksættes på nationalt plan, og til at nå målet om integration af forskningskapaciteten.

OPRINDELIGT FORSLAG

Fællesskabsaktionen inden for hvert enkelt udvalgt tema, vil blive gennemført via integrerede projekter og ekspertisenet, der forskning og teknologiudvikling kan omfatte følgende aktiviteter, når disse er særlig relevante for de fastsatte mål: demonstration, formidling og udnyttelse; samarbejde med forskere og forskerhold fra tredjelande; udvikling af menneskelige ressourcer, herunder fremme af forskeruddannelse; udvikling af forskningsfaciliteter og -infrastruktur af specifik betydning for den forskning, der udføres; fremme af et bedre forhold mellem videnskab og samfund, herunder kvinder inden for videnskab.

Det kan ligeledes være hensigtsmæssigt at iværksætte forskningsaktiviteter, henhørende under artikel 169-171 i traktaten for at nå de mål, der er fastlagt for et eller flere af de udvalgte forskningstemaer.

De små og mellemstore virksomheder vil blive tilskyndet til at deltage, og ligestilling mellem mænd og kvinder vil generelt blive sikret i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteterne.

Innovation er en vigtig dimension, der skal tages i betragtning ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af FTU-aktiviteter. Ekspertisenetværk og integrerede projekter vil navnlig omfatte aktiviteter i tilknytning til formidling og udnyttelse af viden og, hvor det er relevant, aktiviteter, der kan sikre overførsel af teknologi og fremme udnyttelsen af resultaterne. Hvor det er hensigtsmæssigt, vil der blive lagt særlig vægt på overførsel af teknologi til små og mellemstore virksomheder og på oprettelse af forskningsbaserede virksomheder som et middel til at udnytte forskningsresultaterne.

Kandidatlandene vil blive tilskyndet til at deltage i programmet.

Det internationale samarbejde er en vigtig dimension af rammeprogrammet. I særprogrammet »Integration af forskningen« udføres de internationale aktiviteter i to grupper:

- Deltagelse af forskere, team og institutioner fra tredjelande i ekspertisenet og integrerede projekter, særlig i forbindelse med emner inden for de forskellige udvalgte forskningstemaer, der har tilknytning til globale problemer, og som er genstand for en international indsats
- Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter med visse grupper af lande som støtte for Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik.

Det internationale samarbejde inden for rammeprogrammet og målene hermed beskrives under overskriften »Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov«.

ÆNDRET FORSLAG

Ekspertisenetværk og integrerede projekter vil blive benyttet fra programmets begyndelse inden for hvert enkelt udvalgt forskningstema, og, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, som hovedmiddel, men samtidig anvendes der fortsat specifikke målrettede projekter og koordinerende aktioner. Foruden forskning og teknologiudvikling kan de omfatte følgende aktiviteter, når disse er særlig relevante for de fastsatte mål: demonstration, formidling og udnyttelse; samarbejde med forskere og forskerhold fra tredjelande; udvikling af menneskelige ressourcer, herunder fremme af forskeruddannelse; udvikling af forskningsfaciliteter og -infrastruktur af specifik betydning for den forskning, der udføres; fremme af et bedre forhold mellem videnskab og samfund, herunder kvinder inden for videnskab.

Specifikke målrettede forskningsprojekter og koordinerende aktioner, der konkretiserer idéen om en »vej til topkvalitet« og integrationstanken, samt specifikke støtteaktioner kan også anvendes under arbejdet med de udvalgte forskningstemaer.

Udgår

Uændret

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

De udvalgte forskningstemaer omfatter i visse tilfælde forskning, der ligger på grænsen af de traditionelle områder, så fremskridt vil kræve en tværfaglig indsats. I sådanne tilfælde vil der i forbindelse med gennemførelsen af programmet blive lagt særlig vægt på samordning mellem de forskellige udvalgte forskningstemaer og mellem disse temaer og tiltag under »foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov«.

vil aktiviteterne på dette område, hvor det er relevant, omfatte forskningens etiske, sociale og juridiske forhold, dens potentielle anvendelser, samfundsøkonomiske virkninger af den videnskabelige og teknologiske udvikling samt fremsyn. Forskning i etik i tilknytning til den videnskabelige og teknologiske udvikling vil blive gennemført under programmet »Strukturering af det europæiske forskningsrum«.

Ved gennemførelsen af dette program og i de forskningsaktiviteter, det kommer til at omfatte, skal grundlæggende etiske principper overholdes, herunder principperne på følgende områder: beskyttelse af menneskelig værdighed, persondata og privatlivets fred samt dyre- og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med EF-retten relevante internationale konventioner og adfærdskodekser som f.eks. Helsingfors-erklæringen, Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin den universelle erklæring om det menneskelige genom og menneskerettighederne, som UNESCO har vedtaget.

gældende love og regler i de lande, hvor forskningen udføres. Hvor det er relevant, skal deltagerne i forskningsprojekter ansøge de relevante etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder FTU-aktiviteterne. Der vil blive foretaget en systematisk etisk gennemgang af forslag, der vedrører følsomme spørgsmål. I særlige tilfælde kan en etisk gennemgang foretages, mens et projekt gennemføres.

ÆNDRET FORSLAG

De udvalgte forskningstemaer omfatter i visse tilfælde forskning, der ligger på grænsen af de traditionelle områder, så fremskridt vil kræve en tværfaglig indsats. Når der er behov for det, vil der også under hvert udvalgt forskningstema blive udført sonderende frontforskning i emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaernes emner. Der vil i nødvendigt omfang også blive lagt vægt på måling og prøvning. I forbindelse med gennemførelsen af programmet vil der blive lagt særlig vægt på samordning mellem de forskellige udvalgte forskningstemaer og mellem disse temaer og tiltag under »Støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov«.

Der vil blive taget behørigt hensyn til principperne om bæredygtig udvikling og ligestilling mellem kønnene. Endvidere vil aktiviteterne på dette område, hvor det er relevant, omfatte forskningens etiske, sociale, juridiske og bredere kulturelle forhold, dens potentielle anvendelser, samfundsøkonomiske virkninger af den videnskabelige og teknologiske udvikling samt fremsyn. Forskning i etik i tilknytning til den videnskabelige og teknologiske udvikling vil blive gennemført under programmet »Strukturering af det europæiske forskningsrum«.

Ved gennemførelsen af dette program og i de forskningsaktiviteter, det kommer til at omfatte, skal grundlæggende etiske principper overholdes. Disse omfatter principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder principperne på følgende områder: beskyttelse af menneskelig værdighed og menneskeliv, beskyttelse af persondata og privatlivets fred samt dyre- og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med EF-retten og relevante internationale konventioner og adfærdskodekser som f.eks. Helsingfors-erklæringen i dens seneste udgave, Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin undertegnet i Oviedo den 4. april 1997 og tillægsprotokollen om forbud mod kloning af mennesker undertegnet i Paris den 12. januar 1998, FN's konvention om børns rettigheder, den universelle erklæring om det menneskelige genom og menneskerettighederne, som UNESCO har vedtaget, samt de relevante resolutioner fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Der vil desuden blive taget hensyn til udtalelser fra Gruppen af Rådgivere vedrørende Etik inden for Bioteknologi (1991-1997) og fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi (1998 og fremefter).

Deltagerne i forskningsprojekter skal overholde gældende love og regler i de lande, hvor forskningen udføres. Hvor det er relevant, skal deltagerne i forskningsprojekter ansøge de relevante etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder FTU-aktiviteterne. Der vil blive foretaget en systematisk etisk gennemgang af forslag, der vedrører følsomme spørgsmål. I særlige tilfælde kan en etisk gennemgang foretages, mens et projekt gennemføres.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Til følgende forskningsområder ydes der ikke støtte under dette særprogram:

- forskning i reproduktiv kloning af mennesker
- forskning, der sigter mod at ændre menneskers arvemasse på en måde, der gør ændringerne arvelige ⁽¹⁾
- forskning, der sigter mod at skabe menneskelige embryoner alene til forskningsformål eller for at fremskaffe stamceller, herunder ved kerneoverførsel mellem kropsceller.

I overensstemmelse med Amsterdam-protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd skal dyreforsøg erstattes med alternative forsøgsmetoder i alle tilfælde, hvor det er muligt. Dyrs lidelse skal undgås eller holdes på et minimum. Dette gælder (jf. direktiv 86/609/EØF) især for dyreforsøg med arter, der er nært beslægtede med mennesker. Ændring af dyrs arvemasse og kloning af dyr kommer kun i betragtning, hvis formålene er etisk velbegrundede, vilkårene sikrer dyrevelfærden, og principperne om biologisk mangfoldighed overholdes.

1.1.1. *Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste* ⁽¹⁾

Kortlægningen af det menneskelige genom og mange andre genomer varsler en ny tidsalder inden for humanbiologi, som frembyder hidtil uanede muligheder for at forbedre menneskers sundhed og fremme industriel og økonomisk aktivitet. Arbejdet inden for dette forskningstema vil bidrage til at konkretisere disse fremskridt ved at integrere post-genomforskningen i de mere veletablerede biomedicinske og bioteknologiske metoder og lette integrationen af forskningskapacitet (både offentlig og privat) i Europa for at skabe bedre sammenhæng og opnå kritisk masse. Integreret tværfaglig forskning, der muliggør et tæt samspil mellem teknologi og biologi, er af afgørende betydning, når genomdata skal omsættes til praktiske anvendelser. Derudover vil et vigtigt element være at inddrage centrale aktører, navnlig erhvervslivet, personale inden for sundhedssektoren og praktiserende læger, politiske beslutningstagere, lovgivende myndigheder og patientsammenslutninger, i gennemførelsen af dette tema. Ligestilling mellem kønnene inden for forskning vil ligeledes blive sikret ⁽²⁾.

⁽¹⁾ På dette og andre områder inden for rammeprogrammet ydes der ikke støtte til kloning af mennesker til reproduktive formål; der vil ikke blive gennemført forskning, der ændrer eller har til formål at ændre menneskers genetiske arveanlæg; der vil heller ikke blive gennemført forskning, der indebærer udvikling af et menneskefoster til forsknings- eller behandlingsformål. Dyreforsøg skal så vidt muligt erstattes af in vitro metoder eller alternative metoder. Det skal undgås at påføre lidelser, eller sådanne lidelser skal holdes på et minimum, og man bør i denne forbindelse være særlige opmærksomme på dyreforsøg med de arter, der er tættest på mennesket. (i overensstemmelse med direktiv 86/609/EØF). Ændring af dyrs genetiske arvemateriale og kloning af dyr tillades kun til etisk velbegrundede formål, og når de udføres under forhold, hvor der tages hensyn til dyrevelfærd og principperne om genetisk diversitet.

⁽²⁾ Årsager, kliniske symptomer, følger og behandling af sygdomme og lidelser er ofte forskellige for kvinder og mænd. Derfor skal alle aktiviteter, der finansieres under dette udvalgte forskningstema, tage højde for muligheden for kønsforskelle i deres forskningsprotokoller, metoder og resultatanalyser.

1.1.1. *Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste*

Kortlægningen af det menneskelige genom og mange andre genomer varsler en ny tidsalder inden for humanbiologi, som frembyder hidtil uanede muligheder for at forbedre menneskers sundhed og fremme industriel og økonomisk aktivitet. Arbejdet inden for dette forskningstema vil bidrage til at konkretisere disse fremskridt ved at integrere post-genomforskningen i de mere veletablerede biomedicinske og bioteknologiske metoder og lette integrationen af forskningskapacitet (både offentlig og privat) i Europa for at skabe bedre sammenhæng og opnå kritisk masse. Integreret tværfaglig forskning, der muliggør et tæt samspil mellem teknologi og biologi, er af afgørende betydning, når genomdata skal omsættes til praktiske anvendelser. Derudover vil et vigtigt element være at inddrage centrale aktører, som f.eks. erhvervslivet, personale inden for sundhedssektoren og læger, politiske beslutningstagere, lovgivende myndigheder, patientsammenslutninger og eksperter i etiske spørgsmål, i gennemførelsen af dette tema. Ligestilling mellem kønnene inden for forskning vil ligeledes blive sikret ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Der kan ydes tilskud til forskning i behandling af kønskirtelkræft.

⁽²⁾ Årsager, kliniske symptomer, følger og behandling af sygdomme og lidelser er ofte forskellige for kvinder og mænd. Derfor skal alle aktiviteter, der finansieres under dette udvalgte forskningstema, tage højde for muligheden for kønsforskelle i deres forskningsprotokoller, metoder og resultatanalyser.

OPRINDELIGT FORSLAG

Dette udvalgte forskningstema vil fremme og støtte tværfaglig grundforskning med det formål at udnytte genomdataenes fulde potentiale til at underbygge anvendelser i tilknytning til menneskers sundhed.

Den vil udgøre en integrerende del af Den Europæiske Unions indsats for at effektivisere den europæiske bioteknologiske industri i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm. Den vil blive brugt til at skabe stærke forbindelser mellem alle aktiviteter, der forbedrer rammebetingelserne for innovation i den sundhedsrelaterede del af den bioteknologiske industri, navnlig i små og mellemstore virksomheder, og herunder fremme iværksætterånd og investeringsmuligheder gennem venturekapital og inddragelse af Den Europæiske Investeringsbank. Der vil ligeledes blive lagt vægt på at identificere lovgivningsmæssige hindringer for udviklingen af nye anvendelser for genomforskningen, på i det tidligst mulige stadium at foregribe de etiske konsekvenser og på de mere generelle følger for samfundet og borgerne af udviklingen inden for genomforskningen.

Dette udvalgte forskningstema vil ligeledes fremme gennemførelsen og udviklingen af Det Europæiske Fællesskabs sundhedsstrategi.

Der vil inden for hele dette forskningstema blive tilskyndet til internationalt samarbejde. I givet fald vil der blive taget behørigt hensyn til Fællesskabets tilsagn om at bekæmpe fattigdommen i udviklingslandene og den betydning, som en forbedret sundhed vil have for processen — i overensstemmelse med artikel 177 i traktaten og med Det Europæiske Fællesskabs øgede indsats for at bekæmpe HIV/AIDS, malaria og tuberkulose.

Forskningsopgaver

i) Grundviden og basisredskaber inden for funktionel genomforskning

Det strategiske mål er her at fremme den grundlæggende forståelse af genominformation ved at udvikle den videnbase, de redskaber og de ressourcer, som er nødvendige for at kortlægge funktionen af gener og genprodukter, der har betydning for menneskers sundhed (herunder modelgenomer for dyr og planter samt mikroorganismers genomer) og at undersøge deres indbyrdes samspil og deres samspil med miljøet. Forskningen vil omfatte følgende:

- Genekspression og proteomforskning: Målene er at sætte forskerne bedre i stand til at afkode genernes og genprodukternes funktion og til at kortlægge de komplekse regulerende netværk (biokompleksitet), der kontrollerer de grundlæggende biologiske processer.

ÆNDRET FORSLAG

Dette udvalgte forskningstema vil fremme og støtte tværfaglig grundforskning med det formål at udnytte genomdataenes fulde potentiale til at underbygge anvendelser i tilknytning til menneskers sundhed. Hovedvægten bliver lagt på forskning, der sigter imod at bringe grundlæggende viden til anvendelse, for at muliggøre reelle og konsekvente fremskridt inden for lægevidenskaben og forbedre livskvaliteten. Denne forskning vil også have konsekvenser for forskning inden for f.eks. landbrug og miljø, som behandles under andre udvalgte forskningstemaer.

Uændret

i) *Avanceret genomforskning og anvendelse heraf på sundhedsområdet*

Grundviden og basisredskaber inden for funktionel genomforskning i alle organismer

Det strategiske mål er her at fremme den grundlæggende forståelse af genominformation ved at udvikle den videnbase, de redskaber og de ressourcer, som er nødvendige for at kortlægge funktionen af gener og genprodukter, der har betydning for menneskers sundhed og at undersøge deres indbyrdes samspil og deres samspil med miljøet. Forskningen vil omfatte følgende:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: udvikling af højkapacitetsredskaber og -metoder til overvågning af genekspression og proteinprofiler og til kortlægning af proteiners funktioner og vekselvirkninger mellem proteiner.

- Strukturel genomforskning: Målene er at sætte forskerne i stand til mere effektivt, og oftere end det i øjeblikket er muligt, at bestemme proteiners og andre makromolekyleres tredimensionale struktur, hvilket er vigtigt for at kunne belyse proteinernes funktion og af stor betydning for udviklingen af lægemidler.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af højkapacitetsmetoder til bestemmelse af makromolekylestrukturer i tre dimensioner med høj opløsning.

- Komparativ genomforskning og populationsgenetik: Målene er at sætte forskerne i stand til at anvende velkarakteriserede modelorganismer til at forudsige og afprøve genfunktioner og til at drage fuld fordel af specifikke befolkningskohorter i Europa til at kortlægge forholdet mellem genfunktion og sundhed eller sygdom.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af modelorganismer og transgenetiske redskaber; udvikling af genetiske, epidemiologiske redskaber og standardiserede protokoller til genotypebestemmelse.

- Bioinformatik: Målene er at give forskerne adgang til effektive redskaber til forvaltning og fortolkning af den til stadighed voksende mængde genomdata og at sætte dem i stand til at stille disse data til rådighed for forskersamfundet i en tilgængelig og anvendelig form.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af bioinformatikredskaber og ressourcer til lagring, udnyttelse og behandling af data; udvikling af databiologiske metoder til »in silico«-forudsigelse af genfunktioner og til simulering af komplekse regulerende netværk.

- Tværfaglige metoder til funktionel genomforskning med henblik på undersøgelse af grundlæggende biologiske processer: Målene er at sætte forskere i stand til at undersøge grundlæggende biologiske processer ved at integrere de ovennævnte innovative metoder.

Forskningen vil fokusere på: belysning af de underliggende mekanismer for grundlæggende cellulære processer, identifikation af de involverede gener og afkodning af deres biologiske funktioner i levende organismer.

ii) *Anvendelse af genomforskning og bioteknologi på sundhedsområdet*

Anvendelse af viden og teknologi inden for genomforskning og bioteknologi på sundhedsområdet

Det strategiske mål er her at fremme den europæiske bioteknologiindustriens konkurrenceevne ved at udnytte den rigdom af biologiske data, som genomforskningen og fremskridtene inden for bioteknologi resulterer i. Forskningen vil omfatte følgende:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- Teknologiske platforme for udvikling inden for området nye diagnose-, forebyggelses- og behandlingredskaber: Målene er at fremme samarbejdet mellem højere læreanstalter og industrien ved hjælp af teknologiske platforme, hvor tværfaglige metoder, der anvender frontteknologier, som genomforskningen har resulteret i (såsom farmakogenomforskning), kan bidrage til fremskridt inden for sundhedssektoren og til nedbringelse af omkostningerne gennem en mere præcis diagnose, en individuel behandling og mere effektive udviklingsveje for nye lægemidler og behandlingsformer og andre nye produkter, som den nye teknologi resulterer i.

Forskningen vil fokusere på: rationel og fremskyndet udvikling af nye, sikrere og mere effektive lægemidler; udvikling af ny diagnostik; udvikling af nye in vitro tests til erstatning for dyreforsøg; udvikling og afprøvning af nye forebyggende og terapeutiske redskaber, såsom somatiske gen- og celleterapi (herunder stamcellebehandling) og immunoterapi.

- Støtte til innovativ forskning i nystartede genomforskningsbaserede virksomheder: Målene er at fremme oprettelsen af forskningsbaserede, nye virksomheder i Europa, at bidrage til deres vækst i de tidlige faser og at fremme deres videre udvikling i en multinational sammenhæng.

Forskningen vil fokusere på: innovative aspekter af post-genomforskningen, der indebærer store anvendelsesmuligheder i forbindelse med sundhedsspørgsmål, og som ligeledes forventes at føre til iværksætterinitiativer i nystartede virksomheder.

Med henblik på at sikre samfundsmæssigt ansvarlige valg, befolkningens accept og en effektiv udviklingsproces for disse nye teknologier, vil det være nødvendigt på et tidligt tidspunkt aktivt at inddrage lovgivere, patienter og samfundet generelt.

ii) *Bekæmpelse af vigtige sygdomme*iii) *Anvendelser inden for medicin og folkesundhed*

Det strategiske mål er her at udvikle bedre strategier for forebyggelse og håndtering af sygdomme hos mennesker og for et sundt liv og en sund aldringsproces. Det vil udelukkende være koncentreret om kring integration af at integrere genommetoden i de mere etablerede metoder til undersøgelse af sygdoms- og sundhedsdeterminanter. Forskningen vil fokusere på:

ÆNDRET FORSLAG

- Teknologiske platforme for udvikling inden for området nye diagnose-, forebyggelses- og behandlingredskaber: Målene er at fremme samarbejdet mellem højere læreanstalter og industrien ved hjælp af teknologiske platforme, hvor tværfaglige metoder, der anvender frontteknologier, som genomforskningen har resulteret i, kan bidrage til fremskridt inden for sundhedssektoren og til nedbringelse af omkostningerne gennem en mere præcis diagnose, en individuel behandling og mere effektive udviklingsveje for nye lægemidler og behandlingsformer og andre nye produkter, som den nye teknologi resulterer i.

Forskningen vil fokusere på: rationel og fremskyndet udvikling af nye, sikrere og mere effektive lægemidler, herunder farmakogenomiske metoder; udvikling af ny diagnostik; udvikling af nye in vitro tests til erstatning for dyreforsøg; udvikling og afprøvning af nye forebyggende og terapeutiske redskaber, såsom somatiske gen- og celleterapi (især stamcellebehandling) og immunoterapi. innovativ forskning i post-genomforskning, der indebærer store anvendelsesmuligheder.

Udgår

Med henblik på at sikre samfundsmæssigt ansvarlige valg, befolkningens accept og en effektiv udviklingsproces for disse nye teknologier, vil det være nødvendigt på et tidligt tidspunkt aktivt at inddrage lovgivere, eksperter i etiske spørgsmål, patienter og samfundet generelt i ovennævnte aktiviteter.

Uændret

Anvendelsesorienterede genomforskningsmetoder til opnåelse af viden og teknologi inden for lægevidenskab

Det strategiske mål er her at udvikle bedre strategier for forebyggelse og håndtering af sygdomme hos mennesker og for et sundt liv og en sund aldringsproces. Det vil udelukkende være koncentreret om ved hjælp af alle relevante organismer at integrere genomforskningsmetoden i de mere etablerede metoder til undersøgelse af sygdoms- og sundhedsdeterminanter. Indsatsen vil blive koncentreret om støtte til »translationel forskning« med det sigte at overføre grundlæggende viden til klinisk anvendelse. Forskningen vil fokusere på:

OPRINDELIGT FORSLAG

- Bekæmpelse af kræft, hjerte-kar-sygdomme, og sjældne sygdomme: Målene er at forbedre den forebyggende indsat mod og håndteringen af to af de største årsager til dårligt helbred og dødelighed i Europa og at samle Europas forskningsressourcer omkring håndtering af sjældne sygdomme.

Forskningen vil fokusere på: integration af klinisk ekspertise og ressourcer med relevante modelsystemer og avancerede redskaber i funktionel genomforskning for at nå frem til et gennembrud inden for behandling og håndtering af disse sygdomme.

- Bekæmpelse af lægemiddelresistens: Målene er at tage kampen op med den største trussel mod folkesundheden, som skyldes lægemiddelresistente patogener.

Forskningen vil fokusere på: udnyttelse af den eksisterende viden om mikroorganismers genomer og om samspillet mellem vært og patogen til at udvikle vacciner og alternative behandlingsstrategier, der kan omgå problemet med resistens over for antimikrobielle lægemidler; udvikling af strategier for optimal udnyttelse af antimikrobielle lægemidler; støtte til EF-nettet til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme.

- Hjerneforskning og bekæmpelse af sygdomme i nervesystemet: Målene er at udnytte genominformation til at opnå en bedre forståelse af hjernens funktion og funktionsforstyrrelser for at få ny indsigt i mentale processer, til at bekæmpe neurologiske lidelser og sygdomme og til at forbedre regenerering efter hjerneskader.

Forskningen vil fokusere på: forståelse af det molekulære og cellulære grundlag for hjernefunktion, hjerneskader, hjernens plasticitet og regenereringsevne, indlæring, hukommelse og erkendelse; udvikling af strategier for forebyggelse og forvaltning af neurologiske lidelser og sygdomme.

- Forskning i menneskets udvikling og i aldringsprocessen: Målet er at opnå en bedre forståelse af menneskets udvikling med særlig vægt på aldringsprocessen for dermed at udvikle evidensgrundlaget for forbedring af folkesundhedsstrategier og således fremme en sund levevis og en sund aldringsproces.

Forskningen vil fokusere på: forståelse af den menneskelige udvikling fra undfangelse til pubertetsalder; undersøgelse af de molekulære og cellulære determinanter for en sund aldringsproces, herunder disse determinanters samspil med miljø-, adfærds- og kønsfaktorer.

ÆNDRET FORSLAG

- Bekæmpelse af hjerte-kar-sygdomme, diabetes og sjældne sygdomme: Målene er at forbedre den forebyggende indsat mod og håndteringen af vigtige årsager til dødelighed og dårligt helbred i Europa og at samle Europas forskningsressourcer omkring håndtering af sjældne sygdomme.

Uændret

- Bekæmpelse af resistens over for antibiotika og andre lægemidler: Målene er at tage kampen op med den største trussel mod folkesundheden, som skyldes lægemiddelresistente patogener.

Forskningen vil fokusere på: udnyttelse af den eksisterende viden om mikroorganismers genomer og om samspillet mellem vært og patogen til at udvikle vacciner og alternative behandlingsstrategier, der kan omgå problemet med resistens over for antimikrobielle og andre lægemidler; udvikling af strategier for optimal udnyttelse af antimikrobielle lægemidler; støtte til EF-nettet til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme.

Uændret

Forskningen vil fokusere på: forståelse af det molekulære og cellulære grundlag for hjernefunktion, hjerneskader, hjernens plasticitet og regenereringsevne, indlæring, hukommelse og erkendelse; udvikling af strategier for forebyggelse og forvaltning af neurologiske og mentale lidelser og sygdomme.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

iv) *Bekæmpelse af de vigtigste fattigdomsrelaterede overførbare sygdomme*

Det strategiske mål er her at sætte ind over for den globale nødsituation, som de tre vigtigste overførbare sygdomme — hiv/aids, malaria og tuberkulose — har skabt, og udvikle en effektiv sygdomsbekæmpelse, særlig til brug i udviklingslandene. Det forventes, at udviklingslandene vil blive vigtige partnere i gennemførelsen af denne opgave, navnlig gennem den europæiske platform for kliniske forsøg.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af lovende, potentielle metoder (vacciner, terapier og hiv-mikrobicider) til bekæmpelse af de pågældende sygdomme ved at støtte forskning over hele spektret lige fra grundlæggende molekyleforskning, der udnytter genomforskning i mikroorganismer, over præklinisk afprøvning og proof-of-principle; etablering af en europæisk platform for kliniske forsøg for at samle og støtte Europas aktiviteter på området kliniske forsøg, der specifikt er rettet mod sygdomsbekæmpelse i udviklingslandene; etablering af et netværk for forsøg med aids-behandlingsmetoder i Europa for at forbedre sammenhængen og komplementariteten mellem kliniske forsøg med aids-behandlingsmetoder til brug i Europa.

Bekæmpelse af kræft

Målet er at udvikle bedre patientorienterede strategier til bekæmpelse af kræft, fra forebyggelse til diagnose og behandling. Forskningen vil derfor blive koncentreret om at omsætte den nye viden, der opnås ved genomforskning og på andre felter inden for grundforskning, til anvendelser, som kan forbedre klinisk praksis og folkesundheden.

Den patientorienterede metode vil omfatte tre indbyrdes forbundne elementer. Forskningen vil fokusere på:

- At etablere faciliteter til udnyttelse af kræftforskningen i Europa; at fremme udvikling af evidensbaserede retningslinjer for god klinisk praksis og forbedrede folkesundhedsstrategier ved hurtigere at omsætte eksisterende forskningsresultater til anvendelse i praksis.
- At støtte klinisk forskning, især kliniske forsøg med det sigte at validere nye og forbedrede indgreb.
- At støtte »translationel« forskning med det sigte at overføre grundlæggende viden til klinisk praksis og folkesundhedssektoren.

Bekæmpelse af de vigtigste fattigdomsrelaterede overførbare sygdomme

Det strategiske mål er her at sætte ind over for den globale nødsituation, som de tre vigtigste overførbare sygdomme — hiv/aids, malaria og tuberkulose — har skabt, og udvikle en effektiv sygdomsbekæmpelse, særlig til brug i udviklingslandene. Det forventes, at udviklingslandene vil blive vigtige partnere i gennemførelsen af denne opgave, og at de, hvor det er hensigtsmæssigt, vil deltage direkte i aktiviteterne, navnlig gennem programmet for kliniske forsøg.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af lovende, potentielle metoder (vacciner, terapier og hiv-mikrobicider) til bekæmpelse af de pågældende sygdomme ved at støtte forskning over hele spektret lige fra grundlæggende molekyleforskning, der udnytter genomforskning i mikroorganismer, over præklinisk afprøvning og proof-of-principle; etablering af et program for kliniske forsøg for at samle og støtte Europas aktiviteter på området kliniske forsøg, der specifikt er rettet mod sygdomsbekæmpelse i udviklingslandene; etablering af et netværk for forsøg med aids-behandlingsmetoder i Europa for at forbedre sammenhængen og komplementariteten mellem kliniske forsøg med aids-behandlingsmetoder til brug i Europa.

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

1.1.2. Informationssamfundsteknologi

Uændret

Informationssamfundets teknologier (IST) er ved at ændre økonomien og samfundet radikalt. De skaber ikke blot nye arbejdsmetoder og nye virksomhedsformer, de fremkommer ligeledes med løsninger på store samfundsmæssige udfordringer såsom sundhedsvæsen, miljø, sikkerhed, mobilitet og beskæftigelse og har vidtrækkende indflydelse på vor dagligdag. IST-sektoren er nu en af de største økonomiske sektorer med en årlig omsætning på 2 000 mia. EUR og over 12 millioner ansatte i Europa.

Det udvalgte forskningstema »Informationssamfundsteknologi« vil bidrage direkte til realiseringen af de europæiske politikker for videnssamfundet, som det blev besluttet på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i 2000 og i Stockholm i 2001, og som afspejles i »Europe-handlingsplanen. Det vil sikre europæisk førerskab inden for de generiske og anvendte teknologier, der er centrale for videnøkonomien. Det sigter mod at forbedre innovation og konkurrenceevne i europæiske virksomheder og inden for den europæiske industri og mod at øge udbyttet for alle europæiske borgere.

Europa vil ikke opleve succeshistorier som dem, det har opnået inden for mobilkommunikation eller forbrugerelektronik, medmindre der gøres en reel indsats for at opnå kritisk masse på centrale områder af IST-forskningen. Indsatsen vil derfor mobilisere forskersamfundet omkring mål på mellemlangt og langt sigt og fremme integrationen af den offentlige og den private indsats i europæisk skala med det formål at opbygge vigtige kompetencer og styrke innovationen. De vil omfatte højrisikobetonet og langsigtet FTU såsom udvikling af næste generation af mobile og trådløse systemer efter 3G og vil omfatte underbyggende forskning med det formål at undersøge og afprøve fremtidig og ny teknologi specifikt i forbindelse med de anførte udvalgte forskningstemaer.

Europa vil ikke opleve succeshistorier som dem, det har opnået inden for mobilkommunikation eller forbrugerelektronik, medmindre der gøres en reel indsats for at opnå kritisk masse på centrale områder af IST-forskningen. Indsatsen vil derfor mobilisere forskersamfundet omkring mål på mellemlangt og langt sigt og fremme integrationen af den offentlige og den private indsats i europæisk skala med det formål at opbygge vigtige kompetencer og styrke innovationen. De vil omfatte højrisikobetonet og langsigtet FTU såsom udvikling af næste generation af mobile og trådløse systemer efter 3G.

Selv om der er gjort store fremskridt, har vi endnu langt fra udnyttet alle mulighederne i videnbaserede tjenester i den daglige tilværelse. Produkter og tjenester er stadig svære at bruge, og for mange mennesker helt utilgængelige. Den »digitale kløft« bliver bredere og bredere, både i Europa og på verdensplan. Forskningen vil fokusere på den kommende generation af teknologier, hvor computere og net indbygges i dagligdagens omgivelser og giver adgang til en mangfoldighed af tjenester og applikationer via let anvendelige grænsefladesystemer. Denne vision om »intelligente omgivelser« sætter brugeren, dvs. mennesket, i centrum for det fremtidige udviklingsarbejde for et videnbaseret samfund, der er åbent for alle.

Uændret

Forskningsstemaet informationssamfundets teknologier til støtte for »Europe-handlingsplanen vil bidrage til at opbygge et informations- og videnbaseret samfund i Europa, og de mindst udviklede regioner tilskyndes til at deltage. Det vil ligeledes omfatte aktiviteter, der knytter forbindelse mellem EU's indsats og den internationale indsats. Målet er at nå frem til global konsensus inden for dette forskningstema, hvor det er relevant, f.eks. via initiativet om intelligente fremstillingssystemer (IMS-initiativet) eller dialogen om driftssikkerhedsspørgsmål, for yderligere at integrere forskningen i de nye associerede stater i EU's forskningsindsats og for at lette samarbejdet med udviklingslandene.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Forskningsopgaver

- i) *Anvendt IST-forskning, der tager store samfundsmæssige og økonomiske udfordringer op*

Målet er at udvide rækkevidden og effektiviteten af IST-baserede løsninger, der tager store samfundsmæssige og økonomiske udfordringer op, og at gøre dem tilgængelige for borgere, virksomheder og organisationer på den mest pålidelige og naturlige måde, hvor som helst og når som helst.

- Forskning i Tillids-skabende teknologi: Målet er at udvikle teknologier, der kan løse de centrale sikkerhedsudfordringer, der stilles af en »gennemdigitaliseret« verden og af behovet for at sikre den enkeltes og samfundenes rettigheder.

Forskningen vil fokusere på grundlæggende sikkerhedsmekanismer og deres interoperabilitet, dynamiske sikkerhedsprocesser, avanceret kryptografi, teknologier, der kan forbedre beskyttelsen af privatlivets fred, teknologier til håndtering af digitale aktiver og teknologier, der kan understøtte pålideligheden af virksomheders og andre organisationers funktioner i dynamiske og mobile systemer.

- Forskning, der tager samfundsmæssige udfordringer op: Der fokuseres på »intelligente omgivelser« for at inddrage borgerne yderligere i informationssamfundet, for at sikre mere effektive forvaltnings- og støttesystemer inden for sundhed, sikkerhed, mobilitet og miljø og for at bevare kulturarven; integration af mange funktionalitet på tværs af disse områder vil ligeledes blive støttet.

Forskning i »e-integration« vil fokusere på systemer, der muliggør adgang til informationssamfundet for alle, på teknologier, der er tilgængelige for alle, og som kan sikre en fuldstændig deltagelse i informationssamfundet, og på hjælpesystemer, der kan genoprette funktioner eller kompensere for handicap for dermed at sikre en større livskvalitet for borgere med særlige behov og for de personer, der tager sig af dem. På sundhedsområdet vil arbejdet fokusere på intelligente systemer, der sigter mod at støtte sundhedspersonale, mod at give patienter en personlig sundhedspleje og information og mod at forbedre sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse i den brede befolkning. Forskningen vil ligeledes omfatte intelligente systemer til forbedring af beskyttelsen af personer og ejendom og til sikring og beskyttelse af civil infrastruktur.

I tillæg hertil vil der under dette udvalgte forskningstema blive ydet støtte til forskning, der går ud på at undersøge og gøre forsøg med fremtidsvisioner og opdykkende teknologi på videngrænsen inden for IST-området.

Som led i ovennævnte opgaver vil det udvalgte forskningstema også omfatte aktiviteter til videreudvikling af Gèant- og GRID-projekterne.

Uændret

- Tillids- og sikkerhedsskabende teknologi: Målet er at udvikle teknologier, der kan løse de centrale sikkerhedsudfordringer, der stilles af en »gennemdigitaliseret« verden og af behovet for at sikre den enkeltes og samfundenes rettigheder.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

På mobilitetsområdet vil forskningen fokusere på infrastruktur til køretøjer og bærbare systemer, som kan føre til integreret sikkerhed, komfort og effektivitet og gøre det muligt at udvikle avanceret logistik, mobildatasytemer i trafikken (»infomobility«) samt lokalitetsbaserede tjenester. Forskningen på miljøområdet vil fokusere på videnbaserede systemer til forvaltning af naturressourcer og til risikoforebyggelse og krisestyring. På fritidsområdet vil forskningen fokusere på intelligente og mobile systemer og anvendelser inden for underholdning og turisme. Med hensyn til kulturarven vil forskningen fokusere på intelligente systemer til dynamisk adgang til og beskyttelse af materielle og immaterielle kulturelle og videnskabelige ressourcer.

- Forskning, der tager udfordringerne på arbejdspladsen og inden for erhvervslivet op: Målet er at give virksomheder, enkeltpersoner, offentlige administrationer og andre organisationer mulighed for fuldt ud at bidrage til og drage fordel af udviklingen af en pålidelig videnbaseret økonomi samtidig med, at arbejdets og arbejdslivets kvalitet forbedres, og at støtte livslang, permanent læring for at forbedre de faglige kvalifikationer. Forskningen vil ligeledes sigte mod at opnå en bedre forståelse af de samfundsøkonomiske drivkræfter og virkningerne af udviklingen af teknologi til informationssamfundet.

Forskningen i elektronisk forretningsdrift og elektronisk forvaltning vil fokusere på at forsyne europæiske organisationer, private såvel som offentlige, og navnlig små og mellemstore virksomheder, med driftskompatible systemer og tjenester, der kan forbedre innovationskapaciteten, værdiskabelsen og konkurrencedygtigheden inden for videnøkonomien, og på at støtte nye »økosystemer« i erhvervslivet. Forskningen i organisatorisk videnforvaltning vil sigte mod at støtte organisatorisk innovation og fleksibilitet gennem udvikling, udveksling, omsætning og levering af viden. Forskningen i elektronisk og mobil handel vil fokusere på driftskompatible, multimodale applikationer og tjenester i heterogene net. Det vil omfatte handel, samarbejde, arbejdsflow og elektroniske tjenester dækkende hele værdiskabelsescyklussen for udvidede produkter og tjenesteydelser når som helst og hvor som helst.

Forskningen i systemer til e-arbejde vil fokusere på nye udformninger af arbejdspladsen, der omfatter innovative teknologier for at fremme kreativitet og samarbejde, på øget effektivitet i ressourceudnyttelsen og på at udvide arbejdsmulighederne til at omfatte alle borgere i lokal-samfundene. Forskningen i e-læring vil fokusere på en individualiseret adgang til og formidling af lærestof samt på avancerede læringsmiljøer på skoler, universiteter og arbejdspladser der drages fordel af udviklingen af intelligente omgivelser.

ÆNDRING FORSLAG

På mobilitetsområdet vil forskningen fokusere på infrastruktur til køretøjer og bærbare systemer, som kan føre til integreret sikkerhed, komfort og effektivitet og gøre det muligt at udvikle avanceret logistik, mobildatasytemer i trafikken (»infomobility«) samt lokalitetsbaserede tjenester. Forskningen på miljøområdet vil fokusere på videnbaserede systemer til forvaltning af naturressourcer og til risikoforebyggelse og krisestyring, herunder humanitær minerydning. På fritidsområdet vil forskningen fokusere på intelligente og mobile systemer og anvendelser inden for underholdning og turisme. Med hensyn til kulturarven vil forskningen fokusere på intelligente systemer til dynamisk adgang til og beskyttelse af materielle og immaterielle kulturelle og videnskabelige ressourcer.

Uændret

Forskningen i systemer til e-arbejde vil fokusere på nye udformninger af arbejdspladsen, der omfatter innovative teknologier for at fremme kreativitet og samarbejde, på øget effektivitet i ressourceudnyttelsen og på at udvide arbejdsmulighederne til at omfatte alle borgere i lokal-samfundene. Forskningen i e-læring vil fokusere på en individualiseret adgang til og formidling af lærestof samt på avancerede læringsmiljøer på skoler, universiteter, arbejdspladser og inden for livslang læring i almindelighed, hvor der drages fordel af udviklingen af intelligente omgivelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Løsning af komplekse problemer på områder som videnskab, teknik, erhvervsliv og samfund: Målet er at udvikle teknologier til udnyttelse af databehandlings- og lagringsressourcer, der er fordelt på geografisk spredte lokaliteter, og til på en problemfri måde at gøre dem tilgængelige i forbindelse med løsning af komplekse problemer inden for videnskaben, industrien, erhvervslivet og samfundet. Af anvendelsesområder kan nævnes miljø, energi, sundhed, transport, rationalisering i industrien, økonomi og nye medier.

Forskningen vil fokusere på nye edb-modeller, herunder GRID-baserede databehandlings- og informationssystemer, peer-to-peer teknologier og tilknyttet specialbrugerudviklet software til udnyttelse af decentrale databehandlings- og lagringsressourcer i stor skala og til udvikling af skalérbare, pålidelige og sikre platforme. Denne forskning vil omfatte nye samarbejdsredskaber og programmeringsmetoder, der støtter applikationernes driftskompatibilitet, og nye generationer af værktøjer til simulering, visualisering og datamining.

ii) *Kommunikations-, og databehandlings- infrastruktur*

Målene er at befæste og yderligere udvikle europæisk styrke på områder såsom mobilkommunikation, forbrugerelektronik og indlejret software samt at øge kommunikations- og informationsbehandlingsteknologiernes resultater, omkostningseffektivitet, funktionalitet og tilpasningsdygtighed.

- Kommunikations- og netteknologi: Målet er at udvikle de nye generationer af systemer og net til trådløs kommunikation, der muliggør en optimal forbindelse hvor som helst, og fuldt optiske net, der kan øge nettenes transparens og kapacitet, løsninger, der kan forbedre nettenes driftskompatibilitet og tilpasningsevne, og teknologier til individualiseret adgang til audiovisuelle systemer samlet i net.

Arbejdet med jord- og satellitbaserede ⁽¹⁾, mobile og trådløse systemer og net efter 3G vil fokusere på den næste generation af teknologier, som kan sikre samarbejde og problemfri forbindelse på tjeneste- og styringsniveau mellem mange forskellige trådløse teknologier over en fælles IP-plattform (internetprotokol) samt nye protokoller, der kan sikre en effektiv udnyttelse af spektret, redskaber og teknologier med det formål at bygge trådløse, rekonfigurérbare IP-kompatible anordninger, systemer og net.

⁽¹⁾ Aktiviteter vedrørende satellitkommunikation samordnes med aktiviteterne under forskningstema 4 »Luftfart og rumfart«.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

ii) *Kommunikations-, databehandlings- og softwareteknologi*

Målene er at befæste og yderligere udvikle europæisk styrke på områder såsom mobilkommunikation, forbrugerelektronik og indlejret software og indlejrede systemer samt at øge kommunikations- og informationsbehandlingsteknologiernes resultater, omkostningseffektivitet, funktionalitet og tilpasningsdygtighed. Arbejdet vil også føre frem mod næste generation af internetteknologi.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Forskningen i fuldt optiske net vil fokusere på forvaltning af kanaler med optiske bølgelængder, som muliggør fleksibilitet og hastighed i udbredelsen af og forsyningen med tjenester og løsninger baseret på optiske fibre til lokalnet (LAN). Forskning i driftskompatible netværksløsninger, herunder end-to-end netstyring, vil støtte tilrådighedsstillelse af generiske tjenester og indbyrdes forbindelser mellem disse samt forbindelserne mellem heterogene net og platforme. Den vil omfatte programmérbare net, som kan give en tilpasningsdygtig og tidstro fordeling af netressourcerne og give kunderne bedre muligheder for at forvalte tjenesterne.

Der vil også blive forsket i teknologier, der muliggør individualiseret adgang til netforbundne audiovisuelle systemer og anvendelser samt tværmediale tjenesteplatforme og net, arkitekturer for tillidsvækkende digital-tv og apparater, der kan behandle, kode, lagre, registrere og vise hybride tredimensionale multimediesignaler og -objekter.

- Softwareteknologi, tjenester og distribuerede systemer. Målet er at udvikle ny softwareteknologi, miljøer for udvikling af multifunktionelle tjenester samt redskaber til kontrol med komplekse distribuerede systemer, der kan realisere intelligente omgivelser og klare den forventede vækst i og udbredelse af applikationer og tjenester.

Forskningen vil fokusere på nye softwareteknologier -systemer og -tjenester, der omhandler spørgsmål som komponérbarhed, skalérbarhed, pålidelighed og robusthed samt autonom selvtilpasning. Den vil beskæftige sig med middleware til styring, kontrol og brug af fuldt distribuerede ressourcer. Inden for udvikling af multifunktionelle tjenester og nye komponentrammer vil arbejdet sigte mod at udvikle tjenesternes funktionalitet, herunder meta-information, semantik og byggestenenes taksonomi.

Nye strategier, algoritmer og redskaber til systematisk og præcis design, udformning af prototyper og kontrol med komplekse, distribuerede systemer vil blive behandlet. styreenheder og allestedsnærværende databehandlingsressourcer. Arbejdet vil omfatte kognitive teknikker til generisk genkendelse af objekter og begivenheder.

ÆNDRET FORSLAG

- Softwareteknologi, indlejrede systemer og distribuerede systemer. Målet er at udvikle ny softwareteknologi, miljøer for udvikling af multifunktionelle tjenester samt redskaber til kontrol med komplekse distribuerede systemer, der kan realisere intelligente omgivelser og klare den forventede vækst i og udbredelse af applikationer og tjenester.

Forskningen vil fokusere på nye softwareteknologier og -systemer, der omhandler spørgsmål som komponérbarhed, skalérbarhed, pålidelighed og robusthed samt autonom selvtilpasning. Den vil omfatte middleware til styring, kontrol og brug af fuldt distribuerede ressourcer. Inden for udvikling af multifunktionelle tjenester og nye komponentrammer vil arbejdet sigte mod at udvikle tjenesternes funktionalitet, herunder meta-information, semantik og byggestenenes taksonomi.

Nye strategier, algoritmer og redskaber til systematisk og præcis design, udformning af prototyper og kontrol med komplekse, distribuerede systemer vil blive behandlet. Arbejdet vil omfatte netforbundne indlejrede systemer, distribueret detektering, databehandling, lagerressourcer og dertil knyttet indbyrdes kommunikation mellem disse elementer. Dynamisk ressourceallokering vil figurere som et centralt emne, og det samme vil kognitive teknikker til objekt- og hændelsesgenkendelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRER FORSLAG

iii) *Komponenter og mikrosystemer*

Uændret

- Mikro- og nanoelektronik og optoelektronik. Målet er at nedbringe omkostningerne ved mikro-, nano- og optoelektroniske komponenter og chipsystemer, at øge deres ydeevne og forbedre deres rekonfigurerbarhed, skalérbarhed, tilpasningsevne og selvjusterende evner.

Forskningen vil fokusere på at udvide grænserne for CMOS proces- og udstyrsteknologier og på at forbedre anordningernes funktionalitet, ydeevne og integrationen af funktioner. Den vil beskæftige sig med alternative processteknologier, typer af anordninger, materialer og arkitekturer for at imødekomme de krav, som kommunikation og informationsbehandling stiller. Der vil blive lagt særlig vægt på radiofrekvenser, blandede signaler og lavenergidesign. Arbejdet med optiske, optoelektroniske og fotoniske funktionskomponenter vil omfatte anordninger og systemer til informationsbehandling, kommunikation, omstilling, lagring, registrering og billeddannelse. Forskning i elektronbaserede nanoanordninger samt i molekylære elektroniske anordninger og teknologier vil fokusere på de teknologier, der indeholder løfter om en bred funktionalitet og har potentiale for integration og masseproduktion.

- Mikro- og nanoteknologier, mikrosystemer, skærme: Målet er at forbedre delsystemers og mikrosystemers omkostningseffektivitet, ydeevne og funktionalitet og at øge integrationsgraden og miniaturiseringen for at skabe bedre grænseflader til deres omgivelser og til netforbundne tjenester og systemer.

Forskningen vil fokusere på nye anvendelsesmuligheder og funktioner, som drager fordel af tværfagligt samspil (elektronik, mekanik, kemi, biologi osv.) kombineret med anvendelsen af mikro- og nanostrukturer og nye materialer. Målet er at udvikle innovative, omkostningseffektive og pålidelige mikrosystemer og rekonfigurerbare, miniaturiserede delsystemmoduler. Arbejdet vil ligeledes omfatte billige, informationsrige skærme med højere opløsning og avancerede sensorer, herunder billige billedsensorer, biometriske sensorer, samt haptiske anordninger. Arbejdet med nanoanordninger og nanosystemer vil omfatte udnyttelse af grundlæggende fænomener, processer og strukturer, der indebærer løfter om ny eller forbedret registrerings- eller aktiveringsfunktionalitet, samt integration og fremstilling af sådanne anordninger og systemer.

iv) *Viden- og grænsefladeteknologi*

Målet er at forbedre anvendeligheden af IST-applikationer og -tjenester og mulighederne for adgang til den viden, de indeholder, med sigte på at fremskynde ibrugtagningen af sådanne applikationer og tjenester og give dem større udbredelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Videnteknologier og digitalt indhold: Målet er at udvikle automatiserede løsninger til etablering og organisering af virtuelle videnrum (f.eks. kollektive hukommelser) for at stimulere udviklingen af radikalt nye former for indhold, medietjenester og applikationer.

Arbejdet vil fokusere på teknologier til støtte for de processer, der går ud på at erhverve og modellere, gengive og visualisere, fortolke og udveksle viden. Disse funktioner vil blive integreret i nye semantikbaserede og kontekstfølsomme systemer, herunder kognitive og agentbaserede redskaber. For at lette interoperabiliteten mellem tjenester og bane vej for næste generation af applikationer til semantiske net vil der blive arbejdet med udvidelsesforberedte videnressourcer og ontologier. Forskningen vil ligeledes omfatte teknologier til støtte for design, udvikling, forvaltning og offentliggørelse af multimedialt indhold på tværs af faste og mobile net og anordninger og med evne til selv at tilpasse sig brugerens forventninger. Målet er at fremme tilvejebringelse af et rigt udbud af interaktivt indhold til individualiseret udsendelse og af avancerede, tillidsvækkende medie- og underholdningsapplikationer.

- Intelligente grænseflader og overflader: Målet er at udvikle mere effektive metoder til at få adgang til allestedsnærværende information samt lettere og mere naturlige former for samspil med intelligens i omgivelserne.

Forskningen vil fokusere på grænseflader og interaktive overflader, som er naturlige, adaptive og multisensoriske, for at skabe omgivelser, der registrerer vores tilstedeværelse, personlighed og behov, og som kan reagere intelligent på tale, eller gestikulation. Målet er at skjule teknologiens kompleksitet ved at understøtte en sømløs menneskelig interaktion med anordninger, virtuelle og fysiske objekter og den viden, der er indlejret i dagligdagens omgivelser.

Arbejdet vil ligeledes omfatte teknologier til flersproget og flerkulturel adgang og kommunikation, der støtter rettidig og omkostningseffektiv forsyning med interaktive, informationsrige tjenester, der opfylder de personlige, faglige og erhvervsmæssige krav, som alle medlemmer af lingvistisk og kulturelt forskelligartede samfund har.

ÆNDRET FORSLAG

Arbejdet vil fokusere på teknologier til støtte for de processer, der går ud på at erhverve og modellere, navigere i og genfinde, gengive og visualisere, fortolke og udveksle viden. Disse funktioner vil blive integreret i nye semantikbaserede og kontekstfølsomme systemer, herunder kognitive og agentbaserede redskaber. For at lette interoperabiliteten mellem tjenester og bane vej for næste generation af applikationer til semantiske net vil der blive arbejdet med udvidelsesforberedte videnressourcer og ontologier. Forskningen vil ligeledes omfatte teknologier til støtte for design, udvikling, forvaltning og offentliggørelse af multimedialt indhold på tværs af faste og mobile net og anordninger og med evne til selv at tilpasse sig brugerens forventninger. Målet er at fremme tilvejebringelse af et rigt udbud af interaktivt indhold til individualiseret udsendelse og af avancerede, tillidsvækkende medie- og underholdningsapplikationer.

Uændret

Forskningen vil fokusere på grænseflader og interaktive overflader, som er naturlige, adaptive og multisensoriske, for at skabe omgivelser, der registrerer vores tilstedeværelse, personlighed og behov, og som kan reagere intelligent på tale, gestikulation eller udtryk, der opfattes af andre sanser. Målet er at skjule teknologiens kompleksitet ved at understøtte en sømløs interaktion mellem mennesker og mellem mennesker og anordninger, virtuelle og fysiske objekter og den viden, der er indlejret i dagligdagens omgivelser. Området omfatter forskning i virtuel og udvidet (»augmented«) virkelighed.

Uændret

Fremtidige og opdukkende informationssamfundsteknologier: her er målet at fremhjelpe nye IST-relaterede videnskabs- og teknologiområder og aktører, hvoraf nogle vil få strategisk betydning for den kommende udvikling af økonomien og samfundet og indgå i de vigtigste IST-aktiviteter i fremtiden. For at sikre, at der vil være åbenhed over for uforudselige ideer og kritisk forskningsmasse, hvor der er behov for strategisk fokusering, og at grænserne for den eksisterende IST-viden er dækket fuldstændig ind, vil der blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

OPRINDELIGT FORSLAG

1.1.3. **Nanoteknologi, intelligente materialer, nye produktionsprocesser**

Den tosidede overgang til et videnbaseret samfund og bæredygtig udvikling kræver nye produktionsparadigmer og nye koncepter for produkter-tjenesteydelser. Den europæiske fremstillingsindustri må generelt bevæge sig fra ressourcebaserede metoder til videnbaserede metoder, fra kvantitet til kvalitet, fra masseproducerede, ensidigt anvendelige produkter til ordrefremstillede, mangesidigt anvendelige, opgraderbare produkter-tjenesteydelser; fra »materielle og håndgribelige« til »uhåndgribelige« værdiførogede produkter, processer og tjenester.

Med disse ændringer følger radikale omlægninger af de industrielle strukturer med flere innovative virksomheder, som evner at arbejde i netværk og behersker nye, hybride teknologier, der kombinerer nanoteknologier, materialevidenskab, teknik, informationsteknologier, bio- og miljøvidenskaber. En sådan udvikling forudsætter et stærkt samarbejde på tværs af den traditionelle fagopdeling. Den førende industrielle udvikling indebærer ligeledes en stærk synergi mellem teknologi og organisation, idet begge ydeevne er meget afhængig af nye færdigheder.

Teknologiske løsninger skal søges tidligere og tidligere i udformnings- og produktionsprocesserne, hvis de skal blive vellykkede; nye materialer og nanoteknologier vil spille en afgørende rolle i denne henseende som drivkræfter for innovation. Dette kræver, at der i forbindelse med fællesskabsforskningen lægges større vægt på langsigtede end på kortsigtede aktiviteter, og at man i forbindelse med innovation må gå fra strategier, der går frem skridt for skridt, til strategier, der sigter mod gennembrud. Fællesskabsforskningen vil drage stor fordel af en international dimension.

Forskningsopgaver

i) *Nanoteknologi*

Nanoteknologi repræsenterer en ny indfaldsvinkel til materialevidenskab og -teknik. Europa indtager en stærk stilling inden for nanovidenskab, som skal omsættes til en reel konkurrencefordel for europæisk industri. Der er to mål: at fremme oprettelsen af en FTU-intensiv europæisk nanoteknologiindustri og at fremme indførelsen af nanoteknologi i de eksisterende industrisektorer. Nok bliver forskningen langsigtet og stærkt risikobetonet, men den vil sigte mod industrielle anvendelser. Der vil blive ført en aktiv politik for at tilskynde industriselskaber og små og mellemstore virksomheder, også nystartede, til at engagere sig på området, bl.a. ved at fremme et tæt samspil mellem erhvervsliv og forskning i konsortier, der gennemfører projekter med kritisk masse.

ÆNDRET FORSLAG

1.1.3. **Nanoteknologi og nanovidenskab, videnbaserede multifunktionelle materialer, nye produktionsprocesser og nyt produktionsudstyr**

Den tosidede overgang til et videnbaseret samfund og bæredygtig udvikling kræver nye produktionsparadigmer og nye koncepter for produkter-tjenesteydelser. Den europæiske fremstillingsindustri må generelt bevæge sig fra ressourcebaserede metoder til videnbaserede, mere miljøvenlige metoder, fra kvantitet til kvalitet, fra masseproducerede, ensidigt anvendelige produkter til ordrefremstillede, mangesidigt anvendelige, opgraderbare produkter-tjenesteydelser; fra »materielle og håndgribelige« til »uhåndgribelige« værdiførogede produkter, processer og tjenester.

Uændret

i) *Nanoteknologi og nanovidenskab*

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- Langsigtet tværfaglig forskning med det formål at forstå fænomenerne, beherske processerne og udvikle forskningsredskaber: Målene er at udvide den bagvedliggende generiske videnbase om anvendelsesorienteret nanoviden- skab og nanoteknologi og at udvikle redskaber og teknikker inden for frontforskning.

Forskningen vil fokusere på: fænomener i molekylær og mesoskopisk skala; selvsamlende materialer og strukturer; molekylære og biomolekylære mekanismer og motorer; tværfaglige og nye indfaldsvinkler til integration af udviklingen inden for uorganiske, organiske og biologiske materialer og processer.

- Nanobioteknologi: Målet er at støtte forskning i integration af biologiske og ikke-biologiske enheder, åbning af nye horisonter inden for mange anvendelser, såsom behandling og medicinske og miljøorienterede analysesystemer.

Forskningen vil fokusere på: »lab-on-a-chip«, grænseflader til biologiske enheder, overflademodificerede nanopartikler, avanceret lægemiddelfrigivelse (drug delivery) og andre områder, der integrerer nanosystemer eller nanoelektronik med biologiske enheder; forarbejdning, håndtering og sporing af biologiske molekyler eller komplekser, elektronisk sporing af biologiske enheder, mikrofluidik, fremme og kontrol af cellevækst på vækstmedier.

- Konstruktionsteknik i nanometerskala til materiale- og komponentfremstilling: Målet er at udvikle nye funktionelle og strukturelle materialer med stor ydeevne ved at kontrollere deres nanostruktur. Dette vil omfatte teknologier til produktion og forarbejdning.

Forskningen vil fokusere på: nanostrukturerede legeringer og kompositmaterialer, avancerede, funktionelle polymere materialer og nanostrukturerede funktionelle materialer.

- Udvikling af udstyr og instrumenter til manipulering og kontrol: Målet er at udvikle en ny generation af instrumenter til analyse og fremstilling i nanoskala. Et vejledende mål vil være en størrelse eller opløsning i størrelsesordenen 10 nm.

Forskningen vil fokusere på: en lang række avancerede teknikker til fremstilling i nanoskala (litografi- eller mikroskopibaserede teknikker); nyskabende teknologier, metoder eller instrumenter, der udnytter materialets selvsamlende egenskaber, og udvikling af maskiner i nanoskala.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Anvendelser på områder som sundhed, kemi, energi, optik og miljø: Målet er at udvide nanoteknologiens potentiale inden for nyskabende anvendelser via integration af forskningsresultater i materialer og teknologisk udstyr i en industriel sammenhæng.

Forskningen vil fokusere på: datamodellering, avancerede produktionsteknologier; udvikling af innovative materialer med forbedrede egenskaber.

ii) *Intelligente materialer*

Nye materialer med et højt videnindhold, der medfører ny funktionalitet og forbedret ydeevne, vil blive vigtige drivkræfter bag innovation inden for teknologi, udstyr og systemer til gavn for en bæredygtig udvikling og konkurrenceevne inden for sektorer som transport, energi, medicin, elektronik og byggeri. For at sikre Europas stærke stilling på opdukkende teknologi-markeder, der forventes at vokse med en til to størrelsesordener inden for det kommende tiår, må de forskellige aktører mobiliseres gennem FTU-partnerskaber på frontniveau, herunder stærkt risikobetonet forskning, og gennem integration mellem teoretisk materialelære og industrielle anvendelser.

- Tilvejebringelse af grundviden: Målet er at forstå komplekse fysisk-kemiske og biologiske fænomener, der er relevante for beherskelse og forarbejdning af intelligente materialer med hjælp fra eksperimentelle og teoretiske redskaber og modelleringsredskaber. Dette vil danne grundlaget for syntetisering af større komplekser eller selvsamlende strukturer med veldefinerede fysiske, kemiske eller biologiske egenskaber.

Forskningen vil fokusere på: langsigtede, tværfaglige aktiviteter med en høj industriel risiko med det formål at udforme og udvikle nye strukturer med veldefinerede egenskaber; udvikling af supramolekylær og makromolekylær teknik, der fokuserer på syntetisering, udnyttelse og potentiel anvendelse af nye, meget komplekse molekyler og deres forbindelser.

- Teknologi til fremstilling og omdannelse af nye materialer: Målet er en bæredygtig produktion af nye »snilde« materialer med skræddersyede funktionaliteter til opbygning af makrostrukturer. Disse nye materialer med multisektorielle anvendelsesmuligheder bør omfatte indbyggede karakteristika, som kan udnyttes under forudbestemte omstændigheder, samt generelle iboende egenskaber eller barriere- og overfladekarakteristika for at opnå en højere ydeevne.

Forskningen vil fokusere på: nye materialer; tekniske og selvreparerende materialer; tværgående teknologier, herunder overfladevidenskab og -teknik.

ÆNDRET FORSLAG

ii) *Videnbaserede multifunktionelle materialer*

Uændret

- Teknologi til fremstilling og omdannelse og forarbejdning af videnbaserede multifunktionelle materialer og biomaterialer: Målet er en bæredygtig produktion af nye »snilde« materialer med skræddersyede funktionaliteter til opbygning af makrostrukturer. Disse nye materialer med multisektorielle anvendelsesmuligheder bør omfatte indbyggede karakteristika, som kan udnyttes under forudbestemte omstændigheder, samt generelle iboende egenskaber eller barriere- og overfladekarakteristika for at opnå en højere ydeevne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- Teknik til støtte for materialeudvikling: Målet er at bygge bro over kløften mellem »videnfrembringelse« og »videnudnyttelse« for dermed at overvinde den europæiske industris svagheder inden for integration af materialer og fremstilling. Dette mål vil blive nået ved at udvikle nye redskaber, der muliggør fremstilling af nye materialer samtidig med, at en varig konkurrenceevne sikres.

Forskningen vil fokusere på: iboende aspekter af optimering af materialeudformning, forarbejdning og redskaber; mekanisk prøvning, validering og opskalering; integration af livscyklusbaserede fremgangsmåder, forældelse, biokompatibilitet og miljøeffektivitet.

iii) Nye produktionsprocesser

Udviklingen af nye produktionskoncepter, der er mere fleksible, integrerede, sikre og rene, vil afhænge af nyskabende organisatorisk og teknologisk udvikling, der understøtter nye produkter, processer og tjenester og samtidig nedbringer omkostningerne (interne og eksterne). Målet er at forsyne de fremtidige industrielle systemer med de redskaber, der er nødvendige for at sikre en effektiv livscyklusbaseret udformning, produktion, anvendelse og genvinding såvel som passende organisatoriske modeller og en forbedret videnforvaltning.

- Udvikling af og fleksible og intelligente fremstillings-systemer. Målet er at fremme industriens overgang til en mere videnbaseret produktion og mere videnbaserede systemer og at anlægge helhedsbetragtninger på produktionen, der ikke blot omfatter hardware og software, men også mennesker og den måde, hvorpå de lærer og udveksler viden.

Forskningen vil fokusere på: innovative, pålidelige, intelligente og omkostningseffektive fremstillingsprocesser og -systemer og deres integration i fremtidens fabrik: integration af hybride teknologier baseret på nye materialer og forarbejdning heraf, mikrosystemer og automatisering, højpræcisionsudstyr til produktion samt integration af informations- og kommunikationsteknologi (IKT), detekterings- og kontrolteknologier.

- Systemforskning og risikostyring. Målet er at bidrage til en forbedring af de industrielle systemers bæredygtighed og til en betydelig og målelig nedbringelse af de miljø- og sundhedsmæssige virkninger ved hjælp af nye industrielle metoder og en forbedring af ressourceeffektiviteten og ressourceforbruget.

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: iboende aspekter af optimering af materialeudformning, forarbejdning og redskaber; prøvning, validering og opskalering; integration af livscyklusbaserede fremgangsmåder, forældelse, biokompatibilitet og miljøeffektivitet.

iii) Nye produktionsprocesser og nyt produktionsudstyr

Uændret

- Udvikling af nye processer og fleksible og intelligente fremstillingssystemer. Målet er at fremme industriens overgang til en mere videnbaseret produktion og mere videnbaserede systemer og at anlægge helhedsbetragtninger på produktionen, der ikke blot omfatter hardware og software, men også mennesker og den måde, hvorpå de lærer og udveksler viden.

Forskningen vil fokusere på: innovative, pålidelige, intelligente og omkostningseffektive fremstillingsprocesser og -systemer og deres integration i fremtidens fabrik: integration af hybride teknologier baseret på nye materialer og forarbejdning heraf, mikrosystemer og automatisering, højpræcisionsudstyr til produktion samt integration af informations- og kommunikationsteknologi (IKT), detekterings- og kontrolteknologier og innovativ robotteknologi.

- Systemforskning og risikostyring. Målet er at bidrage til en forbedring af de industrielle systemers bæredygtighed og til en betydelig og målelig nedbringelse af de miljø- og sundhedsmæssige virkninger ved hjælp af nye industrielle metoder og en forbedring af ressourceeffektiviteten og reduceret forbrug af primære ressourcer.

OPRINDELIGT FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: udvikling af nyt udstyr og systemer til en ren, sikker og mindre kulstofintensiv produktion; øget virksomhedsansvar for produkter, ressourceforbrug og håndtering af industriaffald; undersøgelse af samspillet »produktion-anvendelse-forbrug« og af samfundsøkonomiske virkninger.

- Optimering af industrielle systemers, produkters og tjenerers livscyklus. Produkter og produktion bør blive stadig mere livscyklus- og serviceorienteret, samtidig med at der stilles krav til indbygget intelligens, omkostningseffektivitet, sikkerhed og miljørigtighed. Den centrale udfordring ligger derfor i nye industrielle koncepter, der bygger på livscyklusbetragtninger, som skal bane vejen for nye produkter, organisatorisk innovation og en effektiv forvaltning af information og omdannelse af denne til brugbar viden inden for værdikæden.

Forskningen vil fokusere på: innovative produkt-tjenestesystemer, der optimerer værdikæden »udformning-produktion-tjenesteydelse-bortskaffelse« gennem udvikling og anvendelse af hybride teknologier og nye organisatoriske strukturer.

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: udvikling af nyt udstyr og systemer til en ren og sikker produktion; ikke-forurenende, bæredygtig affaldshåndtering og risikonedbringelse inden for produktion og fremstilling, herunder bioprocesser; øget virksomhedsansvar for produkter, ressourceforbrug og håndtering af industriaffald; undersøgelse af samspillet »produktion-anvendelse-forbrug« og af samfundsøkonomiske virkninger.

Uændret

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

1.1.4. Luftfart og rumfart

I de seneste tiår har Europas fremragende teknologiske og industrielle kapacitet inden for luftfart og udforskningen af rummet ydet mange forskellige bidrag til de europæiske borgeres levestandard og den økonomiske udvikling og vækst i og uden for Europa. De økonomiske fordele kan aflæses i beskæftigelsen af meget højt kvalificeret personale og i overskuddet på handelsbalancen, og de kan få en stor positiv indvirkning på forbedringen af andre tilknyttede økonomiske sektors konkurrenceevne.

Selv om luftfart og rumfart er adskilte sektorer, har de visse fællestræk, idet de begge er meget F&U-intensive sektorer med lange gennemløbstider og meget store investeringsbehov. Skarp konkurrence, strategisk betydning og stadig snævrere miljøbetingede begrænsninger gør det tilsammen nødvendigt hele tiden at tilstræbe en højere teknologisk kvalitet ved at konsolidere og koncentrere FTU-indsatsen i Europa omkring det ultimative mål, som går ud på at tjene samfundet bedre.

Uændret

Selv om luftfart og rumfart er adskilte sektorer, har de visse fællestræk, idet de begge er meget F&U-intensive sektorer med lange gennemløbstider og meget store investeringsbehov. Skarp konkurrence, strategisk betydning og stadig snævrere miljøbetingede begrænsninger gør det tilsammen nødvendigt hele tiden at tilstræbe en højere teknologisk kvalitet ved at konsolidere og koncentrere FTU-indsatsen omkring det ultimative mål, som går ud på at tjene samfundet bedre.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen inden for luftfart vil blive planlagt under hensyntagen til en strategisk forskningsdagsorden, som fastlægges i samarbejde mellem alle berørte aktører på europæisk plan i det nye Rådgivende Udvalg for Luftfartsforskning i Europa, som også vil udgøre grundlaget for planlægning af de nationale programmer. Resultatet vil blive en større grad af komplementaritet og samarbejde mellem den nationale indsats og fællesskabsindsatsen på dette område. Den europæiske rumstrategi vil tjene som referencegrundlag i forbindelse med planlægningen af rumforskning med det formål at samle centrale aktører omkring projekter af fælles interesse, og der vil blive sikret en tæt forbindelse til FTU-aktiviteter, som udføres af andre aktører, f.eks. rumforskningscentre, Eurocontrol og industrien. Endvidere vil mulighederne for at anvende relevante artikler i traktaten blive undersøgt for så vidt muligt at støtte disse initiativer.

Uændret

Forskningsopgaver

i) *Luftfart*

De europæiske topledere understreger i deres rapport »Vision 2020« behovet for, at de europæiske og nationale forskningsbestræbelser optimeres og samles om en fælles vision og en strategisk forskningsdagsorden. I overensstemmelse hermed vil forskningen blive koncentreret om nedenstående 4 hovedretningslinjer. Forskningsindsatsen vil blive koncentreret om mellemstore og store kommercielle fly, herunder deres systemer og komponenter, samt om elementer af systemerne til lufttrafikstyring i flyene og på jorden.

De europæiske topledere understreger i deres rapport »Vision 2020« behovet for, at de europæiske og nationale forskningsbestræbelser optimeres og samles om en fælles vision og en strategisk forskningsdagsorden. I overensstemmelse hermed vil forskningen blive koncentreret om nedenstående 4 hovedretningslinjer. Forskningsindsatsen vil blive koncentreret om kommercielle transportfly, herunder deres systemer og komponenter, samt om elementer af systemerne til lufttrafikstyring i flyene og på jorden.

- Styrke konkurrenceevnen: Målet er at sætte de 3 sektorer inden for fremstillingsindustrien: flyskrog, motorer og udstyr, i stand til at forbedre deres konkurrenceevne ved på kort og langt sigt at nedbringe omkostningerne til udvikling af fly med henholdsvis 20 % og 50 % og flyenes direkte driftsomkostninger med henholdsvis 20 % og 50 % og ved at forbedre passagerernes komfort.

Uændret

Forskningen vil fokusere på: integrerede konstruktions-systemer og -processer med det formål at realisere det udvidede virksomhedskoncept med mange produktionssteder og at indføre intelligente produktionsteknologier; nye flykonfigurationer, avanceret aerodynamik, avancerede materialer og strukturer, motorteknologi; mekaniske, elektriske og hydrauliske systemer; bedre kabinindretning og anvendelse af multimedietjenester til at forbedre passagerernes komfort.

- Mindske miljøbelastningen som følge af motoremissioner og støj. Med hensyn til emissionerne er målsætningen at opfylde målene i Kyoto-aftalen og at kompensere for den fremtidige stigning i flytrafikken ved at nedbringe CO₂ med 50 % på langt sigt, og NO_x skal nedbringes med henholdsvis 20 % på kort sigt og 80 % på langt sigt. Med hensyn til støj er målet at nedbringe støjniveauet med 4-5 dB på kort sigt og 10 dB på langt sigt for at begrænse støjgenerne uden for lufthavnen.

- Mindske miljøbelastningen som følge af emissioner og støj. Med hensyn til emissionerne er målsætningen at opfylde målene i Kyoto-aftalen og at kompensere for den fremtidige stigning i flytrafikken ved at nedbringe brændstofforbruget og emissionerne af CO₂ med 50 % på langt sigt, og af NO_x med henholdsvis 20 % på kort sigt og 80 % på langt sigt. Med hensyn til støj er målet at nedbringe støjniveauet med 4-5 dB på kort sigt og 10 dB på langt sigt for at begrænse støjgenerne uden for lufthavnen.

OPRINDELIGT FORSLAG

vil orskningen fokusere på forbrændings- og fremdrifts-koncepter med lave emissioner, motorteknologier og tilknyttede kontrolsystemer, aerodynamiske koncepter med lav luftmodstand, letvægtskonstruktioner til flyskrog og materialer, der kan tåle høje temperaturer, samt forbedrede flyveoperationelle procedurer; teknologi til motorer og kraftaggregater, luftakustik for at nedbringe støjen fra flyskroget, avancerede støjreduktionssystemer samt nye flyveoperationelle procedurer i nærheden af lufthavne.

- Øge flyenes sikkerhed. Målet er at nå frem til en halvering af antallet af uheld på kort sigt og en femdobbelte reduktion på langt sigt for at kompensere for stigningen i flytrafikken.

I forbindelse med forebyggende sikkerhed vil forskningen fokusere på: undersøgelse af systemiske sikkerhedsmodeller, forbedr fejltolerante systemer og cockpitkonstruktion, der er indrettet på piloterne, og som muliggør en kontrollerbar situationsagttagelse for besætningen. Forskningen i reduktion af antallet af uheld vil fokusere på forbedrede materialer og strukturer samt på avancerede sikkerhedssystemer.

- Øge lufttransportsystemernes driftskapacitet og sikkerhed. Målet er at optimere udnyttelsen af luftrommet og lufthavnene og dermed nedbringe forsinkelser via et fuldt integreret europæisk flytrafikstyrings-system, der kan fremme realiseringen af initiativet »et fælles europæisk luftrum«.

Forskningen vil fokusere på hjælpemidler til automatisering, kommunikations-, navigations- og overvågnings-systemer om bord og på jorden samt på flyveprocedurer, der vil muliggøre indførelse af nye koncepter, herunder free-flight, inden for det fremtidige europæiske flytrafikstyringsystem (ATM-system).

ii) Rumfart

Målet er at bidrage til gennemførelsen af den europæiske rumstrategi, navnlig ved at målrette og koordinere ESA's og medlemsstaternes indsats omkring et lille antal fælles tiltag af fælles interesse. Der vil blive lagt vægt på aktiviteter, der supplerer rumfartsorganisationernes aktiviteter (integration af jordbaserede og rumbaserede systemer/tjenester og demonstration af end-to-end tjenester). Dette vil omfatte følgende aktivitetsområder:

- Galileo: det europæiske navigationssatellitssystem, der er udviklet af fællesforetagendet i tæt samarbejde med Den Europæiske Rumorganisation vil være fuldt operationelt fra 2008. De tjenester, som denne infrastruktur kan

ÆNDRET FORSLAG

For emissionernes vedkommende vil forskningen fokusere på forbrændings- og fremdriftskoncepter med lave emissioner, motorteknologier og tilknyttede kontrolsystemer, aerodynamiske koncepter med lav luftmodstand, letvægtskonstruktioner til flyskrog og materialer, der kan tåle høje temperaturer, samt forbedrede flyveoperationelle procedurer; Støjforskningen vil fokusere på: teknologi til motorer og kraftaggregater, luftakustik for at nedbringe støjen fra flyskroget, avancerede støjreduktionssystemer samt nye flyveoperationelle procedurer i nærheden af lufthavne.

Uændret

I forbindelse med forebyggende sikkerhed vil forskningen fokusere på: undersøgelse af systemiske sikkerhedsmodeller, forbedrede fejltolerante systemer og cockpitkonstruktion, der er indrettet på piloterne, og som muliggør en kontrollerbar situationsagttagelse for besætningen. Forskningen i reduktion af antallet af uheld vil fokusere på forbedrede materialer og strukturer samt på avancerede sikkerhedssystemer.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

tilbyde, vil kunne anvendes på en lang række af det europæiske samfunds aktiviteter. Tilgængeligheden af præcise navigations- og tidsbestemmelsestjenester vil få stor indflydelse på mange områder.

For at kunne udnytte denne nye teknologi på den mest effektive måde er det vigtigt at bygge på den nødvendige ekspertise og viden i Europa.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af multisektorielle koncepter, systemer og redskaber, der er afhængige af præcise navigations- og tidsbestemmelsestjenester; udbredelse af højtudviklede, sammenhængende tjenester af høj kvalitet i alle miljøer (byer, indendørs og udendørs, landjorden, havet, luften osv.) i synergi med andre tjenesteydelser (telekommunikation, overvågning, observation osv.).

- GMES: målet er at fremme udviklingen af markeder for satellitbaserede informationstjenester ved at udvikle teknologier, der kan mindske kløften mellem udbud og efterspørgsel.

Forskningen vil fokusere på: sensorer, data og informationsmodeller udviklet i Europa eller andre steder samt udvikling af prototyper for operationelle tjenester, der opfylder specifikke former for efterspørgsel (f.eks. det globale miljø, arealanvendelse, ørkendannelse, katastrofehåndtering). Forskningen, herunder dataindsamling, samling og karakterisering af modeller, der kombinerer data fra rummet og fra jorden i et integreret operationelt informationssystem, vil gøre brug af eksisterende satellitdata, f.eks. data leveret af Envisat, fremtidige EarthWatch-projekter og andre systemer.

- Satellitbaseret telekommunikation: Satellitbaseret kommunikation bør integreres mere generelt i telekommunikationssystemerne, navnlig i de jordbaserede systemer ⁽¹⁾.

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: udvikling af multisektorielle koncepter, systemer og redskaber brugerudstyr, herunder modtagere, der er afhængige af præcise navigations- og tidsbestemmelsestjenester; udbredelse af højtudviklede, sammenhængende tjenester af høj kvalitet i alle miljøer (byer, indendørs og udendørs, landjorden, havet, luften osv.) i synergi med andre tjenesteydelser (telekommunikation, overvågning, observation osv.).

- GMES: målet er at fremme gradvis udvikling af satellitbaserede informationstjenester ved at udvikle teknologier, der kan mindske kløften mellem udbud og efterspørgsel og opbygge en europæisk kapacitet til miljø- og sikkerhedsovervågning.

Uændret

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

⁽¹⁾ I betragtning af den snævre forbindelse mellem kommunikationssatellitter og jordbaserede teknologier er de tilknyttede forskningsopgaver omhandlet som led i de relevante aktioner under det udvalgte forskningstema »Informations-samfundsteknologi».

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1.1.5. Fødevarer og sundhedsrisici

Dette udvalgte tema har som mål at sikre de europæiske borgeres sundhed og velfærd gennem en bedre forståelse af den betydning, som fødevarer og miljøfaktorer har for menneskers sundhed, og at forsyne dem med sikrere og sundhedsfremmende fødevarer, herunder fiskerivarer, hvor der er gjort brug af fuldt kontrollerede og integrerede produktionssystemer inden for landbrug, og fiskeri. Ved at tage den klassiske fremgangsmåde »fra jord til bord« op igen sigter dette udvalgte forskningstema på at sikre, at forbrugerbeskyttelse er den vigtigste drivkraft bag udviklingen af nye og mere sikre fødevarer- og foderproduktionskæder, dvs. »fra bord til jord«.

Denne fremgangsmåde, der fokuserer på slutbrugeren, afspejles i de syv specifikke forskningsmål. Integreret forskning på tværs af flere specifikke mål vil blive givet fortrinnsstilling.

Forskningsopgaver

- Epidemiologi vedrørende fødevarerrelaterede sygdomme og arveanlæg. Målet er at undersøge det komplekse samspil mellem ernæring og stofskifte, immunsystemet, genetiske arveanlæg og miljøfaktorer for på denne måde at identificere de vigtigste risikofaktorer og udvikle fælles europæiske databaser.

Forskningen vil fokusere på: epidemiologiske undersøgelser af ernæringens, fødevarerens sammensætningens og livsstilsfaktorerens indvirkning på sundheden og på forebyggelse eller udvikling af specifikke sygdomme, allergier og lidelser; metoder til måling og analyse af fødevarerens sammensætning og ernæringen, risikovurdering, epidemiologiske modeller og interventionsmodeller; genetiske variationers betydning, hvor der gøres brug af fremskridtene inden for funktionel genomforskning.

- Sundhedsvirkninger af fødevarer herunder især af produkter, der indeholder genetisk modificerede organismer: Målet er at frembringe det videnskabelige grundlag for forbedring af sundheden via ernæring og at udvikle nye sundhedsfremmende fødevarer gennem en bedre forståelse af stofskiftet og ved at udnytte de muligheder, som proteomforskningen og bioteknologien frembyder.

1.1.5. Fødevarekvalitet og -sikkerhed

Dette udvalgte tema har som mål at sikre de europæiske borgeres sundhed og velfærd gennem en bedre forståelse af den betydning, som fødevarer og miljøfaktorer har for menneskers sundhed, og at forsyne dem med sikrere og sundhedsfremmende fødevarer af høj kvalitet, herunder fiskerivarer, hvor der er gjort brug af fuldt kontrollerede og integrerede produktionssystemer inden for landbrug, akvakultur og fiskeri. Ved at tage den klassiske fremgangsmåde »fra jord til bord« op igen sigter dette udvalgte forskningstema på at sikre, at forbrugerbeskyttelse er den vigtigste drivkraft bag udviklingen af nye og mere sikre fødevarer- og foderproduktionskæder, dvs. »fra bord til jord«, hvor der især gøres brug af bioteknologiske værktøjer, ved hvis udformning der er taget hensyn til de seneste resultater fra genomforskningen.

Denne fremgangsmåde, der fokuserer på slutbrugeren, afspejles i de syv specifikke forskningsmål. Integreret forskning på tværs af flere specifikke mål vil blive givet fortrinnsstilling. Da størstedelen af fødevarerektoren består af små virksomheder, vil indsatsens succes stå og falde med, at viden og processer tilpasses disse virksomheders specifikke træk.

Uændret

- Epidemiologi vedrørende fødevarerrelaterede sygdomme og allergier. Målet er at undersøge det komplekse samspil mellem ernæring og stofskifte, immunsystemet, genetiske arveanlæg og miljøfaktorer for på denne måde at identificere de vigtigste risikofaktorer og udvikle fælles europæiske databaser.

Forskningen vil fokusere på: epidemiologiske undersøgelser af ernæringens, fødevarerens sammensætningens og livsstilsfaktorerens indvirkning på sundheden hos forbrugerne og specifikke befolkningsgrupper, f.eks. børn og på forebyggelse eller udvikling af specifikke sygdomme, allergier og lidelser; metoder til måling og analyse af fødevarerens sammensætning og ernæringen, risikovurdering, epidemiologiske modeller og interventionsmodeller; genetiske variationers betydning, hvor der gøres brug af fremskridtene inden for funktionel genomforskning.

- Sundhedsvirkninger af fødevarer: Målet er at frembringe det videnskabelige grundlag for forbedring af sundheden via ernæring og at udvikle nye sundhedsfremmende fødevarer gennem en bedre forståelse af stofskiftet og ved at udnytte de muligheder, som proteomforskningen og bioteknologien frembyder; herunder kan f.eks. nye produkter, produkter fra økologisk landbrug, funktionelle fødevarer, produkter, der indeholder genetisk modificerede organismer, og produkter, der skyldes den senere tids bioteknologiske udvikling komme i betragtning.

OPRINDELIGT FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: det generelle forhold mellem ernæring og sundhed; fødevarers sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende egenskaber; den indvirkning, som fødevarerkomponenter, patogener, forurenende kemikalier og nye agenser af priontypen har på kropsfunktionerne; ernæringsbehov og sundhedsfremmende interventionsstrategier; faktorer, der er bestemmende for forbrugernes holdninger til fødevarer og -produktion; metoder til risiko- og/eller nytteværdivurdering af næringsstoffer og bioaktive sammensætninger; forskellige aldersgruppers særlige karakteristika, navnlig de ældre forbrugeres.

- Fremgangsmåder, der sikrer »sporbarhed« navnlig i tilknytning til genetisk modificerede organismer, herunder systemer baseret på den seneste bioteknologiske udvikling. Målet er at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for, at der fra råstoffets oprindelse til de fødevarer, der købes, sikres en fuldstændig sporbarhed genetisk modificerede organismer, herunder, der baseret på den seneste bioteknologiske udvikling, for dermed at øge forbrugernes tillid til fødevarerforsyningen.

Forskningen vil fokusere på: udvikling, validering og harmonisering af teknologier og metoder, der kan sikre fuldstændig sporbarhed i hele fødevarerekæden; opskalering, implementering og validering af metoder i hele fødevarerekæden; ægthedsgaranti; mærkningens gyldighed og nye HACCP kriterier

- Metoder til analyse, og detektering Målet er at bidrage til udvikling, forbedring, validering og harmonisering af pålidelige og omkostningseffektive prøveudtagnings- og målestrategier med det formål at kontrollere fødevarer- og foderstofsikkerheden og sikre præcise data til brug ved risikoanalyser.

Forskningen vil fokusere på: metoder og standarder til analyse og påvisning af levnedsmiddelbårne patogener og forurenende kemikalier, herunder standardforberedende aspekter; opstilling af modeller for og udvikling af metoder til at forbedre de nuværende forebyggelses- og målekontrolstrategier; test til påvisning og geografisk kortlægning af prioner; substantiel overførsel af prioner og miljøpåvirkninger.

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: det generelle forhold mellem ernæring og sundhed; fødevarers sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende egenskaber; den indvirkning, som fødevarerkomponenter, patogener, forurenende kemikalier og nye agenser af priontypen har på sundheden; ernæringsbehov og sundhedsfremmende interventionsstrategier; faktorer, der er bestemmende for forbrugernes holdninger til fødevarer og -produktion; metoder til risiko- og/eller nytteværdivurdering af næringsstoffer og bioaktive sammensætninger; forskellige befolkningsgruppers særlige karakteristika, navnlig ældre og børn.

- Fremgangsmåder, der sikrer »sporbarhed« i hele produktionskæden Målet er at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for, at der fra råstoffets oprindelse til de fødevarer, der købes, sikres en fuldstændig sporbarhed f.eks. for så vidt angår genetisk modificerede organismer, herunder dem, der baseret på den seneste bioteknologiske udvikling, for dermed at øge forbrugernes tillid til fødevarerforsyningen.

Forskningen vil fokusere på: udvikling, validering og harmonisering af teknologier og metoder, der kan sikre fuldstændig sporbarhed i hele fødevarerekæden; opskalering, implementering og validering af metoder i hele fødevarerekæden; ægthedsgaranti; mærkningens gyldighed; anvendelse af HACCP i hele fødevarerekæden.

- Metoder til analyse, detektering og kontrol: Målet er at bidrage til udvikling, forbedring, validering og harmonisering af pålidelige og omkostningseffektive prøveudtagnings- og målestrategier for forurenende kemikalier og allerede eksisterende eller nye sygdomsfremkaldende mikroorganismer som f.eks. (virus, bakterier, parasitter og nye agenser af priontypen) (idet der lægges vægt på udvikling af ante-mortem diagnostest for BSE og scrapie) med det formål at kontrollere fødevarer- og foderstofsikkerheden og sikre præcise data til brug ved risikoanalyser.

Forskningen vil fokusere på: metoder og standarder til analyse og påvisning af levnedsmiddelbårne patogener og forurenende kemikalier, herunder standardforberedende aspekter; opstilling af modeller for og udvikling af metoder til at forbedre de nuværende forebyggelses- og kontrolstrategier; test til påvisning og geografisk kortlægning af prioner; overførsel af prioner og deres levetid.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Metoder, der fører til sikrere produktion og sundere fødevarer, herunder både metoder, der bygger på bioteknologi, og metoder, der bygger på økologisk landbrug. Målet er at udvikle systemer, der kræver færre tilførsler og bedre forarbejdningsprocesser, der sigter mod produktion af sikrere og sundhedsfremmende og foderstoffer, og at forbedre kvaliteten af fødevarer og foderstoffer ved hjælp af innovativ teknologi.

Forskningen vil fokusere på at forbedre integrerede produktionssystemer, landbrug med lavere input, herunder økologisk landbrug, og GMO-baseret produktion samt forarbejdnings- og distributionsmetoder og på innovativ teknologi til sikrere og nærende fødevarer og foderstoffer af høj kvalitet; på individuel og komparativ vurdering af sikkerheds-, kvalitets-, miljø- og konkurrenceaspekter i forbindelse med forskellige produktionsmetoder og foderstoffer; på forbedring af husdyravl, affaldshåndtering og dyrevelfærd fra husdyrhold til slagteri; og på anvendelse af plante- og dyreverdenskab samt bioteknologi, herunder anvendelse af genomforskning, til udvikling af råvarer til fødevarer af høj kvalitet og nærende fødevarer.

- Sundhedsvirkninger af foder for menneskers sundhed: Målet er at nå frem til en bedre forståelse af den rolle, som foder, og brug af biprodukter af forskellig oprindelse til fremstilling af foder spiller for fødevarerens sikkerhed, at nedbringe anvendelsen af uønskede råvarer og at udvikle alternative nye kilder til foder.

Forskningen vil fokusere på: epidemiologiske undersøgelser af foderfremkaldte, levnedsmiddelbårne sygdomme; den indvirkning, som råvarerne, herunder affald og biprodukter af forskellig oprindelse, forarbejdningsmetoder, tilsætningsstoffer og veterinærlægemidler, der anvendes i foder, har på dyrs og menneskers sundhed; forbedret affaldshåndtering for at sikre, at bestemte materialer, der indebærer en høj risiko, og forbudte materialer ikke kommer ind i fødevarerekæden; andre nye protein-, fedt- og energikilder end kød- og benmel for at sikre en optimal vækst hos dyrene, et optimalt reproduktionspotentiale og en optimal fødevarerekvalitet.

- Miljøbetingede helbredsrisici: Målene er at identificere de miljøfaktorer, der er skadelige for sundheden, at forstå de mekanismer, der indgår heri, og at finde ud af, hvordan man kan forhindre eller minimere disse virkninger og risici.

ÆNDRET FORSLAG

- Metoder, der fører til sikrere og mere miljøvenlige produktionsmetoder og sundere fødevarer, Målet er at udvikle systemer (landbrug og akvakultur), der kræver færre tilførsler og er baseret på systemer som integreret produktion, metoder med lavere input, herunder økologisk landbrug, og anvendelse af plante- og dyreverdenskab samt bioteknologi, og bedre forarbejdningsprocesser, der sigter mod produktion af sikrere sundere, nærende, funktionelle og varierede fødevarer og foderstoffer, og at forbedre kvaliteten af fødevarer og foderstoffer ved hjælp af innovativ teknologi.

Uændret

- Sundhedsvirkninger af foder for menneskers sundhed: Målet er at nå frem til en bedre forståelse af den rolle, som foder, herunder produkter med indhold af genetisk modificerede organismer, og brug af biprodukter af forskellig oprindelse til fremstilling af foder spiller for fødevarerens sikkerhed, at nedbringe anvendelsen af uønskede råvarer og at udvikle alternative nye kilder til foder.

Uændret

- a) Risici med tilknytning til fødevarerekæden (kemiske, biologiske og fysiske)

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: identifikation af årsagsfaktorer, herunder forurenende stoffer, og af fysiologiske mekanismer, af miljæriscici helbredsvirkninger; forståelse af eksponeringsveje, skøn over kumulativ, lavdosis- og kombineret eksponering; langtidsvirkninger; definerings- og beskyttelse af modtagelige undergrupper; miljøfaktorer og mekanismer, der er ansvarlige for den voksende udbredelse af allergier; hormonforstyrrende stoffers betydning, kronisk kemisk forurening og kombinerede miljøeksponeringer, overførsel af sygdomme via vand (parasitter, vira, bakterier osv.).

- b) Kombineret udsættelse for forskellige tilladte stoffer, herunder virkningerne af lokale miljøkatastrofer og forurening for fødevarers sikkerhed, hvor hovedvægten lægges på kumulative risici, transmissionsveje til mennesker, langtidsvirkninger, udsættelse for små doser og virkningerne for særlig følsomme grupper, især børn.

Forskningen vil fokusere på: identifikation af årsagsfaktorer, herunder forurenende stoffer, og af fysiologiske mekanismer, af miljæriscici og fødevarerrelaterede miljæriscici; forståelse af eksponeringsveje, skøn over kumulativ, lavdosis- og kombineret eksponering; langtidsvirkninger; definerings- og beskyttelse af modtagelige undergrupper; miljøfaktorer og mekanismer, der er ansvarlige for den voksende udbredelse af allergier; hormonforstyrrende stoffers betydning, kronisk kemisk forurening og kombinerede miljøeksponeringer, overførsel af sygdomme via vand (parasitter, vira, bakterier osv.).

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

1.1.6. Bæredygtig udvikling og globale miljøændringer

Det fastslås i traktaten, at bæredygtig udvikling er et centralt mål for Det Europæiske Fællesskab. Klima, energisikkerhed, bæredygtig transport, naturbeskyttelse og disse faktoreres samspil med menneskets aktiviteter ligger til grund for denne forskningsaktivitet. De aktiviteter, der udføres inden for dette udvalgte tema, sigter mod at styrke den videnskabelige og teknologiske kapacitet, der er nødvendig for, at Europa kan gennemføre en bæredygtig udviklingsmodel og yde et væsentligt bidrag til den internationale indsats for at forstå og kontrollere de globale miljøændringer og bevare økosystemernes ligevægt.

Teknologi for bæredygtig udvikling

De strategiske mål vedrører reduktion af drivhusgasser og forurenende emissioner, sikker energiforsyning og en afbalanceret anvendelse af forskellige transportformer og sigter ligeledes mod at nå frem til en forbedring af den europæiske industris konkurrenceevne. Skal disse mål nås på kort sigt, kræves der en forskningsindsats i stor skala for at tilskynde til at tage teknologi, der allerede er under udvikling, i brug, og for at bidrage til

1.1.6. Bæredygtig udvikling, globale miljøændringer og økosystemer

Det fastslås i traktaten, at bæredygtig udvikling er et centralt mål for Det Europæiske Fællesskab. Dette blev understreget på Det Europæiske Råds møde i Gøteborg for nylig. I denne sammenhæng er det globale miljøændringer, energisikkerhed, bæredygtig transport, bæredygtig forvaltning af Europas naturessourcer og disse faktoreres samspil med menneskets aktiviteter, som ligger til grund for dette udvalgte forskningstema. De aktiviteter, der udføres inden for dette udvalgte tema, sigter mod at styrke den videnskabelige og teknologiske kapacitet, der er nødvendig for, at Europa kan iværksætte en bæredygtig udviklingsmodel, hvori dets samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige dimensioner integreres, og yde et væsentligt bidrag til den internationale indsats for at forstå og kontrollere de globale miljøændringer og bevare økosystemernes ligevægt.

1.1.6.1. Bæredygtige energisystemer

De strategiske mål vedrører reduktion af drivhusgasser og forurenende emissioner, sikker energiforsyning, øget brug af vedvarende energikilder og sigter ligeledes mod at nå frem til en forbedring af den europæiske industris konkurrenceevne. Skal disse mål nås på kort sigt, kræves der en forskningsindsats i stor skala for at tilskynde til at tage teknologi, der allerede er under udvikling, i brug, og for at bidrage til at

OPRINDELIGT FORSLAG

at fremme ændringer i forbrugsadfærd og transportefterspørgselsmønstrene. Den langsigtede gennemførelse af bæredygtig udvikling kræver ligeledes en stor FTU-indsats for at sikre, at der står økonomisk attraktive kilder til rådighed, og for at overvinde de potentielle hindringer for ibrugtagning af vedvarende energikilder brint og brændselsceller, som i alt væsentligt er rene og for at overvinde de potentielle hindringer for anvendelsen heraf.

Forskningsopgaver

- i) *Forskningsaktiviteter, der har indvirkning på kort og mellemlangt sigt*

Fællesskabets FTU-indsats er et af de vigtigste instrumenter, der kan bidrage til at opnå væsentlige ændringer af de nuværende ikke-bæredygtige udviklingsmønstre, der er karakteriseret ved voksende afhængighed af importeret fossilt brændsel, stødt voksende efterspørgsel efter energi, øget overbelastning af transportsystemerne og voksende CO₂-emissioner, ved at udvikle nye teknologiske løsninger, der på kort og mellemlangt sigt vil kunne få en positiv indflydelse på forbrugernes/brugernes adfærd.

forventede teknologiske løsninger Forbruger-/brugerorienterede pilotprojekter, der fokuserer på såvel tekniske som organisatoriske, institutionelle, finansielle og sociale spørgsmål, forventes at resultere i og demonstrere de.

ÆNDRET FORSLAG

fremme ændringer i energieferspørgselsmønstrene og forbrugsadfærd ved at øge energieffektiviteten og integrere vedvarende energikilder i energisystemerne Den langsigtede gennemførelse af bæredygtig udvikling kræver også en stor FTU-indsats for at sikre, at der står økonomisk attraktive energikilder til rådighed, og for at overvinde de potentielle hindringer for ibrugtagning af vedvarende energikilder og energibærere og teknologier som f.eks. brint og brændselsceller, som i alt væsentligt er rene.

Uændret

Fællesskabets FTU-indsats er et af de vigtigste instrumenter, der kan bidrage til at støtte gennemførelsen af ny lovgivning på energiområdet og til at opnå væsentlige ændringer af de nuværende ikke-bæredygtige udviklingsmønstre, der er karakteriseret ved voksende afhængighed af importeret fossilt brændsel, stødt voksende efterspørgsel efter energi, øget overbelastning af transportsystemerne og voksende CO₂-emissioner, ved at udvikle nye teknologiske løsninger, der på kort og mellemlangt sigt vil kunne få en positiv indflydelse på forbrugernes/brugernes adfærd, især i byerne.

Målet er at bringe innovative og omkostningseffektive teknologiske løsninger på markedet så hurtigt som muligt ved at gennemføre markedsorienterede demonstrationsaktiviteter og andre forskningsaktiviteter, der inddrager forbrugere/brugere i pilotmiljøer, og som ikke kun retter sig mod tekniske, men også mod organisatoriske, institutionelle, finansielle og sociale spørgsmål.

— Ren energi, navnlig vedvarende energikilder og disses integration i energisystemet, herunder lagring, distribution og anvendelse.

Målet er at bringe forbedret teknologi til vedvarende energikilder på markedet og integrere vedvarende energikilder i net og forsyningskæder, f.eks. ved at støtte aktører, der har engageret sig i at opbygge »bæredygtige lokalsamfund«, hvor forsyningen med vedvarende energikilder udgør en høj procentdel. Sådanne vil gøre brug af innovative eller forbedrede tekniske og/eller samfundsøkonomiske tilgange til »grøn elektricitet«, opvarmning eller biobrændsler og disses integration i energiforsyningsnet eller -kæder, herunder i kombination med konventionel energiforsyning i stor skala.

Forskningen vil fokusere på: forbedring af de vigtigste nye og vedvarende energikilders omkostningseffektivitet, ydeevne og pålidelighed; integration af vedvarende energikilder og effektiv kombineret af decentraliserede

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

energikilder med renere konventionel energiproduktion i stor skala; validering af nye koncepter til lagring, distribution og anvendelse af energi.

- Energibesparelser samt energieffektivitet, herunder gennem anvendelse af fornyelige råmaterialer.

Det overordnede mål er at reducere efterspørgslen efter energi med 18 % inden 2010 for at bidrage til at opfylde EU's forpligtelser til at bekæmpe klimaændringerne og øge energiforsynings sikkerheden. Forskningen vil især fokusere på økologisk byggeri for at opnå energibesparelser og forbedret miljøkvalitet såvel som bedre livskvalitet for beboerne. Kombineret produktion af forskellige energiformer kan bidrage til at nå Fællesskabets mål, der går ud på at fordoble af den andel, som kraftvarmeproduktionen udgør inden for EU's elproduktion fra 9 til 18 % inden 2010 og at øge effektiviteten af kombineret produktion af el, varme og kulde ved at gøre brug af nye teknologier, så som brændselsceller, og integrere vedvarende energikilder.

Forskningen vil fokusere på: at øge besparelserne og effektiviteten, først og fremmest i byerne, især i bygninger, gennem optimering og validering af nye koncepter og teknologier, herunder kraftvarmesystemer og fjernvarme-/fjernkølesystemer; muligheder for lokal produktion og brug af vedvarende energikilder til at forbedre energieffektiviteten i bygninger.

- Alternative motorbrændstoffer

Kommissionen har sat et ambitiøst mål, der går ud på senest i 2020 at erstatte 20 % af diesel og benzin med alternative brændsler inden for vejtransportsektoren. Målet er at forbedre energiforsynings sikkerheden ved at opnå en mindre afhængighed af importerede flydende kulbrinter og derved gøre noget ved problemet med drivhusgasemissionerne fra transport. På linje med meddelelsen om alternative brændsler til vejtransport vil kortsigtet FTU være koncentreret om tre typer af alternative motorbrændstoffer, der vil kunne opnå en betydelig markedsandel: biobrændsel, naturgas og brint.

Forskningen vil fokusere på: integrering af alternative motorbrændstoffer i transportsystemet, især i ren bytransport; omkostningseffektiv og sikker produktion og lagring af samt forsyning med alternative motorbrændstoffer, (herunder infrastruktur til brændsler); optimal udnyttelse af alternative brændstoffer i nye koncepter for energieffektive køretøjer; strategier og værktøjer til at styre omlægningen af markedet til alternative motorbrændstoffer.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Vedvarende energikilder, mere effektiv og renere udnyttelse af energi, navnlig i byområder, nye energieffektive og renere transportformer: målet er at udvikle energieffektive teknologier, der kan nedbringe efterspørgslen efter fossilt brændsel ved at fremme en energieffektiv adfærd i forskellige brugergrupper og dermed medføre energibesparelser på 12 % i 2010 og tippe energibalancen i retning af mere bæredygtige energisystemer, der kombinerer varme og elkraft samt nye og vedvarende energikilder, for dermed at øge de vedvarende energisystemers andel fra 6 % til 12 % i 2010.

Forskningen vil fokusere på: forbedring af de vigtigste nye og vedvarende energikilders omkostningseffektivitet og pålidelighed og kombineret af disse med konventionelle store og distribuerede energiproduktionsanlæg; mere effektive fjernvarmesystemer og centralvarmeværker; indsats på efterspørgselsiden for at nedbringe benzin- og elektricitetsforbruget; nye former for ren bytransport; rationalisering af anvendelsen af privatkøretøjer; integration af nye koncepter for energieffektive køretøjer og nye/alternative brændstoffer.

- ii) *Forskningsaktiviteter, der har indvirkning på kort og mellemlangt sigt*

På længere sigt er målet at udvikle vedvarende energikilder, brint, teknologier og brændselsceller der i alt væsentligt er rene, og som kan integreres problemfrit i en bæredygtig blandingstationære anlæg og til transport. Dette skulle medføre en yderligere reduktion i emissionerne af drivhusgasser efter 2010, der er den frist, som er fastsat i Kyoto-aftalen. En omfattende fremtidig udvikling af disse teknologier vil afhænge af en betydelig forbedring af deres omkostningsniveau andre aspekter af konkurrencedygtigheden i forhold til traditionelle energikilder.

- Brændselsceller: disse repræsenterer en opdukkende teknologi, der på længere sigt forventes at erstatte en stor del af de nuværende forbrændingssystemer inden for industrien, i bygninger og inden for vejtransport, da de er mere effektive, medfører mindre forurening og potentielt er billigere. Det langsigtede omkostningsmål er 50 EUR/kW ved vejtransport og 300 EUR/kW ved stationære anlæg med lang holdbarhed og ved elektrolysatør-brændselscelle-anlæg.

Forskningen vil fokusere på: nedbringelse af omkostningerne ved brændselscelleproduktion og ved anvendelser i bygninger, til transport og til decentral elproduktion; avancerede materialer til høj- og lavtemperaturbrændselsceller til ovennævnte anvendelser.

ÆNDRET FORSLAG

Udgår

Uændret

På mellemlangt og længere sigt er målet at udvikle nye og vedvarende energikilder, samt nye energibærere, f.eks. brint, der er både billige og rene, og som kan integreres problemfrit i en langsigtet, bæredygtig energiforsynings- og efterspørgselsplanlægning for anvendelse i stationære anlæg og transport. Endvidere vil fortsat brug af fossile brændsler i nær fremtid kræve omkostningseffektive løsninger til bortskaffelse af CO₂. Målet er at opnå en yderligere reduktion i emissionerne af drivhusgasser efter 2010 som fastsat i Kyoto-aftalen. En fremtidig udvikling i stor skala af disse teknologier vil afhænge af en betydelig forbedring af deres omkostningsniveau andre aspekter af konkurrencedygtigheden i forhold til traditionelle energikilder inden for den generelle samfundsøkonomiske og institutionelle kontekst, som de indgår i.

- Brændselsceller, herunder deres anvendelser: disse repræsenterer en opdukkende teknologi, der på længere sigt forventes at erstatte en stor del af de nuværende forbrændingssystemer inden for industrien, i bygninger og inden for vejtransport, da de er mere effektive, medfører mindre forurening og potentielt er billigere. Det langsigtede omkostningsmål er 50 EUR/kW ved vejtransport og 300 EUR/kW ved stationære anlæg med lang holdbarhed og ved elektrolysatør-brændselscelle-anlæg.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- Ny teknologi til energibærere/-transport og -lagring, navnlig brintteknologi: Målet om at fastslå brintens rolle som en energikilde er et centralt element i en fremtidig bæredygtig energiøkonomi. Målet på lang sigt er at nå frem til energiomkostninger, der svarer til omkostninger ved traditionelle brændstoffer uden afgifter.

Forskningen vil fokusere på: omkostningseffektiv produktion af brint fra fossilt brændsel (herunder CO₂-absorbering og oplagring under jorden); omkostningseffektiv brintproduktion ved hjælp af elektrolyse fra vedvarende energikilder og nuklear energi; brintinfrastruktur, herunder transport, distribution, oplagring og anvendelse.

- Solstrømsfotocelle teknologier og biomasse: Solstrømsfotocelle har på langt sigt potentiale til at yde et stort bidrag til verdens og EU's energiforsyning. Målet er at overvinde de store hindringer, som udgøres af høje investeringsomkostninger, der bør nedbringes med en faktor 4. Det overordnede mål for biomasse er at gøre bioenergien konkurrencedygtige i forhold til konventionelt brændsel.

Forskningen vil, fokusere på: (solstrømsenergi) hele produktionskæden fra grundmaterialer til solcellesystemet, samt integration af solcelleteknologi i boliger og store solcellesystemer i MW-skala til elproduktion. Biomasse hindringer i biomassekæden forsyning-anvendelse på følgende områder: forbrændingsteknologier, forgasningsteknologier til elektricitet og H₂-syntesegasproduktion og biobrændsel til transport.

ÆNDRET FORSLAG

- Ny teknologi til energibærere/-transport og -lagring, navnlig brintteknologi: Målet er at udvikle nye koncepter for langsigtet bæredygtig energiforsyning, hvor brint og ren elektricitet opfattes som vigtige energibærere. For H₂'s vedkommende må midlerne hertil udvikles således, at anvendelsen bliver sikker til tilsvarende priser som for traditionelle brændstoffer. For elektricitets vedkommende må decentraliserede nye og navnlig vedvarende energikilder integreres bedst muligt i de indbyrdes forbundne europæiske, regionale og lokale forsyningsnet, for at der kan garanteres en sikker og pålidelig forsyning af høj kvalitet.

Forskningen vil fokusere på: ren, omkostningseffektiv produktion af brint; brintinfrastruktur, herunder transport, distribution, oplagring og anvendelse. For elektricitets vedkommende vil der blive fokuseret på nye koncepter til analyse, planlægning, styring og overvågning af elforsyning og -distribution og på teknologier, der muliggør lagring og interaktive transmissions- og distributionsnet.

- Nye og avancerede principper for vedvarende energiteknologi: Vedvarende energiteknologi har på langt sigt potentiale til at yde et stort bidrag til verdens og EU's energiforsyning. Der vil blive fokuseret på teknologier, der har et betydeligt fremtidigt energipotential og kræver langsigtet forskning gennem indsatser med høj europæisk nytteværdi for at overvinde de store hindringer, som udgøres af høje investeringsomkostninger og gøre disse teknologier konkurrencedygtige i forhold til konventionelt brændsel.

Forskningen vil, for så vidt angår solceller, fokusere på: hele produktionskæden fra grundmaterialer til solcellesystemet, men også på integration af solcelleteknologi i boliger og store solcellesystemer i MW-skala til elproduktion. For biomasses vedkommende vil hindringer i biomassekæden forsyning-anvendelse blive taget op på følgende områder: produktion, forbrændingsteknologier, forgasningsteknologier til elektricitet og H₂-syntesegasproduktion og biobrændsel til transport. Inden for andre områder vil der blive fokuseret på at integrere specifikke aspekter af FTU-aktiviteterne på europæisk plan, når de kræver langsigtet forskning.

- Opsamling og udfældning af CO₂ i forbindelse med renere anlæg, der anvender til fossile brændsler: Omkostningseffektiv opsamling og udfældning af CO₂ er afgørende for, at man kan lade brug af fossile brændsler indgå i et scenario for udvikling frem mod bæredygtig energiforsyning med en reduktion af omkostningerne til omkring 30 EUR på mellemlangt sigt og på længere sigt 20 EUR eller mindre pr. ton ved opsamlingsprocenter på over 90.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Forskningen vil fokusere på: at udvikle helhedsorienterede metoder til realisering af energiomdannelsessystemer med næsten nuludslip til fossilt brændsel, billige systemer til udskillelse af CO₂, både før og efter forbrændingen, samt oxyfuel og andre nye koncepter: udvikling af sikre, omkostningseffektive og miljøkompatible fremgangsmåder til bortskaffelse af CO₂, især oplagring i geologiske formationer, og sonderende foranstaltninger til evaluering af muligheder for kemisk oplagring.

1.1.6.2. **Bæredygtig overfladetransport**

Bæredygtig transport: den fælles transportpolitik forudses en stigning i efterspørgslen efter godstransport på 38 % og i efterspørgslen efter persontransport på 24 % (basisår 1998) i Den Europæiske Union frem til 2010. De allerede overbelastede transportnet skal absorbere den ekstra trafik, og tendensen går i retning af, at den andel, der absorberes af de mindst bæredygtige transportformer, sandsynligvis vil vokse. Målet er derfor både at bekæmpe trafikophobning og at lægge en dæmper på eller endog vende denne ikke-bæredygtige tendens ved at transportformerne, Aktioner på kort og mellemlangt sigt vil udvikle og integrere nye koncepter og teknologier i transportsystemet.

I hvidbogen »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — De svære valg« forudses en stigning i efterspørgslen efter godstransport på 38 % og i efterspørgslen efter persontransport på 24 % (basisår 1998) i Den Europæiske Union frem til 2010. De allerede overbelastede transportnet skal absorbere den ekstra trafik, og tendensen går i retning af, at den andel, der absorberes af de mindst bæredygtige transportformer, sandsynligvis vil vokse. Målet er derfor både at bekæmpe trafikophobning og at lægge en dæmper på eller endog vende denne udvikling i fordelingen på transportformer ved at arbejde hen imod en bedre integration og balance mellem transportformerne, at øge deres sikkerhed, ydeevne og effektivitet, at minimere deres miljøvirkninger og sikre udviklingen af et virkeligt bæredygtigt europæisk transportsystem, samtidig med at det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne inden for produktion og drift af transportmidler og -systemer fremmes.

Forskningsopgaver

i) *Udvikling af miljøvenlige transportsystemer og transportmidler*

Målet er at nedbringe overfladetransportens (baner, veje, sø- og vandveje) bidrag til CO₂-udslip og andre emissioner, herunder støj, og samtidig øge køretøjers og skibes sikkerhed, komfort, kvalitet, omkostnings- og energieffektivitet. Der vil blive lagt vægt på ren bytransport og rationel anvendelse af biler i byen.

— Nye teknologier og koncepter for alle former for overfladetransport (veje, baner og sø- og vandveje).

Forskningen vil fokusere på: højeffektive fremdriftssystemer og komponenter hertil, der bygger på alternative og fornyelige brændsler, hvor der tages hensyn til distributionsinfrastrukturen; udvikling af fremdriftssystemer og komponenter hertil med nul- eller næsten nuludslip, især systemer og komponenter, der integrerer brændselsceller, brintforbrænding og deres distributionsinfrastruktur i transportsystemet; integrerede koncepter for ren bytransport og rationel anvendelse af biler i byerne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

— Avanceret konstruktions- og produktionsteknik

Forskningen vil fokusere på: »transportspecifik« avanceret konstruktions- og produktionsteknik, især til anlæg til produktion af enkeltteksemplarer med sigte på øget kvalitet, sikkerhed, genanvendelse, komfort og omkostningseffektivitet for miljøvenlige køretøjer (biler og tog) og skibe.

ii) *Mere effektiv og konkurrencedygtig overfladetransport*

Målene er at varetage transporten af personer og gods under samtidig hensyntagen til transportefterspørgslen og nødvendigheden af at opnå en bedre balance mellem transportformerne; herunder skal også transportsikkerheden øges som anført i målene for den europæiske transportpolitik frem til 2010 (f.eks. stiles der mod en halvering af antallet af trafikdræbte på vejen).

— Omfordeling af trafikken mellem og integration af transportformerne.

Forskningen vil fokusere på: interoperable transportsystemer, der muliggør indbyrdes forbindelser mellem trafiknettene, især for at bane vej for et konkurrencedygtigt europæisk jernbanesystem og et integreret europæisk informationssystem for skibstrafik; intermodale trafikforbindelser, -teknologier (f.eks. harmonisering af lastenheder) og -systemer samt avanceret logistik

— Øget sikkerhed på veje, baner, sø- og vandveje og mindre eller ingen trafikophobning.

Forskningen vil fokusere på: strategier og teknologier for øget trafikikkerhed på veje og til søs; koncepter og systemer for avanceret interaktion mellem menneske og køretøj, køretøj og køretøj samt køretøj og infrastruktur; integrations- og valideringsplatforme i stor skala for intelligente transportsystemer (f.eks. transportafgifter, transport- og trafikstyring og trafikinformation), herunder satellitbaserede navigationsapplikationer, nye køretøjstyper og operationelle procedurer for øget kapacitet og sikkerhed, hvor der samtidig tages hensyn til miljøet (navnlig i byer og følsomme områder).

Forskningen vil fokusere på: sikrere og mere miljøvenlig transport, navnlig i forbindelse med vej- og søtransport; integration af intelligente transportsystemer med henblik på en effektiv forvaltning af infrastruktur; muliggøre jernbaneinteroperabilitet; udvikling af intermodalitet for passagerer og gods, navnlig gennem en bedre forvaltning af logistikkæden og standardisering lastenheder.

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Globale miljøændringer

Globale miljøændringer omfatter komplekse, dynamiske ændringer over forskellige tidsperioder i de fysiske, kemiske og biologiske komponenter, der indgår i jorden som system (Earth system) (f.eks. atmosfæren, havene og landjorden), navnlig de komponenter, der påvirkes af menneskets aktiviteter. Målet for dette udvalgte tema er at forbedre evnen til at forstå, påvise og forudsige globale miljøændringer, og at udvikle strategier for forebyggelse, afbødning og tilpasning, særlig i forbindelse med alle typer drivhusgasser, i nær tilknytning til de relevante internationale forskningsprogrammer og i tilknytning til de relevante konventioner såsom Kyoto-protokollen. Et sådant mål nås bedst via aktiviteter, der sigter mod at udvikle fælles og integrerede fremgangsmåder, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling, idet der tages hensyn til dens miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter samt til de globale miljø- og klimaændringers indvirkning på alle lande og regioner i verden. Det vil tilskynde til konvergens mellem europæiske og nationale forskningsbestræbelser, så man kan nå frem til en fælles fastsættelse af videnskabelige tærskelværdier for bæredygtighed og metoder til udarbejdelse af skøn, og det vil ligeledes tilskynde til internationalt samarbejde om udvikling af fælles strategier til løsning af spørgsmål i tilknytning til globale miljøændringer.

Forskningsopgaver

- Klimavirkninger af og mekanismer bag drivhusgasemissioner. Målet er at påvise og beskrive globale ændringsprocesser, at forbedre forudsigelsen af deres globale og regionale virkninger, at evaluere afbødningsmuligheder og at forbedre de europæiske forskeres adgang til faciliteter og platforme i tilknytning til forskning i globale ændringer.

Forskningen vil fokusere på: forståelse og bestemmelse af omfanget af ændringerne i kulstof- og kvælstofkredsløbene; den rolle, som kilder til alle drivhusgasser og dræn i jordens og havenes biosfære spiller; indflydelsen fra og virkninger på klimaets dynamik og variabilitet, og på havenes og atmosfærens kemi samt vekselvirkningerne mellem disse; forudsigelse af globale klimaændringer; tilknyttede fænomener (f.eks. El Niño, nedbrydning af ozon i stratosfæren, ændringer i havenes vandstand og havstrømmene) og følgevirkninger

1.1.6.3. Globale miljøændringer og økosystemer

Globale miljøændringer omfatter komplekse, dynamiske ændringer over forskellige tidsperioder i de fysiske, kemiske og biologiske komponenter, der indgår i jorden som system (Earth system) (f.eks. atmosfæren, havene og landjorden), navnlig de komponenter, der påvirkes af menneskets aktiviteter. Målet for dette udvalgte tema er: i) at forbedre evnen til at forstå, påvise og forudsige globale miljøændringer, og at udvikle strategier for forebyggelse, afbødning og tilpasning, i nær tilknytning til de relevante internationale forskningsprogrammer og i tilknytning til de relevante konventioner såsom Kyoto-protokollen og Montreal-protokollen; ii) for at bevare økosystemerne og beskytte den biologiske mangfoldighed, hvilket også kunne bidrage til bæredygtig arealudnyttelse og bæredygtig anvendelse af marine ressourcer. I forbindelse med de globale miljøændringer er strategier for en integreret, bæredygtig forvaltning af landbrugs- og skovøkosystemer af særlig betydning for bevarelsen af disse økosystemer og vil bidrage væsentligt til en bæredygtig udvikling i Europa. Disse mål nås bedst via aktiviteter, der sigter mod at udvikle fælles og integrerede fremgangsmåder, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling, idet der tages hensyn til dens miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter samt til de globale miljø- og klimaændringers indvirkning på alle lande og regioner i verden. Det vil tilskynde til konvergens mellem europæiske og nationale forskningsbestræbelser på at nå frem til fælles definitioner af tærskelværdier for bæredygtighed og metoder til udarbejdelse af skøn, og det vil ligeledes tilskynde til internationalt samarbejde om udvikling af fælles strategier til løsning af spørgsmål i tilknytning til globale miljøændringer.

Uændret

- Klimavirkninger af og mekanismer bag drivhusgasemissioner og luftforurenende stoffer, ozonlagsnedbrydning og kulstofdræn (have, skove, jordbund). Målet er at påvise og beskrive globale ændringsprocesser i tilknytning til drivhusgasemissioner og luftforurenende stoffer fra alle kilder, herunder fra energiforsyning, transport og landbrug, at forbedre forudsigelsen og vurderingen af deres globale og regionale virkninger, at evaluere afbødningsmuligheder og at forbedre de europæiske forskeres adgang til faciliteter og platforme i tilknytning til forskning i globale ændringer.

Forskningen vil fokusere på: forståelse og bestemmelse af omfanget af ændringerne i kulstof- og kvælstofkredsløbene; den rolle, som alle kilder til drivhusgasser og luftforurenende stoffer og deres dræn i biosfæren spiller; deres virkninger på klimaets dynamik og variabilitet, og på havenes og atmosfærens kemi samt vekselvirkningerne mellem disse; fremtidig ozonniveauer i stratosfæren og ultraviolet stråling; forudsigelse af globale klimaændringer og følgevirkninger; tilknyttede fænomener (f.eks. El Niño, ændringer i havenes vandstand og havstrømmene) og strategier for afbødning og tilpasning.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Vandets kredsløb: målet er at vurdere de globale ændringers, navnlig klimaændringernes, indvirkning på vandets kredsløb, vandkvaliteten og -tilgængeligheden, for at udvikle grundlag for forvaltningsredskaber, der kan afbøde virkningerne.

Forskningen vil fokusere på: klimaændringernes indvirkning på de hydrologiske variabler, på fordelingen mellem grundvand og overfladevand, på ferskvands- og vådområdeøkosystemer, på og på vandkvalitet; havenes rolle som drivkræfter bag de globale vandressourcers kredsløb; forvaltningsstrategier og deres indvirkninger; scenarier for vandefterspørgsel og vandtilgængelighed.

- Biodiversitet, beskyttelse af genetiske ressourcer, de terrestriske og marine økosystemers virkemåde og menneskelige aktiviteterets samspil med dem: målene er at nå frem til en bedre forståelse af den marine og terrestriske biodiversitet og af den måde, hvorpå økosystemerne fungerer, at forstå og minimere virkningerne fra menneskets aktiviteter på disse og at sikre en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne.

Forskningen vil fokusere på: vurdering og forudsigelse af ændringer i biodiversitet, økosystemernes struktur, funktion og dynamik, og hvad de yder; med vægt på, forholdet mellem samfund, økonomi, biodiversitet og levesteder; integreret vurdering af faktorer, der påvirker biodiversiteten og afbødning af tab af biodiversitet; risikovurdering, forvaltning, bevarelse og genopretningsmuligheder

- Mekanismer bag ørkendannelse og naturkatastrofer, der er betinget af klimaændringer: målet er at belyse forbindelserne mellem klimaændringer og de mekanismer, der ligger bag ørkendannelse og naturkatastrofer, med henblik på at forbedre vurderinger af risiko og virkninger og forudsigelser metoder til beslutningsstøtte og strategierne for en bæredygtig forvaltning af landområder og kystegne.

Forskningen vil fokusere på: integreret vurdering i stor skala af land-/jordnedbrydning og ørkendannelse i Europa og dertil knyttede forebyggelses- og afbødningsstrategier; langsigtet forudsigelse af hydrogeologiske risici i tilknytning til de globale klimaændringer; overvågning af naturlige risici, kortlægnings- og forvaltningsstrategier; bedre katastrofeberedskab og afbødning af katastrofer.

ÆNDRET FORSLAG

- Vandets kredsløb herunder jordbundsrelaterede aspekter: målet er at forstå mekanismerne og vurdere de globale ændringers, navnlig klimaændringernes, indvirkning på vandets kredsløb, vandkvaliteten og -tilgængeligheden, såvel som jordbundsfunktioner og -kvalitet, for at udvikle grundlag for forvaltningsredskaber til vandssystemer, der kan afbøde virkningerne.

Forskningen vil fokusere på: klimaændringernes indvirkning på de enkelte led i det hydrologiske kredsløb — land-hav-atmosfære-vekselvirkninger, på fordelingen mellem grundvand og overfladevand, på ferskvands- og vådområdeøkosystemer, på jordbundsfunktion og på vandkvalitet; vurdering af vand-jordbundssystemers sårbarhed over for globale miljøændringer forvaltningsstrategier og deres indvirkninger; scenarier for vandefterspørgsel og vandtilgængelighed.

- Biodiversitet og økosystemer: målene er at nå frem til en bedre forståelse af den marine og terrestriske biodiversitet og af den måde, hvorpå økosystemerne fungerer, at forstå og minimere virkningerne fra menneskets aktiviteter på disse og at sikre en bæredygtig forvaltning af naturressourcer og terrestriske og marine økosystemer samt beskyttelsen af genetiske ressourcer.

Forskningen vil fokusere på: vurdering og forudsigelse af ændringer i biodiversitet, økosystemernes struktur, funktion og dynamik, og hvad de yder; med vægt på, hvordan de marine økosystemer fungerer; forholdet mellem samfund, økonomi, biodiversitet og levesteder; integreret vurdering af faktorer, der påvirker økosystemernes måde at fungere på, biodiversiteten og afbødningsmuligheder; risikovurdering, forvaltning, bevarelse og genopretningsmuligheder i relation til terrestriske og marine økosystemer.

- Mekanismer bag ørkendannelse og naturkatastrofer: målet er at forstå de mekanismer, der ligger bag ørkendannelse og naturkatastrofer, herunder deres forhold til klimaændringer, med henblik på at forbedre vurderinger af risiko og virkninger og forudsigelser samt metoder til beslutningsstøtte.

Forskningen vil fokusere på: integreret vurdering i stor skala af land-/jordnedbrydning og ørkendannelse i Europa og dertil knyttede forebyggelses- og afbødningsstrategier; langsigtet forudsigelse af hydrogeologiske risici; overvågning af naturlige risici, kortlægnings- og forvaltningsstrategier; bedre katastrofeberedskab og afbødning af katastrofer.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- målet er at foretage systematiske observationer af klimatiske parametre for derved at styrke forskningen i klimaændringer, at konsolidere de langsigtede observationer til brug ved modellering og i marine, terrestriske og atmosfæriske omgivelser, at oprette fælles europæiske databaser og at bidrage til internationale programmer.

Forskningen vil fokusere på: observationer af grundlæggende marine, terrestriske og atmosfæriske parametre, der er nødvendige for forskningen i globale klimamiljøændringer og forvaltningsstrategier i forbindelse hermed, og af ekstreme hændelser; store net for observation, overvågning, tilsyn, modellering (hvor der tages hensyn til udviklingen af GMES, og som kan levere en europæisk dimension til G3OS).

- Strategier for bæredygtig arealforvaltning, herunder kystzoner, landbrugsjord og skove. Målet er at bidrage til udvikling af strategier og værktøjer for bæredygtig arealanvendelse med særlig vægt på kystzoner, landbrugsjord og skove, herunder integrerede koncepter for anvendelse af landbrugs- og skovressourcer til mange formål, og den integrerede kæde fra skov til træmateriale med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling på det økonomiske, samfunds- og miljømæssige plan.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af de nødvendige værktøjer til integreret kystzoneforvaltning; evaluering af positive og negative eksterne effekter ved forskellige produktionssystemer i land- og skovbrug; udvikling af strategier for bæredygtig forvaltning af skove under hensyntagen til de særlige regionale forhold; strategier/koncepter for bæredygtig forvaltning og udnyttelse af skov- og landbrugsressourcer til mange formål; omkostningseffektivitet af nye miljøvenlige forarbejdnings- og genanvendelsesteknologier inden for den integrerede kæde fra skovbrug til træmateriale.

- Operationelle forudsigelser og modellering, herunder systemer til observation af globale klimaændringer: målet er at foretage systematiske observationer af atmosfæriske, terrestriske og marine parametre, herunder klimatiske parametre for derved at forbedre forudsigelse i marine, terrestriske og atmosfæriske omgivelser, at konsolidere de langsigtede observationer til brug ved modellering og især forudsigelse, at oprette fælles europæiske databaser og at bidrage til internationale programmer.

Forskningen vil fokusere på: observationer af grundlæggende marine, terrestriske og atmosfæriske parametre, der er nødvendige for forskningen i globale miljøændringer og forvaltningsstrategier i forbindelse hermed, og af ekstreme hændelser; store net for observation, overvågning, tilsyn, operationel forudsigelse og modellering (hvor der tages hensyn til udviklingen af GMES, og som kan levere en europæisk dimension til G3OS).

- Supplerende forskning vil fokusere på: udvikling af avancerede metoder til risikovurdering og metoder til at vurdere miljøtilstanden, herunder relevant standardforberedende forskning vedrørende måling og prøvning til disse formål.

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1.1.7. *Borgere og styreformer i det europæiske videnbaseret samfund*

Det Europæiske Råd i Lissabon fastslog, at overgangen til et europæisk videnbaseret samfund vil berøre alle aspekter af borgernes liv. Det generelle mål er at udvikle et sundt videngrundlag for forvaltning af denne overgang, som vil være betinget af nationale, regionale og lokale politikker, programmer og aktioner, samt for, at de enkelte borgere, familier og andre samfundsenheder kan træffe beslutninger på velinformeret grundlag.

På grund af disse udfordrings og problemers kompleksitet, omfang og indbyrdes afhængighed skal den valgte forskningsindsats baseres på en meget kraftig integration af forskningen, tværfagligt samarbejde og på mobilisering af de samfundsvidenskabelige og humanistiske forskersamfund i Europa. Tiltagene vil også gøre det lettere at identificere de samfundsmæssige udfordringer på mellemlangt og langt sigt, som forskningen i samfundsvidenskaber og humaniora resulterer i, og de vil sikre aktiv deltagelse fra samfundets centrale aktører og en målrettet formidling af det udførte arbejde. For at fremme udviklingen af komparativ tværnational og tværfaglig forskning samtidig med, at man ønsker at bevare de mange forskellige forskningsmetoder, der benyttes i Europa, er det af væsentlig betydning på europæisk plan at kunne indsamle og analysere data, der er af bedre kvalitet, og som virkelig kan sammenlignes, ligesom det er vigtigt at skabe grundlag for en koordinering af statistikker og kvalitative og kvantitative indikatorer, især nu hvor videnssamfundet er på vej til at blive en realitet.

Der vil blive sikret en passende koordinering af den samfundsøkonomiske forskning og fremtidsforskningselementer fra alle udvalgte temaer i dette program

Forskningsopgaver

i) *Et europæisk Vidensamfund og*

Opbygningen af et europæisk vidensamfund er et klart politisk mål for Det Europæiske Fællesskab. Forskningen skal danne grundlag for den forståelse, der er nødvendig for at sikre, at dette vidensamfund etableres på en måde, der er i overensstemmelse med specifikke europæiske forhold og ønsker.

— Forbedring af tilvejebringelse, formidling og udnyttelse af viden og dennes indvirkning på den økonomiske og sociale udvikling. Målet er at nå frem til en væsentlig bedre forståelse af, hvad der karakteriserer viden, og hvordan den fungerer som offentligt og privat aktiv, og at tilvejebringe et grundlag for politikformulering og beslutningsprocesser.

Forskningen vil fokusere på, hvad der karakteriserer viden, hvordan den fungerer i forhold til økonomi og samfund, og hvad den betyder for innovation og for ændringen af de økonomiske og sociale institutioner; drivkraften bag produktion, formidling og udnyttelse af viden, den rolle kodificering af viden spiller samt informations- og kommunikationsteknologiernes indvirkning; territoriale strukturers og sociale netværks betydning i forbindelse med disse processer.

1.1.7. *Borgere og styreformer i et videnbaseret samfund*

Uændret

Der vil blive sikret en passende koordinering af den samfundsøkonomiske forskning og fremtidsforskningselementer fra alle udvalgte temaer under særprogrammerne

Uændret

i) *Vidensamfund og social sammenhængskraft*

Uændret

Forskningen vil fokusere på, hvad der karakteriserer viden, hvordan den fungerer i forhold til økonomi og samfund, og hvad den betyder for innovation og iværksættervirksomhed og for ændringen af de økonomiske og sociale institutioner; drivkraften bag produktion, formidling og udnyttelse af viden, den rolle kodificering af viden spiller samt informations- og kommunikationsteknologiernes indvirkning; territoriale strukturers og sociale netværks betydning i forbindelse med disse processer.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Foreliggende muligheder og valg med henblik på udvikling af et videnssamfund, der står til tjeneste for de mål, som EU har sat sig på Det Europæiske Råds møde i Lissabon: Målet er at nå frem til en integreret forståelse af, hvordan et vidensbaseret samfund kan fremme samfundsmæssige mål, såsom bæredygtig udvikling, social og geografisk sammenhængskraft og bedre livskvalitet under behørig hensyntagen til de mange forskellige sociale modeller i Europa.

Forskningen vil fokusere på: egenskaber ved et vidensbaseret samfund i overensstemmelse med de europæiske samfundsmodeller og behovet for at forbedre livskvaliteten; social og geografisk sammenhængskraft, forholdet mellem kønnene og mellem generationerne og sociale netværk; ændringernes indflydelse på arbejde og beskæftigelse; adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse og livslang uddannelse.

- Forskellige veje til videnssamfundet. Målet er at nå frem til sammenlignelige perspektiver i hele Europa for dermed at skabe et bedre grundlag for udformning og gennemførelse af overgangsstrategier på vej mod videnssamfundet på nationalt og regionalt plan.

Forskningen vil fokusere på: globalisering i forhold til konvergenspres; betydningen for regionale forskelle; de udfordringer, som kulturel mangfoldighed og righoldigere videnkilder stiller de europæiske samfund over for; mediernes rolle i denne forbindelse.

ii) *Medborgerskab, demokrati og nye styreformer*

Arbejdet vil identificere de vigtigste faktorer, som påvirker ændringerne i styreformer og medborgerskab, samt disse ændringers indvirkning og de valgmuligheder, der står til rådighed for at forbedre de demokratiske styreformer, løse konflikter, beskytte menneskerettighederne og tage hensyn til den kulturelle og identitetsmæssige mangfoldighed.

- Følger af den europæiske integration og af EU's udvidelse for styreformer og borgerne: Målet er at klarlægge de vigtigste vekselvirkninger mellem europæisk integration og EU's udvidelse samt spørgsmål omkring demokrati, institutionelle arrangementer og borgernes velfærd.

Forskningen vil fokusere på: forbindelser mellem integration, udvidelse og institutionelle ændringer i et sammenhæng med historisk og komparativt perspektiv; virkningerne af en ændret global situation og Europas rolle; følgerne af Den Europæiske Unions udvidelse for dens borgers velfærd.

ÆNDRET FORSLAG

- Foreliggende muligheder og valg med henblik på udvikling af et videnssamfund; Målet er at nå frem til en integreret forståelse af, hvordan et vidensbaseret samfund kan fremme de samfundsmæssige mål, der blev sat på Lissabon-topmødet og Det Europæiske Råds følgende møder, såsom bæredygtig udvikling, social og geografisk sammenhængskraft og bedre livskvalitet under behørig hensyntagen til de mange forskellige sociale modeller i Europa.

Forskningen vil fokusere på: egenskaber ved et vidensbaseret samfund i overensstemmelse med de europæiske samfundsmodeller og behovet for at forbedre livskvaliteten; social og geografisk sammenhængskraft, forholdet mellem kønnene og mellem generationerne og sociale netværk; ændringernes indflydelse på arbejde og beskæftigelse, og på arbejdsmarkedet; adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse og livslang uddannelse.

Uændret

Arbejdet vil identificere de vigtigste faktorer, som påvirker ændringerne i styreformer og medborgerskab, navnlig i sammenhæng med øget integration og globalisering og ud fra perspektiver, der inddrager historien og kulturarven, samt disse ændringers indvirkning og de valgmuligheder, der står til rådighed for at forbedre de demokratiske styreformer, løse konflikter, beskytte menneskerettighederne og tage hensyn til den kulturelle og identitetsmæssige mangfoldighed.

Uændret

Forskningen vil fokusere på: forbindelser mellem integration, udvidelse og institutionelle ændringer i sammenhæng med deres historiske udvikling og ud fra et komparativt perspektiv; virkningerne af en ændret global situation og Europas rolle; følgerne af Den Europæiske Unions udvidelse for dens borgers velfærd.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Fordeling af kompetence- og ansvarsområder og nye styreformer: Målet er at støtte udviklingen af styreformer på flere niveauer, der er underlagt demokratisk kontrol, er legitime og tilstrækkeligt robuste og fleksible til at håndtere de samfundsmæssige ændringer, herunder integration og udvidelse, og til at sikre de politiske beslutningsprocessers effektivitet og legitimitet.

Forskningen vil fokusere på: fordeling af ansvar mellem forskellige territoriale niveauer og mellem den offentlige og den private sektor; demokratiske styreformer, repræsentative institutioner og den rolle, som organisationer i det civile samfund spiller; privatisering, samfundsinteresse, nye lovgivningstiltag, virksomhedsstyring («corporate governance»); indvirkninger på retssystemerne.

- Sikkerhedsspørgsmål i tilknytning til konfliktløsning og genopretning af fred og retsstatsforhold: målene er at støtte udviklingen af den institutionelle og samfundsmæssige evne til konfliktløsning, at identificere de faktorer, der fører til en vellykket eller fejlslagen forebyggelse af konflikter, og at udvikle bedre muligheder for mægling i konflikter.

Forskningen vil fokusere på: tidlig identificering af faktorer, der fører til konflikter i og mellem lande; komparative analyser af procedurer til forebyggelse af og mægling i konflikter og opnåelse af retfærdighed på forskellige områder; Europas rolle på den regionale og internationale arena i denne forbindelse.

- Nye former for medborgerskab og identiteter: Målene er at fremme borgernes engagement og deltagelse i den politiske beslutningsproces på europæisk plan samt at forstå opfattelserne og virkningerne af europæisk medborgerskab og menneskerettighedsbestemmelserne og faktorer, der tillader mobilitet og sameksistens mellem flere identiteter.

Forskningen vil fokusere på: relationer mellem nye former for medborgerskab, herunder ikke-statsborgeres rettigheder; tolerance, menneskerettigheder, racisme og fremmedhad; mediernes rolle i udviklingen af en europæisk offentlighed; udvikling af medborgerskab og identiteter i forbindelse med kulturel og anden forskelligartethed i voksende befolkningsvandringer; betydningen for udviklingen af et videnssamfund i Europa.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- Spørgsmål i tilknytning til konfliktløsning og genopretning af fred og retsstatsforhold: målene er at støtte udviklingen af den institutionelle og samfundsmæssige evne til konfliktløsning, at identificere de faktorer, der fører til en vellykket eller fejlslagen forebyggelse af konflikter, og at udvikle bedre muligheder for mægling i konflikter.

Uændret

- Nye former for medborgerskab og kulturelle identiteter: Målene er at fremme borgernes engagement og deltagelse i den politiske beslutningsproces på europæisk plan, at forstå opfattelserne og virkningerne af medborgerskab og menneskerettighedsbestemmelserne i Europa og indkredse, hvilke faktorer der er muliggør mobilitet og sameksistens af mellem flere identiteter.

Forskningen vil fokusere på: relationer mellem nye former for medborgerskab, herunder ikke-statsborgeres rettigheder; tolerance, menneskerettigheder, racisme og fremmedhad; mediernes rolle i udviklingen af en europæisk offentlighed; udvikling af medborgerskab og identiteter i forbindelse med kulturel og anden forskelligartethed i Europa, hvor der tages hensyn til befolkningsvandringer; samfundsmæssig og kulturel dialog i Europa og med andre regioner i verden; betydningen for udviklingen af et videnssamfund i Europa.

Forskningsaktiviteter, der gennemføres inden for dette udvalgte forskningstema, vil omfatte sonderende frontforskning vedrørende emner, der er nært beslægtet med et eller flere af temaets emner. Der vil blive anvendt to komplementære metoder, en receptiv og åben metode og en proaktiv metode.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1.2. Specifikke aktiviteter, der dækker et bredere forskningsfelt

Uændret

Indsatsen skal her supplere forskningen inden for de udvalgte forskningstemaer og omfatte følgende:

- Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov
- Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder
- Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter

1.2.1. Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov**1.2.1. Støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov**

Disse aktiviteter spiller en særskilt rolle i hele opbygningen af sjette rammeprogram. De omfatter fælles gennemførelsesordninger og den kritiske masse, der kræves for at sikre effektiv og fleksibel udførelse af forskning, som er afgørende for Fællesskabets forskningsmål og dækker en lang række behov, der ikke kan opfyldes inden for de udvalgte forskningstemaer. De skal have følgende særlige målsætninger:

Uændret

- At underbygge formuleringen og gennemførelsen af Fællesskabets politik med sigte på såvel unionens eventuelle fremtidige som dens nuværende medlemmers interesser og at overvåge denne politiks virkninger
- At udforske nye videnskabelige og teknologiske problemer og muligheder, der måtte opstå, herunder navnlig tværfaglige forskningsområder, hvor den europæiske indsats er relevant i lyset af potentialet for at udvikle strategiske holdninger inden for frontviden og på nye markeder, eller at foregribe de store spørgsmål, som det europæiske samfund står over for.

Fælles for disse tiltag er, at de vil blive implementeret i et flerårigt perspektiv, hvor der tages direkte hensyn til behov og synspunkter hos de vigtigste involverede aktører (beslutningstagere, brugergrupper inden for erhvervslivet, ledende forskningsmiljøer osv.). De vil blive udført som led i en årlig programlægning, hvor der vil blive fastlagt specifikke forskningsopgaver svarende til konstaterede behov inden for de ovenfor anførte målsætninger.

Fælles for disse tiltag er, at de vil blive implementeret i et flerårigt perspektiv, hvor der tages direkte hensyn til behov og synspunkter hos de vigtigste involverede aktører (beslutningstagere, brugergrupper inden for erhvervslivet, ledende forskningsmiljøer osv.). De vil blive udført som led i fleksibel programlægning, der skal iværksættes, mens programmet løber, og hvor der vil blive fastlagt specifikke forskningsopgaver svarende til konstaterede behov inden for de ovenfor anførte målsætninger.

De således fastlagte opgaver kommer derpå til at indgå i arbejdsprogrammet for særprogrammet sammen med de opgaver, der afledes af mål i programmets øvrige dele, og opgavelisten ajourføres regelmæssigt. Dette resulterer i løbende tildeling af midler fra disse aktiviteter budget til de fastlagte opgaver i hele udførelsesperioden.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Programlægningen vil blive foretaget af Kommissionen og bygge på forslag, der fremsættes som resultat af et omfattende samråd med de berørte kredse i EU og i de lande, som er associeret med rammeprogrammet, om hvilke emner der skal medtages.

Der vil blive foretaget et budget på 440 mio. EUR til de forskningsaktiviteter, der beskrives i det følgende og bygger på de for øjeblikket forekommende behov. Det svarer til 50 % af det beløb, som er blevet afsat til samtlige aktiviteter under denne rubrik. De resterende 50 % vil blive fordelt forskningsaktiviteter, som skal fastsættes under særprogrammets gennemførelse.

i) Politikorienteret forskning

Aktiviteterne går her især ud på understøttelse af:

- gennemførelse af fælles politik, ikke mindst den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik;
- opfyldelse af, Fællesskabets politiske mål herunder ikke mindst målene i det sjette miljøhandlingsprogram⁽¹⁾ grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed«⁽²⁾ og hvidbogen om europæisk transportpolitik⁽³⁾
- samt målsætningerne på områder som sundhed og forbrugerbeskyttelse, ligestilling, regionaludvikling, handel, udvidelsen, forbindelser udadtil, folkesundhed regionaludvikling, handelforbindelser med tredjelande udviklingsstøtte, retsvæsen og indre anliggender.
- gennemførelse af andre vigtige målsætninger, som har sat sig, f.eks. Europa-Kommissionens mål for sin femårige mandatperiode og mål Fællesskabet, som udledes af Det Europæiske Råds politiske retningslinjer, herunder Lissabon-strategien, for den økonomiske politik, informationsfundet og e-Europe, virksomhedspolitikken, det indre marked og konkurrenceevnen, arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitikken samt uddannelses- og kulturpolitikken, herunder de fornødne statistiske metoder og redskaber.

ÆNDRING FORSLAG

Der vil blive foretaget en indledende tildeling på 350 mio. EUR til de forskningsaktiviteter, der beskrives i det følgende og bygger på de for øjeblikket forekommende behov. De resterende 220 millioner EUR vil blive fordelt under særprogrammets gennemførelse.

Uændret

- den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik;
- bæredygtig udvikling, særlig Fællesskabets politiske mål på miljøområdet (herunder målene i det sjette miljøhandlingsprogram⁽¹⁾); energi (grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed«⁽²⁾) og transport (hvidbogen om europæisk transportpolitik⁽³⁾)
- andre fællesskabspolitikker: sundhed (især folkesundhed), regionaludvikling, handel, udviklingsbistand, det indre marked og konkurrenceevne, social-, arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitik, almen og faglig uddannelse, kultur, ligestilling mellem kønnene, forbrugerbeskyttelse, oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og forbindelser med tredjelande, herunder politikker til støtte for udvidelsen, samt de fornødne statistiske metoder og værktøjer
- Politiske mål for Fællesskabet, som udledes af Det Europæiske Råds politiske retningslinjer f.eks. for den økonomiske politik, informationsfundet og e-Europe samt virksomhedspolitikken

Sådanne aktiviteter kan omfatte standardforberedende forskning, målinger og forsøg, hvor dette er påkrævet af hensyn til fællesskabspolitikkerne.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

⁽³⁾ KOM(2001) 370.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

⁽³⁾ KOM(2001) 370.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Flerårig programlægning

Uændret

Den flerårige programlægning af disse aktiviteter skal tage hensyn til udtalelser fra de relevante videnskabelige udvalg for de pågældende politikområder. Programlægningen skal udføres med bistand fra en brugergruppe, som består af forskellige af Kommissionens tjenestegrene, og som om nødvendigt også skal have adgang til et uafhængigt samrådsorgan, der skal bestå af højtstående eksperter fra videnskaben og industrien. Brugergruppen skal vurdere forslagene til de emner, der skal medtages, efter følgende kriterier:

- deres bidrag til udarbejdelse og udvikling af politik (f.eks. tilknytning til lovgivningsforslag under forberedelse eller afgørende begivenheder)
- deres potentielle bidrag til EU's konkurrenceevne, til styrkelse af dets videnskabelige og teknologiske grundlag og til etableringen af det europæiske forskningsrum, herunder effektiv integrering af kandidatlandene
- europæisk nytteværdi, under hensynstagen til den forskning, der udføres på de relevante områder i medlemsstaterne
- de foreslåede forskningsemners og -metoders videnskabelige relevans og anvendelighed
- sikring af passende arbejdsdeling og samvirke mellem disse aktiviteter og Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner til støtte for Fællesskabets politikker.

Programlægningen kan ændres ved hjælp af en hasteprocedure, der gør brug af de samme evalueringskriterier, i tilfælde af en krise, der medfører hastende eller uforudsete forskningsbehov.

Indledende forskningsopgaver

Den programlægningsmetode, der beskrives i det foregående, benyttes til opstilling af Politikorienterede forskningsopgaver, orienteret mod politikker og der svarer til behov, der allerede kan påvises. Den bygger i første omgang på emneforslag, som er blevet fremsat af Kommissionens tjenestegrene efter råd fra de relevante videnskabelige udvalg og under hensyntagen til unionens overordnede målsætninger, således som de fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder. De således opstillede prioriteter skal indgå i arbejdsprogrammet ved programmets start.

Politikorienterede forskningsopgaver, der svarer til øjeblikkelige behov, bygger på emneforslag, som er blevet fremsat af Kommissionens tjenestegrene efter råd fra de relevante videnskabelige udvalg og under hensyntagen til unionens overordnede målsætninger, således som de fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder.

De er blevet opdelt i følgende aktivitetskategorier efter en struktur, som skaber det bedst mulige samvirke mellem de politiske behov og de videnskabelige bidrag, og som går på tværs af de udvalgte tematiske emner og supplerer dem:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- Bæredygtig forvaltning af Europas naturressourcer. Forskningen svarer her til politiske behov i forbindelse med modernisering og bæredygtig udvikling af den fælles landbrugs- og fiskeripolitik og af landdistrikterne, herunder skovbruget. Den skal især dreje sig om:

Udvikling af det politiske grundlag for fremme af et bæredygtigt, kvalitetsbaseret landbrug; opstilling af alsidige modeller for bæredygtig forvaltning af landbrug og skovbrug, og for vurderingen af betydningen af udbytte og afsætning; bedre hjælpemidler til opstilling af prognoser for og vurdering af international landbrugspolitik, internationale markeder, markedsaftaler og den fælles landbrugspolitik; de miljømæssige følger af landbrugets, fiskeriets og akvakulturens produktionssystemer, herunder landbrugsproduktion, som ikke fremstiller levnedsmidler, og vekselvirkningerne mellem dem; karakterisering af fysiske enheder og drivkræfterne bag forandring for at kunne vurdere landdistrikternes udvikling og skaffe hjælpemidler til støtte for vurdering af virkningerne på miljøet; udvikling af hjælpemidler til evaluering og overvågning af dyresundhed og dyrevelfærd.

Udvikling af alternative metoder til fiskeriforvaltning gennem bedre forståelse af centrale biologiske og selektionsrelaterede parametre inden for en fremgangsmåde, der bygger på økosystemers funktion; inddragelse af flerårige synsvinkler og aspekter, der berører flere arter og socioøkonomiske forhold samt vurdering af usikkerhedsmomenter; forbedring af kontrol- og overvågningsmetoderne; udvikling af det politiske grundlag for fremme af bæredygtig akvakultur ved hjælp af sygdomsforebyggelse, differentiering af produktionssystemerne og bedre forvaltning af ressourcerne.

Bedre forståelse af land- og havøkosystemers struktur og virkemåde, herunder vurdering af jordbundsfunktioner og jordforringelsesprocesser; hjælpemidler til vurdering af vandkvalitet, koncentration af forurenende stoffer og forbedringsmuligheder; integreret vurdering af luftforurening; strategisk støjkortlægning.

- Sikring af de europæiske borgeres sundhed, sikkerhed og muligheder. Forskningen i denne kategori svarer til politiske behov, som især gælder gennemførelsen af Europas sociale dagsorden, sundheds- og forbrugerbeskyttelse og udvikling af et område, som præges af frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den skal især dreje sig om:

Metoder til evaluering af behovet for social- og forbrugerpolitiske foranstaltninger og deres effektivitet og resultater, herunder spørgsmål som forbrugertilfredshed, uredelig forretningspraksis og virkningerne af Fællesskabets øvrige

land- og skovbrugets modernisering og bæredygtighed, herunder deres multifunktionelle rolle for at sikre bæredygtig udvikling og forbedring af landdistrikternes situation

redskaber og vurderingsmetoder for en bæredygtig forvaltning af landbrug og skovbrug

modernisering og bæredygtig udvikling af fiskeripolitikken, herunder produktionssystemer, der bygger på akvakultur

nye og mere miljøvenlige produktionsmetoder til forbedring af dyresundhed og -velfærd

miljøvurdering (jord, vand, luft, støj, inklusive kemiske stoffers virkninger).

Udgår

- Sikring af de europæiske borgeres sundhed, sikkerhed og muligheder. Forskningen i denne kategori svarer til politiske behov, som især gælder gennemførelsen af Europas sociale dagsorden, herunder fremtidige social- og arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål, sundheds- og forbrugerbeskyttelse og udvikling af et område, som præges af frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den skal især dreje sig om:

sundhedsdeterminanter og tilvejebringelse af sundhedstjenester og pensionssystemer, der er af høj kvalitet og bæredygtige (navnlig på baggrund af befolkningens aldring og de demografiske forandringer)

OPRINDELIGT FORSLAG

politikker, arbejdsmarkedets forandring, omkostningerne ved et »velfærdsløst Europa«, udvikling af samordnede fremgangsmåder og en sammenlignende europæisk videnbase for de former for politik, der skal sikre bæredygtige pensions- og sundhedsordninger, ikke mindst når virkningerne af demografiske forskydninger og ældning tages i betragtning; udvikling af bedre metoder til risikovurdering, herunder metoder til afprøvning af kemiske stoffer uden brug af forsøgsdyr, produktsikkerhedsforanstaltninger og oplysning om mulige risici for forbrugernes og arbejdstagernes sundhed og sikkerhed.

Sammenlignende vurdering af de afgørende sundhedsfaktorer, herunder ernæring, kønsbestemte og socioøkonomiske forhold, sundhedsvæsen og e-sundhedsordninger og metoder til vurdering af præstationernes kvalitet; udvikling af bedre måling af sygdommes forekomst og udbredelse og bedre forståelse af nye, sjældne og smitsomme sygdommes overførselsveje, også i international sammenhæng; udvikling af sikre procedurer for afgivelse, opbevaring og udnyttelse af blod og organer; metoder til vurdering af udbredelsen af handicaps og deres socioøkonomiske betydning.

Sammenlignende undersøgelse af de faktorer, som skaber udvandrings- og flygtningestrømme og som ligger til grund for illegal indvandring og menneskesmugling, bedre muligheder for at forudse kriminelle handlingsmønstre og deres årsager og for at kunne vurdere effektiv kriminalitetsforebyggelsespolitik, vurdering af nye problemer i forbindelse med narkotikamisbrug.

- Underbyggelse af en større og mere integreret europæisk unions samhørighed og økonomiske muligheder. Forskningen i denne kategori svarer især til en række behov inden for de politikker, der beskæftiger sig med den europæiske økonomis konkurrenceevne, dynamik og integration i tilknytning til udvidelsen, globaliseringen og Europas handelsmæssige forbindelser med den øvrige verden. Den skal især dreje sig om:

Bedre midler til vurdering af økonomisk effektivitet og af penge- og skattepolitikens sociale virkninger, de integrerede finansieringsmarkeders bidrag til den økonomiske udvikling i euro-området, samhørighedspolitikens betydning for bæredygtig regionaludvikling, bæredygtig udviklingspolitikens effektivitet i betydningsfulde erhvervssektorer, vurdering af bioteknologiens økonomiske og industrielle følger, standardiseringsmetoder til støtte for den indre markedspolitik og underbyggelse af Fællesskabets handelspolitiske positioner og aftaler om gensidig anerkendelse.

ÆNDRET FORSLAG

folkesundhedsspørgsmål, herunder sygdomsforebyggende epidemiologi og reaktioner over for opdukkende sjældne og overførbare sygdomme, allergier, procedurer for sikker blod- og organdonation, forsøgsmetoder uden brug af dyr

miljøets indvirkning på helbredet (herunder metoder til risikovurdering og afbødning af risikoen for naturkatastrofer for befolkningerne)

spørgsmål vedrørende mennesker med handicap/nedsat funktionsevne (herunder faciliteter for lige adgang)

forståelse af migrations- og flygtningestrømme

forståelse af kriminalitetstendenser set i sammenhæng med den offentlige sikkerhed

spørgsmål vedrørende civilbeskyttelse, herunder biosikkerhed, samt krisestyring.

Uændret

understøttelse af den europæiske integration, bæredygtig udvikling, konkurrenceevne og handelspolitikker (herunder forbedrede midler til vurdering af økonomisk udvikling og sammenhængskraft)

udvikling af redskaber, indikatorer og operationelle parametre til vurdering af bæredygtige transport- og energisystemers ydelse (økonomisk, miljømæssigt og socialt)

generel sikkerhedsanalyse og valideringssystemer for transport og forskning vedrørende ulykkesrisici og sikkerhed i mobilitetssystemer

OPRINDELIGT FORSLAG

Udvikling af grundlaget for en samlet tilgang til transport-sikkerhed (ikke mindst inden for luftfarten), udvikling af metoder til og indikatorer og parametre for vurdering af bæredygtige transport- og energisystemers resultater (i økonomisk og miljø- og samfundsmæssig henseende) og tilsyn med målsætningernes opfyldelse i et udvidet Europa, udvikling af prognosticeringsmetoder, som inddrager socio-økonomiske og teknologiske aspekter og omkostnings-effektiv levering af energi- og transportdata, så påtænkte foranstaltninger, herunder teknologiske og markedsbaserede foranstaltninger kan vurderes, og som bidrager til udarbejdelsen af innovativ politik og politiske pakkedninger, der kan sikre bæredygtigheden på mellemlangt og langt sigt.

Vurdering af de midler, hvormed digital identitet og digitale aktiver forvaltes og beskyttes; vurdering af politik, hjælpemidler og den bedste praksis, der fremmer omfattende og sikker adgang til informationssamfundet, bench-marking af den bedste praksis for omlægning af offentlige processer med henblik på forbedring af offentlige tjenester, e-uddannelse og tilsvarende undervisningsformer, herunder livslang uddannelse, forbrugerbeskyttelse i forbindelse med informations- og kommunikationstjenester metoder til vurdering af beskadigelser af kulturarven og strategier for beskyttelse af den, udvikling af avancerede metoder og teknikker, som kan give statistikker, der fremstilles af det europæiske statistiksystem, bedre kvalitet og større tilgængelighed og udbredelse.

En samordnet fremgangsmåde for behandling af de forskningsspørgsmål, der er fælles for forskellige politikområder, skal sikres, ikke mindst når det gælder måling og vurdering af demografiske forskydninger og mere generel udvikling af relevante statistikker og indikatorer.

ii) *Forskning i nye og opdykkende videnskabelige og teknologiske problemer og muligheder*

Forskningen skal her svare til behovene på nye tvær- og flerfaglige områder, eller på avancerede videnområder, der indgår i Fællesskabets forskning, den skal kunne på vigtige, uventede udviklinger. Ved at samle ressourcer fra hele EU skal den bringe europæisk forskning i en førerstilling og bane nye veje eller skabe nye videnskabelige og teknologiske udviklinger. Den skal stimulere idéudvekslingen mellem universiteterne og industrien og give Europa bedre muligheder for at udnytte sine forskningsaktiviteter under opbygningen af et dynamisk, videnbaseret samfund.

ÆNDRET FORSLAG

prognostisering og udvikling af innovative politikker for bæredygtighed på mellemlangt og langt sigt

spørgsmål i relation til informationssamfundet (f.eks. forvaltning og beskyttelse af digitale aktiver, og herunder adgang til informationssamfundet)

beskyttelse af kulturarven

forbedret kvalitet af, adgang til og formidling af europæiske statistikker.

Udgår

Uændret

Forskningen skal her svare til behovene på nye områder, der indgår i Fællesskabets forskning, og som ligger uden for eller går på tværs af de udvalgte forskningstemaer, navnlig fordi de i høj grad er tværfaglige. Forskningen vil også reagere på vigtige, uventede udviklinger. Ved at samle ressourcer fra hele EU skal den bringe europæisk forskning i en førerstilling og bane nye veje eller skabe nye videnskabelige og teknologiske udviklinger. Den skal stimulere idéudvekslingen mellem universiteterne og industrien og give Europa bedre muligheder for at udnytte sine forskningsaktiviteter under opbygningen af et dynamisk, videnbaseret samfund.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Til at begynde med skal følgende aktivitetsområder støttes:

Uændret

- forskning med sigte på hurtigt at vurdere nye opdagelser eller nyligt observerede fænomener, som kan indebære afgørende risici eller problemer for det europæiske samfund, og finde frem til en effektiv reaktion på dem
- forskning i nye videnområder og fremtidig teknologi, ikke mindst på tværfaglige områder, som er stærkt innovative og indebærer tilsvarende høj (teknisk) risiko. Forskningen skal være åben for alle nye idéer med afgørende mulighed for industriel og/eller samfundsmæssig indflydelse eller for at udvikle Europas forskningskapacitet på længere sigt.

Forslagene vil blive evalueret på grundlag af forskningens karat, dens mulighed for fremtidig indflydelse og, især på det første af de nævnte områder, dens innovative karakter.

Flerårig programlægning

De særlige emner, som forskningen under programmets udførelse skal koncentrere sig om inden for disse kategorier, vil blive udvalgt ved hjælp af en flerårig programlægning på grundlag af deres uopsættelige karakter eller eventuelle fremtidige samfundsmæssige, industrielle eller økonomiske relevans samt under hensyntagen til de forskningsaktiviteter, som allerede er i gang under denne rubrik. Emnerne vil blive bedømt med bistand fra et uafhængigt høringsorgan, der skal bestå af højtstående videnskabelige og industrielle eksperter og benytte følgende kriterier:

- de foreslåede forskningsemners mulighed for at bidrage til innovation og EU's konkurrenceevne, styrke dets videnskabelige og teknologiske grundlag og etablering af det europæiske forskningsrum, herunder effektiv integrering af kandidatlandene
- de foreslåede forskningsemners og fremgangsmåders videnskabelige relevans og betimelighed.

Programlægningen kan ændres ved hjælp af en hasteprocedure, der gør brug af de samme evalueringskriterier, i tilfælde af en krise, der medfører hastende eller uventede forskningsbehov.

iii) Udførelse

De planlagte tiltag vil blive gennemført ved hjælp af forslagsindkaldelser. De vil i det væsentlige antage form af:

- Specifikke målrettede projekter generelt af begrænset omfang, som gennemføres af partnerskaber, hvis størrelse svarer til de behov, der skal dækkes.

- Specifikke målrettede projekter, generelt af begrænset omfang, som gennemføres af partnerskaber, hvis størrelse svarer til de behov, der skal dækkes.

OPRINDELIGT FORSLAG

- netværkssamarbejde mellem forskningsaktiviteter, der udføres på nationalt plan, når de opstillede mål kan nås ved at mobilisere den kapacitet, som findes i medlemsstaterne, kandidatlandene og andre associerede lande.

I visse behørigt begrundede tilfælde, hvor de fastsatte mål bedre kan nås på denne måde, kan der gøres begrænset brug af de virkemidler, der anvendes inden for de udvalgte forskningstemaer.

Kommissionen udvælger forslagene efter, at uafhængige eksperter har foretaget en evaluering.

ii) *Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder*

Mål

Små og mellemstore virksomheder spiller en afgørende rolle for den europæiske konkurrenceevne og jobskabelse, ikke blot fordi de udgør langt størstedelen af virksomhederne i Europa, men også fordi de er en kilde til dynamik og ændringer på nye markeder, navnlig i teknologiens frontlinje. Selv om de udgør en heterogen gruppe, står de alle over for øget konkurrence som følge af gennemførelsen af det indre marked og behovet for hele tiden at frembringe nyskabelser og for at tilpasse sig de teknologiske fremskridt. Derudover har et stigende antal små og mellemstore virksomheder både behov for og ønske om at blive internationale i deres søgen efter nye markeder og forretningsmuligheder.

De små og mellemstore virksomheder vil for størstedelens vedkommende deltage i de aktiviteter, der under de udvalgte forskningstemaer gennemføres i ekspertisenet og integrerede projekter. Derudover vil der blive indført specifikke ordninger for små og mellemstore virksomheder i form af kollektiv eller kooperativ forskning. Denne forskning vil hovedsageligt henvende sig til den store gruppe af små og mellemstore virksomheder, der nok kan innovere, men hvis forskningskapacitet er begrænset. Ordningen for kooperativ forskning vil imidlertid blive udvidet til også at yde støtte til nye, højteknologiske SMV'er gennem tiltag, der tager særligt hensyn til deres behov.

vil samlet blive afsat mindst 15 % af budgettet til delen »integration af forskningen« under dette program til små og mellemstore virksomheder.

Kollektiv forskning

Kollektiv forskning er en form for forskning, der gennemføres af FTU-aktører på vegne af brancheforeninger eller virksomheds-sammenslutninger med det formål at udvide videngrundlaget for store grupper af små og mellemstore virksomheder og dermed forbedre deres generelle konkurrenceevne. Når denne forskning gennemføres på europæisk plan via omfattende projekter af flere års varighed, er det en meget effektiv måde at opfylde teknologiske behov inden for store dele af erhvervslivet.

ÆNDRET FORSLAG

- Koordinerende aktioner og netværkssamarbejde mellem forskningsaktiviteter, der udføres på nationalt plan, når de opstillede mål kan nås ved at mobilisere den kapacitet, som findes i medlemsstaterne, kandidatlandene og andre associerede lande.

I visse behørigt begrundede tilfælde, hvor de fastsatte mål bedre kan nås på denne måde, kan der gøres begrænset brug af ekspertisenetværk og integrerede projekter.

Uændret

Der kan også iværksættes specifikke støtteaktioner til gennemførelse af disse aktiviteter.

Udgår

1.2.2. **Horisontale forskningsaktiviteter med deltagelse af små og mellemstore virksomheder**

Uændret

De små og mellemstore virksomheder vil for størstedelens vedkommende deltage i de aktiviteter, der under de udvalgte forskningstemaer gennemføres i ekspertisenet, integrerede projekter og specifikke målrettede forskningsprojekter. Derudover vil der blive indført specifikke ordninger for små og mellemstore virksomheder i form af kollektiv eller kooperativ forskning. Denne forskning vil hovedsageligt henvende sig til den store gruppe af små og mellemstore virksomheder, der nok kan innovere, men hvis forskningskapacitet er begrænset. Ordningen for kooperativ forskning vil imidlertid også gøre det muligt for innovative små og mellemstore virksomheder at samarbejde med universiteter og forskningscentre.

Ud over tilskud til horisontale aktiviteter for små og mellemstore vil der samlet blive afsat mindst 15 % af budgettet til de syv udvalgte temaer under dette program til små og mellemstore virksomheder.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Baseret på eksisterende ordninger i mange medlemsstater, sigter denne foranstaltning mod at give virksomhedssammenslutninger mulighed for at identificere og udtrykke forskningsbehov, der er fælles for et stort antal små og mellemstore virksomheder i Europa. Den skulle forbedre det generelle teknologiske grundlag for hele industrisektorer i Europa. Ved at skabe forbindelser mellem virksomhedssammenslutninger i forskellige lande og ved at finansiere større projekter, der indebærer et større ansvar for projektkoordinatorerne, vil den bidrage til at strukturere rammevilkårene for kollektiv forskning i overensstemmelse med målene for det europæiske forskningsrum.

Kollektive forskningsprojekter kan f.eks. omfatte:

- Forskning, der sigter mod at tage fælles problemer/udfordringer op (f.eks. for at opfylde lovgivningskrav eller miljøpræstationer)
- Standardforberedende forskning (forskning for at skabe det videnskabelige grundlag for europæiske normer og standarder)
- Forskning, der sigter mod at styrke bestemte sektors teknologiske grundlag
- Udvikling af »teknologiske redskaber« (f.eks. diagnoseudstyr, sikkerhedsudstyr)

Projekterne vil blive ledet af brancheforeninger eller andre sammenslutninger på europæisk plan eller mindst 2 nationale brancheforeninger/virksomhedssammenslutninger etableret i forskellige europæiske lande efter nøje fastlagte retningslinjer. Europæiske Økonomiske Firmagrupper, der repræsenterer små og mellemstore virksomheders interesser, kan ligeledes komme i betragtning. En »central gruppe« af små og mellemstore virksomheder, der er tilknyttet hvert enkelt projekt, vil overvåge hele forløbet fra fastlæggelsen af forskningsemnerne til formidlingen af de opnåede resultater.

En procedure i to trin tænkes anvendt ved identificering af emner og udvælgelse af forslag (indkaldelse af forslagsskitser og, når de forslag, der blev udvalgt i en første evalueringsrunde, er blevet udviklet til fuldstændige forslag, evaluering og udvælgelse blandt disse). Finansieringsprocent og kontraktforhold omkring kollektive forskningsprojekter vil afhænge af projekternes mål:

- Projekter, der sigter mod at styrke en specifik industrisektors konkurrenceevne, vil kunne modtage et maksimalt fælleskabsbidrag på 50 % af de samlede omkostninger, der kan komme i betragtning. I sådanne tilfælde vil den kontraherende part (virksomhedssammenslutningerne) eje resultaterne.
- Projekter, der har et stort lovgivningsindhold eller indhold af »offentlig velfærd« (f.eks. miljøbeskyttelse, forbedring af folkesundheden) kan opnå en større finansieringsprocent. I sådanne tilfælde vil hovedvægten blive lagt på formidling af forskningsresultaterne i hele Europa.

I alle tilfælde skal formidling af resultaterne blandt små og mellemstore virksomheder planlægges via f.eks. særlige uddannelses- og demonstrationstiltag (»ibrugtagningstiltag«).

ÆNDRET FORSLAG

Projekterne vil blive ledet af brancheforeninger eller andre sammenslutninger på europæisk plan eller af mindst 2 nationale brancheforeninger/virksomhedssammenslutninger etableret i forskellige europæiske lande efter nøje fastlagte retningslinjer. Europæiske Økonomiske Firmagrupper, der repræsenterer små og mellemstore virksomheders interesser, kan ligeledes komme i betragtning. En »central gruppe« af små og mellemstore virksomheder, der er tilknyttet hvert enkelt projekt, vil overvåge hele forløbet fra fastlæggelsen af forskningsemnerne til formidlingen af de opnåede resultater.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Kooperativ forskning

Kooperativ forskning er en ordning, hvorunder et begrænset antal små og mellemstore virksomheder fra forskellige lande, som har specifikke problemer eller behov, sender det nødvendige forskningsarbejde ud af huset til FTU-aktører, men selv bevarer ejendomsretten til resultaterne. Projekterne er relativt kortsigtede og kan vedrøre alle forskningsemner eller -områder, idet de er baseret på de pågældende små og mellemstore virksomheders specifikke behov og problemer. Større virksomheder og slutbrugere vil kunne deltage i kooperative forskningsprojekter på vilkår, der sikrer, at de ikke indtager en dominerende rolle og har begrænset adgang til resultaterne.

Disse aktiviteter kan også gennemføres af innovative små og mellemstore virksomheder i samarbejde med universiteter og forskningscentre.

Unge højteknologiske SMV'er, herunder nystartede virksomheder, kan have behov for at eksternalisere specifikke forskningsbehov for at udvide eller forny det videngrundlag, der ligger til grund for deres egne forskningsaktiviteter. I dette tilfælde kan den kooperative forskning anvendes af en enkelt SMV, der har behov for at samarbejde med en FTU-aktør fra et andet land, som er i besiddelse af de krævede supplerende forskningskvalifikationer. Der gælder i sådanne tilfælde særlige bestemmelser for adgang til resultaterne.

Udgår

Kooperativ forskning gennemføres ved hjælp af åbne forslagsindkaldelser. Herunder hører også ansvaret for koordineringen af et særligt net af nationale kontaktpunkter for små og mellemstore virksomheder i medlemsstaterne og de associerede stater, som formidler information og bistand til små og mellemstore virksomheder på regionalt og nationalt plan i forbindelse med deres deltagelse i rammeprogrammet, herunder i ekspertisenet og integrerede projekter. En nøje samordning med markeds- og teknologiovervågningsaktiviteterne og med de innovationsstøttetjenester, der iværksættes under »Forskning og innovation« vil sikre, at de små og mellemstore virksomheder drager fordel af alle planlagte instrumenter og aktiviteter.

Kooperativ forskning gennemføres ved hjælp af åbne forslagsindkaldelser. Oplysninger og rådgivning om små og mellemstore virksomheders muligheder for deltagelse sikres ved hjælp af kontaktpunkter oprettet af Kommissionen og ved anvendelse af nettet af nationale kontaktpunkter. Herunder hører også ansvaret for koordineringen af et særligt net af nationale kontaktpunkter for små og mellemstore virksomheder i medlemsstaterne og de associerede stater, som formidler information og bistand til små og mellemstore virksomheder på regionalt og nationalt plan i forbindelse med deres deltagelse i rammeprogrammet, herunder i ekspertisenet og integrerede projekter. En nøje samordning med markeds- og teknologiovervågningsaktiviteterne og med de innovationsstøttetjenester, der iværksættes under »Forskning og innovation« vil sikre, at de små og mellemstore virksomheder drager fordel af alle planlagte instrumenter og aktiviteter.

iii) *Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter*

Udgår

Det generelle mål med det internationale samarbejde, der gennemføres inden for rammeprogrammet, er at bidrage til en åbning af det europæiske forskningsrum mod resten af verden. Disse aktiviteter udgør rammeprogrammets særlige bidrag til denne åbning, der vil kræve en fælles indsats fra Fællesskabets og medlemsstaternes side.

Uændret

I denne sammenhæng har de aktiviteter, det drejer sig om, især til formål:

1.2.3. *Særlige foranstaltninger til støtte for internationalt samarbejde*

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- At hjælpe europæiske forskere, virksomheder og forskningsorganisationer i EU og de lande, der er associeret med rammeprogrammet, til at få adgang til viden og kompetence, der findes andre steder i verden.
- At hjælpe til at sikre en omfattende og sammenhængende europæisk deltagelse i de forskningsinitiativer, der gennemføres på internationalt plan for udvide den eksisterende viden eller hjælpe til at løse de store, globale problemer f.eks. på sundheds- og miljøområdet
- At yde videnskabelig og teknologisk støtte til gennemførelsen af Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik.

Ud over at åbne ekspertisenettene og de integrerede projekter for deltagelse af forskere og forskningscentre fra tredjelande, tager det internationale samarbejde form af specifikke aktiviteter.

Disse specifikke aktiviteter, der gennemføres som støtte for Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik, vedrører tre landegrupper: Middelhavslandene, Rusland og SNG-landene, udviklingslandene.

De gennemføres, således at de supplerer disse landes forskeres og forskerenheders deltagelse i ekspertisenetværkene og i de integrerede projekter, der er åbne for dem, og som de i forskelligt omfang vil deltage i afhængigt af, hvilke temaer og lande det drejer sig om.

De udvalgte forskningsområder i denne kategori af aktiviteter fastlægges i overensstemmelse med interesser og mål i forbindelse med partnerskabet mellem Fællesskabet og de pågældende grupper af lande samt deres særlige økonomiske og sociale behov.

De omfatter derfor nærmere bestemt:

- For så vidt angår tredjelandene i Middelhavsområdet: emner til støtte for udviklingen af Euro-Middelhavspartnerskabet: miljøproblemer, problemer med sundhed og vandressourcer samt beskyttelse af kulturarven.
- For så vidt angår Rusland og SNG: stabilisering af F&U-potentialet, spørgsmål i tilknytning til omstillingen af det industrielle produktionssystem, miljø- og sundhedsbeskyttelse og forskellige sikkerhedsaspekter.
- For så vidt angår udviklingslandene: sundheds- og folkesundhedsproblemer, fødevarerikkerhed og en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Disse aktiviteter gennemføres ved hjælp af projekter inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration af begrænset omfang, koordinering af de enkelte landes indsats og, hvor det er nødvendigt, specifikke støtteforanstaltninger.

Ud over at åbne aktiviteterne under de syv udvalgte forsknings-temaer for deltagelse af forskere og forskningscentre fra tredjelande, tager det internationale samarbejde form af specifikke aktiviteter.

Uændret

- For så vidt angår udviklingslandene: sundheds- og folkesundhedsproblemer, fødevarerikkerhed og en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Samarbejdet med Rusland og SNG gennemføres hovedsageligt via INTAS-strukturen, som Fællesskabet og dets medlemsstater har oprettet i fællesskab.

I alle tre tilfælde er de vigtigste mål at styrke, stabilisere, udvikle eller tilpasse de lokale forskningssystemer.

I denne forbindelse gennemføres aktiviteterne under rammeprogrammet således, at man tilstræber at styrke koordineringen og komplementariteten med de aktiviteter, der gennemføres via finansielle instrumenter som f.eks. for Middelhavslandenes vedkommende MEDA-programmet, for Ruslands og SNG's vedkommende Tacis-programmet og for udviklingslandenes vedkommende Den Europæiske Udviklingsfond og ALA-fonden (Latinamerika/Asien). Disse aktiviteter kan bidrage til udviklingen i disse lande af menneskelige ressourcer til forskning, forskningsinfrastruktur, evne til innovation og resultatudnyttelse.

2. STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM

Realiseringen af det europæiske forskningsrum forudsætter, at der opnås en bedre sammenhæng mellem og samordning af de forsknings- og innovationsaktiviteter og de politikker, der gennemføres på nationalt, regionalt og europæisk plan.

Målene for Fællesskabets indsats på dette område er at fremme og støtte programkoordinering og fælles aktioner mellem medlemsstater og mellem europæiske organisationer samt at udvikle den fælles videnbase, der er nødvendig for en kohærent politikudformning. Aktiviteterne kan gennemføres inden for alle videnskabelige og teknologiske områder, herunder inden for de udvalgte forskningstemaer.

2.1. Koordinering af forskningsaktiviteterne

Koordinering af nationale aktiviteter

Målet er at fremme og støtte initiativer, der gennemføres af flere lande, på områder af fælles strategisk interesse, at udvikle synergi mellem de eksisterende aktiviteter gennem koordinering af iværksættelsen af disse, gensidig åbning og gensidig adgang til forskningsresultater samt at udforme og gennemføre fælles aktiviteter.

De pågældende aktiviteter skal opfattes som programmer eller dele af programmer, instrumenter, planer eller andre initiativer, der gennemføres på nationalt eller regionalt plan, og som omfatter offentlig finansiering til støtte for FTU-arbejdet, udvikling af forskningskapaciteten og fremme af innovation. Aktiviteterne kan gennemføres direkte af de offentlige myndigheder eller forskningsinstitutioner på nationalt eller regionalt plan eller via europæiske samarbejdsrammer såsom European Science Foundation (f.eks. samarbejdsordningen. EUROCORES)

Målene for Fællesskabets indsats på dette område er at fremme og støtte programkoordinering og fælles aktioner, der gennemføres på nationalt og regionalt plan såvel som mellem europæiske organisationer og dermed udvikle den fælles videnbase, der er nødvendig for en kohærent politikudformning. Aktiviteterne kan gennemføres inden for alle videnskabelige og teknologiske områder, herunder inden for de udvalgte forskningstemaer.

2.1. Støtte til koordinering af aktiviteterne

Uændret

De pågældende aktiviteter skal opfattes som programmer eller dele af programmer, instrumenter, planer eller andre initiativer, der gennemføres på nationalt eller regionalt plan, og som omfatter offentlig finansiering til støtte for FTU-arbejdet, udvikling af forskningskapaciteten og fremme af innovation. Aktiviteterne kan gennemføres direkte af de offentlige myndigheder eller forskningsinstitutioner på nationalt eller regionalt plan eller via europæiske samarbejdsrammer, navnlig EUROCORES samarbejdsordningen under European Science Foundation.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Der vil blive gjort en indsats for at tilskynde til at gennemføre koordineringsaktiviteter efter bottom-up-metoden på alle videnskabelige og teknologiske felter som f.eks.:

- sundhed: sundhed i nøglegrupper af befolkningen; vigtige sygdomme og lidelser (f.eks. kræft, diabetes, hjerte-kar-sygdomme, hepatitis, synshandicap), sjældne sygdomme og vigtige sygdomme, som er knyttet til fattigdom i udviklingslandene; de pågældende aktiviteter vil f.eks. blive gennemført ved koordinering af forskningen og komparative studier, udvikling af europæiske databaser og tværfaglige netværk, udveksling af klinisk praksis og koordinering af kliniske forsøg.
- bioteknologi: anvendelser på andre områder end sundheds- og fødevarerområdet
- miljø: bymiljø (herunder bæredygtig udvikling i byområderne og kulturarv, f.eks. også ecosite-begreber); havmiljø, areal- og jordbundsforvaltning, seismisk risiko
- energi: en ny generation af kraftværker («næsten-nuludslip»), lagring, transport og distribution af energi.

Fællesskabet vil fremme og støtte initiativer, der sigter mod at samle nationale og regionale aktiviteter og programmer i net, ved især at støtte:

- koordineringen af uafhængige aktiviteter, herunder gensidig åbning for deltagelse
- forberedelse og forvaltning af fælles aktiviteter.

Fællesskabet vil med henblik herpå:

- støtte forslag, der udvælges efter indsendelse under en åben forslagsindkaldelse (2 evalueringer om året). Når det er relevant, kan der offentliggøres indkaldelser af interessetilkendegivelser efterfulgt af målrettede indkaldelser.

Forslagene kan f.eks. omfatte strategiske undersøgelser og planlægning, høring af forsknings- og innovationsverdenen, fælles indkaldelser af forslag og faglige evalueringspaneler, udveksling og formidling af information og resultater, programovervågning og -evaluering, udveksling af personale.

Forslagene vil blive evalueret under særlig hensyntagen til følgende aspekter: omfanget af de mobiliserede ressourcer, den videnskabelige og teknologiske relevans og betydning, den forventede forbedrede udnyttelse af forskningsressourcerne på europæisk plan, og hvor det er relevant, deres bidrag til fremme af innovation.

- Udvikle et integreret informationssystem, der skal være lettilgængeligt, brugervenligt, og som skal opdateres regelmæssigt, så det kan yde relevant information til:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- politiske beslutningstagere og programledere: information om nationale forskningsprogrammer, instrumenter og forskningsaktiviteter, der gennemføres og planlægges med det formål at bidrage til at finde frem til muligheder for samarbejde, etablering af netværks-samarbejde eller fælles initiativer
- forskersamfundet: information om nationale eller fælles programmer, som de kan deltage i.

Koordinering på europæisk plan

Målet er at forbedre komplementariteten og synergien mellem de fællesskabsaktioner, der gennemføres inden for rammeprogrammet, og de aktioner, der gennemføres af andre videnskabelige samarbejdsorganisationer i Europa samt mellem disse organisationer indbyrdes. De europæiske samarbejdsrammer vil gennem øget koordinering og bedre samarbejde bidrage mere effektivt til en sammenhængende europæisk forskningsindsats og realiseringen af et europæisk forskningsrum. Fællesskabets deltagelse i internationale aktiviteter kan støttes i behørigt begrundede tilfælde.

- Videnskabeligt og teknologisk samarbejde udført i andre europæiske samarbejdsfora

COST har længe eksisteret som en bottom-up mekanisme, der fremmer samarbejde og udvekslinger mellem nationalt finansierede videnskabsfolk og forskerhold på en lang række områder. For at COST fortsat kan yde et omkostningseffektivt bidrag til koordineringen inden for det europæiske forskningsrum, skal dets forvaltning tilpasses den nye situation. Dette vil indebære, at de medlemsstater, der deltager i COST, opretter en passende organisation, som den finansielle støtte under dette program derefter kan ydes til.

Koordineringen med EUREKA vil blive styrket for at forbedre finansieringens strategiske sammenhæng og komplementaritet, særlig inden for de udvalgte forskningstemaer. Der vil ligeledes blive tilrettelagt fælles informations- og kommunikationstiltag, hvor det er hensigtsmæssigt.

- Samarbejde mellem og fælles initiativer udført af specialiserede videnskabelige samarbejdsorganer i Europa

Fællesskabet vil fremme og støtte specifikke initiativer, der sigter mod at styrke sammenhængen og synergien mellem de europæiske tematiske organisationers (CERN, ESA, ESO, EMBL, ESRF, ILL) aktiviteter indbyrdes og mellem disse og fællesskabsaktionerne, navnlig ved at udvikle fælles fremgangsmåder og aktioner i forbindelse med spørgsmål af fælles interesse.

ÆNDRET FORSLAG

- politiske beslutningstagere og programledere: information om nationale og regionale forskningsprogrammer, instrumenter og forskningsaktiviteter, der gennemføres og planlægges med det formål at bidrage til at finde frem til muligheder for samarbejde, etablering af netværks-samarbejde eller fælles initiativer
- forskersamfundet: information om nationale, regionale eller fælles programmer, som de kan deltage i.

Uændret

På områder af fælles interesse vil man søge at koordinere aktiviteter, der gennemføres under European Science Foundation, COST og rammeprogrammet.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2.2. En sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikken

Målet med de aktiviteter, der gennemføres på dette område, er at fremme en sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikken i Europa ved at klarlægge de fælles udfordringer og de fælles interesseområder på så tidligt et tidspunkt som muligt samt ved at forsyne de politiske beslutningstagere på nationalt plan og på fællesskabsplan med viden og støttereds-kaber, der kan bruges ved politikformulering.

Målet med de aktiviteter, der gennemføres på dette område, er at fremme en sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikken i Europa ved at klarlægge de fælles udfordringer og de fælles interesseområder på så tidligt et tidspunkt som muligt samt ved at forsyne de politiske beslutningstagere på nationalt og regionalt plan og på fællesskabsplan med viden og støttereds-kaber, der kan bruges ved politikformulering.

De aktiviteter, der skal gennemføres til dette formål, ligger inden for følgende områder:

Uændret

- Analyser og undersøgelser; arbejder vedrørende fremsyn, statistikker og videnskabelige og teknologiske indikatorer

Disse aktiviteter omfatter undersøgelser, analyser og fremsynsaktiviteter i tilknytning til de videnskabelige og teknologiske aktiviteter, forsknings- og innovationspolitik i forbindelse med realiseringen af det europæiske forskningsrum.

Fremsynsaktiviteter vil navnlig omfatte udvikling af tematiske dialogplatforme og et videngrundlag for brugere og producenter af fremadrettede analyser, udnyttelse af god praksis i forbindelse med metodologi samt udarbejdelse af scenarier på mellemlangt og langt sigt for videnskab og teknologi i Europa.

Arbejdet med indikatorer vil indebære en yderligere udvikling af relevante og harmoniserede indikatorer, der tager hensyn til forskningens og innovationens forskellige dimensioner og deres indvirkning på økonomien og samfundet, f.eks. til sammenligning af medlemsstaternes og regionernes videnskabelige og teknologiske resultater.

- Benchmarking af forsknings- og innovationspolitik på nationalt, regionalt og europæisk plan

Den første benchmarking af national FTU-politik, der blev indledt i 2000, vil blive afsluttet i midten af 2002. På baggrund af erfaringerne herfra vil metoderne i forbindelse med de efterfølgende benchmarkingrunder, herunder indikatorerne, blive tilpasset, og benchmarkingerne vil blive udvidet geografisk til at omfatte landene i tiltrædelsesfasen og de associerede lande, ligesom den vil blive udvidet til at omfatte andre temaer. Der vil i tæt samarbejde med medlemsstaterne og forskningsaktørerne blive lagt særlig vægt på formidlingen bedste praksis og på overvågningen af gennemførelsen heraf.

Det igangværende benchmarkingarbejde om innovation (indsamling af information om innovationspolitik i Europa, udarbejdelse af en »Situationsoversigt over innovation« og tilrettelæggelse af »faglige evalueringer« af innovationspolitikken, som gennemføres af »tematiske grupper« bestående af politiske beslutningstagere) vil blive udvidet, både hvad angår det geografiske område og gennem en inddragelse af de parter, der deltager i innovation, og regionerne.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Kortlægning af videnskabelig og teknologisk ekspertise i Europa

Kortlægningen af ekspertise vil blive udvidet efter to retningslinjer: udvidelse af antallet af temaer, der er omfattet, og en regelmæssig ajourføring af resultaterne.

Der vil blive lagt særlig vægt på en meget bred formidling af den tilgængelige information samt på koordinering af kortlægningen med de aktiviteter, der har til formål at fremme integrationen af forskningsbestræbelserne i Europa.

- Forbedring af de regulerings- og forvaltningsmæssige rammevilkår for forskning og innovation i Europa

Der er her tale om at undersøge og analysere hindringer af regulerings- og forvaltningsmæssig art, at identificere og udbrede god praksis inden for forvaltning og at bidrage til udformning af nye metoder. De berørte områder vil bl.a. være: intellektuel eller industriel ejendomsret; forholdet mellem offentlige og private aktiviteter inden for forskning og innovation; udnyttelse og formidling af viden; regler for adgang til nye produkter eller tjenesteydelser på markedet; ordninger for finansiering af forskning og innovation og tilskyndelse til investeringer, især fra den private sektor.

ÆNDRET FORSLAG

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
INTEGRATION AF FORSKNINGEN	
Udvalgte forskningstemaer	
Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste	
Informationssamfundsteknologi	
intelligente materialer og nye produktionsprocesser og	
Luftfart og rumfart	
Fødevare og sundhedsrisici	
Bæredygtig udvikling og globale miljøændringer	
Borgere og styreformer i det europæiske videnbaseret samfund	
Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi	
Forskning orienteret mod politikker og frontforskningstemaer	
Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder	
Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter	
STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM	
Støtte til koordinering af aktiviteterne	
Støtte til en sammenhængende politikudvikling	
I alt	

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
INTEGRATION AF FORSKNINGEN	12 525 ⁽¹⁾
Udvalgte forskningstemaer ⁽²⁾	11 205
Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste	2 200
— Avanceret genomforskning og anvendelse heraf på sundhedsområdet	1 150
— Bekæmpelse af vigtige sygdomme	1 050
Informationssamfundsteknologi	3 600 ⁽³⁾
Nanoteknologi og nanovidenskab, videnbaserede multifunktionelle materialer, nye produktionsprocesser og nyt udstyr	1 300
Luftfart og rumfart	1 075
Fødevarekvalitet og -sikkerhed	685
Bæredygtig udvikling, globale miljøændringer og økosystemer	2 120
— Bæredygtige energisystemer	810
— Bæredygtig overfladetransport	610
— Globale miljøændringer og økosystemer	700
Borgere og styreformer i et videnbaseret samfund	225
Specifikke aktiviteter, der dækker et bredere forskningsfelt	1 320
Støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov	570
Horizontale forskningsaktiviteter med deltagelse af små og mellemstore virksomheder	450
Særlige foranstaltninger til støtte for internationalt samarbejde	300
STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM	330
Støtte til koordinering af aktiviteterne	280
Støtte til en sammenhængende politikudvikling	50
I alt	12 855

⁽¹⁾ Herunder 600 mio. EUR til internationale samarbejdsaktiviteter samt alle beløb, der fastsættes som led i Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelser i henhold til traktatens artikel 169.

⁽²⁾ Formålet er at afsætte mindst 15 % af de samlede finansieringsmidler under denne hovedlinje til små og mellemstore virksomheder.

⁽³⁾ Herunder op til 100 mio. EUR til videreudvikling af Géant og GRID.

BILAG III

MIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

Til gennemførelse af særprogrammet vil Kommissionen anvende forskellige instrumenter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002/.../EF), og med deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultaterne (2002/.../EF).

Kommissionen evaluerer forslagene i henhold til de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser med henblik på at få fastslået deres relevans for programmets mål, deres videnskabelige og teknologiske ekspertise, deres europæiske merværdi og deltagernes styringskapacitet.

Fællesskabet vil yde tilskud efter reglerne i ovennævnte afgørelser. Hvis organisationer fra regioner med udviklingsefterslæb deltager i finansieringen, kan der være mulighed for at opnå supplerende finansiering fra strukturfondene inden for de grænser, der opstilles i Fællesskabets rammer for statsstøtte til forskningen.

Uændret

Hvad angår de udvalgte forskningstemaer, erkendes det, at de nye instrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk) har stor betydning som et overordnet hovedmiddel til at nå målene om kritisk masse, forenkling af forvaltningen og europæisk nytteværdi af Fællesskabets forskning i forhold til det, der allerede iværksættes på nationalt plan, og til at nå målet om integration af forskningskapaciteten. Projekternes størrelse er imidlertid ikke et udelukkelseskriterium, og små og mellemstore virksomheder og andre mindre enheder er sikret adgang til nye instrumenter.

De nye instrumenter vil blive anvendt under hvert forskningstema fra den dag, det sjette rammeprogram iværksættes, og, hvis det skønnes nødvendigt, som hovedmiddel, samtidig med at specifikke målrettede projekter og koordinerende aktioner fortsat anvendes.

Kommissionen evaluerer forslagene i henhold til de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser.

Fællesskabet vil yde tilskud efter reglerne i ovennævnte afgørelser og under iagttagelse af EF-reglerne for statsstøtte til forskning. Hvis organisationer fra regioner med udviklingsefterslæb deltager i finansieringen, og projektet har fået bevilget den højeste tilladte sats for samfinansiering under rammeprogrammet eller et samlet tilskud, kan der ydes et supplerende tilskud fra strukturfondene i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1260/99 ⁽¹⁾.

Hvis enheder fra de associerede kandidatlande deltager, kan der ydes et supplerende tilskud fra førtiltrædelsesinstrumenterne på tilsvarende betingelser.

Hvis organisationer fra Middelhavs- eller udviklingslandene deltager, kan det overvejes at yde et bidrag fra Meda-programmet og fra de finansielle instrumenter under Fællesskabets udviklingsbistand.

Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen benytte sig af organisationer for faglig bistand.

I 2004 vil uafhængige eksperter evaluere effektiviteten af disse tre instrumenttyper i forbindelse med gennemførelsen af sjette rammeprogram.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Tiltag i henhold til traktatens artikel 169 og 171, som fører frem mod de videnskabelige og teknologiske mål i bilag I, kan få støtte fra særprogrammet i henhold til bestemmelser vedtaget efter traktatens artikel 172.

A. Nye instrumenter

Uændret

A.1. Ekspertisenetværk

Ekspertisenetværkene etableres inden for de syv udvalgte forskningstemaer under rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der opfylder behov i tilknytning til fællesskabspolitikkerne og nye områder, der måtte dukke op.

Ekspertisenetværkene etableres inden for de syv udvalgte forskningstemaer under rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der sigter på støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov.

Målet med dette virkemiddel er at styrke den videnskabelige og teknologiske ekspertise i Europa gennem en gradvis og varig integration af den forskningskapacitet, der findes eller er ved at opstå i Europa både på nationalt og på regionalt plan. Hvert enkelt net vil have til formål at øge den tilgængelige viden på et bestemt område ved at samle en kritisk kompetencemasse i nettet.

Formålet med ekspertisenetværkene er at styrke og udvikle den videnskabelige og teknologiske kvalitet i Fællesskabet gennem integration på europæisk plan af den forskningskapacitet, der findes eller er ved at opstå både på nationalt og på regionalt plan. Hvert af nettene vil sigte mod at skaffe mere viden på et bestemt område ved at samle en kritisk masse af ekspertise. De skal fremme samarbejdet mellem topkvalificerede forskere på universiteter og forskningscentre, i virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og i forsknings- og teknologiorganisationer. Deres aktiviteter vil normalt være rettet imod langsigtede, tværfaglige målsætninger snarere end mod forud fastsatte præcise resultater i form af produkter, processer eller tjenesteydelser.

Almindeligvis vil hvert netværk være centreret om en central gruppe af deltagere, som også andre kan slutte sig til. For at skabe et virtuelt »centre of excellence« vil deltagerne lade mange, måske endda alle deres forskningsaktiviteter inden for det pågældende område indgå i netværket. Disse aktiviteter, der ofte spænder over flere fagområder, vil have langsigtede målsætninger og ikke sigte mod forud fastsatte præcise resultater med hensyn til produkter, fremgangsmåder eller tjenester.

Et ekspertisenetværk iværksættes gennem et fælles aktivitetsprogram, der omfatter nogle eller om nødvendigt alle deltagernes forskningskapaciteter og -aktiviteter for at opnå en kritisk ekspertisemasse og europæisk nytteværdi på det relevante område. Et fælles aktivitetsprogram kunne tage sigte på oprettelsen af et selvstændigt, virtuelt ekspertisecenter, hvilket kan resultere i udviklingen af de nødvendige midler til en varig integration af forskningskapaciteten. Et fælles aktivitetsprogram vil nødvendigvis omfatte integrationsaktiviteter samt aktiviteter til spredning af den høje kvalitet og formidling af resultater uden for selve nettet.

Ud over disse integrerede forskningsaktiviteter omfatter netværkets fælles aktivitetsprogram også integrationsaktiviteter og aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen til omverdenen uden for netværket.

For at opfylde disse målsætninger vil netværket derfor gennemføre:

Uændret

— de forskningsaktiviteter, som deltagerne lader indgå i netværket,

— integrationsaktiviteter, der navnlig gælder:

— tilpasning af deltagernes forskningsaktiviteter, for at de kan supplere hinanden endnu bedre

— udvikling og udnyttelse af elektroniske informations- og kommunikationsmidler og udvikling af virtuelle og interaktive arbejdsmetoder

OPRINDELIGT FORSLAG

- personaleudvekslinger af kort, mellemlang og lang varighed, adgang til forskerstillinger eller uddannelsespladser for de øvrige netværksdeltagere
- udvikling og udnyttelse af fælles forskningsinfrastruktur og tilpasning af eksisterende faciliteter med henblik på fælles anvendelse samt
- fælles styring og nyttiggørelse af den opbyggede viden samt innovationsfremmende tiltag.
- Aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen, som alt efter omstændighederne omfatter:
 - forskeruddannelse
 - formidling af netværkets resultater og viden
 - tjenester til støtte for den teknologiske innovation i små og mellemstore virksomheder, idet der især lægges vægt på indførelse af nye teknologier
 - analyser af videnskabelige og samfundsmæssige spørgsmål, der knytter sig til den forskning, der foregår i netværket.

Netværket skal i forbindelse med visse aktiviteter (f.eks. forskeruddannelse) sørge for at sikre området offentlighed gennem offentliggørelse af indkaldelser af ansøgninger.

Et netværks størrelse afhænger af området og emnerne. Som et fingerpeg bør der være mindst seks deltagere. I gennemsnit kan den økonomiske fællesskabsstøtte til et ekspertisenetværk beløbe sig til adskillige millioner euro om året.

Forslagene til netværk skal indeholde følgende elementer:

- generel beskrivelse af det fælles aktivitetsprogram og indholdet heri det første år for såvel forskningsaktiviteter, integrationsaktiviteter som ekspertiseformidling
- deltagernes rolle med angivelse af de aktiviteter og ressourcer, de bidrager med,
- nettets drift (koordinering og forvaltning af aktiviteterne)
- plan for formidling af den opbyggede viden og muligheder for udnyttelse af resultaterne.

ÆNDRET FORSLAG

- generel beskrivelse af det fælles aktivitetsprogram og indholdet heri den første periode fordelt på forskningsaktiviteter, integrationsaktiviteter og ekspertiseformidling

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via indkaldelse af ansøgninger.

Aktivetsprogrammet ajourføres en gang om året og omfatter omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter, som ikke var planlagt fra starten, og som eventuelt kræver nye deltagere. Kommissionen kan indkalde forslag med ansøgning om supplerende støtte til dækning af f.eks. udvidelsen af det eksisterende netværks integrerede aktiviteter eller indlemmelsen af nye deltagere.

Fællesskabets finansielle bidrag vil være et fast beløb til gennemførelse af en række arbejder, og beregnes fra starten på grundlag af de ressourcer, der er afsat til gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram, og udbetales årligt på grundlag af aktivitetsrapporter og de finansielle rapporter. Idet fællesskabets bidrag udgør et tilskud til deltagernes egne ressourcer et bør være tilstrækkeligt til at tilskynde til integration uden at gøre netværket økonomisk afhængigt og dermed sætte det fortsatte arbejde på spil.

A.2. Integrerede projekter

De integrerede projekter gennemføres inden for de syv udvalgte forskningstemaer i rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der opfylder behov i tilknytning til fællesskabspolitikkerne og nye områder, der måtte dukke op.

Målet med dette virkemiddel er at styrke europæisk konkurrenceevne og fremme løsningen af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer hentet inden for teknologisk forskning og udvikling i Europa.

I lyset heraf skal hvert projekt have til formål at frembringe identificerbare videnskabelige og teknologiske resultater, der kan anvendes til produkter, fremgangsmåder og tjenester. De aktiviteter, der er omfattet af et integreret projekt, skal pr. definition have klart definerede mål, også selv om de gælder »risikobetonet« forskning.

Almindeligvis vil projektdeltagerne organisere sig omkring en central gruppe af nøgledeltagere.

ÆNDRET FORSLAG

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

Uændret

Fællesskabets finansielle bidrag tager form af integrationstilskud, hvis størrelse bestemmes i forhold til værdien af den kapacitet og de ressourcer, som alle deltagerne foreslår skal indgå i nettet. Det supplerer de ressourcer deltagerne selv sætter ind på at gennemføre det fælles aktivitetsprogram. Det bør være tilstrækkeligt til at tilskynde til integration uden at gøre netværket økonomisk afhængigt og dermed sætte det fortsatte arbejde på spil.

Uændret

De integrerede projekter gennemføres inden for de syv udvalgte forskningstemaer i rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der sigter mod støtte til politikker og foregribelse af videnskabelige og teknologiske behov.

Formålet med integrerede projekter er at styrke Fællesskabets konkurrenceevne eller behandle vigtige samfundsbehov gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer inden for forskning og teknologiuudvikling. For hvert integreret projekt vil det derfor blive defineret klart, hvilke videnskabelige og teknologiske mål der sigtes mod, og projektet bør gennemføres med det mål at opnå bestemte resultater, som f.eks. kan anvendes til produkter, processer eller tjenesteydelser. Under disse mål kan der eventuelt medtages mere langsigtet eller »risikobetonet« forskning.

Integrerede projekter vil bestå af et sammenhængende sæt delprojekter af forskellig størrelse og opbygning alt efter opgavens art; disse vedrører hver især forskellige dele af den forskning, der skal udføres for at nå de fælles overordnede mål, udgør en sammenhængende helhed og gennemføres under snæver samordning.

De gennemføres på grundlag af overordnede finansieringsplaner, hvori der helst skal indgå væsentlige finansielle midler fra den offentlige og private sektor, herunder midler fra EIB og samarbejdsordninger som Eureka.

OPRINDELIGT FORSLAG

Samtlige aktiviteter under et integreret program fastlægges i en udførelsesplan. Planen skal indeholde aktiviteter på følgende områder:

- forskning, teknologisk udvikling og/eller demonstration
- styring, formidling og overførsel af viden for at fremme innovation
- analyse og evaluering af de pågældende teknologier og af de faktorer, der vedrører udnyttelsen af dem.

Til opfyldelse af målsætningerne kan planen desuden omfatte aktiviteter på følgende områder:

- uddannelse af forskere, studerende, ingeniører og erhvervsledere, navnlig fra små og mellemstore virksomheder
- støtte til indførelse af nye teknologier, særlig i små og mellemstore virksomheder
- information og kommunikation, samt dialog med offentligheden om de aspekter ved forskningen under projektet, der vedrører forholdet mellem videnskab og samfund.

Et integreret projekts størrelse varierer i forhold til de temaer og emner, det beskæftiger sig med, afhængigt af den kritiske masse, der er nødvendig for at opnå de forventede resultater på de bedste vilkår.

Beløbsrammen for den samlede mængde aktiviteter i et integreret projekt kan gå fra nogle millioner til tocifrede millionbeløb i euro.

I langt i fleste tilfælde består de integrerede projekter af en række specifikke aktioner vedrørende visse forskningsaspekter, der er nødvendige for at kunne nå de fastsatte mål, som er samlet aktiviteter af forskellig størrelse og struktur, og som gennemføres på en snævert koordineret måde. Aktiviteterne vil variere i størrelse og opbygning alt efter opgavens art. Et integreret projekt kan dog i særlige tilfælde være ét stort projekt med kun et aktivitetsmodul.

Forslagene til integrerede projekter skal indeholde følgende elementer:

- projektets videnskabelige og teknologiske mål
- gennemførelsesplanens hovedlinjer og tidsplan med angivelse af, hvordan de enkelte delprojekter er knyttet sammen

ÆNDRET FORSLAG

Samtlige aktiviteter under et integreret program fastlægges i en »gennemførelsesplan«. Planen skal indeholde aktiviteter på følgende områder:

- forskning, og når det er hensigtsmæssigt, teknologisk udvikling og/eller demonstration

Uændret

Udgår

Beløbsrammen for den samlede mængde aktiviteter i et integreret projekt kan gå fra nogle millioner til tocifrede millionbeløb i euro. Projekternes størrelse er imidlertid ikke et udelukkelseskriterium, og små og mellemstore virksomheder og andre mindre enheder er sikret adgang til nye instrumenter.

Udgår

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- gennemførelsesfaserne og de resultater, der forventes i hver af dem
- deltagernes rolle i konsortiet og hver deltagers særlige kompetencer
- projektilrettelæggelse og -styring
- plan for formidling af den opbyggede viden og udnyttelse af resultaterne
- det samlede budgetoverslag og budgettet for de enkelte aktivitetsmoduler, herunder en finansieringsplan med angivelse af de forskellige bidrags art og kilde.

Partnerskabet kan udvikle sig, når det er nødvendigt, inden for rammerne af Fællesskabets oprindelige bidrag, idet deltagere kan udskiftes eller nye kan komme til. I de fleste tilfælde vil dette ske via indkaldelse af ansøgninger.

Gennemførelsesplanen vil blive ajourført en gang om året. Denne ajourføring kan omfatte omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter. I sidstnævnte tilfælde og i tilfælde af, at yderligere fællesskabsstøtte skulle blive nødvendig, er det Kommissionen, der gennem en forslagsindkaldelse udpeger disse aktiviteter og de deltagere, som skal gennemføre dem.

Fællesskabsbidraget vil blive ydet i henhold til en finansieringsplan, hvorunder der kan henvises til anvendelse af andre støtteordninger, f.eks. Eureka eller EIB's og EIF's finansieringsinstrumenter. Det kan udgøre op til 50 % af projektets samlede budget opdelt i budgetter for de enkelte aktiviteter. Det udbetales årligt på grundlag af den foreslåede gennemførelsesplan og justeres i henhold til aktivitetsrapporterne og de finansielle rapporter.

A.3. Kollektive forskningsprojekter for små og mellemstore virksomheder

Disse projekter, der gennemføres på hele det videnskabelige og teknologiske felt, gennemføres af forskningscentre for brancheforeninger eller virksomhedssammenslutninger på områder eller inden for emner af interesse for et stort antal små og mellemstore virksomheder, som står over for de samme problemer.

B. Andre instrumenter

Til gennemførelse af programmet kan Kommissionen anvende

- specifikke målrettede projekter til gennemførelse af forsknings- eller demonstrationsaktiviteter på områder, der opfylder fællesskabspolitikernes behov, eller nye behov, der dukker op, samt i forbindelse med specifikke internationale samarbejdsaktiviteter

ÆNDRET FORSLAG

Partnerskabet kan udvikle sig, når det er nødvendigt, inden for rammerne af Fællesskabets oprindelige bidrag, idet deltagere kan udskiftes eller nye kan komme til. I de fleste tilfælde vil dette ske via offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

Uændret

Fællesskabsbidraget vil tage form af et budgettilskud, der tilpasset efter aktivitetstypen beregnes som en procentdel af det budget, som deltagerne afsætter til gennemførelse af projektet.

Uændret

Programmet kan også gennemføres ved brug af andre instrumenter:

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

- kooperative forskningsprojekter på hele det videnskabelige og teknologiske felt, der gør det muligt for SMV'er at henvende sig til centre, der er i besiddelse af den forskningskapacitet, der er nødvendig for at kunne udføre specifikke forskningsaktiviteter
- koordineringsaktioner og specifikke støtteaktioner for at realisere de målsætninger, der er fastlagt i programmet og vedrørende fællesskabspolitikernes behov, områder, hvor der dukker nye behov op, specifikke internationale samarbejdsaktiviteter og styrkelsen af grundlaget for det europæiske forskningsrum
- ledsageforanstaltninger som et alternativt bidrag til opfyldelsen af særprogrammets målsætninger eller til forberedelsen af de fremtidige aktiviteter inden for den fælles politik for forskning og teknologisk udvikling.

ÆNDRING FORSLAG

B.1. Specifikke målrettede forskningsprojekter

Specifikke målrettede forskningsprojekter tager sigte på at forbedre den europæiske konkurrenceevne. De fokuseres skarpt og kan udformes på en af følgende to måder, som også kan kombineres:

- a) Projekter for forskning og teknologiudvikling, der tager sigte på opnåelse af ny viden enten med det formål i væsentlig grad at forbedre produkter, processer eller tjenesteydelser eller frembringe nye, eller at opfylde andre samfundsbehov og fællesskabspolitiske behov.
- b) Demonstrationsprojekter, hvis formål er at påvise levedygtigheden af nye teknologier, der frembyder en potentiel økonomisk fordel, men ikke kan markedsføres umiddelbart.

B.2. *Kooperative forskningsprojekter for små og mellemstore virksomheder*

Disse projekter, som vil blive gennemført inden for alle videnskabelige og teknologiske felter, iværksættes til fordel for flere små og mellemstore virksomheder inden for emner af fælles interesse.

B.3. *Koordinerende aktioner*

Koordinerende aktioner har til formål at tilskynde til og støtte samordnede initiativer fra forskellige aktører inden for forskning og innovation med det sigte at forbedre integrationen. De omfatter en række aktiviteter som tilrettelæggelse af konferencer og møder, gennemførelse af undersøgelser, udveksling af personale, udveksling og formidling af god praksis, opbygning af informationssystemer og nedsættelse af ekspertgrupper; de kan efter behov også omfatte støtte til forberedelse, tilrettelæggelse og forvaltning af forbundne eller fælles initiativer.

B.4. *Specifikke støtteaktioner*

De specifikke støtteaktioner supplerer gennemførelsen af rammeprogrammet og kan også bruges som bidrag til at forberede nye aktiviteter under Fællesskabets politik for forskning og teknologiudvikling, herunder overvågning og evaluering. Navnlige kan der være tale om konferencer, seminarer, undersøgelser og analyser, videnskabelige priser og konkurrencer på højt niveau, arbejds- og ekspertgrupper, driftsstøtte og formidlings-, informations- og kommunikationsvirksomhed, som eventuelt kan kombineres, alt efter tilfældet.

Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration: »Strukturering af det europæiske forskningsrum« (2002-2006) ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0123(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 31. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 227.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../.../EF om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) Rammeprogrammet 2002-2006 er struktureret omkring tre aktivitetsblokke: »integration af forskningsindsats«, »strukturering af det europæiske forskningsrum« og »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den anden af disse blokke gennemføres ved dette særprogram.

(3) De deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget i afgørelse nr. .../.../EF, (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) bør også gælde for dette program.

(1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../.../EF om Det Europæiske Fællesskabs sjette flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre aktivitetsblokke: »koncentration og integration af EF's forskningsindsats«, »strukturering af det europæiske forskningsrum« og »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den anden af disse blokke gennemføres ved dette særprogram.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Hvis de nye instrumenter, som omfatter forenklet og decentraliseret forvaltning samt udnyttelse af eksternt teknisk støtte, udnyttes fuldt ud i dette program, det udgifterne til personale og administration kunne sænkes til højst 5,5 % af det samlede beløb, der skønnes nødvendigt for gennemførelsen.
- (5) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på små og mellemstore virksomheder tilskynde til at deltage, og det kan være hensigtsmæssigt at indlede internationale samarbejdsaktiviteter med tredjelands og internationale organisationer. Tiltrædelseslandene skal vises særlig opmærksomhed.
- (6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, jf. navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (7) Til opfølgning af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ herom er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (4) Det erkendes, at de nye instrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk) har stor betydning som overordnet hovedmiddel til at nå målene om kritisk masse, forenkling af forvaltningen og europæisk nytteværdi af Fællesskabets forskning i forhold til det, der allerede iværksættes på nationalt plan, og til at nå målet om integration af forskningskapaciteten. Med disse instrumenter skulle udgifterne til personale og administration kunne sænkes til højst 6.0 % af det samlede beløb, der skønnes nødvendigt for gennemførelsen af programmet.
- (5) Lande, der har indgået de nødvendige aftaler kan deltage i programmet, jf. traktatens artikel 170; på projektplan og på grundlag af princippet om gensidig fordel kan også enheder fra tredjelands samt internationale organisationer for videnskabeligt samarbejde deltage.
- (6) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på små og mellemstore virksomheders behov og på at tilskynde dem til at deltage.
- (7) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, jf. navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (8) Til opfølgning af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ herom er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa, og yderligere tiltag på området er påkrævet.
- (9) Deltagelse i aktiviteterne under dette program vil blive fremmet gennem offentliggørelse af de fornødne oplysninger om indhold, vilkår og procedurer; oplysningerne vil blive stillet til rådighed for potentielle deltagere, også fra de associerede kandidatlande og andre associerede lande, i god tid og i en grundigt gennearbejdet form. Der vil blive gennemført specifikke aktiviteter til støtte for deltagelse af forskere og institutioner fra udviklingslande, Middelhavslande, herunder det vestlige Balkan, samt Rusland og de nye uafhængige stater.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution af 3. februar 2000, PE 284.656.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Resolution af 3. februar 2000, PE 284.656.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (8) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses; forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (9) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (10) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages der for perioden fra [...] til 31. december 2006 et særprogram om »Strukturering af det europæiske forskningsrum« (i det følgende benævnt »særprogrammet«).
2. Særprogrammets mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 3 050 millioner EUR, hvoraf højst 5,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Bilag II indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

ÆNDRET FORSLAG

- (10) Programmet vil blive gennemført på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses; forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (11) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (12) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker, hvilket vil blive gjort i åbenhed over for alle relevante aktører —

Uændret

Artikel 3

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under det sjette rammeprogram, skal gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 3

Artikel 4

1. De nærmere bestemmelser om Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeprogrammet.

Uændret

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de instrumenter, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og beskrevet i bilag III.

3. Reglerne for deltagelse og formidling finder anvendelse på særprogrammet.

Artikel 4

Artikel 5

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, samt tidsplanen for gennemførelsen.

Uændret

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald.

Artikel 5

Artikel 6

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

Uændret

2. Den i artikel 6 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel, stk. 1,

2. Den i artikel 7 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, herunder fastlæggelse af, hvilke instrumenter der først og fremmest skal tages i brug, og eventuelle senere ændringer i deres anvendelse

— eventuelle justeringer af den vejledende fordeling af beløbet, der er anført i bilag II.

Uændret

Artikel 6

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Uændret

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF⁽¹⁾ i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

Artikel 7

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 8

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået; rapporten skal også indeholde oplysninger om finansieringsforhold.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig overvågning og evaluering af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 6.

Artikel 9

Uændret

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

Indledning

Uændret

Formålet med dette program er at rette op på en række centrale strukturelle svagheder, der kommer til udtryk inden for alle områder af europæisk forskning, og som efter al sandsynlighed vil få stadig større betydning for EU's evne til at opfylde borgernes behov, efterhånden som økonomierne og samfundene i højere grad bliver vidensbaserede. Programmet skal:

- styrke tilbøjeligheden på alle niveauer til at omsætte forskning til nyttige og forretningsmæssigt værdifulde innovationer
- fremme udviklingen af menneskelige ressourcer, som er råmaterialet for opbygning af forskningskapacitet, samt forskernes — og deres videns og ekspertises — mobilitet mellem de europæiske lande og til Europa udefra
- stimulere udvikling og modernisering af forskningsinfrastruktur af højeste kvalitet på et mere rationelt og omkostningseffektivt grundlag samt lette adgangen til de tilknyttede ressourcer for forskere over hele Europa, der kan have nytte af dem
- udvikle mulighederne for en mere konstruktiv og effektiv samtale og debat mellem forskningsverdenen og borgerne i almindelighed med henblik på at give hele samfundet mulighed for at udøve en mere velfunderet og konstruktiv indflydelse på den fremtidige udvikling og styring af videnskab, teknologi og innovation.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

I kraft af deres karakter og værktøjerne til deres gennemførelse kan aktiviteterne under dette program finde sted på alle forskningens og teknologiudviklingens områder. De har specifikke formål, som adskiller dem fra og gør dem komplementære i forhold til aktiviteter inden for andre dele af rammeprogrammet, herunder ikke mindst særprogrammet for »integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum« under de udvalgte forskningstemaer, der fastlægges for EU-forskningen inden for dette program, og man vil bestræbe sig på at sikre sammenhængen i forhold til disse komplementære aktiviteter.

Dette komplementære forhold vil blive afspejlet i:

- bedre betingelser for udvikling af menneskelige ressourcer og videnoverførsel som følge af gennemførelsen af aktiviteterne under dette program, hvilket bl.a. vil gælde for de udvalgte forskningstemaer, samt bredt dækkende forskningsinfrastruktur-tjenester, herunder infrastruktur-tjenester på tværs af forskellige forskningstemaer
- passende anvendelse af sammenhængende metoder og værktøjer med henblik på at fremme innovation gennem forskning samt bedre tilpasning af forskningen i forhold til samfundets ønsker og behov, mere sammenhængende rammer for gennemførelse af aktiviteter vedrørende menneskelige ressourcer, infrastruktur-støtte og sikring af etisk forsvarlig udførelse af forskning, hvilket bl.a. kan gennemføres i forbindelse med integrerede projekter og ekspertise-netværk.

Kandidatlandene vil blive tilskyndet til at deltage i programmet.

Ved gennemførelsen af dette program og i de forskningsaktiviteter, det kommer til at omfatte, skal grundlæggende etiske principper overholdes. Disse omfatter principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder principperne på følgende områder: beskyttelse af menneskelig værdighed, menneskeliv, persondata og privatlivets fred samt dyre- og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med EF-retten og relevante internationale konventioner og adfærdskodekser som f.eks. Helsingfors-erklæringen i dens seneste udgave, Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin undertegnet i Oviedo den 4. april 1997 og tillægsprotokollen om forbud mod kloning af mennesker undertegnet i Paris den 12. januar 1998, FN's konvention om børns rettigheder, den universelle erklæring om det menneskelige genom og menneskerettighederne, som UNESCO har vedtaget, samt de relevante resolutioner fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Der vil desuden blive taget hensyn til udtalelser fra Gruppen af Rådgivere vedrørende Etik inden for Bioteknologi (1991-1997) og fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi (1998 og fremefter).

Deltagerne i forskningsprojekter skal overholde gældende love og regler i de lande, hvor forskningen udføres. Hvor det er relevant, skal deltagerne i forskningsprojekter ansøge de relevante etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder FTU-aktiviteterne. Der vil blive foretaget en systematisk etisk gennemgang af forslag, der vedrører følsomme spørgsmål. I særlige tilfælde kan en etisk gennemgang foretages, mens et projekt gennemføres.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Til følgende forskningsområder ydes der ikke støtte under dette rammeprogram:

- forskning i reproduktiv kloning af mennesker
- forskning, der sigter mod at ændre menneskers arvemasse på en måde, der gør ændringerne arvelige ⁽¹⁾
- forskning, der sigter mod at skabe menneskelige embryoner alene til forskningsformål eller for at fremskaffe stamceller, herunder ved kerneoverførsel mellem kropsceller.

I overensstemmelse med Amsterdam-protokollen om dyrebekyttelse og dyrevelfærd skal dyreforsøg erstattes med alternative forsøgsmetoder i alle tilfælde, hvor det er muligt. Dyrers lidelse skal undgås eller holdes på et minimum. Dette gælder (jf. direktiv 86/609/EØF) især for dyreforsøg med arter, der er nært beslægtede med mennesker. Ændring af dyrs arvemasse og kloning af dyr kommer kun i betragtning, hvis formålene er etisk velbegrundede, vilkårene sikrer dyrevelfærden, og principperne om biologisk mangfoldighed overholdes.

Hvor det er relevant, skal deltagerne i forskningsprojekter ansøge de relevante etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder FTU-aktiviteterne. Der vil blive foretaget en systematisk etisk gennemgang på EF-plan af forslag, der vedrører følsomme spørgsmål. I særlige tilfælde kan en etisk gennemgang foretages, mens et projekt gennemføres.

1. Forskning og innovation

Uændret

Mål

Det overordnede mål er at forbedre Europas innovationsresultater mærkbart på kort, mellemlangt og langt sigt ved at tilskynde til en bedre integration mellem forskning og udvikling og ved at arbejde hen imod mere sammenhængende og innovationsvenlige politiske og reguleringsmæssige forhold over hele Den Europæiske Union.

Med dette mål for øje og i overensstemmelse med målsætningerne i meddelelsen »Innovation i en videnbaseret økonomi« ⁽¹⁾ vil der på en række specifikke områder blive gennemført aktiviteter, der er indbyrdes komplementære og støtter hinanden og står i et tilsvarende vekselvirkningsforhold til aktiviteterne under overskriften »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«. De vil være fokuseret på at forbedre de involverede aktørers — forskeres, industrifolks, investorer, offentlige myndigheders på europæisk, nationalt og regionalt plan, samt andres — viden, forståelse og evner ved at tilskynde til et mere intensivt og frugtbart samspil mellem disse og ved at fremme formidlingen af strategiske oplysninger og tjenester samt udvikle nye metodikker og værktøjer med henblik på at bistå dem i deres forskellige bestræbelser. Et af de overordnede principper for alle disse foranstaltninger er, at innovation ikke kan adskilles fra forskning; de har til formål at styrke sammenhængen mellem forskning og innovation, allerede når forskningsaktiviteterne udformes og derpå i hele gennemførelsesperioden.

⁽¹⁾ KOM(2000) 567 af 20.9.2000.

⁽¹⁾ Der kan ydes tilskud til forskning i behandling af kønskirtelkræft.

OPRINDELIGT FORSLAG

For at styrke disse aktiviteter strukturerende effekt i Europa vil de, hvor det er hensigtsmæssigt, blive udført i samarbejde med andre fora eller organisationer på regionalt, nationalt eller europæisk plan, f.eks. strukturfondene eller EIB og EIF i forbindelse med »Innovation 2000«-initiativet.

På tænkte indsatsområder

- i) *Sammenknytning af aktører i netværk og tilskyndelse til samspil mellem dem*

Innovationssystemernes effektivitet afhænger af intensiteten af samspillet og udvekslingerne mellem de berørte aktører. De europæiske netværk, der deltager i denne aktivitet, vil blandt andet have som målsætning at tilskynde til samarbejde mellem forskning og erhvervsliv og mellem erhvervsliv og finansieringskilder. Aktiviteterne vil omfatte tilskyndelse til og validering af lokale og regionale initiativer for at fremme: oprettelse og udvikling af innovative virksomheder, udveksling af god praksis og gennemførelse af tværnationalt samarbejde mellem universiteter, inkubatorer, risikovillig kapital osv., samt optimering af praksis med hensyn til kommunikation, uddannelse, overførsel og udveksling af viden mellem universiteter, virksomheder og finanssektoren.

- ii) *Tilskyndelse til tværregionalt samarbejde*

Det regionale niveau er mest velegnet til indførelse af innovationsstrategier og -programmer, der inddrager de vigtigste lokale aktører. Formålet med denne aktivitet, der skal gennemføres i nær tilknytning til aktiviteterne inden for regionalpolitikken og strukturfondene, bliver at: fremme udveksling af oplysninger om specifikke innovationsrelaterede emner, lette overførsel af god praksis og indføre innovationsstrategier i regionerne i de lande, der skal med i EU samt tilskynde til gennemførelse af ordninger eller foranstaltninger på regionalt plan, der har vist sig at være vellykkede på europæisk plan.

- iii) *Forsøg med nye værktøjer og fremgangsmåder*

Formålet med disse aktiviteter er at eksperimentere med nye innovationsbegreber og -metoder. De omfatter: forsøg på europæisk plan med nye koncepter, der anvendes til at fremme innovation og oprettelse af innovative virksomheder i national eller regional sammenhæng, analyse af potentialet i at reproducere og/eller udnytte metoder, værktøjer eller resultater, der har stået deres prøve, i en ny sammenhæng samt indførelse af integrerede platforme, der giver mulighed for at bidrage med og formidle viden og knowhow om sociotekniske innovationsprocesser.

ÆNDRET FORSLAG

For at styrke disse aktiviteter strukturerende effekt i Europa vil de, hvor det er hensigtsmæssigt, blive udført i samarbejde med andre fora eller organisationer på regionalt, nationalt eller europæisk plan, f.eks. EIB og EIF i forbindelse med »Innovation 2000«-initiativet, og i samordning med strukturfondenes foranstaltninger på området.

Uændret

- i) *Sammenknytning af aktører og brugere i netværk og tilskyndelse til samspil mellem dem*

Innovationssystemernes effektivitet afhænger af intensiteten af samspillet og udvekslingerne mellem de berørte aktører. De europæiske netværk, der deltager i denne aktivitet, vil blandt andet have som målsætning at tilskynde til samarbejde mellem forskning og erhvervsliv og mellem erhvervsliv og finansieringskilder. Aktiviteterne vil omfatte tilskyndelse til og validering af lokale og regionale initiativer for at fremme: oprettelse og udvikling af innovative virksomheder, inddragelse af brugere i innovationsprocessen, udveksling af god praksis og gennemførelse af tværnationalt samarbejde mellem universiteter, inkubatorer, risikovillig kapital osv., samt optimering af praksis med hensyn til kommunikation, uddannelse, overførsel og udveksling af viden mellem universiteter, virksomheder og finanssektoren.

Uændret

Det regionale niveau er mest velegnet til indførelse af innovationsstrategier og -programmer, der inddrager de vigtigste lokale aktører. Formålet med denne aktivitet, der skal gennemføres i nær tilknytning til aktiviteterne inden for regionalpolitikken og strukturfondene, bliver at: fremme udveksling af oplysninger om specifikke innovationsrelaterede emner, lette overførsel af god praksis og indføre innovationsstrategier i regionerne i de lande, der skal med i EU samt tilskynde til gennemførelse af ordninger eller foranstaltninger på regionalt og tværregionalt plan, der har vist sig at være vellykkede på europæisk plan.

Uændret

Formålet med disse aktiviteter er at eksperimentere med nye innovationsbegreber og -metoder, der navnlig omhandler kritiske punkter i innovationsprocessen. De omfatter: forsøg på europæisk plan med nye koncepter, der anvendes til at fremme innovation og oprettelse af innovative virksomheder i national eller regional sammenhæng, analyse af potentialet i at reproducere og/eller udnytte metoder, værktøjer eller resultater, der har stået deres prøve, i en ny sammenhæng samt indførelse af integrerede platforme, der giver mulighed for at bidrage med og formidle viden og knowhow om sociotekniske innovationsprocesser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

iv) *Oprettelse og konsolidering af tjenester*

Uændret

Oprettelsen af det europæiske forskningsrum og den gradvise integration af innovationssystemer i Europa nødvendiggør et udbud af information og tjenester, der bryder med den eksisterende opsplitning på lande. Aktiviteterne vil vedrøre forsknings- og innovationsinformationstjenesten CORDIS, som vil blive suppleret med andre medier med henblik på at nå ud til de forskellige målgrupper, nettet af innovationsformidlingscentre, hvis geografiske dækning løbende vil blive udvidet, og som vil få stillet instrumenter til rådighed med henblik på at tilskynde til tværnational overførsel af viden og teknologier, samt informations- og støttetjenester på områder som intellektuel eller industriel ejendomsret og adgang til finansiering af innovation.

v) *Intensiveret markeds- og teknologiovervågning*

I den videnbaserede økonomi er markeds- og teknologiovervågning et vigtigt moment i konkurrencedygtige forsknings- og innovationsstrategier. De aktiviteter, der skal gennemføres, vil være centreret om innovationsaktørerne: små og mellemstore virksomheder, forsker-iværksættere og investorer. De vil hovedsagelig omfatte mellemmand, der arbejder sammen med/for disse aktører samt organisationer med ekspertise inden for markeds- og teknologiovervågning. De vil være koncentreret om specifikke videnskabelige og teknologiske temaer eller erhvervssektorer og kan omfatte: fremme af innovation i små og mellemstore virksomheder, navnlig gennem aktiviteter rettet mod at lette disses deltagelse i Fællesskabets forskningsprogrammer, støtte til aktiviteter vedrørende indsamling, analyse og formidling af information om VITEK-udviklingstendenser, -applikationer og -markeder, som interessenterne kan have gavn af, samt identifikation og formidling af bedste praksis hvad angår markeds- og teknologiovervågning.

vi) *Analyse og evaluering af innovation i Fællesskabets forskningsprojekter*

Forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres i forbindelse med fællesskabsprojekterne, navnlig inden for ekspertisenetværkene og de integrerede projekter, udgør en rig kilde til oplysninger om, hvad det er der hindrer innovation, og hvad der bør gøres for at overvinde hindringerne. En efterfølgende analyse af disse former for praksis vil omfatte: indsamling og analyse af oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at fremme innovation inden for fællesskabsprojekter, om de hindringer, man er stødt på, og om de foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne dem, sammenligning af erfaringer fra fællesskabsprojekter og erfaringer fra andre, nationale eller mellemstatslige, programmer og validering af de indsamlede oplysninger, samt aktiv formidling af disse oplysninger til virksomheder og andre deltagere i opbygningen og udnyttelsen af denne viden.

2. Menneskelige ressourcer og mobilitet

Det moderne videnbaserede samfund er meget afhængigt af evnen til at frembringe, overføre og anvende viden. Dette kræver mobilisering af kognitive ressourcer, begyndende med forskersamfundet. Det overordnede strategiske mål med aktiviteten »Menneskelige ressourcer og mobilitet« er at skabe et solidt grundlag for udvikling af rigelige og dynamiske menneskelige ressourcer i verdensklasse inden for det europæiske forskningssystem under hensyntagen til forskningens iboende internationale dimension.

OPRINDELIGT FORSLAG

Til den ende vil der blive iværksat et sammenhængende sæt af tiltag, som i det store og hele bygger på finansiering af strukturerede mobilitetsordninger for forskere. Tiltagene tilrettelægges hovedsagelig med henblik på at udvikle og overføre forskningskompetence, at konsolidere og udvide forskernes karrieremuligheder og at fremme høj kvalitet i europæisk forskning. De vil alle få en betegnelse, der indeholder det bredt anerkendte Marie Curie-navn.

Aktiviteten vil være åben for alle områder af videnskabelig og teknologisk forskning, der bidrager til Fællesskabets FTU-mål. Men, at prioriteringerne fortsat kan justeres, f.eks. med hensyn til videnskabelige discipliner, deltagende regioner, typer af forskningsorganisationer og erfaringsniveauet hos de relevante forskergrupper; Denne justeringsmulighed vil derfor blive fastholdt, således at man kan reagere på udviklingen i Europas krav på dette område.

Der vil blive lagt vægt på:

- kvinders deltagelse i alle tiltag og foranstaltninger, der er egnede til at fremme større ligestilling mellem mænd og kvinder inden for forskning.
- personlige omstændigheder i forbindelse med mobilitet, navnlig hvad angår familie, karrieremuligheder og sprog.
- udvikling af forskningsaktiviteter i mindre gunstigt stillede regioner i EU og de associerede lande samt behovet for et stærkere og mere effektivt samarbejde mellem forskningsdiscipliner og mellem universiteter og erhvervsliv, herunder små og mellemstore virksomheder.

For yderligere at styrke det menneskelige potentiale inden for europæisk forskning vil denne aktivitet være beregnet på at tiltrække de bedste og mest lovende forskere fra tredjelandslande⁽¹⁾, fremme europæiske forskeres uddannelse i udlandet og tilskynde europæiske forskere, der arbejder uden for Europa, til at vende tilbage.

ÆNDRET FORSLAG

Forskermobiliteten vil blive fremmet for at sikre en vellykket realisering af det europæiske forskningsrum. Til den ende vil der blive iværksat et sammenhængende sæt af tiltag, som i det store og hele bygger på finansiering af strukturerede mobilitetsordninger for forskere. Tiltagene tilrettelægges hovedsagelig med henblik på at udvikle og overføre forskningskompetence, at konsolidere og udvide forskernes karrieremuligheder og at fremme høj kvalitet i europæisk forskning. De vil alle få en betegnelse, der indeholder det bredt anerkendte Marie Curie-navn.

Aktiviteten vil være åben for alle områder af videnskabelig og teknologisk forskning, der bidrager til Fællesskabets FTU-mål. Men enden til at reagere på udviklingen i Europas behov på dette område forudsætter, at prioriteringerne fortsat kan justeres, f.eks. med hensyn til videnskabelige discipliner, deltagende regioner, typer af forskningsorganisationer og potentialet i de relevante forskergrupper, herunder særlig kvinder og yngre forskere; Denne justeringsmulighed vil derfor blive fastholdt, og der vil blive taget hensyn til foranstaltninger, hvis formål er at skabe synergivirkninger mellem de videregående uddannelser i Europa.

Uændret

⁽¹⁾ Der er åbnet mulighed for tredjelandsforskere deltagelse og finansiering af deres deltagelse i alle værtsinitierede mobilitetsordninger (afsnit i) og i en af de individuelt initierede ordninger (afsnit ii). I sådanne tilfælde vil der blive taget hensyn til eventuelle relevante arrangementer mellem EU og de pågældende lande eller grupper af lande, og til de gældende deltagelses- og finansieringsregler for rammeprogrammet.

Planlagte indsatsområder

Der vil blive gennemført tre hovedtyper af tiltag.

i) *Værtsinitierede tiltag*

Denne første type er beregnet på at yde støtte til forskningsnetværk, forskningsorganisationer og virksomheder der stiller strukturerede, overordnede ordninger for forskeruddannelse og forskermobilitet og for udvikling og overførsel af forskningskompetence til rådighed. Det er hensigten, at tiltagene skal have en kraftig strukturerende virkning på det europæiske forskningssystem, navnlig ved at tilskynde yngre forskere til at fortsætte i en forskningskarriere. Uddannelseselementerne i denne tiltagstype vil sigte mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser (typisk de første fire år) af deres forskningskarriere, f.eks. forskere, der arbejder på en ph.d.-afhandling, mens overførsel af kompetence og viden vedrører mere erfarne forskere.

Denne første type er beregnet på at yde støtte til forskningsnetværk, forskningsorganisationer og virksomheder, herunder især små og mellemstore virksomheder, der stiller strukturerede, overordnede ordninger for tværnational forskeruddannelse og forskermobilitet og for udvikling og overførsel af forskningskompetence til rådighed. Det er hensigten, at tiltagene skal have en kraftig strukturerende virkning på det europæiske forskningssystem, navnlig ved at tilskynde yngre forskere til at fortsætte i en forskningskarriere. Uddannelseselementerne i denne tiltagstype vil sigte mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser (typisk de første fire år) af deres forskningskarriere, f.eks. forskere, der arbejder på en ph.d.-afhandling, mens overførsel af kompetence og viden vedrører mere erfarne forskere. Disse tiltag skal også fremme mobiliteten mellem forskellige sektorer.

— Marie Curie-forskeruddannelsesnet — Disse net giver internationalt anerkendte forskerhold samarbejds muligheder inden for rammerne af et veldefineret forskningssamarbejde med henblik på at formulere og gennemføre et struktureret uddannelsesprogram for forskere inden for et bestemt forskningsområde. De vil udgøre en sammenhængende, men fleksibel ramme om faglig uddannelse og udvikling for forskere, navnlig i de tidlige faser af deres forskningskarriere. De har desuden til formål at skabe en kritisk masse af kvalificerede forskere, navnlig på områder, der er højt specialiserede og/eller fragmenterede, og at bidrage til at overvinde institutionelle og faglige grænser, især ved at fremme tværfaglig forskning. De vil ligeledes udgøre et enkelt og effektivt middel til at inddrage mindre gunstigt stillede regioner i EU og associerede lande i et internationalt anerkendt, europæisk forskningssamarbejde. Partnerne vil få en høj grad af selvstændighed og fleksibilitet med hensyn til nettens praktiske drift. Et net vil typisk have en varighed på 4 år med tilknyttede stipendier på op til 3 år, herunder korte ophold.

Uændret

— Marie Curie-værtsstipendier til forskeruddannelsens første trin — Disse stipendier vil være rettet mod højere læreanstalter og forskningsinstitutioner, uddannelsescentre og virksomheder med henblik på at styrke deres uddannelses muligheder. Ordningen vil være rettet mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser af deres faglige karriere. Den vil være fokuseret på erhvervelse af specifikke videnskabelige og teknologiske kompetencer inden for forskning samt af supplerende færdigheder. Værterne vil blive udvalgt på grundlag af deres speciale inden for forskningsuddannelse. De tilhørende stipendier vil give stipendiaterne mulighed for ophold i højst 3 år. Ordningen vil også blive brugt til at arbejde i retning af en mere koordineret fremgangsmåde med hensyn til uddannelse blandt de pågældende organisationer, navnlig mellem organisationer, der beskæftiger sig med internationale ph.d.-studier.

— Marie Curie-værtsstipendier til forskeruddannelsens første trin — Disse stipendier vil være rettet mod højere læreanstalter og forskningsinstitutioner, uddannelsescentre og virksomheder med henblik på at styrke deres uddannelses muligheder. Ordningen vil være rettet mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser af deres faglige karriere. Den vil være fokuseret på erhvervelse af specifikke videnskabelige og teknologiske kompetencer inden for forskning samt af supplerende færdigheder inden for f.eks. forskningsforvaltning og forskningsetik. Værterne vil blive udvalgt på grundlag af deres speciale inden for forskningsuddannelse. De tilhørende stipendier vil give stipendiaterne mulighed for ophold i højst 3 år. Ordningen vil også blive brugt til at arbejde i retning af en mere koordineret fremgangsmåde med hensyn til uddannelse blandt de pågældende organisationer, navnlig mellem organisationer, der beskæftiger sig med internationale ph.d.-studier.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Marie Curie-værtsstipendier til videnerførsel — Disse stipendier vil være rettet mod europæiske organisationer (universiteter, forskningscentre, virksomheder osv.), der har brug for at udvikle nye kompetenceområder, samt mod at fremme udviklingen af forskningskapaciteten i mindre gunstigt stillede egne af EU og i associerede lande. Stipendierne til videnerførsel vil give erfarne forskere mulighed for at gæste sådanne organisationer med henblik på overførsel af viden, forskningskompetence og teknologi. Stipendierne vil have en maksimal varighed på 2 år.

- Marie Curie-konferencer og -uddannelseskurser — Disse tiltag vil give unge forskere mulighed for at drage nytte af førende forskeres erfaringer. Der vil blive ydet støtte til specifikke uddannelsesaktiviteter (herunder virtuelle), som er fokuseret på særlige europæiske resultater og interesser. Der planlægges to kategorier af foranstaltninger: Den første vedrører støtte til en sammenhængende række af konferencer og/eller uddannelseskurser på højt niveau (sommeruniversiteter, laboratoriekurser osv.), der udbydes af en enkelt arrangør, og som dækker et specifikt emne eller flere sammenhængende temaer; den anden vedrører støtte til unge forskeres deltagelse i store konferencer, der er udvalgt på grund af deres særlige interesse for uddannelsen. Sådanne aktiviteter vil typisk strække sig over nogle dage, men kan udvides til et par uger, f.eks. når der er tale om sommeruniversiteter.

ii) Individuelt initierede tiltag

Denne anden type af tiltag omfatter støtte til enkeltforskere med udgangspunkt i særlige behov for at erhvervelse og overførsel af kompetence på forskningsområdet. Den er ligeledes rettet mod den faglige reintegration af europæiske forskere, der har benyttet sig af Marie Curie-ordningen, samt på at skaffe europæiske forskere, der har været uden for Europa i længere perioder, tilbage til Europa. Den omfatter en række ordninger, der er tilrettelagt ud fra forskerens geografiske oprindelse og bestemmelsessted. Disse ordninger vil være åbne for forskere med mindst 4 års forskningserfaring, herunder forskere, der har en ph.d.-grad.

- Intraeuropæiske Marie Curie-stipendier — Disse stipendier vil give de mest lovende forskere fra EU og associerede lande mulighed for at uddanne sig gennem forskning i de europæiske organisationer, der passer bedst til deres individuelle behov. Ansøgningen skal indsendes af stipendiaten i samarbejde med værtsorganisationen. Emnet vil kunne vælges frit af forskeren i samarbejde med værten med henblik på at supplere eller udvide forskerens ekspertise. Disse stipendier vil have en varighed på 1-2 år.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- Marie Curie-konferencer og -uddannelseskurser — Disse tiltag vil give unge forskere mulighed for at drage nytte af førende forskeres erfaringer. Der vil blive ydet støtte til specifikke uddannelsesaktiviteter (herunder virtuelle), som er fokuseret på særlige europæiske resultater og interesser. Der planlægges to kategorier af foranstaltninger: Den første vedrører støtte til en sammenhængende række af konferencer og/eller uddannelseskurser på højt niveau (sommeruniversiteter, laboratoriekurser osv.), der udbydes af en enkelt arrangør, og som dækker et eller flere specifikke temaer; den anden vedrører støtte til unge forskeres deltagelse i store konferencer, der er udvalgt på grund af deres særlige interesse for uddannelsen. Sådanne aktiviteter vil typisk strække sig over nogle dage, men kan udvides til et par uger, f.eks. når der er tale om sommeruniversiteter.

Uændret

Denne anden type af tiltag omfatter støtte til enkeltforskere med udgangspunkt i forskerens særlige behov for at supplere sin kompetence, og navnlig for at øge sin faglige bredde og sin kompetence inden for forskningsforvaltning på vejen mod faglig modenhed og uafhængighed. Den styrker også forbindelserne mellem forskere fra europæiske lande og fra tredjelande. Den omfatter en række ordninger, der er tilrettelagt ud fra forskerens geografiske oprindelse og bestemmelsessted. Disse ordninger vil være åbne for forskere med mindst 4 års forskningserfaring, herunder forskere, der har en ph.d.-grad.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- Internationale Marie Curie-rejsestipendier — Disse stipendier tildeles forskere fra EU og de associerede lande, som får mulighed for at arbejde på etablerede forskningscentre i tredjelande og dermed udvide deres internationale forskningserfaring. Ordningen kræver, at der indsendes et sammenhængende individuelt uddannelsesprogram, der omfatter en første fase i udlandet efterfulgt af en obligatorisk anden fase i Europa. Denne form for tilskud bør give mulighed for en tilstrækkelig lang uddannelsesperiode.
- Internationale Marie Curie-modtagelsesstipendier — Disse stipendier har til formål at tiltrække forskere på et højt niveau og lovende unge forskere fra tredjelande, som skal arbejde og gennemføre en forskeruddannelse i Europa med henblik på at udvikle et forskningssamarbejde mellem Europa og tredjelandene til gavn for begge parter. Er der tale om forskere fra de nye vækstøkonomier og udviklingslande, kan ordningen omfatte en mulighed for at hjælpe stipendiaterne med at vende tilbage til deres hjemlande.
- Marie Curie-hjemvendelseslegater — Disse vil blive rettet mod forskere fra EU og de associerede stater, der netop har afsluttet et Marie Curie-stipendium af mindst to års varighed. Det består af et engangsbeløb i form af et personligt legat, der skal anvendes inden for et år. Det vil blive tildelt stipendiaten på grundlag af indsendelsen af et defineret projekt, som vil blive vurderet på sine egne kvaliteter. Hjemvendelsen vil ikke være begrænset til forskerens hjemland. En tilsvarende ordning (som imidlertid dækker en genintegrationsperiode på op til to år) vil være gældende for europæiske forskere, der har udført forskning uden for Europa i mindst fem år.

iii) Fremme og anerkendelse af topkvalitet

Denne tredje type af tiltag vil være fokuseret på at fremme og yde anerkendelse af fremragende kvalitet i europæisk forskning og derved styrke dens synlighed og tiltrækningssevne. De har til formål at støtte europæiske forskerhold, navnlig inden for nye og/eller fremvoksende forskningsområder og sætte fokus på europæiske forskeres personlige resultater med henblik på at støtte deres videre udvikling og internationale anerkendelse, samtidig med at man fremmer formidlingen af deres arbejde til gavn for det videnskabelige samfund.

- Marie Curie-ekspertiselegater — Formålet med disse legater er at yde støtte til enkelte forskere eller forskerhold med den højeste grad af ekspertise med henblik på oprettelse eller udvidelse af hold, navnlig inden for banebrydende eller tværfaglige forskningsaktiviteter. Legatet dækker et tidsrum på op til fire år og vil blive tildelt på grundlag af et veldefineret forskningsprogram.

ÆNDRET FORSLAG

- Internationale Marie Curie-modtagelsesstipendier — Disse stipendier har til formål at tiltrække højt kvalificerede forskere fra tredjelande, som skal arbejde og gennemføre en forskeruddannelse i Europa med henblik på at udvikle et forskningssamarbejde mellem Europa og tredjelandene til gavn for begge parter. Er der tale om forskere fra de nye vækstøkonomier og udviklingslande, kan ordningen omfatte en mulighed for at hjælpe stipendiaterne med at vende tilbage til deres hjemlande.

Udgår

Uændret

- Marie Curie-ekspertiselegater — Formålet med disse legater er at yde støtte til oprettelse eller videreudvikling af europæiske forskerhold, der anses for at have mulighed for at nå et højt kvalitetsniveau, navnlig inden for banebrydende eller tværfaglige forskningsaktiviteter. Legatet dækker et tidsrum på op til fire år og vil blive tildelt på grundlag af et veldefineret forskningsprogram.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Marie Curie-ekspertisepriser — Med disse er at skabe offentlig anerkendelse af en særlig fremragende kvalitet, som er opnået af forskere, der tidligere har modtaget uddannelses- og mobilitetsstipendier fra Fællesskabet. Priserne vil blive uddelt i form af et legat, der skal anvendes til faglig videreudvikling. Modtagerne har pligt til inden for to år at melde tilbage om, hvad legatet er blevet anvendt til. Modtagerne kan foreslå sig selv eller blive foreslået af andre.
- Marie Curie-lærestole — Sådanne lærestole vil blive oprettet med henblik på at foretage udnævnelser på højeste niveau, navnlig for at tiltrække forskere i verdensklasse og tilskynde dem til at genoptage deres karriere i Europa. Bevillingen vil normalt have en varighed på tre år. Denne ordning kan udvikles i samspil med værtsinitierede tiltag.

Samarbejde med medlemsstaterne og associerede lande

Aktiviteten »Menneskelige ressourcer og mobilitet« vil blive anvendt til at medfinansiere aktiviteter, der fremmer samarbejde og skaber synergi i forhold til nationale og regionale programmer, hvor disse er sammenfaldende med de specifikke målsætninger for ovenfor skitserede ordninger. Et sådant samarbejde vil blive etableret på grundlag af relevante fællesskabskriterier med henblik på at give alle forskere fra EU og de associerede lande reel adgang til disse initiativer og for at fremme indførelsen af gensidigt anerkendte standarder for forskeruddannelser.

Med hensyn til forvaltningen af aktiviteten vil der ud over den voksende betydning, som de værtsbaserede aktioner tillægges, blive gennemført initiativer med henblik på at styrke samarbejdet med medlemsstaterne og de associerede stater om at levere »nærhedsstøtte« til forskere, hvilket udgør en central bestanddel af alle mobilitetsordninger for forskere, der flytter inden for eller vender tilbage til Europa. Dette kan ske gennem medfinansiering af eksisterende og nye strukturer på nationalt eller regionalt plan med henblik på at yde praktisk bistand til udenlandske forskere i (juridiske, administrative, familiemæssige eller kulturelle) spørgsmål i forbindelse med deres mobilitet.

ÆNDRET FORSLAG

- Marie Curie-ekspertisepriser — Med disse forskningspriser skal der ydes offentlig anerkendelse af en særlig fremragende kvalitet, som er opnået af forskere, der tidligere har modtaget uddannelses- og mobilitetsstipendier fra Fællesskabet. Priserne vil blive uddelt i form af et legat, der skal anvendes til faglig videreudvikling. Modtagerne har pligt til inden for to år at melde tilbage om, hvad legatet er blevet anvendt til. Modtagerne kan foreslå sig selv eller blive foreslået af andre.

Uændret

iv) Ordninger for hjemrejse og reintegration

Marie Curie-hjemrejselægater — Målgruppen for sådanne lægater er forskere fra EU og de associerede lande, der netop har afsluttet et Marie Curie-stipendium af mindst to års varighed. Det er et engangsbeløb, der udbetales som et legat og skal anvendes inden for et år efter Marie Curie-stipendiets udløb. Det tildeles stipendiaten på grundlag af et projekt, som vurderes på dets egen kvalitet. Ordningen vil også støtte forskerens faglige reintegration, fortrinsvis i dennes oprindelsesland eller -region.

En tilsvarende ordning (som imidlertid dækker en reintegrationsperiode på op til to år) kommer til at gælde for europæiske forskere, der har udført forskning uden for Europa i mindst fem år, uanset om det har fået et Marie Curie-stipendium hertil eller ikke.

Uændret

Aktiviteten »Menneskelige ressourcer og mobilitet« vil blive anvendt til at medfinansiere aktiviteter, der fremmer samarbejde og skaber synergi i forhold til og inden for nationale og regionale programmer, hvor disse er sammenfaldende med de specifikke målsætninger for ovenfor skitserede ordninger. Et sådant samarbejde vil blive etableret på grundlag af relevante fællesskabskriterier med henblik på at give alle forskere fra EU og de associerede lande reel adgang til disse initiativer og for at fremme indførelsen af gensidigt anerkendte standarder for forskeruddannelser.

Der vil blive gennemført initiativer med henblik på at styrke samarbejdet med medlemsstaterne og de associerede stater om at levere »nærhedsstøtte« til forskere, hvilket udgør en central bestanddel af alle mobilitetsordninger for forskere, der flytter inden for eller vender tilbage til Europa. Dette kan navnlig ske gennem støtte til oprettelse af netværk mellem eksisterende og nye strukturer på nationalt eller regionalt plan med henblik på at yde praktisk bistand til udenlandske forskere i (juridiske, administrative, familiemæssige eller kulturelle) spørgsmål i forbindelse med deres mobilitet.

OPRINDELIGT FORSLAG

Et yderligere aspekt af dette samarbejde kan vedrøre en række opgaver i forbindelse med forvaltningen og opfølgning af de individuelle stipendiekontrakter kan komme på tale. Dette vil kræve en, at der forudgående udarbejdes en entydig opgave- og ansvarsfordeling på grundlag af Fællesskabets finansieringsbestemmelser og -regler, og at der gennemføres relevante costbenefitanalyser.

Internt samarbejde om rammeprogrammet

Aktiviteten »Menneskelige ressourcer og mobilitet« har til formål at yde støtte til forskeruddannelse og udvikling af forskningskompetence. Det udelukker ikke, at lignende elementer inddrages i andre aktiviteter inden for det nye rammeprogram. Under aktiviteten menneskelige ressourcer og mobilitet ydes der støtte til indførelse af konsekvente kriterier vedrørende evaluering, udvælgelse og overvågning af sådanne tiltag samt til fremme af fælles fremgangsmåder for de forskellige aktiviteter med det formål at sikre sammenhængen, udvikle synergi, hvor dette er muligt, og sikre en ligelig fordeling i mænds og kvinders deltagelse.

3. Forskningsinfrastruktur

De europæiske forskerholds evne til at bevare en førerposition inden for alle områder af videnskab og teknologi afhænger af, at de har adgang til den mest avancerede infrastruktur. Betegnelsen »forskningsinfrastruktur« anvendes om faciliteter og ressourcer, der leverer væsentlige ydelser til forskersamfundet på både det akademiske og det industrielle plan. Forskningsinfrastruktur kan være »etsteds« (en enkelt ressource på en enkelt lokalitet), »distribueret« (et net af distribuerede ressourcer, herunder infrastruktur baseret på en arkitektur af »Grid«-typen), eller »virtuelle« (tjenesten leveres elektronisk).

Det overordnede mål for denne aktivitet er at fremme udviklingen af et fintmasket forskningsinfrastrukturnet af højeste kvalitet og ydelse i Europa og sikre, at det anvendes optimalt i europæisk skala til dækning af de behov, som forskersamfundet giver udtryk for. Aktiviteten vil især sigte mod at:

- sikre, at europæiske forskere har adgang til den infrastruktur, de har brug for i deres forskningsarbejde, uanset infrastrukturens placering
- yde støtte til en koordineret udvikling af ny forskningsinfrastruktur og til drift og forbedring af eksisterende infrastruktur, også i tilfælde, hvor der ikke findes passende faciliteter med verdensomspændende relevans i Europa.

Hvor det er relevant, vil støtten til forskningsinfrastruktur inden for dette program blive gennemført i sammenhæng med rammeprogrammets udvalgte forskningstemaer og med andre til rådighed stående støtteformer.

ÆNDRET FORSLAG

Et yderligere aspekt af dette samarbejde kan vedrøre en række opgaver i forbindelse med forvaltningen af aktiviteten — ud over de værtsinitierede tiltags øgede betydning. I denne forbindelse er det en forudsætning for, at alternative metoder til forvaltning og opfølgning af de individuelle stipendiekontrakter kan komme på tale, at der forudgående udarbejdes en entydig opgave- og ansvarsfordeling på grundlag af Fællesskabets finansieringsbestemmelser og -regler, og at der gennemføres relevante costbenefitanalyser.

Uændret

- yde støtte til en koordineret udvikling af ny forskningsinfrastruktur, også på regionalt og tværregionalt plan, og til drift og forbedring af eksisterende infrastruktur, også i tilfælde, hvor der ikke findes passende faciliteter med verdensomspændende relevans i Europa.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

Der vil blive anvendt fem støtteordninger:

- Tværnational adgang. Formålet er at sponsorere nye muligheder for, at forskerhold (herunder individuelle forskere) kan få adgang til de store forskningsinfrastrukturfaciliteter, der passer bedst til deres arbejde. Fællesskabsfinansieringen vil dække de nødvendige driftsudgifter ved at give adgang til sådanne infrastrukturfaciliteter for forskerhold, der arbejder i andre medlemsstater og associerede lande end det land, hvor operatøren for en given facilitet har sit hjemsted.
- Integrationsaktiviteter. Formålet er at yde støtte til tilrådighedsstilling af tjenester af afgørende betydning for forskersamfundet på europæisk plan. Med henblik herpå kombineres samarbejdsnetværk under initiativerne med en eller flere specifikke aktiviteter, herunder f.eks. tværnational adgang og forskningsaktiviteter til forbedring af infrastrukturens ydeevne. Gennem ordningen vil man også tilskynde til at lukke de huller, der kan begrænse mulighederne for at udnytte forskningsresultaterne i erhvervslivet, herunder i små og mellemstore virksomheder. De integrerede initiativer vil blive udvalgt på grundlag af et omfattende, men fleksibelt videnskabeligt og teknologisk program på europæisk plan, der har til formål at sikre programmets levedygtighed på langt sigt.
- Udbygning af kommunikationsnet. Formålet med denne ordning er at hjælpe eksisterende forskningsinfrastruktur med at skabe en tæt netværksstruktur mellem sammenhængende initiativer, navnlig gennem etablering af et bredbåndskommunikationsnet for alle forskere i Europa og specifikke, højtydende net og testdomæner.
- Projekteringsundersøgelser. Formålet er sag for sag at bidrage til gennemførlighedsundersøgelser og tekniske forundersøgelser til ny infrastruktur, der opbygges af en eller flere medlemsstater, men har en tydelig europæisk dimension og relevans.
- Opbygning af ny infrastruktur. Under passende omstændigheder kan denne ordning bidrage til udvikling af ny infrastruktur sideløbende med andre finansieringskilder.
- Integrationsaktiviteter. Formålet er at yde støtte til tilrådighedsstilling af tjenester af afgørende betydning for forskersamfundet på europæisk plan. Udover tværnational adgang kan der blive tale om etablering og drift af samarbejdsnet samt gennemførelse af fælles forskningsprojekter, der hæver den pågældende infrastrukturens ydeevne. Gennem ordningen vil man også tilskynde til at lukke de huller, der kan begrænse mulighederne for at udnytte forskningsresultaterne i erhvervslivet, herunder i små og mellemstore virksomheder. Integrationsaktiviteterne vil blive udvalgt på grundlag af et omfattende, men fleksibelt videnskabeligt og teknologisk program på europæisk plan, der har til formål at sikre programmets levedygtighed på langt sigt. Ordningen kan gennemføres via integrerede infrastrukturinitiativer og koordinerende aktioner.
- Udbygning af kommunikationsnet. Formålet med denne ordning til støtte for eksisterende forskningsinfrastruktur er i samspil med det udvalgte forskningstema »informationsfundsteknologi« at skabe et mere fintmasket net mellem beslægtede initiativer, navnlig gennem etablering af et kommunikationsnet med høj kapacitet og høj hastighed for alle forskere i Europa (Géant), specifikke højtydende gridnet og prøvebænke (Grid) samt elektroniske publiceringstjenester.
- Projekteringsundersøgelser. Formålet er sag for sag at bidrage til gennemførlighedsundersøgelser og tekniske forundersøgelser til ny infrastruktur, der opbygges af en eller flere medlemsstater, men har en tydelig europæisk dimension og relevans; herunder skal der tages hensyn til alle potentielle brugeres behov, og mulighederne for, at andre kilder, herunder EIB og strukturfondene, kan bidrage til finansieringen af denne infrastruktur skal udforskes systematisk.
- Opbygning af ny infrastruktur. Optimering af den europæiske infrastruktur ved begrænset støtte til udvikling af et begrænset antal projekter til ny infrastruktur kan komme på tale i behørigt begrundede tilfælde, hvis en sådan støtte kan få afgørende katalysatorvirkning med hensyn til europæisk nytteværdi. Støtten, der i rimeligt omfang bygger på medlemsstaternes holdning, kan eventuelt supplere de finansieringstilskud, som EIB eller strukturfondene yder til de pågældende infrastrukturfaciliteter.

OPRINDELIGT FORSLAG

Generelt vil finansieringen af ny eller moderniseret infrastruktur være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at sætte aktiviteten i gang; størstedelen af anlægs- og driftsudgifterne samt infrastrukturens levedygtighed på længere sigt skal finansieres af nationale og/eller andre kilder. En sådan finansiering vil kun blive stillet til rådighed på grundlag af detaljeret dokumentation for europæisk nytteværdi med inddragelse af de videnskabelige, juridiske og finansielle dimensioner af det foreslåede projekt. Mulighederne for at kombinere finansieringen med andre finansieringskilder fra Den Europæiske Union (f.eks. Den Europæiske Investeringsbank og strukturfondene) skal undersøges gennem feasibilityundersøgelser og forberedende tekniske undersøgelser.

Bredbåndskommunikationsnet, som er yderst relevante for de politiske mål, der er opstillet for det europæiske forskningsrum og eEurope-initiativet, bør også anvendes som redskab til at forbedre det videnskabelige samarbejde med tredjelande.

Støtte til forskningsinfrastruktur under dette program skal, hvor det er relevant, tage hensyn til eksisterende eller fremtidige mekanismer for samordning af arbejdet med forskningsinfrastruktur i Europa og til videnskabelig rådgivning fra eksisterende europæiske og internationale organisationer (f.eks. ESF). Ledsageforanstaltninger under dette program kan i givet fald anvendes til at understøtte disse mekanismer.

4. Videnskab og samfund

I vore dage og i endnu højere grad i morgendagens videnbaserede samfund er videnskab og teknologi allestedsnærværende i både økonomien og hverdagen. Hvis det fulde videnskabelige og teknologiske potentiale skal udnyttes til at sikre en stadig bedre livskvalitet — i bredeste forstand — for Europas borgere, bliver der behov for nye relationer og en mere produktiv dialog mellem det videnskabelige samfund, erhvervslivet, politiske beslutningstagere og samfundet som helhed.

En sådan dialog må ikke indskrænkes til kun at omfatte EU. Den skal være international og tage skyldigt hensyn til den kommende udvidelse og den globale sammenhæng. I betragtning af den lange række af problemer og samspil, der ligger i forholdet mellem videnskab og teknologi på den ene side og samfundet som helhed på den anden, må den type overvejelser anstilles inden for alle aktivitetsområder under rammeprogrammet. Aktivitetens formål er at udvikle strukturelle forbindelser mellem de berørte institutioner og aktiviteter og skabe et centralt fokus, hvor der i kraft af fælles referencerammer og ved udvikling af egnede redskaber og metoder kan udstikkes retningslinjer for aktiviteter på dette felt under andre dele af rammeprogrammet.

ÆNDRET FORSLAG

Generelt vil finansieringen af ny eller moderniseret infrastruktur være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at sætte aktiviteten i gang; størstedelen af anlægs- og driftsudgifterne samt infrastrukturens levedygtighed på længere sigt skal finansieres af nationale og/eller andre kilder. En sådan finansiering vil kun blive stillet til rådighed på grundlag af detaljeret dokumentation for europæisk nytteværdi med inddragelse af de videnskabelige, juridiske og finansielle dimensioner af det foreslåede projekt.

Uændret

Støtte til forskningsinfrastruktur under dette program skal, hvor det er relevant, tage hensyn til eksisterende eller fremtidige mekanismer for samordning af arbejdet med forskningsinfrastruktur i Europa (f.eks. de nationale forsknings- og uddannelsesnet — NRENS (National Research and Education Networks)) og til videnskabelig rådgivning fra eksisterende europæiske og internationale organisationer (f.eks. European Science Foundation — ESF). Ledsageforanstaltninger under dette program kan i givet fald anvendes til at understøtte disse mekanismer.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

Den vil blive gennemført ved hjælp af netværk, benchmarking, udveksling af bedste praksis, udvikling og fremme af metodebevidstheden, undersøgelser og sammenføring af nationale indsats. I særlige tilfælde vil der blive ydet støtte til dedikeret forskning.

i) *Overvindelse af kløften mellem videnskab og samfund*

Målet er at foretage en systematisk undersøgelse af de forskellige elementer i »videnskab og styreformer« for at skabe betingelser, der gør, at politiske beslutninger kan opfylde samfundets behov mere effektivt, få et solidere videnskabeligt fundament og samtidig tage hensyn til civilsamfundets ønsker. Det forudsætter, at man overvejer, hvilke dialogprocesser der effektivt kan behandle nye videnskabelige og teknologiske spørgsmål, som i sidste ende har følger for tilrettelæggelsen af fremtidige politikker, at man udvikler hensigtsmæssige værktøjer til udarbejdelse af videnskabelige referencer og kanalisering af videnskabelig rådgivning til politikere, og at man udstyrer sidstnævnte med egnede redskaber til at vurdere og forvalte videnskabelig usikkerhed, risici og forsigtighed.

- Videnskab og styreformer: analyse af og støtte til bedste praksis; udvikling af nye høringsmekanismer for at fremme en mere produktiv inddragelse af civilsamfundet og relevante interessenter i udformningen og gennemførelsen af politikker, herunder formidling af videnskabelige resultater, der er nødvendige for beslutningsprocessen, i en form, der er umiddelbart forståelig for civilsamfundet og andre interessenter; overvågning af, hvordan de politiske beslutningsprocesser fungerer, for at evaluere samspillet mellem eksperter, erhvervsliv, civilsamfund og politikere.
- Videnskabelige rådgivnings- og referencesystemer: udveksling af erfaring og god praksis; overvågning af udarbejdelsen af videnskabelig rådgivning på verdensplan og af, hvordan denne rådgivning stilles til rådighed som grundlag for beslutningsprocessen; udvikling af nye og bedre metoder til pålidelige og anerkendte referencesystemer; sikring af, at det europæiske organ for forskningsrådgivning og dets underudvalg fungerer smidigt og udnyttes effektivt til at levere videnskabelig rådgivning om udbygningen af det europæiske forskningsrum.

ii) *Ansvarsbevidst forskning og anvendelse af videnskab og teknologi*

Formålet er at sikre, at de hastige fremskridt inden for videnskaben sker i overensstemmelse med alle europæeres etiske værdier. Aktiviteterne skal fremme »ansvarsbevidst forskning« i Europa, hvor kravene om frihed til at forske i højere grad forlignes med det sociale og miljømæssige ansvar for udvikling og anvendelse af videnskab og teknologi. De skal derudover — til støtte for nationale og internationale politiske beslutningstagere og andre interesserede grupper — fremme offentlig debat, overvågning og tidlig varsling om etiske og sociale problemer og risici, der følger af nye udviklinger på den teknologiske front.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- Etik: netsamarbejde mellem eksisterende etiske instanser og aktiviteter i Europa og fremme af debatten om etik i forskningen sammen med andre regioner i den globale sammenhæng; oplysnings- og uddannelsesaktiviteter om etik; samordning og udvikling af adfærdskodekser for forskning og teknologiudvikling; forskning i etik i forhold til videnskab, teknologiudvikling og anvendelser heraf, f.eks. på områderne informationssamfund, nanoteknologi, humangenetik og biomedicin samt fødevareteknologi.
- Usikkerhed, risiko og anvendelse af forsigtighedsprincippet: analyse og underbygning af bedste praksis for anvendelse af forsigtighedsprincippet på forskellige områder i den politiske beslutningsproces og ved vurdering, forvaltning og formidling af oplysninger om usikkerhed og risiko.

iii) *Intensivering af dialogen mellem videnskab og samfund; kvinder og videnskab*

En ansvarsbevidst udvikling inden for videnskab og teknologi forudsætter ikke blot en løbende dialog mellem de relevante interessenter, men også en stærkere bevidsthed i befolkningen om videnskabelige og teknologiske fremskridt og disses mulige følger samt en bredere forståelse af videnskabs- og innovationskulturen. Der findes også et særligt behov for at stimulere de unges interesse for videnskab, gøre en videnskabelig løbebane mere attraktiv og gøre fremskridt i retning af at skabe lige muligheder for begge køn inden for forskningen, hvilket ligeledes vil forbedre de menneskelige ressourcer og højne kvaliteten i europæisk forskning.

- Forståelse i befolkningen: støtte til bevidsthedsskabende arrangementer og til øget anerkendelse af præstationerne i europæisk forskning; analyse af, hvilke faktorer der påvirker den offentlige mening, herunder mediernes og videnskabsformidlernes rolle; udvikling af nye metoder til at øge befolkningens bevidsthed og viden; tilskyndelse til omfattende debatter mellem »interessenter« og stimulering af bevidstheden om innovation i samfundet.
- Unges interesse for en videnskabelig løbebane: initiativer, der skal få den unge generation til at deltage i debatten om videnskab og teknologi og disse faktorerers samfundsmæssige virkninger samt øge bevidstheden blandt unge om videnskabelige og tekniske forhold; støtte til udvikling af en bedre tilgang til videnskab for piger og drenge inden for og uden for det formelle uddannelsessystem og til indsatser for at skabe øget forståelse for det forholdsmæssigt attraktive ved at vælge en videnskabelig løbebane og de sociale aspekter af en sådan.
- Kvinder og videnskab: tiltag, der skal stimulere den politiske debat på nationalt og regionalt plan med henblik på at mobilisere kvindelige forskere og fremme den private sektors deltagelse; forbedring af overvågningssystemet for ligestilling og tilhørende aktiviteter i hele rammeprogrammet; specifikke tiltag med det formål at skabe bedre forståelse af ligestillingsproblematikken inden for videnskaben.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
Forskning og innovation	
Menneskelige ressourcer	
Forskningsinfrastruktur	
Videnskab og samfund	
I alt	

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
Forskning og innovation	300
Menneskelige ressourcer	1 630
Forskningsinfrastruktur	665 ⁽¹⁾
Videnskab og samfund	60
I alt	2 655

⁽¹⁾ Herunder op til 200 mio. EUR til videreudvikling af Géant og GRID.

BILAG III

MIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets beslutninger om Fællesskabets flerårige rammeprogram inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002/.../EF) og med afgørelsen om deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter og reglerne for formidling af forskningsresultater (2002/.../EF) kan Kommissionen på hele det videnskabelige og teknologiske felt anvende følgende midler til gennemførelse af særprogrammet:

- eksperimentale projekter vedrørende innovation rettet mod forsøg med samt validering og formidling af nye innovationskoncepter og -metoder på europæisk plan inden for området »forskning og innovation«.
- specifikke målrettede projekter med henblik på at gennemføre forsknings- og demonstrationsaktiviteter inden for området »videnskab og samfund«.

I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om Fællesskabets sjette flerårige rammeprogram inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002-2006) (2002/.../EF) og med afgørelsen om deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter og reglerne for formidling af forskningsresultater (2002/.../EF) kan Kommissionen på hele det videnskabelige og teknologiske felt anvende følgende midler til gennemførelse af særprogrammet:

- Specifikke målrettede innovationsprojekter, der gennemføres på området »Forskning og innovation«. Sådanne projekter tager sigte på at afprøve, validere og formidle nye innovationskoncepter og -metoder på europæisk plan.
- Specifikke målrettede forskningsprojekter, der gennemføres på området »Videnskab og samfund«. Sådanne projekter målrettes præcist og udformes på en af følgende to måder, som også kan kombineres:
 - a) Projekter for forskning og teknologiudvikling, der tager sigte på opnåelse af ny viden enten med det formål i væsentlig grad at forbedre produkter, processer eller tjenesteydelser eller frembringe nye, eller at opfylde andre samfundsbehov og fællesskabspolitiske behov.
 - b) Demonstrationsprojekter, hvis formål er at påvise levedygtigheden af nye teknologier, der frembyder en potentiel økonomisk fordel, men ikke kan markedsføres umiddelbart.

OPRINDELIGT FORSLAG

- integrerede initiativer vedrørende infrastruktur, der kombinerer aktiviteter, der er væsentlige for en styrkelse og udvikling af forskningsinfrastrukturene for levering af tjenester på europæisk plan inden for området »forskningsinfrastrukturer«.
- mobilitets- og uddannelsesaktioner til gennemførelse af bestemte Marie Curie-aktiviteter såsom forskeruddannelsesnet, konferencer og uddannelseskurser samt individuelle uddannelsesstipendier inden for området »menneskelige ressourcer og mobilitet«.
- specifikke koordinerings- og støtteaktioner med henblik på at nå de mål, der identificeres inden for alle områder af programmet.
- ledsageforanstaltninger i form af supplerende foranstaltninger beregnet på at gennemføre programmets målsætninger eller forbedrede fremtidige aktiviteter inden for rammerne af Fællesskabets politik for forskning og teknologisk udvikling.

Kommissionen evaluerer forslagene efter de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte retsakter, med henblik på at få fastslået deres relevans for programmets mål, deres videnskabelige og teknologiske ekspertise, deres europæiske merværdi og deltagerens styringskapacitet.

Fællesskabet vil yde tilskud efter reglerne i ovennævnte retsakter. Hvis organisationer fra regioner med udviklingsefterslæb deltager i finansieringen, kan der være mulighed for at opnå supplerende finansiering fra strukturfondene inden for de grænser, der opstilles i Fællesskabets rammer for statsstøtte til forskningen.

ÆNDRET FORSLAG

- Integrerede infrastrukturinitiativer, der gennemføres på området »Forskningsinfrastruktur«. Sådanne initiativer samler i et enkelt tiltag en række aktiviteter, der er væsentlige for at styrke og udvikle forskningsinfrastrukturen, så den kan levere tjenesteydelser i europæisk skala. Til dette formål kombinerer de netsamarbejdsaktiviteter med en støtteaktivitet (f.eks. vedrørende tværnational adgang) eller med forskning, der er en forudsætning for at forbedre infrastrukturens ydeevne; tilskud til investering i ny infrastruktur ydes dog ikke ad denne vej, men kun under specifikke støtteaktioner. Initiativerne omfatter også formidling af viden til potentielle brugere, herunder også erhvervslivet og ikke mindst små og mellemstore virksomheder.
- Aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet, der gennemføres på området »Menneskelige ressourcer og mobilitet«. Disse tiltag rettes mod uddannelse, ekspertiseudvikling og vidеноverførsel. De omfatter tilskud til aktiviteter, der gennemføres af fysiske personer, af værtsstrukturer, herunder uddannelsesnet, og også af europæiske forskerhold.
- Koordinerende aktioner, der gennemføres på alle programmets områder. Disse aktioner har til formål at tilskynde til og støtte samordnede initiativer fra forskellige aktører inden for forskning og innovation med det sigte at forbedre integrationen. De omfatter en række aktiviteter som tilrettelæggelse af konferencer og møder, gennemførelse af undersøgelser, udveksling af personale, udveksling og formidling af god praksis, opbygning af informations-systemer og nedsættelse af ekspertgrupper; de kan efter behov også omfatte støtte til forberedelse, tilrettelæggelse og forvaltning af forbundne eller fælles initiativer.
- Specifikke støtteaktioner, der gennemføres på alle programmets områder. Disse aktioner supplerer gennemførelsen af rammeprogrammet og kan også bruges som bidrag til at forberede nye aktiviteter under Fællesskabets politik for forskning og teknologiudvikling, herunder tilsyn og evaluering. Navnlig kan der være tale om konferencer, seminarer, undersøgelser og analyser, videnskabelige priser og konkurrencer på højt niveau, arbejds- og ekspertgrupper, driftsstøtte og formidlings-, informations- og kommunikationsvirksomhed, som eventuelt kan kombineres, alt efter tilfældet. De kan også omfatte aktiviteter til støtte for forskningsinfrastruktur, f.eks. i forbindelse med tværnational adgang eller forberedende teknisk arbejde (bl.a. gennemførelighedsundersøgelser) samt udvikling af ny infrastruktur.

Kommissionen evaluerer forslagene efter de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte retsakter.

Fællesskabet vil yde tilskud efter reglerne i ovennævnte retsakter og under iagttagelse af EF-reglerne for statsstøtte til forskning. Hvis organisationer fra regioner med udviklingsefterslæb deltager i finansieringen, og projektet har fået bevilget den højeste tilladte sats for samfinansiering under rammeprogrammet eller et samlet tilskud, kan der ydes et supplerende tilskud fra strukturfondene i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1260/99.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Hvis enheder fra kandidatlandene deltager, kan der ydes et supplerende tilskud fra førtiltrædelsesinstrumenterne på tilsvarende betingelser.

Deltager der organisationer fra Middelhavs- eller udviklingslandene, kan det overvejes at yde et bidrag fra Meda-programmet og fra de finansielle instrumenter under Fællesskabets udviklingsbistand.

Tiltag i henhold til traktatens artikel 169 og 171, som fører frem mod de videnskabelige og teknologiske mål i bilag I, kan få støtte fra særprogrammet i henhold til bestemmelser vedtaget efter traktatens artikel 172.

Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen benytte sig af organisationer for faglig bistand.

Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som ved hjælp af direkte aktioner skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (2002-2006) ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0124(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 31. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 238.

OPRINDELIGT FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../.../EF af [...] om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre aktivitetsblokke, »integration af forskningen«, »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«, og inden for den første af disse blokke gennemføres Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner ved dette særprogram, samtidig med at de delvis bidrager til målene for de to andre blokke.
- (3) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt reglerne for formidling af forskningsresultater for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget i afgørelse nr. .../.../EF, (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) bør gælde for dette program med hensyn til formidling af forskningsresultater.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../.../EF af [...] om Det Europæiske Fællesskabs sjette flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre aktivitetsblokke, »Koncentration og integration af EF's forskningsindsats«, »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«, og inden for den første af disse blokke gennemføres Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner ved dette særprogram, samtidig med at de delvis bidrager til målene for de to andre blokke.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og uddannelse samt innovationen i Fællesskabet.
- (5) Med henblik på gennemførelsen af dette program kan det ud over det samarbejde, der er omfattet af aftalen om det europæiske økonomiske samarbejdsområde eller af en associeringsaftale være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens artikel 170, med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelseslandene skal vises særlig opmærksomhed.
- (6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, jf. navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (7) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om denne plan er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (8) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så der tages hensyn til relevante behov hos FFC's brugere og Fællesskabets politikker samt til målsætningen om at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til disse behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (9) FFC bør være aktivt inden for innovation og teknologi-overførsel.
- (10) Under gennemførelsen af programmet bør Kommissionen høre FFC's styrelsesråd i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom af 10. april 1996 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter⁽⁴⁾.
- (11) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig evaluering af aktiviteterne på programområderne.

- (5) Med henblik på gennemførelsen af dette program kan det ud over det samarbejde, der er omfattet af aftalen om det europæiske økonomiske samarbejdsområde eller af en associeringsaftale være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens artikel 170, med tredjelande og internationale organisationer. Kandidatlandene skal vises særlig opmærksomhed.

Uændret

- (7) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾, samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om denne plan er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa, og yderligere tiltag på området er påkrævet.

Uændret

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, PE 284.656.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, PE 284.656.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(12) Styrelsesrådet for FFC har været hørt om særprogrammets videnskabelige og teknologiske indhold —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med afgørelse [...] om rammeprogrammet 2002-2006 (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) vedtages der et særprogram, der omhandler direkte aktioner inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. Særprogrammets mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]]/rammeprogrammet] skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 715 millioner EUR. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de instrumenter, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og i bilag III til denne beslutning.

3. De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt regler for formidling af forskningsresultater (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«), som er fastsat i afgørelse [...], gælder for formidling af forskningsresultater under særprogrammet.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet; det skal stilles til rådighed for alle berørte parter og indeholde en mere detaljeret beskrivelse af de mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, samt tidsplanen for gennemførelsen og gennemførelsesordningerne.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne og de associerede lande samt europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald.

1. I overensstemmelse med afgørelse [...] om det sjette rammeprogram (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) vedtages der et særprogram, der omhandler direkte aktioner inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

Uændret

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]]/rammeprogrammet] skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 760 millioner EUR. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5

Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet indhenter Kommissionen udtalelse fra FFC's styrelsesråd efter reglerne i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom.

Kommissionen orienterer regelmæssigt styrelsesrådet om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 6.

Artikel 7

Uændret

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

1. INDLEDNING

Uændret

Det Fælles Forskningscenter iværksætter sit arbejdsprogram med det formål at yde brugerorienteret videnskabelig og teknisk støtte til udformning, gennemførelse og overvågning af EU's politikker. FFC tjener medlemsstaternes fælles interesse, samtidig med at det er uafhængigt af såvel private som nationale særinteresser, og yder derigennem bistand til løsning af opgaver, som EU skal varetage.

FFC's bidrag til gennemførelse af rammeprogrammet tager afsæt i de anbefalinger, der var resultatet af de seneste evalueringer af FFC⁽¹⁾, og i de krav, der følger af reformen af Kommissionen. Der er navnlig tale om:

- øget brugerorientering
- netværkssamarbejde med henblik på at skabe en bred vidensbasis og, på linje med idéen i det europæiske forskningsrum, knytte medlemsstaternes og de associerede landes forskningslaboratorier, virksomheder og regulerende myndigheder tættere sammen i forbindelse med den videnskabelige og teknologiske støtte til EU's politikker
- koncentration af aktiviteterne omkring udvalgte temaer;

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), femårsevaluering af FFC (2000), videnskabelig audit af FFC fra 1999, prioriteringsaudit fra 2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

- herunder forskeruddannelse.

Centeret arbejder ud fra de behov og krav, som klart tilkendegives af navnlig Kommissionens tjenestegrene og identificeres og ajourføres via systematiske og regelmæssige kontakter ⁽¹⁾.

På de områder, hvor FFC har særlig kompetence, vil centeret sigte mod at skabe synergi med de relevante udvalgte forskningstemaer i de andre særprogrammer, navnlig gennem deltagelse i den indirekte aktion, for om muligt at tilføre det arbejde, der iværksættes inden for disse rammer, yderligere nytteværdi (f.eks. gennem sammenligning og validering af forsøg og metoder eller integrering af resultater med henblik på udformning af politikker).

De politiske og institutionelle rammer for FFC's arbejde har ændret sig fundamentalt i løbet af de seneste år. Den hastige teknologiske udvikling, navnlig inden for bioteknologien og informationssamfundet, er med til at ændre samfundet og afføde nye krav til politikerne om både at beskytte borgerne og sikre konkurrenceevnen i den globale økonomi. Svigtende tillid hos forbrugere og teknologiens stadig større betydning for dagligdagen har forstærket behovet for, at politikere over hele Europa og i den øvrige del af verden sikrer et pålideligt videnskabeligt grundlag for hele den politiske proces. Det er bl.a. vigtigt at kunne reagere hurtigt på uforudsete begivenheder og at påtage sig et større ansvar for den videnskabelige og teknologiske udviklings mulige konsekvenser på længere sigt. Udviklingen af fælleseuropæiske videnskabelige og tekniske referencesystemer, der er et af elementerne i det europæiske forskningsrum, er et vigtigt skridt i den retning.

Med omformuleringen af FFC's opgave, der fremover er at underbygge EU's politikker ⁽²⁾, markerer rammeprogrammet for 2002-2006 et helt nyt kapitel i den måde, hvorpå FFC iværksætter sine aktiviteter. FFC alene kan ikke forventes at dække hele spektret af den videnskabelige og tekniske støtte, der er behov for i denne sammenhæng. Det foreslåede arbejdsprogram bygger på tre gennemgående principper, nemlig i) koncentration, ii) åbenhed og netværkssamarbejde og iii) brugerorientering. Der vil blive truffet de fornødne foranstaltninger til at imødekomme disse målsætninger. I den forbindelse lægges der særlig vægt på, at projekterne samles i klynger rettet mod specifikke politikområder (jf. bilag III).

FFC, der er Kommissionens eget FTU-organ, skal:

- yde efterspørgselsstyret videnskabelig og teknologisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af europæisk politik på de områder, hvor centeret har særlig kompetence
- medvirke til udviklingen af fælles videnskabelige og tekniske referencesystemer inden for det europæiske forskningsrum.

⁽¹⁾ Årlige brugerworkshopper, den tværgående gruppe af afdelingsledere, bilaterale aftaler mv.

⁽²⁾ Hvordan skal FFC løse sin opgave i det europæiske forskningsrum? Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, 215 af 22.4.2001.

ÆNDRET FORSLAG

- forskeruddannelse, navnlig ved udnyttelse af store forskningsanlæg og specialiserede laboratorier.

Centeret arbejder ud fra de behov og krav, som klart tilkendegives af navnlig Kommissionens tjenestegrene og identificeres og ajourføres via systematiske og regelmæssige kontakter ⁽¹⁾.

Uændret

Med omformuleringen af FFC's opgave, der fremover er at underbygge EU's politikker ⁽²⁾, markerer det sjette rammeprogram et helt nyt kapitel i den måde, hvorpå FFC iværksætter sine aktiviteter. FFC alene kan ikke forventes at dække hele spektret af den videnskabelige og tekniske støtte, der er behov for i denne sammenhæng. Det foreslåede arbejdsprogram bygger på tre gennemgående principper, nemlig i) koncentration, ii) åbenhed og netværkssamarbejde og iii) brugerorientering. Der vil blive truffet de fornødne foranstaltninger til at imødekomme disse målsætninger. I den forbindelse lægges der særlig vægt på, at projekterne samles i klynger rettet mod specifikke politikområder (jf. bilag III).

Uændret

⁽¹⁾ Årlige brugerworkshopper, den tværgående gruppe af afdelingsledere, bilaterale aftaler, i samarbejde med Brugergruppen på Højt Plan.

⁽²⁾ Hvordan skal FFC løse sin opgave i det europæiske forskningsrum? Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, KOM(2001) 215 af 22.4.2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Hovedvægten i FFC's støtte til EU's politikker lægges på teknisk støtte inden for emner i relation til miljøbeskyttelse, borgernes sikkerhed og bæredygtig udvikling. Det omfatter risikovurdering, afprøvning, validering og videreudvikling af metoder, materialer og teknologier til støtte for en bred vifte af politikker, der strækker sig lige fra fødevarer sikkerhed, kemikalier, luft- og vandkvalitet og nuklear sikkerhed til bekæmpelse af svig. Støtten ydes i de fleste tilfælde i nært samarbejde med laboratorier og forskningscentre i medlemsstaterne og i andre lande. I dette øjemed har FFC fokuseret sine ikke-nukleare aktiviteter på følgende to kerneområder, der understøttes af en række tværgående kompetenceområder:

— Fødevarer, kemikalier og sundhed

— Miljø og bæredygtig udvikling

Kerneområderne suppleres af en række tværgående aktiviteter:

— Teknologisk fremtidsforskning

— Referencematerialer og -målinger

— offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig.

2. PROGRAMINDHOLD

2.1. Fødevarer, kemikalier og sundhed

Den sundhedsmæssige beskyttelse af forbrugerne, især mod mulige skadevirkninger af forurenende stoffer i fødevarer og af kemikalier, spiller en central rolle i europæisk politik. Det har resulteret i, at der er oprettet en europæisk fødevarermyndighed og udarbejdet en ny EU-politik vedrørende kemikalier.

Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 skal FFC varetage en række specifikke opgaver i tilknytning til Fællesskabets politikker på fødevarer- og kemikalieområdet, der er i hastig udvikling. FFC kommer til at spille en stadig større rolle som videnskabeligt reference- og valideringscenter på udvalgte områder, herunder fødevarer kvalitet og -sikkerhed, sikkerhed i forbindelse med kemikalier, Fællesskabets aktiviteter i relation til den kemiske målings-/metrologiinfrastruktur og sundhedsrelateret information. FFC's strategi bygger i vid udstrækning på intensivt netværkssamarbejde med medlemsstaternes laboratorier, vedligeholdelse af avancerede analysefaciliteter samt referencemåling og materialeproduktion og på øget kunnen inden for biovidenskab, herunder proteomforskning og bioinformatik. Der vil til støtte for relevante EU-politikker blive leveret tjenester såsom informationssystemer og databanker (bl.a. et molekyleregister). Fordi der er tale om mange nye områder, hvor lovgivningsrammerne er meget komplekse, vil der også blive lagt særlig vægt på uddannelse. Arbejdet vil primært blive rettet mod:

— Fødevarer sikkerhed og -kvalitet

— genetisk modificerede organismer

— Kemikalier

— Biomedicinske anvendelser

Inden for det sjette rammeprogram skal FFC varetage en række specifikke opgaver i tilknytning til Fællesskabets politikker på fødevarer- og kemikalieområdet, der er i hastig udvikling. FFC kommer til at spille en stadig større rolle som videnskabeligt reference- og valideringscenter på udvalgte områder, herunder fødevarer kvalitet og -sikkerhed, sikkerhed i forbindelse med kemikalier, Fællesskabets aktiviteter i relation til den kemiske målings-/metrologiinfrastruktur og sundhedsrelateret information. FFC's strategi bygger i vid udstrækning på intensivt netværkssamarbejde med medlemsstaternes laboratorier, vedligeholdelse af avancerede analysefaciliteter samt referencemåling og materialeproduktion og på øget kunnen inden for biovidenskab, herunder proteomforskning og bioinformatik. Der vil til støtte for relevante EU-politikker blive leveret tjenester såsom informationssystemer og databanker (bl.a. et molekyleregister). Fordi der er tale om mange nye områder, hvor lovgivningsrammerne er meget komplekse, vil der også blive lagt særlig vægt på uddannelse. Arbejdet vil primært blive rettet mod:

Uændret

Fødevaresikkerhed og -kvalitet

Hovedvægten lægges på udvikling og validering af pålidelige metoder og referencematerialer til detektering af forurenende stoffer (naturligt forekommende såsom mycotoksiner og menneskeskabte såsom PCB), reststoffer (f.eks. pesticider, væksthormoner og veterinære lægemidler) samt bestanddele og tilsætningsstoffer i såvel fødevarer som dyrefoder. FFC's vigtigste opgave bliver at koordinere afprøvningen af metoder og materialer og at fremlægge de resultater, der godkendes, til brug for risikovurdering og -styring (i nært samarbejde med de referencelaboratorier inden for EU, der arbejder med restkoncentrationer af veterinære lægemidler). De fleste levnedsmiddelbårne sygdomme skyldes forurening med mikroorganismer eller virus. Derfor lægges der særlig vægt på vurdering af nye metoder til hurtig identificering og kontrol. Genom- og proteomforskningen vil gøre det muligt at afdække årsagerne til mange fødevarerelaterede problemer, herunder allergicitet, og tilvejebringe ny viden om overførbare spongiforme encephalopatii (TSE). FFC skal bevare den formodne fleksibilitet, så det kan tage nye folkesundhedsproblemer op løbende og sætte nye initiativer i gang på det mikrobiologiske område.

I forbindelse med standardisering af prøver og evaluering af nye metoder til nøjagtig detektering af BSE og TSE skal der i samarbejde med de relevante generaldirektorater, Den Videnskabelige Ad hoc-komité for TSE og førende forskningslaboratorier inden for TSE gennemføres en kvalitetskontrol af slagteriernes omfattende prøvetagninger fra døde dyr. FFC skal undersøge, hvordan bestemte former for risikomateriale behandles (kontrol af fødevarer med hensyn til forekomst af centralnervæv, genanvendelse og sikker håndtering af kød- og benmel). Der vil blive lagt særlig vægt på de sikkerhedsmæssige aspekter af dyrefoder, som er den primære rute til fødevarekæden.

I takt med den stigende erkendelse af fødevarernes helbredsmæssige betydning sættes der øget fokus på deres kvalitet. Ud over at det skal undersøges, om produkterne svarer til mærkningen, (for at afsløre svindel og forfalskning) er det også vigtigt at vurdere, hvilken sundhedsmæssig effekt og hvilke bivirkninger kosttilskud og funktionelle fødevarer har. Den stigende interesse for økologiske fødevarer har øget behovet for egnede metoder til vurdering af produkternes ægthed. FFC skal udnytte sin ekspertise inden for kontrol af fødevarers ægthed til at undersøge de såkaldte nutraceuticals (fødevarer, der er sammensat med henblik på at afhjælpe bestemte sundhedsmæssige problemer) og deres sundhedsmæssige virkning.

Der er brug for fremadrettet teknologisk forskning for at udvikle nye fødevarerprodukter og -processer og klarlægge, hvilken betydning den politik, der skal sikre fødevaresikkerheden, har for levnedsmiddelindustrien.

Genetisk modificerede organismer

Hvad angår forekomst af genetisk modificerede organismer i vore fødevarer og i miljøet er der brug for betydelig videnskabelig og teknisk støtte fra FFC's side. Støtten ydes via det europæiske net af laboratorier, der beskæftiger sig med genetiske modificerede organismer, og koordineres på opfordring fra EU's medlemsstater af FFC. Arbejdet vil bl.a. omfatte udvikling og validering af metoder til detektering, identificering og kvantificering af genetisk modificerede organismer, fremstilling af flere certificerede referencematerialer (nye arter, forarbejdede fødevarer mv.), udvikling af biomolekylære databaser samt uddannelse. Der skal iværksættes forskningsaktiviteter (bl.a. med hensyn til prøvetagning og »sporbarhed») rettet mod de nyeste fødevarer- og fodertyper eller mod at løse problemet med arter, der ikke er godkendt til anvendelse inden for EU, med henblik på at understøtte de lovgivningsmæssige behov og fastlægge mere ensartede regler på europæisk plan.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

For at kunne undersøge genetisk modificerede organismer i miljøet er der behov for ny viden, som gør det muligt at tage højde for de genetiske aspekter og for de konsekvenser, det får for biodiversiteten og for landbruget, at der indføres nye organismer i miljøet.

Kemikalier

Fællesskabets nye politik vedrørende kemikalier vil få stor betydning for den støtte, FFC⁽¹⁾ skal yde under det sjette rammeprogram. FFC vil bl.a. få til opgave at forvalte en mere omfattende ordning til regulering af kemikalier. Det vil styrke de nære forbindelser, der allerede findes til de relevante myndigheder i medlemsstaterne, til industrien og til internationale organisationer som OECD. Med ECB's erfaring og ekspertise inden for risikovurdering er der også lagt en solid basis for en markant forskningsindsats på dette område.

Valideringen af alternative metoder vil få en mere fremtrædende plads, når der lanceres et nyt program med henblik på at afprøve den nye kemikaliepolitik. Der skal også forskes i sikkerhed i forbindelse med vacciner og i langtidsvirkninger af gentagne eksponeringer for lave doser af potentielt farlige stoffer, som er et område, vi stadig ved for lidt om.

Det er planen, at de lovgivende organer i EU-ansøgerlandene skal kunne udveksle validerede elektroniske oplysninger om sundhed og lægemidler og formidle disse oplysninger videre til samtlige brugergrupper, herunder forbrugere og patienter.

FFC skal være med til at foretage risikovurderinger af eksisterende farlige stoffer med særlig vægt på overførsel af farlige bestanddele i materialer, der kommer i berøring med mennesker og fødevarer, f.eks. blodgørere i legetøj, samt på kosmetiske produkters skadevirkninger. Herudover skal der foretages fremadrettede analyser af sammenhængen mellem EU's politikker og den europæiske kemiske industris innovative indsats og konkurrenceevne.

Biomedicinske anvendelser

Borgerne lever stadig længere, hvilket ikke kan undgå at ændre de krav, der stilles til sundhedsvæsenet i EU. FFC har til hensigt at udnytte den ekspertise, det har opbygget inden for materialer og biovidenskab, til at undersøge implantaters biokompatibilitet og langsigtede holdbarhed samt brugen af optiske teknikker i minimalt indgribende medicinske behandlingsformer. Det kræver et tæt samarbejde med forskningslaboratorier, sygehuse, virksomheder og lovgivende myndigheder. FFC vil også arbejde på at udvikle et globalt anerkendt system til klinisk diagnostisk måling i samarbejde med den internationale sammenslutning vedrørende klinisk kemi (direktiver vedrørende in vitro-diagnostik og medicinsk udstyr).

FFC vil desuden skulle udnytte sine nukleare faciliteter og isotop-anlæg og sin erfaring med fremstilling og anvendelse af radioaktive og stabile isotoper til medicinske formål, bl.a. til nye former for kræftbehandling (strålebehandling med ioniserede alfapartikler og borneytronindfangningsterapi (BNCT)) og i forbindelse med kliniske referencematerialer.

(¹) Herunder arbejdet i Det Europæiske Kemikaliekontor (ECB) under FFC.

2.2. Miljø og bæredygtig udvikling

Vand-, luft- og jordkvalitet, bæredygtig energianvendelse og den truende globale opvarmning er blandt de emner, der har fået stigende betydning i den politiske debat. For at kunne udforme fælles politikker på disse felter er der brug for den fornødne viden om årsager, processer, konsekvenser og tendenser. FFC tager direkte hensyn til disse krav, når det udarbejder sit arbejdsprogram. FFC skal styrke sin rolle som viden- og referencecenter i miljøanliggender, der har væsentlige europæiske dimensioner. Det skal ske ved hjælp af øget involvering i referencenetværk med medlemsstaterne og med andre lande, herunder især ansøgerlandene. FFC vil yde et større bidrag til den politiske beslutningsproces ved at styrke partnerskabet med de relevante tjenestegrene i Kommissionen og ved at iværksætte tværpolitisk fremadrettet, teknisk-økonomisk fremtidsforskning. Der vil også blive lagt vægt på at øge synergien i forhold til Det Europæiske Miljøagentur og navnlig på at sikre, at de videnskabelige resultater formidles videre. Programmet kommer til at omfatte følgende områder:

- vurdering og forebyggelse af globale miljøændringer
- beskyttelse af det europæiske miljø (luft-, vand- og landressourcer)
- sikring af en bæredygtig udvikling (nye og vedvarende energikilder, miljøvurdering mv.)
- støtte til GMES (global miljø- og sikkerhedsovervågning)

Vurdering og forebyggelse af skadelige globale miljøændringer

FFC skal bidrage til udviklingen af EU's strategi til bekæmpelse af den globale opvarmning med sin tekniske og samfundsøkonomiske kunnen og sin kompetence inden for modellering og forskning. For at kunne gennemføre Kyoto-protokollen, er det nødvendigt at kende baggrunden for drivhusgaskredsløbet og de processer, der styrer dette kredsløb. FFC vil især skulle yde direkte støtte til EU's overvågningsmekanisme for drivhusgasser (jf. Rådets beslutning 93/389). Et vigtigt led i FFC's arbejde på dette område bliver at tilvejebringe manglende viden ved hjælp af en målrettet forskningsindsats. Der skal i den forbindelse fokuseres på udarbejdelsen af et referencesystem, der kan forbedre dataenes kvalitet og nøjagtighed. Overvågningen af større eller mindre ændringer i plantedække, arealanvendelse og skovbrug udgør et centralt element heri (jf. afsnittet om GMES). De fremtidige energiscenarier og prognoser over kulstofudledningen spiller desuden en afgørende rolle for, hvilke foranstaltninger der bør iværksættes. Herudover skal det undersøges, hvad der ad politisk vej kan gøres for at reducere udledningen, så det koster mindst muligt. FFC iværksætter sine aktiviteter vedrørende globale miljøændringer i en særlig projektklynge for at arbejde så effektivt som muligt. Det kan desuden blive aktuelt at undersøge emner vedrørende iværksættelse af klimapolitik, kulstofudfældning, måling af luftkvalitet og udvikling i ozonlaget og UV-strålingen over Europa.

Beskyttelse af det europæiske miljø

- Bevaring af luftkvaliteten

Luftforureningen vækker stor bekymring blandt den europæiske befolkning og har også været genstand for en lang række lovini-

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

tiativer (bl.a. CAFE). Hjørnestenen i FFC's indsats bliver a) undersøgelse af udledningen fra køretøjer og faste installationer (nye direktiver vedrørende emissioner, standarder for diesel/benzin, nye brændstoffer, partikelstoffer og dioxinudledning; harmonisering/standardisering af verdensomspændende referenceforsøgs-kredsløb og af metoder til måling af industriel udledning) og b) fastlæggelse af referencegrundlaget for iværksættelse og videreudvikling af luftkvalitetsdirektiver (kvantificering af luftkvalitet ved hjælp af analyser, overvågning, teknikker, forberedelse af forskrifter, metoder til evaluering af luftkvalitetspolitikkers betydning for den menneskelige eksponering og modelværktøjer til dataanalyse og sammenligning af scenarier for reduktion af udledningen.

Det er hensigten at foretage en samlet tværsektoriel analyse af transport-, energi-, sundheds- og erhvervspolitikken for at afklare, hvilken virkning disse politikker har for emissionsniveauet og for miljøforureningen. Arbejdet iværksættes af store netværk af eksperter, herunder repræsentanter for bilindustrien og energisektoren.

— Vandkvalitet

Vand er en af fremtidens nøgleressourcer. Det er især vigtigt at bevare de naturlige vandressourcer og at sikre, at der er adgang til drikkevand af høj kvalitet. Ifølge det vandpolitiske rammedirektiv skal overvågnings- og indberetningsprocedurerne i alle EU's eksisterende lovforanstaltninger koordineres og harmoniseres i løbet af de kommende seks år. Der skal iværksættes forskning med det formål at udvikle en ensartet fælles database, der omfatter medlemsstaternes indberetninger vedrørende implementeringen af de forskellige vandpolitiske direktiver (vedrørende byspildevand, nitrater, overfladevand mv.). FFC vil især fokusere på fastlæggelse af økologiske vandkvalitetsparametre (bl.a. til understøttelse af den eksisterende generelle europæiske metrologiinfrastruktur), identificering af de vigtigste forureningskilder, indikatorer for kvaliteten af overfladevand og vandet ved kysterne og identificering af mikrobiologiske risici, navnlig i spildevand, samt de nye lovgivningsrammers samfundsøkonomiske konsekvenser. De sundhedsmæssige virkninger behandles i kapitlet om fødevarer sikkerhed og -kvalitet. Der vil blive iværksat integreret forskning inden for kystzoneforvaltning med henblik på at fastlægge referencestrategier på EU-plan.

— Landressourcer

Jorden og landskabet danner grundlag for de fleste menneskelige aktiviteter og formes af den måde, de forvaltes på. Landbrugspolitikens miljødél og en lang række EU-retsakter (heriblandt vanddirektivet og reglerne om udviklingsplanen for EU's område, Urban Agenda og klimaændringerne) berører flere af disse emner. FFC vil yde støtte til udviklingen af en fælles platform for integreret arealanalyse til brug for udformningen og evalueringen af politikker. Afvandsområder vil blive anvendt som undersøgelsesenheder til vurdering af forskellige processer og indvirkninger. Den omfattende database, der administreres af European Soils Bureau, vil blive udvidet gennem netværkssamarbejde, og det løbende samarbejde med Eurostat vil også blive styrket. Der vil blive lagt vægt på udvikling af værktøjer og tilvejebringelse af information om naturlige landskaber med hensyn til skovbrug, arealanvendelse og bevaring af biodiversiteten. Til støtte for den fælles landbrugspolitik

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

miljødel vil der blive foretaget landskabsanalyser og anvendt indikatorer. Der skal tilvejebringes oplysninger om by- og landmiljøets tilstand og dens udvikling. Arbejdet udføres ved brug af avancerede telemålingsteknikker, geografiske informationssystemer og modellering af udviklingen i arealanvendelsen.

Sikring af en bæredygtig udvikling

I alle dele af FFC's program arbejdes der på at sikre en bæredygtig udvikling, samtidig med at der lægges vægt på integrering af økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner.

— E n e r g i

Kyoto-protokollen har fået en central placering i energidebatten. Det hænger sammen med, at energianvendelse og transport, som er to af hjørnestenene i økonomien, har væsentlig betydning for udledningen af drivhusgasser. Som det fremgår af en ny grønbog og af en meddelelse om vedvarende energikilder, spiller nye og vedvarende energikilder såvel som energieffektivitet og -teknologi en afgørende rolle for forsyningsikkerheden.

FFC skal stille sin erfaring inden for vedvarende energi, energipolitik og energiteknologi til rådighed, når der dukker nye EU-relevante spørgsmål op på det frie marked. Det er planen at fokusere på følgende arbejdsområder:

- udvikling via godkendte laboratorie- og certificeringsordninger af referencesystemer inden for fremstilling af energi på grundlag af vedvarende energikilder (primært elproduktion ved hjælp af solstråling), lagring og anvendelse af energi i bygninger
- teknologivurdering, validering og modellering af nye og konventionelle energiteknologier med særlig vægt på sikkerhed, effektivitet, teknologier til fremstilling af energi på grundlag af biomasse og affald samt affaldsforbrændingens effektivitet
- energiscenarier og -prognoser med hensyn til drivhusgasudledning og markedsanalyse vedrørende nye og vedvarende energiteknologier på et konkurrencebaseret energimarked.

— M i l j ø v u r d e r i n g

Der er stigende enighed om, at miljøkvaliteten bør vurderes »samlet«. FFC skal understøtte EU's strategi til fremme af en bæredygtig udvikling gennem udvikling af egnede integrerede værktøjer til vurdering af politikker og gennem aktiviteter, der fører til indarbejdelse af miljøaspektet i EU's politikker. IPPC-kontoret (European Integrated Pollution Prevention and Control Bureau) skal med grundlag i EU's direktiver arbejde videre med at vurdere de bedste teknologier, der findes på nuværende tidspunkt, med henblik på at begrænse forureningen i udvalgte industrielle sektorer. Der er brug for komplekse udledningsscenarier for at undersøge luftforureningens betydning for de globale miljø- og klimaændringer. Affaldsforvaltning er et vigtigt område, hvor der er behov for en samlet analyse, der spænder lige fra affaldsdannelse til affaldsbehandling og -bortskaffelse. Miljømæssig helhedstænkning og folkesundhed er også blandt de områder, hvor der skal

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

foretages integrerede undersøgelser med hjælp fra FFC. Der skal udvikles nye vurderingsværktøjer og metoder inden for øko-toksikologi rettet mod emner som luftforurening og forurenende stoffer i vand (hormonforstyrrende stoffer, biocider og lægemidler). Det er også hensigten, at FFC skal yde metodologisk støtte med henblik på at indarbejde miljøaspektet i udviklingsbistanden.

FFC skal medvirke til at sikre opfyldelsen af EU's lovgivning vedrørende udveksling af miljøovervågningsdata (herunder data om radioaktivitet) og information herom (gennem indbyrdes model-sammenligning) under såvel rutinemæssige som kriseprægede forhold.

FFC skal som et led i sit arbejde for at indføre en bæredygtig udviklingspraksis på EU-niveau fokusere på samordning af politikker og virkninger.

Støtte til GMES

Der er stigende forståelse for, at der er behov for uafhængig information om centrale spørgsmål af betydning for det globale miljø og borgernes sikkerhed. GMES er et europæisk initiativ, der sigter mod iværksættelse af driftstjenester til indsamling, analyse og formidling af en række informationer, der knytter sig til ændringer i miljøtilstanden, rådigheden over og forvaltningen af ressourcer samt naturbetingede risici. GMES iværksættes med det dobbelte formål at bevare det globale miljø og at mindske eller imødegå trusler mod borgernes sikkerhed. Der fokuseres hovedsageligt på anvendelse af jordobservationsteknikker med henblik på at opretholde en passende langsigtet overvågning af centrale landskabsparametre (plantedække, arealanvendelse, forringelse eller udtømming af ressourcer mv.) på forskellige geografiske niveauer. I den forbindelse er der også behov for teknikker til brug for vurdering af naturbetingede risici og håndtering af naturkatastrofer. FFC vil koncentrere sig om udvikling af EU-relevante anvendelser, der bidrager til GMES-konceptet, på følgende tre arbejdsområder: støtte til internationale miljøaftaler, vurdering af risici og evaluering af miljøbelastningen.

2.3. Teknologisk fremtidsforskning

Udformningen af EU's politikker afhænger i stigende grad af, at man i tide kan forudse og har kendskab til den videnskabelige og teknologiske udvikling og det sociale og økonomiske miljø. FFC vil med sin ekspertise inden for analyser af samspillet mellem teknologi og samfund og sin erfaring med koordinering af international fremtidsforskning på tværs af sektorer og fagdiscipliner kunne medvirke til virkeliggørelsen af målsætningerne for det europæiske forskningsrum. FFC's aktiviteter på dette forskningsområde skal under hele rammeprogrammet for 2002-2006 baseres på et nært samarbejde med GD Forskning og andre afdelingsledere.

- Teknisk-økonomisk fremtidsforskning
- det internationale samarbejdsforum inden for fremtidsforskning

Teknisk-økonomisk fremtidsforskning

FFC skal iværksætte fremadrettede undersøgelser på mellemlangt og langt sigt af centrale teknologiske udviklingstendenser af betydning for EU og af konsekvenserne heraf for vækst, bæredygtig udvikling, beskæftigelse, social samhørighed og konkurrenceevne. Det vil også gøre det muligt at foretage grundlæggende analyser og tilvejebringe oplysninger, der kan være til gavn, når FFC skal gennemføre sit arbejde på de områder, hvor det har specifik kompetence. Der skal bl.a. foretages fremtidsanalyser med henblik på at påvise teknologiske flaskehalse og muligheder og i den forbindelse foretages kvantitative skøn. Centeret skal endvidere pege på lovende teknologier og undersøge, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at de kan vinde genklang.

Det internationale samarbejdsforum inden for fremtidsforskning

FFC skal intensivere samarbejdet med internationale tænketanke og førende rådgivere med udgangspunkt i de gode erfaringer, der allerede er gjort, (f.eks. i forbindelse med European Science and Technology Observatory — ESTO — og Økonomgruppen på Højt Plan) og ved fortsat at arbejde på etableringen af et internationalt samarbejdsforum inden for fremtidsforskning. En mekanisme, der gør det muligt at gennemføre fælles analyser vedrørende de store udfordringer, der måtte vise sig, vil især kunne fremme EU's rolle i den internationale debat om videnskab og styreform. Det er hensigten at udvikle et fælles referencesystem for politisk orienterede fremtidsanalyser i tilknytning til en række regionale tiltag, der især skal inddrage ansøgerlandene.

2.4. Referencematerialer og -målinger

Anerkendelse af standarder og målinger vedrørende produkter er en af de vigtigste forudsætninger for gennemførelsen af Fællesskabets politikker vedrørende forbrugersikkerhed, frihandel, europæisk erhvervslivs konkurrenceevne og eksterne relationer. FFC skal endvidere fremme den europæiske metrologiinfrastruktur, der allerede findes eller er på vej frem, for at frembringe resultater med påvist kvalitet, udvikle specifikke referencemålinger, fremstille certificerede referencematerialer, der kan højne den generelle accept heraf, tilrettelægge internationale programmer til evaluering af målinger og udarbejde tværnationale databaser til støtte for EU's politikker. Der er inden for alle dele af FFC's arbejdsprogram behov for anerkendte referencemetoder og -materialer, uanset om der er tale om miljø, fødevarerikkerhed, folkesundhed eller den nukleare industri. FFC har ud over de allerede beskrevne aktiviteter også planer om at medvirke til oprettelsen af et europæisk system for certificerede referencematerialer. Det vil gøre det muligt for centeret at yde kvalificeret rådgivning til Kommissionen, når det er relevant for EU's lovgivning og praksis.

— BCR ⁽¹⁾ og certificerede referencematerialer til industrisektoren

— Kemisk metrologi

⁽¹⁾ Fællesskabets Referencebureau.

Fællesskabets Referencebureau og certificerede referencematerialer

På dette område skal der udvikles koncepter og teknikker til fremstilling og certificering af referencematerialer for at gøre disse materialer generelt accepteret. Dette skal ske inden for rammerne af aftalen om gensidig anerkendelse mellem EU og USA, hvor FFC fungerer som rådgiver for Kommissionens generaldirektorat for handel. FFC vil centrere sin indsats omkring fremstilling af referencematerialer, der certificeres af Det Europæiske Referencebureau, og fremstilling af nye certificerede referencematerialer til styring af industrielle processer og produkter. Hvor det er muligt, vil FFC bistå Generaldirektoratet for FTU ved ud over at opbevare og distribuere referencematerialer, der er certificeret af Det Europæiske Referencebureau, også at stå for fremstilling og certificering af nye certificerede referencematerialer i forbindelse med indirekte aktioner. Hvad angår nukleare referencematerialer, der anvendes til sikkerhedsmæssige formål og til registrering af nukleare materialer, skal der fremover også tages hensyn til de miljømæssige aspekter.

Kemisk metrologi

FFC vil også fremover skulle repræsentere Kommissionen i de internationale organisationer, der varetager udviklingen af et verdensdækkende system for kemiske målinger. Blandt de vigtigste opgaver kan nævnes udviklingen af overordnede måleteknikker, fremstilling og certificering af isotopbaserede referencematerialer og udarbejdelse af internationale programmer til evaluering af målingerne. Arbejdet styres af de behov, der følger af EU's politik, og evalueringerne afhænger i vid udstrækning af, at mange laboratorier medvirker, navnlig dem, der fungerer som referencelaboratorier i den sektor eller region, hvor de hører til. Der vil gennem etableringen af netværk (PECOMet-netværket og MetMED) blive ydet støtte til EU-kandidatlandene og til Middelhavslandene, så de får mulighed for at opbygge et struktureret målesystem for kemikalier.

2.5. Offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig

Hvad angår den offentlige sikkerhed, herunder spredning af masseødelæggelsesvåben, den økonomiske globalisering, krænkelser af privatlivets fred og den utilstrækkelige sikkerhed på internettet samt risici som følge af naturlige eller teknologibetingede katastrofer, er der brug for en internationalt samordnet strategi.

EU har udstukket de fornødne rammer i form af en række foranstaltninger og samtidig tilkendegivet at ville slå hårdt ned på enhver form for svig.

For at disse politiske initiativer og tilsagn kan omsættes i praksis, er der brug for videnskabelig og teknisk støtte, og FFC udformer sit program, så det direkte opfylder nogle af disse specifikke krav. FFC har i årenes løb opbygget en bred og generelt anerkendt ekspertise inden for generel sikkerhed og bekæmpelse af svig ved at forvalte store informationsinfrastrukturer og håndtere komplekse systemer. Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 stilles denne ekspertise til rådighed for de europæiske brugerorganisationer med udgangspunkt i deres prioriterede indsatsområder og behov. Der lægges øget vægt på udnyttelse af netværk, hvor der deltager andre forskningsinstitutioner og aktører, med henblik på at styrke og udvide støtteaktiviteterne. FFC vil koncentrere sig om følgende emner:

Kemisk og fysisk metrologi

Den viden, der opnås ved undersøgelse af interaktion mellem neutroner og stof, er fundamental på mange anvendelsesområder. Infrastrukturfaciliteter til systematisk undersøgelse af grundlæggende fysisk metrologi over et bredt energispektrum vil blive ført videre med vægt på disciplinens uddannelsesmæssige relevans. Aktiviteterne inden for radionuklidmetrologi understøtter aktiviteter inden for fødevarer-, kemi- og miljø sikkerhed. FFC vil også fremover skulle repræsentere Kommissionen i de internationale organisationer, der varetager udviklingen af et verdensdækkende system for kemiske målinger. Blandt de vigtigste opgaver kan nævnes udviklingen af overordnede måleteknikker, fremstilling og certificering af isotopbaserede referencematerialer og udarbejdelse af internationale programmer til evaluering af målingerne. Arbejdet styres af de behov, der følger af EU's politik, og evalueringerne afhænger i vid udstrækning af, at mange laboratorier medvirker, navnlig dem, der fungerer som referencelaboratorier i den sektor eller region, hvor de hører til. Der vil gennem etableringen af netværk (PECOMet-netværket og MetMED) blive ydet støtte til EU-kandidatlandene og til Middelhavslandene, så de får mulighed for at opbygge et struktureret målesystem for kemikalier.

Uændret

For at disse politiske initiativer og tilsagn kan omsættes i praksis, er der brug for videnskabelig og teknisk støtte, og FFC udformer sit program, så det direkte opfylder nogle af disse specifikke krav. FFC har i årenes løb opbygget en bred og generelt anerkendt ekspertise inden for generel sikkerhed og bekæmpelse af svig ved at forvalte store informationsinfrastrukturer og håndtere komplekse systemer. Inden for det sjette rammeprogrammet stilles denne ekspertise til rådighed for de europæiske brugerorganisationer med udgangspunkt i deres prioriterede indsatsområder og behov. Der lægges øget vægt på udnyttelse af netværk, hvor der deltager andre forskningsinstitutioner og aktører, med henblik på at styrke og udvide støtteaktiviteterne. FFC vil koncentrere sig om følgende emner:

OPRINDELIGT FORSLAG

- International humanitær sikkerhed
- Naturlige og teknologibetingede risici og nødsituationer
- sikkerhed på internettet
- Overvågning af, at EU's regler overholdes, og bekæmpelse af svig

International humanitær sikkerhed

FFC skal fortsat koncentrere sig om de tekniske aspekter af EU's arbejde inden for humanitær minerydning. Formålet hermed er for det første gennem afprøvning og benchmarking at udbrede kendskabet til den eksisterende teknologi inden for afsøgning af minefelter og detektering af miner, for det andet at vurdere nye teknologier og for det tredje at gøre EU's minerydningsindsats mere synlig, gennemskuelig og effektiv.

Via GMES-initiativet vil FFC også skulle medvirke til at opbygge en europæisk kapacitet, der gør det muligt at tilvejebringe integrerede satellitbaserede data, miljødata og samfundsøkonomiske data, når behovet er der, til brug for de europæiske sikkerhedspolitikker. FFC kan også trække på sine erfaringer i forbindelse med kontrollen med nukleart materiale, hvis der måtte være behov herfor, og tage fat på tekniske aspekter i forbindelse med ikke-spredning og demontering af masseødelæggelsesvåben.

Naturlige og teknologibetingede risici og nødsituationer

FFC skal også fremover medvirke til at udvikle en europæisk struktur, der gør det muligt at forudse, bedømme, forvalte og reducere risici inden for EU. Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 skal FFC videreudvikle den systemrettede strategi for forvaltningen af naturlige og teknologibetingede risici. Hvad angår teknologibetingede risici — fra flyhændelser til industriulykker — vil FFC koncentrere sin indsats om at drive og forbedre de harmoniserede europæiske overvågningssystemer (ECCAIRS ⁽¹⁾), MAHB ⁽²⁾ og EPERC ⁽³⁾), der fremover også skal omfatte de nye lande, der optages i EU. Hvad angår naturlige risici vil FFC arbejde for at opbygge et tilsvarende europæisk system på området. Samtidig skal der arbejdes videre med at fastlægge en fælleseuropæisk strategi vedrørende oversvømmelser og skovbrande med særlig vægt på integrering af avancerede modeller samt konventionelle og satellitoverførte data. Dette arbejde skal knyttes sammen med GMES-initiativet. En række netværk, bl.a. det europæiske net af jordskælvestekniske laboratorier, skal gøres mere internationalt orienterede. Tilsvarende vil FFC i samarbejde med en række europæiske partnere etablere et net af forsøgsanlæg for at udvikle et fælles integreret initiativ vedrørende strukturel sikkerhed.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Via GMES-initiativet vil FFC også skulle medvirke til at opbygge en europæisk kapacitet, der gør det muligt at tilvejebringe integrerede satellitbaserede data, miljødata og samfundsøkonomiske data, når behovet er der, til brug for de europæiske sikkerhedspolitikker, herunder humanitær bistand. FFC kan også trække på sine erfaringer i forbindelse med kontrollen med nukleart materiale, hvis der måtte være behov herfor, og tage fat på tekniske aspekter i forbindelse med ikke-spredning og demontering af masseødelæggelsesvåben.

Uændret

⁽¹⁾ European Coordination Centre for Aircraft mandatory accident Reporting Systems.

⁽²⁾ Major Accidents Hazard Bureau.

⁽³⁾ European Pressure Equipment Research Council.

Sikkerhed på internettet

FFC skal trække på sine erfaringer fra deltagelsen i EU's driftssikkerhedsinitiativ, de udenretslige tvistbilæggesystemer og tilsynet med elektroniske betalingssystemer. Der skal arbejdes tæt sammen med de kompetente tjenestegrene i Kommissionen og med medlemsstaternes organisationer med henblik på at fastlægge en passende EU-strategi til bekæmpelse af internetkriminalitet, beskyttelse af privatlivets fred og forbedring af sikkerheden på Internettet. Der skal navnlig fokuseres på metoder, der gør det muligt at indkredse disse risici mere præcist, kriterier til evaluering af tekniske afværgeforanstaltninger eller afprøvning heraf i FFC's anlæg samt udvikling af egnede og ensartede foranstaltninger, retningslinjer og statistikker i samråd med de øvrige berørte parter, herunder Europol. FFC skal også udarbejde en hjemmeside om kriminalitet på internettet og orientere det EU-forum, der er oprettet inden for rammerne af Kommissionens meddelelse »Et sikrere informationssamfund: Højnelse af sikkerheden i informationsstrukturerne og bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet« (KOM(2000) 890 endelig).

Overvågning af, at EU's regler overholdes, og bekæmpelse af svig

FFC støtter Kommissionens bestræbelser for at effektivisere foranstaltningerne til bekæmpelse af svig. Det sker ved at forsyne de organer, der opererer på EU-plan, med avancerede teknologier og ved at hjælpe medlemsstaterne med at tage den seneste teknologi i anvendelse. FFC skal i tæt samarbejde med de pågældende tjenestegrene i Kommissionen yde den fornødne støtte til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). FFC skal undersøge anvendelsesmuligheder for nye teknologier såsom DNA-analyse til identificering af husdyr, tolkning af satellitbilleder i forbindelse med overvågning af afgrøder eller identificering af fiskerfartøjer, foretagelse af krydskorrelation i forbindelse med isotopanalyse af føde- og drikkevarer med henblik på at bestemme indhold og oprindelse, indsamling af information fra frit tilgængelige kilder og sprogteknologi til analyse af flersprogede dokumenter. Herudover skal FFC også fremover forsyne forbrugerne med den overordnede viden om hele processen, lige fra datafangst, datafusion og »datamining« til visualisering og udarbejdelse af skøn.

FFC skal også udnytte sin egen erfaring med fastlæggelse af metoder til at tilvejebringe aktuelle, pålidelige og mere socialt holdbare oplysninger til brug for den politiske proces. Det skal for de officielle statistikkers vedkommende ske gennem koordinering af tematiske forskningsnetværk med hjælp fra Eurostat. Hovedvægten lægges på kortsigtede indikatorer, den forretningsmæssige cyklus og finansiel analyse samt på udvikling af metoder til sikring af kvaliteten af den videnskabelige information, de politiske beslutninger træffes ud fra.

Tidlig varsling og påvisning af tendenser, formidling af information, opmærksomhedsskabende tiltag og videndeling med partnerlaboratorier i medlemsstaterne kommer til at spille en større rolle. Problemet med svig skal ikke løses fra sag til sag, men på et mere overordnet plan. I den forbindelse skal der udvikles procedurer og udstedes forskrifter, der er mindre bureaukratiske og i sig selv gør det vanskeligere at begå svig.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

<i>(mio. EUR)</i>	
Aktivitet	Beløb
Fødevarer, kemikalier og sundhed	207
Miljø og bæredygtig udvikling	286
Tværgående aktiviteter	222
— Teknologisk fremtidsforskning Referencematerialer og -målinger Offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig	
I alt	715 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Hvoraf ca. 6 % kan tildeles til sonderende forskning og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater og til teknologioverførsel.

⁽²⁾ Denne total omfatter FFC's budgetbidrag, når centeret deltager i indirekte aktioner.

<i>(mio. EUR)</i>	
Aktivitet	Beløb
Fødevarer, kemikalier og sundhed	212
Miljø og bæredygtig udvikling	286
Tværgående aktiviteter	262
— Teknologisk fremtidsforskning Referencematerialer og -målinger Offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig (222 mio. EUR)	
— Forskeruddannelse; Adgang til infrastruktur (40 mio. EUR)	
I alt	760 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Hvoraf ca. 6 % kan tildeles til sonderende forskning og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater og til teknologioverførsel.

⁽²⁾ Denne total omfatter FFC's budgetbidrag, når centeret deltager i indirekte aktioner.

BILAG III

SÆRLIGE REGLER FOR PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

- Kommissionen udfører efter høring af FFC's Styrelsesråd de direkte aktioner på grundlag af de videnskabelige målsætninger og det videnskabelige indhold i bilag I. Aktiviteterne i forbindelse med denne aktion udføres af Det Fælles Forskningscenters (FFC's) relevante institutter.
- I forbindelse med aktiviteterne skal FFC i alle tilfælde, hvor det er relevant og muligt, deltage i eller etablere netværk mellem offentlige og private laboratorier i medlemsstaterne eller oprette europæiske forskningskonsortier til støtte for den politiske beslutningsproces i Europa. Der lægges især vægt på samarbejde med industrien, navnlig de små og mellemstore virksomheder. Forskningsinstitutter i tredjelande kan også inddrages i projektsamarbejde i henhold til de relevante bestemmelser i rammeprogrammets artikel 6 og eventuelle aftaler om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande. Der lægges særlig vægt på samarbejdet med forskningslaboratorier og -institutter i ansøgerlandene, de øst- og centraleuropæiske lande og landene i det tidligere Sovjetunionen.

Uændret

Centret vil også udnytte egnede mekanismer for løbende at identificere kundernes og brugernes ønsker og behov og inddrage dem i arbejdet på de pågældende områder.

Den viden, som opnås i kraft af projekternes gennemførelse, viderefremmes af FFC selv (under iagttagelse af eventuelle begrænsninger, der skyldes fortrolighedshensyn).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Ledsageforanstaltningerne omfatter:

- besøg af FFC's medarbejdere på nationale laboratorier, industrielle laboratorier og universiteter
 - fremme af mobiliteten for unge videnskabsfolk, navnlig fra ansøgerlandene, med særlig vægt på at ansøre flere kvinder til at deltage
 - særlige uddannelsestiltag med henblik på udformning og/eller gennemførelse af europæiske politikker med særlig vægt på tværfaglighed
 - indbydelse af gæsteforskere og tilknyttede nationale eksperter, navnlig fra ansøgerlandene, til at besøge FFC's institutter med særlig vægt på at ansøre flere kvinder til at deltage
 - systematisk udveksling af oplysninger, bl.a. ved tilrettelæggelse af videnskabelige seminarer, workshops og kollokvier og ved udgivelse af videnskabelige publikationer
 - uafhængig videnskabelig og strategisk evaluering af projekternes og programmernes resultater.
-

Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram (Euratom) for forskning og uddannelse på området kerneenergi (2002-2006) ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0125(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 31. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 249.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse nr. ..././Euratom vedtog Rådet Det Europæiske Atomfællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«), som skal gennemføres ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer, der udarbejdes i henhold til traktatens artikel 7, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(1) Ved afgørelse nr. ..././Euratom vedtog Rådet Det Europæiske Atomfællesskabs sjette flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«), som skal gennemføres ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer, der udarbejdes i henhold til traktatens artikel 7, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i gennemførelsen af rammeprogrammet, som Rådet vedtog i afgørelse nr. ..././Euratom (i det følgende benævnt »deltagelsesregler«) bør gælde for dette program.

Uændret

(3) Kommissionens administrationsudgifter til gennemførelse af dette program afspejler det store antal ansatte, der stilles til rådighed for laboratorier i medlemsstaterne og for ITER-projektet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Ved gennemførelsen af programmet bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og innovationen i Fællesskabet og desuden på internationale samarbejdsaktiviteter med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelses der bør rettes en særlig opmærksomhed mod landene.
- (5) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, jf. navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (6) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om samme emne er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (7) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til Fællesskabets politikker og behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (4) Lande, der har indgået de nødvendige aftaler, kan deltage i programmet, og på projektplan og på grundlag af princippet om gensidig fordel kan også enheder fra tredjelande samt internationale organisationer for videnskabeligt samarbejde deltage, undtagen på området fusionsforskning.
- (5) Ved gennemførelsen af programmet bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og innovationen i Fællesskabet og desuden på internationale samarbejdsaktiviteter med tredjelande og internationale organisationer. Der bør rettes en særlig opmærksomhed mod kandidatlandene.
- (6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, bl.a. dem, der afspejles i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og desuden bør nødvendigheden af at tage hensyn til, hvor acceptable disse aktiviteter er for befolkningen, respekteres.
- (7) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om samme emne er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa, hvilket skulle sikre lige muligheder for begge køn.
- (8) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til Fællesskabets politikker og behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (9) Deltagelse i aktiviteterne under dette program vil blive fremmet gennem offentliggørelse af de fornødne oplysninger om indhold, vilkår og procedurer; oplysningerne vil blive stillet til rådighed for potentielle deltagere, også fra de associerede kandidatlande og andre associerede lande, i god tid og i en grundigt gennearbejdet form.

(1) KOM(1999) 76.

(2) Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

(3) Resolution af 3. februar 2000, PE 284.656.

(1) KOM(1999) 76.

(2) Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

(3) Resolution af 3. februar 2000, PE 284.656.

OPRINDELIGT FORSLAG

(8) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.

(9) Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg er blevet hørt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages der et særprogram, for forskning og uddannelse på området kerneenergi (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. Særprogrammets mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 900 millioner EUR, hvoraf højst 16,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. De nærmere bestemmelser om Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i rammeprogrammets artikel 2, stk. 2.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de instrumenter, der er fastsat i bilag III.

3. Reglerne for deltagelse finder anvendelse på særprogrammet.

ÆNDRET FORSLAG

(10) Kommissionen vil i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker, hvilket vil blive gjort i åbenhed over for alle relevante aktører.

(11) Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg er blevet hørt —

Uændret

1. I overensstemmelse med det sjette rammeprogram vedtages der et særprogram, for forskning og uddannelse på området kerneenergi (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

Uændret

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 940 millioner EUR, hvoraf højst 16,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under det sjette rammeprogram, skal gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

Artikel 4

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, samt tidsplanen for gennemførelsen.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne og de associerede lande samt europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg. Udvalgets sammensætning kan variere afhængig af, hvilke emner der er på dets dagsorden. For forhold, der vedrører fission, skal udvalgets sammensætning og de nærmere regler og procedurer, der gælder for det, være som fastsat i Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF ⁽¹⁾, der vedrører rådgivende udvalg for forvaltning og koordinering. For forhold, der vedrører fusion, er det reglerne i Rådets afgørelse af 16. december 1980, der vedrører det rådgivende udvalg for fusionsprogrammet, der er gældende.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med rammeprogrammets artikel offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I, og fastlægger herunder, hvilke instrumenter der først og fremmest skal tages i brug, samt tidsplanen for gennemførelsen.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne og de associerede lande samt europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald, også hvad angår spørgsmålet om, hvilke instrumenter der først og fremmest skal tages i brug.

Artikel 6

Uændret

Artikel 7

1. I overensstemmelse med rammeprogrammets artikel 5, stk. 2, offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået; rapporten skal også indeholde oplysninger om finansieringsforhold.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig overvågning og evaluering af aktiviteterne på de områder, særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5 og 6.

Artikel 8

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 177 af 4.7.1984, s. 25.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

1. INDLEDNING

As the source of 35 % of the electricity produced in the European Union, nuclear energy is an element of the debate on how to combat climate change and reduce the energy dependency of the EU. Med sin andel på 35 % af den elektricitet, der produceres i EU, indgår kerneenergi i debatten om kampen mod klimaændringer og om, hvordan man skal mindske EU's energifafhængighed. But significant challenges need to be faced. Men der ligger betydelige udfordringer forude. Controlled thermonuclear fusion is one of the long term options for energy supply, in particular for the centralised supply of base-load electricity. Kontrolleret termokernfusion udgør en af de langfristede muligheder for energiforsyning, især central produktion af el i grundlastværker. The priority is to make progress towards demonstrating the scientific and technological feasibility of fusion energy and assessing its sustainable qualities. Hovedformålet er at påvise den videnskabelige og teknologiske gennemførlighed af energiproduktion ved kernefusion og at vurdere dens bæredygtighed. In the short term, ways of dealing with nuclear waste that are acceptable to society need to be found, and more particularly the implementation of technical solutions for the management of long-lived waste. På kort sigt er der brug for måder at håndtere nukleart affald på, som samfundet kan acceptere, og navnlig for tekniske løsninger til forvaltning af langlivet affald. Innovative concepts for the safer exploitation of nuclear fission should also be studied as possible contributions to meeting European energy needs in the decades ahead. Der bør også forskes i nye koncepter til mere sikker udnyttelse af nuklear fission med henblik på at opfylde Europas energibehov i de kommende årtier.

Der findes allerede et veletableret samarbejde på området på europæisk plan, herunder udveksling af forskere og fælles forskningsprogrammer. Med hensyn til nukleart affald og andre aktiviteter skal samarbejdet intensiveres og uddybes på program- og projektniveau med det formål at udnytte ressourcerne bedre (såvel de menneskelige ressourcer som forsøgsfaciliteterne) og fremme en fælleseuropæisk holdning til de centrale problemer og fremgangsmåder i overensstemmelse med det europæiske forskningsrums behov. Der vil blive etableret forbindelser til nationale programmer og tilskyndet til oprettelse af netværkssamarbejde med tredjelande, navnlig USA, Canada og Japan. For så vidt angår fusionsenergi, fortsætter Fællesskabet og medlemsstaterne arbejdet inden for rammerne af et integreret aktivitetsprogram.

Koordineringen heraf er sikret gennem FFC-programmet om »Nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol«.

2. UDVALGTE FORSKNINGSTEMAER

2.1. Forskning i fusionsenergi

Mål

Fusionsenergi kan i sidste halvdel af vort århundrede komme til at bidrage til omfattende emissionsfri produktion af el i grundlastværker. De fremskridt, som fusionsenergiforskningen har nået hidtil, berettiger til at fortsætte den kraftige indsats for at opfylde den langfristede målsætning om at etablere et fusionskraftværk. Det teoretiske og praktiske forsøgsarbejde i de

Uændret

As the source of 35 % of the electricity produced in the European Union, nuclear energy is an element of the debate on how to combat climate change and reduce the energy dependency of the EU. Med sin andel på 35 % af den elektricitet, der produceres i EU, indgår kerneenergi i debatten om kampen mod klimaændringer og om, hvordan man skal mindske EU's energifafhængighed. But significant challenges need to be faced. Men der ligger betydelige udfordringer forude. Controlled thermonuclear fusion is one of the long term options for energy supply, in particular for the centralised supply of base-load electricity. Kontrolleret termokernfusion udgør en af de langfristede muligheder for energiforsyning, især central produktion af el i grundlastværker. The priority is to make progress towards demonstrating the scientific and technological feasibility of fusion energy and assessing its sustainable qualities. Hovedformålet er at påvise den videnskabelige og teknologiske gennemførlighed af energiproduktion ved kernefusion og at vurdere dens bæredygtighed. In the short term, ways of dealing with nuclear waste that are acceptable to society need to be found, and more particularly the implementation of technical solutions for the management of long-lived waste. På kort sigt er der brug for måder at håndtere nukleart affald på, som samfundet kan acceptere, og navnlig for tekniske løsninger til forvaltning af langlivet affald. Innovative concepts for the safer exploitation of nuclear fission should also be studied as possible contributions to meeting European energy needs in the decades ahead. Der bør også forskes i nye koncepter til mere sikker udnyttelse af nuklear fission med henblik på at opfylde Europas energibehov i de kommende årtier. Fællesskabets høje normer for strålingsbeskyttelse skal fastholdes gennem koncentreret og samordnet forskning, navnlig i virkningerne af lave eksponeringsniveauer.

Der findes allerede et veletableret samarbejde på området på europæisk plan, herunder udveksling af forskere og fælles forskningsprogrammer. Med hensyn til nukleart affald, strålingsbeskyttelse og andre aktiviteter skal samarbejdet intensiveres og uddybes på program- og projektniveau med det formål at udnytte ressourcerne bedre (såvel de menneskelige ressourcer som forsøgsfaciliteterne) og fremme en fælleseuropæisk holdning til de centrale problemer og fremgangsmåder i overensstemmelse med det europæiske forskningsrums behov. Der vil blive etableret forbindelser til nationale programmer og tilskyndet til oprettelse af netværkssamarbejde med tredjelande, navnlig USA, de nye uafhængige stater i det forhenværende Sovjetunionen (NIS), Canada og Japan. For så vidt angår fusionsenergi, fortsætter Fællesskabet, medlemsstaterne og de lande, der er associeret med aktiviteterne under Euratoms rammeprogram, arbejdet inden for rammerne af et integreret aktivitetsprogram.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

eksisterende anlæg overalt i verden, navnlig i JET, har resulteret i en videnskabelig og teknisk villighed til at projektere »Next Step«, generationen efter JET, med det formål at påvise den videnskabelige og teknologiske gennemførlighed af energiproduktion ved kernefusion. Det verdensomspændende samarbejde inden for fusionsenergiforskning er nu nået frem til en detaljeret teknisk projektering af et sådant Next Step-anlæg, ITER, med henblik på at opnå forbrænding i en vis tid ved induktion med en effektforstærkning på $Q > 10$ og at foretage en demonstrationsproduktion af 400 MW fusionsenergi over ca. 400 sekunder for at få mulighed for at undersøge brændende plasma på energiproduktionslignende vilkår.

Den tekniske projektering af ITER er fuldført på tilfredsstillende vis, og det gør det nu muligt at træffe en beslutning om at realisere Next Step i overensstemmelse med Fællesskabets reaktororienterede aktiviteter inden for fusionsenergiforskning. Hvis de internationale forhandlinger om de juridiske og institutionelle betingelser for oprettelsen af ITER som en juridisk enhed og om den fælles iværksættelse heraf (opførelse, drift, udnyttelse og nedlukning) får et heldigt udfald, kan der træffes en endelig beslutning i løbet af 2003-2004, således at opførelsen faktisk kunne påbegyndes i løbet af 2005-2006. Perioden 2003-2006 skal derfor opfattes som en overgangsperiode præget af behovet for at rationalisere de europæiske aktiviteter efter programmets stærke satsning på Next Step. Ifølge forskningsbudgettet på fusionsenergiområdet for 2003-2006 er der afsat 200 mio. ud af i alt 700 mio. EUR til realiseringen af ITER.

Hvis og når det besluttes at realisere Next Step, skal der mobiliseres betydelige menneskelige og økonomiske ressourcer. Når beslutningen først er truffet, skal der ske en tilpasning af de europæiske Euratom-partners nuværende indsats inden for fusion og organisationsændringer, navnlig med henblik på fælles styring af EU's bidrag til ITER. Der foreslås et beløb på 500 mio. EUR som grundlag for at fortsætte et meningsfyldt F&U-program, herunder overgangen fra de nuværende aktiviteter inden for rammerne af Euratom-associeringerne⁽¹⁾ og JET til det, der måske bliver til »ledsageprogrammet« i fusionsfysik og -teknologi, når opførelsen af »Next Step«/ITER-anlægget har nået et stabilt niveau efter 2006.

Hovedopgaver

i) Associeringernes program inden for fysik og teknologi

Associeringernes program vil omfatte:

- Forskning og udvikling inden for fusionsfysik og plasmateknik med fokus på undersøgelser og evaluering af metoder til magnetisk indeslutning, bl.a. med fortsættelse af opførelsen af »stellaratoren« Wendelstein 7-X og drift af de eksisterende anlæg i Euratom-associeringerne.

⁽¹⁾ Oprettet i henhold til associeringskontrakter mellem Fællesskabet og enheder i medlemsstaterne.

Den tekniske projektering af ITER er fuldført på tilfredsstillende vis, og det gør det nu muligt at træffe en beslutning om at realisere Next Step i overensstemmelse med Fællesskabets reaktororienterede aktiviteter inden for fusionsenergiforskning. Hvis de internationale forhandlinger om de juridiske og institutionelle betingelser for oprettelsen af ITER som en juridisk enhed og om den fælles iværksættelse heraf (opførelse, drift, udnyttelse og nedlukning) får et heldigt udfald, kan der træffes en endelig beslutning i løbet af 2003-2004, således at opførelsen faktisk kunne påbegyndes i løbet af 2005-2006. Perioden 2003-2006 skal derfor opfattes som en overgangsperiode præget af behovet for at rationalisere de europæiske aktiviteter efter programmets stærke satsning på Next Step. Ifølge forskningsbudgettet på fusionsenergiområdet for 2003-2006 er der afsat op til et maksimum på 200 mio. ud af i alt 750 mio. EUR til realiseringen af ITER.

Hvis og når det besluttes at realisere Next Step, skal der mobiliseres betydelige menneskelige og økonomiske ressourcer. Når beslutningen først er truffet, skal der ske en tilpasning af de europæiske Euratom-partners nuværende indsats inden for fusion og organisationsændringer, navnlig med henblik på fælles styring af EU's bidrag til ITER. Der foreslås et beløb på 550 mio. EUR som grundlag for at fortsætte et meningsfyldt F&U-program, herunder overgangen fra de nuværende aktiviteter inden for rammerne af Euratom-associeringerne⁽¹⁾ og JET til det, der måske bliver til »ledsageprogrammet« i fusionsfysik og -teknologi, når opførelsen af »Next Step«/ITER-anlægget har nået et stabilt niveau efter 2006.

Uændret

⁽¹⁾ Oprettet i henhold til associeringskontrakter mellem Fællesskabet og enheder i medlemsstaterne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- Strukturerede F&U-aktiviteter inden for fusionsteknologi, navnlig forskning i fusionsmaterialer og deltagelse i F&U-aktiviteter med henblik på den planlagte nedlukning af JET, når driften er ophørt.
- Undersøgelser af de samfundsøkonomiske aspekter med fokus på en bedømmelse af de økonomiske omkostninger ved fusionsenergi og den samfundsmæssige accept heraf som supplement til de fortsatte studier i sikkerheds- og miljøspørgsmål; koordinering via et net af kontaktpersoner af medlemsstaternes civile forskningsaktiviteter inden for inertiindeslutning og mulige alternativer hertil; resultat- og informationsformidling til offentligheden; mobilitet og uddannelse.

Som bidrag til associeringernes program vil der blive lagt størst vægt på den multilaterale indsats for at koncentrere aktiviteterne om fælles projekter, f.eks. dem, der er direkte relateret til JET-driften og til Next Step/ITER og/eller personaleuddannelse. Afhængigt af beslutningen om en realisering af ITER og tidsplanen herfor skal den nuværende fællesskabsstøtte til associeringernes aktiviteter tilpasses og udfasningen af driften af en række faciliteter overvejes. Der skal sikres tilstrækkelige midler til at opretholde en effektiv europæisk koordinering af fusionsaktiviteterne, som gennem årene har vist deres berettigelse.

Omfanget af de nationale ledsageprogrammer i fusionsfysik og -teknologi, der er nødvendige i associeringerne og i europæisk industri for at kunne drage fuld nytte af ITER, vil afhænge af a) størrelsen af Europas andel i ITER og b) ITER's placering. Dette kunne føre til investeringer med det formål at opretholde forsøgene med fusionsanlæg af international standard i Europa efter ITER's idriftsættelse og et tilstrækkeligt program for teknologiudvikling.

ii) Udnyttelse af JET-faciliteterne

JET-faciliteterne vil fortsat blive anvendt inden for rammerne af EFDA-aftalen — European Fusion Development Agreement — med henblik på at fuldføre udnyttelsen af de kommende ydelsesforbedringer. På et passende tidspunkt vil det så blive nødvendigt at stoppe udnyttelsen af JET-faciliteterne, for at de tilhørende ressourcer kan omdirigeres til Next Step/ITER.

iii) Next Step/ITER

Forslaget til Euratom-rammeprogram (2002-2006) omfatter fortsatte Next Step-aktiviteter med henblik på deltagelse i opførelsen af anlægget i løbet af anden halvdel af perioden. Da beslutningen om ITER imidlertid ikke kun afhænger af EU-institutionernes indstilling, men også skal træffes af EU's internationale partnere, skal det foreslåede aktivitetsprogram være åbent med hensyn til den endelige placering, rammerne for Next Step/ITER og det præcise indhold af de nationale ledsageprogrammer.

Forslaget til Euratom-rammeprogram (2002-2006) omfatter fortsatte Next Step-aktiviteter med henblik på deltagelse i opførelsen af anlægget i løbet af anden halvdel af perioden. Da beslutningen om ITER imidlertid ikke kun afhænger af EU-institutionernes indstilling, men også skal træffes af EU's internationale partnere, skal det foreslåede aktivitetsprogram være åbent med hensyn til den endelige placering, rammerne for Next Step/ITER og det præcise indhold af de nationale ledsageprogrammer. De forberedende undersøgelser af plancingsmuligheder i Europa vil blive færdiggjort.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Hvis EU skal deltage i ITER, betyder det bidrag til fremstilling af udstyr og opførelse af anlæg, der ligger inden for ITER-anlæggets fysiske rammer, og som er nødvendige for dets drift, samt til de omkostninger, der er forbundet med bemanding og ledelse af samt støtte til projektet under opførelsen. Niveaueet for og arten af disse bidrag afhænger af udfaldet af forhandlingerne med EU's internationale partnere og dernæst af ITER-anlæggets placering. Hvis ITER kom til at ligge i Europa, ville EU's deltagelse også skulle omfatte bidrag til de omkostninger, der skal afholdes af Europa som værtspartner.

Uændret

2.2. Behandling og bortskaffelse af radioaktivt affald

2.2. Håndtering af radioaktivt affald

Mål

Uændret

Der mangler bred enighed om, hvordan man håndterer og bortskaffer nukleart affald, og det er en af de væsentligste hindringer for fortsat og fremtidig anvendelse af kerneenergi. Dette gælder i særlig grad deponering af langlivede affaldselementer i geologiske depoter, som er påkrævet, uanset hvilken form for behandling man vælger at anvende til brugt brændsel og højradioaktivt affald. Forskning alene er ikke nok til at sikre samfundets accept, men forskningen er nødvendig for at udvikle og teste deponeringsteknikker, undersøge egnede lokaliteter, fremme grundlæggende videnskabelig forståelse med hensyn til sikkerhed og sikkerhedskontrolmetoder samt udarbejde beslutningsprocedurer, som de berørte parter vil finde fair og rimelige.

Det er også nødvendigt, at der forskes i de muligheder, som nye reaktortyper og/eller brændselskredsløb giver os for at udnytte fissilt materiale bedre og producere mindre affald, samtidig med at de opfylder omkostningsforventningerne. O endelig kræver det forskning at få klarlagt prognoserne for en tilstrækkeligt sikker og billig stordriftsanvendelse af separation og transmutation, som teoretisk set kan mindske risikoen ved affaldet.

Det er også nødvendigt, at der forskes i de tekniske og økonomiske muligheder i principper for nuklear energiproduktion, der kan udnytte fissilt materiale bedre og producere mindre affald og i separation og transmutation med det formål at mindske risikoen ved affaldet.

Forskningsopgaver

Uændret

i) *Forskning i geologisk deponering*

Målet for denne forskning er dels at fastlægge et solidt teknisk grundlag for at påvise, at det er sikkert at deponere højradioaktivt affald i geologiske formationer, dels at understøtte opbygningen af en fælleseuropæisk holdning til de centrale emner inden for bortskaffelse af affald.

Målet for denne forskning er dels at fastlægge et solidt teknisk grundlag for at påvise, at det er sikkert at deponere brugt brændsel og langlivet radioaktivt affald i geologiske formationer, dels at understøtte opbygningen af en fælleseuropæisk holdning til de centrale emner inden for bortskaffelse af affald.

— Større grundviden, udvikling og afprøvning af teknologier: Forskningen vil blive koncentreret om centrale fysiske, kemiske og biologiske processer, samspillet mellem de forskellige naturlige og kunstige beskyttelsesbarrierer, deres langtidsstabilitet og metoder til indførelse af deponeringsteknikker i underjordiske forskningslaboratorier.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- Nye og bedre redskaber: Forskningen vil blive koncentreret om modeller for resultatmåling, sikkerhedskontrol og metoder til påvisning af langtidssikkerhed, herunder følsomheds- og usikkerhedsanalyser, vurdering af alternative resultatmålingsmetoder, samt hvordan den offentlige bekymring vedrørende bortskaffelse af affald dannes og påvirkes.

ii) Separation og transmutation; nye reaktortyper

Målet er at fastlægge praktiske metoder til mindskelse af mængden af og/eller risikoen ved det affald, der skal bortskaffes ved separation og transmutation, og at forske i de muligheder, nye reaktortyper kan frembyde.

- Separation og transmutation: Forskningen vil blive koncentreret om en grundlæggende vurdering af det samlede koncept, demonstration i pilotanlæg af de mest lovende separationsteknikker, yderligere udvikling af transmutationsteknikker og bedømmelse af deres gennemførlighed i industriel skala.

- Nye reaktortyper: Forskningen vil primært blive koncentreret om højtemperaturreaktoren (HTR), navnlig med hensyn til energiomdannelsessystemer for direkte kredsløb, materialeegenskaber i et højtemperaturmiljø med helium, nye brændselsbelægninger, anvendelsesmuligheder for procesvarme samt sikkerheds- og godkendelsesspørgsmål.

ÆNDRET FORSLAG

- Nye og bedre redskaber: Forskningen vil blive koncentreret om modeller for resultatmåling og sikkerhedskontrol, om metoder til påvisning af langtidssikkerhed, herunder følsomheds- og usikkerhedsanalyser, samt om udvikling og vurdering af alternative resultatmålingsmetoder og bedre reguleringsprocesser, der tager befolkningens betænkeligheder ved bortskaffelse af affald alvorligt.

ii) Separation og transmutation samt andre principper for mindsket affaldsproduktion ved nuklear energiproduktion

Målet er at fastlægge praktiske metoder til mindskelse af mængden af og/eller risikoen ved det affald, der skal bortskaffes ved separation og transmutation, og at forske i de muligheder, der ligger i principper for kerneenergi med mindre affaldsproduktion.

Uændret

- Principper for mindsket affaldsproduktion: Forskningen vil blive koncentreret om sondering af potentialet i en mere effektiv udnyttelse af det fissionelle materiale i eksisterende reaktorer og i andre principper for mindsket affaldsproduktion ved kerneenergifrembringelse.

2.3. Strålingsbeskyttelse

Mål

Stråling benyttes i vid udstrækning inden for lægevidenskaben og i industrien (herunder produktion af kerneenergi), og sikkerheden afhænger af en forsvarlig strålingsbeskyttelsespolitik, som håndhæves effektivt. Fællesskabets forskning understøtter europæisk politik og har bidraget til det høje niveau for strålingsbeskyttelse, der er nået i praksis. Det er afgørende at denne standard fastholdes, og den skal i visse tilfælde forbedres; i denne proces spiller forskning en hovedrolle. Hovedmålet er at løse en række uafklarede spørgsmål om risikoen ved at blive udsat for lave doser af stråling over lang tid (dvs. strålingsniveauer, der typisk optræder, hvor befolkningen i almindelighed færdes, og på arbejdspladser) — spørgsmål, der stadig er videnskabeligt og politisk kontroversielle, og som har store konsekvenser for brugen af stråling både inden for lægevidenskaben og i erhvervslivet. EF-forskning på andre områder vil fokusere på bedre udnyttelse af de nationale bestræbelser, hovedsagelig ved mere effektiv integration af dem gennem netværksamarbejde og ved målrettet forskning, når dette enten supplerer eller giver synergi med nationale programmer.

Forskningsopgaver

- Kvantificering af risici ved langvarig udsættelse for lave doser: Forskningen vil blive koncentreret om epidemiologiske undersøgelser af egnede strålingsudsatte befolkningsgrupper og suppleret med cellulær- og molekylærbiologisk forskning i samspillet mellem stråling og DNA, celler, organer og kroppen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

	<ul style="list-style-type: none"> — Eksponering med medicinsk formål og naturlige strålskilder: Øget sikkerhed og effektivitet ved medicinsk anvendelse af stråling; bedre bedømmelse og håndtering af naturlige strålskilder, især naturligt forekommende radioaktive materialer. — Miljøbeskyttelse og radioøkologi: Begrebsmæssigt og metodologisk grundlag for miljøbeskyttelse; bedre bedømmelse og håndtering af virkningerne af naturlige og kunstige kilder til bestråling af mennesker og miljø. — Håndtering af risici og nødsituationer: Bedre indfaldsvinkler til risikostyring; mere effektiv og sammenhængende håndtering af nødsituationer i Europa, herunder genopretning af forurenede områder. — Beskyttelse af arbejdspladsen: Bedre overvågning og håndtering af erhvervsrelateret eksponering i industrigrene, der indebærer strålingsudsættelse.
3. ANDRE AKTIVITETER INDEN FOR NUKLEAR SIKKERHED	3. ANDRE AKTIVITETER INDEN FOR NUKLEAR TEKNOLOGI OG SIKKERHED
Mål	Uændret
<p>Formålet er at understøtte EU's politikker på områderne sundhed, sikkerhed, energi og miljø, at opnå en bedre integrering af europæisk forskning i nuklear fission og andre anvendelser af ioniserende stråling.</p>	<p>Formålet er at understøtte EU's politikker på områderne sundhed, energi og miljø, at sikre, at Europas formåen fortsat er på et højt niveau på relevante områder, der ikke omfattes af udvalgte forskningstemaer, og at bidrage til realiseringen af det europæiske forskningsrum.</p>
Forskningsopgaver	Uændret
i) <i>Strålingsbeskyttelse</i>	Udgår
<p>Målet er at understøtte de fælles standarder for strålingsbeskyttelse og måden, de anvendes på, hurtigt og fleksibelt at imødekomme nye behov samt at styrke europæisk kompetence på området gennem en bedre integrering af forskningsindsatsen. Forskningen vil fokusere på:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> — kvantificering af risikoen ved lave og langvarige doser af den type, der findes som naturlig baggrundsstråling og på en arbejdsplads, ved hjælp af epidemiologiske undersøgelser af en repræsentativ befolkningsgruppe, der er udsat for bestråling, samt gennem cellulær- og molekylærbiologisk forskning. Samarbejdet med Rusland og andre SNG-lande er afgørende for adgangen til data om udsatte befolkningsgrupper af interesse for forskningen. — bedre integrering af europæisk forskning, navnlig på områderne sundheds- og miljøbeskyttelse, strålingsøkologi, miljøstyring og styring af nødsituationer, medicinsk anvendelse af stråling samt bestråling fra naturlige strålskilder. 	

OPRINDELIGT FORSLAG

ii) Nye principper måder at producere kerneenergi på

Målenet er at undersøge nye veje til produktion af innovative koncepter kerneenergi. Forskningen vil fokusere på:

- fortsat udvikling af de nye måder innovative koncepter og at producere kerneenergi på, som man allerede har udpeget som værende fordelagtige på langt sigt med hensyn til omkostningsniveau, sikkerhed, affaldshåndtering, omkostningsniveau og bæredygtighed

iii) Uddannelse

med det formål at bekæmpe nedgangen i både studentertal og undervisningsinstitutioner for således at tilvejebringe den kompetence og ekspertise, der er nødvendig for en fortsat sikker anvendelse af kerneenergi samt industriel og medicinsk anvendelse af stråling. Støtten vil være rettet mod:

- tilrettelæggelse af en mere harmoniseret uddannelsespolitik inden for atomvidenskab og nuklear teknik i Europa samt gennemførelse heraf, herunder en bedre integrering af nationale ressourcer og kompetencer.

Dette støtteprogram vil blive suppleret med bidrag til individuelle stipendier, specialkurser, uddannelsesnetværk og stipendier til unge forskere fra lande i det tidligere Sovjetunionen.

ÆNDRET FORSLAG

i) Nye principper

Målene er at vurdere innovative koncepter og udvikle bedre og sikrere processer på kerneenergiområdet. Forskningen vil fokusere på:

- Vurdering af innovative koncepter og udvikling af bedre og sikrere processer for kerneenergiproduktion, som man allerede har udpeget som værende fordelagtige på langt sigt med hensyn til omkostningsniveau, sikkerhed, miljøbelastning, ressourceforbrug, minimeret spredningsrisiko eller alsidig anvendelighed.

ii) Uddannelse

Målet er en bedre integration af europæisk uddannelse inden for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse med det formål at bekæmpe nedgangen i både studentertal og undervisningsinstitutioner for således at tilvejebringe den kompetence og ekspertise, der er nødvendig for en fortsat sikker anvendelse af kerneenergi samt industriel og medicinsk anvendelse af stråling. Støtten vil være rettet mod:

Uændret

Dette støtteprogram vil blive suppleret med bidrag til stipendier, specialkurser, uddannelsesnetværk, stipendier til unge forskere fra de nye uafhængige stater i det forhenværende Sovjetunionen og de øst- og centraleuropæiske lande samt tværnational adgang til infrastruktur.

iii) Sikkerhed i eksisterende nukleare anlæg

Målet er at forbedre sikkerheden i eksisterende anlæg i medlemsstaterne og kandidatlandene i deres resterende driftstid og under den efterfølgende nedlæggelse ved at udnytte den betydelige viden og erfaring, der er opnået internationalt gennem eksperimentel og teoretisk forskning. Forskningen vil fokusere på:

- anlægsforvaltning, herunder virkningerne af aldring og brændselsydelse; håndtering af alvorlige ulykker, især udvikling af avancerede numeriske simuleringkoder; integration af europæiske kapaciteter og viden fra nedlæggelse i praksis; udvikling af harmoniserede indfaldsvinkler til sikkerhed og bedste praksis, både for drift og lovregulering, på europæisk plan.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
1. Udvalgte forskningstemaer	890
1.1. Kontrolleret termonuklear fusion	750
1.2. Håndtering af radioaktivt affald	90
1.3. Strålingsbeskyttelse	50
2. Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	50
I alt	940

BILAG III

MIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

Kommissionen vil anvende forskellige instrumenter til gennemførelse af særprogrammet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om Det Europæiske Atomenergifællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002-2006) (2002/.../Euratom) og om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram (2002/.../Euratom).

Den evaluerer forslagene i henhold til de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser med henblik på at få fastslået deres relevans for programmets mål, deres videnskabelige og teknologiske ekspertise, deres europæiske merværdi og deltagernes styringskapacitet.

Kommissionen vil anvende forskellige instrumenter til gennemførelse af særprogrammet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om Det Europæiske Atomenergifællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002-2006) (2002/.../Euratom) og om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram (2002/.../Euratom).

Den evaluerer forslagene i henhold til de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser.

Hvad angår de udvalgte forskningstemaer, håndtering af radioaktivt affald og strålingsbeskyttelse, erkendes det, at de nye instrumenter (integrerede projekter og ekspertisenetværk) har stor betydning som et overordnet hovedmiddel til at nå målene om kritisk masse, forenkling af forvaltningen og europæisk nytteværdi af Fællesskabets forskning i forhold til det, der allerede iværksættes på nationalt plan, og til at nå målet om integration af forskningskapaciteten. Projekternes størrelse er imidlertid ikke et udelukkelseskriterium, og små og mellemstore virksomheder og andre mindre enheder er sikret adgang til nye instrumenter.

De nye instrumenter vil blive anvendt under hvert forskningstema fra den dag, det sjette rammeprogram iværksættes, og, hvis det skønnes nødvendigt, som hovedmiddel, samtidig med at specifikke målrettede projekter og koordinerende aktioner fortsat anvendes.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

De indirekte FTU-aktioner, der gennemføres på området termonuklear fusion og inden for rammerne af kontrakter, aftaler eller juridiske enheder, som Fællesskabet er part i eller medlem af, opfylder de regler, der gælder for dem, i overensstemmelse med deltagelsesreglerne. Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen benytte sig af organisationer for faglig bistand.

I 2004 vil uafhængige eksperter evaluere effektiviteten af disse to instrumenttyper i forbindelse med gennemførelsen af det sjette ramme-program.

A. Nye instrumenter

Uændret

A.1. Ekspertisenetværk

Almindeligvis vil hvert netværk være centreret om en central gruppe af deltagere, som også andre kan slutte sig til. For at skabe et virtuelt »centre of excellence« vil deltagerne lade mange, måske endda alle deres forskningsaktiviteter inden for det pågældende område indgå i netværket. Disse aktiviteter, der ofte spænder over flere fagområder, vil have langsigtede målsætninger og ikke sigte mod forud fastsatte præcise resultater med hensyn til produkter, fremgangsmåder eller tjenester.

Formålet med ekspertisenetværkene er at styrke og udvikle den videnskabelige og teknologiske kvalitet i Fællesskabet gennem integration på europæisk plan af den forskningskapacitet, der findes eller er ved at opstå både på nationalt og på regionalt plan. Hvert af nettene vil sigte mod at skaffe mere viden på et bestemt område ved at samle en kritisk masse af ekspertise. De skal fremme samarbejdet mellem topkvalificerede forskere på universiteter og forskningscentre, i virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, og i forsknings- og teknologiorganisationer. Deres aktiviteter vil normalt være rettet imod langsigtede, tværfaglige målsætninger snarere end mod forud fastsatte præcise resultater i form af produkter, processer eller tjenesteydelser.

Ud over disse integrerede forskningsaktiviteter omfatter netværkets fælles aktivitetsprogram også integrationsaktiviteter og aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen til omverdenen uden for netværket.

Et ekspertisenetværk iværksættes gennem et fælles aktivitetsprogram, der omfatter nogle eller om nødvendigt alle deltagernes forsknings- og uddannelseskapaciteter og -aktiviteter for at opnå en kritisk ekspertisemasse og europæisk nytteværdi på det relevante område. Et fælles aktivitetsprogram kunne tage sigte på oprettelse af et selvstændigt, virtuelt ekspertisecenter, hvilket kan resultere i udviklingen af de nødvendige midler til en varig integration af forsknings- og uddannelseskapaciteten. Et fælles aktivitetsprogram vil nødvendigvis omfatte integrationsaktiviteter samt aktiviteter til spredning af den høje kvalitet og formidling af resultater uden for selve nettet.

For at opfylde disse målsætninger vil netværket derfor gennemføre:

Uændret

— Forsknings- aktiviteter, som deltagerne lader indgå i netværket.

— Forsknings- og uddannelsesaktiviteter, som deltagerne lader indgå i netværket.

— Integrationsaktiviteter, der navnlig gælder:
— tilpasning af deltagernes forskningsaktiviteter, for at de kan supplere hinanden endnu bedre

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- udvikling og udnyttelse af elektroniske informations- og kommunikationsmidler og udvikling af virtuelle og interaktive arbejdsmetoder
 - personaleudvekslinger af kort, mellemlang og lang varighed, adgang til forskerstillinger eller uddannelsespladser for de øvrige netværksdeltagere
 - udvikling og udnyttelse af fælles forskningsinfrastruktur og tilpasning af eksisterende faciliteter med henblik på fælles anvendelse
 - fælles styring og nyttiggørelse af den opbyggede viden samt innovationsfremmende tiltag.
- Aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen, som alt efter omstændighederne omfatter:
- forskeruddannelse
 - formidling af netværkets resultater og viden
 - tjenesteydelser til støtte for teknologisk innovation med særlig vægt på indførelse af nye teknologier
 - analyser af videnskabelige og samfundsmæssige spørgsmål, der knytter sig til den forskning, der foregår i netværket.

Netværket skal i forbindelse med visse aktiviteter (f.eks. forskeruddannelse) sørge for at sikre området offentlighed gennem offentliggørelse af indkaldelser af ansøgninger.

Et netværks størrelse afhænger af området og emnerne. Som et fingerpeg bør der være mindst seks deltagere. I gennemsnit kan den økonomiske fællesskabsstøtte til et ekspertisenetværk beløbe sig til adskillige millioner euro om året.

Forslagene til netværk skal indeholde følgende elementer:

— generel beskrivelse af det fælles aktivitetsprogram og indholdet heri det første år for såvel forskningsaktiviteter, integrationsaktiviteter som ekspertiseformidling — deltagernes rolle med angivelse af de aktiviteter og ressourcer, de bidrager med — netværkets virkemåde (koordinering og styring af aktiviteterne)	— generel beskrivelse af det fælles aktivitetsprogram og indholdet heri den første periode fordelt på forskningsaktiviteter, integrationsaktiviteter og ekspertiseformidling Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- plan for formidling af den opbyggede viden og muligheder for udnyttelse af resultaterne.

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via indkaldelse af ansøgninger.

Aktivitsprogrammet ajourføres en gang om året og omfatter omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter, som ikke var planlagt fra starten, og som eventuelt kræver nye deltagere. Kommissionen kan indkalde forslag med ansøgning om supplerende støtte til dækning af f.eks. udvidelsen af det eksisterende netværks integrerede aktiviteter eller indlemmelsen af nye deltagere.

Fællesskabets finansielle bidrag vil være et fast beløb til gennemførelse af en række arbejder, og beregnes fra starten på grundlag af de ressourcer, der er afsat til gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram, og udbetales årligt på grundlag af aktivitetsrapporterne og de finansielle rapporter. Idet fællesskabets bidrag udgør et tilskud til deltagernes egne ressourcer et bør være tilstrækkeligt til at tilskynde til integration uden at gøre netværket økonomisk afhængigt og dermed sætte det fortsatte arbejde på spil.

A.2. Integrerede projekter

Målet med dette virkemiddel er at styrke europæisk konkurrencedygtighed og fremme løsningen af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer hentet inden for teknologisk forskning og udvikling i Europa.

I lyset heraf skal hvert projekt have til formål at frembringe identificerbare videnskabelige og teknologiske resultater, der kan anvendes til produkter, fremgangsmåder og tjenester. De aktiviteter, der er omfattet af et integreret projekt, skal pr. definition have klart definerede mål, også selv om de gælder »risikobetonet« forskning.

Almindeligvis vil projektdeltagerne organisere sig omkring en central gruppe af nøgledeltagere.

Samtlige aktiviteter under et integreret program fastlægges i en udførelsesplan. Planen skal indeholde aktiviteter på følgende områder:

- forskning, teknologiudvikling og/eller demonstration
- styring, formidling og overførsel af viden for at fremme innovation
- analyse og evaluering af de pågældende teknologier og af de faktorer, der vedrører udnyttelsen af dem.

ÆNDRET FORSLAG

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

Uændret

Fællesskabets finansielle bidrag tager form af integrationstilskud, hvis størrelse bestemmes i forhold til værdien af den kapacitet og de ressourcer, som alle deltagerne foreslår skal indgå i nettet. Det supplerer de ressourcer deltagerne selv sætter ind på at gennemføre det fælles aktivitetsprogram. Det bør være tilstrækkeligt til at tilskynde til integration uden at gøre netværket økonomisk afhængigt og dermed sætte det fortsatte arbejde på spil.

Uændret

Formålet med integrerede projekter er at styrke Fællesskabets konkurrenceevne eller behandle vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer inden for forskning og uddannelse. For hvert integreret projekt vil det derfor blive defineret klart, hvilke videnskabelige og teknologiske mål der sigtes mod, og projektet bør gennemføres med det mål at opnå bestemte resultater, som f.eks. kan anvendes til produkter, processer eller tjenesteydelser. Under disse mål kan der eventuelt medtages mere langsigtet eller »risikobetonet« forskning.

Integrerede projekter vil bestå af et sammenhængende sæt delprojekter af forskellig størrelse og opbygning alt efter opgavens art; disse vedrører hver især forskellige dele af den forskning, der skal udføres for at nå de fælles overordnede mål, udgør en sammenhængende helhed og gennemføres under snæver samordning.

De gennemføres på grundlag af overordnede finansieringsplaner, hvori der helst skal indgå væsentlige finansielle midler fra den offentlige og private sektor, herunder midler fra EIB og samarbejdsordninger som Eureka.

Samtlige aktiviteter under et integreret program fastlægges i en »gennemførelsesplan«. Planen skal indeholde aktiviteter på følgende områder:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Til opfyldelse af målsætningerne kan planen desuden omfatte aktiviteter på følgende områder:

- uddannelse af forskere, studerende, ingeniører og virksomhedsledere
- støtte til ibrugtagning af nye teknologier
- information og kommunikation, samt dialog med offentligheden om de aspekter ved forskningen under projektet, der vedrører forholdet mellem videnskab og samfund.

Et integreret projekts størrelse afhænger af hovedtemaer og emner og varierer alt efter den kritiske masse, der er nødvendig for på de bedst mulige vilkår at nå de planlagte resultater.

Udgår

Beløbsrammen for den samlede mængde aktiviteter i et integreret projekt kan gå fra nogle millioner til tocifrede millionbeløb i euro.

Uændret

I de fleste tilfælde vil et integreret projekt omfatte en samling specifikke aktiviteter vedrørende bestemte aspekter af den stramt koordinerede forskning, der skal udføres for at nå de opstillede mål. Aktiviteterne vil variere i størrelse og opbygning alt efter opgavens art. Et integreret projekt kan dog i særlige tilfælde være ét stort projekt med kun et aktivitetsmodul.

Udgår

Forslagene til integrerede projekter skal indeholde følgende elementer:

Uændret

- projektets videnskabelige og teknologiske mål
- gennemførelsesplanens hovedlinjer og tidsplan med angivelse af, hvordan de enkelte delprojekter er knyttet sammen
- gennemførelsesfaserne og de resultater, der forventes i hver af dem
- deltageres rolle i konsortiet og hver deltagers særlige kompetencer
- projektilrettelæggelse og -styring
- plan for formidling af den opbyggede viden og udnyttelse af resultaterne
- det samlede budgetoverslag og budgettet for de enkelte aktivitetsmoduler, herunder en finansieringsplan med angivelse af de forskellige bidrags art og kilde.

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via indkaldelse af ansøgninger.

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov ved udskiftning af deltagere eller tilførsel af nye. I de fleste tilfælde vil dette ske via offentliggørelse af en konkurrenceopfordring.

OPRINDELIGT FORSLAG

Gennemførelsesplanen vil blive ajourført en gang om året. Denne ajourføring kan omfatte omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter. I sidstnævnte tilfælde og i tilfælde af, at yderligere fællesskabsstøtte skulle blive nødvendig, er det Kommissionen, der gennem en forslagsindkaldelse udpeger disse aktiviteter og de deltagere, som skal gennemføre dem.

Fællesskabsbidraget vil blive ydet i henhold til en finansieringsplan, hvorunder der kan henvises til anvendelse af andre støtteordninger, f.eks. Eureka eller EIB's og EIF's finansieringsinstrumenter. Det kan udgøre op til 50 % af projektets samlede budget opdelt i budgetter for de enkelte aktiviteter. Det udbetales årligt på grundlag af den foreslåede gennemførelsesplan og justeres i henhold til aktivitetsrapporterne og de finansielle rapporter.

B. Andre instrumenter

Til gennemførelse af programmet kan Kommissionen anvende

- specifikke målrettede projekter med henblik på at gennemføre forsknings- eller demonstrationsaktiviteter
- integrerede infrastrukturinitiativer, hvori der indgår aktiviteter, der er væsentlige for både styrkelse og udvikling af forskningsinfrastrukturer til brug for levering af tjenesteydelser på europæisk plan,
- mobilitets- og uddannelsesaktiviteter
- koordinering og specifik støtte for at opfylde programmets erklærede målsætninger samt
- ledsageforanstaltninger som et alternativt bidrag til opfyldelsen af særprogrammets målsætninger eller til forberedelsen af de fremtidige aktiviteter inden for den fælles politik for forskning og teknologisk udvikling.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Fællesskabsbidraget vil tage form af et budgettilskud, der tilpasset efter aktivitetstypen beregnes som en procentdel af det budget, som deltagerne afsætter til gennemførelse af projektet.

A.3. Integrerede infrastrukturinitiativer

De integrerede infrastrukturinitiativer kombinerer i et enkelt tiltag en række aktiviteter, der er væsentlige for at styrke og udvikle forskningsinfrastruktur med henblik på levering af tjenesteydelser i europæisk skala. Til dette formål kombinerer de netsamarbejdsaktiviteter med en støtteaktivitet (f.eks. vedrørende tværnational adgang) eller med forskning, der er en forudsætning for at forbedre infrastrukturens ydeevne; tilskud til investering i ny infrastruktur ydes dog ikke ad denne vej, men kun under specifikke støtteaktioner. Initiativerne omfatter også formidling af viden til potentielle brugere, herunder også erhvervslivet og ikke mindst små og mellemstore virksomheder.

Uændret

Programmet kan også gennemføres ved brug af andre instrumenter:

Udgår

B.1. Specifikke målrettede forsknings- eller uddannelsesprojekter

I. Specifikke målrettede forskningsprojekter tager sigte på at forbedre den europæiske konkurrenceevne. De fokuseres skarpt og kan udformes på en af følgende to måder, som også kan kombineres:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

a) Projekter for forskning og teknologiudvikling, der tager sigte på opnåelse af ny viden enten med det formål i væsentlig grad at forbedre produkter, processer eller tjenesteydelser eller frembringe nye, eller at opfylde andre samfundsbehov og fællesskabspolitiske behov.

b) Demonstrationsprojekter, hvis formål er at påvise levedygtigheden af nye teknologier, der frembyder en potentiel økonomisk fordel, men ikke kan markedsføres umiddelbart.

II. Specific targeted projects on training are designed to facilitate the timely diffusion of new knowledge on a European scale and better integrate national activities. Specifikke målrettede uddannelsesprojekter har til hensigt at lette rettidig formidling ny viden i europæisk skala og at integrere nationale aktiviteter bedre.

B.2. *Aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet*

Disse tiltag rettes mod uddannelse, ekspertiseudvikling eller videnoverførsel. De omfatter tilskud til aktiviteter, der gennemføres af fysiske personer, af værtsstrukturer, herunder uddannelsesnet, og også af europæiske forskerhold.

B.3. *Koordinerende aktioner*

Koordinerende aktioner har til formål at tilskynde til og støtte samordnede initiativer fra forskellige aktører inden for forskning og innovation med det sigte at forbedre integrationen. De omfatter en række aktiviteter som tilrettelæggelse af konferencer og møder, gennemførelse af undersøgelser, udveksling af personale, udveksling og formidling af god praksis, opbygning af informationssystemer og nedsættelse af ekspertgrupper; de kan efter behov også omfatte støtte til forberedelse, tilrettelæggelse og forvaltning af forbundne eller fælles initiativer.

B.4. *Specifikke støtteaktioner*

De specifikke støtteaktioner supplerer gennemførelsen af rammeprogrammet og kan også bruges som bidrag til at forberede nye aktiviteter under Fællesskabets politik for forskning og teknologiudvikling, herunder overvågning og evaluering. Navnlige kan der være tale om tværnational adgang til infrastruktur, konferencer, seminarer, undersøgelser og analyser, arbejds- og ekspertgrupper, driftsstøtte og formidlings-, informations- og kommunikationsvirksomhed, som eventuelt kan kombineres, alt efter tilfældet.

C. **Specifikke gennemførelsesregler inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion**

Udgår

Følgende regler anvendes ved gennemførelsen af aktiviteter inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion:

I. *Procedurer*

Projekter med omkostningsdeling inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion skal gennemføres i overensstemmelse med

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- associeringskontrakter med medlemsstater og associerede lande eller med associerede organisationer i disse lande
- EFDA-aftalen (European Fusion Development Agreement)
- alle andre multilaterale aftaler mellem Euratom og de associerede organisationer (f.eks. aftalen om mobilitetsfremme) eller retlige enheder, der måtte blive oprettet efter udtalelse fra det kompetente rådgivende udvalg,
- andre kontrakter af begrænset varighed, navnlig med organisationer i medlemsstater eller associerede lande, der ikke har nogen associering, samt
- internationale aftaler om projekter, som gennemføres i samarbejde med tredjelande, f.eks. ITER, og af retlige enheder, som kan være oprettet i forbindelse med disse aftaler.

II. Finansieringstilskud

Rammeprogrammets finansieringstilskud til associeringernes nuværende udgifter og til kontrakter af begrænset varighed vil i løbet af rammeprogramperioden gradvis blive skåret kraftigt ned fra den nuværende årlige sats.

Betingelserne for Fællesskabets deltagelse i aktiviteter vedrørende den fælles gennemførelse af projekter inden for rammerne af internationalt samarbejde, som f.eks. ITER, fastlægges i de relevante internationale samarbejdsaftaler og af de retlige enheder, som kan oprettes i medfør af sådanne aftaler. Under Euratom og dens associeringer kan der oprettes passende retlige enheder eller andre organer med henblik på styring af denne deltagelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

—

ÆNDRET FORSLAG

FTU-aktiviteter og EF-tilskud opdelt efter instrumenttype

instrumenttype	FTU-aktivitet	EF-tilskud ⁽¹⁾
Eksperisnetværk	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed ⁽²⁾	Integrationstilskud: op til 25 % af værdien af den kapacitet og de ressourcer, som deltagerne foreslår skal indgå i nettet som et fast beløb til støtte til det fælles aktivitetsprogram ⁽³⁾
Integrerede projekter	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed ⁽²⁾	Budgettilskud op til 50 % til forskning 35 % til demonstration 100 % til visse andre aktiviteter som forskeruddannelse og konsortiumledelse ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Specifikke målrettede forsknings- eller uddannelsesprojekter	Udvalgte forskningstemaer ⁽²⁾ Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	Budgettilskud: op til 50 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Aktioner til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer og mobilitet	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ , i givet fald som et fast beløb
Koordinerende aktioner	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾
Specifikke støtteaktioner	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	Budgettilskud: op til 100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾ , i givet fald som et fast beløb
Integrerede infrastrukturinitiativer	Udvalgte forskningstemaer Andre aktiviteter inden for nuklear teknologi og sikkerhed	Budgettilskud: alt efter aktivitetstype, 50-100 % af budgettet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Som generelt princip kan Fællesskabets finansieringstilskud ikke dække 100 % af udgifterne til en indirekte aktion, medmindre der er tale om forslag, som dækker en indkøbspris, der er omfattet af reglerne for offentlige indkøb eller har form af en forud fastlagt fast sum, der er bestemt af Kommissionen.

Dog kan Fællesskabet afholde op til 100 % af udgifterne til en indirekte aktion, hvis de supplerer aktiviteter, der i øvrigt finansieres af deltagerne. Også i det særlige tilfælde, hvor det drejer sig om koordinerende aktioner, dækker det op til 100 % af det budget, der er nødvendigt for samordning af aktiviteter, der finansieres af deltagerne selv.

⁽²⁾ I behørigt begrundede tilfælde.

⁽³⁾ Satsen varierer efter områderne.

⁽⁴⁾ På visse særlige betingelser kan visse retlige enheder, især offentlige organer, få dækket op til 100 % af deres marginal/ekstraomkostninger.

⁽⁵⁾ Under overholdelse af EF-reglerne for statsstøtte til forskning og udvikling kan tilskudssatserne reguleres efter, om aktiviteterne vedrører forskning (max. 50 %) eller demonstration (max. 35 %), eller efter hvilke andre aktiviteter der iværksættes, f.eks. forskeruddannelse (max. 100 %) eller forvaltning af et konsortium (max. 100 %).

⁽⁶⁾ Et integreret infrastrukturinitiativ skal omfatte én netsamarbejdsaktivitet (koordinerende aktioner: op til 100 % af budgettet) og mindst en af følgende andre aktiviteter: forskning (op til 50 % af budgettet) eller specifikke tjenesteydelser (specifik støtteaktion f.eks. tværnational adgang til forskningsinfrastruktur: op til 100 % af budgettet).

⁽⁷⁾ For aktiviteter til støtte for forskningsinfrastruktur, hvor der er tale om forberedende teknisk arbejde (herunder gennemførlighedsundersøgelser) og udvikling af ny infrastruktur er tilskud fra sjette rammeprogram begrænset til hhv. 50 % og 10 % af budgettet.

Ændret forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram 2002-2006 for forskning og uddannelse, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter ved hjælp af direkte aktioner for Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 43 endelig udg. — 2001/0126(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 31. januar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 259.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse nr. .../.../Euratom vedtog Rådet Det Europæiske Atomfællesskabs sjette flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«), som skal gennemføres ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer, der udarbejdes i henhold til traktatens artikel 7, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) De deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater, gældende for rammeprogrammet, som Rådet vedtog i afgørelse nr. .../.../Euratom, bør gælde for dette program.

(3) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og uddannelse samt innovationen i Fællesskabet.

(4) Med henblik på gennemførelsen af rammeprogrammet kan det være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens kapitel X, med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelses der bør rettes en særlig opmærksomhed mod landene.

(4) Med henblik på gennemførelsen af rammeprogrammet kan det være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens kapitel X, med tredjelande og internationale organisationer. Der bør rettes en særlig opmærksomhed mod kandidatlandene.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (5) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, jf. navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (6) I forlængelse af Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ samt Rådets resolution⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning⁽³⁾ om samme emne er en handlingsplan under gennemførelse med det formål at give plads til, at kvinderne kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (7) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så der tages hensyn til relevante behov hos FFC's brugere og Fællesskabets politikker samt til målsætningen om at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til disse behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.
- (8) Forsknings- og uddannelsesaktiviteter, som udføres ved hjælp af direkte aktioner, bør overdrages til FFC, særlig de opgaver, som traktaten pålægger Kommissionen. Kommissionen bør iværksætte de opgaver, der påhviler den inden for nuklear fission, og udnytte FFC's tekniske ekspertise.
- (9) FFC bør være aktivt inden for innovation og teknologi-overførsel.
- (10) Under gennemførelsen af programmet bør Kommissionen høre FFC's styrelsesråd i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom af 10. april 1996 om reorganisering af Det Fælles Forskningscenter⁽⁴⁾.
- (11) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig evaluering af aktiviteterne på programområderne.
- (12) Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg har været hørt om særprogrammets videnskabelige og teknologiske indhold.
- (13) Styrelsesrådet for FFC har været hørt om særprogrammets videnskabelige og teknologiske indhold —

Uændret

(¹) KOM(1999) 76.

(²) Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

(³) Resolution af 3. februar 2000, PE 284.656.

(⁴) EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med afgørelse [...] om rammeprogrammet 2002-2006 (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) vedtages der et særprogram, der omhandler direkte aktioner vedrørende forskning og uddannelse, som skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. Særprogrammets mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]/rammeprogrammet] skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 330 millioner EUR. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]/rammeprogrammet] skønnes bevillingsbehovet til gennemførelse af særprogrammet at være 290 millioner EUR. Bilag II til denne beslutning indeholder en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. De særlige bestemmelser for særprogrammets gennemførelse er fastsat i bilag III.

Uændret

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet; det skal stilles til rådighed for alle berørte parter og indeholde en mere detaljeret beskrivelse af mål og prioriteringer, tidsplan for gennemførelsen og gennemførelsesordninger

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne og de associerede lande samt europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres i givet fald.

Artikel 5

1. Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet indhenter Kommissionen udtalelse fra FFC's styrelsesråd efter reglerne i Kommissionens afgørelse 96/284/Euratom.

2. Kommissionen orienterer regelmæssigt styrelsesrådet om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der gennemføres en uafhængig evaluering af aktiviteterne på de områder, særprogrammet omfatter, jf. rammeprogrammets artikel 5.

Artikel 7

På grundlag af kriteriet om gensidig fordel kan Kommissionen anmode FFC om at gennemføre projekter med juridiske enheder i tredjelande, når dette effektivt bidrager til gennemførelsen af direkte aktioner.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

1. INDLEDNING

Uændret

Det Fælles Forskningscenter har til opgave at yde brugerorienteret videnskabelig og teknisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Den Europæiske Unions politikker. Centeret tjener medlemsstaternes fælles interesse, samtidig med at det er uafhængigt af såvel private som nationale særinteresser.

FFC's bidrag til gennemførelse af rammeprogrammet tager afsæt i de anbefalinger, der var resultatet af de seneste evalueringer af FFC⁽¹⁾, og i de krav, der følger af reformen af Kommissionen. Det omfatter bl.a.

- stærkere brugerorientering
- netværksaktiviteter for at oprette et bredt videngrundlag og, i forlængelse af tanken med det europæiske forskningsrum, tættere inddragelse af medlemsstaternes laboratorier, industri og myndigheder i den videnskabelige og tekniske bistand til EU-politikkerne.
- koncentration af aktiviteter om udvalgte temaer, f.eks. uddannelse af forskere med henblik på at videreføre den ekspertise, EU og de associerede lande har på det nukleare område.

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), femårsevaluering af FFC (2000), videnskabelig audit af FFC fra 1999, prioriteringsaudit fra 2001.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Der vil blive sørges for, at indsatsen samordnes med de indirekte aktioner i Euratom-særprogrammet.

Samordningen modsvarer klart udtrykte behov og krav, især fra Kommissionens tjenestegrene, som indkredses og ajourføres ved systematisk og jævnlig kontakt ⁽¹⁾.

Inden for FFC's kompetenceområde tilstræber centret med sit bidrag at etablere synergieffekt med relevante forskningstemaer i de øvrige særprogrammer, først og fremmest via deltagelse i den indirekte aktion med henblik på, hvor det er hensigtsmæssigt, at tilføre det arbejde, der udføres på området, yderligere nytteværdi (f.eks. ved at sammenligne og validere prøver og metoder eller ved at samkøre resultater med henblik på den politiske beslutningsproces).

2. PROGRAMINDHOLD

2.1. Begrundelse

FFC's aktiviteter på nuklearområdet har til formål at støtte relaterede EU-politikker og de traktatforpligtelser, Kommissionen har fået overdraget. Kernekraft står for omkring en tredjedel af EU's elforsyning, og det skal ved stadig årvågenhed sikres, at EU fastholder sine fremragende sikkerhedspræstationer, fortsætter indsatsen for ikke-spredning og forvalter oparbejdning og langtidsdeponering af affald effektivt. Nye udfordringer opstår med udvidelsen af EU, nødvendigheden af at føre sikkerhedskontrol med materiale fra nedrustningsprocessen og udviklingen på det teknologiske område.

FFC målretter sine aktiviteter mod områder, hvor det er hensigtsmæssigt, at Fællesskabet er med, dvs. hvor centerets fælleseuropæiske identitet øger nytteværdien af en indsats, og hvor dets deltagelse berettiges af de grænseoverskridende aspekter ved nuklear sikkerhed eller af befolkningens betænkeligheder ved problemerne. De centrale indsatsområder bliver: sikkerhedskontrol, ikke-spredning, håndtering af radioaktivt affald, reaktorsikkerhed og overvågning af strålingsniveauer.

Den primære målsætning er en udbygning af samarbejdet via netværk, som kan føre frem til bred enighed om en række af disse spørgsmål på europæisk plan og på verdensplan. Forskning og udvikling som støtte og direkte bistand er en forudsætning for, at Euratoms Sikkerhedskontrol (direktoratet) og IAEA kan anvende sikkerhedskontrolbestemmelserne. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på samarbejde med fremtidige EU-medlemsstater. Uddannelsesaktiviteter bliver et vigtigt element for FFC, så man kan hjælpe med at skaffe EU en fremtidig generation af forskere med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige ekspertise på det nukleare område. Dermed bliver de vigtigste forskningsområder følgende:

⁽¹⁾ Årlige brugerworkshopper, den tværgående gruppe af aftagergeneraldirektorer, bilaterale aftaler m.v.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol med nukleart materiale

— sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning.

— sikkerhed i de forskellige typer af reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og metrologi.

2.2. Forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol med nukleart materiale

Uændret

Brugt brændsel og behandling og oplagring af højtaktivt affald

For at muliggøre løsning af problemer med behandling og håndtering af brugt kernebrændsel og radioaktivt affald har FFC til hensigt at udbygge sin indsigt i grundlæggende fysiske, kemiske og materialetekniske videnskabelige data om aktinider og aktinidholdige produkter. FFC vil fortsat levere grundoplysninger på nuklearområdet (f.eks. tværsnit af elementer, adfærd under ekstreme forhold), som er af betydning for undersøgelser angående forvaltning af affald samt for materiale- og lægetekniske anvendelser.

For at muliggøre løsning af problemer med behandling og håndtering af brugt kernebrændsel og radioaktivt affald har FFC til hensigt at udbygge sin indsigt i grundlæggende fysiske, kemiske og materialetekniske videnskabelige data om aktinider og aktinidholdige produkter.

Der skal forskes videre i de grundlæggende processer, der styrer bestrålet brændsels adfærd under midlertidig oplagring eller langtiddeponering i undergrunden.

Uændret

FFC vil fortsat afprøve og vurdere processer, som kan effektivisere udskillelsen af radiotoksiske elementer fra brugt brændsel (separation) og den efterfølgende oparbejdning af de heraf følgende produkter. Det skal ske sammen med europæiske partnere som led i programmet for transmutation og separation. Ud over dette eksperimentelle og teoretiske arbejde vil FFC fortsat og i øget omfang, eventuelt med en koordinerende rolle, deltage i netværk, som f.eks. i den internationale arbejdsgruppe for udformning af brændsel til acceleratordrevne systemer.

Nuklear sikkerhedskontrol

Indsatsen på sikkerhedskontrolområdet er en direkte støtte til inspektionsorganerne (Euratoms Sikkerhedskontrol og IAEA) og deres personale. Den består i forskning, som skal give grundlag for deres arbejde og forberede dem på fremtidige behov, herunder løbende forbedring af sikkerhedskontrollen for at tilpasse den til den politiske kontekst, især hvad angår ændringer i kontrolordningerne, og til den tekniske udvikling. Denne aktivitet omfatter udvikling og evaluering af instrumenter til destruktiv og ikke-destruktiv prøvning, tilrådighedsstillelse af certificerede referencematerialer, indslutning og overvågning, uddannelse af inspektører og opgradering og drift af laboratorier på de enkelte lokaliteter. FFC vil fortsat være samlingspunkt for ESARDA-nettet (European Safeguards Research and Development Association).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Styrkelsen af sikkerhedsordningen afhænger i stigende grad af informationsteknologi, når effektiviteten skal øges og nye foranstaltninger gennemføres. FFC viderefører sine tiltag for at udvikle miljøovervågning, satellitbaseret overvågning, innovative data- og informationsforvaltningssystemer samt bedre kommunikations- og fjernovervågningsteknikker, som giver mulighed for at fjerngennemføre visse sikkerhedskontrolaktiviteter fra hovedsædet. Der skal arbejdes videre med at skabe samdriftsfordele med FFC's arbejde til bekæmpelse af svig.

FFC vil fortsat støtte videreformidlingen af EU's teknologiske videnbase inden for sikkerhedskontrol til ansøgerlandene.

FFC er tæt involveret i de internationale tiltag for at spore ulovlige aktiviteter og bekæmpe illegal handel med nukleart materiale. Mulighederne for nuklear eftersporing skal udbygges yderligere.

Fra nuklear sikkerhedskontrol til ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben

FFC støtter arbejdet på ikke-spredningsområdet ved at tilpasse specialiseret knowhow og metoder vedrørende nuklear sikkerhedskontrol, som også kan støtte kontrolordningerne for atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben.

2.3. Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålningsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning.

Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer

Det høje sikkerhedsniveau i EU's anlæg skal videreføres, især i reaktorer, som skal køre videre i yderligere 10-50 år. FFC vil fortsat støtte sikkerhedsmyndighederne og operatørerne af kernekraftværker via netværk om aldrende reaktorer, detektering af skader, løbende inspektion under drift evaluering af strukturel integritet og opstilling af grundlæggende neutrondata. Analyse og håndtering af ulykker, validering af koder, systemanalyse og udarbejdelse af risikovægtede metoder er traditionelle kompetenceområder for FFC's og har betydning for EU's harmoniseringsarbejde og for udvidelsesprocessen. Støtten til PHEBUS-programmet videreføres. Der vil blive ydet støtte til indsamling af forsøgsdata og arkivering heraf med henblik på let tilgængelighed.

Udvikling af en fælles sikkerhedskultur i de central- og østeuropæiske lande er en andet område, som FFC vil støtte; det omfatter bl.a. driftssikkerhed og opgradering af anlæg, strukturel integritet samt forebyggelse og håndtering af uheld.

2.3. Sikkerhed i de forskellige typer af reaktorer, overvågning af strålningsniveauer og metrologi.

Sikkerhed i de forskellige typer af reaktorer

Det høje sikkerhedsniveau i EU's anlæg skal videreføres, især i reaktorer, som skal køre videre i yderligere 10-50 år. FFC vil fortsat støtte sikkerhedsmyndighederne og operatørerne af kernekraftværker via netværk om aldrende reaktorer, detektering af skader, løbende inspektion under drift og evaluering af strukturel integritet. Analyse og håndtering af ulykker, validering af koder, systemanalyse og udarbejdelse af risikovægtede metoder er traditionelle kompetenceområder for FFC's og har betydning for EU's harmoniseringsarbejde og for udvidelsesprocessen. Støtten til PHEBUS-programmet videreføres. Der vil blive ydet støtte til indsamling af forsøgsdata og arkivering heraf med henblik på let tilgængelighed.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Nukleart brændsels sikkerhed: FFC vil fokusere på mekaniske og kemiske påvirkninger mellem brændsel og indkapsling og brændselsadfærd ved høj udbrændingsgrad. TRANSURANUS-koderne for brændelseffektivitet skal fortsat udvides med nye data og brugeruddannelse, bl.a. af forskere fra østeuropæiske lande.

Sammen med industrien og F&U-institutionerne vil FFC medvirke til analyse og evaluering af en række sikkerhedskarakteristika ved nye energiproduktionssystemer, som i dag udforskes i flere lande.

Overvågning af strålingsniveauer

Forskning i, hvordan man kan beskytte borgerne og miljøet mod virkningerne af ioniserende bestråling, forudsætter pålidelig dosimetri. FFC's mangeårige ekspertise inden for strålingsbeskyttelse og og centrets referencelaboratorium for radionuklidemetrologi skal danne grundlag for yderligere kundskaber og forskellige nukleare målemetoder.

Aktiviteterne inden for radionuklidemetrologi omfatter nye netværk, som kan yde støtte til nuklear sikkerhed og fødevarer-, kemi- og miljø sikkerhed (detektering af spor af radioaktivitet og typebestemmelse). Tiltagene skal koncentrerer om referencerammer for radionuklidemetrologi og overvågning af lave strålingsniveauer.

Medicinske anvendelser af nuklearforskning

FFC's nuklearanlæg og ekspertise inden for området har ført til forskellige nukleartechnologier, som er af betydning for medicinske anvendelser. Det gælder bl.a. forskning i produktion af nye isotoper, opstilling af kliniske referencematerialer og støtte til diagnose- og terapiværktøjer. FFC vil styrke samordningen af sådanne aktiviteter i hele Europa via netværk med universiteter, nukleare forskningsfaciliteter, forskningscentre, europæiske lægesammenslutninger og den farmaceutiske industri.

ÆNDRET FORSLAG

Sammen med industrien og F&U-institutionerne vil FFC medvirke til analyse og evaluering af en række sikkerhedskarakteristika ved de forskellige typer af energiproduktionssystemer, som i dag udforskes i flere lande.

Overvågning af strålingsniveauer og metrologi

Forskning i, hvordan man kan beskytte borgerne og miljøet mod virkningerne af ioniserende bestråling, forudsætter pålidelig dosimetri. FFC's mangeårige ekspertise inden for strålingsbeskyttelse og metrologi vil blive yderligere rettet mod dette emne.

Arbejdet med radionuklidemetrologi vil fokusere på referencemålinger og udvikling af internationale standarder for referencemålinger af radioaktivitet. Desuden vil der blive udført arbejde til støtte for nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol, strålingsovervågning i henhold til traktaten og måling af ultralave strålingsdoser.

FFC's ekspertise inden for detektering af spor af radioaktivitet og typebestemmelse vil blive udviklet yderligere i forbindelse med miljøbeskyttelsesarbejdet.

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitet	Beløb (mio. EUR)
Forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol med nukleart materiale	213
Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning	102
Nødvendigt personale til overvågning af afviklingen af forældede FFC-anlæg	15
I alt	330 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Hvoraf ca. 6 % kan tildeles til sonderende forskning og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater og til teknologioverførsel.

⁽²⁾ Denne total omfatter FFC's budgetbidrag, når centeret deltager i indirekte aktioner.

Aktivitet	Beløb (mio. EUR)
Forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol med nukleart materiale	186
Sikkerhed i de forskellige typer af reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og metrologi	89
Nødvendigt personale til overvågning af afviklingen af forældede FFC-anlæg	15
I alt	290 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Hvoraf ca. 6 % kan tildeles til sonderende forskning og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater og til teknologioverførsel.

⁽²⁾ Denne total omfatter FFC's budgetbidrag, når centeret deltager i indirekte aktioner.

BILAG III

SÆRLIGE REGLER FOR PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

1. Kommissionen udfører efter høring af FFC's Styrelsesråd de direkte aktioner på grundlag af de videnskabelige målsætninger og det videnskabelige indhold i bilag I. Aktiviteterne i forbindelse med denne aktion udføres af Det Fælles Forskningscenters (FFC's) relevante institutter.

2. Når FFC udfører sine aktiviteter, skal det, når det er muligt og hensigtsmæssigt, deltage i eller oprette netværk med offentlige og private laboratorier i medlemsstaterne eller med europæiske forskningskonsortier til støtte for den politiske beslutningsproces i Europa. Der lægges især vægt på samarbejde med industrien, navnlig de små og mellemstore virksomheder. Forskningsinstitutter i tredjelande kan også deltage i projekter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 6 og i givet fald i aftaler om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande. Der vil blive lagt særligt vægt på samarbejde mellem forskningslaboratorier og forskningsinstitutter i kandidatlandene, de øst- og centraleuropæiske lande og det tidligere Sovjetunionen.

Centret vil også udnytte egnede mekanismer for løbende at identificere kundernes og brugernes ønsker og behov og inddrage dem i arbejdet på de pågældende områder.

3. Den viden, som opnås i kraft af projekternes gennemførelse, viderefremmes af FFC selv (under iagttagelse af eventuelle begrænsninger, der skyldes fortrolighedshensyn).

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Ledsageforanstaltningerne omfatter:

- tilrettelæggelse af besøg for FFC-medarbejdere på nationale laboratorier, industrilaboratorier og universiteter
 - foranstaltninger til fremme af unge forskeres mobilitet, navnlig fra kandidatlandene
 - særlige uddannelsestiltag med fokus på EU's nukleare ekspertise og sikkerhedskultur
 - tilrettelæggelse af besøg for gæsteforskere og udstationerede eksperter, navnlig fra kandidatlandene, på FFC's institutter
 - systematisk udveksling af oplysninger, bl.a. ved tilrettelæggelse af videnskabelige seminarer, workshops og kollokvier og ved udgivelse af videnskabelige publikationer
 - uafhængig videnskabelig og strategisk evaluering af projekternes og programmernes resultater.
-

Forslag til Rådets direktiv om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest

(2002/C 181 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 51 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 1. februar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

staltninger for bekæmpelse af sygdommen i henhold til direktivets artikel 15.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(7) Der bør vedtages foranstaltninger for kontrol af flytning af svin og svineprodukter fra områder, hvor der er fastsat restriktioner i anledning af et udbrud af afrikansk svinepest. Disse foranstaltninger bør svare til dem, der på EF-plan er fastsat for bekæmpelse af andre svinesygdomme, såsom smitsom blæreudslæt hos svin og klassisk svinepest.

under henvisning til Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin⁽¹⁾, særlig artikel 15, og artikel 24, stk. 1,

(8) Navnlig bør Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽²⁾ anvendes som model ved fastlæggelsen af specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest. Foranstaltningerne bør dog tilpasses på grund af forskellene mellem de to sygdomme, og der bør navnlig tages hensyn til inkubationstiden for afrikansk svinepest og det forhold, at denne sygdom kan overføres af vektorer.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(9) Der bør indføres en procedure for et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

(1) De generelle foranstaltninger i direktiv 92/119/EØF har til formål at forhindre yderligere spredning af visse dyresygdomme, som har stor økonomisk betydning, og navnlig at kontrollere flytningen af dyr og produkter, der kan sprede infektionen.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

(2) Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE) er det tekniske referenceorgan for dyresundhed, som er anerkendt af Verdenshandelsorganisationen. OIE har opstillet en liste over epizootier, som har stor økonomisk betydning (liste A).

Artikel 1

Emne

(3) Det er nødvendigt og på sin plads, at direktiv 92/119/EØF gælder for alle de epizootier, der står på liste A, bortset fra dem, som der allerede er fastsat specifikke bestemmelser for på EF-plan.

Ved dette direktiv fastsættes EF-minimumsforanstaltningerne for bekæmpelse af afrikansk svinepest. Ved direktivet udelukkes Teschener syge fra den gruppe sygdomme, som de generelle bekæmpelsesforanstaltninger i direktiv 92/119/EØF gælder for.

(4) Teschener syge er ikke længere opført på liste A. Denne sygdom bør derfor udgå af listen i bilag I til direktiv 92/119/EØF.

Artikel 2

Definitioner

(5) Afrikansk svinepest er en sygdom af stor økonomisk betydning, som er opført på liste A, og som forekommer i nogle begrænsede områder i EF. Der bør derfor fastsættes EF-foranstaltninger til bekæmpelse af denne sygdom.

Ved anvendelsen af dette direktiv gælder følgende definitioner:

(6) Afrikansk svinepest bør optages på listen i bilag I til direktiv 92/119/EØF, og der bør fastsættes specifikke foran-

a) svin: alle dyr af familien Suidae, herunder vildtlevende svin

b) vildtlevende svin: svin, der ikke holdes eller opdrættes på en bedrift

⁽¹⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

- c) bedrift: en landbrugsvirksomhed eller anden virksomhed på en medlemsstats område, hvor der permanent eller midlertidigt opdrættes eller holdes svin, bortset fra slagterier, transportmidler og indhegnede områder, hvor vildtlevende svin holdes og kan jages; disse indhegnede områder skal have en sådan størrelse og struktur, at foranstaltningerne i artikel 5, stk. 1, ikke finder anvendelse
- d) diagnostisk manual: den diagnostiske manual, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3
- e) svin, der mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus: svin eller svinekroppe med kliniske symptomer eller post mortem-læsioner eller reaktioner på laboratorieprøver udført i henhold til den diagnostiske manual, som viser, at der muligvis er tale om afrikansk svinepest
- f) tilfælde af afrikansk svinepest eller svin, der er inficeret med afrikansk svinepest: svin eller svinekroppe
- hos hvilke der officielt er bekræftet kliniske symptomer på afrikansk svinepest eller post mortem-læsioner som følge heraf, eller
- hos hvilke sygdommen er blevet officielt bekræftet efter en laboratorie-undersøgelse udført i henhold til den diagnostiske manual
- g) udbrud af afrikansk svinepest: bedrift, hvor et eller flere tilfælde af afrikansk svinepest er blevet påvist
- h) primærudbrud: udbrud efter artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 82/894/EØF ⁽¹⁾
- i) inficeret område: område i en medlemsstat, hvor der efter bekræftelse af et eller flere tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin er indført udryddelsesforanstaltninger i henhold til artikel 15 eller 16
- j) primært tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin: tilfælde af afrikansk svinepest, der påvises hos vildtlevende svin i et område, hvor der ikke er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 15 eller 16
- k) kontaktbedrift: bedrift, hvor afrikansk svinepest kan være blevet introduceret som følge af beliggenheden eller via personer, svin, køretøjer eller andet
- l) ejer: juridisk eller fysisk person, der ejer svinene eller har til opgave at holde disse dyr mod eller uden vederlag
- m) myndigheder: myndigheder efter artikel 2, Nr. 6, i Rådets direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾
- n) embedsdyrlæge: dyrlæge udpeget af medlemsstatens myndigheder
- o) forarbejdning: en af de behandlinger af højrisikostoffer, der er fastsat i artikel 3 i Rådets direktiv 90/667/EØF ⁽³⁾, udført på en sådan måde, at enhver spredning af afrikansk svinepestvirus undgås
- p) aflivning: aflivning af svin efter artikel 2, Nr. 6, i Rådets direktiv 93/119/EØF ⁽⁴⁾
- q) slagtning: slagtning af svin efter artikel 2, Nr. 7, i direktiv 93/119/EØF
- r) vektorer: flåter af arten *Ornithodoros erraticus*.

Artikel 3

Anmeldelse af afrikansk svinepest

1. Medlemsstaterne sørger for, at tilstedeværelse af eller mistanke om tilstedeværelse af afrikansk svinepest straks anmeldes til myndighederne.

2. Uden at dette berører de eksisterende EF-bestemmelser om anmeldelse af udbrud af dyresygdomme, skal den medlemsstat, på hvis område der bekræftes afrikansk svinepest:

a) anmelde sygdommen og i henhold til bilag I informere Kommissionen og de øvrige medlemsstater om:

— udbrud af afrikansk svinepest, der er bekræftet på bedrifter

— tilfælde af afrikansk svinepest, der er bekræftet på et slagteri eller et transportmiddel

— primært tilfælde af afrikansk svinepest, der er bekræftet hos vildtlevende svin

— resultaterne af den epidemiologiske undersøgelse i henhold til artikel 8

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2000/556/EF (EFT L 235 af 19.9.2000, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

⁽³⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51. Senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

⁽⁴⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21.

- b) give Kommissionen og de øvrige medlemsstater oplysninger om yderligere tilfælde, der bekræftes hos vildtlevende svin i et område, som er inficeret med afrikansk svinepest, i henhold til artikel 16, stk. 3, litra a), og stk. 4.

Artikel 4

Foranstaltninger i tilfælde, hvor der er mistanke om afrikansk svinepest på en bedrift

1. Hvis et eller flere svin på en bedrift mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus, sørger medlemsstaterne for, at myndighederne straks iværksætter officielle undersøgelser for at bekræfte eller udelukke tilstedeværelsen af denne sygdom efter procedurene i den diagnostiske manual.

Når en embedsdyrlæge aflægger besøg på bedriften, skal der også foretages kontrol af registret og af de mærker til identifikation af svin, som er omhandlet i artikel 4 og 5 i Rådets direktiv 92/102/EØF ⁽¹⁾.

2. Når myndighederne finder, at tilstedeværelsen af afrikansk svinepest på en bedrift ikke kan udelukkes, sørger de for, at bedriften sættes under officielt tilsyn, og navnlig:

- a) at der foretages en optælling af alle kategorier af svin på bedriften og opstilles en liste over antallet af svin i hver kategori, der allerede er syge, døde eller mistænkes for at være inficeret; listen skal ajourføres for at tage hensyn til svin, der er født, og svin, der er døde, i den periode, hvor der foreligger mistanke; listen skal fremlægges efter anmodning herom og kan kontrolleres ved hvert besøg
- b) at alle bedriftens svin holdes i deres stalde eller lukkes inde andetsteds, hvor de kan isoleres
- c) at flytning af svin til og fra bedriften forbydes. Myndighederne kan om nødvendigt udvide forbuddet mod flytning fra bedriften, så det også kommer til at omfatte andre dyrearter, og kræve anvendelse af de relevante foranstaltninger til udryddelse af gnavere eller insekter
- d) at flytning af svinekroppe fra bedriften forbydes, medmindre der foreligger tilladelse fra myndighederne
- e) at flytning fra bedriften af kød, produkter, sæd, æg eller embryoner fra svin, foder, redskaber, materialer eller affald, der kan overføre afrikansk svinepest, forbydes, medmindre der foreligger tilladelse fra myndighederne; kød, produkter, sæd, æg eller embryoner må ikke flyttes fra bedriften med henblik på samhandel inden for EF
- f) at personer kun kan få adgang til eller forlade bedriften med skriftlig tilladelse fra myndighederne

- g) at køretøjer kun kan køre til eller fra bedriften med skriftlig tilladelse fra myndighederne

- h) at der anvendes passende desinfektionsmidler ved indgange til og udgange fra svinestaldene og selve bedriften; personer, der skal ind på eller forlader svinebedrifter, skal træffe de relevante hygiejneforanstaltninger, der er nødvendige for at mindske risikoen for spredning af afrikansk svinepestvirus. Desuden skal alle transportmidler omhyggeligt desinficeres, inden de forlader bedriften

- i) at der foretages en epidemiologisk undersøgelse i henhold til artikel 8.

3. Hvis den epidemiologiske situation gør det påkrævet, kan myndighederne:

- a) anvende foranstaltningerne i artikel 5, stk. 1, på den i stk. 2 nævnte bedrift; myndighederne kan dog, hvis de mener, at forholdene tillader det, begrænse anvendelsen af disse foranstaltninger til de svin, der mistænkes for at være inficeret eller kontamineret med afrikansk svinepestvirus, og til den del af bedriften, hvor de holdes, hvis disse svin er blevet opstaldet, holdt og fodret fuldstændig særskilt fra de andre svin på bedriften. Under alle omstændigheder skal der tages et tilstrækkeligt antal prøver fra svinene, når de aflives, så tilstedeværelsen af afrikansk svinepestvirus kan bekræftes eller udelukkes, i overensstemmelse med den diagnostiske manual

- b) oprette en midlertidigt kontrolzone omkring den i stk. 2 nævnte bedrift; nogle af eller alle de i stk. 1 eller 2 nævnte foranstaltninger skal anvendes på svinebedrifterne i denne zone.

4. Foranstaltninger, der er iværksat efter stk. 2, ophæves først, når tilstedeværelsen af afrikansk svinepest er officielt udelukket.

Artikel 5

Foranstaltninger i tilfælde, hvor der bekræftes afrikansk svinepest på en bedrift

1. I tilfælde, hvor der officielt bekræftes afrikansk svinepest på en bedrift, sørger medlemsstaterne for, at myndighederne ud over de i artikel 4, stk. 2, nævnte foranstaltninger foreskriver:

- a) at alle svin på bedriften omgående aflives under officielt tilsyn og på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af afrikansk svinepestvirus under transport eller aflivning undgås

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- b) at der i henhold til den diagnostiske manual tages et tilstrækkeligt antal prøver fra svinene, når de aflives, således at det kan fastslås, hvordan afrikansk svinepestvirus er blevet introduceret på bedriften, og hvor længe dette virus kan være forekommet på bedriften, inden sygdommen blev anmeldt
- c) at kroppene af døde eller aflivede svin forarbejdes under officielt tilsyn
- d) at kød fra svin, der er slagtet fra det tidspunkt, hvor sygdommen sandsynligvis er blevet introduceret på bedriften, til det tidspunkt, hvor der iværksættes officielle foranstaltninger, så vidt muligt spores og forarbejdes under officielt tilsyn
- e) at sæd, æg eller embryoner fra svin, som er indsamlet på bedriften fra det tidspunkt, hvor sygdommen sandsynligvis er blevet introduceret på bedriften, til det tidspunkt, hvor der iværksættes officielle foranstaltninger, spores og destrueres under officielt tilsyn på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af afrikansk svinepestvirus undgås
- f) at alle stoffer og alt affald, som kan være kontamineret, såsom foder, underkastes en behandling, som sikrer, at afrikansk svinepestvirus uskadeliggøres; alle engangsmaterialer, der kan være kontamineret, og navnlig dem, der anvendes til aflivninger, destrueres; disse foranstaltninger anvendes i overensstemmelse med embedsdyrlægens instrukser
- g) at svinestaldene, de køretøjer, der har været anvendt til transport af svinene eller svine kroppene, og udstyr, strøelse, gødning og gylle, som kan være kontamineret, henholdsvis rengøres og desinficeres eller behandles i henhold til artikel 12, efter at svinene er fjernet
- h) at den laboratorieprocedure, der er fastsat i den diagnostiske manual til identifikation af genotypen, anvendes på isolatet af afrikansk svinepestvirus, hvis der forekommer et primærudbrud af sygdommen
- i) at der foretages en epidemiologisk undersøgelse i henhold til artikel 8.

2. I tilfælde, hvor et udbrud er blevet bekræftet i et laboratorium, en zoologisk have, en dyrepark eller et indhegnet område, hvor der holdes svin til videnskabelige formål eller med henblik på bevarelse af arter eller bevarelse af sjældne racer, kan den pågældende medlemsstat beslutte at fravige bestemmelserne i stk. 1, litra a) og e), hvis dette ikke bringer EF's grundlæggende interesser i fare.

Kommissionen underrettes straks om en sådan beslutning.

Kommissionen tager i alle tilfælde snarest muligt situationen op til undersøgelse sammen med den pågældende medlemsstat og i Den Stående Veterinærkomité. Om nødvendigt vedtages der

foranstaltninger til at forhindre sygdommens spredning efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 6

Foranstaltninger i tilfælde, hvor der bekræftes afrikansk svinepest på bedrifter, som består af flere produktionsenheder

1. Når der bekræftes afrikansk svinepest på bedrifter, som består af to eller flere adskilte produktionsenheder, og for at opfedningen af svinene kan afsluttes, kan myndighederne beslutte at fravige bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), for så vidt angår sunde svineproduktionsenheder på en inficeret bedrift, såfremt der foreligger en bekræftelse fra embedsdyrlægen af, at disse produktionsenheders struktur, størrelse og afstand og den virksomhed, der foregår der, er af en sådan art, at produktionsenhederne med hensyn til opstaldning, pasning og fodring er klart adskilt fra de øvrige, således at virusset ikke kan spredes fra den ene produktionsenhed til den anden.

2. Hvis der gøres brug af undtagelsen i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for gennemførelsen heraf på baggrund af de dyresundhedsmæssige garantier, der kan gives.

3. Medlemsstater, som gør brug af denne undtagelse, underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen tager i alle tilfælde snarest muligt situationen op til undersøgelse sammen med den pågældende medlemsstat og i Den Stående Veterinærkomité. Om nødvendigt vedtages der foranstaltninger til at forhindre sygdommens spredning efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 7

Foranstaltninger på kontaktbedrifter

1. Bedrifter betragtes som kontaktbedrifter, hvis embedsdyrlægen finder eller på grundlag af den epidemiologiske undersøgelse i henhold til artikel 8 mener, at afrikansk svinepest kan være introduceret fra andre bedrifter til den i artikel 4 eller artikel 5 nævnte bedrift eller fra sidstnævnte bedrift til andre bedrifter.

Bestemmelserne i artikel 4 anvendes på disse bedrifter, indtil tilstedeværelsen af afrikansk svinepest er officielt udelukket.

2. Myndighederne anvender bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, på de i stk. 1 nævnte kontaktbedrifter, hvis den epidemiologiske situation gør det påkrævet.

I henhold til den diagnostiske manual tages der et tilstrækkeligt antal prøver fra svinene, når de aflives, til at bekræfte eller udelukke tilstedeværelsen af afrikansk svinepestvirus på disse bedrifter.

Artikel 8

Epidemiologisk undersøgelse

Medlemsstaterne sørger for, at den epidemiologiske undersøgelse i forbindelse med mistænkte tilfælde eller udbrud af afrikansk svinepest gennemføres på grundlag af spørgeskemaer, der er opstillet som led i de i artikel 21 nævnte beredskabsplaner.

Denne undersøgelse skal mindst vedrøre:

- a) den periode, hvori der kan være forekommet afrikansk svinepestvirus på bedriften, inden der blev foretaget anmeldelse af eller forelå mistanke om sygdommen
- b) den mulige kilde til afrikansk svinepest på bedriften og identifikation af andre bedrifter med svin, som kan være blevet inficeret eller kontamineret fra samme kilde
- c) personer, køretøjer, svin, svinekroppe, sæd, vektorer, kød eller materiale, som kan have overført virusset til eller fra de pågældende bedrifter.

Hvis resultaterne af denne undersøgelse tyder på, at afrikansk svinepest kan have bredt sig fra eller til bedrifter i andre medlemsstater, skal Kommissionen og de pågældende medlemsstater omgående underrettes.

Artikel 9

Oprettelse af iagttagelsesdistrikter og overvågningsområder

1. Så snart diagnosen afrikansk svinepest er blevet officielt bekræftet hos svin på en bedrift, opretter myndighederne et iagttagelsesdistrikt med en radius på mindst tre km omkring udbruddet, som indgår i et overvågningsområde med en radius på mindst ti km.

De i artikel 10 og 11 nævnte foranstaltninger skal anvendes i de respektive områder.

2. Ved oprettelsen af distrikterne/områderne skal myndighederne tage hensyn til:

- a) resultaterne af den epidemiologiske undersøgelse i henhold til artikel 8
- b) de geografiske forhold, særlig naturlige eller kunstige grænser
- c) andre bedrifters beliggenhed og nærhed
- d) mønstrene, når det gælder flytninger af og handel med svin, samt adgang til slagterier og faciliteter til forarbejdning af kroppe

e) de faciliteter og det personale, der er til rådighed til at kontrollere eventuelle flytninger af svin inden for distrikterne/områderne, navnlig hvis de svin, der skal aflives, skal flyttes fra oprindelsesbedriften.

3. Hvis distriktet/området omfatter dele af flere medlemsstaters område, samarbejder de berørte medlemsstaters myndigheder om oprettelsen af distriktet/området.

4. Myndighederne træffer alle de nødvendige forholdsregler, herunder opsætning af iøjnefaldende skilte og advarsler og benyttelse af medierne, såsom presse og fjernsyn, for at sikre, at alle i iagttagelsesdistriktet og overvågningsområdet er fuldt ud opmærksomme på de gældende restriktioner i henhold til artikel 10 og 11, og træffer de nødvendige foranstaltninger til håndhævelse af disse forholdsregler.

Artikel 10

Foranstaltninger i iagttagelsesdistriktet

1. Medlemsstaterne sørger for, at følgende foranstaltninger anvendes i iagttagelsesdistriktet:

- a) der foretages snarest muligt en tælling af alle bedrifter; senest syv dage efter oprettelsen af iagttagelsesdistriktet skal en embedsdyrlæge aflægge besøg på disse bedrifter for at foretage en klinisk undersøgelse af svinene og kontrollere registret og de mærker til identifikation af svin, der er nævnt i artikel 4 og 5 i direktiv 92/102/EØF
- b) flytning og transport af svin ad offentlig eller privat vej, bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje, forbydes, medmindre myndighederne giver tilladelse hertil for at muliggøre de i litra f) nævnte flytninger. Forbuddet omfatter ikke transport af svin i transit ad landevej eller pr. jernbane uden aflæsning eller ophold undervejs. Efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure, kan der endvidere gøres undtagelse for slagtesvin, som bringes ind i iagttagelsesdistriktet udefra for at blive ført til et slagteri i distriktet til omgående slagtning
- c) lastvogne og andre køretøjer og udstyr, der anvendes til transport af svin eller andre husdyr, eller materiale, som kan være kontamineret (såsom kroppe, foder, gødning og gylle), skal rengøres, desinficeres og behandles snarest muligt efter kontamination i henhold til bestemmelserne og procedurerne i artikel 12. Lastvogne eller andre køretøjer, der har været benyttet i forbindelse med transporten af svin, må ikke forlade distriktet, før de er blevet rengjort og desinficeret og derefter inspiceret og godkendt af myndighederne

- d) ingen andre husdyr må føres ind på eller flyttes fra en bedrift uden myndighedernes tilladelse
- e) alle døde eller syge svin på en bedrift skal straks anmeldes til myndighederne, som foretager de relevante undersøgelser efter procedurerne i den diagnostiske manual
- f) svin må tidligst flyttes fra den bedrift, hvor de holdes, 40 dage efter afslutningen af den foreløbige rengøring og desinfektion af den inficerede bedrift. Efter 40 dage kan myndighederne, hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, tillade, at svin fjernes fra bedriften for at blive transporteret direkte til:
- et slagteri, som er udpeget af myndighederne, og som helst skal ligge i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, til omgående slagtning
 - en forarbejdningsvirksomhed eller et egnet sted, hvor svinene omgående aflives og kroppene forarbejdes under officielt tilsyn
 - under særlige omstændigheder til et andet sted i iagttagelsesdistriktet. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter straks Kommissionen herom i Den Stående Veterinærkomité
- g) sæd, æg eller embryoner fra svin må ikke flyttes fra bedrifterne i iagttagelsesdistriktet
- h) personer, der skal ind på eller forlader svinebedrifter, skal træffe de relevante hygiejneforanstaltninger, der er nødvendige for at mindske risikoen for spredning af afrikansk svinepestvirus.
2. Hvis forbuddene efter stk. 1 opretholdes i mere end 40 dage på grund af yderligere sygdomsudbrud, og der derved opstår dyrevelfærdsproblemer eller andre problemer med at holde svinene, kan myndighederne, hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, efter begrundet anmodning herom fra ejeren tillade, at svin flyttes fra en bedrift i iagttagelsesdistriktet for at blive transporteret direkte til:
- a) et slagteri, som er udpeget af myndighederne, og som helst skal ligge i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, til omgående slagtning
- b) en forarbejdningsvirksomhed eller et egnet sted, hvor svinene omgående aflives og kroppene forarbejdes under officielt tilsyn
- c) under særlige omstændigheder til et andet sted i iagttagelsesdistriktet. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter straks Kommissionen herom i Den Stående Veterinærkomité.
3. Når der henvises til dette stykke, kan myndighederne tillade fjernelse af svin fra den pågældende bedrift på betingelse af:
- a) at en embedsdyrlæge har foretaget en klinisk undersøgelse af svinene på bedriften og navnlig af dem, der skal flyttes, herunder måling af kropstemperaturen i overensstemmelse med de procedurer, som er fastlagt i den diagnostiske manual, og en kontrol af registret og de mærker til identifikation af svin, der er nævnt i artikel 4 og 5 i direktiv 92/102/EØF
- b) at der ved kontrollerne og undersøgelserne ikke er fundet nogen tegn på afrikansk svinepest, og at bestemmelserne i direktiv 92/102/EØF er overholdt
- c) at svinene transporteres i køretøjer, der er plomberet af myndighederne
- d) at køretøjet og det udstyr, der er blevet anvendt ved transporten af svinene, straks rengøres og desinficeres efter transporten i henhold til artikel 12
- e) at der, hvis svinene skal slagtes eller aflives, i henhold til den diagnostiske manual tages et tilstrækkeligt antal prøver fra svinene, således at tilstedeværelsen af afrikansk svinepestvirus på disse bedrifter kan bekræftes eller udelukkes
- f) hvis svinene skal transporteres til et slagteri:
- skal de myndigheder, der er ansvarlige for slagteriet, underrettes om, at der vil blive sendt dyr til slagteriet, og underrette myndighederne på afsendelsesstedet om deres ankomst
 - skal disse svin ved ankomsten til slagteriet holdes og slagtes adskilt fra andre svin
 - skal myndighederne ved undersøgelsen før og efter slagtning på det udpegede slagteri tage eventuelle tegn på tilstedeværelse af afrikansk svinepest i betragtning
 - skal det ferske kød fra disse svin enten forarbejdes eller mærkes med det særlige mærke, der er nævnt i artikel 5a i Rådets direktiv 72/461/EØF ⁽¹⁾, og derefter behandles i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i Rådets direktiv 80/215/EØF ⁽²⁾. Dette skal foregå på en virksomhed, der er udpeget af myndighederne. For at kødet kan sendes til den nævnte virksomhed, skal sendingen plomberes inden afsendelsen og være plomberet under hele transporten.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 24. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT L 47 af 21.2.1980, s. 4. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

4. Foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet opretholdes mindst indtil:

- a) de inficerede bedrifter er rengjort og desinficeret
- b) svinene på samtlige bedrifter har undergået klinisk undersøgelse og laboratorieundersøgelser i henhold til den diagnostiske manual til påvisning af eventuel tilstedeværelse af afrikansk svinepestvirus.

De i litra b) nævnte undersøgelser må først finde sted 45 dage efter afslutningen af den foreløbige rengøring og desinfektion på de inficerede bedrifter.

Artikel 11

Foranstaltninger i overvågningsområdet

1. Medlemsstaterne sørger for, at følgende foranstaltninger anvendes i overvågningsområdet:

- a) der foretages en tælling af alle svinebedrifter
- b) flytning og transport af svin ad offentlig eller privat vej, bortset fra bedrifternes interne forbindelsesveje, forbydes, medmindre myndighederne giver tilladelse hertil. Forbuddet omfatter ikke transport af svin i transit ad landevej eller pr. jernbane uden aflæsning eller ophold undervejs eller slagtesvin, som bringes ind i området udefra for at blive ført til et slagteri i området til omgående slagtning
- c) lastvogne og andre køretøjer og udstyr, der anvendes til transport af svin eller andre husdyr, eller materiale, som kan være kontamineret (såsom kroppe, foder, gødning og gylle), skal rengøres, desinficeres og behandles snarest muligt efter kontamination i henhold til bestemmelserne og procedurerne i artikel 12. Lastvogne eller andre køretøjer, der er blevet anvendt til transport af svin, må ikke forlade området, før de er blevet rengjort og desinficeret
- d) ingen andre husdyr må føres ind på eller flyttes fra en bedrift i de første syv dage efter overvågningsområdets oprettelse uden myndighedernes tilladelse
- e) alle døde eller syge svin på en bedrift skal straks anmeldes til myndighederne, som foretager de relevante undersøgelser efter procedurerne i den diagnostiske manual
- f) svin må tidligst flyttes fra den bedrift, hvor de holdes, 30 dage efter afslutningen af den foreløbige rengøring og desinfektion af den inficerede bedrift. Efter 30 dage kan myndighederne, hvis betingelserne i artikel 10, stk. 3, er opfyldt, tillade, at svin fjernes fra bedriften for at blive transporteret direkte til:

— et slagteri, som er udpeget af myndighederne, og som helst skal ligge i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, til omgående slagtning

— en forarbejdningsvirksomhed eller et egnet sted, hvor svinene omgående aflives og kroppene forarbejdes under officielt tilsyn

— under særlige omstændigheder til et andet sted i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter straks Kommissionen herom i Den Stående Veterinærkomité

hvis svinene skal transporteres til et slagteri, kan der dog efter begrundet anmodning fra en medlemsstat tillades undtagelser fra artikel 10, stk. 3, litra e) og litra f), fjerde led, efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure, navnlig med hensyn til mærkningen af kødet fra disse svin og kødets efterfølgende anvendelse og de behandlede produkters destination

g) sæd, æg eller embryoner fra svin må ikke flyttes fra bedrifterne i overvågningsområdet

h) personer, der skal ind på eller forlader svinebedrifter, skal træffe de relevante hygiejneforanstaltninger, der er nødvendige for at mindske risikoen for spredning af afrikansk svinepestvirus.

2. Hvis forbuddene efter stk. 1 opretholdes i mere end 40 dage på grund af yderligere udbrud af sygdommen, og der derved opstår dyrevelfærdsproblemer eller andre problemer med at holde svinene, kan myndighederne, hvis betingelserne i artikel 10, stk. 3, er opfyldt, efter begrundet anmodning herom fra ejeren tillade, at svin flyttes fra en bedrift i overvågningsområdet for at blive transporteret direkte til:

a) et slagteri, som er udpeget af myndighederne, og som helst skal ligge i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet, til omgående slagtning

b) en forarbejdningsvirksomhed eller et egnet sted, hvor svinene omgående aflives og kroppene forarbejdes under officielt tilsyn

c) under særlige omstændigheder til et andet sted i iagttagelsesdistriktet eller overvågningsområdet. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter straks Kommissionen herom i Den Stående Veterinærkomité.

3. Foranstaltningerne i overvågningsområdet opretholdes mindst indtil:

- a) de inficerede bedrifter er rengjort og desinficeret
- b) svinene på samtlige bedrifter har undergået klinisk undersøgelse og om nødvendigt laboratorieundersøgelse i henhold til den diagnostiske manual til påvisning af eventuel tilstedeværelse af afrikansk svinepestvirus.

De i litra b) nævnte undersøgelser må først finde sted 40 dage efter afslutningen af den foreløbige rengøring og desinfektion på de inficerede bedrifter.

Artikel 12

Rengøring og desinfektion

Medlemsstaterne sørger for:

- a) at de anvendte desinfektionsmidler og koncentrationen heraf er officielt godkendt af myndighederne
- b) at rengøring og desinfektion foretages under officielt tilsyn i henhold til:
 - embedsdyrlægens instrukser og
 - principperne og procedurerne for rengøring, desinfektion og behandling i bilag II.

Artikel 13

Genindsættelse af svinebesætninger efter sygdomsudbrud

1. Genindsættelse af svin på de i artikel 5 nævnte bedrifter må tidligst finde sted 40 dage efter, at rengøring og desinfektion i henhold til artikel 12 er afsluttet.

2. Der skal ved genindsættelse af svin tages hensyn til produktionstypen på den pågældende bedrift, og genindsættelsen skal finde sted efter en af procedurerne i stk. 3 og 4.

3. Når der er tale om bedrifter, hvor sygdommens forekomst ikke har været forbundet med vektorer, gælder følgende procedure:

- a) For frilandsbedrifters vedkommende skal genindsættelsen af svin indledes med indsættelse af kontrolsvin, der er blevet kontrolleret for tilstedeværelse af antistoffer mod afrikansk svinepestvirus med negativt resultat eller kommer fra bedrifter, som ikke er undergivet restriktioner, der er forbundet med afrikansk svinepest. Kontrolsvinene anbringes rundt omkring på den inficerede bedrift i overensstemmelse med myndighedernes krav og kontrolleres for tilstedeværelse af antistoffer i henhold til den diagnostiske manual 45 dage senere. Ingen svin må flyttes fra bedriften,

før de negative resultater af den serologiske undersøgelse foreligger. Hvis ingen af svinene har udviklet antistoffer mod afrikansk svinepestvirus, kan der genindsættes en hel besætning.

- b) For alle andre opdrætsformer skal genindsættelsen af svin enten finde sted i henhold til litra a) eller ved genindsættelse af en helt ny besætning under forudsætning af:

— at alle svinene ankommer inden for en periode på tyve dage og kommer fra bedrifter, som ikke er undergivet restriktioner, der er forbundet med afrikansk svinepest

— at der foretages en serologisk undersøgelse af svinene i den genopbyggede besætning i henhold til den diagnostiske manual. Prøvetagning med henblik på denne undersøgelse må tidligst finde sted 45 dage efter, at de sidste svin er ankommet

— at ingen svin flyttes fra bedriften, før de negative resultater af den serologiske undersøgelse foreligger.

4. Når der er tale om bedrifter, hvor sygdommens forekomst har været forbundet med vektorer, må genindsættelse først finde sted efter mindst 6 år, medmindre særlige foranstaltninger, som kan udrydde vektoren fra de lokaliteter og steder, hvor svinene skal holdes eller kan komme i kontakt med vektoren, er blevet gennemført med godt resultat under officielt tilsyn. Derpå finder foranstaltningerne i henhold til stk. 3, litra a), anvendelse.

Ud over anvendelsen af disse foranstaltninger må der dog ikke flyttes svin fra den pågældende bedrift efter fuld genindsættelse, før der er udført yderligere serologiske undersøgelser for afrikansk svinepest med negative resultater på prøver, som er indsamlet fra svinene på bedriften tidligst 60 dage efter fuld genindsættelse i henhold til den diagnostiske manual.

5. Når sygdommens forekomst ikke har været forbundet med vektorer, kan myndighederne dog, hvis der er gået mere end 6 måneder, siden rengøring og desinfektion på bedriften blev afsluttet, tillade en undtagelse fra bestemmelserne i stk. 3 under hensyntagen til den epidemiologiske situation.

Artikel 14

Foranstaltninger i tilfælde, hvor der er mistanke om eller bekræftes afrikansk svinepest på et slagteri eller et transportmiddel

1. Hvis der er mistanke om afrikansk svinepest på et slagteri eller et transportmiddel, sørger medlemsstaterne for, at myndighederne straks iværksætter officielle undersøgelser for at bekræfte eller udelukke sygdommens tilstedeværelse efter procedurerne i den diagnostiske manual.

2. Hvis der konstateres et tilfælde af afrikansk svinepest på et slagteri eller et transportmiddel, sørger myndighederne for:

- a) at alle modtagelige dyr på slagteriet eller transportmidlet straks aflives
- b) at kroppe, slagteaffald og affald af dyr, der kan være inficeret og kontamineret, forarbejdes under officielt tilsyn
- c) at bygninger og udstyr, herunder køretøjer, rengøres og desinficeres under embedsdyrlægens tilsyn i henhold til artikel 12
- d) at der foretages en epidemiologisk undersøgelse som omhandlet i artikel 8
- e) at den laboratorieprocedure, der er fastsat i den diagnostiske manual, anvendes på isolatet af afrikansk svinepestvirus til bestemmelse af virussets genotype
- f) at foranstaltningerne i henhold til artikel 7 anvendes på den bedrift, som de inficerede svin eller svinekroppe kommer fra, og på de andre kontaktbedrifter. Medmindre andet fremgår af den epidemiologiske undersøgelse, anvendes foranstaltningerne i henhold til artikel 5, stk. 1, på de inficerede svins eller svinekroppes oprindelsesbedrift
- g) at ingen dyr går til slagtning eller transporteres på ny, før der mindst er gået 24 timer, efter at der er foretaget rengøring og desinfektion i henhold til artikel 12.

Artikel 15

Foranstaltninger i tilfælde, hvor der er mistanke om eller bekræftes afrikansk svinepest hos vildtlevende svin

1. Så snart myndighederne i en medlemsstat har fået oplysning om, at vildtlevende svin mistænkes for at være inficeret, træffer de alle relevante foranstaltninger til at bekræfte eller udelukke sygdommens tilstedeværelse ved at underrette svineejere og jægere og ved bl.a. gennem laboratorieprøver at undersøge alle vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde.

2. Så snart et primært tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin er blevet bekræftet, skal myndighederne i en medlemsstat for at reducere sygdommens spredning omgående:

- a) oprette en ekspertgruppe bestående af dyrlæger, jægere, biologer med speciale i vildtlevende dyr og epidemiologer. Ekspertgruppen skal bistå myndighederne med:
 - at undersøge den epidemiologiske situation og afgrænse et inficeret område i henhold til artikel 16, stk. 3, litra b),

- at fastsætte passende foranstaltninger, der skal anvendes i det inficerede område ud over foranstaltningerne i henhold til litra b) og c); disse foranstaltninger kan omfatte suspension af jagt og forbud mod fodring af vildtlevende svin

- at opstille den udryddelsesplan, som skal forelægges for Kommissionen i henhold til artikel 16

- at foretage revisioner for at kontrollere effektiviteten af de foranstaltninger, der er vedtaget til udryddelse af afrikansk svinepest i det inficerede område

b) sætte svinebedrifterne i det afgrænsede inficerede område under officielt tilsyn og navnlig give instruks om:

- at der skal foretages en officiel tælling af alle kategorier af svin på samtlige bedrifter; tællingen skal holdes ajour af ejeren. Oplysningerne ifølge tællingen skal fremlægges efter anmodning herom og kan kontrolleres ved hvert besøg. Når det gælder frilandsbedrifter, kan den første tælling dog foretages på grundlag af et skøn

- at alle svin på bedriften holdes i deres stalde eller på et andet sted, hvor de kan isoleres fra vildtlevende svin. Vildtlevende svin må ikke have adgang til materiale, der siden kan komme i kontakt med bedriftens svin

- at svin ikke må føres ind på eller bort fra bedrifterne, medmindre myndighederne har givet tilladelse hertil under hensyntagen til den epidemiologiske situation

- at der skal anvendes passende desinfektionsmidler ved svinestaldenes og selve bedriftens ind- og udgange

- at alle personer, der kommer i kontakt med vildtlevende svin, skal anvende passende hygiejneforanstaltninger for at mindske risikoen for spredning af afrikansk svinepestvirus

- at alle døde eller syge svin på bedriften med symptomer på afrikansk svinepest skal undersøges for afrikansk svinepest

- at der hverken må bringes dele af vildtlevende svin, som er nedskudt eller fundet døde, eller materiale eller udstyr, som kan være kontamineret med afrikansk svinepestvirus, ind på en svinebedrift

- at svin og sæd, embryoner eller æg fra svin ikke må flyttes fra det inficerede område med henblik på samhandelen inden for EF

c) sørge for, at alle vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde i det afgrænsede inficerede område, inspiceres af en embedsdyrlæge og undersøges for afrikansk svinepest i henhold til den diagnostiske manual. Kroppene af alle dyr, der er fundet positive, skal forarbejdes under officielt tilsyn. Hvis testningen for afrikansk svinepest giver negative resultater, anvender medlemsstaterne foranstaltningerne i artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 92/45/EØF⁽¹⁾. Dele, der ikke er bestemt til konsum, forarbejdes under officielt tilsyn

d) sørge for, at den laboratorieprocedure, der er fastsat i den diagnostiske manual, anvendes på isolatet af afrikansk svinepestvirus til bestemmelse af virussets genotype.

3. Hvis der er forekommet et tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i et område i en medlemsstat, som ligger tæt på en anden medlemsstats område, samarbejder de pågældende medlemsstater om at indføre foranstaltninger til bekæmpelse af sygdommen.

Artikel 16

Planer for udryddelse af afrikansk svinepest i en population af vildtlevende svin

1. Uden at dette berører foranstaltningerne i artikel 15, forelægger medlemsstaterne senest 90 dage efter bekræftelsen af et primærudbrud af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin Kommissionen en skriftlig plan for de foranstaltninger, som er truffet for at udrydde sygdommen i det område, der er afgrænset som inficeret, og de foranstaltninger, der anvendes på bedrifterne i dette område.

Kommissionen gennemgår planen for at fastslå, om den gør det muligt at opfylde det tilstræbte mål. Planen, om nødvendigt med ændringer, godkendes efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure.

Planen kan senere ændres eller suppleres for at tage hensyn til situationens udvikling.

Hvis disse ændringer vedrører afgrænsningen af det inficerede område, sørger medlemsstaterne for, at Kommissionen og de øvrige medlemsstater straks underrettes om ændringerne.

Hvis ændringerne vedrører andre bestemmelser i planen, tilsender medlemsstaterne Kommissionen den ændrede plan til gennemgang og godkendelse efter den i artikel 24, stk. 2, nævnte procedure.

2. Når foranstaltningerne i den i stk. 1 nævnte plan er blevet godkendt, afløser de de indledende foranstaltninger i henhold til artikel 15 på en dato, som fastsættes ved godkendelsen.

3. Den i stk. 1 nævnte plan skal indeholde oplysninger om:

a) resultaterne af de epidemiologiske undersøgelser og kontrollerne i henhold til artikel 15 og sygdommens geografiske udbredelse

b) afgrænsningen af det inficerede område på den pågældende medlemsstats område. Ved afgrænsningen af det inficerede område tager myndighederne følgende i betragtning:

— resultaterne af de epidemiologiske undersøgelser og sygdommens geografiske udbredelse

— populationen af vildtlevende svin i området

— eventuelle væsentlige naturlige eller menneskeskabte hindringer for vildtlevende svins færden

c) etableringen af et nært samarbejde mellem biologer, jægere, jagtorganisationer, vildtforvaltninger og veterinærtjenester (dyresundhed og folkesundhed)

d) den oplysningskampagne, der skal informere jægerne om de foranstaltninger, de skal træffe som led i udryddelsesplanen

e) den særlige indsats, der er gjort for at bestemme infektionens omfang i populationen af vildtlevende svin, ved undersøgelse af vildtlevende svin, som er nedskudt af jægere eller fundet døde, og ved laboratorieprøver, herunder aldersstratificerede epidemiologiske undersøgelser

f) de krav, som jægerne skal opfylde for at undgå, at sygdommen breder sig

g) den metode, der anvendes til at fjerne vildtlevende svin, som er fundet døde eller er nedskudt, og som skal være baseret på:

— forarbejdning under officielt tilsyn eller

— inspektion foretaget af en embedsdyrlæge og laboratorieprøver i henhold til den diagnostiske manual. Kroppene af alle dyr, der er fundet positive, skal forarbejdes under officielt tilsyn. Hvis testningen for afrikansk svinepest giver negative resultater, anvender medlemsstaterne foranstaltningerne i artikel 11, stk. 2, i direktiv 92/45/EØF. Dele, der ikke er bestemt til konsum, forarbejdes under officielt tilsyn

h) den epidemiologiske undersøgelse, der udføres på alle vildtlevende svin, som er nedskudt eller fundet døde. I forbindelse med denne undersøgelse skal der udfyldes et spørgeskema med oplysninger om:

— det geografiske område, hvor dyret er fundet dødt eller er nedskudt

— den dato, hvor dyret blev fundet dødt eller blev nedskudt

— den person, der har fundet eller skudt dyret

⁽¹⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 35. Senest ændret ved direktiv 97/79/EF (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).

- dyrets køn og alder
 - symptomer inden nedskydningen, hvis dyret er blevet skudt
 - kroppens tilstand, hvis dyret er fundet dødt
 - laboratorieresultaterne
- i) overvågningsprogrammer og forebyggende foranstaltninger, der gælder for bedrifter, som ligger i det afgrænsede inficerede område og om nødvendigt i omkringliggende områder, herunder transport og flytning af dyr inden for og til og fra området; disse foranstaltninger skal mindst omfatte forbud mod flytning af svin og sæd, embryoner eller æg fra svin fra det inficerede område med henblik på samhandelen inden for EF
- j) andre kriterier, der gælder for ophævelse af de iværksatte foranstaltninger
- k) den myndighed, som det påhviler at føre tilsyn med og koordinere de afdelinger, der er ansvarlige for planens gennemførelse
- l) det informationssystem, der er indført, for at den ekspertgruppe, som er udpeget i henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), regelmæssigt kan gennemgå resultaterne af udryddelsesplanen
- m) de foranstaltninger til overvågning af sygdommen, som skal indføres efter udløbet af en periode på mindst tolv måneder efter det sidste bekræftede tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i det afgrænsede inficerede område; disse overvågningsforanstaltninger skal opretholdes i mindst tolv måneder og skal mindst omfatte de allerede indførte foranstaltninger i henhold til litra e), g) og h).
4. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal hver sjette måned have tilsendt en rapport om den epidemiologiske situation i det afgrænsede område og resultaterne af udryddelsesplanen.

Der kan efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure, vedtages nærmere bestemmelser om de oplysninger, som medlemsstaterne skal give om dette emne.

Artikel 17

Foranstaltninger til at forhindre spredning af afrikansk svinepestvirus via vektorer

1. Hvis der er mulighed for eller mistanke om tilstedeværelse af vektorer på en bedrift, hvor der er bekræftet afrikansk svinepest, sørger myndighederne for:

- a) at den inficerede bygning og dens omgivelser kontrolleres for tilstedeværelse af vektorer ved fysisk kontrol og om nødvendigt ved opsætning af fælder
- b) hvis tilstedeværelsen af vektorer bekræftes:
- at de relevante laboratorieprøver til bekræftelse eller udelukkelse af tilstedeværelsen af afrikansk svinepestvirus i vektorerne udføres
 - at der indføres yderligere relevante overvågnings- og kontrolforanstaltninger i området omkring bedriften
- c) hvis tilstedeværelsen af vektorer bekræftes, men det ikke er praktisk muligt at bekæmpe dem, at der ikke holdes svin på bedriften i mindst 6 år.
2. Den pågældende medlemsstat giver i Den Stående Veterinærkomité Kommissionen og de øvrige medlemsstater oplysninger om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.
3. Yderligere foranstaltninger til overvågning og bekæmpelse af vektorer og til forebyggelse af afrikansk svinepest kan vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Diagnostiske procedurer og krav til biosikkerhed

1. Medlemsstaterne sørger for:
- a) at diagnostiske procedurer, prøvetagning og laboratorieprøver til påvisning af tilstedeværelsen af afrikansk svinepest gennemføres i henhold til den diagnostiske manual
- b) at samordningen af normer og diagnosticeringsmetoder varetages af et nationalt laboratorium i overensstemmelse med bilag III.
2. De nationale laboratorier samarbejder med EF-reference-laboratoriet, der omhandles i bilag IV. Uden at dette berører bestemmelserne i Rådets beslutning 90/424/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 28, er laboratoriernes beføjelser og opgaver dem, der er beskrevet i nævnte bilag.
3. For at sikre ensartede procedurer for diagnosticering af afrikansk svinepest og en korrekt differentialdiagnose med klassisk svinepest foretages der senest seks måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse og efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure, en ændring af den diagnostiske manual for klassisk svinepest, som er vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 3, i direktiv 2001/89/EF, således at mindst følgende fastsættes:
- a) minimumskrav til kvalitetsnormer, som skal overholdes af laboratorier, der diagnosticerer afrikansk svinepest, og ved transport af prøver

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2001/572/EF (EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16).

- b) kriterier og procedurer, der skal følges ved udførelse af kliniske undersøgelser eller undersøgelser efter slagting for at bekræfte eller udelukke tilstedeværelse af afrikansk svinepest
- c) kriterier og procedurer, der skal følges ved indsamling af prøver fra levende svin eller svinekroppe til bekræftelse eller udelukkelse af afrikansk svinepest ved laboratorieundersøgelser, herunder metoder til udtagning af prøver til serologisk eller virologisk undersøgelse som led i anvendelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv
- d) laboratorieprøver, der skal anvendes til diagnosticering af afrikansk svinepest, herunder kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøverne
- e) laboriemetoder til gentybestemmelse af isolaterne af afrikansk svinepestvirus.

4. For at sikre de rette biosikkerhedsmæssige betingelser for beskyttelse af dyresundheden må afrikansk svinepestvirus, dets genom og antigener og vacciner som led i forskning, diagnosticering eller fremstilling kun håndteres eller anvendes på steder, i virksomheder eller laboratorier, der er godkendt af myndighederne.

Listen over godkendte steder, virksomheder eller laboratorier fremsendes til Kommissionen senest seks måneder efter den dato, der er fastsat i artikel 27, andet afsnit, og holdes ajour.

Artikel 19

Anvendelse, fremstilling og salg af vacciner mod afrikansk svinepest

Medlemsstaterne sørger for:

- a) at brug af afrikansk svinepestvaccine er forbudt
- b) at håndtering, fremstilling, opbevaring, levering, distribution eller salg af afrikansk svinepestvaccine på EF's område foregår under officiel kontrol.

Artikel 20

EF-kontrol

Sagkyndige fra Kommissionen kan i samarbejde med de berørte medlemsstaters myndigheder og i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv, foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i Kommissionens beslutning 98/139/EF⁽¹⁾.

Artikel 21

Beredskabsplaner

1. Hver medlemsstat opstiller en beredskabsplan med angivelse af, hvilke nationale foranstaltninger der skal iværksættes ved udbrud af afrikansk svinepest.

⁽¹⁾ EFT L 38 af 12.2.1998, s. 10.

Denne plan skal indeholde bestemmelser om adgang til faciliteter, udstyr, mandskab og materiel, der er påkrævet for hurtigt og effektivt at kunne udrydde sygdommen.

2. Ved opstilling af beredskabsplanen finder de kriterier og krav, der er fastsat i bilag VII til direktiv 2001/89/EF, tilsvarende anvendelse.

Disse kriterier og krav kan ændres eller suppleres efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure for at tage hensyn til afrikansk svinepests særlige karakter og de fremskridt, der er gjort med udviklingen af foranstaltninger til sygdomsbekæmpelse.

3. Kommissionen gennemgår planerne for at afgøre, om de gør det muligt at opfylde det tilstræbte mål, og foreslår den pågældende medlemsstat eventuelle nødvendige ændringer, navnlig for at sikre, at planerne er forenelige med andre medlemsstaters planer.

Planerne godkendes, om nødvendigt med ændringer, efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure.

Om nødvendigt ændres eller suppleres planerne senere efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure for at tage hensyn til situationens udvikling. Under alle omstændigheder ajourfører hver enkelt medlemsstat planen hvert femte år og forelægger den for Kommissionen til godkendelse efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 22

Centre for sygdomsbekæmpelse og ekspertgrupper

For at det sikres, at de foranstaltninger, der er nødvendige for hurtigt at udrydde afrikansk svinepest, samordnes fuldt ud, finder bestemmelserne i artikel 23 i direktiv 2001/89/EF tilsvarende anvendelse.

Artikel 23

Normal forskriftsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er oprettet ved afgørelse 68/361/EØF⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF⁽³⁾ omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7.

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF nævnte periode fastsættes til tre måneder.

⁽²⁾ EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 24***Fremskyndet forskriftsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er oprettet ved afgørelse 68/361/EØF.
2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7.

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF nævnte periode fastsættes til 15 dage.

*Artikel 25***Ændring af bilag I til direktiv 92/119/EØF**

I bilag I til direktiv 92/119/EØF ændres »Teschener syge« til »afrikansk svinepest«.

*Artikel 26***Ændringer af bilagene og vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser**

1. Bilagene til dette direktiv kan om nødvendigt ændres efter den procedure, der er nævnt i artikel 23, stk. 2.
2. Eventuelle nødvendige gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 23, stk. 2.

*Artikel 27***Gennemførelse i national ret**

Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nærværende direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 1. januar 2003. De i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 28***Overgangsbestemmelser**

Indtil dette direktiv anvendes, kan der vedtages overgangsbestemmelser om bekæmpelse af afrikansk svinepest efter den procedure, der er nævnt i artikel 23, stk. 2.

*Artikel 29***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 30***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

**ANMELDELSE AF SYGDOM OG YDERLIGERE EPIDEMIOLOGISKE OPLYSNINGER, SOM DEN MEDLEMS-
STAT, HVOR DER ER BEKRÆFTET AFRIKANSK SVINEPEST, SKAL AFGIVE**

- 1) Senest 24 timer efter bekræftelsen af et primærudbrud, primærtilfælde hos vildtlevende svin eller tilfælde på et slagteri eller transportmiddel meddeler den pågældende medlemsstat ved hjælp af systemet for anmeldelse af dyresygdomme, der er oprettet i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 82/894/EØF:
 - a) afsendelsesdatoen
 - b) afsendelsestidspunktet
 - c) medlemsstatens navn
 - d) sygdommens navn
 - e) udbruddets eller tilfældets nummer
 - f) den dato, hvor der opstod mistanke om afrikansk svinepest
 - g) bekræftelsesdatoen
 - h) de metoder, der blev anvendt til bekræftelse
 - i) om sygdommen er bekræftet hos vildtlevende svin eller hos svin på en bedrift, et slagteri eller et transportmiddel
 - j) det sted, hvor udbruddet eller tilfældet af afrikansk svinepest er blevet bekræftet
 - k) de foranstaltninger, der anvendes til bekæmpelse af sygdommen.
- 2) Når det gælder primærudbrud eller tilfælde på slagterier eller transportmidler, fremsender den pågældende medlemsstat foruden oplysningerne i punkt 1 følgende oplysninger:
 - a) antallet af modtagelige svin på udbrudsstedet eller på slagteriet eller transportmidlet
 - b) antallet af døde svin af hver kategori på bedriften, slagteriet eller transportmidlet
 - c) inden for hver kategori det antal svin, hos hvilke der er bekræftet afrikansk svinepest, og sygdommens morbiditet
 - d) antallet af svin, der er aflivet på udbrudsstedet eller på slagteriet eller transportmidlet
 - e) antallet af forarbejdede kroppe
 - f) når der er tale om et udbrud, udbruddets afstand til den nærmeste svinebedrift
 - g) hvis der er bekræftet afrikansk svinepest på et slagteri eller et transportmiddel, det sted, hvor de inficerede svins eller svinekroppes oprindelsesbedrift er beliggende.
- 3) Når det gælder sekundærudbrud, skal oplysningerne i henhold til punkt 1 og 2 fremsendes inden for de frister, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 82/894/EØF.
- 4) Den pågældende medlemsstat sørger for, at oplysningerne om udbrud eller tilfælde af afrikansk svinepest på en bedrift, et slagteri eller et transportmiddel i henhold til punkt 1, 2 og 3 snarest muligt følges op af en skriftlig rapport til Kommissionen og de øvrige medlemsstater, der mindst omfatter følgende:
 - a) den dato, hvor svinene på bedriften, slagteriet eller transportmidlet blev aflivet og kroppene forarbejdet
 - b) resultaterne af undersøgelserne af de prøver, der blev taget, da svinene blev aflivet

- c) hvis undtagelsesbestemmelsen i artikel 6, stk. 1, er blevet anvendt, antallet af svin, der er aflivet og forarbejdet, og antallet af svin, der senere skal slagtes, og den frist, der er sat for slagtingen
- d) oplysninger om sygdommens mulige oprindelse eller dens faktiske oprindelse, hvis den er konstateret
- e) oplysninger om det kontrolsystem, der er indført for at sikre, at foranstaltningerne for kontrol af flytninger af dyr i henhold til artikel 10 og 11 gennemføres effektivt
- f) når der er tale om et primærudbrud eller et tilfælde af afrikansk svinepest på et slagteri eller et transportmiddel, gentyper af det virus, der har forårsaget udbruddet eller tilfældet
- g) hvis svin er blevet aflivet på kontaktbedrifter eller bedrifter med svin, der mistænkes for at være inficeret med afrikansk svinepestvirus, oplysninger om:
 - datoen for aflivningen og antallet af svin i hver kategori, der er aflivet på hver bedrift
 - den epidemiologiske forbindelse mellem udbruddet eller tilfældet af afrikansk svinepest og hver enkelt kontaktbedrift eller andre forhold, der har givet anledning til mistanke om afrikansk svinepest på hver enkelt mistænkt bedrift
 - resultaterne af de laboratorieundersøgelser, der er foretaget af de prøver, som er taget fra svinene på bedrifterne ved aflivningen.

hvis der ikke er aflivet svin på kontaktbedrifter, skal grundene til denne beslutning oplyses.

BILAG II

PRINCIPPER OG PROCEDURER FOR RENGØRING OG DESINFEKTION

- 1) Generelle principper og procedurer:
 - a) rengøring og desinfektion og om nødvendigt foranstaltninger til tilintetgørelse af gnavere og insekter gennemføres under officielt tilsyn og efter embedsdyrlægens instrukser
 - b) desinfektionsmidlerne og koncentrationerne heraf skal godkendes officielt af myndighederne for at sikre, at afrikansk svinepestvirus tilintetgøres
 - c) desinfektionsmidlernes effektivitet skal kontrolleres inden brug, da visse desinfektionsmidlers effektivitet mindskes ved længere tids opbevaring
 - d) valget af desinfektionsmidler og desinfektionsprocedurer træffes under hensyntagen til arten af de lokaler, køretøjer og genstande, der skal behandles
 - e) affedtningsmidler og desinfektionsmidler skal anvendes under forhold, der sikrer, at midlernes effektivitet ikke forringes. Navnlig skal tekniske parametre, som fabrikanten har angivet, såsom tryk, minimumstemperatur og påkrævet kontakttid, overholdes
 - f) uanset hvilket desinfektionsmiddel der anvendes, gælder følgende generelle regler:
 - strøelse og ekskrementer gennemvædes med desinfektionsmidlet
 - gulve, ramper og vægge vaskes og rengøres ved omhyggelig skrubning, efter at udstyr eller installationer, der ellers ville gøre rengøring og desinfektion mindre effektiv, om muligt er fjernet eller afmonteret
 - derpå anvendes desinfektionsmidlet på ny under overholdelse af den minimumskontakttid, som fabrikanten har angivet
 - g) når vaskningen foregår med væsker under tryk, må rekontamination af de allerede rengjorte dele undgås
 - h) der skal også foretages vaskning, desinfektion eller destruktion af udstyr, installationer, genstande eller aflukker, som kan være kontamineret

- i) efter desinfektionen må rekontamination undgås
 - j) rengøring og desinfektion i henhold til dette direktiv skal dokumenteres i bedriftsregistret eller kørselsbogen og, når der kræves officiel godkendelse, godkendes af den tilsynsførende embedsdyrlæge.
- 2) Særlige bestemmelser om rengøring og desinfektion af inficerede bedrifter:
- a) foreløbig rengøring og desinfektion:
 - under aflivningen af dyrene skal der træffes alle de nødvendige foranstaltninger til at undgå eller mest muligt mindske spredningen af afrikansk svinepestvirus. Disse foranstaltninger omfatter bl.a. installering af midlertidigt desinfektionsudstyr, anvendelse af beskyttelsesdragter og brusebade, dekontaminering af udstyr, instrumenter og faciliteter og afbrydelse af strømmen, der driver ventilationen
 - aflivede dyrs kroppe skal sprøjtes med desinfektionsmiddel
 - hvis kroppene skal fjernes fra bedriften med henblik på forarbejdning, skal der anvendes lukkede og tætte beholdere
 - så snart svinekroppene er blevet fjernet med henblik på forarbejdning, sprøjtes de dele af bedriften, hvor disse dyr har været opstaldet, og de dele af andre bygninger, gårdspladser m.v., som er blevet kontamineret under aflivning eller undersøgelse efter slagtning, med desinfektionsmidler, der er godkendt i henhold til artikel 12
 - væv eller blod fra slagtning eller undersøgelse efter slagtning eller alvorlig kontamination af bygninger, gårdspladser, redskaber m.v. indsamles omhyggeligt og bortskaffes sammen med kroppene
 - desinfektionsmidlet skal forblive på den behandlede overflade i mindst 24 timer
 - b) endelig rengøring og desinfektion:
 - gødning og brugt strøelse fjernes og behandles i henhold til punkt 3, litra a),
 - fedt og snavs fjernes fra alle overflader med et affedtningsmiddel, og overfladerne vaskes med vand
 - efter afvaskning med koldt vand sprøjtes der igen med desinfektionsmiddel
 - efter syv dages forløb behandles lokalerne med et affedtningsmiddel, skylles med vand, sprøjtes med et desinfektionsmiddel og skylles igen med vand.
- 3) Desinfektion af kontamineret strøelse, gødning og gylle:
- a) gødning og brugt strøelse opstakkes så den opvarmes, sprøjtes med et desinfektionsmiddel og henstår i mindst 42 dage eller destrueres ved brænding eller nedgravning
 - b) gylle bør oplagres i mindst 60 dage efter sidste tilsætning af inficeret materiale, medmindre myndighederne giver tilladelse til en kortere oplagringsperiode for gylle, som er blevet behandlet effektivt i overensstemmelse med embedsdyrlægens instrukser, så det sikres, at virusset tilintetgøres.
- 4) Når det gælder frilandsbedrifter, kan myndighederne dog uanset punkt 1 og 2 indføre særlige procedurer for rengøring og desinfektion under hensyntagen til bedriftstypen og klimaforholdene.
-

BILAG III

NATIONALE LABORATORIER FOR AFRIKANSK SVINEPEST OG DERES OPGAVER

1) De nationale laboratorier for afrikansk svinepest er følgende:

BELGIEN

Centre d'Etude et de Recherche Vétérinaires et Agrochimiques, 1180 Bruxelles

DANMARK

Statens veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave

TYSKLAND

Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Tübingen

GRÆKENLAND

Veterinary Institute of Infectious and parasitic diseases, 15310 Ag. Paraskevi

SPANIEN

Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos (Madrid)

FRANKRIG

AFSSA-Ploufragan, Zoopole des Côtes d'Armor, 22440 Ploufragan

IRLAND

Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15

ITALIEN

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, 06100 Perugia

LUXEMBOURG

Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 1020 Luxembourg

NEDERLANDENE

Instituut voor Veehouderij en Diergezondheid (ID-Lelystad), 8200 AB Lelystad

ØSTRIG

Bundesanstalt für Veterinärmedizinische Untersuchungen in Mödling, Robert-Koch-Gasse 17, 2340 Mödling

PORTUGAL

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, 1500 Lisboa

FINLAND

Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos, 00231 Helsinki

SVERIGE

Statens veterinärmedicinska anstalt, 75189 Uppsala

DET FORENEDE KONGERIGE

Institute for Animal Health, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF

2) De nationale laboratorier for afrikansk svinepest er ansvarlige for at sikre, at laboratorieprøverne i hver enkelt medlemsstat til påvisning af afrikansk svinepest og bestemmelsen af virusisolaters gentyper udføres i henhold til den diagnostiske manual. Med henblik herpå kan de træffe særlige aftaler med EF-referencelaboratoriet eller med andre nationale laboratorier.

- 3) Det nationale laboratorium for afrikansk svinepest i hver enkelt medlemsstat er ansvarlig for koordineringen af normer og diagnostiske metoder på de enkelte laboratorier for diagnosticering af afrikansk svinepest i medlemsstaten. Med henblik herpå:
- kan de levere diagnostiske reagenser til de enkelte laboratorier
 - skal de kontrollere kvaliteten af alle diagnostiske reagenser, der anvendes i medlemsstaten
 - skal de med mellemrum tilrettelægge sammenlignende undersøgelser
 - skal de opbevare isolater af afrikansk svinepestvirus fra bekræftede tilfælde og udbrud i medlemsstaten.

BILAG IV

EF-REFERENCELABORATORIET FOR AFRIKANSK SVINEPEST

- EF-referencelaboratoriet for afrikansk svinepest er: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spanien.
- EF-referencelaboratoriet for afrikansk svinepest har følgende opgaver og funktioner:
 - i samråd med Kommissionen at koordinere metoderne til diagnosticering af afrikansk svinepest i medlemsstaterne, især ved:
 - at opbevare og udlevere cellekulturer til anvendelse ved diagnosticering
 - at typebestemme, opbevare og udlevere stammer af afrikansk svinepestvirus med henblik på serologiske prøver og fremstilling af antisera
 - at udlevere referencesera, konjugerede sera og andre referencereagenser til de nationale laboratorier med henblik på standardisering af de prøver og reagenser, der anvendes i de enkelte medlemsstater
 - at etablere og vedligeholde en samling af afrikansk svinepestvirus
 - med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser af diagnosticeringsprocedurer på EF-plan
 - at indsamle og sammenligne data og oplysninger om de anvendte diagnosticeringsmetoder og resultaterne af de udførte prøver
 - at karakterisere virusisolater ved hjælp af de mest avancerede metoder for at opnå større viden om afrikansk svinepests epizootiologi
 - at holde sig løbende underrettet om udviklingen i hele verden, hvad angår overvågning og forebyggelse af afrikansk svinepest og sygdommens epizootiologi
 - at opretholde en ekspertise i afrikansk svinepestvirus og andre relevante virusser, så der kan foretages en hurtig differentialdiagnosticering
 - at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efteruddanne eller omskole eksperter i laboratoriediagnostik med henblik på harmonisering af diagnosticeringsmetoderne
 - at have uddannet personale klar til nødsituationer inden for EF
 - at drive forskning og så vidt muligt koordinere forskning, der tager sigte på at forbedre bekæmpelsen af afrikansk svinepest.
- EF-referencelaboratorierne for klassisk svinepest og afrikansk svinepest tilrettelægger deres aktiviteter på en sådan måde, at der sikres en hensigtsmæssig koordination af de sammenlignende undersøgelser, som tilrettelægges på EF-plan med henblik på diagnosticeringen af disse to sygdomme.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådet direktiv om markedsadgang for havnetjenester ⁽¹⁾

(2002/C 181 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 101 endelig udg. — 2001/0047(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 19. februar 2002)

⁽¹⁾ EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 290.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med traktatens artikel 49 er at fjerne restriktioner for frihed til at levere tjenesteydelser i Fællesskabet; i henhold til traktatens artikel 51 skal dette ske inden for rammerne af den fælles transportpolitik.

(1) Formålet med traktatens artikel 49 er at fjerne restriktioner for frihed til at levere tjenesteydelser i Fællesskabet; i henhold til traktatens artikel 51 skal dette ske inden for rammerne af den fælles transportpolitik, under overholdelse af, bl.a., traktatens miljøbeskyttelsesbestemmelser.

(2) Hvad angår søtransporttjenesteydelser som sådan, er dette mål nået ved Rådets forordning (EØS) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlads) ⁽²⁾.

Uændret

(3) Tjenesteydelser i havne er af afgørende betydning for, at søtransport kan fungere, da de yder et afgørende bidrag til effektiv udnyttelse af infrastrukturen for søtransport.

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3573/90 (EFT L 353 af 17.12.1990, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

- (4) I sin grøn bog om søhavne og skibsfartsinfrastruktur i december 1997 ⁽¹⁾ nævnte Kommissionen, at den havde til hensigt at foreslå en regelramme med henblik på at skabe adgang til havnetjenestemarkedet i fællesskabshavne med international trafik. Havnetjenester bør i denne forbindelse defineres som tjenesteydelser af kommerciel værdi, som normalt leveres mod betaling i en havn.
- (5) Lettere adgang til tjenesteydelser i havne på fællesskabsniveau skulle kunne fjerne de restriktioner, der nu hindrer adgangen for leverandører af havnetjenester, forbedre kvaliteten af de tjenesteydelser, havnens brugere modtager, øge effektivitet og fleksibilitet, medvirke til at reducere omkostningerne og derved bidrage til at fremme nærsøfart og kombineret transport.
- (6) Hvis tilladelse i henhold til dette direktiv gives i form af en kontrakt, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/50/EØF ⁽²⁾, 93/36/EØF ⁽³⁾, 93/37/EØF ⁽⁴⁾ og 93/38/EØF ⁽⁵⁾, gælder disse direktiver. I påkommende tilfælde gælder direktiv 89/48/EØF ⁽⁶⁾, 92/51/EØF ⁽⁷⁾ og 1999/42/EF ⁽⁸⁾ om gensidig anerkendelse af erhvervs-mæssig og faglig uddannelse.
-
- ⁽¹⁾ KOM(97) 678 endelig af 10. december 1997.
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992 s. 1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med offentlige indkøb (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).
- ⁽⁴⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.1997).
- ⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84), senest ændret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 af 1.4.1998).
- ⁽⁶⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1989 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.
- ⁽⁷⁾ Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerung af direktiv 89/48/EØF.
- ⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (7) Forskellig national lovgivning og praksis har ført til forskelle i de anvendte procedurer og har skabt retlig usikkerhed vedrørende havnetjenesteleverandørernes rettigheder og de kompetente myndigheders pligter. Det er derfor i Fællesskabets interesse at skabe en EF-regelramme, som fastlægger grundbestemmelser om adgang til markedet for havnetjenester, rettigheder og forpligtelser for nuværende og fremtidige tjenesteleverandører, havnens forvaltningsorganer samt om procedurerne i forbindelse med tilladelser og udvælgelsesprocesser.
- (8) I henhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som fastsat i traktatens artikel 5, kan målene med den foreslåede handling, som er adgang til markedet for havnetjenester for enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af handlingens omfang, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Direktivet begrænser sig til det strengt nødvendige for at nå dette mål og går ikke herudover.
- (9) Fællesskabsretten om adgang til havnetjenester udelukker ikke anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser. Konkurrencebestemmelserne, er allerede blevet anvendt på havnetjenester og er navnlig relevante for monopolsituationer.
- (10) Medlemsstaterne kan med henblik på effektiv og sikker havneforvaltning kræve, at tjenesteleverandører indhenter tilladelse. Kriterierne for at udstede en sådan tilladelse skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. De skal offentliggøres.
- (11) Da havne består af begrænsede geografiske områder, kan markedsadgang sommetider komme til at stå overfor kapacitets-, og pladsproblemer samt trafikrelaterede sikkerhedsproblemer, hvad angår teknisk-nautiske tjenesteydelser. Det kan derfor i sådanne tilfælde være nødvendigt at begrænse antallet af godkendte leverandører af havnetjenester.
- (12) Kriterierne for enhver begrænsning skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. Når det drejer sig om lasthåndtering, må antallet af tjenesteydere for hver enkelt kategori lasthåndtering ikke begrænses til mindre end to fuldstændigt uafhængige leverandører, medmindre der er tale om usædvanlige omstændigheder.

ÆNDRET FORSLAG

- (8) I henhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som fastsat i traktatens artikel 5, kan målene med den foreslåede handling, som er adgang til markedet for havnetjenester for enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet og kan bedre gennemføres ved at fastsætte fælles principper for alle medlemsstaterne. Direktivet begrænser sig til det strengt nødvendige for at nå dette mål og går ikke herudover.
- (9) Fællesskabsretten om adgang til havnetjenester udelukker ikke anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser. Konkurrencebestemmelserne, herunder bestemmelserne vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, er allerede blevet anvendt på havnetjenester og er navnlig relevante for monopolsituationer.
- Uændret
- (11) Da havne består af begrænsede geografiske områder, kan markedsadgang sommetider komme til at stå overfor problemer forbundet med kapacitet, plads samt trafikrelateret sikkerhed. Det kan derfor og for at sikre havnens generelle effektivitet i sådanne tilfælde være nødvendigt at begrænse antallet af godkendte leverandører af havnetjenester under overholdelse af en tjenesteleverandørs eller havnens forvaltningsorgans forpligtelse til offentlig tjeneste samt af miljøbestemmelserne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(13) Tjenesteydere bør have ret til at beskæftige personale efter eget valg.

(13) Tjenesteydere bør have ret til at beskæftige personale efter eget valg. De skal overholde bestemmelserne om uddannelse, erhvervskompetence og arbejdsforhold.

(14) Hvis antallet af tjenesteydere er begrænset, skal de udvælges af den kompetente myndighed efter en gennemsigtig, objektiv, åben og retfærdig udvælgelsesprocedure med ikke-diskriminerende bestemmelser.

Uændret

(15) For at sikre, at beslutninger og procedureforanstaltninger i henhold til dette direktiv træffes i fuld åbenhed af neutrale organer, skal situationen for forvaltningsorganet i en havn, som selv leverer eller ønsker at levere havnetjenester, defineres. Det skal underkaste sig de samme betingelser og procedurer som andre tjenesteleverandører samtidig med, at det skal være i stand til at sikre havnens funktion. Beslutninger om at begrænse antallet af tjenesteleverandører og udvælgelse af disse leverandører skal derfor overlades til et neutralt organ, og havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteydere og mellem havnebrugere.

(16) Det er derfor nødvendigt at sikre, at der ikke er forskelsbehandling mellem havnens forvaltningsorgan og uafhængige operatører, og mellem forskellige navnes forvaltningsorganer.

(17) Økonomisk skal forvaltningsorganer i havne, der er omfattet af dette direktiv, og som også er leverandører af tjenesteydelser, være forpligtet til at føre adskilte regnskaber for henholdsvis deres funktion som forvaltningsorgan og deres funktion som leverandør af tjenester på konkurrencemæssige vilkår.

(18) Kommissionens direktiv nr. 2000/52/EF af 26. juli 2000 fastlægger for en række virksomheder forpligtelse til at føre adskilte regnskaber, idet denne bestemmelse kun gælder for virksomheder med en årlig omsætning for hvert af de to sidste år på over EUR 40 mio.

Med indførelse af friheden til at levere havnetjenester i Fællesskabet må det sikres, at princippet om adskilte regnskaber gælder for alle havne, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og at havnene pålægges gennemskuelighedsbestemmelser, der ikke er mindre strenge end bestemmelserne i Kommissionens direktiv nr. 2000/52/EF.

(19) Kravet om at føre regnskaber over havnetjenesteaktiviteter bør gælde for alle virksomheder, som er blevet udvalgt til at levere sådanne havneydelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (20) Selvservicering bør tillades og de kriterier, der fastsættes for selvserviceydere bør ikke være strengere end for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.
- (21) Tilladelser, der udstedes efter en udvælgelsesprocedure, skal være tidsbegrænsede. Når tilladelsens gyldighedsperiode fastsættes, er det rimeligt at tage hensyn til, om leverandøren har måttet investere i aktiver og, hvis dette er tilfældet, om disse aktiver er mobile. En sådan procedure skulle kunne medføre et rimeligt resultat, men der skal dog fastsættes en maksimumsgyldighedsperiode for en tilladelse.
- (22) Den nuværende situation i Fællesskabets havne, som omfatter mange forskellige tilladelser, udvælgelsesmetoder og gyldighedsperioder, kræver fastsættelse af klare overgangsperioder. Disse overgangsbestemmelser skal skelne mellem havne, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, og havne, hvor dette ikke er tilfælde.
- (23) Hvis antallet af tjenesteydere ikke er begrænset, er der ingen grund til at ændre de eksisterende tilladelser, men fremtidige tilladelser udstedes i henhold til direktivets bestemmelser.
- (24) I tilfælde, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, bør overgangsperioden skelne mellem tilladelser, der er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, og andre tilfælde; mellem situationer, hvor tjenesteyderen har foretaget betydelige investeringer, eller ikke har foretaget investeringer; og mellem situationer, hvor disse investeringer er mobile eller ikke. Under hensyntagen til retssikkerheden må man i disse tilfælde fastsætte maksimumstidsrum, og give de nationale myndigheder en betydelig margin til at tage tilstrækkeligt hensyn til de særlige forhold i de enkelte tilfælde.
- (25) Medlemsstaterne fastsætter, hvilke kompetente myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af dette direktiv.
- (26) Der skal foreligge procedurer til anke af de kompetente myndigheders beslutninger.
- (27) Medlemsstaterne skal sikre, et passende socialt beskyttelsesniveau for personalet i virksomheder, der leverer havnetjenester
- (20) Selvservicering bør tillades i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og de kriterier, der fastsættes for selvserviceydere bør være de samme som for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.
- (21) Tilladelser, der udstedes efter en udvælgelsesprocedure, skal være tidsbegrænsede. Når tilladelsens gyldighedsperiode fastsættes, er det rimeligt at tage hensyn til, om leverandøren har måttet investere i aktiver og, hvis dette er tilfældet, om disse aktiver er mobile.
- Uændret
- (27) Medlemsstaterne skal sikre, et passende socialt beskyttelsesniveau for personalet i virksomheder, der leverer havnetjenester og sikre, at et passende erhvervsfagligt niveau opretholdes, særlig hvis der skiftes tjenesteydere.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (28) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.
- (29) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser; Kommissionen agter navnlig fortsat at sikre overholdelsen af disse bestemmelser ved, om nødvendigt, at udøve alle de beføjelser, den har i henhold til traktatens artikel 86.
- (30) På grundlag af medlemsstaternes rapporter om anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen foretage en vurdering, om nødvendigt ledsaget af et forslag til revision af direktivet —

Uændret

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Formål**

EF-leverandører af havnetjenester har frihed til at levere havnetjenester i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Leverandører af havnetjenester har adgang til havneanlæg i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udøve deres aktiviteter.

1. EF-leverandører af havnetjenester har frihed til at levere havnetjenester i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Leverandører af havnetjenester har adgang til havneanlæg i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udøve deres aktiviteter.

2. Bestemmelserne i dette direktiv fastsætter, at frihed til at levere havnetjenester kan være med forbehold af havnens eller havnesystemets problemer forbundet med plads eller kapacitet eller søtrafikrelateret sikkerhed og med overholdelse af krav til sikkerhed, miljøbeskyttelse og forpligtelse til offentlig tjeneste.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Dette direktiv gælder for de havnetjenester, der er opført i bilaget, og som leveres til havnens brugere.

Uændret

1. Dette direktiv gælder for de havnetjenester, der er opført i bilaget, og som leveres til havnens brugere enten på havnens område eller på adgang ad vandvejen til og fra havnen eller havnesystemet.

2. Dette direktiv gælder for alle søhavn eller havnesystemer, der er beliggende på en medlemsstats territorium, og som er åbne for almindelig søhandelstrafik, forudsat at den pågældende havn i de seneste tre år mindst har håndteret 3 mio. tons eller 500 000 passagerbevægelser om året.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Hvis en havn når den i stykke 2 nævnte godstrafiktærskel uden at nå den tilsvarende passagerbevægelsestærskel, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører passagerer. Hvis passagerbevægelsestærsklen, men ikke godstrafiktærsklen, nås, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører gods. Kommissionen offentliggør til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne en liste over de i denne artikel nævnte havne. Listen skal første gang offentliggøres inden tre måneder efter direktivets ikrafttrædelse, og herefter én gang om året.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at leverandører af havnetjenester er etableret inden for Fællesskabets grænser, og at fartøjer, der udelukkende anvendes til havnetjenester, skal registreres i en medlemsstat og føre en medlemsstats flag.

Artikel 3

1. Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF, direktiv 93/36/EØF, direktiv 93/37/EØF og direktiv 93/38/EØF.

(2) Hvis et af de i stk. 1 nævnte direktiver gør udbud af tjenesteydelseskontrakter obligatorisk, finder artikel 8, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 13 i dette direktiv ikke anvendelse på tildeling af sådanne kontrakter.

3. Direktivet berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 89/48/EØF, 92/51/EØF og 99/42/EC om medlemsstaternes gensidige anerkendelse af erhvervsmæssig uddannelse.

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »Søhavn«: (i dette direktiv benævnt »havn«) et område bestående af landjord og vand, der er befæstet og udstyret på en sådan måde, at det, først og fremmest, tillader modtagelse af skibe, lastning og losning af skibe, oplagring af gods, modtagelse og levering af gods med transport via landjorden eller ad indre vandveje samt indskibning og udskibning af passagerer

ÆNDRET FORSLAG

3. Hvis en havn når den i stykke 2 nævnte godstrafiktærskel uden at nå den tilsvarende passagerbevægelsestærskel, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører passagerer. Hvis passagerbevægelsestærsklen, men ikke godstrafiktærsklen, nås, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører gods. Kommissionen offentliggør til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne en liste over de i denne artikel nævnte havne og havnesystemer. Listen skal første gang offentliggøres inden tre måneder efter direktivets ikrafttrædelse, og herefter én gang om året.

Uændret

(2) 2. Hvis et af de i stk. 1 nævnte direktiver gør udbud af tjenesteydelseskontrakter obligatorisk, finder artikel 8, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 13 i dette direktiv ikke anvendelse på tildeling af sådanne kontrakter. Medlemsstaterne kan dog indføre særlige forhold vedrørende deres havne, når sådanne kontrakter gives i udbud.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 2) »Havnesystem«: to eller flere havne som sammen betjener samme by eller byområde
- 3) »Havnemyndighed« eller »havnens forvaltningsorgan« (herefter benævnt »havnens forvaltningsorgan«): et organ som, eventuelt i forbindelse med andre aktiviteter, i henhold til nationale love eller administrative bestemmelser har til opgave at administrere og forvalte havneinfrastrukturene og at koordinere og kontrollere den virksomhed, der drives af forskellige operatører i den pågældende havn eller det pågældende havnesystem. Det kan bestå af flere separate organer eller være ansvarligt for mere end én havn
- 4) »Havnetjenester«: havnetjenester af kommerciel værdi, der normalt ydes mod betaling i en havn, og som er opført i bilaget.
- 5) »Leverandør af havnetjenester«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer, eller ønsker at levere, en eller flere kategorier havnetjenester.
- 6) »Forpligtelse til offentlig tjeneste«: en forpligtelse, som er vedtaget af en kompetent myndighed med henblik på at sikre tilstrækkelig levering af bestemte kategorier af havnetjenester.
- 7) »Selvservicering«: en situation, hvor en havnebruger selv leverer en eller flere kategorier af havnetjenester, og hvor der normalt ikke er nogen form for kontrakt med en tredjepart om levering af disse tjenesteydelser.
- 8) »Tilladelse«: enhver form for tilladelse, inklusive en kontrakt, som tillader en fysisk eller juridisk person at levere havnetjenester eller at udføre selvservicering.

- 2) »Havnesystem«: to eller flere havne i samme område og forvaltet af et enkelt forvaltningsorgan.

Uændret

- 7) »Selvservicering«: en situation, hvor en havnebruger med eget personale og udstyr selv leverer en eller flere kategorier af havnetjenester efter de i dette direktiv fastlagte kriterier, og hvor der normalt ikke er nogen form for kontrakt med en tredjepart om levering af disse tjenesteydelser.

Uændret

*Artikel 5***De kompetente myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af artikel 6, 7, 8, 10, 11, 12 og 19 i dette direktiv.

*Artikel 6***Tilladelse**

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en leverandør af havnetjenester indhenter forudgående tilladelse i henhold til betingelserne i stykke 2, 3, 4, og 5. Tilladelsen udstedes automatisk til tjenesteydere, der udvælges i henhold til artikel 8.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Kriterierne for den kompetente myndigheds udstedelse af tilladelser skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, objektive, relevante og proportionelle. Kriterierne må kun vedrøre leverandørens erhvervsmæssige kvalifikationer, vedkommendes sunde økonomiske situation og tilstrækkelig forsikring sikkerhed til søs eller installationers, udstyrs sikkerhed

Tilladelsen kan omfatte forpligtelse til offentlig tjeneste, hvad angår sikkerhed, regelmæssighed, kontinuitet og pris samt de betingelser, i henhold til hvilke tjenesten skal leveres.

3. Hvis de påkrævede erhvervsmæssige kvalifikationer omfatter specifikt lokalt kendskab eller erfaring med lokale forhold, skal den kompetente myndighed stille tilstrækkelig uddannelse til rådighed for ansøgende leverandører.

4. De i stk. 2 nævnte kriterier skal offentliggøres, og leverandører af havnetjenester skal forud informeres om proceduren for opnåelse af tilladelse. Dette krav gælder også for en tilladelse, der knytter levering af tjenesteydelser til investering i faste aktiver, som bliver havnens ejendom, når tilladelsen udløber.

5. En leverandør af havnetjenester, har ret til at ansætte personale efter eget valg til at udføre den tjenesteydelse, er omfattet af tilladelsen.

Artikel 7

Begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan kun begrænse antallet af leverandører af havnetjenester på grund af plads eller kapacitet eller, når det drejer sig om teknisk-nautiske tjenesteydelser søtrafikrelateret sikkerhed Den kompetente myndighed skal:

a) informere de interesserede parter om den kategori eller de kategorier af havnetjenester og den specifikke del af havnen, som restriktionerne gælder, samt grundene til disse restriktioner

b) tillade det efter forholdene størst mulige leverandører.

ÆNDRET FORSLAG

2. Kriterierne for den kompetente myndigheds udstedelse af tilladelser skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, objektive, relevante og proportionelle. Kriterierne må kun vedrøre

a) leverandørens erhvervsmæssige kvalifikationer, vedkommendes sunde økonomiske situation og tilstrækkelig forsikring

b) sikkerhed til søs eller havnens eller havneadgangens, dens installationers, udstyrs og personers sikkerhed

c) arbejdsforhold og sociale forhold, hvor dette er relevant

d) miljøkrav, hvor dette er relevant

e) havnens udviklingsplaner.

Uændret

5. En leverandør af havnetjenester, der udfører den tjenesteydelse, der er omfattet af tilladelsen, har ret til at ansætte personale efter eget valg hvis vedkommende opfylder de i stk. 2 fastsatte kriterier

Uændret

1. Medlemsstaterne kan kun begrænse antallet af leverandører af havnetjenester på grund af plads eller kapacitetsproblemer søtrafikrelateret sikkerhed eller på grund af miljøbestemmelser. Den kompetente myndighed skal:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Hvis der er plads- eller kapacitetsproblemer, og medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, hvad angår trafikvolumen og lastkategori, skal den kompetente myndighed tillade mindst to tjenesteleverandører for hver kategori last, og de skal være fuldstændigt uafhængige af hinanden.

3. Hvis den kompetente myndighed, der træffer beslutning om restriktioner, også er den pågældende havns forvaltningsorgan, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, over hvilken det har direkte eller indirekte kontrol, eller som det har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge den at træffe beslutning om, eller godkende en beslutning om restriktioner. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:

- a) levere havnetjenester af lignende art som de tjenester, der leveres af tjenesteleverandører i den pågældende havn, og
- b) have direkte eller indirekte kontrol over, eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

Artikel 8

Udvælgelsesprocedure

1. I tilfælde, hvor antallet af tjenesteleverandører er blevet begrænset i medfør af artikel 7, træffer de kompetente myndigheder de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gennemsigtig og objektiv udvælgelsesprocedure ved udbud eller en tilsvarende procedure baseret på proportionelle, ikke-diskriminerende og relevante kriterier.

2. De kompetente myndigheder offentliggør en opfordring til interesserede parter om at deltage i udvælgelsesprocessen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

I denne offentliggørelse kan der henvises til de kompetente myndigheders eller havnens eget web-sted eller, hvis et sådant ikke findes, til enhver anden passende måde, hvorpå de nødvendige oplysninger rettidigt kan stilles til rådighed for enhver person, der er interesseret i processen.

3. Den kompetente myndighed skal i offentliggørelsen anføre følgende:

- a) tilladelses udvælgelseskriterier, der definerer myndighedernes minimumskrav
- b) tildelingskriterier, der definerer de faktorer, som myndighederne lægger til grund for at vælge mellem de tilbud, der opfylder udvælgelseskriterierne

1. I tilfælde, hvor antallet af tjenesteleverandører er blevet begrænset af den kompetente myndighed i medfør af artikel 7, træffer denne de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gennemsigtig og objektiv udvælgelsesprocedure ved udbud eller en tilsvarende procedure baseret på proportionelle, ikke-diskriminerende og relevante kriterier.

Uændret

- a) tilladelseskriterier i henhold til artikel 6, stk. 2, samt udvælgelseskriterier, der definerer myndighedernes minimumskrav
- b) tildelingskriterier, der definerer de faktorer, som myndighederne lægger til grund for at vælge mellem de tilbud, der opfylder udvælgelseskriterierne

OPRINDELIGT FORSLAG

c) vilkårene, herunder de tjenesteydelseskrav, som kontrakten omfatter og eventuelle aktiver der stilles til rådighed for den udvalgte tilbudsgiver, samt de relevante betingelser og gældende bestemmelser

4. Der skal være en frist på mindst 52 dage mellem indkaldelse af bud og den seneste dato for modtagelse af bud.

5. Den information, den kompetente myndighed giver potentielle leverandører, skal indeholde alle de relevante oplysninger, denne sidder inde med.

6. Hvis den kompetente myndighed, der gennemfører udvælgelsesproceduren for en bestemt havn, også er forvaltningsorganet i denne havn, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, hvorover det har direkte eller indirekte kontrol eller har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge denne den pågældende udvælgelsesprocedure. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:

a) levere tjenester af lignende art som de tjenester, der leveres af tjenesteleverandøren i den pågældende havn

b) have direkte eller indirekte kontrol over eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

*Artikel 9***Varighed**

Leverandører af havnetjenester udvælges for en begrænset periode, som fastsættes efter følgende kriterier:

1. Hvis tjenesteleverandøren ikke foretager investeringer eller kun ubetydelige investeringer for at levere tjenester, er tilladelsens varighed på højst fem år.

2. Hvis tjenesteleverandøren foretager betydelige investeringer i

a) mobile aktiver, er tilladelsesperioden højst 10 år

b) faste aktiver, er tilladelsesperioden højst 25 år, uanset om ejerskabet hertil overgår til havnen.

ÆNDRET FORSLAG

c) vilkårene, herunder de tjenesteydelseskrav, som kontrakten omfatter og eventuelle infrastrukturer og udstyr der stilles til rådighed for den udvalgte tilbudsgiver, samt de relevante betingelser og gældende bestemmelser

d) sanktioner og bestemmelser om inddragelse af tilladelsen i tilfælde af overtrædelser

e) tilladelsens gyldighedsperiode.

Uændret

6. Hvis den kompetente myndighed, der gennemfører udvælgelsesproceduren for en specifik havnetjeneste for en bestemt havn, også er forvaltningsorganet i denne havn, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, hvorover det har direkte eller indirekte kontrol eller har interesser i, er eller ønsker at blive leverandør af samme eller en lignende tjeneste i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge denne den pågældende udvælgelsesprocedure. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 10***Regnskabsbestemmelser**

Den kompetente myndighed kræver, at de udvalgte tjenesteleverandører fører adskilte regnskaber for hver enkelt tjeneste. Opstilling af regnskaber skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper.

*Artikel 11***Selvservicering**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selvservicering kan udføres i henhold til dette direktiv.

2. Kriterierne for eventuel tilladelse til selvservicering må ikke være strengere end kriterierne for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.

(2) Kriterierne for eventuel tilladelse til selvservicering skal være de samme som kriterierne for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.

*Artikel 12***Havnens forvaltningsorgan**

1. Hvis havnens forvaltningsorgan leverer havnetjenester, skal det opfylde kriterierne i artikel 6 og adskille regnskaberne for hver af dets havnetjenesteaktiviteter fra regnskaberne fra dets andre aktiviteter. Opstilling af regnskaberne skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper for at sikre at:

- a) de interne regnskaber svarende til forskellige aktiviteter er adskilte
- b) alle omkostninger og indtægter posteres korrekt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede regnskabsprincipper
- c) de regnskabsprincipper som de adskilte regnskaber føres efter, klart kan identificeres.

2. Revisors rapport om årsregnskaberne skal vise, om der foreligger finansielle strømme mellem forvaltningsorganets havnetjenesteaktiviteter og dets andre aktiviteter. Revisors rapport opbevares af medlemsstaterne og stilles på anmodning til rådighed for Kommissionen.

3. Hvis det efter udvælgelsesproceduren i henhold til artikel 8 ikke har været muligt at finde en passende tjenesteleverandør til en specifik havnetjeneste, kan den kompetente myndighed i henhold til betingelserne i denne artikels stk. 1 forbeholde levering af denne havnetjeneste for havnens forvaltningsorgan i en periode på maksimalt fem år.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteleverandører. Det skal navnlig afholde sig fra at diskriminere til fordel for en virksomhed eller et organ, hvori det har interesser.

5. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til gennemskuelighedsdirektivets nr. 2000/52/EF.

*Artikel 13***Anker**

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver med legitime interesser har ret til at anke beslutninger eller individuelle foranstaltninger, der i henhold til dette direktiv er truffet af kompetente myndigheder eller havnens forvaltningsorgan.

2. Hvis en ansøgning om adgang til at levere havnetjenester i henhold til dette direktiv afslås, informeres ansøgeren eller ansøgerne om grundene til, at den eller de pågældende ikke har opnået tilladelse eller er blevet udvalgt. Sådanne grunde skal være objektive, ikke-diskriminerende, velbegrundede og dokumenterede. Ansøgeren skal have adgang til ankeprocedurer. Det skal være muligt at anke sagen for en national domstol eller en offentlig myndighed, der, hvad angår organisation, økonomisk grundlag, retsstruktur og beslutningstagning, er uafhængig af den kompetente myndighed eller den pågældende havns forvaltningsorgan, og som er uafhængig af enhver tjenesteleverandør.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ankeorganernes beslutninger kan underkastes retlig prøvelse.

*Artikel 14***Sikkerhed og miljøbeskyttelse**

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes og de af dem udpegede kompetente myndigheders rettigheder og forpligtelser hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.

*Artikel 15***Social beskyttelse**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres sociale lovgivning anvendes, uden at dette dog berører anvendelsen af dette direktiv, og med forbehold af EF-rettens øvrige bestemmelser.

Uændret

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres sociale lovgivning anvendes, uden at dette dog berører anvendelsen af dette direktiv, og med forbehold af EF-rettens øvrige bestemmelser. Sociale standarder må ikke være lavere end de standarder, der er fastsat ved den gældende fællesskabslovgivning.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 16

Uændret

Overgangsforanstaltninger

1. Hvis antallet af leverandører af havnetjenester i en havn ikke er begrænset som følge af plads- og kapacitetsproblemer eller hensynet af sikkerhed til søs, kan de eksisterende tilladelser forblive gyldige uden ændringer, indtil antallet bliver begrænset. Nye tilladelser skal overholde bestemmelserne i dette direktiv.

2. Hvis antallet af tjenesteleverandører i havn er begrænset, gælder bestemmelserne i litra a) til e).

- a) Hvis en eksisterende tilladelse er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure og ellers er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, kan tilladelsen forblive gyldig uden ændringer.
- b) Hvis en eksisterende tilladelse ikke er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, og hvis tjenesteleverandøren har foretaget ubetydelige eller ingen investeringer, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden to år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden fire år i alle andre tilfælde.
- c) Hvis en tjenesteleverandør med en eksisterende tilladelse har foretaget betydelig investeringer i mobile aktiver, gælder følgende:
 - i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af et offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 10 år
 - ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden tre år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden fem år i alle andre tilfælde.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse, og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i faste aktiver, gælder følgende:
- i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 25 år
 - ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden fem år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden otte år i alle andre tilfælde
- e) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i mobile og faste aktiver, gælder litra d).

*Artikel 17***Kompensation**

En udvalgt tjenesteleverandør betaler, hvor dette er passende, kompensation for de faste aktiver, vedkommende overtager. Den kompetente myndighed kan fastsætte værdien heraf forud for udvælgelsesproceduren.

*Artikel 17***Rapport og revision**

Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre år efter gennemførelsesdatoen.

På grundlag af medlemsstaternes rapporter foretager Kommissionen en vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet, om nødvendigt ledsaget af forslag til revision.

*Artikel 18***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at overholde dette direktiv senest et år efter datoen for dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 18

Uændret

Artikel 19

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ledsages af en sådan henvisning ved offentliggørelsen. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19**Artikel 20*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Uændret

*Artikel 20**Artikel 21***Adressater**

Uændret

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

LISTE OVER HAVNETJENESTER, DER OMFATTES AF DETTE DIREKTIV

1. Tekniske-nautiske tjenesteydelser

Uændret

a) Lodsning

b) Bugsering

c) Fortøjning

2. Lasthåndtering, herunder

a) Lastning og losning

b) Stevedoring, stuvning, omladning og anden transport på terminalens område

Uændret

c) Opbevaring, deponering og oplagring, afhængigt af lastkategori

d) Konsolidering af last

3. Passagerservice (inklusive indskibning og udskibning)

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om søtransport mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Folkerepublikken Kina på den anden side

(2002/C 181 E/08)

KOM(2002) 97 endelig udg. — 2002/0048(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. februar 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Teksten til aftalen er knyttet til denne beslutning.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammen med den første sætning i første afsnit i artikel 300, stk. 2, og første afsnit i artikel 300, stk. 3,

Artikel 2

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Rådets formand bemyndiges hermed til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med henblik på at udtrykke Fællesskabets samtykke til at være bundet deraf.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 3

Det Europæiske Fællesskab burde godkende aftalen om søtransport mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side, og Folkerepublikken Kina på den anden side —

Formanden for Rådet foranstalter på Fællesskabets vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2 i aftalen.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om søtransport mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Folkerepublikken Kina på den anden side godkendes hermed på Fællesskabets vegne.

Artikel 4

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG

UDKAST TIL AFTALE OM SØTRANSPORT MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMS-
STATER PÅ DEN ENESIDE OG FOLKEREPUBLIKKEN KINA PÅ DEN ANDENSIDE

KONGERIGET BELGIEN,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE, STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

som er parter i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, i det følgende benævnt »Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater«, og

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

på den ene side, og

FOLKEREPUBLIKKEN KINA

i det følgende benævnt »Kina«,

på den anden side,

SOM TAGER HENSYN TIL aftalen om handel og økonomisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Folkerepublikken Kina fra maj 1985,

SOM TAGER HENSYN TIL betydningen af de maritime forbindelser, der eksisterer mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Folkerepublikken Kina,

SOM TROR, at samarbejdet på det internationale søfartsområde mellem de kontraherende parter vil være til fordel for udviklingen af handelen og de økonomiske forbindelser mellem Folkerepublikken Kina og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater,

SOM ER VILLIGE til yderligere at styrke og konsolidere forbindelserne på grundlag af lighed og gensidig fordel, inden for internationale søtransport,

SOM ANERKENDER søtransporttjenesternes betydning, og som ønsker yderligere at fremme multimodal transport, som omfatter et søtransportled, for at øge effektiviteten i transportkæden,

SOM ANERKENDER betydningen af yderligere at udvikle en fleksibel og markedsorienteret fremgangsmåde og fordelene for begge parter operatører ved at kontrollere og drive deres egne internationale godstransporttjenester inden for et effektivt internationalt søtransportsystem,

SOM TAGER HENSYN TIL de eksisterende bilaterale søtransportaftaler mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Folkerepublikken Kina,

SOM STØTTER multilaterale forhandlinger om søtransporttjenester inden for Verdenshandelsorganisationen,

HAR VEDTAGET at indgå denne aftale og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

KONGERIGET BELGIEN,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE, STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

som er parter i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, i det følgende benævnt »Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater«, og

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

FOLKEREPUBLIKKEN KINA

på den anden side,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørigt form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne aftale er at forbedre de vilkår, hvorunder søtransport af fragt foregår til og fra Kina, til og fra Det Europæiske Fællesskab, samt til og fra Det Europæiske Fællesskab og Kina på den ene side og tredjelande på den anden side, til fordel for de økonomiske operatører. Den er baseret på principperne om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport, fri adgang til fragt og tredjelandstrafik, ubegrænset adgang til og ikke-diskriminerende behandling ved benyttelse af havne og hjælpetjenester samt handelsmæssig tilstedeværelse. Den dækker alle aspekter af dør-til-dør-tjenester.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på international søtransport af fragt og logistiske tjenester, herunder multimodal transport med et søled, mellem havnene i Kina og i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater samt international søtransport af fragt mellem havnene i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater. Den finder også anvendelse på tredjelandstrafik og på udstyrs bevægelser som tomme containere — der ikke transporteres som fragt mod betaling — mellem havne i Kina eller mellem havne i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis skibe fra en af de kontraherende parter sejler fra en af den anden kontraherende parts havne til en anden eller fra en havn i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater til en anden for at laste gods til udlandet eller losse gods fra udlandet, anses det for at være en del af den internationale søtransport.

Denne aftale gælder ikke for indenlandsk transport, der udelukkende finder sted mellem havne i Kina eller mellem havne i en given medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab.

2. Denne aftale berører ikke anvendelsen af de bilaterale søfartsaftaler, der er indgået mellem Kina og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater vedrørende spørgsmål, der falder uden for denne aftales anvendelsesområde.

3. Denne aftale berører ikke retten for tredjeparters skibe til at foretage fragt- og passagertransport mellem de kontraherende parters havne eller mellem en kontraherende parts havne og en tredjeparts.

Artikel 3

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

a) International søtransport af fragt og logistiske tjenesteydelser: Levering af tjenesteydelser inden for international søtransport og den dertil knyttede håndtering af gods, opbevaring og pakhusoplagring, toldklarering, containerdepoter, beliggende i havne og inde i landet, skibsagenturer og gods-forsendelse.

b) Multimodale transportoperationer: Transport af gods, hvor der anvendes mere end en transportform, herunder et søled, i henhold til et enkelt dokument.

c) Skibsagenturtjenester: Aktiviteter, der består i inden for et bestemt geografisk område som agent at repræsentere et eller flere rederiers forretningsinteresser med følgende formål:

— markedsføring og salg af søtransport og dertil knyttede tjenesteydelser, fra udarbejdelse af tilbud til fakturering, og udstedelse af konnossementer på rederiernes vegne, indgåelse af kontrakter vedrørende de nødvendige tilknyttede tjenesteydelser, forberedelse af dokumenter og tilvejebringelse af forretningsoplysninger

— repræsentation for rederierne, tilrettelæggelse af skibenes anløb af havn eller overtagelse af gods, når dette er nødvendigt.

d) Fragtfremsendelsestjenester: Aktiviteter, der består i at tilrettelægge og kontrollere forsendelsesoperationer på rederiernes vegne ved at indgå aftaler om tilknyttede tjenester, udarbejdelse af dokumenter og tilvejebringelse af forretningsoplysninger.

e) Rederi: En virksomhed, som opfylder følgende betingelser:

1) oprettet i overensstemmelse med offentlig eller privatret i Kina eller Det Europæiske Fællesskab eller et af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater

2) har sit registrerede kontor eller centraladministration eller hjemsted i henholdsvis Kina eller Det Europæiske Fællesskab

3) deltager i international søtransport med skibe, som det selv ejer eller driver.

Rederier, der er etableret uden for Det Europæiske Fællesskab eller Kina, og som kontrolleres af statsborgere i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller Kina, er også omfattet af denne aftales bestemmelser, forudsat at deres skibe er registreret i den pågældende medlemsstat eller i Kina i overensstemmelse med disse landes lovgivning.

f) Datterselskaber: En virksomhed, der ejes af et rederi, og som er en juridisk person.

g) Afdeling: Et forretningssted, der ejes af et rederi, og som ikke er nogen juridisk person.

h) Repræsentationskontor: Et repræsentationskontor for en kontraherende parts rederi, der er etableret i den anden kontraherende part.

i) Skib: Ethvert handelsskib, der i overensstemmelse med Kinas eller Det Europæiske Fællesskab eller dets medlemsstaters lovgivning er registreret i et af de kontraherende parter skibsregistre under den pågældende kontraherende parts nationale flag, og som udøver international søtransport, herunder skibe, der sejler under et tredjeland's flag, men som ejes eller drives af et rederi i Kina eller i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater. Udtrykket omfatter dog ikke krigsskibe og andre skibe, som ikke er handelsskibe.

Artikel 4

Levering af tjenesteydelser

1. Hver kontraherende part yder fortsat ikke-diskriminerende behandling af skibe, der sejler under den anden parts flag eller som drives af statsborgere eller selskaber i den anden part, i forhold til den behandling, der indrømmes dets egne skibe, med hensyn til adgang til havne, anvendelse af infrastruktur og hjælpetjenester i de pågældende havne, samt dertil knyttede gebyrer og afgifter, toldformaliteter og tildeling af kajplads og faciliteter til lastning og losning.

2. De kontraherende parter forpligter sig til effektivt at anvende princippet om ubegrænset adgang til det internationale søtransportmarked på et ikke-diskriminerende og kommercielt grundlag.

3. Ved anvendelsen af principperne i stk. 1 og 2 skal de kontraherende parter:

a) ikke indføje lastfordelingsklausuler i fremtidige aftaler med tredjelands vedrørende søtransporttjenesteydelser og afskaffe sådanne bestemmelser, såfremt de findes i tidligere bilaterale aftaler, inden for en rimelig frist

b) ved denne aftales ikrafttræden ophæve alle ensidige administrative, tekniske eller lignende foranstaltninger, som vil kunne udgøre en indirekte begrænsning og få diskriminerende virkninger for den frie udveksling af tjenesteydelser inden for international søtransport

c) ved denne aftales ikrafttræden afstå fra at gennemføre administrative, tekniske eller lovgivningsmæssige foranstaltninger, som kunne virke diskriminerende mod den anden parts statsborgere eller virksomheder ved levering af tjenesteydelser inden for international søtransport.

4. En kontraherende part skal tillade, at rederier fra den anden kontraherende part på et ikke-diskriminerende grundlag og i henhold til aftalte betingelser mellem de berørte virksomheder, får adgang til og kan benytte feederservice, der ydes af rederier, der er registreret i ovennævnte kontraherende part, for det internationale gods mellem Kinas havne eller mellem havnene i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 5

Handelsmæssig tilstedeværelse

I forbindelse med aktiviteter vedrørende levering af international søtransport af fragt og logistiske tjenester, herunder dør-til-dør multimodale operationer, tillader hver kontraherende part, at den anden parts rederier kan etablere datterselskaber, afdelinger eller repræsentationskontorer, som enten er 100 %-ejt eller oprettet som joint ventures, og med hensyn til datterselskaber og afdelinger kan deltage i økonomiske aktiviteter i overensstemmelse med dens love og bestemmelser. Disse aktiviteter omfatter, men er ikke begrænset til:

- 1) søgning efter gods og reservation af lastrum
- 2) udarbejdelse, bekræftelse, behandling og udstedelse af konnossement, herunder det direkte konnossement, som generelt er godkendt inden for international søtransport; forberedelse af dokumentation vedrørende transportdokumenter og tolldokumenter
- 3) fastsættelse, opkrævning og overførsel af fragt og andre tilknyttede udgifter på grundlag af servicekontrakterne eller fragtraterne
- 4) forhandling og undertegnelse af servicekontrakter
- 5) undertegnelse af kontrakter vedrørende fremførsel af godset ad vej eller jernbane, fordeling af ladningen og andre dertil knyttede hjælpetjenester
- 6) tilbud og offentliggørelse af fragtrater
- 7) udøvelse af markedsføringsaktiviteter i forbindelse med de tilbudte tjenesteydelser
- 8) besiddelse af det nødvendige udstyr for de økonomiske aktiviteter
- 9) tilrådgivningsstillelse af forretningsoplysninger ved hjælp af alle midler, herunder edb-systemer og elektronisk udveksling af data (i henhold til eventuelle ikke-diskriminerende restriktioner vedrørende telekommunikation)
- 10) etablering af joint ventures med lokalt etablerede skibsagenturer med henblik på at indgå i agenturtilknyttede forretninger som tilrettelæggelse af skibenes anløb af havn eller modtagelse af ladninger med henblik på afsendelse.

Artikel 6

Gennemsigtighed

1. Hver kontraherende part offentliggør straks efter forudgående konsultation og passende advisering alle relevante foranstaltninger af generel anvendelse, som vedrører eller berører denne aftales funktion.

2. Når den i stk. 1 nævnte offentliggørelse ikke er mulig, skal disse oplysninger stilles til rådighed for offentligheden på anden vis.

3. Hver kontraherende part skal straks besvare alle anmodninger fra den anden part om specifikke oplysninger om enhver af disse foranstaltninger af generel anvendelse i den i stk. 1 nævnte betydning.

Artikel 7

Nationale bestemmelser

1. De kontraherende parter skal sikre, at alle foranstaltninger af generel anvendelse, som berører handelen med internationale søtransporttjenester administreres på en fornuftig, objektiv og uvildig måde.

2. I de tilfælde, hvor der kræves tilladelse, informerer en kontraherende parts kompetente myndigheder inden for en rimelig frist efter forelæggelsen af en ansøgning, som anses for at være fuldstændig i henhold til nationale love og bestemmelser, ansøgeren om den afgørelse, der er truffet vedrørende ansøgningen. Efter anmodning fra ansøgeren fremsender en kontraherende parts kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse oplysninger vedrørende ansøgningens status.

3. For at sikre at foranstaltninger vedrørende tekniske standarder og licenskrav og -procedurer ikke udgør unødvendige handelshindringer, skal kravene være baseret på objektive, ikke-diskriminerende, forudfastsatte og gennemsigtige kriterier som evnen til at levere tjenesteydelsen, og i forbindelse med licensprocedurerne ikke i sig selv være en restriktion eller hindring for levering af tjenesteydelsen.

Artikel 8

Ledende personale

De 100 %-ejede eller som joint-ventures oprettede datterselskaber, afdelinger eller repræsentationskontorer for en kontraherende parts rederier, som er etableret i den anden kontraherende part, er berettiget til at beskæftige ledende personale i overensstemmelse med den gældende lovgivning i værtslandet, uanset disse personers nationalitet. Hver kontraherende part letter erhvervelsen af arbejdstilladelser og visa for udenlandske ansatte.

Artikel 9

Betalinger og kapitalbevægelser

1. Indtægter, som en kontraherende parts statsborgere eller selskaber opnår ved international søtransport og multimodale operationer i den anden kontraherende part, kan betales i fri konvertibel valuta.

2. Indtægter og udgifter ved de økonomiske aktiviteter i en kontraherende parts datterselskaber, afdelinger og repræsenta-

tionskontorer for rederierne, som er etableret i den anden kontraherende part, kan betales i værtslandets valuta. Overskuddet efter ovennævnte rederiers, datterselskabers, afdelingers eller repræsentationskontorers betaling af lokale afgifter kan frit overføres til udlandet til bankens vekselkurs på overførselsdatoen.

Artikel 10

Samarbejde på søfartsområdet

Med henblik på at fremme de kontraherende parter søfart tilskynder de kontraherende parter deres kompetente myndigheder, rederier, havne, relevante forskningsinstitutioner, universiteter og højere læreanstalter til at samarbejde på følgende områder, men ikke udelukkende på disse:

- 1) at udveksle synspunkter med hensyn til deres aktiviteter inden for rammerne af internationale søfartsorganisationer
- 2) at formulere og forbedre lovgivningen vedrørende søtransport og markedsstyring
- 3) at fremme en effektiv transporttjeneste for international søfart ved en effektiv udnyttelse af de kontraherende parter havne og flåder
- 4) at styrke søsikkerheden og forebygge havforurening
- 5) at fremme søfartsuddannelserne, især uddannelsen af søfolk
- 6) at udveksle personale, videnskabelige oplysninger og teknologi
- 7) at intensivere deres indsats vedrørende bekæmpelse af pirateri og terrorisme.

Artikel 11

Konsultationer og bilæggelse af tvister

1. De kontraherende parter etablerer egnede procedurer til at sikre en korrekt gennemførelse af aftalen.

2. De kontraherende parter kompetente myndigheder tilstræber gennem mindelig konsultation at løse enhver uoverensstemmelse, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale. Hvis der ikke kan opnås enighed, løses tvisten ad diplomatisk vej.

Artikel 12

Ændring

Aftalen kan ændres ved en skriftlig aftale mellem de kontraherende parter, og ændringen træder i kraft i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i denne aftales artikel 15, stk. 2.

*Artikel 13***Territorial anvendelsesområde**

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for Kinas område.

*Artikel 14***Gyldig tekst**

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og kinesisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

*Artikel 15***Varighed og ikrafttræden**

1. Denne aftale er indgået for en periode på fem år. Den forlænges stiltiende hvert år, indtil en af de kontraherende parter opsiges den skriftligt seks måneder inden udløbsdatoen.

2. Aftalen godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres egne procedurer.

Aftalen træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, hvor de kontraherende parter underretter hinanden om, at de i stk. 1 nævnte procedurer er afsluttet.

3. Hvis aftalen på visse punkter er mindre gunstig end de eksisterende bilaterale aftaler mellem de enkelte medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og Kina, vil de gunstigere bestemmelser få forrang, uden at dette berører Fællesskabets forpligtelser og under hensyntagen til traktaten. Denne aftales bestemmelser erstatter bestemmelserne i de bilaterale aftaler, der er indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Kina, hvis de pågældende bestemmelser enten er i modstrid med denne aftale bortset fra den situation, der er nævnt i det foregående punktum, eller er identiske med dem. Bestemmelser i de eksisterende bilaterale aftaler, som ikke er omfattet af denne aftale, vil fortsat være gældende.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

(2002/C 181 E/09)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2002) 119 endelig udg. — 2002/0061(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. marts 2002)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 40, artikel 47, stk. 1 og stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser et af Fællesskabets mål. Dette indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de bl.a. har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer. I henhold til traktatens artikel 47, stk. 1, skal der udstedes direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

(2) Efter Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 har Kommissionen vedtaget meddelelsen »En strategi for tjenester i det indre marked«⁽¹⁾, som specielt har til formål at gøre den frie udveksling af tjenesteydelser lige så nem inden for EU som inden for de enkelte medlemsstater. Med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse »Nye arbejdsmarkeder i EU, der er åbne for alle og giver adgang for alle«⁽²⁾ gav Det Europæiske Råd i Stockholm

den 23. og 24. marts 2001 Kommissionen mandat til »på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2002 at forelægge [...] specifikke forslag til en mere ensartet, gennemsigtig og fleksibel ordning for anerkendelse af kvalifikationer og studieperioder [...]«.

(3) Den garanti, som dette direktiv giver personer, der har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer i en medlemsstat, for i en anden medlemsstat at kunne få adgang til samme erhverv og for at kunne udøve det med samme rettigheder som denne anden medlemsstats statsborgere, er ikke til hinder for, at den migrerende erhvervsudøver skal opfylde eventuelle ikke-diskriminerende betingelser for erhvervsudøvelsen, som denne anden medlemsstat pålægger, forudsat at betingelserne er objektivt begrundede og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(4) For at lette den frie udveksling af tjenesteydelser bør der fastsættes særlige bestemmelser med henblik på at udvide mulighederne for at udøve erhvervsmæssig virksomhed under den i hjemlandet erhvervede titel. For informations-samfundstjenester, der leveres som distanceydelser, gælder desuden bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked⁽³⁾.

(5) På grund af de forskellige ordninger, der er indført for henholdsvis udveksling af tjenesteydelser og etablering, bør der ske en præcisering af kriterierne for sondringen mellem disse to begreber, i tilfælde af at tjenesteyderen begiver sig til værtsmedlemsstaten, og dette kan ske ved at opstille en simpel formodning på grundlag af et tidskriterium.

(6) Samtidig med at de gældende principper og garantier vedrørende etableringsfriheden, der findes under de forskellige anerkendelsesordninger, bibeholdes, bør bestemmelserne herom forbedres i lyset af de indhøstede erfaringer. Desuden er de pågældende direktiver blevet ændret flere gange, og det er påkrævet at foretage en omstrukturering og forenkling af bestemmelserne, hvor de principper, der skal anvendes, samtidig gøres ensartede.

⁽¹⁾ KOM(2000) 888.

⁽²⁾ KOM(2001) 116.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

Rådets direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ og 92/51/EØF⁽²⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF⁽³⁾ om den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og Rådets direktiv 77/452/EØF⁽⁴⁾, 77/453/EØF⁽⁵⁾, 78/686/EØF⁽⁶⁾, 78/687/EØF⁽⁷⁾, 78/1026/EØF⁽⁸⁾, 78/1027/EØF⁽⁹⁾, 80/154/EØF⁽¹⁰⁾, 80/155/EØF⁽¹¹⁾, 85/384/EØF⁽¹²⁾, 85/432/EØF⁽¹³⁾, 85/433/EØF⁽¹⁴⁾ og 93/16/EØF⁽¹⁵⁾ om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets 2001/19/EF⁽¹⁶⁾, bør erstattes af og samles i en enkelt tekst.

- (7) For erhverv, der er omfattet af den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, i det følgende benævnt »den generelle ordning«, har medlemsstaterne fortsat ret til at fastsætte minimumskvalifikationsniveauet med henblik på at sikre kvaliteten af de uddannelser, der leveres på deres områder. I henhold til EF-traktatens artikel 10, 39 og 43 kan de dog ikke pålægge en EF-statsborger at erhverve kvalifikationer, som de blot fastsætter ved at henvise til eksamensbeviser udstedt i deres eget nationale uddannelsessystem, hvis den pågældende allerede har erhvervet alle eller en del af disse kvalifikationer i en anden medlemsstat. Det bør derfor bestemmes, at de værtsmedlemsstater, i hvilke et bestemt erhverv er lovreguleret, skal tage hensyn til de kvalifikationer, der er erhvervet i en anden medlemsstat, og vurdere, om de svarer til de kvalifikationer, som landet selv kræver.
- (8) Da minimumsuddannelseskravene for adgang til erhverv, som er omfattet af den generelle ordning, ikke er harmoniseret, er det nødvendigt at give værtsmedlemsstaterne mulighed for at indføre en udligningsforanstaltning. Denne foranstaltning skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og bl.a. tage hensyn til ansøgerens erhvervs erfaring. Erfaringen viser, at en egnethedsprøve eller en prøvetid efter migrantens eget valg er tilstrækkelig garanti med hensyn til ansøgerens kvalifika-

tionsniveau, og enhver undladelse af at give denne valgmulighed skal i hvert enkelt tilfælde være begrundet i et tvingende alment hensyn.

- (9) For at fremme arbejdstagernes frie bevægelighed, etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser og samtidig sikre et passende kvalifikationsniveau har de faglige sammenslutninger og organisationer på EU-plan etableret fælles platforme, på grundlag af hvilke erhvervsudøvere, der opfylder et sæt kriterier for de erhvervsmæssige kvalifikationer, kan få anerkendt retten til at anvende den titel, som de nævnte sammenslutninger eller organisationer tildeler. På visse betingelser og til stadighed under overholdelse af fællesskabsretten, specielt på konkurrenceområdet, bør der tages hensyn til disse initiativer, idet den mere automatiske anerkendelse under den generelle ordning i den forbindelse prioriteres højest.
- (10) For at tage højde for alle situationer, hvor der endnu ikke er nogen bestemmelser om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, bør den generelle ordning også omfatte tilfælde, som ikke er dækket af en særlig ordning, enten fordi det pågældende erhverv ikke er omfattet af en af disse ordninger, eller fordi ansøgeren, selv om erhvervet er omfattet af en sådan særlig ordning, ikke opfylder betingelserne for at falde ind under den.
- (11) Der bør ske en forenkling af de bestemmelser, der giver adgang til visse former for industri-, handels- og håndværksvirksomhed i medlemsstater, hvor disse erhverv er reguleret, når denne virksomhed er blevet udøvet i en anden medlemsstat i et rimeligt langt tidsrum, der ikke ligger for langt tilbage, idet der for disse former for virksomhed fortsat anvendes en ordning med automatisk anerkendelse på grundlag af erhvervs erfaringen.
- (12) Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter bør være baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Adgangen i medlemsstaterne til erhvervet som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut bør være betinget af, at den pågældende har et bestemt uddannelsesbevis, hvilket sikrer, at den pågældende har fulgt en uddannelse, som opfylder de fastsatte minimumskrav. Denne ordning bør suppleres af en række erhvervede rettigheder, som de uddannede erhvervsudøvere på visse betingelser nyder.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 15.7.1977, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 15.7.1977, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 233 af 24.8.1978, s. 10.

⁽⁸⁾ EFT L 362 af 23.12.1978, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 362 af 23.12.1978, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EFT L 33 af 11.2.1980, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 33 af 11.2.1980, s. 8.

⁽¹²⁾ EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15.

⁽¹³⁾ EFT L 253 af 24.9.1985, s. 34.

⁽¹⁴⁾ EFT L 253 af 24.9.1985, s. 37.

⁽¹⁵⁾ EFT L 165 af 7.7.1993, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EFT L 206 af 31.7.2001, s. 1.

- (13) Alment praktiserende lægers erhvervsmæssige virksomhed er underlagt en særlig ordning, der er forskellig fra den ordning, der gælder for læger, som har gennemført den medicinske grunduddannelse, og fra ordningen for speciallæger. Medlemsstaterne kan derfor ikke have et lægespecialt inden for en form for erhvervsmæssig virksomhed, som svarer til alment praktiserende lægers.
- (14) Ud fra ønsket om at forenkle ordningen, bl.a. i lyset af udvidelsen, bør den automatiske anerkendelse kun omfatte de lægespecialer, som er fælles og obligatoriske for samtlige medlemsstater. De læge- og tandlægespecialer, der er fælles for et begrænset antal medlemsstater, bør indgå i den generelle ordning for anerkendelse, uden at erhvervede rettigheder derved berøres. I praksis bør virkningerne af denne ændring begrænses for migranten, idet der i sådanne situationer ikke bør anvendes udigningsforanstaltninger. Dette direktiv berører desuden ikke medlemsstaternes mulighed for indbyrdes at indføre en automatisk anerkendelse for visse læge- og tandlægespecialer, som de har fælles, efter deres egne regler.
- (15) I samtlige medlemsstater bør tandlægeerhvervet findes som selvstændigt erhverv, der adskiller sig fra erhvervet som læge med eller uden odontostomatologi som speciale. Medlemsstaterne bør sikre, at uddannelsen til tandlæge giver den nødvendige kompetence inden for samtlige aktiviteter vedrørende forebyggelse, diagnosticering og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv. Tandlægeerhvervet skal udøves af indehavere af et uddannelsesbevis som tandlæge, som omhandlet i dette direktiv.
- (16) Det har ikke forekommet ønskeligt at fastlægge en ensartet uddannelse af jordemødre for samtlige medlemsstater. Medlemsstaterne bør derimod have så stor frihed som muligt ved tilrettelæggelsen af disses uddannelse.
- (17) Af forenklingshensyn bør benævnelsen »farmaceut« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.
- (18) Indehavere af uddannelsesbeviser som farmaceut er specialister på lægemiddelområdet og bør i princippet i alle medlemsstater have adgang til et minimum af virksomhed på dette område. At dette minimumsområde er fastsat i dette direktiv, bør ikke indebære nogen begrænsning af de former for virksomhed, som farmaceuter har adgang til i medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til biomedicinske analyser, og bør ikke give disse erhvervsudøvere noget monopol, idet indførelsen af et eventuelt monopol fortsat henhører under medlemsstaternes enekompetence. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan stille supplerende uddannelseskra­v for adgangen til virksomhed, som ikke er omfattet af det samordnede minimumsområde. En værtsmedlemsstat, som stiller sådanne krav, bør således kunne lade disse være gældende for statsborgere, som er indehavere af uddannelsesbeviser, som automatisk anerkendes i henhold til dette direktiv.
- (19) Med dette direktiv tilsigtes der ikke en samordning af alle betingelser for adgang til og udøvelse af virksomhed på det farmaceutiske område, og den geografiske fordeling af apoteker og spørgsmål om medicinudleveringsmonopol henhører fortsat under medlemsstaternes kompetence. Dette direktiv ændrer ikke medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som forbyder virksomheder at udøve visse former for farmaceutisk virksomhed, eller gør en sådan udøvelse betinget af, at en række betingelser er opfyldt.
- (20) Bygningsværkers arkitektoniske udformning, deres kvalitet, deres harmoniske indføjning i omgivelserne og hensynet til det naturlige miljø og bymiljøet samt til den fælles og private kulturarv er af offentlig interesse. Den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser bør derfor være baseret på kvalitative og kvantitative kriterier, som sikrer, at indehaverne af anerkendte uddannelsesbeviser er i stand til at forstå og omsætte enkeltpersoners, samfundsgruppers og institutioners behov inden for arealplanlægning, udformning, tilrettelæggelse og opførelse af bygningsværker, bevaring og udnyttelse af den bygningshistoriske arv og bevaring af den naturlige ligevægt.
- (21) De nationale bestemmelser på arkitekturområdet og om adgang til erhvervsmæssig virksomhed som arkitekt har meget forskellig rækkevidde. I de fleste medlemsstater udøves virksomhed inden for arkitekturområdet de jure eller de facto af personer med titlen arkitekt, enten alene eller med tilføjelse af en anden titel, uden at disse personer derfor har eneret på udøvelse af disse former for virksomhed, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Disse former for virksomhed eller visse af dem kan ligeledes udøves af andre erhvervsudøvere, særlig ingeniører, der har fået en særlig uddannelse inden for byggeri eller bygningskunst. For at gøre dette direktiv så enkelt som muligt bør begrebet »arkitekt« anvendes for at afgrænse anvendelsesområdet for bestemmelserne om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, uden at dette berører særegenheder ved de nationale bestemmelser om denne virksomhed.
- (22) For at gøre ordningen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer effektiv bør der fastsættes ensartede formkrav og procedureregler for gennemførelsen samt en række bestemmelser for udøvelsen af erhvervet.

- (23) Et samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil lette gennemførelsen af dette direktiv og overholdelsen af de forpligtelser, som følger af det. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for dette samarbejde.
- (24) Administrationen af de forskellige anerkendelsesordninger, som er indført ved sektordirektiverne og den generelle ordning, har vist sig at være tung og kompleks. Administrationen og ajourføringen af dette direktiv for at tage højde for den videnskabelige og teknologiske udvikling bør derfor gøres enkel, særlig når minimumsuddannelseskravene samordnes med henblik på automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser. Der bør med henblik herpå nedsættes et enkelt udvalg for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer.
- (25) Da de for gennemførelsen af nærværende direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (26) En periodisk rapport om gennemførelsen af dette direktiv udarbejdet af medlemsstaterne og indeholdende statistiske data vil give mulighed for at fastslå virkningen af ordningen for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer.
- (27) Der bør indføres en passende procedure for indførelsen af midlertidige foranstaltninger, hvis anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv indebærer større vanskeligheder i en medlemsstat.
- (28) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til indretning af deres nationale ordning for social sikring og fastsættelsen af de former for virksomhed, som skal udøves som led i denne ordning.
- (29) I betragtning af den hurtige teknologiske og videnskabelige udvikling er livslang uddannelse af særlig betydning for en lang række erhverv. Det påhviler i den forbindelse medlemsstaterne at vedtage bestemmelser, i henhold til hvilke erhvervsudøverne gennem passende videreuddannelse holder sig orienteret om den tekniske og videnskabelige udvikling.
- (30) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den foreslåede aktion, dvs. en rationalisering, forenkling og forbedring af bestemmelserne om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (31) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 39, stk. 4, og artikel 45 eller de nødvendige foranstaltninger, der iværksættes for at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv opstilles de regler, hvorefter en medlemsstat, der på sit område kræver bestemte erhvervmæssige kvalifikationer for optagelse eller udøvelse af et lovreguleret erhverv (herefter benævnt værtsmedlemsstaten) som en tilstrækkelig forudsætning for optagelse og udøvelse af dette erhverv, accepterer de erhvervmæssige kvalifikationer, der er opnået i en eller flere andre medlemsstater (herefter benævnt hjemlandet), og som giver indehaveren af de pågældende kvalifikationer ret til dér at udøve det samme erhverv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for enhver EF-statsborger, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller arbejdstager i en anden medlemsstat end den, hvor han har opnået sine erhvervmæssige kvalifikationer.
2. Enhver medlemsstat kan i henhold til sin egen lovgivning give personer, der er indehavere af uddannelsesbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, tilladelse til at udøve lovreguleret erhvervmæssig virksomhed på sit område. For de erhverv, der er omfattet af afsnit III, kapitel III, skal denne første anerkendelse ske under overholdelse af de i nævnte kapitel omhandlede mindstekrav til uddannelse.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
 - a) »lovreguleret erhverv«: en eller flere former for erhvervmæssig virksomhed under ét, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf
 - b) »erhvervmæssige kvalifikationer«: kvalifikationer, som er attereret ved et uddannelsesbevis, et kursusbevis som omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a), og/eller erhvervsferaring

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

c) »uddannelsesbevis«: eksamensbeviser, certifikater og andre beviser for en erhvervskompetencegivende uddannelse, der overvejende har fundet sted i Fællesskabet, udstedt af en myndighed i en medlemsstat

2. Et erhverv udøvet af medlemmerne af en sammenslutning eller organisation, der er anført i bilag I, sidestilles med et lovreguleret erhverv.

Når en medlemsstat anerkender en sammenslutning eller en organisation som omhandlet i første afsnit, underretter den Kommissionen, der offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Ethvert uddannelsesbevis udstedt i et tredjeland sidestilles med et uddannelsesbevis, hvis indehaveren har en erhvervs erfaring af tre års varighed attesteret af den medlemsstat, som har anerkendt det pågældende bevis i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

Artikel 4

Anerkendelsens virkninger

1. Værtsmedlemsstatens anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer giver den begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv, som han er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det med samme rettigheder som landets egne statsborgere.

2. Med henblik på dette direktiv er det erhverv, som ansøgeren ønsker at udøve i værtsmedlemsstaten, det samme som det, han er kvalificeret til i hjemlandet, hvis det omfatter tilsvarende former for virksomhed.

3. Hvis det erhverv, som ansøgeren er kvalificeret til i hjemlandet, udgør en selvstændig virksomhed inden for et erhverv, der i værtsmedlemsstaten omfatter et bredere spektrum af former for virksomhed, og hvis denne forskel ikke kan kompenseres ved en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14, giver anerkendelsen af ansøgerens kvalifikationer ham alene adgang til at udøve denne virksomhed i værtsmedlemsstaten.

AFSNIT II

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 5

Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 2, må medlemsstaterne ikke af grunde vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser i en anden medlemsstat:

a) hvis tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat med henblik på at udøve den samme erhvervsmæssige virksomhed i dette land, og

b) hvis tjenesteyderen, i tilfælde hvor han begiver sig til et andet land, har udøvet denne virksomhed i mindst to år i etableringsmedlemsstaten, hvis erhvervet ikke er lovreguleret i etableringsmedlemsstaten.

2. I dette direktiv formodes det at udgøre en »udveksling af tjenesteydelser«, i tilfælde hvor tjenesteyderen begiver sig til værtsmedlemsstatens område, når en erhvervsudøver, der er etableret i en medlemsstat, udøver en erhvervsmæssig virksomhed i ikke over seksten uger om året i en anden medlemsstat.

Uanset den i første afsnit omhandlede formodning kan der foretages en vurdering i konkrete tilfælde, bl.a. på baggrund af ydelsens varighed, hyppighed, periodicitet og kontinuitet.

3. Tjenesteydelsen udføres under den titel, der anvendes i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er lovligt etableret, når der i denne medlemsstat findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed.

Titlen angives på etableringsmedlemsstatens officielle sprog eller et af dennes officielle sprog, således at man undgår enhver forveksling med værtsmedlemsstatens titel.

Artikel 6

Fritagelser

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fritager værtsmedlemsstaten de tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, blandt andet for at opfylde følgende krav, der stilles til erhvervsudøvere, der er etableret på værtsmedlemsstatens område:

- tilladelser fra, indskrivning eller optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ
- optagelse i et offentligtretligt socialsikringsorgan for over for et forsikringsorgan at afregne til fordel for de socialforsikrede i forbindelse med den udøvede virksomhed.

Tjenesteyderen underretter dog forud eller i hastende tilfælde efterfølgende det i stk. 1, litra b), omhandlede organ om udførelsen af tjenesteydelserne.

Artikel 7

Forudgående oplysninger, når tjenesteyderen begiver sig til et andet land

Når tjenesteydelsen udføres af en tjenesteyder, der begiver sig til et andet land, underretter denne forud det i artikel 53 omhandlede kontaktpunkt i etableringsmedlemsstaten herom. I hastende tilfælde underretter tjenesteyderen kontaktpunktet i denne medlemsstat snarest efter udførelsen af tjenesteydelsen.

Artikel 8

Administrativt samarbejde

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten kræve et bevis for tjenesteyderens nationalitet og et bevis for, at han retmæssigt udøver de pågældende former for virksomhed i den pågældende medlemsstat. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten meddeler disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 52.

I de i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde kan de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten af det i artikel 53 omhandlede kontaktpunkt i etableringsmedlemsstaten kræve et bevis for, at tjenesteyderen har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to år i etableringsmedlemsstaten. Dette bevis kan fremlægges på enhver måde.

Artikel 9

Oplysning af tjenestemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at tjenesteyderen, ud over andre oplysningskrav, som er fastlagt i fællesskabsretten, meddeler tjenestemodtageren følgende oplysninger:

- a) hvis tjenesteyderen er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, han er optaget i, og hans registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler, som findes i dette register
- b) hvis virksomheden er omfattet af en godkendelsesordning i etableringsmedlemsstaten, navn og adresse på den kompetente tilsynsmyndighed
- c) brancheforening eller lignende organ, som tjenesteyderen måtte være optaget i
- d) titel og medlemsstat, i hvilken den er tildelt
- e) en henvisning til de faglige regler, der gælder i etableringsmedlemsstaten, og oplysninger om, hvordan man får adgang til disse
- f) hvis tjenesteyderen udøver en momspligtig virksomhed, det registreringsnummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/85/EF (EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34).

AFSNIT III

ETABLERINGSFRIHED

KAPITEL I

GENEREL ORDNING FOR ANERKENDELSE AF UDDANNELSESBEVISER

Artikel 10

Anvendelsesområde

Dette kapitel gælder for alle erhverv, som ikke er omfattet af kapitel II og III i dette afsnit, og for de tilfælde, hvor ansøgeren ikke opfylder de i disse kapitler fastsatte betingelser.

Artikel 11

Kvalifikationsniveauer

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 13 fastlægges følgende fem faglige kvalifikationsniveauer:

- a) niveau 1 »kursusbevis«
- b) niveau 2 »certifikat«
- c) niveau 3 »eksamensbevis for en kortvarig uddannelse«
- d) niveau 4 »eksamensbevis for en uddannelse på mellemniveau«
- e) niveau 5 »eksamensbevis for en videregående uddannelse«

2. Niveau 1 svarer til:

- a) et kvalifikationsbevis udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet for en meget kortvarig uddannelse, en specifik eksamen uden forudgående uddannelse eller udøvelse af erhvervet i en medlemsstat på fuld tid i tre på hinanden følgende år eller på deltid i en periode af tilsvarende varighed i løbet af de forudgående ti år
- b) en almen uddannelse på primært eller sekundært niveau, der attesterer, at indehaveren er i besiddelse af generelle kundskaber.

3. Niveau 2 svarer til en erhvervsrettet uddannelse på sekundært niveau eller en almen uddannelse på sekundært niveau suppleret med en erhvervsuddannelse.

4. Niveau 3 svarer til en postgymnasial uddannelse af mindst et års og under tre års varighed.

Med uddannelser på niveau 3 sidestilles:

- a) uddannelser med særlig struktur, der har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver. Som sådanne betragtes navnlig de uddannelser, der er anført i bilag II

b) lovregulerede uddannelser, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, hvis struktur og niveau er fastlagt ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser, eller som kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå. Som sådanne betragtes navnlig de lovregulerede uddannelser, der er anført i bilag III.

5. Niveau 4 svarer til en videregående uddannelse af mindst tre års og under fire års varighed.

Med uddannelser på niveau 4 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er direkte rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af tre års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over den postgymnasiale uddannelse.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses og erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå.

6. Niveau 5 svarer til en videregående uddannelse af mindst fire års varighed.

Med uddannelser på niveau 5 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er direkte rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst fire års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over den postgymnasiale uddannelse.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses og erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af den myndighed, der er udpeget med henblik herpå.

Artikel 12

Sidestillede uddannelser

Med et bevis, der attesterer en uddannelse som omhandlet i artikel 11, også med hensyn til det pågældende niveau, sidestilles ethvert uddannelsesbevis eller samtlige sådanne uddannelsesbeviser under ét, som er udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis der er tale om beviser for en uddannelse, der har fundet sted i Fællesskabet, og som i den pågældende medlemsstat anerkendes som værende på tilsvarende niveau, og hvis der i denne medlemsstat til disse

beviser er knyttet de samme rettigheder vedrørende adgang til og udøvelse af et erhverv.

Med et sådant uddannelsesbevis sidestilles ligeledes, på samme betingelser som anført i stk. 1, enhver erhvervsmæssig kvalifikation, som uden at opfylde kravene i henhold til hjemlandets lovbestemmelser eller administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage eller udøve et erhverv giver den pågældende erhvervede rettigheder i henhold til disse bestemmelser.

Artikel 13

Betingelser for anerkendelse

1. Når der i en værtsmedlemsstat kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for at optage eller udøve et lovreguleret erhverv, giver denne medlemsstats kompetente myndighed ansøgeren adgang til at optage og udøve dette erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere, hvis han er i besiddelse af det kursus- eller uddannelsesbevis, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til på dens område at optage eller udøve det samme erhverv.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være erhvervet i en medlemsstat
- b) de skal attestere, at den pågældende har erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart under det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11.

2. Adgang til at optage eller udøve erhverv som omhandlet i stk. 1 skal også gives til en ansøger, som på fuldtidsbasis har udøvet det i nævnte stykke omhandlede erhverv i to år i løbet af de forudgående ti år i en anden medlemsstat, hvor dette erhverv ikke er lovreguleret, og hvis han er i besiddelse af et eller flere kursus- eller uddannelsesbeviser.

Kursus- eller uddannelsesbeviserne skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat, der er udpeget i overensstemmelse med denne medlemsstats love eller administrative bestemmelser
- b) de skal attestere, at den pågældende er i besiddelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der mindst svarer til et niveau, der ligger umiddelbart under det, der kræves i værtsmedlemsstaten, som omhandlet i artikel 11
- c) de skal attestere, at indehaveren er forberedt til at udøve det pågældende erhverv.

Den i første afsnit omhandlede erhvervs erfaring på to år kan dog ikke kræves, når det eller de uddannelsesbeviser, som ansøgeren er i besiddelse af, og som er omhandlet i nævnte afsnit, er udstedt som bevis for en lovreguleret uddannelse som omhandlet i artikel 11, stk. 4, litra b), stk. 5, andet afsnit, og stk. 6, andet afsnit.

Artikel 14

Udligningsforanstaltninger

1. Artikel 13 er ikke til hinder for, at værtsmedlemsstaten af ansøgeren kræver, at han gennemgår en prøvetid, der dog ikke må overstige tre år, eller går op til en egnethedsprøve i et af følgende tilfælde:

- a) når varigheden af den uddannelse, som han i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, dokumenterer at have gennemgået, er mindst et år kortere end den uddannelsesetid, der kræves i værtsmedlemsstaten
- b) når den uddannelse, han har fået, omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det uddannelsesbevis, som er foreskrevet i værtsmedlemsstaten
- c) når det lovregulerede erhverv i værtsmedlemsstaten omfatter en eller flere former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, der ikke forekommer i det tilsvarende erhverv i ansøgerens hjemland, jf. artikel 4, stk. 2, og denne forskel er karakteriseret ved en særlig uddannelse, som kræves i værtsmedlemsstaten, og som omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det af ansøgeren fremlagte kursus- eller uddannelsesbevis.

2. Hvis værtsmedlemsstaten gør brug af den i stk. 1 fastsatte mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Finder en medlemsstat, at det for så vidt angår et bestemt erhverv er nødvendigt at fravige reglen om, at ansøgeren har ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve i henhold til første afsnit, underretter den forud herfor de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den fremlægger passende begrundelse for fravigelsen.

Finder Kommissionen efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, anmoder den inden tre måneder den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b) og c), forstås ved »fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige«, fag eller discipliner, som er væsentlige for udøvelsen af erhvervet, og med hensyn til hvilke den uddannelse, migranten har fået, udviser væsentlige forskelle i varighed og indhold i forhold til den uddannelse, der kræves i værtsmedlemsstaten.

4. Stk. 1 anvendes under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Hvis værtsmedlemsstaten således agter at kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, skal den forud herfor kontrollere, om de kundskaber, ansøgeren har erhvervet i løbet af sin erhvervs erfaring i

en medlemsstat eller et tredjeland, helt eller delvist udligner den i stk. 3 omhandlede væsentlige forskel.

Artikel 15

Fritagelse for udligningsforanstaltninger på grundlag af fælles platforme

1. Faglige sammenslutninger kan meddele Kommissionen de fælles platforme, som de etablerer på europæisk plan. I denne artikel forstås ved fælles platform et sæt kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, der attesterer et kompetenceniveau, som er tilstrækkeligt med henblik på udøvelse af et bestemt erhverv, og på grundlag af hvilke de pågældende sammenslutninger godskrives de i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer.

Finder Kommissionen, at en bestemt platform kan lette den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, giver den medlemsstaterne meddelelse om platformen og træffer afgørelse efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

2. Hvis en ansøgers kvalifikationer opfylder de kvalifikationskriterier, der er fastsat ved en afgørelse som omhandlet i stk. 1, afstår værtsmedlemsstaten fra at anvende artikel 14.

3. Finder en medlemsstat, at en fælles platform ikke længere giver tilstrækkelige garantier for erhvervsmæssige kvalifikationer, meddeler den dette til Kommissionen, som i givet fald træffer afgørelse efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

KAPITEL II

ANERKENDELSE AF ERHVERVSERFARING

Artikel 16

Krav vedrørende erhvervs erfaring

Hvis adgang til eller udøvelse af en af de i bilag IV anførte former for virksomhed i en medlemsstat er afhængig af besiddelse af almene, forretningsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat. Udøvelsen skal have fundet sted i overensstemmelse med artikel 17 og 18.

Artikel 17

Virksomhed opført i liste I i bilag IV

1. For de i liste I i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:

- a) enten i fem på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder

- b) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- d) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager
- e) eller i fem på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- f) eller i seks på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på mindst to år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 52 omhandlede kompetente myndighed.

Artikel 18

Virksomhed opført i liste II i bilag IV

1. For de i liste II i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:
- a) enten i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende
- c) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have

udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst tre år som arbejdstager

- d) eller i tre på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående erhvervsuddannelse på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. I de i litra a) og c) omhandlede tilfælde må udøvelsen af denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for den i artikel 52 omhandlede kompetente myndighed.

Artikel 19

Ændring af listen over former for virksomhed i bilag IV

De i bilag IV indeholdte lister over former for virksomhed, som i medfør af artikel 16 er omfattet af anerkendelse af erhvervs-erfaring, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

KAPITEL III

ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

Afdeling I

Almindelige bestemmelser

Artikel 20

Princippet om automatisk anerkendelse

1. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, farmaceuter og arkitekter, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 og 5.7.2, som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, 23, 29, 32, 35, 40 og 42, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af disse former for erhvervmæssig virksomhed.

Uddannelsesbeviserne skal være udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder og i givet fald være ledsaget af det tilhørende certifikat, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.6.4 og 5.7.2.

Bestemmelserne i første og andet afsnit berører ikke de i artikel 21, 25, 31, 34 og 45 omhandlede erhvervede rettigheder.

2. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger de i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med mindstekravene til uddannelse i artikel 26.

Bestemmelserne i første afsnit berører ikke de i artikel 28 omhandlede erhvervede rettigheder.

3. Medlemsstaterne anerkender de i bilag V, punkt 5.5.4, anførte uddannelsesbeviser for jordemødre, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, som er i overensstemmelse med de i artikel 36 omhandlede mindstekrav til uddannelse, og som opfylder retningslinjerne i artikel 37, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af denne form for erhvervsmæssig virksomhed. Denne bestemmelse berører ikke de i artikel 21 og 39 omhandlede erhvervede rettigheder.

4. De i bilag V, punkt 5.7.2, anførte uddannelsesbeviser for arkitekter, der anerkendes automatisk i henhold til stk. 1, vedrører en uddannelse, der er påbegyndt tidligst i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referenceår.

5. Medlemsstaterne gør adgangen til at optage og udøve erhvervsmæssig virksomhed som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, der yder garanti for, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i henholdsvis bilag V, punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1.

De kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager om udstedelse af uddannelsesbeviser på det område, der er omfattet af dette kapitel.

Kommissionen offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori den angiver de benævnelser,

medlemsstaterne har vedtaget for uddannelsesbeviserne, og, hvis det er relevant, det organ, der udsteder uddannelsesbeviset, det certifikat, der ledsager beviset, og den tilsvarende titel, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4, 5.6.4 og 5.7.2.

Artikel 21

Erhvervede rettigheder

1. Når de uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter, og som medlemsstaternes statsborgere er i besiddelse af, ikke opfylder alle de uddannelseskrav, der er omhandlet i artikel 22, 23, 29, 32, 35, 36 og 40, anerkender enhver medlemsstat — med forbehold af særlige erhvervede rettigheder for disse erhverv — som tilstrækkeligt bevis de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden de referencdatoer, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, hvis de er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for læger, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau og speciallæge, for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje og for tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter, og som er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, selv om de ikke opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i artikel 22, 23, 29, 32, 35, 36 og 40, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden:

a) den 3. oktober 1989 for så vidt angår læger på grunduddannelsesniveau, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter og

b) den 3. april 1992 for speciallægers vedkommende.

De i første afsnit omhandlede uddannelsesbeviser giver ret til udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4.

3. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter ikke svarer til de benævnelser, der er angivet for den pågældende medlemsstat i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater, og som er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder eller organer.

Det i første afsnit omhandlede certifikat attesterer, at de pågældende uddannelsesbeviser er udstedt som bevis for en uddannelse, der er i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36 og 40, og at den medlemsstat, der har udstedt dem, sidestiller dem med dem, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4.

Afdeling 2

Læge

Artikel 22

Den medicinske grunduddannelse

1. Adgang til den medicinske grunduddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Den lægevidenskabelige grunduddannelse omfatter mindst seks års studier eller 5 500 timers teoretisk og praktisk undervisning ved et universitet eller under tilsyn af et universitet.

For personer, som påbegyndte deres studier inden den 1. januar 1972, kan den i første afsnit omhandlede uddannelse omfatte en praktisk heltidsuddannelse på universitetsniveau af seks måneders varighed under tilsyn af de kompetente myndigheder.

3. Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne retningslinjer, at personer, der har afsluttet deres studium, er i stand til at følge lægevidenskabens fremskridt.

Artikel 23

Speciallægeuddannelsen

1. Adgang til speciallægeuddannelsen forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier inden for det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb, som har ført til erhvervelse af relevante grundlæggende medicinske kundskaber.

2. Speciallægeuddannelsen omfatter teoretisk og praktisk undervisning, der finder sted på et universitet, på et universi-

tetssygehus eller efter omstændighederne i en anden institution inden for sundhedsområdet, der er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at varigheden af de i bilag V, punkt 5.1.4, anførte speciallægeuddannelser ikke er mindre end den i samme punkt anførte varighed. Uddannelsen finder sted under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den omfatter speciallægekandidatens personlige deltagelse i de pågældende afdelingers virksomhed og ansvar.

3. Uddannelsen gennemføres på heltidsbasis under arbejde i bestemte stillinger, der er anerkendt af de kompetente myndigheder. Den indebærer, at den pågældende læge deltager i samtlige lægelige aktiviteter, herunder vagter, i den afdeling, hvor uddannelsen foregår, således at han igennem hele arbejdsugen året igennem anvender hele sin arbejdsindsats på denne praktiske og teoretiske uddannelse på de af de kompetente myndigheder fastsatte betingelser. Stillingen aflønnes derfor med et passende beløb.

Uddannelsen kan afbrydes af grunde som militærtjeneste, videnskabelige opgaver, graviditet og sygdom. Uddannelsens samlede varighed kan ikke nedsættes på grund af sådanne afbrydelser.

4. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til speciallægeuddannelse på deltidsbasis på de af de kompetente nationale myndigheder godkendte betingelser, hvis en heltidsuddannelse som følge af dokumenterede personlige forhold ikke vil være gennemførlig. De kompetente myndigheder sørger for, at speciallægeuddannelsen på deltidsbasis svarer til heltidsuddannelsen, både hvad angår den samlede varighed og kvaliteten. Dette niveau må ikke sænkes, hverken fordi der er tale om en deltidsuddannelse, eller fordi der udøves lønnet privat erhvervsvirksomhed.

Kravene til speciallægeuddannelsen på deltidsbasis er de samme som ved heltidsuddannelsen, og den eneste forskel mellem de to former for uddannelse er, at det ved deltidsuddannelsen er muligt at begrænse deltagelsen i de lægelige aktiviteter, således at varigheden svarer til mindst halvdelen af den, der er fastsat for heltidsuddannelsen.

Læger under specialuddannelse på deltidsbasis aflønnes derfor med et passende beløb.

5. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for speciallæger betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2.

6. De i bilag V, punkt 5.1.4, anførte mindstekrav til uddannelsens varighed kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 24

Benævnelser for speciallægeuddannelser

De i artikel 20 omhandlede uddannelsesbeviser for speciallæger er sådanne, som er udstedt af de i bilag V, punkt 5.1.3, anførte kompetente myndigheder eller organer, og som for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de benævnelser, der anvendes i de enkelte medlemsstater, og som er anført i bilag V, punkt 5.1.4.

Nye lægespecialer, som er fælles for alle medlemsstater, kan tilføjes til bilag V, punkt 5.1.4, efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 25

Speciallægers særlige erhvervede rettigheder

1. Enhver værtsmedlemsstat kan for speciallæger, hvis speciallægeuddannelse på deltidsbasis er omfattet af love eller administrative bestemmelser, der fandtes den 20. juni 1975, og som påbegyndte deres speciallægeuddannelse senest den 31. december 1983, kræve, at deres uddannelsesbeviser skal være ledsaget af en attestation, der bekræfter, at de i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er udstedt i Spanien til læger, der har afsluttet en speciallægeuddannelse inden den 1. januar 1995, selv om de ikke opfylder de i artikel 23 omhandlede mindstekrav til uddannelse, hvis disse beviser er ledsaget af et certifikat udstedt af de kompetente spanske myndigheder, der bekræfter, at de pågældende personer har bestået den særlige prøve i erhvervmæssig kompetence, der er afholdt i forbindelse med de i kongeligt dekret 1497/99 fastsatte ekstraordinære reguleringsforanstaltninger med det formål at påvise, at disse personer har det samme kundskabs- og kompetenceniveau som de læger, der er i besiddelse af et af de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er anført i bilag V, punkt 5.1.3 og 5.1.4 for Spanien.

3. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der er udstedt af de øvrige medlemsstater, og som for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de i bilag VI, punkt 6.1, anførte benævnelser, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den i bilag V, punkt 5.1.3, anførte referencedato, hvis de er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for speciallæger, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, når de vedrører en uddannelse, der er

påbegyndt inden den 3. april 1992, og giver ret til udøvelse af erhvervmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag VI, punkt 6.1.

4. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for speciallæger, der for den pågældende speciallægeuddannelses vedkommende svarer til de i bilag VI, punkt 6.1, anførte benævnelser, er udstedt af de i dette bilag anførte medlemsstater og vedrører en uddannelse, der er påbegyndt efter den i bilag V, punkt 5.1.3, anførte referencedato og inden udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som speciallæge.

5. De medlemsstater, der har ophævet de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om udstedelse af de i bilag VI, punkt 6.1, anførte uddannelsesbeviser for speciallæger, og som har truffet foranstaltninger vedrørende erhvervede rettigheder til fordel for deres egne statsborgere, indrømmer de øvrige medlemsstaters statsborgere ret til at nyde godt af disse foranstaltninger, hvis deres uddannelsesbeviser er udstedt inden det tidspunkt, hvor værtsmedlemsstaten ophørte med at udstede uddannelsesbeviser for det pågældende speciale.

Datoerne for ophævelse af disse bestemmelser fremgår af bilag VI, punkt 6.1.

Artikel 26

Uddannelsen til alment praktiserende læge

1. Adgang til uddannelsen til alment praktiserende læge forudsætter gennemførelse og godkendelse af seks års studier inden for det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb.

2. Uddannelsen til alment praktiserende læge, der fører til erhvervelse af uddannelsesbeviser, som udstedes inden den 1. januar 2006, omfatter mindst to års studier på heltidsbasis. For uddannelsesbeviser, der udstedes efter denne dato, omfatter den mindst tre års studier på heltidsbasis.

Hvis det i artikel 22 omhandlede uddannelsesforløb omfatter en praktisk uddannelse, der finder sted på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger inden for almen medicin, eller hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste, kan varigheden af denne praktiske uddannelse godskrives, dog højst med ét år, som en del af den varighed, der er fastsat i første afsnit for uddannelsesbeviser, som udstedes efter den 1. januar 2006.

Kun de medlemsstater, hvor varigheden af uddannelsen til alment praktiserende læge pr. 1. januar 2001 var på to år, kan benytte sig af den i andet afsnit omhandlede mulighed.

3. Uddannelsen til alment praktiserende læge gennemføres på heltidsbasis under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer. Den er i højere grad praktisk end teoretisk orienteret.

Den praktiske del af uddannelsen finder sted dels i mindst seks måneder på godkendte sygehuse, der råder over egnet udstyr og egnede afdelinger, dels i mindst seks måneder hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste.

Uddannelsen foregår i samarbejde med andre institutioner eller organer inden for sundhedsområdet, der beskæftiger sig med almen medicin. Med forbehold af de i andet afsnit nævnte minimumsperioder kan den praktiske uddannelse dog i en periode på højst seks måneder gives i andre godkendte institutioner eller organer inden for sundhedsområdet, der beskæftiger sig med almen medicin.

Uddannelsen omfatter lægens personlige deltagelse i de faglige arbejds- og ansvarsopgaver, der påhviler de personer, som han arbejder sammen med.

4. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til, at den særlige uddannelse til alment praktiserende læge finder sted på deltidsbasis på et niveau, der kvalitativt svarer til heltidsuddannelsens niveau, hvis følgende særlige betingelser er opfyldt:

- a) uddannelsens samlede varighed må ikke afkortes, fordi den gennemføres på deltidsbasis
 - b) den ugentlige varighed af deltidsuddannelsen må ikke være under 50 % af den ugentlige varighed af heltidsuddannelsen
 - c) deltidsuddannelsen skal omfatte et vist antal perioder med heltidsuddannelse både for så vidt angår den del, der foregår på sygehuse, og for så vidt angår den del, der foregår hos en godkendt alment praktiserende læge eller i et godkendt lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste. Disse heltidsuddannelsesperioder skal være af et sådant antal og en sådan varighed, at der derigennem tilvejebringes et tilstrækkeligt grundlag for en effektiv udøvelse af almen medicinsk praksis.
5. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et uddannelsesbevis for alment praktiserende læger betinget af besiddelse af et af de beviser for medicinsk grunduddannelse, der er anført i bilag V, punkt 5.1.2.

6. Medlemsstaterne kan udstede de i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbeviser til en læge, der ikke har gennemført den i denne artikel omhandlede uddannelse, men som har gennemgået en anden supplerende uddannelse, for hvilken de kompetente myndigheder i en medlemsstat har udstedt et

uddannelsesbevis. Dog kan de kun udstede dette uddannelsesbevis som bevis for kundskaber, der kvalitativt ligger på samme niveau som dem, der erhverves ved den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne fastsætter bl.a., i hvilket omfang den supplerende uddannelse, ansøgeren allerede har gennemgået, og hans erhvervs erfaring kan erstatte den i denne artikel omhandlede uddannelse.

Medlemsstaterne kan kun udstede det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis, hvis ansøgeren har mindst seks måneders erfaring som alment praktiserende læge hos en alment praktiserende læge eller i et lægecenter inden for den primære sundhedstjeneste som omhandlet i stk. 3 i denne artikel.

Artikel 27

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som alment praktiserende læge

Medlemsstaterne gør med forbehold af bestemmelser om erhvervede rettigheder adgangen til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af deres sociale sikringsordninger betinget af besiddelse af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.1.5.

Medlemsstaterne kan give dispensation fra dette krav til personer, som er i færd med at gennemgå den særlige uddannelse i almen medicin.

Artikel 28

Alment praktiserende lægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne fastsætter nærmere regler for erhvervede rettigheder. De skal dog anse retten til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for den nationale socialsikringsordning for at være erhvervet, når en læge — uden at være i besiddelse af det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis — på den i dette punkt anførte referencdato besidder denne ret i medfør af bestemmelser om lægerhvervet, der giver adgang til erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau, og på denne dato er etableret på den pågældende medlemsstats område i henhold til artikel 20 eller 21.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder på begæring en attestations, der bekræfter, at læger, der er indehavere af de i første afsnit omhandlede erhvervede rettigheder, har ret til inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning at udøve virksomhed som alment praktiserende læge uden at have erhvervet det i bilag V, punkt 5.1.5, anførte uddannelsesbevis.

2. Medlemsstaterne anerkender de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede attestationer, der er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, som de selv udsteder, og som giver adgang til at udøve virksomhed som alment praktiserende læge inden for rammerne af den nationale socialsikringsordning.

Afdeling 3

Sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Artikel 29

Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

1. Adgang til uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forudsætter ti års almen skolegang afsluttet med et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, udstedt af de kompetente myndigheder eller organer i en medlemsstat, eller med et certifikat som bevis for bestået adgangseksamen på samme niveau til sygeplejeskolerne.

2. Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje gennemføres på heltidsbasis og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.2.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.2.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

3. Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter mindst tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og klinisk undervisning, hvor den teoretiske undervisning udgør mindst en tredjedel og den kliniske undervisning mindst halvdelen af uddannelsens mindstevareghed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår sygeplejerskeuddannelsen, er ansvarlig for koordinationen

af den teoretiske og kliniske undervisning i det samlede uddannelsesprogram.

Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

4. Ved teoretisk undervisning forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne erhverver de kundskaber, den indsigt og de faglige færdigheder og holdninger, som er nødvendige for at kunne planlægge, yde og vurdere almen sundheds- og sygepleje. Denne undervisning foregår på sygeplejeskoler og andre uddannelsessteder, som skolen udpeger, og varetages af det personale, der underviser i sygepleje, og af andre kompetente personer.

5. Ved klinisk undervisning forstås den del af sygeplejerskeuddannelsen, hvor sygeplejeeleverne som medlemmer af en gruppe og i direkte kontakt med raske eller syge enkeltpersoner og/eller grupper lærer at planlægge, yde og vurdere den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, der er behov for, på grundlag af de kundskaber og færdigheder, de har tilegnet sig. Sygeplejeeleven lærer ikke blot at være medlem af en gruppe, men også at være gruppeleder og at tilrettelægge den samlede sundheds- og sygeplejeindsats, herunder sundheds-pædagogik, såvel for den enkelte som for mindre grupper i institutioner inden for sundhedsvæsenet og i samfundet.

Denne undervisning finder sted i sygehuse og andre institutioner inden for sundhedsvæsenet samt ude i samfundet under de undervisende sygeplejerskers ansvar og i samarbejde med og med bistand fra andre kvalificerede sygeplejersker. Andet kvalificeret personale kan inddrages i undervisningsforløbet.

Sygeplejeeleverne skal deltage i pågældende afdelingers arbejde, for så vidt dette har værdi for deres uddannelse og sætter dem i stand til at påtage sig det ansvar, der er forbundet med sundheds- og sygepleje.

Artikel 30

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Ved erhvervmæssig virksomhed som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje forstås i dette direktiv virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.2.3, anførte titler.

Artikel 31

Særlige erhvervede rettigheder for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

For at de almindelige regler for erhvervede rettigheder kan finde anvendelse på sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, skal den i artikel 21 omhandlede virksomhed have omfattet ansvar for programmeringen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af patientens sygepleje.

Afdeling 4

Tandlæge

Artikel 32

Tandlægeuddannelsen

1. Adgang til tandlægeuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Tandlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.3.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.3.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 33

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge

1. Ved erhvervmæssig virksomhed som tandlæge forstås i dette direktiv de i stk. 3 omhandlede former for virksomhed, der udøves under de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte titler.

2. Tandlægeerhvervet er baseret på den i artikel 32 omhandlede tandlægeuddannelse og udgør et særligt erhverv, der adskiller sig fra hvervet, som læge, uanset om denne er speciallæge eller ej. Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge forudsætter besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte uddannelsesbeviser. Med personer, der er i besiddelse af et sådant uddannelsesbevis, sidestilles sådanne, som er omfattet af artikel 21 eller 34.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tandlæger generelt er berettiget til at optage og udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænder, mund, kæber og omgivende væv, under overholdelse af de retsfor skrifter og de etiske regler, der er gældende for dette erhverv på de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte referencdatoer.

Artikel 34

Tandlægers særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender med henblik på udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som tandlæge under de i bilag V, punkt 5.3.3, anførte titler de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Italien, Spanien og Østrig til personer, som har påbegyndt deres lægeuddannelse senest på den referencdato, der er anført i dette bilag for den pågældende medlemsstat, og som er ledsaget af en attestation udstedt af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende to betingelser er opfyldt:

- a) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed i den pågældende medlemsstat i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen
- b) at disse personer er bemyndiget til at udøve de pågældende former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for denne medlemsstat.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 32 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede erhvervspraktik af tre års varighed.

2. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for læger, der er udstedt i Italien til personer, som påbegyndte deres lægeuddannelse på universitetsniveau efter den 28. januar 1980 og senest den 31. december 1984, og som er ledsaget af en attestation udstedt af de kompetente italienske myndigheder.

Det skal fremgå af attestationen, at følgende tre betingelser er opfyldt:

- a) at disse personer har bestået den særlige egnethedsprøve, der er afholdt af de kompetente italienske myndigheder med henblik på at påvise, at de pågældende personer har det samme kundskabs- og kompetenceniveau som de personer, der er i besiddelse af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for Italien

- b) at disse personer faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse har udøvet de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed i Italien i mindst tre på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for udstedelsen af attestationen
- c) at de er bemyndiget til at udøve eller faktisk og retmæssigt og som hovedbeskæftigelse udøver de i artikel 33 omhandlede former for virksomhed på samme vilkår som indehavere af det uddannelsesbevis, der er anført i bilag V, punkt 5.3.3, for Italien.

Personer, der har gennemført studier af mindst tre års varighed, som af de kompetente myndigheder attesteres som svarende til den i artikel 32 omhandlede uddannelse, er undtaget fra den i andet afsnit, litra a), omhandlede egnethedsprøve.

3. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er udstedt af de øvrige medlemsstater og anført i bilag VI, punkt 6.2, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den i nævnte bilag anførte referencedato, hvis de er ledsaget af en attestationsbrev, der bekræfter, at indehaverne i løbet af de fem år, der går forud for attestationsbrevets udstedelse, faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år.

De samme bestemmelser gælder for uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den 3. oktober 1989, og giver ret til udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed på hele Tysklands område på samme vilkår som de uddannelsesbeviser, der udstedes af de kompetente tyske myndigheder, jf. bilag VI, punkt 6.2.

4. De medlemsstater, i hvilke der findes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på dette område, anerkender de uddannelsesbeviser for specialtandlæger, der er anført i bilag VI, punkt 6.2, og som er udstedt af de i nævnte bilag anførte medlemsstater for en uddannelse, der er påbegyndt efter den i samme bilag anførte referencedato og inden udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som specialtandlæge.

Afdeling 5

Dyrlæge

Artikel 35

Dyrlægeuddannelsen

1. Dyrlægeuddannelsen består af mindst fem års teoretiske og praktiske studier på heltidsbasis ved et universitet, ved en

højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.4.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.4.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til dyrlægeuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver vedkommende adgang til det pågældende studium ved et universitet eller ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

Afdeling 6

Jordemoder

Artikel 36

Jordemoderuddannelsen

1. Jordemoderuddannelsen består mindst af følgende uddannelser:

- a) en specifik heltidsuddannelse til jordemoder bestående af mindst tre års praktiske og teoretiske studier (uddannelsesvej I), der mindst omfatter det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2
- b) en specifik heltidsuddannelse til jordemoder på 18 måneder (uddannelsesvej II), der mindst omfatter de fag i det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.5.2, i hvilke der ikke har været en tilsvarende undervisning i uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår jordemoderuddannelsen, er ansvarlig for koordination af teori og praksis i det samlede uddannelsesprogram.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.5.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

2. Adgang til jordemoderuddannelsen forudsætter, at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) gennemførelse af mindst ti års almen skolegang (for uddannelsesvej I)
- b) besiddelse af et uddannelsesbevis som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3 (for uddannelsesvej II).

3. Medlemsstaterne kan undtagelsesvist give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

Artikel 37

Retningslinjer for anerkendelse af uddannelsesbeviser for jordemødre

1. De uddannelsesbeviser for jordemødre, der er anført i bilag V, punkt 5.5.4, anerkendes automatisk i medfør af artikel 20, hvis de svarer til en af følgende retningslinjer:

- a) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst tre år:
 - i) der enten er betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller et andet kvalifikationsbevis, der giver adgang til universiteter eller højere læreanstalter, eller som garanterer et tilsvarende kundskabsniveau
 - ii) eller som efterfølges af to års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.
- b) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst to år eller 3 600 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3.
- c) En heltidsuddannelse til jordemoder på mindst 18 måneder eller 3 000 timer betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3, og efterfulgt af et års erhvervspraktik, for hvilken det i stk. 2 omhandlede bevis udstedes.

2. Det i stk. 1 nævnte bevis udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet. Det bekræfter, at den pågældende

efter at have bestået eksamen som jordemoder på tilfredsstillende måde har varetaget alle de funktioner, der udføres af en jordemoder, på et sygehus eller en til dette formål godkendt behandlingsinstitution i den pågældende periode.

Artikel 38

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som jordemoder

1. Bestemmelserne i denne afdeling gælder for virksomhed som jordemoder, således som den med forbehold af stk. 2 er defineret af hver medlemsstat, og som udøves under de i bilag V, punkt 5.5.4, anførte titler

2. Medlemsstaterne sikrer, at jordemødre mindst er berettiget til at udøve de i bilag V, punkt 5.5.3, anførte former for virksomhed.

Artikel 39

Jordemødres særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre opfylder alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 36, men som i henhold til artikel 37 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 37, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, de uddannelsesbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater inden den i bilag V, punkt 5.5.4, anførte referencedato, og som er ledsaget af en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to på hinanden følgende år i løbet af de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis uddannelsesbeviser for jordemødre er udstedt for en uddannelse, der er erhvervet på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område, og som svarer til alle de mindstekrav til uddannelse, der er fastsat i artikel 36, men som i henhold til artikel 37 kun skal anerkendes, hvis de er ledsaget af det i artikel 37, stk. 2, omhandlede bevis for erhvervspraktik, når de vedrører en uddannelse, der er påbegyndt inden den 3. oktober 1989.

Afdeling 7

Farmaceut

Artikel 40

Farmaceutuddannelsen

1. Adgang til farmaceutuddannelsen forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

2. Uddannelsesbeviset for farmaceuter udstedes efter en uddannelse, der strækker sig over mindst fem år, og som mindst omfatter:

- a) fire års teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet
- b) seks måneders praktikanttjeneste på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

Uddannelsen omfatter mindst det uddannelsesprogram, der er anført i bilag V, punkt 5.6.2.

Listerne over fag og discipliner i bilag V, punkt 5.6.2, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 41

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som farmaceut

1. Ved farmaceutvirksomhed forstås i dette direktiv virksomhed, som i en eller flere medlemsstater er undergivet betingelser vedrørende erhvervmæssige kvalifikationer for så vidt angår adgangen hertil og udøvelsen heraf, og som er tilgængelig for indehavere af et af de uddannelsesbeviser, der er anført i bilag V, punkt 5.6.4.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at indehavere af et uddannelsesbevis i farmaci, der er udstedt af et universitet eller en tilsvarende højere læreanstalt, og som opfylder betingelserne i artikel 40, mindst er berettiget til at optage eller udøve de i bilag V, punkt 5.6.3, nævnte former for virksomhed, med forbehold af et eventuelt krav om supplerende erhvervs erfaring.

3. Når der som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af formerne for farmaceutvirksomhed i en medlemsstat foruden et uddannelsesbevis, jf. bilag V, punkt 5.6.4, kræves supplerende erhvervs erfaring, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis herfor en attestations udstedt af de kompetente myndigheder i den pågældendes hjemland, der bekræfter, at han har udøvet disse former for virksomhed i sit hjemland i en tilsvarende periode.

4. Hvis der i en medlemsstat den 16. september 1985 fandtes en udvælgelsesprøve med det formål blandt de i stk.

1 omhandlede farmaceutiske kandidater at udvælge dem, som skal lede nye apoteker, der åbnes som led i en national ordning til bedre geografisk fordeling, kan denne medlemsstat, uanset stk. 1, opretholde denne udvælgelsesprøve og åbne adgang hertil for andre medlemsstaters statsborgere, der er i besiddelse af et af de i bilag V, punkt 5.6.4, anførte uddannelsesbeviser for farmaceuter, eller som er omfattet af bestemmelserne i artikel 21.

Afdeling 8

Arkitekt

Artikel 42

Arkitektuddannelsen

1. Arkitektuddannelsen omfatter i alt mindst enten fire års studier på heltidsbasis eller seks års studier, heraf mindst tre på heltidsbasis, ved et universitet eller en tilsvarende læreanstalt. Uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau.

Undervisningen, der gives på universitetsniveau, og som hovedsagelig vedrører arkitektur, skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og sikre erhvervelse af de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.7.1.

2. De kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i bilag V, punkt 5.7.1, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangs-betingelser for fysiske personer.

Artikel 43

Undtagelser fra kravene til arkitektuddannelsen

1. Uanset artikel 42 anses også den treårige uddannelse på »Fachhochschulen« i Forbundsrepublikken Tyskland, som fandtes den 5. august 1985, som opfylder kravene i artikel 42, og som i denne medlemsstat giver adgang til at udøve de i artikel 44 omhandlede former for virksomhed under titlen arkitekt, for at opfylde kravene i artikel 20, hvis uddannelsen suppleres med fire års erhvervs erfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, der attesteres ved et certifikat udstedt af den faglige organisation, på hvis medlemsliste den arkitekt er optaget, som ønsker at udnytte dette direktivs bestemmelser.

Den faglige organisation skal forud fastslå, at de af arkitekten udførte arbejder på arkitekturområdet er et vægtigt bevis på praktisk anvendelse af de i bilag V, punkt 5.7.1, omhandlede kundskaber og færdigheder. Dette certifikat udstedes efter samme fremgangsmåde som den, der gælder for optagelse på den faglige organisations medlemsliste.

2. Som led i ordninger til forbedring af den sociale status eller i universitetsstudier på deltidsbasis anses også, uanset artikel 42, en uddannelse, der opfylder kravene i artikel 42, og som afsluttes med en eksamen i arkitektur, der består af personer, som i syv år eller derover har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed, for at opfylde kravene i artikel 20. En sådan eksamen skal være på universitetsniveau og svare til den i artikel 42, stk. 1, første afsnit, omhandlede afsluttende eksamen.

Artikel 44

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt

1. Ved erhvervmæssig virksomhed som arkitekt forstås i dette direktiv virksomhed, der sædvanligvis udøves under titlen arkitekt.

2. En medlemsstats statsborgere, der har tilladelse til at benytte titlen arkitekt i medfør af en lov, der giver den kompetente myndighed i en medlemsstat mulighed for at tildele denne titel til statsborgere fra medlemsstaterne, som særlig måtte have udmærket sig ved kvaliteten af deres præstationer på arkitekturområdet, anses for at opfylde betingelserne for at udøve virksomhed som arkitekt under denne titel. De pågældende personers arkitektstatus godtgøres ved en attest, der udstedes af deres hjemland.

Artikel 45

Arkitekters særlige erhvervede rettigheder

1. Medlemsstaterne anerkender de i bilag VI, punkt 6.3, anførte uddannelsesbeviser for arkitekter, som er udstedt af de øvrige medlemsstater for en uddannelse, der er påbegyndt senest i løbet af det i nævnte bilag anførte akademiske referencår, selv om de ikke opfylder mindstekravene i artikel 42, ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser for arkitekter, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt.

På samme vilkår anerkendes attestationer fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland om ligestilling af uddannelsesbeviser udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den Tyske Demokratiske Republik med de uddannelsesbeviser, der er anført i ovennævnte bilag.

2. Med forbehold af stk. 1 anerkender medlemsstaterne attestationer udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de medlemsstater, der havde bestemmelser for adgang til og udøvelse af virksomhed som arkitekt

a) den 1. januar 1995 for Østrigs, Finlands og Sveriges vedkommende og

b) den 5. august 1987 for de øvrige medlemsstaters vedkommende,

ved at give disse attestationer samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så

vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som arkitekt under titlen arkitekt.

De i første afsnit omhandlede attestationer bekræfter, at deres indehavere har fået tilladelse til at benytte titlen arkitekt senest på denne dato og rent faktisk inden for disse bestemmelsers rammer har udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år inden for de fem år, der går forud for attestationens udstedelse.

KAPITEL IV

FÆLLES BESTEMMELSER OM ETABLERING

Artikel 46

Dokumentation og formelle krav

1. Når værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder træffer afgørelse om en ansøgning om udøvelse af et lovreguleret erhverv i medfør af dette afsnit, kan de kræve de i bilag VII anførte dokumenter og certifikater.

De i bilag VII, punkt 1, omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end tre måneder gamle.

Medlemsstaterne, organisationer og andre juridiske personer sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

2. Hvis værtsmedlemsstaten har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne medlemsstat, har foreligget uden for dets område, og som i denne medlemsstat vil kunne få følger for adgangen til de pågældende former for virksomhed, kan det underrette hjemlandet herom.

Hjemlandet undersøger rigtigheden af forholdene, og dets myndigheder bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtsmedlemsstaten de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger.

3. Hvis en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til at optage et lovreguleret erhverv kræver edsaflæggelse eller afgivelse af en højtidelig erklæring, og formuleringen af denne ed eller erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, sørger værtsmedlemsstaten for, at den pågældende kan anvende en passende og tilsvarende formulering.

Artikel 47

Procedure for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer

1. Den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten bekræfter modtagelsen af ansøgningen inden for en måned og oplyser ansøgeren om eventuelt manglende dokumenter.

2. Ansøgninger om udøvelse af et lovreguleret erhverv skal behandles hurtigst muligt, og værtsmedlemsstatens kompetente myndighed skal senest tre måneder efter forelæggelsen af den fuldt dokumenterede ansøgning træffe en begrundet afgørelse.

3. Afgørelsen, eller mangelen på samme inden for den fastsatte frist, skal kunne påklages efter national ret.

Artikel 48

Benyttelse af titel

1. Hvis benyttelsen af den titel, der hører til en af de former for virksomhed, som udøves i forbindelse med det pågældende erhverv, er lovreguleret i en værtsmedlemsstat, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, der i medfør af afsnit III har ret til at udøve et lovreguleret erhverv, den titel, der i værtsmedlemsstaten svarer til erhvervet, og gør brug af den eventuelle forkortelse herfor.

Hvis der imidlertid i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, kun er delvis adgang til et erhverv i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat knytte en passende tilføjelse til titlen.

2. Hvis et erhverv i værtsmedlemsstaten er reguleret af en sammenslutning eller organisation som omhandlet i bilaget, kan medlemsstaternes statsborgere kun anvende den titel eller forkortelse, som denne sammenslutning eller organisation giver ret til, hvis de fremlægger bevis på medlemskab af nævnte sammenslutning eller organisation.

Hvis sammenslutningen eller organisationen gør opnåelse af medlemskab betinget af visse kvalifikationer, kan denne betingelse for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, der er i besiddelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer, kun gøres gældende på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 49

Sprogkundskaber

1. De personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten.

2. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at de pågældende personer erhverver de sprogkundskaber, der er nødvendige for udøvelsen af den erhvervsmæssige virksomhed i værtsmedlemsstaten.

AFSNIT V

RETNINGSLINJER FOR ERHVERVSUDØVELSE

Artikel 50

Benyttelse af akademisk titel

Med forbehold af artikel 5, stk. 3, og artikel 48, sikrer værtsmedlemsstaten, at de pågældende har ret til at benytte deres

akademiske titel fra hjemlandet, og eventuelt en forkortelse for den, på denne medlemsstats sprog. Værtsmedlemsstaten kan foreskrive, at denne titel efterfølges af navn og beliggenhed for den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den.

Hvis den akademiske titel fra hjemlandet kan forveksles med en titel, som i værtsmedlemsstaten kræver en supplerende uddannelse, som den begunstigede ikke har erhvervet, kan denne værtsmedlemsstat foreskrive, at den begunstigede skal benytte sin titel fra hjemlandet i en passende udformning, som værtsmedlemsstaten angiver.

Artikel 51

Sygesikringsoverenskomster

De medlemsstater, der kræver, at personer, som har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer på deres område, skal gennemføre en forberedende praktikanttjeneste og/eller have erhvervs erfaring som betingelse for at kunne anerkendes af en sygeforsikring, giver med forbehold af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra b), indehavere af erhvervsmæssige kvalifikationer erhvervet i en anden medlemsstat dispensation fra dette krav.

AFSNIT V

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 52

Kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet arbejder tæt sammen og yder hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af dette direktiv. De sørger for, at de oplysninger, de udveksler, behandles fortroligt.

2. Hver medlemsstat udpeger senest ved udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger, og de kompetente myndigheder og organer, der er bemyndiget til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser, og giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

3. Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede myndigheders virksomhed og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Koordinatorerne har til opgave:

- at fremme en ensartet gennemførelse af dette direktiv
- at indhente alle oplysninger af betydning for gennemførelsen af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i medlemsstaterne.

Med henblik på gennemførelsen af den i andet afsnit, litra b), omhandlede opgave kan koordinatorene rette henvendelse til de i artikel 53 omhandlede kontaktpunkter.

Artikel 53

Kontaktpunkter

Hver medlemsstat udpeger senest ved udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist et kontaktpunkt, der har til opgave:

- a) at meddele borgere og kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater alle anvendelige oplysninger i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som omhandlet i dette direktiv, især oplysninger om national erhvervslovgivning, herunder social- og arbejdsmarkedslovgivning, og, hvis det er relevant, fagetiske regler
- b) at bistå borgerne med at udnytte de rettigheder, dette direktiv giver dem, om nødvendigt gennem samarbejde med de øvrige kontaktpunkter og værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder.

Kontaktpunkterne underretter Kommissionen om sager, de har behandlet i henhold til stk. 1, litra b), senest to måneder efter, at de har fået dem forelagt.

Artikel 54

Udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, herefter benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.
- Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.
3. Alle andre spørgsmål vedrørende dette direktivs gennemførelse kan forelægges udvalget til udtalelse.
 4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

AFSNIT VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 55

Rapporter

Efter udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist aflægger medlemsstaterne hvert andet år rapport til Kommissionen om

anvendelsen af den indførte ordning. Denne rapport omfatter generelle bemærkninger, en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, og en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

Artikel 56

Undtagelsesbestemmelse

Hvis der ved anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv opstår større vanskeligheder inden for bestemte områder i en medlemsstat, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med medlemsstaten.

I givet fald træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 54, stk. 2, beslutning om, at den pågældende medlemsstat i en begrænset periode kan undlade at anvende den pågældende bestemmelse.

Artikel 57

Ophævelse

Direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 89/48/EØF, 92/51/EØF, 93/16/EØF og 1999/42/EF ophæves med virkning fra den i artikel 58 fastsatte dato.

Henvisningerne til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 58

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [to år efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 59

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 60

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

LISTE OVER FAGLIGE SAMMENSLUTNINGER ELLER ORGANISATIONER, SOM OPFYLDER BETINGELSERNE I ARTIKEL 3, STK. 2

Irland ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

Det Forenede Kongerige

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

⁽¹⁾ Irske statsborgere er også medlemmer af følgende sammenslutninger eller organisationer i Det Forenede Kongerige:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Kun i forbindelse med regnskabsrevision.

BILAG II

LISTE OVER UDDANNELSER MED SÆRLIG STRUKTUR, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11, STK. 4, ANDET AFSNIT, LITRA a)

1. De paramedicinske og socialpædagogiske uddannelser

Følgende uddannelser:

I Tyskland:

- pædiatrisk sygeplejerske (»Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger«)
- fysioterapeut (»Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)«) ⁽¹⁾
- ergoterapeut (»Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)«)
- talepædagog (»Logopäde/Logopädin«)
- ortoptist (»Orthoptist(in)«)
- statsanerkendt pædagog (»Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)«)
- statsanerkendt sundhedspædagog (»Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(e)-in«)
- teknisk laboratorieassistent (»medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)«)
- teknisk assistent (radiologi) (»medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)«)
- teknisk assistent (funktionsdiagnostik) (»medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik«)
- teknisk assistent (veterinærmedicin) (»veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)«)
- diæteter (»Diätassistent(in)«)
- farmacitekniker (»Pharmazieingenieur«), givet inden den 31. marts 1994 på det tidligere DDR's områder eller på de nye delstaters område
- psykiatrisk sygeplejerske (»Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger«)
- taleterapeut (»Sprachtherapeut(in)«)

I Italien:

- tandtekniker (»odontotecnico«)
- optiker (»ottico«)
- fodterapeut (»podologo«)

I Luxembourg:

- teknisk assistent (radiologi) (»assistant(e) technique médical(e) en radiologie«)
- teknisk laboratorieassistent (»assistant(e) technique médical(e) de laboratoire«)
- psykiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière psychiatrique«)
- teknisk assistent (kirurgi) (»assistant(e) technique médical(e) en chirurgie«)
- pædiatrisk sygeplejerske (»infirmier/ière puériculteur/trice«)
- narkosesygeplejerske (»infirmier/ière anesthésiste«)
- eksamineret massør (»masseur/euse diplômé(e)«)
- pædagog (»éducateur/trice«)

I Nederlandene:

- dyrlægeassistent (»dierenartassistent«)

⁽¹⁾ Titlen »Krankengymnast(in)« er fra den 1. juni 1994 erstattet af titlen »Physiotherapeut(in)«. De af erhvervets udøvere, som har opnået deres eksamensbevis inden denne dato, kan dog, hvis de ønsker det, fortsat anvende den tidligere titel »Krankengymnast(in)«.

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 13 år, herunder:

- i) enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en prøve
- ii) eller mindst to og et halvt års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
- iii) eller mindst to års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
- iv) eller med hensyn til dyrlægeassistent (»dierenartassistent«) i Nederlandene tre års erhvervsuddannelse på en fagskole (»MBO«-ordningen) eller tre års erhvervsuddannelse i form af vekseluddannelse i lærlinguddannelsessystemet (»LLW«), som begge afsluttes med en prøve.

I Østrig:

- særlig grundlæggende uddannelse i pædiatrisk sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichchenpflege«)
- særlig grundlæggende uddannelse i psykiatrisk sundheds- og sygepleje (»spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege«)
- kontaktlinseoptiker (»Kontaktlinsenoptiker«)
- fodterapeut (»Fußpfleger«)
- høreapparattekniker (»Hörgeräteakustiker«)
- drogist (»Drogist«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

- massør (»Masseur«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, bestående af en læretid på to år og en periode på to år med erhvervspraktik og -uddannelse samt et kursus på et år, som afsluttes med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge

- børnehavepædagog (»Kindergärtner/in«)
- pædagog (»Erzieher«)

der svarer til et uddannelsesforløb på 13 år, herunder fem års erhvervsuddannelse på en fagskole, afsluttet med en prøve

2. Mesteruddannelser (»Mester/Meister/Maître«), der svarer til uddannelser inden for håndværksmæssig virksomhed, der ikke er omfattet af direktivets afsnit III, kapitel II

Følgende uddannelser:

I Danmark:

- optometrist

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, heraf fem års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på to og et halvt år på en fagskole og en praktisk uddannelse på to og et halvt år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen

- ortopædimekaniker

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 12 og et halvt år, heraf tre og et halvt års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på et halvt år på en fagskole og en praktisk uddannelse på tre år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen

— ortopædiskomager

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 13 og et halvt år, heraf fire og et halvt års erhvervsuddannelse fordelt på en teoretisk uddannelse på to år på en fagskole og en praktisk uddannelse på to og et halvt år i en virksomhed; uddannelsen afsluttes med en anerkendt prøve i håndværksvirksomhed, der giver ret til mestertitlen.

I Tyskland:

- optiker (»Augenoptiker«)
- tandtekniker (»Zahntechniker«)
- bandagist (»Bandagist«)
- audiologiasistent (»Hörgeräte-Akustiker«)
- ortopædimekaniker (»Orthopädiemechaniker«)
- ortopædisk håndskomager (»Orthopädienschuhmacher«)

I Luxembourg:

- optiker (»opticien«)
- tandtekniker (»mécanicien dentaire«)
- audiologiasistent (»audioprothésiste«)
- ortopædimekaniker-bandagist (»mécanicien orthopédiste/bandagiste«)
- ortopædisk håndskomager (»orthopédiste-cordonnier«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, der er foregået dels i en virksomhed, dels på en fagskole, og som afsluttes med en prøve, der kræves bestået for at kunne udøve selvstændig håndværksvirksomhed, eller for som arbejdstager at opnå en stilling med et tilsvarende ansvar.

I Østrig:

- bandagist (»Bandagist«)
- korsetmager (»Miederwarenerzeuger«)
- optiker (»Optiker«)
- ortopædisk håndskomager (»Orthopädienschuhmacher«)
- ortopæditekniker (»Orthopädietechniker«)
- tandtekniker (»Zahntechniker«)
- gartner (»Gärtner«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 14 år, herunder en uddannelse på mindst fem år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på mindst to år med erhvervspraktik og -uddannelse, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

Mesteruddannelser inden for land- og skovbrug, især:

- mester i landbrug (»Meister in der Landwirtschaft«)
- mester i landbrugsøkonomi (»Meister in der ländlichen Hauswirtschaft«)
- mester i havebrug (»Meister im Gartenbau«)
- mester i grøntsagsavl (»Meister im Feldgemüsebau«)
- mester i frugtavl og -behandling (»Meister im Obstbau und in der Obstverwertung«)
- mester i vinavl og -fremstilling (»Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft«)
- mester i mejeribrug (»Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft«)
- mester i hesteopdræt (»Meister in der Pferdewirtschaft«)
- mester i fiskeri (»Meister in der Fischereiwirtschaft«)

- mester i fjerkræavl (»Meister in der Geflügelwirtschaft«)
- mester i biavl (»Meister in der Bienenwirtschaft«)
- mester i skovbrug (»Meister in der Forstwirtschaft«)
- mester i skovbeplantning og -forvaltning (»Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft«)
- mester i landbrugslagerforvaltning (»Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder en uddannelse på mindst seks år, der er gennemgået som led i en struktureret uddannelse, og som er opdelt i en læretid på mindst tre år delvis i en virksomhed og delvis på en fagskole samt en periode på tre år med erhvervspraktik, som afsluttes med en mesterprøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv, uddanne lærlinge og benytte titlen »Meister«.

3. Maritime erhverv

a) *Maritim sejlads*

Følgende uddannelser:

I Danmark:

- skibsfører
- overstyrmand
- enestyrmand, vagthavende styrmand
- vagthavende styrmand
- maskinchef
- 1. maskinmester
- 1. maskinmester/vagthavende maskinmester

I Tyskland:

- skibsfører (»Kapitän AM«)
- skibsfører (»Kapitän AK«)
- styrmand (»Nautischer Schiffsoffizier AMW«)
- styrmand (»Nautischer Schiffsoffizier AKW«)
- maskinmester (niveau C) (»Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen«)
- maskinist (niveau C) — maskinchef (»Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen«)
- maskinmester (niveau C) (»Schiffsbetriebstechniker CTW«)
- maskinist (niveau C) — eneste maskinofficer (»Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier«)

I Italien:

- styrmand (»ufficiale di coperta«)
- maskinmester (»ufficiale di macchina«)

I Nederlandene:

- styrmand i kystfart (med supplement) (»stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)«)
- motormand (»diploma motordrijver«)
- VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«)

der svarer til følgende uddannelser:

- i Danmark ni års folkeskole efterfulgt af en erhvervsfaglig grunduddannelse og/eller fartstid på mellem 17 og 36 måneder, som:
 - i) for den vagthavende styrmand suppleres med et års videregående erhvervsuddannelse
 - ii) for de øvrige suppleres med tre års videregående erhvervsuddannelse

- i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårig grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på to år
- i Italien et samlet uddannelsesforløb på 13 år, heraf mindst fem års erhvervsuddannelse, afsluttet med en prøve, og i givet fald suppleret med en praktikperiode
- i Nederlandene:
 - i) med hensyn til styrmand i kystfart (med supplement) (»stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)«) og motormand (»diploma motordrijver«) et uddannelsesforløb på 14 år, heraf mindst to år i en fagskole, suppleret med en praktikperiode på tolv måneder
 - ii) med hensyn til VTS-tjenestemand (»VTS-functionaris«) et samlet uddannelsesforløb på mindst 15 år, herunder mindst tre års højere erhvervsuddannelse (HBO) eller erhvervsuddannelse på mellemløsniveau (MBO), der efterfølges af nationale eller regionale specialuddannelser, og som hver omfatter mindst tolv ugers teoretisk uddannelse og afsluttes med en prøve.

Disse uddannelser anerkendes inden for rammerne af den internationale STCW-konvention (den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, 1978).

b) *Havfiskeri:*

I Tyskland:

- skibsfører/fiskeri (»Kapitän BG/Fischerei«)
- skibsfører/fiskeri (»Kapitän BLK/Fischerei«)
- styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei«)
- styrmand/fiskeri (»Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei«)

i Nederlandene:

- styrmand/maskinist V (»stuurman werktuigkundige V«)
- maskinist IV, fiskeri (»werktuigkundige IV visvaart«)
- styrmand IV, fiskeri (»stuurman IV visvaart«)
- styrmand/maskinist VI (»stuurman werktuigkundige VI«)

der svarer til følgende uddannelser:

- i Tyskland et samlet uddannelsesforløb på mellem 14 og 18 år, heraf en treårs grundlæggende erhvervsuddannelse og ét års fartstid, efterfulgt af en videregående erhvervsuddannelse på et til to år eventuelt suppleret med en erhvervspraktikperiode i navigation på to år
- i Nederlandene et uddannelsesforløb på mellem 13 og 15 år, heraf mindst to år i en fagskole suppleret med en praktikperiode på tolv måneder.

Disse uddannelser er anerkendt inden for rammerne af Torremolinos-konventionen (den internationale konvention om fiskefartøjs sikkerhed, 1977).

4. Tekniske erhverv

Følgende uddannelser:

i Italien:

- landmåler (»geometra«)
- landbrugskonsulent (»perito agrario«)

der svarer til et samlet uddannelsesforløb på det tekniske sekundærtrin på mindst 13 år, heraf otte års pligtig skolegang efterfulgt af fem års skolegang på sekundærtrinnet, hvoraf de tre er koncentreret om det pågældende fag, afsluttet med en teknisk studentereksamen, suppleret

i) for så vidt angår uddannelse som landmåler enten med et praktikophold på mindst to år i en virksomhed eller med fem års faglig erfaring

ii) for så vidt angår landbrugskonsulenter, med fuldførelsen af et praktikophold på mindst to år

efterfulgt af en statskontrolleret prøve.

i *Nederlandene*:

— foged (»gerechtsdeurwaarder«)

— tandprotesemager (»tandprotheticus«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb:

i) med hensyn til foged (»gerechtsdeurwaarder«) på i alt 19 år, herunder otte års pligtig skolegang efterfulgt af otte års skolegang på sekundærtrinnet, der omfatter fire års teknisk undervisning, og som afsluttes med en statskontrolleret prøve og suppleres med tre års teoretisk og praktisk erhvervsuddannelse

ii) med hensyn til tandprotesemager (»tandprotheticus«) på i alt mindst 15 års heltidsuddannelse og tre års deltidsuddannelse, herunder otte års skolegang på primærtrinnet, fire års almen sekundærundervisning og fuldførelse af tre års erhvervsuddannelse, der omfatter teoretisk og praktisk uddannelse til tandtekniker suppleret med tre års deltidsuddannelse til tandprotesemager, der afsluttes med en prøve.

i *Østrig*:

— forstmand (»Förster«)

— teknisk konsulent (»Technisches Büro«)

— leje af arbejdskraft (»Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe«)

— arbejdsformidler (»Arbeitsvermittlung«)

— investeringskonsulent (»Vermögensberater«)

— detektiv (»Berufsdetektiv«)

— sikkerhedsvagt (»Bewachungsgewerbe«)

— ejendomsmægler (»Immobilienmakler«)

— ejendomsadministrator (»Immobilienverwalter«)

— reklameagentur (»Werbeagentur«)

— byggeleder (»Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer«)

— inkassator (»Inkassoinstitut«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 15 år, heraf otte års pligtig skolegang efterfulgt af mindst fem års faglig uddannelse eller handelsuddannelse på sekundærtrinnet, afsluttet med en prøve og suppleret med mindst to års praktikophold afsluttet med en erhvervsfaglig prøve

— forsikringskonsulent (»Berater in Versicherungsangelegenheiten«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på 15 år, heraf seks års erhvervsuddannelse som led i en struktureret uddannelse, opdelt på tre års lærlinguddannelse og tre års erhvervspraktik og -uddannelse, afsluttet med en prøve

— bygmester/projektleder (»Planender Baumeister«)

— tømrermester/projektleder (»Planender Zimmermeister«)

der svarer til et samlet alment og erhvervsrettet uddannelsesforløb på mindst 18 år, heraf mindst ni års erhvervsuddannelse opdelt i fire års skolegang på det tekniske sekundærtrin og fem års erhvervspraktik afsluttet med en prøve, der giver ret til at udøve det pågældende erhverv og uddanne lærlinge, for så vidt denne uddannelse vedrører bygningsprojektering, teknisk beregning og byggeledelse (Maria Theresia forret).

5. Uddannelser i Det Forenede Kongerige, der er godkendt som National Vocational Qualifications eller som Scottish Vocational Qualifications:

- mineelektroingeniør («mine electrical engineer»)
- minemaskiningeniør («mine mechanical engineer»)
- tandterapeut («dental therapist»)
- tandhygiejneekspert («dental hygienist»)
- ordinerende optiker («dispensing optician»)
- assisterende mineingeniør («mine deputy»)
- kurator («insolvency practitioner»)
- autoriseret notar i ejendomsoverdragelsessager («licensed conveyancer»)
- førstestyrmænd på fragt- og passagerskibe («first mate — freight/passenger ships — unrestricted»)
- andenstyrmænd på fragt- og passagerskibe («second mate — freight/passenger ships — unrestricted»)
- tredjestyrmænd på fragt- og passagerskibe («third mate — freight passenger ships unrestricted»)
- dæksofficer på fragt- og passagerskibe («deck officer — freight/passenger ships — unrestricted»)
- maskinofficer på fragt- og passagerskibe («engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area»)
- tekniker i affaldshåndtering («certified technically competent person in waste management»)

der fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

- Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre
- Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

BILAG III

LISTE OVER LOVREGULEREDE UDDANNELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11, STK. 4, ANDET AFSNIT, LITRA b)

I Det Forenede Kongerige:

De lovregulerede uddannelser, som fører frem til de kvalifikationer, der er godkendt som National Vocational Qualifications (NVQs) eller godkendt i Skotland som Scottish Vocational Qualifications, og som ligger på niveau 3 og 4 i Det Forenede Kongeriges National Framework of Vocational Qualifications.

For disse niveauer gælder følgende definitioner:

- Niveau 3: kompetence med hensyn til en bred vifte af forskellige arbejdsaktiviteter, der udføres i en lang række forskellige sammenhænge, og hvoraf de fleste er komplekse og ikke-rutinemæssige. Der er tale om en betydelig grad af ansvar og selvstændighed, ligesom der i mange tilfælde stilles krav om tilsyn med eller ledelse af andre.
- Niveau 4: kompetence med hensyn til en bred vifte af komplekse, tekniske eller faglige arbejdsaktiviteter, der udøves i en lang række forskellige sammenhænge og med en høj grad af personligt ansvar og selvstændighed. Der er ofte tale om ansvar for andres arbejde og for fordeling af midler.

I Tyskland:

Følgende lovregulerede uddannelser:

- De lovregulerede uddannelser, som fører frem til erhvervene teknisk assistent (»technische(r) Assistent(in)«), handelsassistent (»kaufmännische(r) Assistent(in)«) og erhverv i den sociale sektor (»soziale Berufe«) samt erhvervet som statsprøvet vejtræknings-, tale- og stemmepædagog (»staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)«), af en samlet varighed på mindst 13 år, som forudsætter første trin af sekundærundervisningen (»mittlerer Bildungsabschluss«), og som omfatter:
 - i) enten mindst tre års erhvervsuddannelse på en fagskole⁽¹⁾ (»Fachschule«), afsluttet med en prøve og eventuelt suppleret med en specialisering af et eller to års varighed, afsluttet med en prøve
 - ii) eller mindst to og et halvt år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst seks måneders erhvervspraktik eller mindst seks måneders praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed
 - iii) eller mindst to år på en fagskole (»Fachschule«), afsluttet med en prøve, og suppleret med mindst et års erhvervspraktik eller mindst et års praktisk uddannelse i en godkendt praktikvirksomhed.
- De lovregulerede uddannelser med henblik på erhvervene statsprøvet (»staatlich geprüfte(r)«) tekniker (»Techniker(in)«), virksomhedsøkonom (»Betriebswirt(in)«), designer (»Gestalter(in)«) og hjemmehjælper (»Familiengpfleger(in)«) af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter afslutning af den pligtige skolegang eller en sidestillet uddannelse (mindst ni år) samt en uddannelse på en erhvervsskole (»Berufsschule«) på mindst tre år, og som efter mindst to års erhvervspraktik omfatter mindst to års fuldtidsuddannelse eller en deltidsuddannelse af tilsvarende varighed.
- De lovregulerede uddannelser og de lovregulerede efteruddannelser af en samlet varighed på mindst 15 år, der almindeligvis forudsætter afslutning af den pligtige skolegang (mindst ni år) og en fuldført erhvervsuddannelse (almindeligvis tre år), og som almindeligvis omfatter mindst to års (almindeligvis tre års) erhvervspraktik samt en prøve som led i efteruddannelse, til hvis forberedelse der almindeligvis træffes uddannelsesledsageforanstaltninger enten sideløbende med erhvervspraktikken (mindst 1 000 timer) eller på fuldtid (mindst et år).

De tyske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af nærværende bilag.

⁽¹⁾ Mindstevarigheden på tre år kan nedsættes til to år, hvis den pågældende er indehaver af den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til universitetet (Abitur), dvs. 13 års forudgående uddannelse, eller den kvalifikation, som er nødvendig for adgang til Fachhochschulen (Fachhochschulreife), dvs. tolv års forudgående uddannelse.

I Nederlandene:

- De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 15 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af enten fire års almen sekundærundervisning på mellemniveau (MAVO) eller fire års forberedende erhvervsuddannelse (VBO) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af en treårig eller fireårig uddannelse på fagskole på mellemniveau (MBO), der afsluttes med en prøve.
- De lovregulerede uddannelsesforløb af en samlet varighed på mindst 16 år, der forudsætter fuldførelse af otte års skolegang på primærtrinnet, fulgt af mindst fire års forberedende erhvervsuddannelse (VBO) eller almen sekundærundervisning på højere niveau, og hvor der kræves fuldførelse af mindst fire års erhvervsuddannelse i lærlingeuddannelsessystemet, der omfatter mindst én slags teoretisk undervisning på skole hver uge og på de andre dage praktisk uddannelse på et praktikcenter eller i en virksomhed, og som afsluttes med en prøve.

De nederlandske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.

I Østrig:

- Uddannelser på højere fagskoler («Berufsbildende Höhere Schulen») og højere land- og skovbrugsskoler («Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten»), herunder særlige typer («einschließlich der Sonderformen»), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år og omfatter fem års erhvervsuddannelse, som afsluttes med en prøve, hvis beståelse er bevis for faglig kompetence.

- Uddannelser i mesterskoler («Meisterschulen»), mesterklasser («Meisterklassen»), værkførerskoler («Werkmeisterschulen») eller bygningshåndværkerskoler («Bauhandwerkerschulen»), hvis struktur og niveau er fastsat ved love eller administrative bestemmelser.

Uddannelserne har en samlet længde på ikke under 13 år, der omfatter ni års pligtig skolegang fulgt af enten tre års erhvervsuddannelse på en fagskole eller mindst tre års uddannelse i en virksomhed og sideløbende hermed på en fagskole («Berufsschule»), der begge afsluttes med en prøve, som suppleres med fuldførelse af mindst ét års uddannelse i en mesterskole («Meisterschule»), mesterklasse («Meisterklassen»), værkførerskole («Werkmeisterschule») eller en bygningshåndværkerskole («Bauhandwerkerschule»). I de fleste tilfælde er den samlede varighed på mindst 15 år, herunder perioder med erhvervspraktik, som enten går forud for uddannelserne på disse lærestudier eller ledsages af deltidsuddannelser (mindst 960 timer).

De østrigske myndigheder tilstiller Kommissionen og de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de uddannelsesforløb, der berøres af dette bilag.

BILAG IV

VIRKSOMHED I FORBINDELSE MED ERHVERVSERFARINGSKATEGORIERNE, DER ER OMHANDLET I
ARTIKEL 17 OG 18

Liste I

Klasser, der er omfattet af direktiv 64/427/EØF ændret ved direktiv 69/77/EØF og af direktiv 68/366/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 82/470/EØF og 82/489/EØF

1

Direktiv 64/427/EØF

(liberaliseringsdirektiv: 64/429/EØF)

NICE-nomenklaturen (svarende til ISIC-klasse 23-40)

Klasse 23	Tekstilindustri
	232 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på uldforbearbejdningsmaskiner
	233 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på bomuldsforbearbejdningsmaskiner
	234 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på silkeforbearbejdningsmaskiner
	235 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på hør- og hampforbearbejdningsmaskiner
	236 Anden tekstilfiberindustri (jute, hårdfibre osv.), rebslageri
	237 Trikotage og strikvarer
	238 Tekstilforædling
	239 Anden tekstilindustri
Klasse 24	Fremstilling af sko, beklædning og hvidevarer
	241 Seriefremstilling af sko (undtagen gummi- og træsko)
	242 Reparation af sko og håndskomageri
	243 Tilvirkning af beklædning og linned (undtagen buntmageri)
	244 Fremstilling af hvidevarer
	245 Buntmageri
Klasse 25	Træ- og korkindustri (undtagen møbelfremstilling)
	251 Savværker og træbearbejdning
	252 Fremstilling af halvfabrikata af træ
	253 Seriefremstilling af byggelementer af træ og parket
	254 Fremstilling af træemballage
	255 Fremstilling af andre trævarer (undtagen møbler)
	259 Fremstilling af strå-, kurve-, kork-, flet- og børstenbindervarer
Klasse 26	260 Træmøbelindustrien
Klasse 27	Papir- og papirvareindustri
	271 Fremstilling af træmasse og cellulose, papir og pap
	272 Forarbejdning af papir og pap
Klasse 28	280 Trykkeri- og forlagsvirksomhed samt beslægtet industri

Klasse 29	Læderindustri
	291 Tilvirkning af læder (garveri og pelsberedning)
	292 Fremstilling af lædervarer
ex Klasse 30	Gummi- og kunststofindustri, kemisk fiberindustri, stivelsesindustri
	301 Forarbejdning af gummi og asbest
	302 Forarbejdning af kunststoffer
	303 Produktion af kemiske fibre
ex Klasse 31	Kemisk industri
	311 Fremstilling af kemiske grundstoffer og fremstilling af disse produkter med tilstødende videreforarbejdning
	312 Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til anvendelse i industri og landbrug (her tilføjes: fremstilling af industrielle fedtstoffer og olie med vegetabilsk og animalsk oprindelse indbefattet i ISIC-gruppe 312)
	313 Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til privat forbrug og forvaltninger (her udgår fremstillingen af medicinske og farmaceutiske produkter (ex ISIC-gruppe 319))
Klasse 32	320 Mineralolieindustri
Klasse 33	Fremstilling af ikke-metalliske mineralprodukter
	331 Teglværker
	332 Glasindustri
	333 Fremstilling af stentøj, finkeramiske og ildfaste produkter
	334 Fremstilling af cement, forarbejdning af kalk og gips
	335 Fremstilling af bygningsmaterialer og materialer til offentlige arbejder af beton og gips samt af cementvarer
	339 Be- og forarbejdning af natursten samt fremstilling af andre ikke-metalliske mineralprodukter
Klasse 34	Jern- og metalværker
	341 Jern- og stålværker (ifølge EKSF-traktaten inkl. koksværker)
	342 Produktion af stålrør
	343 Rørtrækningsforetagender og koldvalseværker
	344 Fremstilling og første tilvirkning af ikke-jernholdige metaller
	345 Støberier for jernholdige og ikke-jernholdige metaller
Klasse 35	Jern- og metalvareindustri (undtagen maskiner og transportmidler)
	351 Smedjer, presse- og hammerværker
	352 Stålforgivning og overfladeforædling
	353 Fremstilling af stål- og letmetalkonstruktioner
	354 Bygning af kedler og beholdere
	355 Fremstilling af jern-, blik- og metalvarer, undtagen elektrisk materiel
	359 Forskellige mekaniske virksomheder
Klasse 36	Maskinindustri
	361 Fremstilling af landbrugsmaskiner og traktorer
	362 Fremstilling af kontormaskiner

- 363 Fremstilling af metalbearbejdningsmaskiner, anordninger til maskiner og maskinværktøj
- 364 Fremstilling af tekstilmaskiner og tilbehør samt symaskiner
- 365 Fremstilling af maskiner og apparater til nærings- og nydelsesmiddelindustrien, den kemiske og beslægtede industri
- 366 Fremstilling af bjergværks- og valseværksindretninger, bjergværksmaskiner, støbermaskiner, entreprenørmateriel, hejsemateriel og transportører
- 367 Fremstilling af tandhjul, gear, rullelejer og andre drivelementer
- 368 Fremstilling af maskiner til andre bestemte industrigrenes
- 369 Fremstilling af andre maskinbygningsprodukter
- Klasse 37 Elektroindustri
- 371 Fremstilling af isolerede elektrokabler, -ledninger og -tråd
- 372 Fremstilling af elektromotorer, -generatorer og -transformatorer samt af kontakt- og installationsapparatur
- 373 Fremstilling af industrielt elektroudstyr
- 374 Bygning af fjernmeldeudstyr, fremstilling af målere, måle- og reguleringsudstyr og elektromedicinsk udstyr o.l.
- 375 Fremstilling af radio-og fjernsynsmodtagere, elektroakustisk udstyr og indretninger samt af elektroniske apparater og elektroniske anlæg
- 376 Fremstilling af elektriske husholdningsartikler
- 377 Fremstilling af lamper og belysningsartikler
- 378 Fremstilling af batterier og akkumulatorer
- 379 Reparation, montage og teknisk installation (af elektrotekniske produkter)
- ex Klasse 38 Transportmiddelindustri
- 383 Bygning af motorkøretøjer og disses enkeltdele
- 384 Motorkøretøjs- og cykelreparationsværksteder
- 385 Fremstilling af motorcykler og cykler og disses enkeltdele
- 389 Anden transportmiddelindustri
- Klasse 39 Anden fremstillingsvirksomhed
- 391 Fremstilling af finmekaniske produkter
- 392 Fremstilling af medicinmekaniske og ortopædisk-mekaniske produkter (undtagen ortopædisk fodtøj)
- 393 Fremstilling af optisk og fotografisk udstyr
- 394 Fremstilling og reparation af ure
- 395 Fremstilling af smykker og guldsmedevarer, bearbejdning af ædelstene
- 396 Fremstilling og reparation af musikinstrumenter
- 397 Fremstilling af legetøj og sportsartikler
- 399 Øvrige grene inden for de be- og forarbejdende erhverv
- Klasse 40 Bygge- og anlægsvirksomhed
- 400 Bygge- og anlægsvirksomhed (uden nærmere angivelse) og nedrivningsvirksomhed
- 401 Byggevirksomhed vedrørende fundering, ydermure m.v.
- 402 Entreprenørvirksomheder (bro-, vej- og jernbanebygning m.v.)
- 403 Bygningsinstallation
- 404 Bygningsfærdiggørelse

2

Direktiv 68/366/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/365/EØF)

NICE-nomenklaturen

Klasse 20 A	200	Fremstilling af olier og fedt af animalsk eller vegetabilsk oprindelse
20 B		Næringsmiddelindustri (undtagen fremstilling af drikkevarer)
	201	Slakteri og fremstilling af kødvarer og kødkonserver
	202	Mejeri og mælkeforarbejdning
	203	Forarbejdning af frugt og grøntsager
	204	Konservering af fisk og andre saltvandsprodukter
	205	Møllerivirksomhed
	206	Fremstilling af brød, konditorvarer og andet bagværk
	207	Sukkerindustri
	208	Fremstilling af chokolade- og sukkervarer
	209	Øvrige næringsmiddelindustri
Klasse 21		Fremstilling af drikkevarer
	211	Fremstilling af ætylalkohol ved forgæring, af gær og af spirituosa
	212	Fremstilling af vin og lignende umaltede alkoholholdige drikkevarer
	213	Bryggeri og maltfremstilling
	214	Aftapning af mineralvand og fremstilling af alkoholfrie drikke
ex 30		Gummiindustri; fremstilling af plastic og syntetiske fibre, stivelsesindustri
	304	Stivelsesindustri

3

Direktiv 75/368/EØF (virksomhed, der omhandles i artikel 5, stk.1)

ISIC-nomenklaturen

ex 04		Fiskeri
	043	Fiskeri i indre farvande
ex 38		Fremstilling af transportmateriel
	381	Skibsbygning og reparation af skibe
	382	Fremstilling af jernbanemateriel
	386	Bygning af luftfartøjer (herunder fremstilling af rumfartsmateriel)
ex 71		Sekundær virksomhed i forbindelse med transport og anden virksomhed end transport inden for følgende grupper:
	ex 711	Drift af sovevogne og spisevogne; vedligeholdelse af jernbanemateriel i reparationsværksteder; rengøring af jernbanevogne
	ex 712	Vedligeholdelse af materiel til personbefordring i by- og forstadsområder samt til mellembystrafik
	ex 713	Vedligeholdelse af andet materiel til personbefordring ad landevej (f.eks. biler, rutebiler, hyrevogne)
	ex 714	Drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med landevejstransport (f.eks. landeveje, tunneler og broer med vejafgift, rutebilstationer, parkeringspladser, bus- og sporvognsremiser)
	ex 716	Virksomhed i forbindelse med sejlads på indre vandveje (f.eks. drift og vedligeholdelse af vandveje, havne og andre anlæg på indre vandveje; bugsering og lodsnig i havne, afmærkning af farvande, lastning og losning af skibe og andre tilsvarende former for virksomhed, såsom bjærgning af skibe, forhaling af fartøjer og drift af bådeskure)

- 73 Kommunikation: postvæsen og telekommunikation
- ex 85 Ydelser
- 854 Vask, kemisk rensning, farvning
- ex 856 Fotografiske atelierer: portrætfotografering, kommerciel fotografering, bortset fra pressefotografer
- ex 859 Ydelser ikke andetsteds anført (kun vedligeholdelse og rengøring af bygninger eller lokaler).

4

Direktiv 75/369/EØF (artikel 6: når virksomheden betragtes som industri- eller håndværksvirksomhed)

ISIC-nomenklaturen

Udøvelse af følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted

- a) — køb og salg af varer ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)
- køb og salg af varer fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted

5

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 1 og 3)

ISIC-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at tilrettelægge, tilbyde og sælge til fast pris eller mod provision begrænsede arrangementer i forbindelse med en rejse eller et ophold eller at koordinere sådanne (transport, overnatning, forplejning, udflugter, osv.), uanset rejsens motiv (artikel 2, punkt B, litra a))
- at optræde som mellemlid mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods, samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner:
- aa) for ordregiverens regning at afslutte kontrakter med fragtførerne
- bb) at vælge den transportform, det firma og den rute, der skønnes mest fordelagtig for ordregiveren
- cc) at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af transporten (for eksempel den for transporten nødvendige emballage); at udøve forskellige biaktiviteter under transporten (for eksempel at sikre forsyningen af is til kølevogne)
- dd) at ordne de med transporten forbundne formaliteter, såsom udfærdigelse af fragtbreve; at gruppere og sortere forsendelserne
- ee) at koordinere de enkelte transportetaper: transit, videreforsendelse og omladning samt forskellige afsluttende aktiviteter
- ff) henholdsvis at fremskaffe fragter til transportvirksomhederne og transportmuligheder for afsendere og modtagere af gods
- at beregne transportomkostningerne og kontrollere afregningen heraf
- at foretage visse henvendelser, permanent eller lejlighedsvis, i en reders eller en søtransportvirksomheds navn og for dennes regning (til havnemyndigheder, skibsprovianteringsfirmaer osv.)
- (Virksomhed, der omhandles i artikel 2, punkt A, litra a), b) eller d))

6

Direktiv 82/489/EØF

ISIC-nomenklaturen

- ex 855 Frisørsaloner (bortset fra pedicurevirksomhed og fagskoler for skønhedspleje)

Liste II

Direktiv 64/222/EØF, 68/364/EØF, 68/368/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 70/523/EØF og 82/470/EØF

1

Direktiv 64/222/EØF

(liberaliseringsdirektiv 64/423/EØF og 64/224/EØF)

1. Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen, bortset fra engroshandelen med lægemidler og farmaceutiske produkter, med giftstoffer og sygdomsfremkaldende stoffer samt engroshandelen med kul (ex-gruppe 611)
2. Erhvervsvirksomhed som formidler, der har til opgave på grundlag af et eller flere hverv at forberede eller afslutte handler i en andens navn og for en andens regning
3. Erhvervsvirksomhed som formidler, der uden vedvarende at have dette til opgave, formidler kontakt mellem personer, som ønsker at afslutte kontrakter umiddelbart med hinanden, forbereder disses handler eller medvirker ved deres afslutning
4. Erhvervsvirksomhed som formidler, der i eget navn og for en andens regning afslutter handler
5. Erhvervsvirksomhed som formidler, der for en andens regning afholder engroshandelsauktioner
6. Erhvervsvirksomhed som formidler, som går fra dør til dør for at optage ordrer
7. Tjenesteydelser, der udføres erhvervsmæssigt af en ikke-selvstændig formidler, der står i tjenesteforhold til en eller flere handels-, industri- eller håndværksvirksomheder.

2

Direktiv 68/364/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/363/EØF)

ex ISIC-gruppe 612 Detailhandelen

Undtagne erhverv:

- 012 Udlejning af landbrugsmaskiner
- 640 Handel med og udlejning af fast ejendom
- 713 Udlejning af automobiler, køretøjer og heste
- 718 Udlejning af jernbanevogne og -wagener
- 839 Udlejning af maskiner til handelsforetagender
- 841 Udlejning af biografteaterpladser og udlejning af film
- 842 Udlejning af teaterpladser og udlejning af teaterudstyr
- 843 Udlejning af skibe og både, cykler og automater
- 853 Udlejning af møblerede værelser
- 854 Udlejning af hvidevarer
- 859 Udlejning af klæder

3

Direktiv 68/368/EØF

(liberaliseringsdirektiv 68/367/EØF)

ISIC-nomenklaturen

ex ISIC-klasse 85:

1. Restaurations- og udskænkingsvirksomhed (ISIC-gruppe 852)
2. Hotel-og campingpladsvirksomhed (ISIC-gruppe 853)

4

Direktiv 75/368/EØF (artikel 7)

Alle former for virksomhed i bilaget til direktiv 75/368/EØF bortset fra dem, der er anført i direktivets artikel 5 (liste I, nr. 3, i nærværende bilag)

ISIC-nomenklaturen

- ex 62 Banker og andre pengeinstitutter
 - ex 620 Patentbureauer og foretagender til udbetaling af afgifter
- ex 71 Transport
 - ex 713 Personbefordring ad landevej (bortset fra befordring med motorkøretøjer)
 - ex 719 Drift af rørledninger til fremføring af flydende kulbrinter og andre flydende kemiske stoffer
- ex 82 Tjenesteydelser til offentligheden
 - 827 Biblioteker, museer, botaniske og zoologiske haver
- ex 84 Forlystelser, sport m.m.
 - 843 Forlystelser og sport, ikke andetsteds anført
 - sportsvirksomhed (sportspladser, arrangering af sportsstævner osv.), undtagen sportsinstruktører
 - spillevirksomhed (væddeløbsstalde, spillebaner, væddeløbsbaner osv.)
 - andre forlystelser (cirkus, forlystelsesparker og anden underholdning)
- ex 85 Personlige tjenesteydelser
 - ex 851 Hushjælp
 - ex 855 Skønhedspleje og manicurevirksomhed, bortset fra pedicurevirksomhed, fagskoler for skønhedspleje og frisører
 - ex 859 Personlige tjenesteydelser ikke andetsteds anført, bortset fra idrætsmassage og paramedicinsk massage samt bjergførervirksomhed, omgrupperet som følger:
 - desinfektion og bekæmpelse af skadedyr
 - udlejning af klæder og opbevaring
 - ægteskabsbureauer og tilsvarende virksomhed
 - virksomhed, der har karakter af sandsiger- og spådomsvirksomhed
 - tjenesteydelser inden for hygiejne og dertil knyttet virksomhed
 - begravelsesvæsen og vedligeholdelse af kirkegårde
 - rejseledere og turisttolke

5

Direktiv 75/369/EØF (artikel 5)

Følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted:

- a) køb og salg af varer
 - ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)
 - fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

6

Direktiv 70/523/EØF

Selvstændig erhvervsvirksomhed inden for engroshandelen med kul og formidlervirksomhed inden for kulsektoren (ISIC-nomenklaturen ex gruppe 6112)

7

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk.2)

(Former for virksomhed, der er nævnt i artikel 2, punkt A, litra c) eller e), punkt B, litra b), punkt C eller D)

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at udleje jernbanevogne til personbefordring eller godstransport
- at optræde som mellemlid ved køb, salg eller leje af fartøjer
- at udarbejde, forhandle og afslutte kontrakter vedrørende befordring af emigranter
- for deponentens regning at modtage alle former for genstande og varer, uanset om disse er underlagt toldbehandling, til opbevaring i toldoplag, pakhuse, møbelopbevaringsmagasiner, kølehuse, siloer osv.
- til deponenten at udstede et dokument vedrørende den genstand eller vare, som er modtaget til opbevaring
- at stille folde, foder og salgssteder til rådighed for kvæg under midlertidig opstaldning, enten før salget eller i transit til eller fra et marked
- at udføre kontrol eller teknisk besigtigelse af motorkøretøjer
- at måle og veje varer.

BILAG V

ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

BILAG V.1: LÆGE

5.1.1. **Kundskaber og færdigheder**

Den medicinske grunduddannelse yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som lægegerningen bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og bedømmelse af oplysningerne
- Fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers opbygning, funktion og adfærd, samt til forbindelserne mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø
- Fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og behandlinger, som giver den pågældende et sammenhængende billede af de mentale og fysiske sygdomme, af lægegerningen set ud fra den profylaktiske, den diagnostiske og den terapeutiske synsvinkel, og af den menneskelige forplantning
- Fyldestgørende klinisk erfaring på sygehuse under passende tilsyn.

5.1.2. Beviser for medicinsk grunduddannelse

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum	20. december 1976
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σολή Πανεπιστημίου — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	20. december 1976
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. januar 1994
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveysthuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. januar 1994

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.3. Beviser for uddannelse som speciallæge

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. januar 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. januar 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. januar 1994
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

5.1.4. Benævnelser for speciallægeuddannelsen

	Anæstesiologi Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år
Land	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	Chirurgie
Ελλάς	Ανασθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
Land	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie — verloskunde
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurological surgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

	Intern medicin Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	Oftalmologi eller øjensygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år
Land	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophthalmologie/Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophthalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmology
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Luxembourg	Médecine interne	Ophthalmologie
Nederland	Inwendige geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicine	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 3 år	Pædiatri eller sygdomme hos børn Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
Land	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatric
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals- Nasen- Ohrenheilkunde	Kinderheilkunde
Ελλάς	Ωτορρινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Nederland	Keel-, neus- en oorheekunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatría
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Medicinske lungesygdomme Uddannelsens mindsteværighed: 4 år	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme Uddannelsens mindsteværighed: 5 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Ελλάς	Φυματιολογία-Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Portugal	Pneumologia	Urologia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Ortopædisk kirurgi Uddannelsens mindsteværighed: 5 år	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser Uddannelsens mindsteværighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie	Pathologie
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Traumatología y cirugía ortopédica	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologi eller medicinske nervesygdomme Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Psykiatri Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	Onkologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år
	Benævnelse	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	Diagnostische Radiologie	Strahlentherapie
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiotherapy
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastikkirurgi
	Uddannelsens mindsteværighed: 5 år
Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/ Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde
Danmark	Plastikkirurgi
Deutschland	Plastische Chirurgie
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική
España	Cirurgía plástica y reparadora
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Ireland	Plastic surgery
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva
Luxembourg	Chirurgie plastique
Nederland	Plastische chirurgie
Österreich	Plastische Chirurgie
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi
Sverige	Plastikkirurgi
United Kingdom	Plastic surgery

5.1.5. Beviser for uddannelse som alment praktiserende læge

Land	Uddannelsesbevis	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
Danmark	Speciallæge — I almen medicin	Speciallæge I almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	— Praktischer Arzt — Ärztin	31. december 1994
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Titulo de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Luxembourg	Il n'existe pas de titre, parce qu'il n'y a pas de formation au Luxembourg	Médecin généraliste	31. december 1994
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare I primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

BILAG V.2: SYGEPLEJERSKER MED ANSVAR FOR DEN ALMENE SUNDHEDS- OG SYGEPLEJE

5.2.1. **Kundskaber og færdigheder**

Uddannelsen som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som danner baggrund for den almene sundheds- og sygepleje, herunder tilstrækkeligt kendskab til organismen, de fysiologiske funktioner og såvel raske som syge menneskers adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø
- Tilstrækkeligt kendskab til sygeplejens egenart, dens erhvervsetiske grundlag og de almene principper for sundheds- og sygepleje
- Fyldestgørende klinisk erfaring; denne skal af hensyn til dens uddannelsesmæssige værdi erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejerskepersonale og under forhold, som med hensyn til det kvalificerede personales størrelse og udstyret opfylder kravene til god pleje af patienterne
- Forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale
- Erfaring i samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.

5.2.2. **Uddannelsesprogram for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje**

Uddannelsesprogrammet for opnåelse af bevis for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter følgende to områder og mindst de deri anførte fag.

A. *Teoretisk undervisning*

a) Sygepleje:	b) Basisfag:	c) Sociale fag:
— Faglig orientering og erhvervsetik	— Anatomi og fysiologi	— Sociologi
— Almene principper for sundheds- og sygepleje	— Patologi	— Psykologi
— Principper for sundheds- og sygepleje inden for:	— Bakteriologi, virologi og parasitologi	— Administrationsprincipper
— almen medicin og medicinske specialer	— Biofysik, biokemi og radiologi	— Undervisningsprincipper
— almen kirurgi og kirurgiske specialer	— Diætetik	— Sociallovgivning og sundhedslovgivning
— barnepleje og pædiatri	— Hygiejne:	— Erhvervets juridiske aspekter
— barselshygiejne og pleje af moder og barn	— profylakse	
— mental hygiejne og psykiatri	— sundhedslære	
— geriatrisk pleje og geriatri	— Farmakologi	

B. *Klinisk undervisning*

- Sundheds- og sygepleje inden for:
 - almen medicin og medicinske specialer
 - almen kirurgi og kirurgiske specialer
 - barnepleje og pædiatri

- barselshygiejne og pleje af moder og barn
- mentalhygiejne og psykiatri
- geriatrisk pleje og geriatri
- hjemmepleje

Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

Den teoretiske undervisning skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning, således at de kandidater og færdigheder, der er omhandlet i dette bilag, kan erhverves på fyldestgørende måde.

5.2.3. Beviser for uddannelse som sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflege-Assistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuss der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	29. juni 1979
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	<ul style="list-style-type: none"> — Krankenschwester — Krankenpfleger 	29. juni 1979
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος, υοσοκόμος, υοσηλευτής ή υοσηλεύτρια	1. januar 1981
España	Titulo de Diplomado universitario en Enfermería	<ul style="list-style-type: none"> — Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad 	Enfermero/a diplomado/a	1. januar 1986
France	<ul style="list-style-type: none"> — Diplôme d'État d'infirmier(ère) — Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999 	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. juni 1979

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. juni 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. juni 1979
Luxembourg	— Diplôme d'État d'infirmier — Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. juni 1979
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. juni 1979
Österreich	1. Diplom als »Diplomierter Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger« 2. Diplom als »Diplomierter Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger«	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierter Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. januar 1994
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. januar 1986
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulu-tutkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskole-examen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsöförhållningsanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. januar 1994
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. juni 1979

BILAG V.3: TANDLÆGE

5.3.1. **Kundskaber og færdigheder**

Tandlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som tandlægevirksomhed bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og analyse af data
- Fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers opbygning, funktion og adfærd samt til den måde, hvorpå menneskets sundhedstilstand påvirkes af dets fysiske og sociale miljø, i det omfang disse forhold står i forbindelse med virksomhed som tandlæge
- Fyldestgørende kendskab til opbygning og funktion af tænder, mund, kæber og det omgivende væv, såvel i rask som syg tilstand, samt til disse forholds forbindelse med den almene sundhedstilstand og patientens fysiske og sociale velbefindende
- Fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, som giver tandlægen et sammenhængende billede af misdannelser, beskadigelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, samt til tandlægegerningen set ud fra et forebyggende, diagnostisk og terapeutisk synspunkt
- Fyldestgørende klinisk erfaring under passende tilsyn

Tandlægeuddannelsen skal sætte den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv.

5.3.2. **Uddannelsesprogram for tandlæger**

Det uddannelsesprogram, som skal føre frem til et bevis for uddannelse som tandlæge, omfatter som et minimum nedennævnte fag. Undervisningen i ét eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag

A. Basisfag	B. Medikobiologiske og alment lægevidenskabelige fag	C. Fag med direkte relation til tandlægevirksomhed
— Kemi	— Anatomi	— Proteselære
— Fysik	— Embryologi	— Tandlægematerialer
— Biologi	— Histologi, herunder cytologi	— Konserverende tandbehandling
	— Fysiologi	— Forebyggende tandpleje
	— Biokemi (eller fysiologisk kemi)	— Anæstesi og smertestillende midler inden for tandbehandling
	— Patologisk anatomi	— Specialkirurgi
	— Almen patologi	— Specialpatologi
	— Farmakologi	— Klinisk odonto-stomatologi
	— Mikrobiologi	— Pæodonti
	— Hygiejne	— Ortodonti
	— Præventiv medicin og epidemiologi	— Parodontologi
	— Radiologi	— Odontologisk radiologi
	— Fysiurgi	— Bidfunktionslære
	— Almen kirurgi	— Faglig organisation, etik og lovgivning
	— Intern medicin, herunder pæiatri	— Sociale aspekter ved praktisk odontologi
	— Oto-rhino-laryngologi	
	— Dermato-venerologi	
	— Almen psykologi, psykopatologi og neuropatologi	
	— Anæstesiologi	

5.3.3. **Beviser for uddannelse som tandlæge**

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tand- heelkunde/Licencié en science dentaire	28. januar 1980
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidat- eksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sund- hedsvidenskabeligt universi- tetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedssty- relsen	Tandlæge	28. januar 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. januar 1980
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίαρος ή χειρούργος οδοντίαρος	1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odonto- logía	1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. januar 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitio- ner — Dental surgeon	28. januar 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odonto- iatria e protesi dentaria	Odontoiatra	28. januar 1980
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	28. januar 1980
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. januar 1980
Österreich	Bescheid über die Verlei- hung des akademischen Grades »Doktor der Zahnheilkunde«	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. januar 1994
Portugal	Carta de curso de licencia- tura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. januar 1986
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen- siaatin tutkinto/Odonto- logie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveystuhoollon oikeu- sturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväk- symisestä/Beslut av Rätt- skyddscentralen för hälso- vården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tand- läkare	1. januar 1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbild- ningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. januar 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitio- ner — Dental surgeon	28. januar 1980

BILAG V.4: DYRLÆGE

5.4.1. **Kundskaber og færdigheder**

Dyrlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på
- Fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner, til deres opdræt og forplantning, til deres hygiejne i almindelighed samt til deres føde, herunder fremstillings- og opbevaringsmetoder for foder, der opfylder deres behov
- Fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd og beskyttelse
- Fyldestgørende kendskab til årsager, art, forløb, virkninger, diagnoser og behandling af dyresygdomme, hvadenten de betragtes individuelt eller kollektivt, herunder særligt kendskab til sygdomme, der kan overføres til mennesker
- Fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin
- Fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde
- Fyldestgørende kendskab til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for de ovenfor opregnede områder
- Fyldestgørende klinisk og praktisk erfaring under passende tilsyn

5.4.2. **Uddannelsesprogram**

Uddannelsesprogrammet, som skal føre frem til bevis for uddannelse som dyrlæge, omfatter som et minimum nedenstående fag.

Undervisningen i et eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

A. *Basisfag*

- Fysik
- Kemi
- Zoologi
- Botanik
- Matematikkens anvendelse i biologien

B. *Særlige fag*

a) Grundlæggende videnskaber	b) Kliniske videnskaber	c) Animalsk produktion
— Anatomi (herunder histologi og embryologi)	— Obestetrik	— Animalsk produktion
— Fysiologi	— Patologi (herunder patologisk anatomi)	— Fodring
— Biokemi	— Parasitologi	— Agronomi
— Genetik	— Klinisk medicin og klinisk kirurgi (herunder anæstesiologi)	— Landbrugsøkonomi
— Farmakologi	— Klinisk undervisning omfattende husdyr, fjerkræ og andre dyrearter	— Husdyrs opdræt og sundhed
— Farmaci	— Præventiv medicin	— Veterinær hygiejne
— Toksikologi	— Radiologi	— Etologi og dyrebeskyttelse
— Mikrobiologi	— Forplantning og forplantningsforstyrrelser	d) Levnedsmiddelhygiejne
— Immunologi	— Sundhedsvæsen	— Inspektion af og kontrol med levnedsmidler af animalsk oprindelse
— Epidemilogi	— Veterinær retsmedicin og veterinærlovgivning	— Levnedsmiddelhygiejne og -teknologi
— Deontologi	— Terapeutik	— Praktisk arbejde (herunder på slagterier og andre steder, hvor levnedsmidler behandles)
	— Propædeutik	

Den praktiske uddannelse kan erhverves ved praktiktjeneste, for så vidt denne sker på heltidsbasis, under den kompetente myndigheds eller det kompetente organs direkte kontrol og ikke overstiger seks måneder inden for uddannelsens samlede studietid på fem år.

Fordelingen af den teoretiske og praktiske undervisning på de forskellige faggrupper bør afvejes og samordnes, således at viden og erfaring kan erhverves på passende måde for at gøre det muligt for dyrlægen at udføre alle sine opgaver.

5.4.3. Beviser for uddannelse som dyrlæge

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. december 1980
Danmark	Bevis for bestået kandidat-eksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España	Titulo de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			21. december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		21. december 1980
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21. december 1980

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Referencedato
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. januar 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicin licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. december 1980

BILAG V.5: JORDEMODER

5.5.1. **Kundskaber og færdigheder (uddannelsesvej I og II)**

Jordemoderuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som jordemodervirksomheden bygger på, især obstetrik og gynækologi
- Fyldestgørende kendskab til jordemødrenes pligter samt den for faget gældende lovgivning
- Indgående kendskab til de biologiske funktioner, obstetrisk og neonatal anatomi og fysiologi, tillige med kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand, dets fysiske og sociale miljø og dets adfærd
- Fyldestgørende klinisk erfaring, erhvervet på godkendte institutioner under vejledning og instruktion af personale, der er kvalificeret inden for det obstetriske og jordemoderfaglige område
- Nødvendig indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale.

5.5.2. **Uddannelsesprogram for jordmødre (uddannelsesvej I og II)**

Uddannelsesprogrammet med henblik på opnåelse af bevis for uddannelse som jordemoder omfatter følgende to områder:

A. Teoretisk og teknisk undervisning

a) Basisfag

- Grundlæggende kendskab til anatomi og fysiologi
- Grundlæggende kendskab til patologi
- Grundlæggende kendskab til bakteriologi, virologi og parasitologi
- Grundlæggende kendskab til biofysik, biokemi og radiologi
- Pædiatri, især med hensyn til nyfødte
- Hygiejne, sundhedslære, sygdomsforebyggelse, tidlig diagnosticering af sygdomme
- Ernæringslære og diætetik, især med hensyn til kvindens, den nyfødtes og spædbarnets ernæring
- Grundlæggende kendskab til sociologi og problemer i forbindelse med socialmedicin
- Grundlæggende kendskab til farmakologi
- Psykologi
- Pædagogik
- Sundheds- og sociallovgivning og sundhedsvæsenets opbygning
- Jordemødrenes pligter og faglig lovgivning
- Seksualundervisning og familieplanlægning
- Moderens og barnets retsbeskyttelse

b) Særlige fag for virksomheden som jordemoder

- Anatomi og fysiologi
- Embryologi og fostrets udvikling
- Svangerskab, fødsel og barselperiode
- Gynækologisk og obstetriske patologi
- Forberedelse til fødslen og forælderrollen, herunder de psykologiske aspekter
- Fødselsforberedelse (herunder kendskab til og anvendelse af teknisk apparatur i obstetrikken)
- Analgesi, anæstesi og genoplivning
- Den nyfødtes fysiologi og patologi
- Den nyfødtes pleje og pasning
- Psykologiske og sociale faktorer

B. Praktisk og klinisk undervisning

Denne undervisning gives under hensigtsmæssigt tilsyn:

- Konsultation for gravide kvinder omfattende mindst 100 prænatale undersøgelser
- Observation og pleje af mindst 40 fødende
- Elevens foreståelse af mindst 40 fødsler; såfremt dette antal ikke kan nås på grund af mangel på fødende, kan det nedsættes til mindst 30 fødsler under forudsætning af, at eleven desuden aktivt deltager i 20 fødsler
- Aktiv deltagelse i fødsler i underkroppspræsentation. Er dette ikke muligt på grund af et manglende antal fødsler i underkroppspræsentation, bør undervisningen ske ved simulering
- Anlæggelse af episiotomi og indførelse i efterfølgende sutur. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser. Anvendelsen af sutur i praksis omfatter sutur af episiotomi og af mindre rifter i bækkenbunden. Hvis det er absolut nødvendigt, kan der anvendes simulering
- Observation og pleje af 40 risikopatienter før, under og efter fødslen
- Observation og pleje, herunder undersøgelse, af mindst 100 barselskvinder og normale nyfødte
- Observation og pleje af nyfødte, der kræver særlig pleje, herunder for tidligt og for sent fødte børn samt nyfødte med unormalt lav fødselsvægt og syge nyfødte
- Pleje af patologiske tilfælde inden for gynækologi og obstetrik
- Indførelse i pleje inden for medicin og kirurgi. Indførelsen skal omfatte en teoretisk undervisning og kliniske øvelser.

Den teoretiske og tekniske undervisning (uddannelsesprogrammets del A) skal være afpasset efter og samordnet med den kliniske undervisning (programmets del B), således at de i dette bilag omhandlede kundskaber og erfaringer kan erhverves på fyldestgørende måde.

Den kliniske jordemoderundervisning (uddannelsesprogrammets del B) skal foregå i form af praktikanttjeneste under tilsyn af sygehusafdelinger eller i andre behandlingsinstitutioner inden for sundhedsområdet, som er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer. Under denne uddannelse skal jordemoderleverne deltage i de pågældende afdelingers arbejde i det omfang, det er et led i uddannelsen. Jordemoderleverne skal indføres i det ansvar, som er forbundet med virksomhed som jordemoder.

5.5.3. Jordemodervirksomhed som omhandlet i artikel 38, stk. 2

- Give fyldestgørende oplysninger og rådgive om familieplanlægning
- Konstatere svangerskab og overvåge det normale svangerskab, foretage undersøgelser, der er nødvendige for at føre tilsyn med det normale svangerskabs udvikling
- Ordinere eller tilråde de undersøgelser, der er nødvendige for tidligst muligt at diagnosticere risikosvangerskaber
- Opstille et program for de fremtidige forældres forberedelse til deres rolle, sørge for en fuldstændig forberedelse til fødslen og rådgive dem om hygiejne og ernæring
- Observere, pleje og bistå kvinden under fødslen og overvåge fostrets tilstand i livmoderen ved hjælp af egnede kliniske og tekniske midler
- Forestå spontant forløbende fødsler, herunder efter behov anlægge episiotomi, og i nødsfald foretage forløsning ved underkroppræsentation
- Erkende tegn hos moder eller barn, som tyder på unormale forhold, der nødvendiggør en læges indgriben, og bistå denne i tilfælde af indgriben; træffe de fornødne nødforanstaltninger, når lægen ikke er til stede, især manuel placentløsning, eventuelt fulgt af en manuel undersøgelse af livmoderen
- Undersøge og pleje den nyfødte; tage alle nødvendige initiativer og i givet fald foretage øjeblikkelig genoplivning
- Pleje og overvåge moderen i den postnatale periode og give hende alle fornødne råd om spædbørnspleje med henblik på at gøre det muligt for hende at sikre den bedst mulige udvikling af det nyfødte barn
- Udføre lægeordineret behandling
- Udarbejde de fornødne skriftlige rapporter

5.5.4. Beviser for uddannelse som jordemoder

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/ Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinsti- tuten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury com- pétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. januar 1983
Danmark	Bevis for bestået jordemoder- eksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. januar 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. januar 1983

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Titel	Referencedato
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαιίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 	<ul style="list-style-type: none"> — Μαλα — Μαιευτής 	23. januar 1983
España	<ul style="list-style-type: none"> — Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica 	Ministerio de Educación y Cultura	<ul style="list-style-type: none"> — Matrona — Asistente obstétrico 	1. januar 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'État	Sage-femme	23. januar 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. januar 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. januar 1983
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. januar 1983
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. januar 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	<ul style="list-style-type: none"> — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 	Hebamme	1. januar 1994
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde 	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. januar 1986
Suomi/ Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteidenkoulutuslaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor 	Kätilö/Barnmorska	1. januar 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. januar 1983

BILAG V.6: FARMACEUT

5.6.1. Kundskaber og færdigheder

Farmaceutuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- Et fyldestgørende kendskab til lægemidler og de til fremstilling af lægemidler anvendte stoffer
- Et fyldestgørende kendskab til farmaceutisk teknologi samt til fysisk, kemisk, biologisk og mikrobiologisk kontrol med lægemidler
- Et fyldestgørende kendskab til lægemidlers nedbrydning og virkninger, til giftstoffers virkemåde samt til anvendelsen af lægemidler
- Et fyldestgørende kendskab, der gør det muligt at vurdere de videnskabelige data vedrørende lægemidler, for på dette grundlag at kunne give relevante oplysninger
- Et fyldestgørende kendskab til lovbestemte og andre betingelser for udøvelse af farmaceutisk virksomhed.

5.6.2. Uddannelsesprogram for farmaceuter

- Plante- og dyrebiologi
- Fysik
- Almen og uorganisk kemi
- Organisk kemi
- Analytisk kemi
- Farmaceutisk kemi, herunder lægemiddelanalyse
- Almindelig og anvendt biokemi (medicinsk)
- Anatomi og fysiologi; medicinsk terminologi
- Mikrobiologi
- Farmakologi og farmakoterapi
- Farmaceutisk teknologi
- Toksikologi
- Farmakognosi
- Lovgivning og i givet fald erhvervsetik

I fordelingen mellem teoretisk og praktisk uddannelse skal der for hvert fag i mindsteundervisningsprogrammet lægges tilstrækkeligt vægt på teorien til, at uddannelsens akademiske præg bevares.

5.6.3. Farmaceutvirksomhed som omhandlet i artikel 41, stk. 2

- galenisk udvikling af lægemidler
- fremstilling af og kontrol med lægemidler
- kontrol af lægemidler i et hertil indrettet laboratorium
- oplagring, opbevaring og distribution af lægemidler i engrosledet
- tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på offentligt tilgængelige apoteker
- tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på hospitaler
- information om lægemidler og rådgivning vedrørende disse

5.6.4. Beviser for uddannelse som farmaceut

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apoteker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	1. oktober 1987
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	1. oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	1. oktober 1987
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1. oktober 1987
España	Título de licenciado en farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	1. oktober 1987
France	— Diplôme d'État de pharmacien — Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités	1. oktober 1987
Irland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1. november 1993
Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État + visa du ministre de l'éducation nationale	1. oktober 1987
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Pharmacie	1. oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	1. oktober 1994
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades	1. oktober 1987
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto	1. oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet	1. oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. oktober 1987

BILAG V.7: ARKITEKT

5.7.1. **Kundskaber og færdigheder**

Arkitektuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

1. Færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, hvorved der tages hensyn til både æstetiske og tekniske krav
2. Passende kendskab til arkitekturens historie og teori og til dertil knyttede kunstarter, teknologi og humaniora
3. Kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk formgivning
4. Passende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsprocessen
5. Forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og af behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold
6. Forståelse af arkitekterhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold
7. Forståelse af fremgangsmåden ved analyse og tilrettelæggelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave
8. Forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningskonstruktion
9. Passende viden om fysiske problemer og teknologi samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe behagelige forhold indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold
10. Sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne heraf stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af bygge-lovgivningen respekteres
11. Passende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i planlægningen.

5.7.2. **Beviser for uddannelse som arkitekt, som anerkendes i henhold til artikel 20, stk. 1**

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil-architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. »Faculté Polytechnique« van Mons 1. Écoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Écoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	<ul style="list-style-type: none"> — Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technischen Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technischen Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen <p>(¹) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 43 Absatz 1 anzuerkennen.</p>		1988/1989
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Τιμμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona. 		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
France	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 		1988/1989
Ireland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.NUI) 2. Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. College of Technology, Bolton Street, Dublin 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland 		1988/1989
Italia	<p>Laurea in architettura</p> <p>Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma »La Sapienza« — Università di Roma II — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma »La Sapienza« 	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leer- gangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 42	1988/1989
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architectura, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität, Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	Carta de curso de Licenciatura em Arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto 		1988/1989

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Certifikat, der ledsager uddannelsesbeviset	Akademisk referenceår
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 42 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 42 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i>	1988/1989

BILAG VI

ERHVERVEDE RETTIGHEDER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ ERHVERV, SOM ER OMFATTET AF ANERKENDELSE PÅ GRUNDLAG AF KOORDINERING AF MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE

6.1. Speciallægers erhvervede rettigheder

Klinisk biologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Biologie clinique/Klinische biologie
España	Análisis clínicos
France	Biologie médicale
Italia	Patologia clinica
Luxembourg	Biologie clinique
Österreich	Medizinische Biologie
Portugal	Patologia clinica

Klinisk mikrobiologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk mikrobiologi
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Ελλάς	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία
España	Microbiología y parasitología
Ireland	Microbiology
Italia	Microbiologia e virologia
Luxembourg	Microbiologie
Nederland	Medische microbiologie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi
Sverige	Klinisk bakteriologi
United Kingdom	Medical microbiology and virology

Klinisk blodtypeserologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark (*)	Klinisk blodtypeserologi
France	Hématologie
Luxembourg	Hématologie biologique
Portugal	Hematologia clinica

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988.

Klinisk biokemi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk biokemi
España	Bioquímica clínica
Ireland	Chemical pathology
Italia	Biochimica clinica
Luxembourg	Chimie biologique
Nederland	Klinische chemie
Österreich	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Suomi/Finland	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk kemi
United Kingdom	Chemical pathology

Klinisk immunologi Uddannelsens mindstevarighed: 4 år	
Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk immunologi
España	Immunología
Ireland	Clinical immunology
Österreich	Immunologie
Sverige	Klinisk immunologi
United Kingdom	Immunology

Børnekirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år	
Land	Benævnelse
Deutschland	Kinderchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών
España	Cirugía pediátrica
France	Chirurgie infantile
Ireland	Paediatric surgery
Italia	Chirurgia pediatrica
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique
Österreich	Kinderchirurgie
Portugal	Cirurgia pediátrica
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi
United Kingdom	Paediatric surgery

Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland	Herzchirurgie
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía torácica
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Thoracic surgery
Italia	Chirurgia toracica
Luxembourg	Chirurgie thoracique
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie
Portugal	Cirurgia cardiotorácica
Suomi/Finland	Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983

Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική
España	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie vasculaire
Italia	Chirurgia vascolare
Luxembourg	Chirurgie vasculaire
Portugal	Cirurgia vascular
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983.

Kardiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Cardiologie/Kardilogie
Danmark	Kardiologi
Ελλάς	Καρδιολογία
España	Cardiología
France	Pathologie cardio-vasculaire
Ireland	Cardiology
Italia	Cardiologia
Luxembourg	Cardiologie et angiologie
Nederland	Cardiologie
Portugal	Cardiologia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi
Sverige	Kardiologi
United Kingdom	Cardiology

Reumatologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/Reumatologie
Danmark	Reumatologi
Ελλάς	Ρευματολογία
España	Reumatología
France	Rhumathologie
Ireland	Rheumatology
Italia	Reumatologia
Luxembourg	Rhumathologie
Nederland	Reumatologie
Portugal	Reumatologia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi
Sverige	Reumatologi
United Kingdom	Rheumatology

Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme
Ελλάς	Γαστρεντερολογία
España	Aparato digestivo
France	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Gastro-enterology
Italia	Gastroenterologia
Luxembourg	Gastro-enterologie
Nederland	Gastro-enterologie
Portugal	Gastrenterologia
Suomi/Finland	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Gastro-enterology

Hæmatologi eller blodsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme
Ελλάς	Αιματολογία
España	Hematología y hemoterapia
Ireland	Haematology
Italia	Ematologia
Luxembourg	Hématologie
Portugal	Imuno-hemoterapia
Suomi/Finland	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Hematologi

Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme
Ελλάς	Ενδοκρινολογία
España	Endocrinología y nutrición
France	Endocrinologie, maladies métaboliques
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Portugal	Endocrinologia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi
Sverige	Endokrina sjukdomar
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus

Stomatologi eller mundhulens sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
España	Estomatología
France	Stomatologie
Italia	Odontostomatologia
Luxembourg	Stomatologie
Portugal	Estomatologia

Fysiurgi og rehabilitering
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine physique et réadaptation/ Fysische geneeskunde en revalidatie
Danmark (*)	Fysiurgi og rehabilitering
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Rehabilitación
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Italia	Medicina fisica e riabilitazione
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Nederland	Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Physikalische Medizin
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Suomi/Finland	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Rehabiliteringsmedicin

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988

Neuropsykiatri
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Neuropsychiatrie
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική
France (**)	Neuropsychiatrie
Italia	Neuropsichiatria
Luxembourg (***)	Neuropsychiatrie
Nederland (****)	Zenuw — en zielsziekten
Österreich	Neurologie und Psychiatrie

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. august 1987, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato.

(**) 31. december 1971.

(***) Der udstedes ikke længere uddannelsesbeviser for uddannelser, der er påbegyndt efter den 5. marts 1982.

(****) 9. juli 1984.

Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Ελλάς	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España	Dermatología médico-quirúrgica y venerología
France	Dermatologie et vénéréologie
Italia	Dermatologia e venerologia
Luxembourg	Dermato-vénérologie
Nederland	Dermatologie en venerologie
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Portugal	Dermatovenereologia
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige	Hud- och könssjukdomar

Venerologi eller kønssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Ireland	Venereology
United Kingdom	Genito-urinary medicine

Dermatologi eller hudsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Ireland	Dermatology
United Kingdom	Dermatology

Radiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Deutschland	Radiologie
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία
España	Electroradiología
France (*)	Electro-radiologie
Italia	Radiologia
Luxembourg (**)	Électroradiologie
Nederland (***)	Radiologie
Österreich	Radiologie
Portugal	Radiologia

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 3. december 1971.

(**) Der udstedes ikke længere uddannelsesbeviser for uddannelser, der er påbegyndt efter den 5. marts 1982.

(***) 8. juli 1984.

Tropemedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark (*)	Tropemedicin
Ireland	Tropical medicine
Italia	Medicina tropicale
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Portugal	Medicina tropical
United Kingdom	Tropical medicine

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1987, medmindre det drejer sig om personer, som har påbegyndt uddannelsen inden denne dato, og som har afsluttet den inden udgangen af 1988.

Geriatrici eller alderdommens sygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme
España	Geriatría
Ireland	Geriatrics
Italia	Geriatría
Nederland	Klinische geriatrie
Suomi/Finland	Geriatría/Geriatrici
Sverige	Geriatrik
United Kingdom	Geriatrics

Børne- og ungdomspsykiatri
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική
France	Pédo-psychiatrie
Ireland	Child and adolescent psychiatry
Italia	Neuropsichiatria infantile
Luxembourg	Psychiatrie infantile
Portugal	Pedopsiquiatria
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry

Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Ελλάς	Νεφρολογία
España	Nefrología
France	Néphrologie
Ireland	Nephrology
Italia	Nefrologia
Luxembourg	Néphrologie
Portugal	Nefrologia
Suomi/Finland	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Renal medicine

Infektionsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Infektionsmedicin
Ireland	Communicable diseases
Italia	Malattie infettive
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar
Sverige	Infektionssjukdomar
United Kingdom	Infectious diseases

Klinisk farmakologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk farmakologi
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie
España	Farmacología clínica
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/ Klinisk farmakologi och läkemedels- behandling
Sverige	Klinisk farmakologi
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics

Samfundsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Samfundsmedicin
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική
España	Medicina preventiva y salud pública
France	Santé publique et médecine sociale
Ireland	Community medicine
Italia	Igiene e medicina sociale
Luxembourg	Santé publique
Nederland	Maatschappij en gezondheid
Österreich	Sozialmedizin
Suomi/Finland	Terveystieteiden tutkimus/Hälsöförskning
Sverige	Socialmedicin
United Kingdom	Public health medicine

Arbejdsmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine du travail/Arbejdsgeneeskunde
Danmark	Arbejdsmedicin
Deutschland	Arbeitsmedizin
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας
France	Médecine du travail
Ireland	Occupational medicine
Italia	Medicina del lavoro
Luxembourg	Médecine du travail
Nederland	— Arbeid en gezondheid, bedrijfsge- neeskunde — Arbeid en gezondheid, verzeker- ingsgeneeskunde
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin
Portugal	Medicina do trabalho
Suomi/Finland	Työterveyshuolto/Företagshälsöförskning
Sverige	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Occupational medicine

Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 3 år

Land	Benævnelse
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme
Ελλάς	Αλλεργιολογία
España	Alergología
Italia	Allergologia ed immunologia clinica
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde
Portugal	Imuno-alergologia
Sverige	Allergisjukdomar

Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Médecine nucléaire/Nucleaire geneskunde
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland	Nuklearmedizin
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική
España	Medicina nuclear
France	Médecine nucléaire
Italia	Medicina nucleare
Luxembourg	Médecine nucléaire
Nederland	Nucleaire geneskunde
Österreich	Nuklearmedizin
Portugal	Medicina nuclear
Suomi/Finland	Kliininen Fysiologia ja isotooppiäätietiede/Klinisk Fysiologi och nukleärmedicin
United Kingdom	Nuclear medicine

Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
España	Cirugía del aparato digestivo
France	Chirurgie viscérale et digestive
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi

Ophævelsesdato, jf. artikel 25, stk. 5:

(*) 1. januar 1983

Katastrofemedicin
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
Ireland	Accident and emergency medicine
United Kingdom	Accident and emergency medicine

Klinisk neurofysiologi
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Danmark	Klinisk neurofysiologi
España	Neurofisiología clínica
Ireland	Neurophysiology
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi
Sverige	Klinisk neurofysiologi
United Kingdom	Clinical neurophysiology

Tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og tandlæge) (1)
Uddannelsens mindstevarighed: 4 år

Land	Benævnelse
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillo-facial kirurgi
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Den uddannelse, der fører til udstedelse af et bevis for uddannelsen som speciallæge i tand-, mund- og kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge og tandlæge) forudsætter, at den pågældende har gennemført og fået godkendt den medicinske grunduddannelse (artikel 19) og at den pågældende desuden har gennemført og fået godkendt tandlægeuddannelsen (artikel 29).

Kæbe-ansigtskirurgi (grunduddannelse som læge)
Uddannelsens mindstevarighed: 5 år

Land	Benævnelse
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

6.2. Specialtandlægers erhvervede rettigheder

Ortodonti

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. januar 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

Mundkirurgi

Land	Uddannelsesbevis	Udstedende organ	Referencedato
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leukakirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

6.3. Beviser for uddannelse som arkitekt med erhvervede rettigheder i henhold til artikel 45, stk. 1

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
België/ Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af de statslige arkitektthøjskoler eller af institutterne for arkitektur (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af arkitektthøjskolen i Hasselt (architect) — Eksamensbeviser udstedt af de kongelige kunstakademier (architecte — architect) — Eksamensbeviser udstedt af Saint-Luc-skolerne (architecte — architect) — Universitetseksamensbeviser for civilingeniører ledsaget af et praktikcertifikat, som er udstedt af arkitekt-sammenslutningen, og som giver ret til at benytte titlen arkitekt (architecte — architect) — Eksamensbeviser for arkitekter udstedt af det centrale eller statslige bedømmelsesudvalg for arkitekter (architecte — architect) — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) og bygningsingeniører udstedt af universiteternes fakulteter for anvendte videnskaber og af Faculté Polytechnique de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987/1988
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af statens arkitektskoler i København og Århus (arkitekt) — Registreringsbevis udstedt af arkitektnævnet i henhold til lov nr. 202 af 28. maj 1975 (registreret arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de byggetekniske højskoler (bygningskonstruktør) ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af kunstakademierne (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — Eksamensbeviser udstedt af Technische Hochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af tekniske universiteter, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af universiteterne, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Eksamensbeviser udstedt af Fachhochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), ledsaget — når studietiden er på under fire år, men på mindst tre år — af en attest, der godtgør, at vedkommende har fire års erhvervs erfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, og som er udstedt af den faglige organisation i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1. (Ingenieur grad. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser) — Certifikater (Prüfungszeugnisse) udstedt før 1. januar 1973 af arkitektafdelingerne på Ingenieurschulen og Werkkunstschulen, ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år 	1987/1988
Ελλάδα	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at den pågældende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Thrakis, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet — Eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Patron, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet 	1987/1988

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
España	Den officielle arkitektgrad (título oficial de arquitecto) udstedt af ministeriet for undervisning og videnskab eller af universiteterne	1987/1988
France	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt indtil 1959 af undervisningsministeriet og efter dette tidspunkt af kulturministeriet (architecte DPLG) — Eksamensbeviser udstedt af den særlige arkitektskole (architecte DESA) — Eksamensbeviser udstedt efter 1955 af Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg (tidligere »école nationale d'ingénieurs de Strasbourg«), arkitektafdelingen (architecte ENSAIS) 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — Graden »Bachelor of Architecture«, som af »National University of Ireland« (B. Arch. (NUI.)) tildeles dem, der har opnået et diplom i arkitektur fra »University College« i Dublin — Det arkitekt diplom på universitetsniveau, der tildeles af »College of Technology«, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — Certifikatet som associeret medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (ARIAI) — Certifikatet som medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (MRIA) 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser (»laurea in architettura«) udstedt af universiteterne, de polytekniske læresteder og højskolerne for arkitektur i Venedig og Reggio-Calabria, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet (dott. Architetto) — Eksamensbeviser på bygningsområdet (»laurea in ingegneria«) udstedt af universiteterne og de polytekniske læresteder, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig erhvervsudøvelse på arkitekturområdet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekt erhvervet (dott. Ing. Architetto eller dott. in ingegneria civile) 	1987/1988
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — Attest for at have bestået den afsluttende arkitekt eksamen, udstedt af arkitektafdelingerne ved de højere tekniske læresteder i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Eksamensbeviser udstedt af statsanerkendte bygningsakademier (architect) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1971 af de tidligere arkitekt højskoler (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Eksamensbeviser udstedt indtil 1970 af de tidligere højskoler for bygningsvæsen (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Attest for at have bestået en eksamen, som er tilrettelagt af arkitekturtrådet for »Bond van Nederlandse Architecten« (det nederlandske arkitektforbund, BNA) (architect) — Eksamensbevis fra »Stichting Instituut voor Architectuur« (stiftelsen »Arkitektinstituttet«) (I.V.A.), såfremt det er erhvervet efter et af denne stiftelse tilrettelagt kursus, som har strakt sig over mindst fire år (architect), ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser, der omfatter bedømmelser af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 44 i dette direktiv omhandlede virksomhed i mindst seks år — En attest fra de kompetente myndigheder, der godtgør, at den pågældende inden den 5. august 1985 har bestået eksamen (»Kandidaat in de bouwkunde«) ved den højere tekniske lærested i Delft eller Eindhoven, og at han i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitekt virksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — En attest fra de kompetente myndigheder, som kun udstedes til personer, der er fyldt 40 år inden den 5. august 1985, og som godtgør, at den pågældende i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitekt virksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect) — De i syvende og ottende led anførte attester behøver ikke mere at godkendes efter ikrafttrædelsesdatoen for retsfor skrifterne om adgang til og udøvelse af arkitekt virksomhed under titlen arkitekt i Nederlandene, for så vidt disse attester i medfør af nævnte forskrifter ikke giver adgang til denne form for virksomhed under nævnte titel 	1987/1988

Land	Uddannelsesbevis	Akademisk referenceår
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser fra de tekniske universiteter i Wien og Graz og ved universitetet i Innsbruck, bygningsingeniør- og arkitekturfakultetet, studieretning arkitekt (Architektur), bygningsingeniør (Bauingenieurwesen Hochbau) og bygningsøkonomiingeniør (Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen) — Eksamensbeviser fra landbrugsuniversitetet, studieretning »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft« — Eksamensbeviser fra skolen for anvendt kunst i Wien (Studium der Architektur) — Eksamensbeviser fra kunstakademiet i Wien (Studium der Architektur) — Ingeniøreksamensbeviser (Ing.), udstedt af højere, tekniske skoler eller bygningstekniske skoler samt et »Baumeister«-certifikat som bevis for mindst seks års faglig erfaring i Østrig, der udstedes på grundlag af en eksamen — Eksamensbeviser fra skolen for kunstnerisk og industrielt design i Linz (Studium der Architektur) — Kvalifikationsbeviser for civilingeniører eller rådgivende ingeniører inden for byggeri (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), i henhold til lov om civilteknikere (Ziviltechnikergesetz, BGBl, nr. 156/1994) 	1997/1998
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — »Diploma do curso especial de arquitectura« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma de arquitecto« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto — »Diploma do curso de arquitectura« udstedt af de højere kunstakademier i Lissabon og Porto — »Diploma de licenciatura em arquitectura« udstedt af det højere kunstakademi i Lissabon — »Carta de curso de licenciatura em arquitectura« udstedt af det tekniske universitet i Lissabon og universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af den tekniske højskole ved det tekniske universitet i Lissabon — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet (de Engenharia) ved universitetet i Porto — »Licenciatura em engenharia civil« udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet ved universitetet i Coimbra — »Licenciatura em engenharia civil, produção« udstedt af universitetet i Minho 	1987/1988
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af fakulteterne for arkitektur på de tekniske universiteter og på universitetet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Eksamensbeviser udstedt af de tekniske højskoler (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt) 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — Eksamensbeviser udstedt af Arkitektskolen under Det Kongelige Teknologiske Institut, af Chalmers Institut for Teknologi og af Det Teknologiske Institut ved Universitetet i Lund (arkitekt, master-grad i arkitektur) — Bevis for medlemskab af Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), hvis uddannelsen er gennemgået i en stat, der er omfattet af dette direktiv 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — Kvalifikationsbeviser for bestået eksamen på: <ul style="list-style-type: none"> — Royal Institute of British Architects — arkitekturfakulteter eller -afdelinger ved universiteter, polytekniske læresteder, »colleges«, akademier (private »colleges«), »Schools of Technology and Art«, <p>som den 10. juni 1985 var anerkendt af »Architects Registration Council« i Det forenede Kongerige med henblik på optagelse i arkitektregistret (Architect)</p> — Et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 6 (1) a, 6 (1) b eller 6 (1) d i »Architects Registration Act« af 1931 (Architect) — Et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin titel som arkitekt i henhold til § 2 i »Architects Registration Act« af 1938 (Architect) 	1987/1988

BILAG VII

DOKUMENTER OG CERTIFIKATER, DER KAN KRÆVES I HENHOLD TIL ARTIKEL 46, STK. 1

1. Dokumenter

- a) Bevis for den pågældendes nationalitet.
- b) Kopi af kursus- eller uddannelsesbeviser, som giver adgang til det pågældende erhverv, og i givet fald attestation for den pågældendes erhvervs erfaring.
- c) Med hensyn til de i artikel 16 omhandlede tilfælde attestation for erhvervsudøvelsens art og varighed, udstedt af den kompetente myndighed eller det kompetente organ i hjemlandet.
- d) Den kompetente myndighed i en værtsmedlemsstat, der gør adgang til et lovreguleret erhverv betinget af, at ansøgeren fremlægger attest for hæderlighed, vandelsattest eller bevis for, at han ikke er under konkurs, og som kan suspendere eller inddrage retten til udøvelse af et sådant erhverv i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af den pågældende virksomhed eller overtrædelse af straffeloven, skal som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater, der ønsker at udøve dette erhverv på dets område, godkende de dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt. Disse myndigheder skal fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.

Hvis de dokumenter, der er omhandlet i første afsnit, ikke udstedes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, erstattes de af en under ed afgivet erklæring — eller i de medlemsstater, hvor sådan edsafleggelse ikke anvendes, af en højtidelig erklæring — afgivet af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller i givet fald for en notar eller et statsanerkendt fagligt organ i hjemlandet, som udsteder en attestation med bekræftelse af denne ed eller højtidelige erklæring.

- e) Kræver den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten af statsborgerne i dette land dokumentation for fysisk og psykisk sundhed som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv, godkender den som tilstrækkeligt bevis herfor fremlæggelse af det dokument, der kræves i hjemlandet. Såfremt hjemlandet ikke kræver dokumentation af denne art, godkender værtsmedlemsstaten en attestation udstedt af en kompetent myndighed i dette land. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal i disse tilfælde fremsende de krævede dokumenter inden to måneder.
- f) Hvis den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten som betingelse for adgang til et lovreguleret erhverv af landets statsborgere kræver
 - bevis for ansøgerens økonomiske formåen
 - bevis for, at ansøgeren er forsikret mod de økonomiske risici i forbindelse med erhvervsansvaret i overensstemmelse med de gældende love og administrative bestemmelser i værtsmedlemsstaten om denne forsikrings nærmere indhold og omfang

godkender medlemsstaten som tilstrækkeligt bevis en attestation herfor, udstedt af banker og forsikrings selskaber i en anden medlemsstat.

2. Certifikater

- a) For at lette anvendelsen af afsnit III, kapitel III, i dette direktiv kan medlemsstaterne foreskrive, at ansøgere, der opfylder de opstillede krav til uddannelse, sammen med deres uddannelsesbevis skal fremlægge et certifikat udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet hvoraf fremgår, at disse beviser svarer til de beviser, der er omhandlet i dette direktiv.
- b) I tilfælde af begrundet tvivl kan værtsmedlemsstaten af de kompetente myndigheder i en medlemsstat kræve en bekræftelse af ægtheden af attestationer og uddannelsesbeviser, der er udstedt i denne anden medlemsstat, samt i givet fald en bekræftelse af, at ansøgeren hvad angår de erhverv, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, i dette direktiv, opfylder de minimumskrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, 23, 26, 29, 32, 35, 36, 40 og 42.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af Cartagena-protokollen om biosikkerhed

(2002/C 181 E/10)

KOM(2002) 127 endelig udg. — 2002/0062(CNS)

(Forelagt af kommissionen den 13. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med traktatens artikel 174 er et af målene for Fællesskabets politik på miljøområdet at fremme foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer på internationalt plan, og hertil hører bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.
- (2) Fællesskabet har ved afgørelse 93/626/EØF indgået konventionen om den biologiske mangfoldighed ⁽¹⁾ under De Forenede Nationers Miljøprogram.
- (3) Rådet bemyndigede i 1995 Kommissionen ⁽²⁾ til på Fællesskabets vegne at deltage i forhandlingerne om en protokol om biosikkerhed til konventionen om den biologiske mangfoldighed. Kommissionen deltog i disse forhandlinger sammen med medlemsstaterne.
- (4) Cartagena-protokollen om biosikkerhed blev vedtaget i Montreal den 29. januar 2000.
- (5) Protokollen bygger på forsigtighedsprincippet og udgør en ramme for sikker overførsel, håndtering og anvendelse af levende modificerede organismer hidrørende fra bioteknologi, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed. Samtidig tages der hensyn til risikoen for menneskers sundhed, og der lægges særlig vægt på grænseoverskridende overførsel.

(6) Fællesskabet og fjorten af dets medlemsstater undertegnede protokollen den 24. maj 2000, i Nairobi, under det femte møde for parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed. Luxembourg undertegnede protokollen den 11. juli 2000.

(7) I henhold til artikel 34 i konventionen om den biologiske mangfoldighed er enhver protokol til konventionen åben for ratifikation, accept eller godkendelse fra stater og regionale organisationer for økonomisk integration.

(8) Cartagena-protokollen om biosikkerhed bidrager til opfyldelsen af Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger. Protokollen bør derfor snarest muligt indgås på Fællesskabets vegne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Cartagena-protokollen om biosikkerhed, der er knyttet til konventionen om den biologiske mangfoldighed, godkendes hermed på Kommissionens vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Rådets formand bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der beføjes til på Fællesskabets vegne at deponere godkendelsesinstrumentet hos Generalsekretæren for De Forenede Nationer i overensstemmelse med artikel 34 og 41 i konventionen om den biologiske mangfoldighed.

2. Rådets formand bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der beføjes til på Fællesskabets vegne at deponere kompetenceerklæringen i bilaget til denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, i konventionen om den biologiske mangfoldighed.

⁽¹⁾ EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1.

⁽²⁾ Rådets dokument 10887/95, ENV 265.

PROTOKOL**cartagena om biosikkerhed til konventionen om den biologiske mangfoldighed**

PARTERNE I DENNE PROTOKOL,

SOM ER PARTER i konventionen om den biologiske mangfoldighed, i det følgende benævnt »konventionen«,

SOM MINDER OM konventionens artikel 19, stk. 3 og 4, artikel 8, litra g), og artikel 17,

SOM også MINDER OM partskonferencens beslutning II/5 af 17. november 1995 om at udarbejde en protokol om biosikkerhed, med særlig vægt på grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer hidrørende fra bioteknologi, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og hvori der navnlig foreslås passende procedurer for forudgående informeret samtykke,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER den forsigtige tilgang, der er indeholdt i princip nr. 15 i Rio-erklæringen om miljø og udvikling,

SOM ER OPMÆRKSOMME på den hurtige udvikling i den moderne bioteknologi og offentlighedens voksende betænkeligheder ved de mulige negative virkninger heraf for den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker,

SOM ERKENDER, at den moderne bioteknologi indebærer store muligheder for menneskets velfærd, hvis den udvikles og udnyttes med passende sikkerhedsforanstaltninger for miljø og sundhed,

SOM også ERKENDER den afgørende betydning, som oprindelsescentre og centre for genetisk diversitet har for menneskeheden,

SOM BETÆNKER, at mange lande, navnlig udviklingslande, som følge af arten og omfanget af de kendte og potentielle risici ved levende modificerede organismer, kun har begrænsede muligheder for at håndtere disse risici,

SOM ERKENDER, at handels- og miljøaftaler bør være indbyrdes befordrende med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling,

SOM UNDERSTREGER, at denne protokol ikke skal fortolkes således, at den medfører ændringer i en parts rettigheder og forpligtelser i henhold til gældende internationale aftaler,

SOM ER INDFORSTÅET MED, at hensigten med den ovenstående betragtning ikke er, at denne protokol underordnes andre internationale aftaler,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Formål**

I overensstemmelse med den forsigtige tilgang, som er indeholdt i princip nr. 15 i Rio-erklæringen om miljø og udvikling, er formålet med denne protokol at bidrage til at sikre et passende beskyttelsesniveau i forbindelse med sikker overførsel, håndtering og anvendelse af levende modificerede organismer hidrørende fra bioteknologi, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, og idet der lægges særlig vægt på grænseoverskridende overførsler.

*Artikel 2***Almindelige bestemmelser**

1. Parterne træffer nødvendige og passende juridiske, administrative og andre foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne protokol.
2. Parterne sikrer, at udvikling, håndtering, transport, anvendelse, overførsel og udsætning af levende modificerede organismer finder sted på en sådan måde, at risikoen for den biologiske mangfoldighed forebygges eller mindskes, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

3. Der er intet i denne protokol, som på nogen måde anfægter staternes suverænitet over deres territorialfarvande i overensstemmelse med international ret, eller den suverænitet og jurisdiktion, som staterne udøver i deres eksklusive økonomiske zoner og på deres kontinentalsokkel i overensstemmelse med international ret eller den ret, som skibe og luftfartøjer i alle stater har til frit at færdes i henhold til international ret, således som det fremgår af de relevante internationale instrumenter.

4. Der er intet i denne konvention, som kan fortolkes således, at det begrænser en parts rettighed til at træffe foranstaltninger, der medfører et højere beskyttelsesniveau med hensyn til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed end fastsat i denne protokol, forudsat at de pågældende foranstaltninger er forenelige med formålet med og bestemmelserne i denne protokol og i overensstemmelse med den pågældende parts andre forpligtelser i henhold til international ret.

5. Parterne opfordres til, hvor det er hensigtsmæssigt, at tage hensyn til tilrådighedværende ekspertviden og redskaber samt det arbejde, der foregår i internationale fora med kompetence på sundhedsrisikoområdet.

Artikel 3

Definitioner

I denne protokol forstås ved:

- a) »Partskonference«: konference for parterne i konventionen
- b) »Indesluttet anvendelse«: enhver operation i en facilitet, et anlæg eller anden fysisk struktur, som involverer levende modificerede organismer, idet disse kontrolleres med specifikke foranstaltninger med henblik på effektiv begrænsning af deres berøring med og påvirkning af det ydre miljø
- c) »Eksport«: forsætlig grænseoverskridende overførsel fra en part til en anden part
- d) »Eksportør«: enhver juridisk eller fysisk person henhørende under eksportpartens jurisdiktion, som foranstalter eksport af en levende modificeret organisme
- e) »Import«: forsætlig grænseoverskridende overførsel til en part fra en anden part
- f) »Importør«: enhver juridisk eller fysisk person henhørende under importpartens jurisdiktion, som foranstalter import af en levende modificeret organisme

- g) »Levende modificeret organisme«: enhver levende organisme, der besidder en ny kombination af genetisk materiale opnået ved hjælp af moderne bioteknologi
- h) »Levende organisme«: enhver biologisk enhed, der er i stand til at overføre eller replikere genetisk materiale, herunder sterile organismer, virus og viroider
- i) »Moderne bioteknologi« anvendelse af
 - a) in vitro-nukleinsyre-teknikker, herunder rekombinant deoxyribonukleinsyre (DNA) og direkte injektion af nukleinsyre i celler eller organeller, eller
 - b) fusion af celler, der ikke tilhører den samme taksonomiske familie, som overskrider de naturlige fysiologiske grænser for formering og rekombination, og som ikke er teknikker, der anvendes inden for traditionel avl og forædling
- j) »Regional organisation for økonomisk integration«: en organisation oprettet af suveræne stater i et givet geografisk område, som af dets medlemsstater har fået tildelt kompetence på de af denne protokol omfattede områder, og som, efter organisationens egne bestemmelser, er behørigt bemyndiget til at undertegne, ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde protokollen
- k) »Grænseoverskridende overførsel«: overførsel af en levende modificeret organisme fra en part til en anden part, idet udtrykket i forbindelse med artikel 17 og 24 dog omfatter overførsel mellem parter og ikke-parter.

Artikel 4

Anvendelsesområde

Denne protokol finder anvendelse på grænseoverskridende overførsel, transit, håndtering og anvendelse af alle levende modificerede organismer, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

Artikel 5

Lægemidler

Uanset artikel 4 og uden at det anfægter en parts ret til at underkaste alle levende modificerede organismer en risikovurdering, inden parten træffer beslutning om import, finder denne protokol ikke anvendelse på grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer, som er humane lægemidler, der henhører under andre relevante internationale aftaler eller organisationer.

*Artikel 6***Transit og indesluttet anvendelse**

1. Uanset artikel 4 og uden at det anfægter en transitparts ret til at regulere transporten af levende modificerede organismer gennem dens territorium og til at forelægge Clearing-centret for Biosikkerhed enhver beslutning, som parten i medfør af artikel 2, stk. 3, måtte træffe vedrørende transit gennem dens territorium af en given levende modificeret organisme, finder denne protokols bestemmelser om proceduren for forudgående informeret samtykke ikke anvendelse på levende modificerede organismer i transit.

2. Uanset artikel 4 og uden at det anfægter en parts ret til at underkaste alle levende modificerede organismer en risikovurdering, inden den træffer beslutning om import, og til at fastsætte standarder for indesluttet anvendelse inden for sin jurisdiktion, finder denne protokols bestemmelser om proceduren for forudgående informeret samtykke ikke anvendelse på grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer bestemt til indesluttet anvendelse, der finder sted i overensstemmelse med importpartens standarder.

*Artikel 7***Anvendelse af proceduren for forudgående informeret samtykke**

1. Med forbehold af artikel 5 og 6 finder proceduren for forudgående informeret samtykke i artikel 8-10 og 12 anvendelse forud for den første forsætlige grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer med henblik på bevidst introduktion i importpartens miljø.

2. Udtrykket »bevidst introduktion« i stk. 1 henviser ikke til levende modificerede organismer, der er bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning.

3. Artikel 11 finder anvendelse forud for den første grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer, der er bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning.

4. Proceduren for forudgående informeret samtykke finder ikke anvendelse på forsætlig grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer, som partskonferencen i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol i en beslutning har identificeret som organismer, der ikke formodes at have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

*Artikel 8***Anmeldelse**

1. Forud for en forsætlig grænseoverskridende overførsel af en levende modificeret organisme, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, indgiver eksportparten en skriftlig anmeldelse heraf til importpartens kompetente nationale myndighed eller kræver, at eksportøren sørger herfor. Anmeldelsen skal mindst indeholde de i bilag 1 anførte oplysninger.

2. Eksportparten sikrer, at der er et lovfæstet krav om, at eksportørens oplysninger er korrekte.

*Artikel 9***Bekræftelse af modtagelsen af en anmeldelse**

1. Importparten bekræfter skriftligt modtagelsen af anmeldelsen over for anmelderen senest 90 dage efter modtagelsen.

2. I bekræftelsen angives:

a) datoen for modtagelse af anmeldelsen

b) om anmeldelsen umiddelbart synes at indeholde de i artikel 8 omhandlede oplysninger

c) om sagen skal behandles i henhold til importpartens nationale bestemmelser eller i henhold til proceduren i artikel 10.

3. De i stk. 2, litra c), omtalte nationale bestemmelser skal være forenelige med denne protokol.

4. Undlader importparten at bekræfte modtagelsen af en anmeldelse, er dette ikke ensbetydende med partens samtykke til en forsætlig grænseoverskridende overførsel.

*Artikel 10***Beslutningsprocedure**

1. Importpartens beslutninger træffes i overensstemmelse med artikel 15.

2. Inden for den i artikel 9 anførte frist meddeler importparten skriftligt anmelderen, om den forsætlige grænseoverskridende overførsel

a) først kan finde sted, når importparten har afgivet skriftligt samtykke dertil, eller

b) efter mindst 90 dage, uden efterfølgende skriftligt samtykke.

3. Senest 270 dage efter modtagelsen af anmeldelsen underretter importparten skriftligt anmelderen og Clearingcentret for Biosikkerhed om den i stk. 2, litra a), omhandlede beslutning, i henhold til hvilken:

- a) importen godkendes, med eller uden betingelser, med angivelse af, hvordan beslutningen vil finde anvendelse på efterfølgende import af den samme levende modificerede organisme
- b) importen forbydes
- c) der kræves yderligere relevante oplysninger i overensstemmelse med partens nationale bestemmelser eller bilag 1; ved beregning af fristen for importpartens svar medtages ikke det antal dage, parten skal vente på yderligere relevante oplysninger
- d) anmelderen underrettes om, at den i dette stykke anførte frist forlænges med et nærmere bestemt tidsrum.

4. Medmindre der er tale om ubetinget samtykke, anføres i en beslutning i henhold til stk. 3 de årsager, der ligger til grund for beslutningen.

5. Meddeler importparten ikke sin beslutning senest 270 dage efter modtagelsen af anmeldelsen, er dette ikke ensbetydende med partens samtykke til en forsætlig grænseoverskridende overførsel.

6. Mangel på videnskabelig sikkerhed som følge af utilstrækkelig videnskabelig information og viden om omfanget af de potentielle negative virkninger af en levende modificeret organisme for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i importparten, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, skal i givet fald ikke være til hinder for, at den pågældende part træffer en beslutning som omhandlet i stk. 3 om importen af den pågældende levende modificerede organisme for at undgå eller minimere sådanne potentielle negative virkninger.

7. Partskonferencen træffer i sin egenskab af møde for parterne på sit første møde afgørelse om passende procedurer og mekanismer, der kan være til støtte for importparternes beslutningsproces.

Artikel 11

Procedure for levende modificerede organismer bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning

1. En part, der træffer en endelig beslutning om indenlandsk anvendelse, herunder markedsføring, af en levende modificeret

organisme, som kan blive genstand for grænseoverskridende overførsel med henblik på direkte anvendelse som levnedsmiddel eller foder eller med henblik på forarbejdning, skal senest 15 dage efter at have truffet beslutningen, gennem Clearingcentret for Biosikkerhed, give parterne oplysninger herom. Disse oplysninger skal mindst indeholde de i bilag 2 anførte oplysninger. Parten fremsender en kopi af oplysningerne til den nationale repræsentant for parter, der i forvejen har meddelt sekretariatet, at de ikke har adgang til Clearingcentret for Biosikkerhed. Denne bestemmelse gælder ikke beslutninger om forsøgsudsætning.

2. En part, der træffer en beslutning som omhandlet i stk. 1, skal sikre, at der er et lovfæstet krav om, at de af ansøgeren forelagte oplysninger er korrekte.

3. Alle parter kan anmode om yderligere oplysninger fra den i bilag 2, litra b), anførte myndighed.

4. En part kan træffe beslutning om import af levende modificerede organismer bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning i henhold til partens nationale bestemmelser, for så vidt disse er forenelige med formålet med denne protokol.

5. Hver part skal tilsende Clearingcentret for Biosikkerhed kopier af eventuelle nationale love, bestemmelser og retningslinjer vedrørende import af levende modificerede organismer bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning.

6. Udviklingslandsparter eller parter med overgangsøkonomi, som ikke har nationale bestemmelser som omhandlet i stk. 4, kan på grundlag af deres nationale jurisdiktion gennem Clearingcentret for Biosikkerhed erklære, at deres beslutning forud for den første import af en levende modificeret organisme bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning, hvorom de i stk. 1 omhandlede oplysninger er afgivet, vil blive truffet

a) i overensstemmelse med en risikovurdering efter artikel 15, og

b) inden for en forudselig frist, dog højst 270 dage.

7. Meddeler en part ikke sin beslutning i henhold til stk. 6, er dette ikke ensbetydende med, at den giver sit samtykke til eller afviser importen af en levende modificeret organisme bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning, medmindre parten angiver andet.

8. Mangel på videnskabelig sikkerhed som følge af utilstrækkelig videnskabelig information og viden om omfanget af de potentielle negative virkninger af en levende modificeret organisme for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i importparten, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, skal ikke være til hinder for, at den pågældende part træffer en beslutning om import af den pågældende levende modificerede organisme bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler, foder eller til forarbejdning for at undgå eller minimere sådanne potentielle negative virkninger.

9. En part kan tilkendegive, at den har behov for økonomisk og teknisk bistand og opbygning af kompetence vedrørende levende modificerede organismer bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler, foder eller til forarbejdning. Parterne samarbejder om at opfylde sådanne behov i overensstemmelse med artikel 22 og 28.

Artikel 12

Revision af beslutninger

1. En importpart kan når som helst, i lyset af nye videnskabelige oplysninger om potentielle negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, revidere og ændre en beslutning om en forsætlig grænseoverskridende overførsel. I sådanne tilfælde skal parten inden for 30 dage informere enhver anmelder, som tidligere har anmeldt overførsler af den i beslutningen omhandlede levende modificerede organisme, samt Clearingcentret for Biosikkerhed herom med angivelse af årsagerne til partens beslutning.

2. En eksportpart eller en anmelder, som berøres af en beslutning truffet af en importpart i overensstemmelse med artikel 10, kan anmode denne om at revidere sin beslutning, hvis eksportparten eller anmelderen mener,

a) at der er indtruffet en ændring i omstændighederne, som kan have betydning for resultatet af den risikovurdering, der lå til grund for beslutningen, eller

b) at der er fremkommet yderligere relevante videnskabelige eller tekniske oplysninger.

3. Importparten besvarer en sådan anmodning inden for 90 dage og angiver grundene til sin beslutning.

4. Importparten kan efter eget skøn kræve en risikovurdering for efterfølgende import.

Artikel 13

Forenklet procedure

1. Forudsat at der træffes passende foranstaltninger til at sikre, at forsætlig grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer foregår på sikker vis i overensstemmelse med formålet med denne protokol, kan en importpart på forhånd meddele Clearingcentret for Biosikkerhed:

a) tilfælde, hvor forsætlig grænseoverskridende overførsel til parten kan finde sted samtidig med, at overførslen anmeldes til importparten, og

b) tilfælde af import af levende modificerede organismer, som skal undtages fra proceduren for forudgående informeret samtykke.

Anmeldelser i henhold til litra a) kan omfatte efterfølgende overførsler af samme art til den samme part.

2. De i stk. 1, litra a), omhandlede anmeldelser skal indeholde de oplysninger om forsætlig grænseoverskridende overførsel, som er anført i bilag 1.

Artikel 14

Bilaterale, regionale og multilaterale aftaler og overenskomster

1. Parterne kan indgå bilaterale, regionale og multilaterale aftaler og overenskomster om forsætlig grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer, forudsat at aftalerne og overenskomsterne er forenelige med formålet med denne protokol og ikke afstedkommer et lavere beskyttelsesniveau end fastsat i protokollen.

2. Parterne underretter, gennem Clearingcentret for Biosikkerhed, hinanden om eventuelle bilaterale, regionale og multilaterale aftaler og overenskomster, som de har indgået før eller efter datoen for denne protokols ikrafttræden.

3. Bestemmelserne i denne protokol berører ikke forsætlige grænseoverskridende overførsler, der finder sted i henhold til sådanne aftaler eller overenskomster mellem parterne i de pågældende aftaler eller overenskomster.

4. En part kan beslutte, at dens nationale bestemmelser skal gælde nærmere bestemte importører til parten, og den underretter i så fald Clearingcentret for Biosikkerhed om sin beslutning.

Artikel 15

Risikovurdering

1. Risikovurderinger i henhold til denne protokol udføres på et solidt videnskabeligt grundlag i overensstemmelse med bilag 3 og under hensyntagen til anerkendte risikovurderingsmetoder. Risikovurderinger skal mindst bygge på de oplysninger, der er tilvejebragt i overensstemmelse med artikel 8, og anden tilgængelig videnskabelig dokumentation, og hensigten hermed er at påvise og vurdere de mulige negative virkninger af levende modificerede organismer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

2. Importparten sørger for, at der gennemføres risikovurderinger for beslutninger truffet i henhold til artikel 10. Den kan kræve, at eksportøren udfører risikovurderingen.

3. Importparten kan kræve, at omkostningerne ved risikovurderingen bæres af anmelderen.

Artikel 16

Risikohåndtering

1. Parterne skal, under hensyntagen til konventionens artikel 8, litra g), indføre og opretholde passende ordninger, foranstaltninger og strategier til at regulere, håndtere og kontrollere de i denne protokols bestemmelser om risikovurdering omhandlede risici i tilknytning til anvendelse, håndtering og grænseoverskridende overførsel af levende modificerede organismer.

2. Foranstaltninger baseret på en risikovurdering gennemføres i den udstrækning, det er nødvendigt for at forebygge negative virkninger fra den pågældende levende modificerede organisme for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed på importpartens territorium, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

3. Parterne træffer passende foranstaltninger til at forhindre uforsætlige grænseoverskridende overførsler af levende modificerede organismer, herunder krav om, at der gennemføres risikovurderinger inden den første udsætning af en levende modificeret organisme.

4. Med forbehold af stk. 2 tilstræber parterne, at levende modificerede organismer, det være sig importeret eller udviklet lokalt, har gennemgået en passende observationsperiode svarende til de pågældende organismers livscyklus eller generationstid, før de frigives til den påtænkte anvendelse.

5. Parterne samarbejder med henblik på

a) at identificere levende modificerede organismer eller særlige egenskaber ved levende modificerede organismer, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker

b) at træffe passende foranstaltninger til håndtering af sådanne levende modificerede organismer eller deres særlige egenskaber.

Artikel 17

Uforsætlige grænseoverskridende overførsler og beredskabsforanstaltninger

1. Får en part kendskab til en begivenhed inden for sin jurisdiktion, der har resulteret i udsætning af en levende modificeret organisme, hvorved der kan eller vil ske uforsætlig grænseoverskridende overførsel af den pågældende organisme, som kan få betydelige negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i andre stater, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, træffer den pågældende part passende foranstaltninger til at underrette de stater, der berøres eller vil kunne berøres, Clearingcentret for Biosikkerhed og i givet fald relevante internationale organisationer. Underretning skal finde sted, så snart parten får kendskab til en sådan situation.

2. Hver part giver senest på datoen for denne protokols ikrafttræden for den pågældende part Clearingcentret for Biosikkerhed oplysninger om dens kontaktinstans, som skal modtage underretning i henhold til denne artikel.

3. Underretning i henhold til stk. 1 bør omfatte:

a) foreliggende relevante oplysninger om de omtrentlige mængder af og de relevante karakteristika og/eller egenskaber ved den levende modificerede organisme

b) oplysninger om omstændighederne ved og den omtrentlige dato for udsætningen og anvendelsen af den pågældende levende modificerede organisme i oprindelsesparten

c) alle foreliggende oplysninger om de mulige negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, såvel som alle foreliggende oplysninger om mulige foranstaltninger til risikohåndtering

d) alle andre relevante oplysninger

e) en kontaktinstans, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger.

4. For at minimere eventuelle betydelige negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, skal parter, inden for hvis jurisdiktion en udsætning af en levende modificeret organisme som omhandlet i stk. 1, finder sted, rådføre sig med de stater, der berøres eller som vil kunne berøres, så de kan træffe passende forholdsregler og indlede de nødvendige tiltag, herunder beredskabsforanstaltninger.

Artikel 18

Håndtering, transport, emballage og identifikation

1. For at undgå negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker, træffer parterne de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at levende modificerede organismer, der er genstand for forsætlig grænseoverskridende overførsel som omhandlet i denne protokol, håndteres, emballeres og transporteres på sikre betingelser, under hensyntagen til relevante internationale regler og standarder.

2. Parterne træffer foranstaltninger til at kræve, at den dokumentation, der ledsager:

- a) levende modificerede organismer, der er bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning, klart angiver, at de »kan indeholde« levende modificerede organismer, og at de ikke er bestemt til bevidst introduktion i miljøet, såvel som en kontaktinstans, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger. Partskonferencen træffer, i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol, senest to år efter datoen for denne protokols ikrafttræden afgørelse om de nærmere krav i denne henseende, herunder specifikation af organismernes identitet og eventuel entydig identifikationskode herfor, som anmelderen bruger for at identificere den levende modificerede organisme
- b) levende modificerede organismer, der er bestemt til indsluttet anvendelse, klart identificerer dem som levende modificerede organismer og angiver eventuelle krav til sikker håndtering, oplagring, transport og anvendelse samt den kontaktinstans, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger, herunder navn og adresse på den person og den institution, hvortil de levende modificerede organismer sendes, og
- c) levende modificerede organismer, der er bestemt til udsætning i importpartens miljø, og eventuelle andre levende modificerede organismer, der er omfattet af protokollen, klart identificerer dem som levende modificerede organismer, angiver deres identitet og relevante egenskaber og/eller karakteristika, eventuelle krav til sikker håndtering, oplagring, transport og anvendelse, den kontaktinstans, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger, og i givet fald

navn og adresse på importøren og eksportøren samt en erklæring om, at overførslen er i overensstemmelse med de krav i denne protokol, der gælder for eksportøren.

3. Partskonferencen overvejer i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol, i samråd med andre relevante internationale instanser, behovet for og de nærmere bestemmelser for udarbejdelse af standarder vedrørende identifikation, håndtering, emballage og transport.

Artikel 19

Kompetente nationale myndigheder og nationale repræsentationer

1. Hver part udpeger en national repræsentation, som skal være ansvarlig for partens forbindelser med sekretariatet. Hver part udpeger også en eller flere kompetente nationale myndigheder, som er ansvarlige for de administrative opgaver i henhold til denne protokol, og som bemyndiges til at handle på partens vegne for så vidt angår disse opgaver. En part kan udpege én enkelt instans, der både skal fungere som repræsentation og som kompetent national myndighed.

2. Parterne meddeler senest på datoen for denne protokols ikrafttræden for den pågældende part sekretariatet navne og adresser på deres repræsentationer og kompetente nationale myndigheder. Udpeger en part mere end én kompetent national myndighed, ledsages meddelelsen herom til sekretariatet af relevante oplysninger om de pågældende myndigheders respektive ansvarsområder. Disse oplysninger angiver i givet fald mindst, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for hvilken type levende modificeret organisme. Parterne underretter straks sekretariatet om eventuelle ændringer i udpegelsen af deres nationale repræsentationer eller ændringer i navn og adresse eller ansvarsområder for deres kompetente nationale myndigheder.

3. Sekretariatet underretter straks parterne om de oplysninger, det modtager i medfør af stk. 2, og stiller også disse oplysninger til rådighed gennem Clearingcentret for Biosikkerhed.

Artikel 20

Udveksling af oplysninger og »clearingcentret for biosikkerhed«

1. Der oprettes hermed et »Clearingcenter for Biosikkerhed« (»Biosafety Clearing-House«) som led i Clearing-Houseordningen i henhold til konventionens artikel 18, stk. 3; det skal

- a) fremme udvekslingen af videnskabelige, tekniske, miljømæssige og juridiske oplysninger om og erfaringer med levende modificerede organismer og

b) bistå parterne med at gennemføre protokollen under hensyntagen til de særlige behov, der gør sig gældende for udviklingslandsparterne, heriblandt navnlig de mindst udviklede og de små østater, og lande med overgangsøkonomi såvel som lande, der er oprindelsescentre og centre for genetisk diversitet.

2. Clearingcentret for Biosikkerhed skal tjene som et center for udveksling af oplysninger som omhandlet i stk. 1. Herigennem skal der være adgang til de oplysninger om gennemførelsen af protokollen, som parterne stiller til rådighed. Det skal om muligt også give adgang til andre internationale ordninger for udveksling af oplysninger om biosikkerhed.

3. Uden at dette berører beskyttelsen af fortrolige oplysninger, giver parterne Clearingcentret for Biosikkerhed adgang til alle de oplysninger, som de skal stille til rådighed for Clearingcentret for Biosikkerhed i henhold til denne protokol, og:

a) alle gældende love, bestemmelser og retningslinjer for gennemførelsen af protokollen såvel som de oplysninger, parterne kræver som led i proceduren for forudgående informeret samtykke;

b) alle bilaterale, regionale og multilaterale aftaler og overenskomster;

c) resuméer af parternes risikovurderinger eller miljøundersøgelser af levende modificerede organismer foretaget i henhold til parternes egen lovgivning og gennemført i overensstemmelse med artikel 15, herunder relevante oplysninger om produkter hidhørende fra sådanne organismer, dvs. forarbejdet materiale hidrørende fra levende modificerede organismer, som indeholder påviselige nye kombinationer af replikationsdygtigt genetisk materiale opnået ved hjælp af moderne bioteknologi;

d) deres endelige beslutninger om import eller udsætning af levende modificerede organismer;

e) de rapporter, de har forelagt i henhold til artikel 33, herunder rapporter om gennemførelsen af proceduren for forudgående informeret samtykke.

4. De nærmere bestemmelser om driften af Clearingcentret for Biosikkerhed, herunder rapporter om dets virksomhed overvejes og fastsættes på det første møde for partskonferencen, i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol, og tages derefter jævnligt op til revision.

Artikel 21

Fortrolige oplysninger

1. Importparten tillader, at anmelderen angiver, hvilke af de oplysninger, som er forelagt i henhold til procedurerne i denne protokol eller krævet af importparten som led i proceduren for forudgående informeret samtykke, der skal behandles fortroligt. Begrundelse herfor skal gives efter anmodning.

2. Importparten rådfører sig med anmelderen, hvis den afgør, at de oplysninger, anmelderen har angivet som fortrolige, ikke opfylder betingelserne for fortrolig behandling, og den underretter, inden en eventuel offentliggørelse af oplysningerne, anmelderen om sin afgørelse og meddeler på begæring grundene hertil samt giver mulighed for samråd om og intern prøvelse af afgørelsen, inden eventuel offentliggørelse af oplysningerne.

3. Parterne beskytter fortrolige oplysninger, som de har modtaget i henhold til denne protokol, herunder fortrolige oplysninger, som de har modtaget som led i proceduren for forudgående informeret samtykke. Parterne sikrer, at de har passende procedurer til at beskytte sådanne oplysninger, og deres behandling af fortrolige oplysninger må ikke være ringere end deres behandling af fortrolige oplysninger i forbindelse med indenlandsk producerede levende modificerede organismer.

4. Importparten må ikke anvende sådanne oplysninger i kommercielt øjemed, medmindre der foreligger skriftligt samtykke fra anmelderen.

5. Hvis en anmelder trækker eller har trukket sin anmeldelse tilbage, respekterer importparten fortroligheden af kommercielle og industrielle oplysninger, herunder oplysninger om forskning og udvikling såvel som oplysninger, om hvis fortrolighed parten og anmelderen er uenige.

6. Med forbehold af stk. 5 kan følgende oplysninger ikke anses for fortrolige:

a) anmelderens navn og adresse

b) en generel beskrivelse af den eller de levende modificerede organismer

c) et resumé af risikovurderingen af virkningerne for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker

d) eventuelle beredskabsplaner og -metoder.

*Artikel 22***Opbygning af kompetence**

1. Parterne samarbejder om udvikling og/eller udbygning af menneskelige og institutionelle ressourcer inden for biosikkerhed, herunder bioteknologi, for så vidt det kræves af hensyn til biosikkerheden, med henblik på effektiv gennemførelse af denne protokol for udviklingslandsparterne, heriblandt navnlig de mindst udviklede og de små østater, og for parter med overgangsøkonomi, bl.a. gennem eksisterende globale, regionale, subregionale og nationale institutioner og organisationer og eventuelt ved at fremme deltagelse fra den private sektor.

2. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 hvad samarbejde angår, skal de behov for økonomiske midler og adgang til og overførelse af teknologi og knowhow i overensstemmelse med konventionens relevante bestemmelser, som gør sig gældende for udviklingslandsparterne, heriblandt navnlig de mindst udviklede og de små østater, med hensyn til opbygning af kompetence inden for biosikkerhed, tilgodeses fuldt ud. Samarbejde om opbygning af kompetence skal, under hensyntagen til parternes forskellige omstændigheder, muligheder og krav, omfatte videnskabelig og teknisk oplæring i forsvarlig og sikker håndtering af bioteknologi og i anvendelsen af risikovurdering og risikohåndtering med henblik på biosikkerhed og udbygning af teknologiske og institutionelle ressourcer inden for biosikkerhed. Også de behov, der gør sig gældende for parter med overgangsøkonomi, skal tilgodeses fuldt ud i forbindelse med opbygning af kompetence inden for biosikkerhed.

*Artikel 23***Oplysning og inddragelse af offentligheden**

1. Parterne skal:

a) fremme og befordre oplysning, undervisning og inddragelse af offentligheden for så vidt angår sikker overførelse, håndtering og anvendelse af levende modificerede organismer med henblik på bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker. I denne forbindelse samarbejder parterne i givet fald med andre stater og internationale instanser

b) stræbe efter at sikre, at der som led i oplysning og undervisning af offentligheden gives adgang til oplysninger om levende modificerede organismer, som kan importeres i medfør af denne protokol.

2. Parterne hører i overensstemmelse med deres respektive love og bestemmelser offentligheden i forbindelse med beslutninger om levende modificerede organismer og gør resultaterne af disse beslutninger tilgængelige for offentligheden, dog under

hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger i overensstemmelse med artikel 21.

3. Parterne bestræber sig på at oplyse offentligheden om, hvordan den kan få adgang til Clearingcentret for Biosikkerhed.

*Artikel 24***Ikke-parter**

1. Grænseoverskridende overførelse af levende modificerede organismer mellem parter og ikke-parter skal være forenelig med formålet med denne protokol. Parterne kan indgå bilaterale, regionale og multilaterale aftaler og overenskomster med ikke-parter om sådanne grænseoverskridende overførsler.

2. Parterne opfordrer ikke-parter til at tiltræde denne protokol og til at give Clearingcentret for Biosikkerhed relevante oplysninger om levende modificerede organismer, der er udsat i eller overført til eller fra områder under deres nationale jurisdiktion.

*Artikel 25***Ulovlige grænseoverskridende overførsler**

1. Parterne træffer passende nationale foranstaltninger til at forhindre og i givet fald straffe grænseoverskridende overførelse af levende modificerede organismer, der strider mod parternes nationale foranstaltninger til gennemførelse af denne protokol. Sådanne overførsler skal betragtes som ulovlige grænseoverskridende overførsler.

2. I tilfælde af en ulovlig grænseoverskridende overførelse kan den berørte part kræve, at oprindelsesparten på egen bekostning bortskaffer de pågældende levende modificerede organismer ved at tage dem tilbage eller destruere dem.

3. Parterne tilsender Clearingcentret for Biosikkerhed oplysninger om tilfælde med ulovlig grænseoverskridende overførelse, som vedrører dem.

*Artikel 26***Socioøkonomiske aspekter**

1. Når parterne træffer en beslutning om import i henhold til denne protokol eller i henhold til deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af protokollen kan de, i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser, tage hensyn til eventuelle socioøkonomiske følger af virkningerne af levende modificerede organismer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, navnlig for så vidt angår værdien af den biologiske mangfoldighed for oprindelige folk og lokale samfund.

2. Parterne opfordres til at samarbejde om forskning og udveksling af oplysninger om eventuelle socioøkonomiske følger af levende modificerede organismer, navnlig for oprindelige folk og lokale samfund.

Artikel 27

Ansvar og erstatning

Partskonferencen vedtager, i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol, på sit første møde en procedure for udarbejdelse af passende internationale regler og procedurer for ansvar og erstatning for skader som følge af grænseoverskridende overførsler af levende modificerede organismer; i denne forbindelse undersøger partskonferencen og tager skyldigt hensyn til det arbejde inden for international ret, der pågår på dette område; den bestræber sig på at fuldføre denne proces inden for fire år.

Artikel 28

Finansieringsmekanisme og finansielle ressourcer

1. Hvad angår finansielle ressourcer til gennemførelsen af denne protokol, tager parterne hensyn til bestemmelserne i konventionens artikel 20.

2. Den finansieringsmekanisme, der er oprettet ved konventionens artikel 21, tjener, gennem den institutionelle enhed, der forestår driften heraf, som finansieringsmekanisme for denne protokol.

3. Hvad angår opbygning af kompetence som omhandlet i artikel 22 i denne protokol, tilgodeser partskonferencen, i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol, de behov for finansielle ressourcer, der gør sig gældende for udviklingslandsparterne, heriblandt navnlig de mindst udviklede og de små østater, når den forelægger partskonferencen forslag til retningslinjer for den i stk. 2 nævnte finansieringsmekanisme.

4. I forbindelse med stk. 1 tilgodeser parterne også de behov, der gør sig gældende for udviklingslandsparterne, navnlig de mindst udviklede og de små østater, og parterne med overgangøkonomi, i deres bestræbelser på at identificere og opfylde deres behov for opbygning af kompetence med henblik på gennemførelsen af denne protokol.

5. Retningslinjerne for konventionens finansieringsmekanisme i partskonferencens beslutninger herom, herunder beslutninger vedtaget inden godkendelsen af denne protokol, finder tilsvarende anvendelse på bestemmelserne i denne artikel.

6. Udviklingslandsparterne kan også tilvejebringe finansielle og teknologiske ressourcer til gennemførelsen af bestemmel-

serne i denne protokol gennem bilaterale, regionale og multilaterale kanaler, og udviklingslandsparterne og parterne med overgangøkonomi kan anvende disse ressourcer.

Artikel 29

Partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol

1. Partskonferencen tjener som møde for parterne i denne protokol.

2. Parter i konventionen, der ikke er parter i denne protokol, kan deltage som observatører i arbejdet i møder for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol. Når partskonferencen tjener som møde for parterne i denne protokol, træffes beslutninger i henhold til denne protokol kun af de parter, der er parter i protokollen.

3. Når partskonferencen tjener som møde for parterne i denne protokol, erstattes eventuelle medlemmer af partskonferencens bureau, der repræsenterer en part i konventionen, som ikke på det pågældende tidspunkt er part i denne protokol, af medlemmer, der skal vælges af og blandt parterne i denne protokol.

4. Partskonferencen overvåger, i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol, gennemførelsen af denne protokol og træffer, inden for rammerne af sine beføjelser, de beslutninger, der kræves til at fremme en effektiv gennemførelse af protokollen. Den udfører de opgaver, den er pålagt i henhold til denne protokol, og

a) fremsætter rekommandationer om emner, der vedrører gennemførelsen af denne protokol

b) opretter de hjælpeorganer, som skønnes nødvendige for gennemførelsen af denne protokol

c) betjener sig i givet fald af tjenesteydelser og oplysninger fra og af samarbejde med kompetente internationale organisationer og statslige og ikke-statslige instanser

d) fastsætter, i hvilken form og med hvilken hyppighed de i artikel 33 i denne protokol omhandlede oplysninger skal forelægges, og gennemgår sådanne oplysninger såvel som rapporter indgivet af hjælpeorganerne

e) overvejer og vedtager om nødvendigt ændringer til denne protokol og bilagene hertil såvel som eventuelle yderligere bilag til protokollen, som skønnes nødvendige for gennemførelsen af protokollen, og

f) udfører andre opgaver, der skønnes nødvendige for gennemførelsen af denne protokol.

5. Partskonferencens forretningsorden og konventionens finansielle bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for denne protokol, medmindre andet afgøres ved konsensus af partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol.

6. Det første møde for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol indkaldes af sekretariatet samtidig med det første møde for partskonferencen, som afholdes efter datoen for denne protokols ikrafttræden. Efterfølgende ordinære møder for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol afholdes i forbindelse med partskonferencens ordinære møder, medmindre andet afgøres af partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol.

7. Ekstraordinære møder for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol afholdes når helst, det måtte skønnes nødvendigt af partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol, eller på skriftlig anmodning af en af parterne, forudsat at denne anmodning støttes af mindst en tredjedel af parterne senest seks måneder efter, at parterne er blevet underrettet herom af sekretariatet.

8. De Forenede Nationer, dets særorganisationer og Det Internationale Atomenergiagentur såvel som enhver stat, der ikke er part i denne konvention, kan som observatører være repræsenteret på møderne for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol. Ethvert andet organ eller agentur, det være sig nationalt eller internationalt, statsligt eller ikke-statsligt, som har kompetence på områder, der er dækket af denne protokol, og som har underrettet sekretariatet om, at det ønsker at lade sig repræsentere som observatør ved et møde for partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol, kan få adgang, medmindre mindst en tredjedel af de tilstedeværende parter gør indsigelse herimod. Medmindre andet er fastsat i denne artikel, er observatørers adgang til og deltagelse i møder underkastet den i stk. 5 omhandlede forretningsorden.

Artikel 30

Hjælpeorganer

1. Hjælpeorganer, der er oprettet ved eller i henhold til konventionen, kan, efter beslutning fra partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol, udføre opgaver i henhold til protokollen, idet parternes møde fastlægger, hvilke opgaver det pågældende organ skal udøve.

2. Parter i konventionen, der ikke er parter i denne protokol, kan deltage som observatører i arbejdet på møder for sådanne hjælpeorganer. Hvis et hjælpeorgan under konventionen tjener som hjælpeorgan under denne protokol, træffes beslutninger vedrørende protokollen udelukkende af parterne i protokollen.

3. Når et hjælpeorgan under konventionen udfører opgaver på områder, der vedrører denne protokol, skal et medlem af bureauet for det pågældende hjælpeorgan, der måtte repræsentere en part i konventionen, som på det pågældende tidspunkt ikke er part i protokollen, erstattes med et medlem, der udvælges af og blandt parterne i protokollen.

Artikel 31

Sekretariat

1. Det sekretariat, der er oprettet ved konventionens artikel 24, tjener som sekretariat for denne protokol.

2. Konventionens artikel 24, stk. 1, om sekretariatets opgaver finder tilsvarende anvendelse på denne protokol.

3. For så vidt omkostningerne ved sekretariatsfunktionerne for denne protokol kan identificeres, afholdes de af parterne i protokollen. Partskonferencen fastlægger i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol på sit første møde de nødvendige budgetmæssige foranstaltninger i dette øjemed.

Artikel 32

Sammenhæng med konventionen

Medmindre andet er fastlagt i denne protokol, finder bestemmelserne i konventionen vedrørende protokollerne hertil anvendelse på denne protokol.

Artikel 33

Overvågning og rapportering

Hver part skal overvåge gennemførelsen af sine forpligtelser i henhold til denne protokol, og skal, med mellemrum, der fastsættes af partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol, rapportere til partskonferencen i dens egenskab af møde for parterne i denne protokol om de foranstaltninger, parten har truffet for at gennemføre protokollen.

Artikel 34

Overholdelse

Partskonferencen overvejer og godkender i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol på sit første møde samarbejdsbaserede procedurer og institutionelle ordninger til at fremme overholdelsen af bestemmelserne i denne protokol og til at behandle overtrædelser. Disse procedurer og ordninger skal i givet fald omfatte bestemmelser om rådgivning eller bistand. De er adskilt fra og berører ikke bestemmelserne om bilægelse af tvister i konventionens artikel 27.

*Artikel 35***Vurdering og revision**

Partskonferencen foretager i sin egenskab af møde for parterne i denne protokol fem år efter protokollens ikrafttræden og mindst hvert femte år derefter en vurdering af protokollens effektivitet, herunder en vurdering af protokollens procedurer og bilag.

*Artikel 36***Undertegnelse**

Denne protokol er åben for undertegnelse i De Forenede Nationers kontor i Nairobi for stater og regionale organisationer for økonomisk integration fra den 15. til den 26. maj 2000 og i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York fra den 5. juni 2000 til den 4. juni 2001.

*Artikel 37***Ikrafttræden**

1. Denne protokol træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter datoen for deponering af det halvtredsindstyvende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument for stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, som er parter i konventionen.

2. Denne protokol træder i kraft for en stat eller en regional organisation for økonomisk integration, som ratificerer, accepterer eller godkender denne protokol eller tiltræder den efter dens ikrafttræden i henhold til stk. 1, på den halvfemsindstyvende dag efter den dato, hvor den pågældende part eller regionale organisation for økonomisk integration har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, eller på den dato, hvor konventionen træder i kraft for den pågældende part eller regionale organisation for økonomisk integration, idet den seneste dato er gældende.

3. Med hensyn til stk. 1 og 2 kan intet instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, føjes til de instrumenter, som medlemsstater af den nævnte organisation allerede har deponeret.

*Artikel 38***Forbehold**

Der kan ikke tages forbehold over for denne protokol.

*Artikel 39***Opsigelse**

1. Efter udløbet af en frist på to år fra datoen for denne protokols ikrafttræden for en part kan den pågældende part når som helst opsigse protokollen ved skriftlig meddelelse til depositaren.

2. Enhver opsigelse får virkning efter udløbet af en frist på et år efter datoen for depositarens modtagelse heraf eller på en hvilken som helst anden senere dato, som måtte være anført i opsigelsesmeddelelsen.

*Artikel 40***Autentiske tekster**

Originaleksemplaret af denne protokol, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske versioner er lige autentiske, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Montreal den niogtyvende januar to tusind.

*Bilag 1***Oplysninger, der skal anføres i anmeldelser i henhold til artikel 8, 10 og 13**

- a) Eksportørens navn og adresse m.v.
- b) Importørens navn og adresse m.v.
- c) Den levende modificerede organismes navn og identitet såvel som eventuel national klassifikation af biosikkerhedsniveauet for den levende modificerede organisme i eksportstaten.
- d) Påtænkt(e) dato(er) for den grænseoverskridende overførsel, hvis kendt.
- e) Taksonomisk status, almindelig betegnelse, sted for indsamling eller erhvervelse samt biosikkerhedsrelaterede egenskaber ved recipientorganismen eller de parentale organismer.
- f) Oprindelsescentre og centre for genetisk diversitet, hvis kendt, for recipientorganismen og/eller de parentale organismer og en beskrivelse af de levesteder, hvor organismerne vil kunne overleve eller formere sig.
- g) Taksonomisk status, almindelig betegnelse, sted for indsamling eller erhvervelse samt biosikkerhedsrelaterede egenskaber ved donororganismen(erne).
- h) Beskrivelse af den indsatte nukleinsyre eller modifikation, den anvendte teknik og de heraf følgende egenskaber ved den levende modificerede organisme.
- i) Påtænkt anvendelse af den levende modificerede organisme eller produkter heraf, dvs. forarbejdet materiale hidrørende fra levende modificerede organismer, der indeholder påviselige nye kombinationer af replikationsdygtigt genetisk materiale opnået ved anvendelse af moderne bioteknologi.
- j) Mængden eller omfanget af de levende modificerede organismer, der skal overføres.
- k) En tidligere og eksisterende risikovurderingsrapport, som er i overensstemmelse med bilag 3.
- l) Foreslåede metoder til sikker håndtering, oplagring, transport og anvendelse, herunder i givet fald emballage, mærkning, dokumentation, bortskaffelse og beredskabsprocedurer.
- m) Retssituationen for den levende modificerede organisme i eksportstaten (f.eks. hvorvidt organismen er forbudt i eksportstaten, hvorvidt der er andre restriktioner, eller hvorvidt organismen er godkendt med henblik på generel udsætning) og, hvis den levende modificerede organisme er forbudt i eksportstaten, årsagen(erne) hertil.
- n) Resultatet af og formålet med eventuelle anmeldelser, som eksportøren har foretaget til andre stater vedrørende den levende modificerede organisme, der skal overføres.
- o) En erklæring om, at de ovennævnte oplysninger er korrekte.

*Bilag 2***Oplysninger, der kræves i medfør af artikel 11 om levende modificerede organismer bestemt til direkte anvendelse som levnedsmidler eller foder eller til forarbejdning**

- a) Navn og adresse m.v. for ansøgeren om tilladelse til indenlandsk brug.
- b) Navn og adresse m.v. for den myndighed, der er ansvarlig for afgørelsen.
- c) Navn og identitet for den levende modificerede organisme.
- d) Beskrivelse af den genetiske modifikation, den anvendte teknik og de heraf følgende egenskaber ved den levende modificerede organisme.
- e) Eventuelle egenskaber, hvorved den levende modificerede organisme kan identificeres.
- f) Taksonomisk status, almindelig betegnelse, sted for indsamling eller erhvervelse samt biosikkerhedsrelaterede egenskaber ved recipientorganismen eller de parentale organismer.
- g) Oprindelsescentre og centre for genetisk diversitet, hvis disse kendes, for recipientorganismen og/eller de parentale organismer og en beskrivelse af de levesteder, hvor organismerne vil kunne overleve eller formere sig.
- h) Taksonomisk status, almindelig betegnelse, sted for indsamling eller erhvervelse samt biosikkerhedsrelaterede egenskaber ved donororganismen(erne).
- i) Godkendte anvendelser af den levende modificerede organisme.
- j) En risikovurderingsrapport, som er i overensstemmelse med bilag 3.
- k) Foreslåede metoder til sikker håndtering, oplagring, transport og anvendelse, herunder i givet fald emballage, mærkning, dokumentation, bortskaffelse og beredskabsprocedurer.

*Bilag 3***Risikovurdering i henhold til artikel 15****Formål**

1. Formålet med en risikovurdering i henhold til denne protokol er at indkredse og vurdere de potentielle negative virkninger af levende modificerede organismer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i det sandsynlige potentielle recipientmiljø, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker.

Anvendelse af risikovurderinger

2. Risikovurderinger anvendes bl.a. af de kompetente myndigheder som grundlag for informerede afgørelser om levende modificerede organismer.

Generelle principper

3. Risikovurderinger skal udføres efter god videnskabelig praksis og i åbenhed. Der kan tages hensyn til ekspertrådgivning fra og retningslinjer opstillet af relevante internationale organisationer.
4. Mangel på data eller videnskabelig konsensus bør ikke nødvendigvis fortolkes som tegn på et givet risikoniveau, fravær af risiko eller acceptabel risiko.
5. Risikoen ved levende modificerede organismer eller produkter heraf, f.eks. forarbejdede materialer hidrørende fra levende modificerede organismer, som indeholder påviselige nye kombinationer af replikationsdygtigt genetisk materiale opnået gennem moderne bioteknologi, bør vurderes på grundlag af den risiko, de ikke-modificerede recipientorganismer eller parentale organismer medfører i det sandsynlige potentielle recipientmiljø.

6. Risikovurderinger bør udføres på et sag til sag-grundlag. Arten af og detaljeringsgraden for de oplysninger, der kræves, kan variere fra sag til sag, afhængigt af den pågældende levende modificerede organisme, dens påtænkte anvendelse og det sandsynlige potentielle recipientmiljø.

Metodik

7. Ved en risikovurdering kan der vise sig at være behov for yderligere oplysninger om visse spørgsmål, som kan kræves nærmere belyst i forbindelse med vurderingsprocessen, mens nogle oplysninger i andre tilfælde kan vise sig ikke at være relevante.
8. Under hensyntagen hertil skal en risikovurdering gennemføres i følgende trin:
- Identifikation af alle nye genotypiske og fænotypiske egenskaber ved den levende modificerede organisme, som kan have negative virkninger for den biologiske mangfoldighed i det sandsynlige potentielle recipientmiljø, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker,
 - vurdering af sandsynligheden for, at disse negative virkninger vil gøre sig gældende, idet der tages hensyn til niveauet for og arten af det sandsynlige potentielle recipientmiljøs eksponering for den levende modificerede organisme,
 - vurdering af konsekvenserne, hvis disse negative virkninger gør sig gældende,
 - skøn over den samlede risiko ved den levende modificerede organisme, baseret på vurderingen af sandsynligheden for og konsekvenserne af, at de påviste negative virkninger gør sig gældende,
 - en anbefaling med hensyn til, om risikoen er acceptabel eller håndterbar eller ej, herunder om nødvendigt opstilling af strategier til håndtering af denne risiko,
 - hvis der er usikkerhed med hensyn til risikoniveauet, kan der anmodes om yderligere oplysninger om særlig problematiske punkter, eller der kan gennemføres passende risikohåndteringsstrategier og/eller overvågning af den levende modificerede organisme i recipientmiljøet.

Punkter, der skal undersøges

9. Afhængigt af omstændighederne skal der i risikovurderingen tages hensyn til de relevante tekniske og videnskabelige oplysninger vedrørende:
- Recipientorganisme eller parentale organismer: De biologiske egenskaber ved recipientorganismen eller de parentale organismer, herunder oplysninger om taksonomisk status, almindelig betegnelse, oprindelse, oprindelsescentre og centre for genetisk diversitet, hvis kendt, og en beskrivelse af det levested, hvor organismerne kan overleve eller formere sig.
 - Donororganisme eller -organismer: Taksonomisk status og almindelig betegnelse, kilde og de relevante biologiske egenskaber ved donororganismene.
 - Vektor: Egenskaber ved vektoren, herunder i givet fald dens identitet og dens kilde eller oprindelse samt dens værtsspektrum.
 - Insert eller inserter og/eller egenskaber ved modifikationen: Genetiske egenskaber ved den indsatte nukleinsyre og den funktion, den specificerer, og/eller egenskaberne ved den indførte modifikation.
 - Den levende modificerede organisme: Den levende modificerede organismes identitet og forskellene mellem de biologiske egenskaber ved den levende modificerede organisme og egenskaberne ved recipientorganismen eller de parentale organismer.
 - Detektion og identifikation af den levende modificerede organisme: Foreslåede detektions- og identifikationsmetoder og disses specificitet, følsomhed og pålidelighed.
 - Oplysninger om den påtænkte anvendelse: Oplysninger om den påtænkte anvendelse af den levende modificerede organisme, herunder ny eller ændret anvendelse i forhold til recipientorganismen eller de parentale organismer.
 - Recipientmiljøet: Oplysninger om udsætningsstedet, geografiske, klimatiske og økologiske egenskaber, herunder relevante oplysninger om biologisk mangfoldighed og oprindelsescentre i det sandsynlige potentielle recipientmiljø.
-

**ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB I HENHOLD TIL ARTIKEL 34, STK. 3, I
KONVENTIONEN OM DEN BIOLOGISKE MANGFOLDIGHED**

»Det Europæiske Fællesskab erklærer, at det i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, har kompetence til at indgå internationale aftaler og opfylde de forpligtelser, de medfører, når de bidrager til bestræbelserne på at nå følgende mål:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten
- beskyttelse af menneskers sundhed
- forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne
- fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

Desuden erklærer Det Europæiske Fællesskab, at det allerede har vedtaget retsakter, der forpligter dets medlemsstater på områder, som omfattes af denne protokol.«

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

(2002/C 181 E/11)

KOM(2002) 139 endelig udg. — 2002/0066(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag 1 til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ fastsætter, hvilke produkter traktatens afsnit II anvendes på.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽²⁾ anvendes hverken på produkter fra vinsektoren eller spiritus. For at sikre ensartet beskyttelse bør vineddiere derimod henhøre under det anvendelsesområde, der er fastsat i artikel 1.
- (3) Bilag I til forordning (EØF) nr. 2081/92 omfatter de levnedsmidler, der kan registreres, herunder naturligt mineralvand og kildevand. Ved gennemgangen af registreringsansøgninger er der konstateret flere problemer. Der findes bl.a. enslydende navne for forskellige typer vand og opdagede navne, der ikke er omfattet af bestemmelserne i nævnte forordning, og det er konstateret, at de pågældende navne egner sig dårligt til registrering efter denne forordning, navnlig i henhold til artikel 13. Disse forhold har givet mange praktiske problemer i forbindelse med anvendelsen af nævnte forordning.
- (4) Mineralvand og kildevand er allerede omfattet af Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ⁽³⁾. Selv om sigtet med dette direktiv ikke er helt det samme som med forordning (EØF) nr. 2081/92, omfatter det imid-

lertid tilstrækkelige bestemmelser for mineralvand og kildevand på EU-plan. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at registrere betegnelser for mineralvand og kildevand. Mineralvand og kildevand bør således udgå i bilag I til forordning (EØF) nr. 2081/92. Da visse betegnelser allerede blev registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽⁴⁾, bør der for at undgå enhver skade fastsættes en overgangsperiode på fem år, hvorefter disse betegnelser ikke længere indgår i det register, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2081/92.

- (5) For ikke at forringe EU-producenternes økonomi bør der findes en passende løsning på problemer med helt eller delvist enslydende geografiske betegnelser, både hvor kriterierne for registrering af betegnelserne er opfyldt, og hvor betegnelserne ikke opfylder disse kriterier, men dog opfylder visse nøje fastsatte betingelser for anvendelse.
- (6) I artikel 10 bør referencen til standard EN 45011 tilpasses for at tage højde for eventuelle senere ændringer.
- (7) Når en sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person af berettigede grunde ikke ønsker fortsat registrering af en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse, bør den pågældende betegnelse annulleres i EU-registeret.
- (8) Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs-aftalen fra 1994, bilag 1C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen) indeholder detaljerede bestemmelser om disponibilitet, erhvervelse, dækningsområde, opretholdelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (9) Beskyttelse gennem den registrering, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2081/92, gælder også for tredjelandes betegnelser gennem gensidighed og overholdelse af ækvivalensbetingelser, jf. artikel 12 i nævnte forordning. Artiklens bestemmelser bør fastlægges nærmere, så det sikres, at Fællesskabets registreringsprocedure også gælder for de lande, der opfylder betingelserne.

⁽¹⁾ EFT C 340 af 10.11.1997, s. 303.

⁽²⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 (EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26).

⁽³⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/70/EF (EFT L 299 af 23.11.1996, s. 26).

⁽⁴⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2703/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 25).

(10) I artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er der fastsat en indsigelsesprocedure. For at opfylde den forpligtelse til national behandling, der følger af artikel 22 i TRIPs-aftalen, bør disse bestemmelser præciseres, så det sikres, at statsborgere i alle WTO-medlemsstater kan nyde godt af ordningen, og at bestemmelserne anvendes uden at anfægte internationale aftaler, jf. artikel 12. Retten til indsigelse indrømmes statsborgere fra WTO-medlemsstaterne, når de er retmæssigt berørt, og efter samme kriterier som dem, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i nævnte forordning. Dokumentation og evaluering vedrørende opfyldelse af disse kriterier bør være relevant i forhold til EU's område, som forordningens beskyttelsesforanstaltninger tager sigte på.

(11) Artikel 24, stk. 5, i TRIPs-aftalen omfatter ikke kun registrerede varemærker eller varemærker, for hvilke der er ansøgt om registrering, men også varemærker, der er hævdvundne, den fastsatte referencedato og navnlig datoen for beskyttelse af betegnelsen i oprindelseslandet. Artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 bør derfor ændres, så den deri fastsatte referencedato bliver datoen for beskyttelse i oprindelseslandet eller datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af den geografiske betegnelse eller oprindelsesbetegnelsen, alt efter om der er tale om en betegnelse i henhold til artikel 17 eller artikel 5 i samme forordning. I artikel 14, stk. 1, bliver referencedatoen endvidere datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering i stedet for datoen for den første offentliggørelse.

(12) Da de nødvendige foranstaltninger til at sætte forordning (EØF) nr. 2081/92 i kraft er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør disse foranstaltninger fastsættes efter den forskriftsprocedure, som er fastsat i artikel 5 i nævnte afgørelse.

(13) Den forenklede procedure i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, som tager sigte på registrering af eksisterende betegnelser eller betegnelser, der er beskyttet eller hævdvundne i medlemsstaterne, indeholder ikke nogen indsigelsesret. Af hensyn til den retlige sikkerhed og gennemsigtigheden bør bestemmelsen derfor ophæves. Følgelig bør den overgangsperiode på fem år, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, for betegnelser, som er registreret i medfør af bestemmelsen, også afskaffes. Det berører dog ikke udløbet af overgangsperioden for betegnelser, der er registreret efter artikel 17.

(14) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2081/92 bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2081/92 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

1. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. I denne forordning fastsættes reglerne for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag I til traktaten, og for de levnedsmidler, der er opført i bilag I til denne forordning, og de landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til denne forordning.

Bestemmelserne i denne forordning gælder dog ikke for produkter, der henhører under vinsektoren, eller for spiritus. Dette stykke tilsidesætter ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin.

Fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning er mineralvand ikke mere omfattet af forordning (EØF) nr. 2081/92. Ved udløbet af en overgangsperiode på fem år fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning slettes alle registrerede betegnelser for mineralvand derfor i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Bilag I og II til denne forordning kan ændres efter proceduren i artikel 15.«

2. I artikel 5, stk. 5, udgår sidste afsnit.

3. Efter artikel 5 indsættes:

»Artikel 5a

Hvis ansøgningen vedrører en betegnelse, som også angiver et geografisk område i en anden medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, høres denne stat, inden der træffes beslutning.

Enslydende betegnelser, der er i overensstemmelse med denne forordning, kan registreres under behørig hensyntagen til lokal skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling.

Anvendelse af sådanne betegnelser tillades kun, hvis oprindelsesstaten er klart og tydeligt angivet på etiketten.«

4. I artikel 10, stk. 3, affattes sidste afsnit således:

»For at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordnings anvendelse skal organerne opfylde kravene i den seneste gældende udgave af standard EN 45011.«

5. I artikel 11, stk. 4, indsættes:

»Foranstaltningerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

6. Efter artikel 11 indsættes:

»Artikel 11a

Kommissionen kan annullere registreringen af en betegnelse på behørigt begrundet anmodning fra den pågældende sammenslutning, der indgives af den stat, som havde indgivet den oprindelige registreringsansøgning.

Annulleringen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

7. Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»— hvis der i det pågældende tredjeland findes en kontrolordning og en indsigelsesret, der svarer til bestemmelserne i denne forordning.«

8. I artikel 12 indsættes:

»3. Kommissionen kan på anmodning af et tredjeland efter proceduren i artikel 15 konstatere, at tredjelandet ifølge sin egen lovgivning opfylder ækvivalensbetingelserne i stk. 1. Hvis Kommissionen træffer positiv beslutning, anvendes proceduren i artikel 12a.«

9. Efter artikel 12 indsættes:

»Artikel 12a

1. Hvis en sammenslutning eller en fysisk eller juridisk person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i et tredjeland under henvisning til artikel 12, stk. 3, ønsker at lade en betegnelse registrere i henhold til denne forordning, sender den eller personen en registreringsansøgning til myndighederne i det tredjeland, hvor det geografiske område er beliggende. Ansøgningen ledsages for hver betegnelse af den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 4.

2. Hvis tredjelandet mener, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, videresender det registreringsansøgningen til Kommissionen, ledsaget af følgende:

- a) en beskrivelse af de retsregler og den brug, på grundlag af hvilke oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er beskyttet eller anerkendt i landet
- b) en erklæring om, at de i artikel 10 fastsatte forhold er opfyldt på dets område, og
- c) anden dokumentation, som ansøgningen er baseret på.

3. Ansøgningen og alle de dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt sprog i EU eller ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i EU.

Artikel 12b

1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen, om den registreringsansøgning, som et tredjeland har indsendt, indeholder alle nødvendige oplysninger. Kommissionen underretter tredjelandet om sine konklusioner.

Hvis Kommissionen:

- a) drager den konklusion, at betegnelsen opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den ansøgningen i henhold til artikel 6, stk. 2; inden offentliggørelsen kan Kommissionen anmode komitéen i artikel 15 om at afgive udtalelse
- b) drager den konklusion, at betegnelsen ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, og efter proceduren i artikel 15 ikke at offentliggøre ansøgningen.

2. Inden seks måneder fra dato, hvor ansøgningen offentliggøres, jf. stk. 1, litra a), kan enhver retmæssigt berørt person gøre indsigelse mod offentliggørelsen af en ansøgning på følgende betingelser: Hvis indsigelsen kommer fra en medlemsstat i EU eller et medlem af WTO, anvendes enten bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 3, eller bestemmelserne i artikel 12d. Hvis indsigelsen kommer fra en statsborger i et tredjeland, der opfylder de i artikel 12, stk. 3, omhandlede, tilsvarende betingelser, sendes den behørigt begrundede indsigelseserklæring til den stat, hvori statsborgeren har bopæl eller forretningssted, og staten videresender den til Kommissionen.

Indsigelseserklæringen og alle dokumenter, der sendes til Kommissionen, affattes på et officielt sprog i EU eller ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i EU.

3. Kommissionen undersøger, om indsigelsen er begrundet ud fra kriterierne i artikel 7, stk. 4. Kriterierne skal være godkendt og vurderet i forhold til Fællesskabets område. Hvis en eller flere indsigelser er begrundede, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 og efter høring af det tredjeland, der har indsendt ansøgningen, idet den tager hensyn til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling i Fællesskabet. Hvis Kommissionen beslutter, at betegnelsen kan registreres, opføres den i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og den offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

4. Modtager Kommissionen ikke indsigelser, opføres betegnelsen/betegnelserne i det register, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og den/de offentliggøres i henhold til artikel 6, stk. 4.

Artikel 12c

Sammenslutningen eller den fysiske eller juridiske person, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, kan anmode om, at varespecifikationen for en betegnelse, der er registreret i henhold til artikel 12a, ændres navnlig for at tage hensyn til udviklingen i de videnskabelige eller tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

I så fald anvendes proceduren i artikel 12a og 12b.

Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen dog beslutte ikke at anvende proceduren i artikel 12a og 12b, hvis det drejer sig om en mindre ændring.

Artikel 12d

1. En fysisk eller juridisk person, der er statsborger i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som er retmæssigt berørt af en registrering, kan inden for en frist på seks måneder fra datoen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der er fastsat i artikel 6, stk. 2, af en ansøgning om registrering, der indgives af en medlemsstat, gøre indsigelse mod den planlagte registrering ved indsendelse til den stat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted, af en behørigt begrundet erklæring udfærdiget på eller oversat til et af EU's officielle sprog. Staten videresender derefter erklæringen til Kommissionen. Medlemsstaterne sikrer, at enhver person, der er statsborger i en WTO-medlemsstat eller et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, og som kan dokumentere en berettiget økonomisk interesse, får adgang til at gøre sig bekendt med registreringsansøgningen.

2. Kommissionen undersøger, om indsigelserne kan tages til følge efter de kriterier, der er fastsat i artikel 7, stk. 4. Overensstemmelse med kriterierne dokumenteres og evalueres for så vidt angår Fællesskabets område.

3. Hvis en indsigelse kan tages til følge, træffer Kommissionen beslutning efter proceduren i artikel 15 efter høring af den stat, som har indgivet indsigelsen, under hensyntagen til god skik og sædvane og den faktiske risiko for forveksling. Hvis det besluttet at gennemføre registreringen, offentliggøres den af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 4.

10. Artikel 13 ændres som følger:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Med hensyn til de betegnelser, for hvilke der er ansøgt om registrering i medfør af artikel 5 eller artikel 12a, kan der kun indføres en overgangsperiode på højst fem år i henhold til dels artikel 7, stk. 5, litra b), dels artikel 12b, stk. 3, og artikel 12d, stk. 3, hvis en indsigelse opfylder kravene for behandling med den begrundelse, at registreringen af den foreslåede betegnelse vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse eller produkter, som lovligt har været markedsført i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.

Der kan kun indføres en sådan overgangsperiode, hvis virksomhederne lovligt har markedsført de pågældende produkter og herunder vedvarende har anvendt de pågældende betegnelser i mindst fem år inden den i artikel 6, stk. 2, omhandlede offentliggørelse.«

c) Som stk. 5 indsættes:

»5. Efter proceduren i artikel 15 kan Kommissionen beslutte, at der kan ske samtidig anvendelse af en registreret betegnelse og en betegnelse, der angiver et sted i en medlemsstat i EU eller i et tredjeland, der er anerkendt efter proceduren i artikel 12, stk. 3, hvis denne betegnelse er identisk med den registrerede betegnelse, idet følgende betingelser dog skal være opfyldt:

— den identiske betegnelse skal have været retmæssigt anvendt på EU's område i mindst 25 år inden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 2081/92 og i overensstemmelse med god skik og sædvane

— det skal være godtgjort, at formålet med anvendelsen på intet tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses ry, og at anvendelsen af den ikke har kunnet eller kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse

— problemet med den identiske betegnelse blev taget op inden betegnelsens registrering.

Den samtidige anvendelse af den registrerede betegnelse og den pågældende identiske betegnelse kan højst vare 15 år.

Den pågældende geografiske betegnelse må kun anvendes, hvis oprindelsesstaten er klart og synligt anført på etiketten.«

11. Artikel 14 ændres som følger:

Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽²⁾.

a) Stk. 1 affattes således:

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.«

»1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et varemærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, hvis ansøgningen om registrering af varemærket er indgivet efter datoen for indgivelse til Kommissionen af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Under overholdelse af EF-retten kan et varemærke — som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som der er indgivet ansøgning for, eller som er registreret eller, efter gældende lovgivning, hævdundet, og som er blevet brugt i god tro på EU's område enten inden datoen for beskyttelse i oprindelseslandet eller inden datoen for indgivelse af ansøgningen til Kommissionen om registrering af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse — fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, hvis varemærket ikke er erklæret ugyldigt eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ og/eller

12. Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Oprindelsesbetegnelser og Geografiske Betegnelser, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Hvis der henvises til dette stykke, anvendes den forskriftsprocedure, der er fastsat ved artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, jf. artikel 7, stk. 3, heri.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1998/468/EF, fastsættes til tre måneder.

4. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, der rejses af dets formand, enten på foranledning af denne eller en medlemsstat.«

13. Artikel 17 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats for brændstoffer indeholdende biodiesel

(2002/C 181 E/12)

KOM(2002) 144 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 18. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Forenede Kongerige har anmodet om tilladelse til at kunne anvende en differentieret punktafgiftssats for biodiesel, der anvendes som motorbrændstof enten i ren form eller opblandet med dieselbrændstoffer på op til 5 %-volumen i overensstemmelse med EN590.
- (2) De øvrige medlemsstater er blevet informeret om denne anmodning.
- (3) Man har i Fællesskabet opmuntret til anvendelse af vedvarende energi, navnlig biobrændstoffer, siden 1985. Endelig vedtog Kommissionen den 7. november 2001 ⁽²⁾ en handlingsplan og to forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af erstatningsbrændstoffer i transportsektoren, hvor første skridt er regulerings- og skattemæssige foranstaltninger, der har til formål at fremme anvendelsen af biobrændstoffer.
- (4) Den undtagelsesansøgning, som de britiske myndigheder har fremlagt, er derfor i overensstemmelse med Fællesskabets politik om fremme af biobrændselssektoren som miljøbeskyttelsestiltag og til sikring af energiforsyningen.
- (5) Satsen for biodiesel skal efter planen være 20 pence lavere pr. liter end satsen for dieselolie med ekstra lavt svovlindhold, hvilket vil medføre en punktafgift på 25,82 pence (41,4 eurocent) pr. liter med de nuværende satser. Endvidere er den af Det Forenede Kongerige foreslåede punktafgiftsreduktion proportionel med procentdelen af biobrændsel indeholdt i det endelige produkt.

- (6) De faktiske punktafgiftssatser er højere end Fællesskabets minimumssatser i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽³⁾:

Fællesskabets mindstesats (pr. 1 000 l)	Dieselolie med ekstra lavt svovlindhold	Ren biodiesel
245 EUR	734,3 EUR (*)	413,8 EUR
	458,2 GBP	258,2 GBP

(*) Den gennemsnitlige valutakurs i december 2001 var på 0,624 GBP for en EUR.

- (7) Den nedsættelse, der anmodes om, vedrører biodiesel, som er et brændstof, der fremstilles af biomasse som defineret i artikel 2, stk. b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾, eller af genbrugt fritureolie, og som anvendes som motorbrændstof.
- (8) Den differentierede sats skal anvendes på rent biodiesel i produktions- eller importleddet. Biodiesel kan anvendes enten rent eller iblandes dieselbrændstoffer. Afgiften på importerede blandinger betales i forhold til de enkelte bestanddeles andel i blandingen.
- (9) Produktionsomkostningerne for biodiesel overstiger produktionsomkostningerne for almindelig dieselolie, og salgsprisen ville derfor ikke være konkurrencedygtig, hvis der ikke blev anvendt afgiftsreduktion. Afgiftsreduktionen har til formål at modsvare de højere produktionsomkostninger, hvorved det bliver muligt at sælge biodiesel til samme pris som almindelig dieselolie.
- (10) Det Forenede Kongerige skal årligt kontrollere produktionsomkostningerne for biodiesel med henblik på at sikre, at der ikke bliver tale om overkompensation.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ KOM(2001) 547 endelig udg. af 7.11.2001.

⁽³⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF.

⁽⁴⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

- (11) Tilladelsen skal gælde i en periode på 5 år.
- (12) Kommissionen gennemgår jævnligt betingelserne for lempelser og fritagelser med henblik på at kontrollere, at de ikke virker konkurrenceforvridende eller hæmmende for det indre marked, og for at sikre, at de er forenelige med Fællesskabets miljøbeskyttelses-, energi- og transportpolitik —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en differentieret punktafgiftssats for motorbrændstof, der indeholder biodiesel, samt ren biodiesel, der anvendes som motorbrændstof.

Biodiesel er brændstof fremstillet af biomasse, som defineret i artikel 2, stk. b, i direktiv 2001/77/EF, eller af brugt fritureolie, der anvendes som motorbrændstof.

2. Nedsættelsen af punktafgiften må ikke overstige det punktafgiftsbeløb, der skal betales for det biobrændstofvo-

lumen, der er til stede i de produkter, der er omtalt i stk. 1, og som kan komme i betragtning i forbindelse med nedsættelsen.

3. Punktafgiftssatserne på de produkter, der er omtalt i stk. 1, skal overholde bestemmelserne i direktiv 92/82/EØF, navnlig minimumssatserne i artikel 5.

Artikel 2

Med udgangspunkt i en årlig gennemgang, der foretages af Det Forenede Kongerige, justeres punktafgiftsnedsættelsen, så man undgår overkompensation for de ekstra omkostninger i forbindelse med fremstilling af biobrændstoffer.

Artikel 3

Denne beslutning udløber den 31. marts 2007.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland

(2002/C 181 E/13)

KOM(2002) 148 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 18. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Tidligere undersøgelser

- (1) I maj 1994 godtog Kommissionen ved afgørelse 94/293/EF⁽²⁾ tilsagn vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen og Rusland efter en regional antidumpingprocedure vedrørende importen til Det forenede Kongerige. Det tilsagn, der blev godtaget fra de russiske myndigheder, blev imidlertid misligholdt i løbet af det første år, det blev anvendt.
- (2) I juni 1994 blev der indledt en antidumpingundersøgelse, som omfattede hele Fællesskabet, vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen og Rusland på grundlag af en klage indgivet af EFMA (European Fertiliser Manufacturers Association). Proceduren blev afsluttet med hensyn til importen fra Litauen⁽³⁾, og i august 1995 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2022/95⁽⁴⁾ en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. De foranstaltninger, der var gældende for importen af varer med oprindelse i Rusland, bestod i en variabel told svarende til forskellen mellem 102,9 ECU pr. ton, netto, for varen (mindsteimportprisen) og nettoprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, i alle tilfælde, hvor sidstnævnte var den laveste.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 129 af 21.5.1994, s. 24.

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 95/344/EF (EFT L 198 af 23.8.1995, s. 27).

⁽⁴⁾ EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1.

- (3) Efter endnu en undersøgelse, som viste, at disse foranstaltninger var blevet overtaget, blev foranstaltningerne ændret i marts 1998 ved Rådets forordning (EF) nr. 663/98⁽⁵⁾ til en specifik told på 26,3 ECU pr. ton.

2. Undersøgelser vedrørende andre lande

- (4) I oktober 1999 blev der indledt en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Fællesskabet af ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen, Polen og Ukraine⁽⁶⁾. Det fremgik af undersøgelsen, at ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine indførtes til dumpingpriser, hvorved der forvoldtes EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, og det blev fastslået, at ammoniumnitrat med oprindelse i Litauen ikke indførtes til dumpingpriser. Derfor blev der ved Rådets forordning (EF) nr. 132/2001⁽⁷⁾ indført endelige antidumpingforanstaltninger for importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine, og proceduren blev afsluttet med hensyn til Litauen. Der blev indført told i form af et specifikt beløb pr. ton for at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre enhver form for prismanipulation.

3. Nuværende undersøgelse

3.1. Anmodning om fornyet undersøgelse

- (5) Efter offentliggørelsen den 24. februar 2000 af meddelelsen om det forestående ophør af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland⁽⁸⁾ modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse og en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995⁽⁹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«) indgivet af EFMA (European Fertiliser Manufacturers Association) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del af produktionen af ammoniumnitrat i Fællesskabet (i det følgende benævnt »anmodende EF-producenter«). I anmodningen om en fornyet undersøgelse hævdedes det, at der sandsynligvis fortsat eller på ny ville forekomme skadevoldende dumping i forbindelse med importen af varer fra Rusland, hvis foranstaltningerne udløb. Anmodningen om en interimsundersøgelse blev fremsat, fordi de gældende foranstaltninger tilsyneladende ikke var tilstrækkelige til at modvirke de skadelige virkninger af dumping.

⁽⁵⁾ EFT L 93 af 26.3.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 311 af 29.10.1999, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 52 af 24.2.2000, s. 3.

⁽⁹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, forordning senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

3.2. Indledningsmeddelelse

- (6) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en fornyet undersøgelse, og iværksatte en sådan i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen ved offentliggørelse af en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾.

3.3. Undersøgelsesperiode

- (7) Undersøgelsen af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 1999 til 30. juni 2000 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for en vurdering af, om der fortsat og/eller på ny ville forekomme skade, omfattede perioden fra 1. januar 1996 til udløbet af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den undersøgte periode«).

3.4. Parter, der er berørt af undersøgelsen

- (8) Kommissionen underrettede officielt de anmodende EF-producenter, de eksporterende producenter i Rusland, de importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for det pågældende eksportland om indledningen af den fornyede undersøgelse. Kommissionen sendte spørgeskemaer til de eksporterende producenter, EF-producenter, importører, brugere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt til parter, der gav sig til kende inden for den fastsatte frist i indledningsmeddelelsen.
- (9) For at give russiske eksporterende producenter lejlighed til at indgive krav om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, hvis de ønskede det, sendte Kommissionen de pågældende formularer til de eksporterende producenter, som den vidste var berørt af sagen.
- (10) Ni EF-producenter, en producent i et analogt land, to importører, en importørsammenslutning og to bruger-sammenslutninger besvarede spørgeskemaet. Fra det berørte eksportland blev der kun modtaget en besvarelse af spørgeskemaet.

3.5. Efterprøvning af oplysninger

- (11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på fastsættelse af, om der fortsat eller på ny ville forekomme dumping og skade, og hvad der var Fællesskabets interesser. Kommissionen gav også de direkte berørte parter

lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at blive hørt.

- (12) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producenter:

- Grande Paroisse SA, Frankrig
- Hydro Agri France, Frankrig
- Kemira Ince Ltd, Det Forenede Kongerige
- Terra Nitrogen, Det Forenede Kongerige

Producent i analogt land:

- Mississippi Chemical Corporation, Yazoo City, USA

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (13) Den vare, der er omfattet af undersøgelsen, er samme vare som i den tidligere undersøgelse, dvs. ammoniumnitrat (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), et nitrogenholdigt gødningsstof i fast form, der er almindeligt anvendt i landbruget. Det fremstilles af ammoniak og salpetersyre og har et nitrogenindhold på over 28 vægtprocent i pilleform eller i granulatform.
- (14) Den pågældende vare henhører under KN-kode 3102 30 90 (ammoniumnitrat, ikke i vandig opløsning) og 3102 40 90 (blandinger af ammoniumnitrat med calciumcarbonat eller andre uorganiske stoffer uden gødningsværdi, med indhold af nitrogen på over 28 vægtprocent).

2. Samme vare

- (15) Det fremgik både af den tidligere undersøgelse og undersøgelsen vedrørende andre lande, at ammoniumnitrat er en råvare, hvis grundlæggende kemiske egenskaber er sammenlignelige uanset oprindelsesland. Der er to former for ammoniumnitrat: granulatform og pilleform. Ammoniumnitrat i granulatform har en større diameter og dermed bedre spredningsegenskaber. Det fremgik af undersøgelsen, at importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland er i pilleform, og at det meste af den ammoniumnitrat, som EF-erhvervsgrenen fremstiller, er i granulatform. Men da ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform har samme kemiske egenskaber og anvendelsesformål, og brugerne anser dem for at kunne erstatte hinanden, kan de betragtes som to forskellige former af samme vare.

⁽¹⁾ EFT C 239 af 23.8.2000, s. 10.

- (16) Det konstateres derfor, at den vare, der fremstilles og sælges i Fællesskabet af de anmodende EF-producenter, er samme vare som den, der fremstilles i Rusland og sælges på hjemmemarkedet eller til eksport til Fællesskabet. Det samme gør sig gældende for ammoniumnitrat, der sælges på hjemmemarkedet i det analoge land.

C. DUMPING OG SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT DUMPING

- (17) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen er det nødvendigt at undersøge, om foranstaltningernes udløb vil føre til fortsat eller fornyet dumping.
- (18) For at undersøge, om der er sandsynlighed for fortsat dumping, er det nødvendigt at efterprøve, om der finder dumping sted på nuværende tidspunkt, og om det er sandsynligt, at sådan dumping vil fortsætte.

1. Dumping i undersøgelsesperioden

1.1. Eksportmængden til Fællesskabet i undersøgelsesperioden

- (19) Eksporten af ammoniumnitrat fra Rusland steg til 282 kt. i undersøgelsesperioden, dvs. ca. 20 % af Fællesskabets samlede import af ammoniumnitrat og ca. 5 % af forbruget af ammoniumnitrat i Fællesskabet. Importen lå således kun ganske lidt under det niveau, der konstateredes i forbindelse med den tidligere undersøgelsesperiode, dvs. 340 kt. mellem april 1993 og marts 1994.

1.2. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

- (20) Der blev modtaget krav om markedsøkonomisk behandling og/eller individuel behandling fra tre eksporterende producenter. Da to af selskaberne ikke indgav deres besvarelse af Kommissionens spørgeskema inden for et rimeligt tidsrum, blev det anset for rigtigt ikke at behandle deres formularer yderligere. Det var således ikke muligt at tage hensyn til kravene om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, da de nødvendige oplysninger til en dumpingberegning ikke forelå. De pågældende selskaber blev derfor betragtet som ikke-samarbejdsvillige selskaber i forbindelse med undersøgelsen og blev senere underrettet om, at afgørelserne ville blive baseret på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.
- (21) Det konstateredes, at det tredje selskab, som havde indgivet en formular om krav om markedsøkonomisk/individuel behandling, ikke havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Da der ikke forelå data om eksportsalg i undersøgelsesperioden, var det ikke muligt at beregne nogen dumping, hverken i forbindelse med den fornyede undersøgelse eller interimundersøgelsen. Der kunne således hverken blive

tale om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling.

1.3. Analogt land

- (22) Import af varer fra Rusland er omfattet af artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen undtagen i tilfælde, hvor der er indrømmet markedsøkonomisk behandling, og det var derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på grundlag af oplysninger fra et passende tredjeland med markedsøkonomi. I indledningsmeddelelsen foreslog Kommissionen Polen som et passende analogt land, da det var blevet anvendt som analogt land i andre undersøgelser vedrørende samme vare, og produktionsprocesserne og adgangen til råmaterialer kan sammenlignes med, hvad der findes i Rusland.
- (23) Der blev modtaget bemærkninger fra EFIA (European Fertiliser Import Association) imod dette valg. Deres vigtigste indsigelse var, at priserne på gødningsstoffer er meget høje på det polske hjemmemarked som følge af det høje niveau for beskyttelse mod import af gødningsstoffer, og at landet også har de højeste gaspriser i Centraleuropa på grund af det monopolistiske statsejede gasdistributions-system. Som alternativ foreslog EFIA Litauen på grund af landets nære beliggenhed til Rusland og tilsvarende fremstillingsvilkår som i Rusland, mangelen på byttehandel og det forhold, at den eneste litauiske producent køber gas fra en russisk leverandør, som også leverer til de russiske producenter, til priser, som svinger i overensstemmelse med den offentliggjorte nordeuropæiske cif-pris for ammoniak.
- (24) Imidlertid var hverken de kendte polske producenter eller den eneste litauiske producent villige til at samarbejde.
- (25) Kommissionen henvendte sig så til producenter i Australien og USA som foreslået af EFMA. Kun en producent fra hvert af disse lande var villig til at samarbejde, og der blev derfor foretaget en yderligere undersøgelse af omfanget af deres respektive salg på hjemmemarkedet udtrykt i andel af hjemmemarkedet, og det blev undersøgt, om deres salg på hjemmemarkedet var repræsentativt sammenlignet med den russiske eksport til Fællesskabet. Undersøgelsen viste, at begge producenter havde et repræsentativt salg på hjemmemarkedet, men at den australske producent ikke havde nogen særlig konkurrence på sit hjemmemarked. Selv om producenten i USA også havde et betydeligt salg på hjemmemarkedet, var selskabet i priskonkurrence med både indenlandske og udenlandske selskaber. USA blev derfor valgt som det bedst egnede analoge land.
- (26) Den amerikanske producents salg af ammoniumnitrat på hjemmemarkedet blev undersøgt, og det blev konstateret, at det var repræsentativt sammenlignet med det russiske eksportsalg af ammoniumnitrat til Fællesskabet.

(27) Efter offentliggørelsen af oplysningerne hævdede EFIA, at mangelen på samarbejdsvilje fra den eneste litauiske producent ikke burde have forhindret Kommissionen i at anvende Litauen som analogt land, da den havde relevante oplysninger til rådighed fra den nylige antidumping-procedure vedrørende importen af ammoniumnitrat fra Litauen, Ukraine og Polen⁽¹⁾. Der var tale om overlappning af undersøgelsesperioderne i de to procedurer. Overlappningen var imidlertid begrænset til de tre første måneder af undersøgelsesperioden for nærværende undersøgelse. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i grundforordningen skal undersøgelsesperioden normalt omfatte en periode på seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren for at sikre repræsentative undersøgelsesresultater. Under disse omstændigheder blev det fastslået, at oplysninger fra de tre første måneder af undersøgelsesperioden ikke ville være tilstrækkeligt repræsentative for det sæsonbestemte og flygtige marked for ammoniumnitrat. Det er også nødvendigt at understrege, at det ville være i strid med bestemmelserne i artikel 19, stk. 6, i grundforordningen, hvis oplysninger, der er modtaget i forbindelse med en bestemt procedure til et præcist formål, anvendes i en anden procedure til et andet formål i et tilfælde, hvor den berørte part endog har givet udtryk for, at den ikke er villig til at samarbejde i forbindelse med den anden undersøgelse. Argumentet blev derfor afvist.

1.4. Normal værdi

(28) Som nævnt blev den normale værdi beregnet på grundlag af de oplysninger, der blev efterprøvet hos selskabet i USA, som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen.

(29) For at fastslå, om samme vare solgtes på markedet i USA i normal handel, blev salgsprisen af fabrik på hjemmemarkedet sammenlignet med samtlige produktionsomkostninger (dvs. fremstillingsomkostningerne plus SA&G-omkostninger). Da de vejede gennemsnitlige salgspriser var højere end den vejede gennemsnitlige enhedsomkostning, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige salgspris i undersøgelsesperioden.

(30) Både EFIA og den samarbejdsvillige russiske eksportør hævdede, at der burde foretages en nedadgående justering af den beregnede normale værdi under hensyn til de høje gaspriser, som producenterne i USA betalte. For det første blev den normale værdi ikke beregnet, men blev fastsat på grundlag af fortjenstgivende salgspriser på hjemmemarkedet i USA. For det andet blev det fastslået, at selv om gas er et vigtigt omkostningselement i produktionen af ammoniumnitrat, styres hjemmemarkedet for ammoniumnitrat i USA af konkurrence, og der findes en omfattende import. Der fremkom ingen beviser for, i hvilket omfang højere gaspriser på markedet i USA ville have berørt salgspriserne for ammoniumnitrat på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Endelig ville det ikke have haft

nogen virkninger for den endelige antidumpingtold, hvis høje gaspriser i vid udstrækning skulle have berørt salgspriserne for ammoniumnitrat på hjemmemarkedet, da den konstaterede dumpingmargen ikke ville have været lavere end skadesmargenen. Under disse omstændigheder blev argumentet afvist.

1.5. Eksportpris

(31) Da den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev eksportprisen fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, i dette tilfælde Eurostat-statistikker med cif-priser, frit Fællesskabets grænse, i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.

1.6. Sammenligning

(32) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportprisen af fabrik. Metoden blev anvendt for at tage hensyn til forskelle i interne transportomkostninger i lande med og uden markedsøkonomi, som især påløber i forbindelse med en bulkvare som den pågældende vare, for hvilken transportomkostningerne udgør en meget stor del af salgsprisen. Der blev således foretaget passende justeringer af eksportprisen, cif, for omkostninger til transport fra fabrik til havn, havnefaciliteter, forsikrings- og fragtomkostninger.

(33) Det konstateredes, at omkostningerne til transport af ammoniumnitrat i USA styres af markedet, og at transportvirksomhederne konkurrerer indbyrdes. Da USA er et konkurrencedygtigt marked, blev de jernbanetariffer, der blev fastlagt i forbindelse med undersøgelsen af den pågældende vare i USA, anvendt proportionelt med de russiske eksporterende producenters eksportpriser, frit Fællesskabets grænse, på grundlag af det vejede gennemsnit af den anslåede afstand til Fællesskabets grænse for alle »eksportorienterede« (se betragtning 37) russiske producenter.

1.7. Dumpingmargen

(34) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11 og 12, i grundforordningen blev den landsdækkende dumpingmargen fastlagt på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris af fabrik. Den landsdækkende dumpingmargen er udtrykt i procent af prisen cif, frit Fællesskabets grænse, 115,8 %.

2. Sandsynligheden for fortsat dumping

(35) Som angivet i betragtning 34 konstateredes det, at den pågældende vare blev eksporteret til Fællesskabet til dumpingpriser i undersøgelsesperioden. Den konstaterede dumpingmargen var desuden meget højere end i den tidligere undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT L 23 af 25.1.2001, s. 1.

- (36) En række informationskilder blev gennemgået i forbindelse med undersøgelsen af, om det var sandsynligt, at der fortsat ville finde dumping sted på et højt niveau og i betydelige mængder. Først blev oplysninger fra den eneste samarbejdsvillige russiske producent anvendt. Den pågældende producent eksporterede til tredjelande, men ikke til EF. Dernæst blev undersøgelsen så i mangel af et samarbejdsvilligt selskab med eksport til markedet i Fællesskabet også i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i grundforordningen baseret på Eurostat-oplysninger såvel som oplysninger fra anmodningen om en fornyet undersøgelse, hvilket gjorde det muligt at foretage prognoser af sandsynlige fremtidige eksportmængder til Fællesskabet.
- (37) Hele kapaciteten til produktion af ammoniumnitrat i Rusland anslås til omkring 8 900 kt. (dvs. 1,6 gange forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden), hvoraf de »eksportorienterede« producenters produktionskapacitet (dvs. almindeligvis producenter, som har rimelig adgang til en havn) anslås til mindst 4 500 kt. Selv om kapacitetsudnyttelsen svinger meget mellem forskellige selskaber og fra år til år, anslås det lokale forbrug kun til omkring 2 200 kt. I betragtning af den nuværende russiske eksport til andre tredjelande (2 189 kt. i 1999) betyder det, at der stadig er betydelig kapacitet til rådighed for produktion til eksport, og dette kunne potentielt anvendes til at øge den eksisterende eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløber.
- (38) Så sent som i 1996 udgjorde Ruslands eksport til EF 40 % landets samlede eksport⁽¹⁾ af den pågældende vare. Dette betyder sammenholdt med, at mange tredjelande (USA, Australien, Polen og Ungarn) vedtog handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger mod import fra Rusland, at Kina siden 1997 aktivt har fulgt en strategi for at erstatte importen med hjemmemarkedsproduktion, og at forbruget på hjemmemarkedet i Rusland sandsynligvis vil forblive på et forholdsvis lavt niveau i den nærmeste fremtid, at der er større sandsynlighed for, at russiske producenter vil dirigere yderligere produktion til markedet i Fællesskabet.
- (39) Under hensyn til det nuværende prisniveau på markedet i Fællesskabet vil de russiske eksporterende producenter sandsynligvis fortsætte med at føre en politik med dumpingpriser for at genvinde tabte markedsandele. Dette bekræftes også ved den prispolitik, de russiske eksportører fører på deres mest betydningsfulde markeder uden for Fællesskabet og USA.
- (40) Selv om det forudses, at verdensforbruget af gødningsstoffer vil stige i 2004, forventes det, at størsteparten af stigningen vil finde sted i Asien, især i Kina og Indien. Kina og Indien har imidlertid udviklet en massiv kapacitet til at producere gødningsstoffer for at nedbringe importniveauet. Kina har indført forbud mod import af nitrogenholdige gødningsstoffer, også ammoniumnitrat.
- (41) Som nævnt i betragtning 21 eksporterede den ene eksporterende producent, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, ikke til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Selv om den pågældende producent havde en stor produktionskapacitet i undersøgelsesperioden, havde selskabet kun begrænset udnyttet kapacitet, og derfor ville en omfattende produktion til eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløb, gøre det nødvendigt at reducere salget på andre markeder. I betragtning af den store eksportmængde og dumpingmargen i undersøgelsesperioden for andre eksportører, ville det ikke have ændret undersøgelsesresultatet vedrørende sandsynligheden for fortsat dumping for landet som helhed, selv om den pågældende eksportør havde solgt varer til Fællesskabet til ikke-dumpingpriser efter foranstaltningernes udløb.
- (42) EFIA fremførte, at der siden de nylige terroristangreb i USA har været en stigning i alle relaterede omkostninger som forsikrings-, transport-, losse-, lager- og håndteringsomkostninger, og at det vil afspejle sig i højere priser på importerede gødningsstoffer, idet importørerne også skal have dækket disse omkostninger. Argumentet blev imidlertid ikke understøttet, da der ikke blev fremlagt beviser for, at dette ville have større virkninger for eksportpriserne fra Rusland end for hjemmemarkedspriserne i USA. Der kan kun tages hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden, hvis det kan påvises, at en sådan udvikling vil gøre undersøgelsesresultaterne ubrugelige, og den planlagte indførelse af en antidumpingtold tydeligvis er uhensigtsmæssig. Dette var ikke tilfældet i denne sag, og argumentet blev derfor afvist.

3. Konklusion

- (43) Der blev ikke konstateret noget i løbet af undersøgelsen, som kunne tyde på, at den fastlagte dumpingmargen eller det fastlagte omfang af dumpingeksporten i undersøgelsesperioden ville forsvinde eller blive mindre, hvis foranstaltningerne udløber. Det konstateredes, at de russiske producenter har en betydelig reservekapacitet, og at en ophævelse af foranstaltningerne sandsynligvis vil føre til yderligere dumpingeksport til Fællesskabet. Det blev derfor konkluderet, at der er sandsynlighed for fortsat dumping på et højt niveau og i større mængder, hvis foranstaltningerne udløber.

⁽¹⁾ Kilde: Eurostat — Comext »Russisk eksport«.

D. DEFINITION AF ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

- (44) Af de elleve anmodende EF-producenter, besvarede en ikke spørgeskemaet (Sefanitro), og en indgav ikke tilstrækkelige oplysninger (Chemical Industries of Northern Greece). De pågældende selskaber blev derfor anset for at være ikke-samarbejdsvillige selskaber og kunne ikke betragtes som del af EF-erhvervsgrenen. Undersøgelsen fastslog, at de øvrige ni samarbejdsvillige producenter tegnede sig for over 85 % af produktionen af ammoniumnitrat i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. De udgør således EF-erhvervsgrenen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

E. ANALYSE AF SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET

1. Indledende bemærkning

- (45) Indførelsen af antidumpingforanstaltninger for import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i 1995 betød på første stadium en betydelig forbedring af de anmodende EF-producenters økonomiske situation, navnlig finansielle resultater som følge af prisstigningen mellem 1995 og 1996.

2. Forbrug

- (46) Forbruget i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet som angivet i besvarelserne af spørgeskemaet, andre EF-producenters salg på markedet i Fællesskabet (både ikke-samarbejdsvillige og producenter, som ikke var med i anmodningen) som angivet i klagen og importmængden til Fællesskabet fra det berørte land og alle andre tredjelande på grundlag af Eurostat.

På dette grundlag faldt forbruget i Fællesskabet 13 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 6 328 kt. i 1996 til 5 525 kt. i undersøgelsesperioden. Forbruget faldt især mellem 1996 og 1997 og var så forholdsvis stabilt indtil udgangen af undersøgelsesperioden.

3. Import fra det berørte land

3.1. Omfang og markedsandel

- (47) Den samlede import af ammoniumnitrat til Fællesskabet fulgte en nedadgående tendens i den undersøgte periode (-28 %), men den steg ganske lidt mellem 1999 og undersøgelsesperioden.

Importen fra Rusland faldt betydeligt i den undersøgte periode, navnlig fra 1997. Udviklingen var tilsyneladende

resultatet af meddelelsen om genåbning af undersøgelsen i 1997, hvis konklusioner, der blev offentliggjort i 1998, førte til ændring af antidumpingforanstaltningerne det pågældende år, samt resultatet af den betydelige stigning i importen fra visse andre tredjelande, som havde draget fordel af, at der var indført antidumpingtold på import fra Rusland. Mellem 1996 og udgangen af undersøgelsesperioden faldt importen fra Rusland 74 %, medens anden import steg 30 %.

- (48) Markedsandelen for importen fra Rusland faldt 12 procentpoints i den undersøgte periode. I undersøgelsesperioden udgjorde den stadig 5 % af forbruget i Fællesskabet og en stor del af den samlede import, nemlig 20 %.

3.2. Priser

- (49) Efter indførelsen af foranstaltninger i 1995 faldt de gennemsnitlige importpriser 45 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden som angivet i Eurostat.

3.3. Prissammenligning

- (50) Kommissionen undersøgte, om de eksporterende producenter i det berørte land underbød EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Til analysen var det nødvendigt at justere de eksporterende producenters priser til et niveau frit Fællesskabets grænse, leveret ab kaj, told betalt og sammenlignet i samme handelsled med EF-producenternes priser ab fabrik, i begge tilfælde for varer i sække. Dette blev gjort, fordi de importerede varer altid er i sække, hvorimod EF-erhvervsgrenen solgte sine varer både i sække og som bulkvarer. Der blev foretaget justeringer om nødvendigt. Undersøgelsen viste også, at varer i granulatform i gennemsnit blev solgt til en højere pris end varer i pilleform. Der blev derfor foretaget en justering på 3,1 EUR pr. ton til prissammenligningen. Dette beløb er den gennemsnitlige prisdifference på ammoniumnitrat i granulatform og i pilleform, som EF-erhvervsgrenen solgte i undersøgelsesperioden.

- (51) EFIA hævdede, at der burde have været justeret for den dårligere kvalitet af den vare, der indførtes fra Rusland. Det blev imidlertid fastslået ved undersøgelsen, at kvaliteten af den pågældende vare med oprindelse i Rusland er blevet bedre i de senere år, og at den er kommet på højde med de højere europæiske standarder. Argumentet blev derfor afvist.

- (52) På dette grundlag er den konstaterede landsdækkende prisdifference udtrykt i procent af EF-producenternes priser 27,7 %. Forskellen er stadig 3,2 %, når antidumpingtolden føjes til eksportprisen. Endvidere blev EF-erhvervsgrenens priser trykket, da den havde tab på 18 %.

4. EF-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.1. Produktion

- (53) EF-erhvervsgrenens produktion faldt 17 % mellem 1996 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 4 713 kt. til 3 903 kt. Der var en mindre stigning mellem 1997 og 1998, men produktionen faldt igen i 1999.

4.2. Kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (54) Kapaciteten og kapacitetsudnyttelsen blev ikke anset for at være betydningsfulde indikatorer for denne type produktion og industri, da de er påvirket af, at også andre produkter produceres med samme produktionsudstyr. På grundlag af naturgas omdannet til ammoniak produceres der flere forskellige produkter på samme produktionslinjer. EF-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet var forholdsvis stabil i hele den undersøgte periode. Kapacitetsudnyttelsen faldt fra 56 % i 1996 til 46 % i 1997 og var efterfølgende stabil.

4.3. Salget i Fællesskabet

- (55) EF-erhvervsgrenens salg faldt fra 4 238 kt. i 1996 til 3 766 kt. i undersøgelsesperioden, dvs. 11 %. Nedgangen var mest mærkbar mellem 1996 og 1997 med 15 %.

4.4. Lagerbeholdninger

- (56) Lagerbeholdningerne blev ikke anset for at være en gyldig skadesindikator, fordi salget er sæsonbestemt, og ammoniumnitrat delvis oplagres af producenterne selv og delvis af landbrugersammenslutningerne.

4.5. Markedsandel

- (57) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt mellem 1996 og 1997 og genindvandt så 1,2 procentpoints mellem 1996 og undersøgelsesperioden. I undersøgelsesperioden var den 68,2 % sammenlignet med 67 % i 1996.

4.6. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (58) EF-producenternes gennemsnitlige nettosalgspriser faldt fra 133 ECU pr. ton i 1996 til 99 ECU pr. ton i undersøgelsesperioden, dvs. 25 %. Faldet var særlig markant mellem 1996 og 1999 (-28 %). Ud over pristrykket fra den pågældende import kunne andre faktorer have bidraget til faldet i priserne, såsom faldende efterspørgsel på markedet i Fællesskabet mellem 1996 og 1997, importen fra lande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 132/2001, og det kinesiske forbud mod import af nitrogenholdige gødningsstoffer, som indførtes i 1997.

4.7. Rentabilitet og udbytte på investeringer

- (59) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige rentabilitet forringedes med 37 procentpoints mellem 1996 og undersøgelsesperioden, fra 18,6 % til (-18,0 %). Denne tendens bør ses i lyset af prisudviklingen, som viste et tilsvarende mønster, og prisen på naturgas, som steg fra tredje kvartal i 1999.

I den undersøgte periode fulgte udbyttet på investeringer samme tendens som rentabiliteten.

4.8. Likviditet

- (60) EF-erhvervsgrenens likviditet i forbindelse med salget af ammoniumnitrat fulgte rentabilitetskurven meget tæt.

4.9. Evne til at rejse kapital

- (61) På grund af strukturen i de klagende selskaber, dvs. at gødningsstofproducenterne er en del af store kemiske grupper, som også handler med andre varer, var det ikke muligt at fastlægge deres evne til at rejse kapital alene i forbindelse med den pågældende vare, og det blev derfor ikke anset for at være en betydningsfuld indikator i forbindelse med bestemmelsen af skade.

4.10. Beskæftigelse og lønninger

- (62) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt mellem 1996 og undersøgelsesperioden fra 1 986 til 1 608 ansatte, dvs. (-19 %). Med hensyn til de generelle lønninger fulgte disse samme faldende tendens i forhold til nedgangen i antallet af ansatte.

4.11. Investeringer

- (63) Investeringstallene lå på et forholdsvis stabilt niveau i hele den undersøgte periode. Disse tal vedrører investeringer i tidligere led inden produktionen af ammoniumnitrat. De vigtigste investeringer mellem 1996 og undersøgelsesperioden var investeringer i produktionsfaciliteter til salpetersyre, som er råmateriale til produktionen af ammoniumnitrat, men også anvendes til andre formål såsom fremstilling af UAN-opløsninger.

4.12. Dumpingmargen

- (64) Hvad angår virkningerne for EF-erhvervsgrenen af omfanget af den faktiske dumpingmargen, kan disse ikke anses for at være ubetydelige i betragtning af omfanget og priserne på importen fra de berørte lande.

5. Konklusion

- (65) Som beskrevet i betragtning 45 betød indførelsen af antidumpingforanstaltninger for import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i 1995 på første stadium en betydelig forbedring af de anmodende EF-producenters økonomiske situation. Fra 1997 begyndte situationen imidlertid igen at blive dårligere. Bortset fra markedsandelen, som øgedes lidt på grund af prisfald, var udviklingen negativ i forbindelse med alle andre skadesindikatorer såsom produktion, salgsmængde, priser, rentabilitet, udbytte på investeringer, likviditet og beskæftigelse. Navnlig det bratte fald i EF-erhvervsgrenens salgspriser havde negative virkninger for rentabiliteten. Som bekræftet i Rådets forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine, bør udviklingen ses i lyset af den stigende forekomst på markedet i Fællesskabet af importerede varer fra disse lande som har overtaget mere end halvdelen af Ruslands markedsandele og underbudt EF-erhvervsgrenens priser betydeligt.
- (66) Ifølge Eurostat lå de russiske priser uden den specifikke told, der indførtes i 1998, under Polens og Ukraines salgspriser i hele den undersøgte periode (27 % under i undersøgelsesperioden), bortset fra i 1997, hvor de lå på samme niveau.

F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. Ændringer med hensyn til dumping og EF-erhvervsgrenens situation

1.1. Ændring i omstændighederne med hensyn til dumping

- (67) Undersøgelsen viste, at dumpingmargenen er blevet betydelig større end den dumpingmargen, der blev beregnet i den tidligere undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger. Den beregnede dumpingmargen i den tidligere undersøgelse var på 41,9 %, hvilket er meget lavere end den, der blev beregnet i nærværende undersøgelse (115,8 %).

1.2. Ændring i omstændighederne med hensyn til EF-erhvervsgrenens situation

- (68) Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen led store tab mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Situationen er endog værre end den var i forbindelse med den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger, f.eks. var tabene næsten tre gange større i denne undersøgelsesundersøgelsesperiode end i undersøgelsesperioden for den tidligere undersøgelse⁽¹⁾.
- (69) Der var betydelige prisunderbud i næsten hele den periode, hvor der var told på importen fra Rusland. I marts 1998 var det nødvendigt at erstatte den variable

told med en specifik told, fordi det viste sig, at foranstaltningerne ikke var effektive. Fra juli 1998 lå eksportpriserne, told betalt (dvs. inkl. den specifikke told), desuden under EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende priser, som blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse, og som var afgørende for toldniveauet.

2. Sandsynligheden for fornyet skade

- (70) For at vurdere eventuelle virkninger, hvis de gældende foranstaltningers udløber, blev der taget hensyn til følgende elementer.
- (71) En prispolitik fra russiske eksporterende producenters side, som har givet sig udslag i lave priser på markeder i tredjelande og markedet i Fællesskabet, sammenholdt med deres evne til at levere yderligere betydelige mængder ammoniumnitrat, vil efter al sandsynlighed få generelle prisstrykkende virkninger på, hvad der er et meget prisfølsomt råvaremarked, hvis foranstaltningerne ophæves. Russiske eksporterende producenter vil efter al sandsynlighed overtage yderligere store markedsandele fra EF-erhvervsgrenen. Dette vil til gengæld føre til fornyet skade fra importen af varer med oprindelse i Rusland i form af faldende salgspriser for EF-erhvervsgrenen, nedgang i salg og tab af markedsandele såvel som alle deraf følgende virkninger for rentabiliteten.
- (72) EF-erhvervsgrenen befinder sig i en vanskelig situation, navnlig med hensyn til rentabiliteten. Selv om situationen forbedredes mærkbart i det første år efter indførelsen af de berørte foranstaltninger, forværredes den igen, navnlig fra 1997, på grund af skadevoldende dumping fra importen af varer fra andre lande som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 132/2001 og er nu endnu værre. Hvis foranstaltningerne over for Rusland ophæves, vil det ikke kun sætte EF-erhvervsgrenens situation på spil, men også påvirke den fordel, som erhvervsgrenen skulle drage af foranstaltningerne over for andre lande, idet den kunne blive mindre og endog helt udlignet.
- (73) EFIA fremførte, at prisnedgangen på markedet i Fællesskabet fra 1997 skyldes en række faktorer, heriblandt det kinesiske importforbud mod nitrogenholdige gødningsstoffer, og ikke alene kan tilskrives den russiske prispolitik. Men selv om andre faktorer som faldet i efterspørgslen på markedet i Fællesskabet mellem 1996 og 1997 og den kinesiske strategi kan være årsag til et prisfald, faldt de russiske priser langt mere end alle andre eksportørers priser, og de lå langt under andre priser på import, som ikke var dumpingimport, fra lande som Litauen, Egypten og Bulgarien. Dette kan måske forklares ved, at Rusland mistede et af sine vigtigste eksportmarkeder, idet den russiske eksport til Kina var på mere end 1 000 kt., dvs. 90 % af Kinas import af ammoniumnitrat i 1996, dvs. året før forbuddet blev indført.

(¹) EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1.

(74) Samme importørsammenslutning hævdede også, at da forværringen af EF-erhvervsgrenens situation allerede er blevet tilskrevet Polen og Ukraine i forbindelse med en anden undersøgelse, som førte til indførelse af antidumpingforanstaltninger, kan den ikke også blive undersøgt i forbindelse med importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. Formålet med en fornyet undersøgelse på grund af foranstaltningers udløb er at undersøge situationen på markedet i Fællesskabet med henblik på at fastslå, om der er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade, hvis de gældende foranstaltninger afskaffes. I forbindelse med denne undersøgelse berør det forhold, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation blev tilskrevet andre tredjelandes tilstedeværelse, nemlig Polen og Ukraine, i en bestemt periode, derfor ikke analysen af russiske eksportørers fremtidige adfærd på markedet i Fællesskabet og eventuelle virkninger for EF-erhvervsgrenens situation.

(75) EFIA hævdede endelig, at nedgangen i EF-erhvervsgrenens rentabilitet fortrinsvis skyldtes prisstigningen på naturgas, og at der burde være foretaget en justering af den ikke-skadevoldende pris under hensyn til dette.

Som nævnt i betragtning 59 kan gasprisstigningen måske have haft indflydelse på rentabiliteten. Rentabilitet er imidlertid kun en del af analysen af EF-erhvervsgrenens situation, og som nævnt i betragtning 65 udviklede mange andre indikatorer sig negativt i den undersøgte periode. Gasprisudviklingen burde derfor snarere ses som en forværende faktor end som årsag til skade, da det konstaterede pristryk ikke gav EF-erhvervsgrenen mulighed for at overvælte stigningen på sine salgspriser.

Endelig viser analysen af gasprisudviklingen i Fællesskabet i de senere år, at den er meget flygtig, og der kan ikke drages nogen konklusion med hensyn til den fremtidige udvikling. Det konkluderedes derfor, at der ikke er særlige omstændigheder på markedet i Fællesskabet til at berettige en justering.

(76) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne ophæves.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

(77) I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen undersøgte Kommissionen, om videreførelse og ændring

af de eksisterende antidumpingforanstaltninger ville stride imod Fællesskabets interesser som helhed. Fællesskabets interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle berørte parter interesser, dvs. EF-erhvervsgrenen, importørerne/forhandlerne og brugerne af den pågældende vare. Med henblik på at vurdere eventuelle virkninger af at opretholde eller ikke opretholde foranstaltningerne anmodede Kommissionen om oplysninger fra alle ovennævnte interesserede parter.

(78) I den tidligere undersøgelse blev det anset for at være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger. Da den nuværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været antidumpingforanstaltninger gældende, er der mulighed for at vurdere eventuelle uberettigede negative virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger for de berørte parter.

(79) På dette grundlag blev det undersøgt, om der trods konklusionerne om sandsynligheden for fornyet skadevoldende dumping var tvungende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger i dette bestemte tilfælde.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

(80) Hvis der ikke opretholdes antidumpingtold, er det sandsynligt, at der igen vil forekomme skadevoldende dumping, og at EF-erhvervsgrenens situation, som forværres i den undersøgte periode, vil forværres yderligere.

(81) EF-erhvervsgrenen har bevist, at den strukturmæssigt er en levedygtig industri, som er i stand til at tilpasse sig ændrede markedsvilkår. Dette blev navnlig bekræftet ved erhvervsgrenens fortjeneste i 1997 og dens investeringer i det allernyeste produktionsudstyr. Et heldigt udfald af disse bestræbelser er stærkt afhængigt af, om der er loyal konkurrence på markedet i Fællesskabet.

(82) Det kan med rimelighed forventes, at EF-erhvervsgrenen vil drage fordel af de foranstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 132/2001, forudsat at der ikke findes andre kilder til skadevoldende dumping, som kan underminere dem. Det vil som nævnt være i EF-erhvervsgrenens interesse at opretholde antidumpingforanstaltningerne på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, da der er sandsynlighed for fornyet skadevoldende dumping fra Rusland.

3. Importørernes interesser

- (83) Der blev modtaget spørgeskemaer og oplysninger fra EFIA (European Fertilizer Import Association — som repræsenterer 24 importører) og to importører (af de 48 spørgeskemaer, der blev sendt ud).
- (84) Besvarelserne fra de to samarbejdsvillige importører bekræftede prisfaldet fra 1998 samt, at EF-producenterne havde måttet følge udviklingen for at sikre, at de var konkurrencedygtige. En af dem understregede også, at det var nødvendigt at opretholde den europæiske infrastruktur for at sikre gode vilkår for levering til markedet i Europa, hvorimod sammenslutningen var imod at fortsætte med foranstaltninger.
- (85) På baggrund af det lave samarbejdsniveau og da importørerne generelt arbejder med et bredt udvalg af gødningsstoffer, hvoraf ammoniumnitrat kun er et, konkluderedes det, at eventuelle negative virkninger af en videreførelse af foranstaltninger for importørerne ikke ville være en tvingende grund til ikke at vedtage, at der fortsat skulle være foranstaltninger.

4. Brugernes interesser

- (86) Brugere af den pågældende vare er landmænd. Kommissionen sendte spørgeskemaer til seks brugersammenslutninger på europæisk og nationalt niveau. To af dem besvarede spørgeskemaet. Begge er principielt imod at fortsætte med foranstaltninger.
- (87) En brugersammenslutning fremførte, at analysen af brugernes interesser burde sættes i relation til de britiske brugeres interesser, da Det Forenede Kongerige har det største forbrug af ammoniumnitrat i Fællesskabet. Undersøgelsen viste imidlertid, at Det Forenede Kongerige kun tegnede sig for 16 % (i mængde) af importen af den pågældende vare fra Rusland til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, hvorimod Frankrig tegnede sig for 47 %. På dette grundlag måtte argumentet afvises.
- (88) Sammenslutningen fremførte også, at det ville mindske britiske landmænds indtægter, hvis de gældende antidumpingforanstaltninger blev opretholdt, og de ville derved blive bragt i en langt vanskeligere økonomisk situation. Som angivet i Rådets forordning (EF) nr. 132/2001 tegnede gødningsstoffer sig i gennemsnit for 6 % af landbrugernes samlede produktionsomkostninger. I betragtning af, at importen fra den berørte land tegnede sig for 5 % af forbruget af ammoniumnitrat på markedet i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, og da sandsynligvis kun en del af en eventuel importprisstigning vil blive overvæltet på brugerne, er det sandsynligt, at en eventuel forøgelse af landbrugernes produktionsomkostninger vil blive minimal. Hvis EF-erhvervsgruppen skulle øge ikke blot salget, men også hæve priserne, ville enhver sådan prisstigning blive begrænset, fordi der findes andre forsyningskilder. 37 % af den samlede import af ammoniumni-

trat til Fællesskabet er faktisk ikke omfattet af antidumpingforanstaltninger.

- (89) EFIA og en brugersammenslutning hævdede, at antidumpingforanstaltninger betyder en begrænsning af landbrugernes alternative muligheder for at skaffe sig ammoniumnitrat til konkurrencedygtige priser, da kun 37 % af den samlede import af ammoniumnitrat til Fællesskabet ikke er omfattet af antidumpingforanstaltninger.

På den ene side må det nævnes, at formålet med antidumpingforanstaltninger ikke er at begrænse forsyningerne, men at genetablere loyal konkurrence på markedet i Fællesskabet.

På den anden side er procentdelen 37 % delvis undervurderet, da forsyningerne af ammoniumnitrat til EF-markedet fra lande, som sælger til dumpingpriser, blev mindre attraktive som følge af det stærke pristryk fra Rusland, Polen og Ukraine. Der er derfor stor sandsynlighed for, at lande, som ikke sælger til dumpingpriser, vil øge deres tilstedeværelse på EF-markedet, hvis der genetableres loyal konkurrence.

- (90) På baggrund af ovenstående blev eventuelle virkninger for landbrugerne ikke anset for at være en tvingende grund til ikke at videreføre foranstaltningerne, da eventuelle negative virkninger for landbrugerne sandsynligvis ikke vil opveje de positive virkninger for EF-erhvervsgruppen.

5. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (91) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at der ikke var nogen tvingende grund til, at det skulle være imod Fællesskabets interesser at videreføre foranstaltningerne.

H. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (92) Klageren gjorde gældende, at der var tegn på, at der var kommet nye former for ammoniumnitrat, nemlig blandinger af ammoniumnitrat med andre varer, hvis eneste formål var at omgå eventuelle antidumpingforanstaltninger vedrørende ammoniumnitrat. Toldmyndighederne er gjort opmærksom på dette problem.
- (93) I betragtning af konklusionerne om dumping og skade og da det var muligt at fastslå, at der ikke opnås de ønskede resultater med de eksisterende foranstaltninger, nemlig at fjerne den tidligere konstaterede skade, konkluderes det, at det er nødvendigt at opretholde antidumpingforanstaltninger for at forhindre yderligere skade, og at foranstaltningernes niveau bør ændres.
- (94) Med henblik på fastsættelse af tolden blev der taget hensyn til den konstaterede dumpingmargen og det toldbeløb, der er nødvendigt for at fjerne den skade, som EF-erhvervsgruppen led. På grundlag af reglen om den mindste told, blev skademargenen anvendt til fastsættelse af det toldbeløb, der skulle indføres.

- (95) EFMA hævdede, at en dobbelt mekanisme (en specifik told sammenholdt med en mindsteimportpris) ville være bedst på grund af de ekstremt lave statsbestemte gaspriser, som de russiske producenter betaler. En specifik told anses imidlertid for at være tilstrækkelig, da den er baseret på resultaterne af den fornyede undersøgelse, og foranstaltningens form, en specifik told, forhindrer prismanipulation og absorption af tolden. EFMA's anmodning blev derfor afvist.
- (96) For at fastsætte det nødvendige toldniveau til at fjerne den skade, der forvoldes ved dumping, blev der beregnet skademargener. Den nødvendige prisstigning blev fastlagt på grundlag af en sammenligning i samme handelsled af den vejede gennemsnitlige importpris og den ikke-skadevoldende pris på ammoniumnitrat, som EF-erhvervs-grenen solgte på markedet i Fællesskabet.
- (97) Den ikke-skadevoldende pris fremkom ved sammenlægning af enhedsomkostningen og en fortjenstmargen, som det med rimelighed var muligt at opnå, hvis der ikke forekom skadelig dumping, under hensyn til den justering for forskellen mellem ammoniumnitrat i granulatform og pilleform, der allerede var foretaget i forbindelse med underbudsregningen. Der blev anvendt en fortjenstmargen på 8 % til denne beregning. Forskellen ved sammenligningen af den vejede gennemsnitlige importpris og EF-erhvervs-grenens ikke-skadevoldende pris blev så udtrykt i procent af den samlede importværdi cif.
- (98) Den anmodende part oplyste, at en fortjenstmargen på 15 % (afkast af anvendt kapital) ville være passende. Det var det nødvendige niveau for afkast til geninvesteringer på længere sigt og et rimeligt udbytte til indehaverne af kapitalandele. I den nuværende sag er det relevante begreb en rimelig fortjeneste, som EF-erhvervs-grenen kunne have opnået, hvis der ikke var forekommet skadelig dumping, hvilket ikke falder sammen med det begreb for fortjeneste, som kapitalindehaverne søger. I betragtning af resultaterne i betragtning 56 i forordning (EF) nr. 132/2001 og da der ikke fremkom andre bemærkninger, anses 8 % af omsætningen for at være en rimelig fortjeneste. For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet iagttaget tidligere, anses det for passende at indføre en told i form af et specifikt beløb pr. ton.

- (99) På grundlag af ovenstående fastsættes tolden til et fast beløb pr. ton ammoniumnitrat:

Land	Told (fast beløb) EUR pr. ton
Rusland	47,07

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90 og med oprindelse i Rusland.

2. Tolden fastsættes til følgende faste beløb pr. ton ammoniumnitrat:

Land	Told (fast beløb) EUR pr. ton
Rusland	47,07

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93⁽¹⁾, reduceres ovennævnte toldbeløb med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 40.

Forslag til Rådets forordning om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif ved indførsel af visse varer med luftdygtighedscertifikater

(2002/C 181 E/14)

KOM(2002) 147 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 18. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Toldprocedurerne for toldfri indførsel af dele, komponenter og andre varer, der anvendes til fremstilling, reparation, vedligeholdelse, genopbygning, ændring eller ombygning af fly, bør forenkles;
- (2) For at nå dette mål er det hensigtsmæssigt at suspendere autonome toldsatsler ved indførsel af sådanne varer, der indføres med luftdygtighedscertifikat udstedt af et organ, der er godkendt af luftfartsmyndigheder i EF eller i et tredjeland;
- (3) I betragtning af, at priserne på dele og komponenter til flysektoren normalt er tre gange højere end priserne på tilsvarende varer til andre formål, er risikoen for, at toldfrit indførte varer måtte blive anvendt inden for andre industrigrene, meget lille;
- (4) Suspension skulle skabe en lettere administrativ byrde for de erhvervsdrivende i flysektoren, da foranstaltningen mindsker behovet for, at disse virksomheder anvender suspensive toldordninger som f.eks. gunstig toldbehandling af varer på grund af deres endelige anvendelse, lempelser for aktiv forædling eller toldoplæg. Desuden sætter den små og mellemstore virksomheder, som hidtil ikke har kunnet anvende suspensive toldordninger, i stand til at øge deres konkurrenceevne i forhold til de større virksomheder på dette område;
- (5) Eftersom luftdygtighedscertifikater ikke altid ledsager varerne under transporten, bør der fastlægges en procedure, der gør det muligt for toldmyndighederne at identificere certifikaterne i forbindelse med kontrol på stedet, efter at produktet er overgået til fri omsætning;

(6) I betragtning af, at reglerne inden for luftfartssektoren er meget udviklede, må toldmyndighederne for importørens regning kunne anmode om ekspertbistand fra en repræsentant for de nationale luftfartsmyndigheder, hvis der er begrundet formodning om, at luftdygtighedscertifikaterne er forfalskede, og sagen ikke kan løses på anden måde. Toldmyndighederne skal imidlertid, før de træffer denne disposition, afveje omkostningerne herved i forhold til importmængden og størrelsen af det toldbeløb, der kan være tale om, så det undgås, at importøren, hvis det viser sig, at der ikke er begået nogen overtrædelse, mister fordelene ved toldsuspensionen som følge af omkostningerne til en sådan ekspert;

(7) Kommissionen bør udarbejde en rapport på grundlag af de oplysninger, der modtages fra medlemsstaterne om erfaringerne med at anvende denne forordning —

UDSTEDT DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De autonome toldsatsler i den fælles toldtarif suspenderes for dele, komponenter og andre varer, som indarbejdes eller anvendes i civile fly, og som falder ind under kapitel 25 til 97 i den fælles toldtarif, og for hvilke der er udstedt luftdygtighedscertifikat af et organ, der er godkendt af de europæiske luftfartsmyndigheder, eller af luftfartsmyndighederne i et tredjeland.

Artikel 2

1. Den i artikel 1 fastsatte suspension er afhængig af, at der forelægges et originalt luftdygtighedscertifikat for toldmyndighederne, når varerne angives med henblik på fri omsætning.

Hvis det originale luftdygtighedscertifikat ikke kan forelægges, når varerne frigives til fri omsætning, gøres suspensionen afhængig af, at der til handelsfakturaen eller et dokument, der er vedhæftet en sådan faktura, vedføjes en erklæring, der er underskrevet af sælgeren af de pågældende varer. En model af denne erklæring er vist i afsnit A i bilaget.

2. I rubrik 44 i det administrative enhedsdokument («enhedsdokumentet») indføres den tekst, der vises i afsnit B i bilaget, af importøren.

3. Når varerne frigives til fri omsætning under forenklede procedurer i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾, indfører importøren i enhedsdokumentet (rubrik 44) eller i ethvert andet godkendt dokument, der erstatter enhedsdokumentet, den tekst, der er vist i afsnit B i bilaget.

I så tilfælde afhænger suspensionen af, at der forelægges de dokumenter, der er nævnt i stk. 1 i overensstemmelse med betingelserne for bevilling af den forenklede procedure, når den supplerende erklæring forelægges det kompetente toldsted.

Artikel 3

Hvis toldmyndighederne har en begrundet mistanke om, at luftdygtighedscertifikaterne er forfalskede, og hvis sagen ikke kan løses på anden måde, kan de anmode om ekspertbistand fra en repræsentant for de nationale luftfartsmyndigheder for importørens regning.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Toldmyndighederne skal i sådanne tilfælde tage hensyn til importmængden og størrelsen af det toldbeløb, der kan være tale om, så det undgås, at importøren, hvis undersøgelsen viser, at reglerne om udstedelse af disse certifikater ikke er overtrådt, mister fordelene ved toldsuspensionen som følge af omkostningerne til en sådan ekspert.

Artikel 4

Senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Rådet en rapport om anvendelse af forordningen på grundlag af de oplysninger, der modtages fra medlemsstaterne.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. april 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

A. Erklæring i handelsfakturaen eller et dokument vedhæftet en sådan faktura (artikel 2, stk. 1):

»For følgende varer i [denne faktura]/[faktura nr. . . . af . . .] ⁽¹⁾ er der udstedt følgende luftdygtighedscertifikat (se kolonne 2) af den i kolonne 3 anførte virksomhed, der er godkendt af den i kolonne 4 anførte luftfartsmyndighed i det i kolonne 5 anførte land.

Løbenummer på fakturaen	Luftdygtighedscertifikatets nummer	Certifikatets udsteder	Den godkendende luftfartsmyndigheds navn	Landets navn
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

⁽¹⁾ Når erklæringen er vedhæftet på et separat ark, skal fakturanummer og -dato indføres.»

B. Tekst, der indføres i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument (artikel 2, stk. 2 og 3):

»Indførsel med luftdygtighedscertifikat«

Forslag til Rådets afgørelse om underskrivelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Chile

(2002/C 181 E/15)

KOM(2002) 151 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 19. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 170, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rammesaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side trådte i kraft den 1. februar 1999 ⁽¹⁾.
- (2) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning om Kommissionens meddelelse om fremme af FTU-samarbejdet med verdens nye vækstøkonomier — KOM(1996) 344 endelig — »Kommissionen til i overensstemmelse med forholdene i de enkelte lande at føre forhandlinger om bilaterale aftaler, som etablerer en juridisk ramme, der fremmer FTU-samarbejdet med vækstøkonomierne« ⁽²⁾.
- (3) Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile udfører særlige FTU-programmer på en række områder af fælles interesse.
- (4) På baggrund af tidligere erfaringer har begge parter udtrykt ønske om at skabe et bredere, mere omfattende grundlag for samarbejde om videnskab og teknologi.
- (5) Denne samarbejdsaftale om videnskab og teknologi er led i det mere overordnede samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile.
- (6) Ved sin afgørelse af 10. juli 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile. Forhandlingerne, som blev ført i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne, er resulteret i det vedlagte aftaleudkast med det tilhørende bilag om intellektuel ejendomsret.
- (7) Med forbehold af en eventuel senere indgåelse af aftalen, som blev parferet den 11. december 2001, bør den underskrives —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Under forudsætning af, at der på et senere tidspunkt indgås en aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile, bemyndiges Rådets formand herved til at udpege den person, som skal have fuldmagt til at underskrive den på Fællesskabets vegne.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 16.2.1999, s. 46.

⁽²⁾ EFT C 115 af 14.4.1997, s. 236.

AFTALE

om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (herefter benævnt »Fællesskabet«),

på den ene side,

samt

REPUBLIKKEN CHILE, i det følgende benævnt »Chile« på den anden side,

under ét i det følgende benævnt »parterne« —

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der blev indgået en rammeaftale om samarbejde mellem Republikken Chiles regering og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab den 20. december 1990,

SOM TAGER I BETRAGTNING, hvor stor betydning videnskab og teknologi har for deres økonomiske og sociale udvikling, samt betydningen af artikel 16 i rammeaftalen, som blev undertegnet i Firenze den 21. juni 1996,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der foregår et videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Fællesskabet og Chile,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Fællesskabet og Chile udfører aktiviteter inden for forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstrationsprojekter, som svarer til definitionen i artikel 2, litra d), på en række områder af fælles interesse, og at der kan skabes fordele for begge parter ved at lade en part deltage i den anden parts forskning og udvikling ud fra et princip om gensidighed,

SOM ØNSKER at skabe et formelt grundlag for samarbejdet om videnskabelig og teknologisk forskning med henblik på at udvide og intensivere samarbejdsaktiviteter på områder af fælles interesse og tilskynde til anvendelse af resultaterne af dette samarbejde til social og økonomisk gavn for begge parter,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne videnskabelige og teknologiske samarbejdsaftale mellem Chile og Fællesskabet indgår som led i det generelle samarbejde mellem Chile og Fællesskabet —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Formål**

Parterne opmuntrer, udvikler og fremmer samarbejde mellem Fællesskabet og Chile om forskning og udvikling på videnskabelige og teknologiske områder af fælles interesse.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne aftale forstås ved:

- a) »samarbejdsaktivitet«: en aktivitet, som parterne iværksætter eller støtter i medfør af denne aftale, herunder fælles forskning
- b) »oplysninger«, videnskabelige eller tekniske data, forsknings- og udviklingsresultater eller -metoder, der skyldes fælles

forskning på grundlag af denne aftale, og som deltagerne i samarbejdsaktiviteterne, eventuelt parterne selv, anser for nødvendige

- c) »intellektuel ejendomsret«: intellektuel ejendomsret som defineret i artikel 2 i konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret, udfærdiget i Stockholm den 14. juli 1967 og i TRIPS-aftalen
- d) »fælles forskning«: forskning, teknologisk udvikling eller demonstrationsprojekter, der gennemføres med finansieringsstøtte fra den ene eller begge parter, og som udføres i et samarbejde mellem deltagere fra både Fællesskabet og Chile
- e) »demonstrationsprojekt«: et projekt, som sigter mod at eftervise levedygtigheden af nye teknologier, processer, tjenester eller produkter, som indebærer potentielle økonomiske fordele, men som ikke umiddelbart er markedsmodne

- f) »forskning og udvikling« (FoU): en nyskabende indsats, der udføres efter en systematisk metode for at øge mængden af menneskelig, kulturel og teknologisk viden samt anvende denne viden til at udvikle nye applikationer
- g) »deltager« eller »forskningsforetagende«: en fysisk eller juridisk person, et forskningsinstitut, eller en virksomhed, som er hjemmehørende i Fællesskabet eller Chile, og som deltager i samarbejdsaktiviteter, herunder parterne selv.

Artikel 3

Principper

Samarbejdsaktiviteterne udføres efter følgende principper:

- a) gensidigt udbytte baseret på en alt i alt lige fordeling af fordele
- b) gensidig adgang til de aktiviteter inden for forskning og teknologisk udvikling, som parterne hver især gennemfører
- c) behørig udveksling af viden, der kan få indflydelse på samarbejdsaktiviteter
- d) behørig beskyttelse af intellektuel ejendomsret.

Artikel 4

Samarbejdets omfang

1. Samarbejde på grundlag af denne aftale kan gælde alle forsknings-, teknologiske udviklings- og demonstrationsaktiviteter, i det følgende benævnt »FTU«, som omfattes af rammeprogrammets første aktion i overensstemmelse med artikel 164 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, samt alle tilsvarende FTU-aktiviteter i Chile inden for de samme videnskabelige og teknologiske områder.

2. Denne aftale berører ikke Chiles deltagelse i sin egenskab af udviklingsland i de forskningsaktiviteter, Fællesskabet udfører i udviklingens tjeneste.

Artikel 5

Samarbejdsformer

Parterne fremmer FTU-foretagenders deltagelse i samarbejdsaktiviteter på grundlag af denne aftale i overensstemmelse med deres egne bestemmelser og politikker, så de giver lige muligheder for at deltage i hinandens videnskabelige FTU-aktiviteter.

Samarbejdet kan finde sted under følgende former:

- 1) Chilenske FTU-foretagenders deltagelse i FTU-aktiviteter under rammeprogrammet og tilsvarende deltagelse af Fællesskabets FTU-foretagender i chilenske projekter inden for analoge FTU-områder. Deltagelsen foregår efter de enkelte parters regler og procedurer.
- 2) Sammenlægning af FTU-projekter, som allerede er iværksat efter procedurerne i de enkelte parters FTU-programmer.
- 3) Fælles FTU-projekter inden for rammerne af deres politikker for videnskab og teknologi, navnlig i relation til fremadskuende videnskabelige og teknologiske aktiviteter.
- 4) Besøg og udveksling af forskere og tekniske eksperter samt offentlige universiteter og private specialister inden for udformning og gennemførelse af videnskabs- og teknologipolitikker.
- 5) Fælles afholdelse af seminarer, konferencer, symposier og workshops såvel som deltagelse af eksperter i disse aktiviteter.
- 6) Forskernet og forskeruddannelse.
- 7) Samordnede aktioner med henblik på videreformidling af resultater/udveksling af erfaringer fra fælles FTU-projekter eller til koordineringen af disse.
- 8) Udveksling og fælles brug af materialer og udstyr, herunder fælles brug af avancerede forskningsanlæg.
- 9) Udveksling af oplysninger om praksis, love, bestemmelser og programmer, som er relevante for samarbejde på grundlag af denne aftale.
- 10) Andre aktiviteter, som anbefales af styrelsesudvalget og anses for at være i overensstemmelse med begge parters politik og procedurer.

Artikel 6

Samordning og fremme af samarbejdsaktiviteterne

- a) Samarbejdsaktiviteter i henhold til denne aftale koordineres og fremmes på Chiles vegne af den Nationale Kommission for Videnskabelig og Teknologisk Forskning (CONICYT), et decentralt organ under Undervisningsministeriet med status som juridisk person, eller ethvert andet organ, som Chile til enhver tid kan anmelde ved forudgående skriftlig meddelelse, og på Fællesskabets vegne af Europa-Kommissionens tjenestegrene med ansvar for Fællesskabets FTU-politikker og -aktiviteter, der optræder som eksekutivmyndigheder.

b) Styrelsesorganerne opretter et styrelsesudvalg for V & T-samarbejde, i det følgende benævnt »styrelsesudvalget«, som skal varetage denne aftale; udvalget skal bestå af et ligeligt antal officielle repræsentanter for hver part med begge parter repræsenteret i et dobbelt formandskab; det fastsætter selv sin forretningsorden.

c) Styrelsesudvalget har bl.a. til opgave at:

- 1) fremme og overvåge de forskellige samarbejdsaktiviteter, som omtales i aftalens artikel 4, og de aktiviteter, der iværksættes i forbindelse med FTU i udviklingens tjeneste
- 2) angive for det følgende år, i henhold til artikel 5, første og andet led, hvilke af de potentielle FTU-samarbejdsområder eller delområder der er af fælles interesse, og hvor samarbejde er ønskeligt
- 3) foreslå begge parter forskere at gruppere projekter, som kan supplere hinanden og give gensidigt udbytte, i overensstemmelse med artikel 5, andet led
- 4) fremsætte anbefalinger i henhold til artikel 5, tiende led
- 5) rådgive parterne om, hvordan de kan udbygge og forbedre samarbejdet efter aftalens principper
- 6) påse at aftalen udføres og fungerer effektivt, herunder at evaluere igangværende samarbejdsprojekter, der indgår i de forskningsaktiviteter, Fællesskabet udfører i udviklingens tjeneste, og som Chile deltager i i sin egenskab af udviklingsland
- 7) aflægge rapport hvert år til parterne om samarbejdets effektivitet og tilstand og om dets omfang. Rapporten skal forelægges den blandede kommission, som blev oprettet ved rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Chile af juni 1996.

d) Styrelsesudvalget træder normalt sammen en gang om året efter en i fællesskab aftalt plan, helst før der afholdes møde i den blandede kommission, som blev oprettet ved rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Chile af 1996; styrelsesudvalget rapporterer til den blandede kommission. Møderne holdes skiftevis i Fællesskabet og i Chile. Der kan afholdes ekstraordinære møder på anmodning af den ene eller den anden part.

e) Styrelsesudvalget træffer afgørelser ved konsensus. Under hvert møde tages et referat, hvori de trufne beslutninger og de vigtigste af de drøftede punkter registreres. Referatet godkendes af styrelsesudvalgets dobbeltformandskab.

f) Parterne afholder hver især deres udgifter til deltagelse i styringsudvalgets møder. Deltagernes udgifter til rejse og ophold i forbindelse med styrelsesudvalgets møder afholdes af de parter, deltagerne kommer fra. Alle andre udgifter i forbindelse med styrelsesudvalgets møder afholdes af værtsparter.

Artikel 7

Finansiering

- a) Samarbejdsaktiviteterne er betinget af, at der er tilstrækkelige midler til rådighed, og er underlagt hver parts love og bestemmelser, politikker og programmer. Omkostninger i forbindelse med udvalgte samarbejdsaktiviteter afholdes af deltagerne i fællesskab, og der overføres ikke midler fra den ene part til den anden.
- b) Hvis den ene parts særlige samarbejdsordninger indebærer finansiel støtte til deltagere fra den anden part, skal sådanne tilskud, finansieringsbeløb eller andre bidrag fra den ene part til den anden parts deltagere til støtte for de pågældende aktiviteter være fritaget for told og skat efter de gældende love og bestemmelser på den enkelte parts territorium.
- c) FTU-projekter, som Chile deltager i i sin egenskab af udviklingsland, og som finansieres i forbindelse med Fællesskabets forskningsaktiviteter i udviklingens tjeneste, undtages fra bestemmelserne i artikel 7, litra a).

Artikel 8

Adgang for personale og udstyr

Parterne træffer hver især alle relevante foranstaltninger i overensstemmelse med de gældende love og bestemmelser på deres territorium for efter bedste evne at sikre, at personer, materiel, oplysninger og udstyr, der indgår i eller benyttes til samarbejdsaktiviteter, som parterne fastlægger efter denne aftales bestemmelser, uhindret kan få adgang til, opholde sig på og forlade deres territorium.

Artikel 9

Formidling og udnyttelse af oplysninger

1. Formidling og udnyttelse af oplysninger samt forvaltning, tildeling og udøvelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der skyldes fælles forskning på grundlag af denne aftale, omfattes af bestemmelserne i aftalens bilag.

2. Bilaget med titlen »Intellektuel ejendomsret« udgør en integrerende del af aftalen.

*Artikel 10***Territorial anvendelse**

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for Republikken Chiles område. Det udelukker dog ikke samarbejdsaktiviteter på åbent hav, i det ydre rum eller på tredjelandes territorium i overensstemmelse med international lov.

*Artikel 11***Ikrafttrædelse, opsigelse og bilæggelse af uoverensstemmelser**

- a) Denne aftale træder i kraft på den dag, hvor begge parter skriftligt har meddelt hinanden, at deres nødvendige interne procedurer med henblik på at lade aftalen træde i kraft er afsluttet.
- b) Aftalen indgås i første omgang for et tidsrum på fem år og kan stiltiende videreføres efter en vurdering, som finder sted det næstsidste år i hver af de efterfølgende femårsperioder.
- c) Aftalen kan ændres efter parternes afgørelse. Ændringerne træder i kraft på samme vilkår som i litra a).

d) Aftalen kan på et hvilket som helst tidspunkt opsiges af en af parterne med seks måneders skriftligt varsel til den anden part ad diplomatisk vej. Aftalens udløb berører ikke gyldigheden eller varigheden af ordninger, som træffes i henhold til den, eller særlige rettigheder eller forpligtelser, som følger af dens bilag.

e) Alle spørgsmål eller uoverensstemmelser i forbindelse med aftalens fortolkning eller gennemførelse afgøres ved fælles overenskomst mellem parterne.

Artikel 12

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i ... den ..., i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

På Det Europæiske Fællesskabs vegne

På Republikken Chiles vegne

BILAG

INTELLEKTUEL EJENDOMSRET

Dette bilag er en del af »aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile«, i det følgende benævnt »aftalen«.

Rettigheder til intellektuel ejendom, der frembringes eller stilles til rådighed i medfør af aftalen, tilkendes efter bestemmelserne i dette bilag.

I. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette bilag finder anvendelse på fælles forskning, der gennemføres i medfør af nærværende aftale, medmindre parterne beslutter andet.

II. EJENDOMSRET SAMT TILDELING OG UDØVELSE AF RETTIGHEDER

- 1) I dette bilag gælder definitionen af »intellektuel ejendomsret« som anført i aftalens artikel 2, litra c).
- 2) Dette bilag omhandler fordelingen af rettigheder og interesser mellem parterne og deres deltagere. Hver part og dennes deltagere sikrer, at den anden part og dens deltagere kan opnå de intellektuelle ejendomsrettigheder, som tilkendes i overensstemmelse med dette bilag. Bilaget ændrer og berører i øvrigt ikke fordelingen af rettigheder, interesser og intellektuel ejendomsret mellem den enkelte part og dens statsborgere eller deltagere og de regler for udbredelse og udnyttelse af oplysninger, som de enkelte parter lovgivning og praksis fastsætter.
- 3) Parterne følger nedenstående principper, som også bør fremgå af bestemmelserne i de kontrakter, der indgås:
 - a) Effektiv beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Parterne og deres deltagere skal sikre, at de inden for et rimeligt tidsrum underretter hinanden om intellektuel ejendom, der opstår som følge af denne aftale eller dens gennemførelsesordninger, og søger inden for et rimeligt tidsrum at få denne intellektuelle ejendom beskyttet.
 - b) Effektiv udnyttelse af resultaterne, idet der tages hensyn til parternes og deres deltageres bidrag.
 - c) Ikke-diskriminerende behandling af deltagere fra den anden part, set i forhold til den behandling, ens egne deltagere får.
 - d) Beskyttelse af fortrolige forretningsoplysninger.
- 4) Deltagerne udarbejder i fællesskab en teknologiforvaltningsplan for ejendomsret og anvendelse, og herunder offentliggørelse, af viden og intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning. Teknologiforvaltningsplanerne godkendes af den bevilgende myndighed hos den part, der deltager i finansieringen af forskningen, før de tilsvarende konkrete kontrakter om forsknings- og udviklingsamarbejde bliver indgået. Teknologiforvaltningsplanerne udarbejdes i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, der gælder hos hver part, og under hensyntagen til målsætningerne for den fælles forskning, parternes og deltagernes forholdsmæssige finansielle eller andre bidrag, fordele og ulemper ved at tildele rettigheder for bestemte territorier eller anvendelsesområder, overførsel af data, varer og tjenesteydelser, der er underlagt eksportkontrol, krav i henhold til gældende love og andre faktorer, som parterne finder relevante. Rettigheder og forpligtelser, for så vidt angår intellektuel ejendomsret i forbindelse med forskning og oplysninger udført af indbudte forskere (dvs. forskere, der ikke er fra den pågældende part eller nogen af deltagerne), behandles også i de fælles teknologiforvaltningsplaner.

En teknologiforvaltningsplan er en specifik aftale, som indgås mellem deltagerne i fælles forskning, og som fastlægger deres respektive rettigheder og pligter.

Hvad intellektuel ejendomsret angår, skal teknologiforvaltningsplanen normalt dreje sig om bl.a. ejendomsret, beskyttelse, ret til udnyttelse til forsknings- og udviklingsformål, udnyttelse og videreformidling, herunder ordninger for fælles offentliggørelse, gæsteforskeres rettigheder og forpligtelser samt procedurer for bilæggelse af uoverensstemmelser. Teknologiforvaltningsplanen skal også dreje sig om forgrunds- og baggrundsviden og videregivelse af rettigheder og forskningsresultater.

- 5) Rettigheder til viden eller intellektuel ejendom, der frembringes som led i den fælles forskning, og som ikke er reguleret af teknologiforvaltningsplanen, tildeles med parternes godkendelse efter de principper, der er opstillet i planen. I tilfælde af uenighed ejes sådan viden eller intellektuel ejendom i fællesskab af alle deltagere, der er involveret i den fælles forskning, som den pågældende viden eller intellektuelle ejendom er et resultat af. Hver deltager, der er omfattet af denne bestemmelse, tildeles retten til at udnytte sådan viden eller intellektuel ejendom til egne erhvervs-mæssige formål uden geografiske begrænsninger.

- 6) Hver part sikrer, at den anden part og dens deltagere kan få de rettigheder til intellektuel ejendom, som tildeles dem i overensstemmelse med disse principper.
- 7) Samtidig med at konkurrencevilkårene bevares på de områder, der er omfattet af aftalen, bestræber hver part sig på at sikre, at rettigheder, som erhverves i henhold til denne aftale, udøves således, at navnlig følgende fremmes:
 - i) formidling og anvendelse af viden, som er opstået, frigivet eller på anden måde gjort tilgængelig i medfør af aftalen, og
 - ii) vedtagelse og gennemførelse af internationale standarder.
- 8) Aftalens udløb eller opsigelse berører ikke deltagernes rettigheder og forpligtelser i henhold til dette bilag.

III. OPHAVSRETTLIGT BESKYTTEDE VÆRKER OG VIDENSKABELIG LITTERATUR

Ophavsret, der tilhører parterne eller deres deltagere, forvaltes i overensstemmelse med Berner-konventionen (Paris-akten af 1971) og TRIPS-aftalen. Den intellektuelle ejendomsret omfatter udtryksformer, men ikke idéer, procedurer, metoder eller matematiske begreber som sådanne. Der må kun fastsættes begrænsninger af eller undtagelser fra enerettigheder i visse særlige tilfælde, som ikke strider mod en normal udnyttelse af resultaterne og ikke i urimelig grad bringer rettighedsindehaverens legitime interesser i fare.

Parterne eller deltagerne i den fælles forskning sammen stå for offentliggørelsen af forskningsresultater, jf. dog afsnit IV og V, medmindre andet er aftalt i teknologiforvaltningsplanen. Ud over denne generelle regel skal følgende procedurer overholdes:

- 1) I tilfælde, hvor en af parterne eller dennes offentlige institutioner udgiver tidsskrifter, artikler, rapporter, bøger, herunder videoer og programmater på grundlag af fælles forskning i henhold til aftalen, tilfalder der den anden part en verdensomspændende, ikke-eksklusiv, uigenkaldelig og royaltystri ret til at oversætte, reproducere, tilpasse, transmittere og offentligt distribuere sådanne værker.
- 2) Parterne bestræber sig på at sikre, at litterære værker af videnskabelig karakter, som er blevet til på grundlag af fælles forskning i henhold til denne aftale, og som er offentliggjort af uafhængige forlag, får videst mulig udbredelse.
- 3) Alle eksemplarer af et ophavsretligt beskyttet værk, der omfattes af denne bestemmelse og distribueres offentligt, skal være forsynet med forfatternavn(e), medmindre en forfatter udtrykkeligt anmoder om ikke at blive nævnt ved navn. Desuden skal de klart og tydeligt omtale parternes fælles medvirken.

IV. OPFINDELSER OG ANDRE VIDENSKABELIGE OG TEKNISKE RESULTATER

Opfindelser og andre videnskabelige og tekniske resultater, der opstår som led i samarbejdet mellem parterne, ejes af parterne, medmindre disse aftaler andet.

V. IKKE-FRIGIVET VIDEN

A. Ikke-frigivet viden i dokumentform

- 1) Parterne, eller hvor det er relevant dens organer eller deltagere, fastlægger så tidligt som muligt og helst i teknologiforvaltningsplanen, hvilken viden de fortsat ikke ønsker frigivet i forbindelse med aftalen, idet de bl.a. tager hensyn til følgende kriterier:
 - a) den pågældende videns hemmelige karakter i den forstand, at den ikke som helhed eller i sin nøjagtige form eller sammenstilling af enkeltdele er alment kendt blandt eller umiddelbart tilgængelig med lovlige midler for sagkyndige på området
 - b) den pågældende videns faktiske eller potentielle forretningsmæssige værdi i kraft af dens hemmeligholdelse
 - c) tidligere beskyttelse af den pågældende viden i den forstand, at den person, som lovligt besidder denne viden, har taget efter omstændighederne rimelige skridt for at hemmeligholde den.

Parterne og deres deltagere kan i visse tilfælde aftale, at dele af eller hele den viden, der udveksles eller frembringes som led i den fælles forskning i medfør af nærværende aftale, ikke må frigives, medmindre andet fremgår.

- 2) Hver af parterne sørger for, at de og deres deltagere tydeligt angiver, hvad der er ikke-frigivet viden, f.eks. ved en passende mærkning eller brugsindskrænkende påtegning. Dette gælder også for enhver hel eller delvis gengivelse af den pågældende viden.

Når en part modtager ikke-frigivet viden i medfør af aftalen, skal den respektere denne videns beskyttede karakter. Dette krav bortfalder automatisk, når ejeren gør den pågældende viden alment tilgængelig.

- 3) Ikke-frigivet viden, som meddeles i medfør af denne aftale, kan af den modtagende part videregives til personer inden for eller ansat af den modtagende part samt til andre berørte statslige ministerier eller styrelser hos den modtagende part, når disse har fået tilladelse hertil med specielt henblik på den igangværende fælles forskning, under den forudsætning, at sådan ikke-frigivet viden kun videregives på grundlag af en aftale om fortrolighed, og at den som anført ovenfor let kan identificeres som sådan.
- 4) Med forudgående skriftligt samtykke fra den part, der stiller ikke-frigivet viden til rådighed, kan den modtagende part give sådan viden større udbredelse end tilladt efter punkt 3. Parterne samarbejder om at fastlægge procedurer for anmodning om og opnåelse af forudgående skriftligt samtykke til en sådan større udbredelse, og hver part giver sit samtykke i den udstrækning, det er muligt efter denne parts nationale praksis, love og bestemmelser.

B. Ikke-frigivet viden, som ikke forelægges i dokumentform

Ikke-frigivet eller anden fortrolig eller privilegeret viden, som ikke forelægges i dokumentform, men meddeles på seminarer eller andre møder, der holdes i henhold til denne aftale, og viden, som opstår gennem tilknytning af personale, anvendelse af faciliteter eller gennem fælles projekter, forvaltes af parterne eller deres deltagere efter aftalens principper for viden i dokumentform, forudsat at modtageren af sådan ikke-frigivet eller anden fortrolig eller privilegeret viden, på forhånd og på meddelelsestidspunktet skriftligt gøres opmærksom på den fortrolige karakter af den pågældende viden.

C. Forvaltning af ikke-frigivet viden

Parterne bestræber sig på at sikre, at ikke-frigivet viden, som de får stillet til rådighed i henhold til aftalen, forvaltes på den måde, som er fastlagt heri. Hvis en af parterne bliver opmærksom på, at den vil blive eller med rimelighed kan forventes at blive ude af stand til at opfylde fortrolighedsbestemmelserne i afsnit A og B, giver den omgående den anden part meddelelse herom. Parterne rådfører sig derefter med hinanden om, hvilke skridt der bør tages.

Ændret forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen

(2002/C 181 E/16)

KOM(2002) 136 endelig udg. — 2001/0027(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, fremsat efter høring af vedtægtsudvalget, i overensstemmelse med artikel 10a i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er indledt en reform af Kommissionen, som særlig har til formål at koncentrere anvendelsen af ressourcerne om de prioriterede aktiviteter.
- (2) Af en meddelelse fra Kommissionen ⁽²⁾ fremgår det, at der til trods for den indsats, der allerede er gjort i 1999 og 2000, stadig er mangel på personale til at udføre visse af de prioriterede opgaver.
- (3) Kommissionen agter at dække en væsentlig del af dette behov ved rationalisering og intern omrokering.
- (4) Kommissionen agter at træffe foranstaltninger til ved hjælp af uddannelse at sikre, at det omrokkerede personale omskoles så tilfredsstillende og effektivt som muligt.
- (5) Visse tjenestemænds kvalifikationer, og det gælder især de ældste i tjenesten, svarer imidlertid ikke i tilstrækkelig omfang til de stillinger, der skal besættes.
- (6) Kommissionen har behov for nye kvalifikationsprofiler og for at kunne sikre en bedre fordeling af de stillinger, der er opført i stillingsfortegnelsen, og det antal tjenestemænd, der har nået pensionsalderen, vil ikke være stort nok til inden for en rimelig tidsfrist at gøre det muligt for Kommissionen at sikre sig de nødvendige kvalifikationer ved at ansætte nye tjenestemænd.
- (7) Derfor bør der træffes særlige foranstaltninger for endelig udtræden af tjenesten, som i øvrigt vil blive suppleret med interne administrative bestemmelser til effektiv kontrol med gennemførelsen af denne forordning.

(8) Disse foranstaltninger skal afvikles i overensstemmelse med principperne for denne forordning, idet der i så vidt omfang som muligt tages hensyn til en geografisk ligevægt.

(9) Disse foranstaltninger skal respektere budgetneutraliteten.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning bør meget snart gennemføres af hensyn til arbejdet i Kommissionens tjenestegrene. Disse kan for Kommissionens vedkommende gennemføres direkte, hvilket ikke er tilfældet for de øvrige institutioners vedkommende.

(11) Det er udelukket, at Kommissionen kan træffe andre ad hoc-foranstaltninger i lighed med denne forordning i forbindelse med reformen, også selv om de her planlagte foranstaltninger ikke fører til det ønskede resultat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges til indtil 31. december 2004 i tjenestens interesse og under hensyntagen til behovet for nye kvalifikationer som følge af en større koncentration af ressourcerne på prioriterede aktiviteter at træffe foranstaltninger til endelig udtræden af tjenesten i den i artikel 47 i vedtægten omhandlede forstand for tjenestemænd, der er fyldt 55 år, og som har mindst femten års anciennitet i tjenesten, med undtagelse af tjenestemænd i lønklasse A1 og A2, uden hensyn til det (drifts- eller forsknings)budget, disse hører ind under, på de i denne forordning fastsatte betingelser.

Artikel 2

I alt 600 tjenestemænd kan omfattes af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger. Denne foranstaltning berører ikke de afgørelser, der træffes i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

Artikel 3

Kommissionen vælger under hensyntagen til tjenestens interesse og til de i artikel 2 fastsatte lofter, efter høring af det paritetiske udvalg, blandt de tjenestemænd, der anmoder om endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 1, dem, der kan omfattes af den pågældende foranstaltning.

⁽¹⁾ Herefter kaldt »vedtægten«.

⁽²⁾ Dok. nr. 6343/00 INST 4.

Ansøgere, som er berørt af foranstaltningerne til omstrukturering og koncentration af ressourcerne på de prioriterede aktiviteter, navnlig omstrukturering, og hvis kvalifikationer ikke i tilstrækkeligt omfang svarer til de stillinger, der skal besættes, kommer først i betragtning. Der tages hensyn til den uddannelse, der med henblik på de nye opgaver vil være behov for, samt til alder, kvalifikationer, produktivitet, adfærd i tjenesten, familieforhold og anciennitet i tjenesten.

Artikel 4

1. Forhenværende tjenestemænd, der omfattes af de i artikel 1 fastsatte foranstaltninger, har ret til en månedlig godtgørelse, der fastsættes i procent af den seneste grundløn, idet denne procentsats i henhold til vedlagte bilag til denne forordning afhænger af alder og anciennitet i tjenesten på udtrædelsestidspunktet. Den seneste grundløn er den ved udtræden af tjenesten udbetalte grundløn i overensstemmelse med den pågældendes lønklasse og løntrin i henhold til den løntabel i artikel 66 i vedtægten, der gælder den første dag i den måned, godtgørelsen udbetales.

2. Forhenværende tjenestemænd kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at få udbetalt alderspension på de betingelser, der gælder i henhold til vedtægten. I så tilfælde ophører retten til godtgørelse. Den ophører under alle omstændigheder senest den sidste dag i den måned, i hvilken den forhenværende tjenestemand fylder 65 år, og under alle omstændigheder når den pågældende inden dette tidspunkt opfylder betingelserne for at få udbetalt alderspensionens maksimumsbeløb på 70 % (artikel 77 i vedtægten).

Den forhenværende tjenestemand får da automatisk udbetalt alderspension fra den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken der for sidste gang er udbetalt godtgørelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede godtgørelse korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for det land i Fællesskaberne, hvor den godtgørelsesberettigede kan dokumentere at have sin bopæl. Denne fremlægger hvert år bevis for sit opholdssted.

Såfremt den godtgørelsesberettigede bosætter sig uden for en af Fællesskabernes medlemsstater, er den gældende justeringskoefficient lig 100.

Godtgørelsen udtrykkes i euro. Den udbetales i valutaen i det land, hvor den pågældende har sin bopæl. Den udbetales dog i euro, når den i henhold til andet afsnit korrigeres med justeringskoefficienten 100.

Såfremt godtgørelsen udbetales i en anden valuta end euro, beregnes den på grundlag af de i vedtægtens artikel 63, andet afsnit, omhandlede vekselkurser.

4. De bruttoindtægter, den pågældende oppebærer i forbindelse med anden beskæftigelse, fratrækkes den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, hvis disse indtægter sammenlagt med godtgørelsen når op over den pågældendes sidste samlede bruttoløn, beregnet på grundlag af den løntabel, der gælder den første dag i den måned, i hvilken godtgørelsen udbetales. Denne korrigeres med den i stk. 3 omhandlede justeringskoefficient.

De i første afsnit omhandlede bruttoindtægter og den sidste samlede bruttoløn er de beløb, der fremkommer efter fradrag af sociale bidrag og skat.

Den pågældende er formelt forpligtet til at fremlægge den skriftlige dokumentation, der måtte blive stillet krav om, herunder årlig indtægtsopgørelse i form af lønsedler eller reviderede regnskaber og en beediget eller attesteret erklæring om, at han ikke har andre indtægter i forbindelse med ny beskæftigelse, samt meddele institutionen ethvert forhold, der ville kunne ændre retten til godtgørelsen. I modsat fald udsætter den pågældende sig for de i artikel 86 i vedtægten fastsatte sanktioner.

5. På de i vedtægtens artikel 67 samt i artikel 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten anførte betingelser udbetales husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg til den, der modtager den i stk. 1 fastsatte godtgørelse eller til den eller de personer, som i henhold til lovbestemmelser, efter retsafgørelse eller afgørelse truffet af den ansvarlige administrative myndighed har forældremyndigheden over barnet eller børnene, idet husstandstillægget beregnes på grundlag af denne godtgørelse.

6. For så vidt som den godtgørelsesberettigede ikke har nogen indtægtsgivende erhvervsaktivitet, har han for sig selv og for de gennem ham forsikrede personer ret til de i artikel 72 i vedtægten omhandlede sociale sikringsydelse, såfremt der betales bidrag til denne ordning, beregnet på grundlag af den i stk. 1 nævnte godtgørelse.

7. I den periode, i hvilken den forhenværende tjenestemand har ret til godtgørelse, erhverves fortsat, dog maksimalt i 65 måneder, nye alderspensionsrettigheder på grundlag af den løn, der svarer til den pågældendes lønklasse og løntrin, på betingelse af at der i denne periode er indbetalt det i vedtægten fastsatte bidrag, beregnet på grundlag af denne løn, og uden at den samlede pension kan nå op over det i artikel 77, andet afsnit, i vedtægten fastsatte maksimumsbeløb. Ved anvendelsen af artikel 5 i bilag VIII til vedtægten anses denne periode for aktiv tjenestetid.

8. Med forbehold af artikel 1, stk. 1, og artikel 22 i bilag VIII til vedtægten har en ægtefælle, der overlever en forhenværende tjenestemand, som er afgået ved døden på et tidspunkt, hvor den pågældende var berettiget til at modtage den i henhold til stk. 1 fastsatte månedlige godtgørelse, hvis ægteskabet har varet mindst et år på tidspunktet for dennes udtræden af tjenesten i institutionen, ret til en efterladte pension på 60 % af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand uden hensyn til anciennitet eller alder ville have været berettiget til på tidspunktet for sin død.

Den i første afsnit omhandlede efterladte pension må ikke være lavere end de i vedtægtens artikel 79, andet afsnit, fastsatte beløb. Den må dog under ingen omstændigheder være højere end den første udbetaling af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand ville have været berettiget til, hvis han stadig havde været i live og, efter at have udtømt sine rettigheder til den nævnte godtgørelse, var blevet alderspensionsmodtager.

Den i første afsnit fastsatte betingelse om ægteskabets varighed finder ikke anvendelse, såfremt der er et eller flere børn fra et ægteskab, som den forhenværende tjenestemand har indgået,

inden han udtrådte af tjenesten, for så vidt den efterlevende ægtefælle forsørger eller har forsørget disse børn.

Det samme er tilfældet, hvis den forhenværende tjenestemands død skyldes en af de i artikel 17, andet afsnit, in fine, i bilag VIII til vedtægten nævnte omstændigheder.

9. Såfremt den forhenværende tjenestemand, der er berettiget til den i stk. 1 omhandlede godtgørelse, afgår ved døden, er de børn, som han har forsørgerpligt over for i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten, berettiget til børnepension på de i artikel 80, første, andet og tredje afsnit, i vedtægten samt artikel 21 i bilag VIII til vedtægten fastsatte betingelser.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

GODTGØRELSESPROCENT

Den godtgørelsesprocent, der er omtalt i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, fastsættes på grundlag af tjenestemandens alder og anciennitet i tjenesten på fratrædelsestidspunktet i henhold til følgende skema:

Godtgørelsesniveau på grundlag af alder og anciennitet i tjenesten

Alder \ Anciennitet	Fra 55 til 56 år	Fra 57 til 58 år	Fra 59 til 60 år	Fra 61 til 62 år	Fra 63 og derover
	Fra 15 til 19 år	60,0 %	60,0 %	60,0 %	62,0 %
Fra 20 til 24 år	60,0 %	60,0 %	62,0 %	64,0 %	66,0 %
Fra 25 til 29 år	62,0 %	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %
30 år og derover	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %	70,0 %

Alder og anciennitet i tjenesten beregnes i forhold til datoen for den pågældende tjenestemand's fratræden.

En afbalanceret anvendelse af disse betingelser på den aktuelle målgruppe af tjenestemænd giver et gennemsnitligt godtgørelsesniveau på maksimalt 62,5 %.

Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union

(2002/C 181 E/17)

KOM(2002) 136 endelig udg. — 2002/0069(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, fremsat efter høring af Vedtægtsudvalget, i overensstemmelse med artikel 10a i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udviklingen i Den Europæiske Union efter Maastricht-traktaten har ført til en udvidelse af Rådets aktiviteter. Disse ændringer har betydet en udvidelse og styrkelse af Generalsekretariatets opgaver, således at de rækker ud over, hvad der forventes af et konferencesekretariat.
- (2) Rådets generalsekretariat agter at dække en væsentlig del af de således opståede behov ved rationalisering og intern omrokering.
- (3) Rådets generalsekretariat agter at træffe foranstaltninger til ved hjælp af uddannelse at sikre, at det omrokkede personale omskoles så tilfredsstillende og effektivt som muligt.
- (4) Visse tjenestemænds kvalifikationer, og det gælder især de ældste i tjenesten, svarer imidlertid ikke i tilstrækkeligt omfang til de stillinger, der skal besættes.
- (5) Rådets generalsekretariat har behov for nye kvalifikationsprofiler og for at kunne sikre en bedre fordeling af de stillinger, der er opført i stillingsfortegnelsen, og det antal tjenestemænd, der har nået pensionsalderen, vil ikke være stort nok til inden for en rimelig tidsfrist at gøre det muligt for Rådet at sikre sig de nødvendige kvalifikationer ved at ansætte nye tjenestemænd.

(6) Derfor bør der træffes særlige foranstaltninger for endelig udtræden af tjenesten, som i øvrigt skal suppleres med interne administrative bestemmelser til sikring af en effektiv kontrol med gennemførelsen af denne forordning.

(7) Disse foranstaltninger skal afvikles i overensstemmelse med principperne for denne forordning, idet der i så vidt omfang som muligt tages hensyn til en geografisk ligevægt.

(8) Disse foranstaltninger skal respektere budgetneutraliteten

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Rådets generalsekretariat bemyndiges til indtil 31. december 2004 i tjenestens interesse og under hensyntagen til behovet for nye kvalifikationer som følge af en større koncentration af ressourcerne på prioriterede aktiviteter at træffe foranstaltninger til endelig udtræden af tjenesten i den i artikel 47 i vedtægten omhandlede forstand for tjenestemænd, der er fyldt 55 år, og som har mindst femten års anciennitet i tjenesten, med undtagelse af tjenestemænd i lønklasse A1 og A2, på de i denne forordning fastsatte betingelser.

Artikel 2

I alt 94 tjenestemænd (12 A, 22 LA, 8 B, 44 C og 8 D) kan omfattes af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger.

Denne foranstaltning berører ikke de afgørelser, der træffes i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

Artikel 3

Rådets generalsekretariat vælger under hensyntagen til tjenestens interesse og til de i artikel 2 fastsatte lofter, efter høring af det paritetiske udvalg, blandt de tjenestemænd, der anmoder om endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 1, dem, der kan omfattes af den pågældende foranstaltning.

⁽¹⁾ Herefter kaldt »vedtægten«.

Ansøgere, som er berørt af foranstaltningerne til omstrukturering og koncentration af ressourcerne på de prioriterede aktiviteter, navnlig omrokering, og hvis kvalifikationer ikke i tilstrækkeligt omfang svarer til de stillinger, der skal besættes, kommer først i betragtning. Der tages hensyn til den uddannelse, der med henblik på de nye opgaver vil være behov for, samt til alder, kvalifikationer, produktivitet, adfærd i tjenesten, familieforhold og anciennitet i tjenesten.

Artikel 4

1. Forhenværende tjenestemænd, der omfattes af de i artikel 1 fastsatte foranstaltninger, har ret til en månedlig godtgørelse, der fastsættes i procent af den seneste grundløn, idet denne procentsats i henhold til vedlagte bilag til denne forordning afhænger af alder og anciennitet i tjenesten på udtrædelsestidspunktet. Den seneste grundløn er den ved udtræden af tjenesten udbetalte grundløn i overensstemmelse med den pågældendes lønklasse og løntrin i henhold til den løntabel i artikel 66 i vedtægten, der gælder den første dag i den måned, godtgørelsen udbetales.

2. Forhenværende tjenestemænd kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at få udbetalt alderspension på de betingelser, der gælder i henhold til vedtægten. I så tilfælde ophører retten til godtgørelse. Den ophører under alle omstændigheder senest den sidste dag i den måned, i hvilken den forhenværende tjenestemand fylder 65 år, og under alle omstændigheder når den pågældende inden dette tidspunkt opfylder betingelserne for at få udbetalt alderspensionens maksimumsbeløb på 70 % (artikel 77 i vedtægten).

Den forhenværende tjenestemand får da automatisk udbetalt alderspension fra den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken der for sidste gang er udbetalt godtgørelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede godtgørelse korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for det land i Fællesskaberne, hvor den godtgørelsesberettigede kan dokumentere at have sin bopæl. Denne fremlægger hvert år bevis for sit opholdssted.

Såfremt den godtgørelsesberettigede bosætter sig uden for en af Fællesskabernes medlemsstater, er den gældende justeringskoefficient lig 100.

Godtgørelsen udtrykkes i euro. Den udbetales i valutaen i det land, hvor den pågældende har sin bopæl. Den udbetales dog i euro, når den i henhold til andet afsnit korrigeres med justeringskoefficienten 100.

Såfremt godtgørelsen udbetales i en anden valuta end euro, beregnes den på grundlag af de i vedtægtens artikel 63, andet afsnit, omhandlede vekselkurser.

4. De bruttoindtægter, den pågældende oppebærer i forbindelse med anden beskæftigelse, fratrækkes den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, hvis disse indtægter sammenlagt med godtgørelsen når op over den pågældendes sidste samlede bruttoløn, beregnet på grundlag af den løntabel, der gælder den første dag i den måned, i hvilken godtgørelsen udbetales. Denne korrigeres med den i stk. 3 omhandlede justeringskoefficient.

De i første afsnit omhandlede bruttoindtægter og den sidste samlede bruttoløn er de beløb, der fremkommer efter fradrag af sociale bidrag og skat.

Den pågældende er formelt forpligtet til at fremlægge den skriftlige dokumentation, der måtte blive stillet krav om, herunder årlig indtægtsopgørelse i form af lønsedler eller reviderede regnskaber og en beediget eller attesteret erklæring om, at han ikke har andre indtægter i forbindelse med ny beskæftigelse, samt meddele institutionen ethvert forhold, der ville kunne ændre retten til godtgørelsen. I modsat fald udsætter den pågældende sig for de i artikel 86 i vedtægten fastsatte sanktioner.

5. På de i vedtægtens artikel 67 samt i artikel 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten anførte betingelser udbetales husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg til den, der modtager den i stk. 1 fastsatte godtgørelse eller til den eller de personer, som i henhold til lovbestemmelser, efter retsafgørelse eller afgørelse truffet af den ansvarlige administrative myndighed har forældremyndigheden over barnet eller børnene, idet husstandstillægget beregnes på grundlag af denne godtgørelse.

6. For så vidt som den godtgørelsesberettigede ikke har nogen indtægtsgivende erhvervsaktivitet, har han for sig selv og for de gennem ham forsikrede personer ret til de i artikel 72 i vedtægten omhandlede sociale sikringsydelser, såfremt der betales bidrag til denne ordning, beregnet på grundlag af den i stk. 1 nævnte godtgørelse.

7. I den periode, i hvilken den forhenværende tjenestemand har ret til godtgørelse, erhverves fortsat, dog maksimalt i 65 måneder, nye alderspensionsrettigheder på grundlag af den løn, der svarer til den pågældendes lønklasse og løntrin, på betingelse af at der i denne periode er indbetalt det i vedtægten fastsatte bidrag, beregnet på grundlag af denne løn, og uden at den samlede pension kan nå op over det i artikel 77, andet afsnit, i vedtægten fastsatte maksimumsbeløb. Ved anvendelsen af artikel 5 i bilag VIII til vedtægten anses denne periode for aktiv tjenestetid.

8. Med forbehold af artikel 1, stk. 1, og artikel 22 i bilag VIII til vedtægten har en ægtefælle, der overlever en forhenværende tjenestemand, som er afgang ved døden på et tidspunkt, hvor den pågældende var berettiget til at modtage den i henhold til stk. 1 fastsatte månedlige godtgørelse, hvis ægteskabet har været mindst et år på tidspunktet for dennes udtræden af tjenesten i institutionen, ret til en efterladtepension på 60 % af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand uden hensyn til anciennitet eller alder ville have været berettiget til på tidspunktet for sin død.

Den i første afsnit omhandlede efterladtepension må ikke være lavere end de i vedtægtens artikel 79, andet afsnit, fastsatte beløb. Den må dog under ingen omstændigheder være højere end den første udbetaling af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand ville have været berettiget til, hvis han stadig havde været i live og, efter at have udtømt sine rettigheder til den nævnte godtgørelse, var blevet alderspensionsmodtager.

Den i første afsnit fastsatte betingelse om ægteskabets varighed finder ikke anvendelse, såfremt der er et eller flere børn fra et ægteskab, som den forhenværende tjenestemand har indgået,

inden han udtrådte af tjenesten, for så vidt den efterlevende ægtefælle forsørger eller har forsørgt disse børn.

Det samme er tilfældet, hvis den forhenværende tjenstemands død skyldes en af de i artikel 17, andet afsnit, in fine, i bilag VIII til vedtægten nævnte omstændigheder.

9. Såfremt den forhenværende tjenestemand, der er berettiget til den i stk. 1 omhandlede godtgørelse, afgår ved døden, er de børn, som han har forsørgerpligt over for i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten, berettiget til børnepension på de i artikel 80, første, andet og tredje afsnit, i vedtægten samt artikel 21 i bilag VIII til vedtægten fastsatte betingelser.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

GODTGØRELSESPROCENT

Den godtgørelsesprocent, der er omtalt i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, fastsættes på grundlag af tjenstemandens alder og anciennitet i tjenesten på fratrædelsestidspunktet i henhold til følgende skema:

Godtgørelsesniveau på grundlag af alder og anciennitet i tjenesten

Anciennitet \ Alder	Fra 55 til 56 år	Fra 57 til 58 år	Fra 59 til 60 år	Fra 61 til 62 år	Fra 63 og derover
	Fra 15 til 19 år	60,0 %	60,0 %	60,0 %	62,0 %
Fra 20 til 24 år	60,0 %	60,0 %	62,0 %	64,0 %	66,0 %
Fra 25 til 29 år	62,0 %	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %
30 år og derover	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %	70,0 %

Alder og anciennitet i tjenesten beregnes i forhold til datoen for den pågældende tjenstemands fratræden.

En afbalanceret anvendelse af disse betingelser på den aktuelle målgruppe af tjenstemænd giver et gennemsnitligt godtgørelsesniveau på maksimalt 62,5 %.

Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger vedrørende endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper i Europa-Parlamentet

(2002/C 181 E/18)

KOM(2002) 136 endelig udg. — 2002/0070(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, fremsat efter høring af Vedtægtsudvalget, i overensstemmelse med artikel 10a i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentet påbegyndte i 1997 efter præsidiets vedtagelse af en ny personalepolitik en omfattende omstrukturering af sine arbejdsmetoder.
- (2) På baggrund af de forløbne fire års arbejde med at gennemføre denne nye politik har Europa-Parlamentet med henblik på indførelsen af en langsigtet ansættelses- og udnævnelsespolitik baseret på forudsigelige behov for medarbejdere med særlige kvalifikationer undersøgt personalebehovet for de kommende år, bl.a. gennem udarbejdelsen af en oversigt over arbejdsopgaver og stillinger.
- (3) Europa-Parlamentet agter at træffe foranstaltninger til bl.a. ved hjælp af uddannelse at sikre, at det omrokkerede personale omskoles så tilfredsstillende og effektivt som muligt.
- (4) For visse tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper, og det gælder især de ældste i tjenesten, er der imidlertid alt for stor afstand mellem deres kvalifikationer og de kvalifikationer, der kræves til de stillinger, der skal besættes.
- (5) Europa-Parlamentet har behov for nye kvalifikationsprofiler og for at kunne sikre en bedre fordeling af de stillinger, der er opført i stillingsfortegnelsen, og det antal tjenestemænd, der har nået pensionsalderen, vil ikke være stort nok til inden for en rimelig tidsfrist at gøre det muligt for Europa-Parlamentet at sikre sig de nødvendige kvalifikationer ved at ansætte nye tjenestemænd og midlertidigt ansatte.

(6) Derfor bør der træffes særlige foranstaltninger for endelig udtræden af tjenesten, som for øvrigt vil blive ledsaget af interne administrative bestemmelser om effektiv kontrol med gennemførelsen af denne forordning.

(7) Foranstaltningerne bør iværksættes med den størst mulige geografiske ligevægt i overensstemmelse med principperne for denne forordning.

(8) Disse foranstaltninger skal være budgetneutrale —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Europa-Parlamentet bemyndiges til indtil 31. december 2004 i tjenestens interesse og under hensyntagen til behovet for nye kvalifikationer som følge af en tilpasning af ressourcerne til Parlamentets aktiviteter at træffe foranstaltninger til endelig udtræden af tjenesten i den i artikel 47 i vedtægten omhandlede forstand for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper, der er fyldt 55 år, og som har mindst femten års anciennitet i tjenesten, med undtagelse af tjenestemænd i lønklasse A1 og A2, på de i denne forordning fastsatte betingelser.

Artikel 2

I alt 100 tjenestemænd kan omfattes af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger. I alt 24 midlertidigt ansatte i de politiske grupper kan omfattes af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger.

Denne foranstaltning berører ikke de afgørelser, der træffes i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

Artikel 3

Europa-Parlamentet vælger under hensyntagen til tjenestens interesse og de i artikel 2 fastsatte lofter, efter høring af det paritetiske udvalg, blandt de tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper, der anmoder om endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 1, dem, der kan omfattes af den pågældende foranstaltning.

⁽¹⁾ Herefter benævnt »vedtægten«.

Ansøgere, som er berørt af de omstrukturings- og tilpansningsforanstaltninger, der gennemføres med henblik på at skabe overensstemmelse mellem ressourcer og aktiviteter, herunder omroking, og hvis kvalifikationer ikke i tilstrækkeligt omfang svarer til de stillinger, der skal besættes, kommer først i betragtning. Der tages hensyn til den uddannelse, der med henblik på de nye opgaver vil være behov for, samt til alder, kvalifikationer, produktivitet, adfærd i tjenesten, familieforhold og anciennitet i tjenesten.

Artikel 4

1. Forhenværende tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der omfattes af de i artikel 1 fastsatte foranstaltninger, har ret til en månedlig godtgørelse, der fastsættes i procent af den seneste grundløn, idet denne procentsats i henhold til vedlagte bilag til denne forordning afhænger af alder og anciennitet i tjenesten på fratrædelsestidspunktet. Den seneste grundløn er den ved udtræden af tjenesten udbetalte grundløn i overensstemmelse med den pågældendes lønklasse og løntrin i henhold til den løntabel i artikel 66 i vedtægten, der gælder den første dag i den måned, godtgørelsen udbetales.

2. Forhenværende tjenestemænd og midlertidigt ansatte kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at få udbetalt alderspension på de betingelser, der gælder i henhold til vedtægten. I så tilfælde ophører retten til godtgørelse. Den ophører under alle omstændigheder senest den sidste dag i den måned, i hvilken den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte fylder 65 år, og under alle omstændigheder når den pågældende inden dette tidspunkt opfylder betingelserne for at få udbetalt alderspensionens maksimumsbeløb på 70 % (artikel 77 i vedtægten).

Den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte får da automatisk udbetalt alderspension fra den første dag i den kalendermåned, der følger efter den måned, i hvilken der for sidste gang er udbetalt godtgørelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede godtgørelse korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for det land i Fællesskaberne, hvor den godtgørelsesberettigede kan dokumentere at have sin bopæl. Denne fremlægger hvert år bevis for sit opholdssted.

Såfremt den godtgørelsesberettigede bosætter sig uden for en af Fællesskabernes medlemsstater, er den gældende justeringskoefficient lig 100.

Godtgørelsen udtrykkes i euro. Den udbetales i valutaen i det land, hvor den pågældende har sin bopæl. Den udbetales dog i euro, når den i henhold til andet afsnit korrigeres med justeringskoefficienten 100.

Såfremt godtgørelsen udbetales i en anden valuta end euro, beregnes den på grundlag af de i vedtægtens artikel 63, andet afsnit, omhandlede vekselkurser.

4. De bruttoindtægter, den pågældende oppebærer i forbindelse med anden beskæftigelse, fratrækkes den i stk. 1 fastsatte godtgørelse, hvis disse indtægter sammenlagt med godtgørelsen når op over den pågældendes sidste samlede bruttoløn, beregnet på grundlag af den løntabel, der gælder den første dag i den måned, i hvilken godtgørelsen udbetales. Denne korrigeres med den i stk. 3 omhandlede justeringskoefficient.

De i første afsnit omhandlede bruttoindtægter og den sidste samlede bruttoløn er de beløb, der fremkommer efter fradrag af sociale bidrag og skat.

Den pågældende er formelt forpligtet til at fremlægge den skriftlige dokumentation, der måtte blive stillet krav om, herunder årlig indtægtsopgørelse i form af lønsedler eller reviderede regnskaber og en beediget eller attesteret erklæring om, at han ikke har andre indtægter i forbindelse med ny beskæftigelse, samt meddele institutionen ethvert forhold, der ville kunne ændre retten til godtgørelsen. I modsat fald udsætter den pågældende sig for de i artikel 86 i vedtægten fastsatte sanktioner.

5. På de i vedtægtens artikel 67 samt i artikel 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten anførte betingelser udbetales husstandstillæg, børnetilskud og uddannelsestillæg til den, der modtager den i stk. 1 fastsatte godtgørelse eller til den eller de personer, som i henhold til lovbestemmelser, efter retsafgørelse eller afgørelse truffet af den ansvarlige administrative myndighed har forældremyndigheden over barnet eller børnene, idet husstandstillægget beregnes på grundlag af denne godtgørelse.

6. Forudsat at den godtgørelsesberettigede ikke har indtægter fra lønnet beskæftigelse, har han for sig selv og for de gennem ham forsikrede personer ret til de i artikel 72 i vedtægten omhandlede sociale sikringsydelse, såfremt der betales bidrag til denne ordning, beregnet på grundlag af den i stk. 1 nævnte godtgørelse.

7. I den periode, i hvilken den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte har ret til godtgørelse, erhverves fortsat, dog maksimalt i 65 måneder, nye alderspensionsrettigheder på grundlag af den løn, der svarer til den pågældendes lønklasse og løntrin, på betingelse af at der i denne periode er indbetalt det i vedtægten fastsatte bidrag, beregnet på grundlag af denne løn, og uden at den samlede pension kan nå op over det i artikel 77, andet afsnit, i vedtægten fastsatte maksimumsbeløb. Ved anvendelsen af artikel 5 i bilag VIII til vedtægten anses denne periode for aktiv tjenestetid.

8. Med forbehold af artikel 1, stk. 1, og artikel 22 i bilag VIII til vedtægten har en ægtefælle, der overlever en forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansat, som er afgået ved døden på et tidspunkt, hvor den pågældende var berettiget til at modtage den i henhold til stk. 1 fastsatte månedlige godtgørelse, hvis ægteskabet har varet mindst et år på tidspunktet for dennes udtræden af tjenesten i institutionen, ret til en efterladtepension på 60 % af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte uden hensyn til anciennitet eller alder ville have været berettiget til på tidspunktet for sin død.

Den i første afsnit omhandlede efterladtepension må ikke være lavere end de i vedtægtens artikel 79, andet afsnit, fastsatte beløb. Den må dog under ingen omstændigheder være højere end den første udbetaling af den alderspension, som den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte ville have været berettiget til, hvis han stadig havde været i live og var blevet alderspensionsmodtager efter at have udtømt sine rettigheder til den nævnte godtgørelse.

Den i første afsnit fastsatte betingelse om ægteskabets varighed finder ikke anvendelse, såfremt der er et eller flere børn fra et ægteskab, som den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte har indgået, inden han udtrådte af tjenesten, for så

vidt den efterlevende ægtefælle forsørger eller har forsørget disse børn.

Det samme er tilfældet, hvis den forhenværende tjenstemands eller midlertidigt ansattes død skyldes en af de i artikel 17, andet afsnit, in fine, i bilag VIII til vedtægten nævnte omstændigheder.

9. Såfremt den forhenværende tjenestemand eller midlertidigt ansatte, der er berettiget til den i stk. 1 omhandlede godtgørelse, afgår ved døden, er de børn, som han har forsørgerpligt over for i henhold til artikel 2 i bilag VII til vedtægten, berettiget til børnepension på de i artikel 80, første, andet og tredje afsnit, i vedtægten samt artikel 21 i bilag VIII til vedtægten fastsatte betingelser.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

GODTGØRELSESPROCENT

Den godtgørelsesprocent, der er omtalt i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, fastsættes på grundlag af tjenstemandens eller den midlertidigt ansattes alder og anciennitet i tjenesten på fratrædelsestidspunktet i henhold til følgende skema:

Godtgørelsesniveau på grundlag af alder og anciennitet i tjenesten

Anciennitet \ Alder	Fra 55 til 56 år	Fra 57 til 58 år	Fra 59 til 60 år	Fra 61 til 62 år	Fra 63 og derover
	Fra 15 til 19 år	60,0 %	60,0 %	60,0 %	62,0 %
Fra 20 til 24 år	60,0 %	60,0 %	62,0 %	64,0 %	66,0 %
Fra 25 til 29 år	62,0 %	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %
30 år og derover	64,0 %	66,0 %	68,0 %	70,0 %	70,0 %

Alder og anciennitet i tjenesten fastsættes på grundlag af datoen for tjenstemandens eller den midlertidigt ansattes faktiske udtræden af tjenesten.

En afbalanceret anvendelse af disse betingelser på målgruppen af tjenstemænd og midlertidigt ansatte giver et gennemsnitligt maksimalt godtgørelsesniveau på 62,5 %.

Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber

(2002/C 181 E/19)

KOM(2002) 136 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

og midlertidigt ansatte i de politiske grupper i Europa-Parlamentet —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 13,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

I artikel 2 i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 indsættes som sekstende, syttende og attende led følgende ordlyd:

ud fra følgende betragtning:

»— modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [xxx] nr. [xxx]

(1) Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2804/00 ⁽²⁾, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forordning [xxx] nr. [xxx] af ... om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen.

— modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [yyy] nr. [yyy]

(2) Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2804/00, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forordning [yyy] nr. [yyy] af ... om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

— modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [zzz] nr. [zzz].«

Artikel 2

(3) Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2804/00, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forordning [zzz] nr. [zzz] af ... om særlige foranstaltninger vedrørende endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den dato den i artikel 1 omhandlede forordning træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 326 af 22.12.2000, s. 3.

Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

(2002/C 181 E/20)

KOM(2002) 136 endelig udg. — 2001/0028(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 16 og 22,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtning:

(1) Forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1198/98 ⁽²⁾, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forordning [xxx] nr. [xxx] af ... , om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen.

(2) Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 549/69, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1198/98, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forordning [yyy] nr. [yyy] af ... om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

(3) Forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 549/69, senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 1198/98, bør ændres, således at der tages hensyn til Rådets forord-

ning [zzz] nr. [zzz] af ... om særlige foranstaltninger vedrørende endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper i Europa-Parlamentet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 2 i forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 indsættes som litra p), litra q) og litra r) følgende ordlyd:

»p) modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [xxx] nr. [xxx]

q) modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [yyy] nr. [yyy]

r) modtagerne af den godtgørelse, der udbetales ved endelig udtræden af tjenesten i henhold til artikel 4 i forordning [zzz] nr. [zzz].«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den dato den i artikel 1 omhandlede forordning træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 3.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 517/94 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel

(2002/C 181 E/21)

KOM(2002) 167 endelig udg. — 2002/0081(ACC)

(Forelagt af Kommissionen den 8. april 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på en mere effektiv administrativ forvaltning bør tilsynsdokumentet i bilag VII i Rådets forordning (EF) nr. 517/94 ⁽¹⁾ opdateres, således at det bringes i overensstemmelse med det fælles fællesskabstilsynsdokument i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ⁽²⁾ og (EF) nr. 519/94 ⁽³⁾ sådan som ændret ved forordning (EF) nr. 139/96 ⁽⁴⁾. Af klarhedshensyn bør bestemmelserne i artikel 14 i forordning (EF) nr. 517/94 også omformuleres.
- (2) Der bør gives mulighed for at ansøge om og udstede tilsynsdokumentet elektronisk. I den forbindelse er det nødvendigt at ændre artikel 21 i forordning (EF) nr. 517/94 for at tillade elektronisk indgivelse af ansøgningen om det pågældende dokument.
- (3) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 517/94 om udvalgsproceduren bør tilpasses for at tage hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.
- (4) Proceduren i artikel 25, stk. 4, i forordning (EF) nr. 517/94 for indførelse af beskyttelsesforanstaltninger i hastetilfælde som omhandlet i artikel 13 i denne forordning er en variant af den tidligere »IIB«-procedure, som ikke er gyldig længere. Det er derfor ved anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger i hastetilfælde hensigtsmæssigt at anvende proceduren for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 6, litra c), første alternativ, i afgørelse 1999/468/EF.
- (5) Proceduren for anvendelse af almindelige beskyttelsesforanstaltninger i artikel 25, stk. 5, i forordning (EF) nr. 517/94 svarer til proceduren i artikel 6, litra c), andet

alternativ, i afgørelse 1999/468/EF, som er relevant ved anvendelse af sådanne beskyttelsesforanstaltninger.

- (6) Proceduren for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger under afsnit III i forordning (EF) nr. 517/94 bør derfor være den samme som for anvendelse af normale beskyttelsesforanstaltninger, nemlig den i artikel 6, litra c), andet alternativ, i afgørelse 1999/468/EF anførte, eftersom de to typer af foranstaltninger er tæt forbundne.
- (7) Af klarhedshensyn bør alle bestemmelser i forordning (EF) nr. 517/94 vedrørende udvalgsproceduren erstattes.
- (8) Ved implementeringen af forordning (EF) nr. 517/94 omfatter Forbundsrepublikken Jugoslavien Kosovo, som defineret i resolution 1244 af 10. juni 1999 fra FN's Sikkerhedsråd. I Kosovo har den internationale civiladministration (UNMIK) oprettet en separat toldadministration. Bilagene til denne forordning bør tilpasses for at tage højde for dette forhold.
- (9) Forordning (EF) nr. 517/94 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 517/94 ændres således:

- 1) I artikel 14 affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Varer, der er undergivet forudgående tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger på fællesskabsplan, kan kun bringes i fri omsætning, hvis der foreligger et importdokument.

I tilfælde af forudgående tilsynsforanstaltninger udstedes importdokumentet vederlagsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder; dette skal ske inden for højst fem arbejdsdage efter, at den nationale kompetente myndighed har modtaget en ansøgning fra en importør i Fællesskabet, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for at være modtaget af den nationale kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Importdokumentet udarbejdes på en formular svarende til den model, der er vist i bilag VII. Bestemmelserne i artikel 21 finder tilsvarende anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2878/2000 (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 60).

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2474/2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1138/98 (EFT L 159 af 3.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 21 af 27.1.1996, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 28.6.1999, s. 23.

I tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger udstedes et sådant dokument i overensstemmelse med afsnit IV.

2. Andre oplysninger end dem, der er omhandlet i stk. 1, kan kræves, når beslutningen om at indføre tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger træffes.«

2) Artikel 21 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Ansøgninger om importbevillinger udfærdiges på formularer, der svarer til en model, hvis nærmere udformning fastlægges efter den relevante procedure i artikel 25, stk. 2. De kompetente myndigheder kan på betingelser, som de selv fastsætter, tillade, at erklæringer indgives eller ansøgninger fremsendes eller overføres elektronisk. Dog skal alle dokumenter og bevisligheder være til rådighed for de kompetente myndigheder.«

b) I stk. 4 affattes andet afsnit således:

»Alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne artikel kan vedtages efter proceduren i artikel 25, stk. 2.«

3) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Tekstiludvalget

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Tekstiludvalget«, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, medmindre andet følger af stk. 3 og 4. Den frist, der er anført i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. For forhold henhørende under afsnit III i denne forordning bortset fra artikel 13 heri finder beskyttelsesproceduren efter artikel 6 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7 i samme afgørelse. Tidsfristen i artikel 6, litra b), fastsættes til en måned regnet fra Kommissionens vedtagelse af afgørelsen om beskyttelses-

foranstaltninger. Rådet kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve den af Kommissionen vedtagne afgørelse inden for en frist på tre måneder regnet fra tilstillelsen af Kommissionens afgørelse til Rådet, ellers betragtes afgørelsen som ophævet.

4. I tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger i hastetilfælde ifølge artikel 13 i denne forordning finder proceduren efter artikel 6 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7 i samme afgørelse. Tidsfristen i artikel 6, litra b), fastsættes til en måned regnet fra Kommissionens vedtagelse af afgørelsen om beskyttelsesforanstaltninger. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på tre måneder regnet fra tilstillelsen af Kommissionens afgørelse til Rådet.

5. Formanden kan på eget initiativ eller på anmodning af en af medlemsstaternes repræsentant høre udvalget om andre spørgsmål vedrørende denne forordnings virkemåde eller anvendelse.

6. Udvalget vedtager forretningsordenen«.

4. I artikel 3, stk. 3, art. 5, stk. 2, art. 6, stk. 2 og 3, art. 7, stk. 1, art. 8, stk. 2, art. 17, stk. 3 og 6, art. 20, art. 21, stk. 2, art. 22, 23 og 28 ændres ordene »efter den relevante fremgangsmåde i artikel 25« til »i overensstemmelse med proceduren i artikel 25, stk. 2«.

5) I bilagene foretages følgende ændringer:

a) I bilag IIIb og VI ændres »Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)« til »Forbundsrepublikken Jugoslavien (*)».

(*) Herunder Kosovo som defineret i resolution 1244 af 10. juni 1999 fra FN's Sikkerhedsråd.«

b) Bilag VII erstattes af teksten i bilag I til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

»BILAG VII

LISTE OVER ANGIVELSERNE I RUBRIKKERNE I TILSYNSDOKUMENTET

TILSYNSDOKUMENT

1. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)
2. Udstedelsesnummer
3. Sted og dato for indførsel
4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)
5. Klarerer/repræsentant, hvis relevant (navn og fuldstændig adresse)
6. Oprindelsesland/kode
7. Afsendelsesland/kode
8. Sidste gyldighedsdato
9. Varebeskrivelse
10. KN-kode og tekstilkategori
11. Mængde udtrykt i kilo (nettovægt) eller i supplerende enheder
12. Toldværdien i EUR, CIF ved EF's grænse
13. Supplerende bemærkninger, herunder:

Ansøgers bekræftelse:

Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro

Dato og sted

(underskrift) (stempel)

14. Den kompetente myndigheds påtegning

Dato og sted

(underskrift) (stempel)

Original til ansøgeren

Genpart til den kompetente myndighed

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

TILSYNSDOKUMENT

EKSEMPLAR TIL MODTAGEREN	1	1 Modtager (navn, fulstændig adress, land, momsnummer) ☐	2 Udstedelsesnummer
			3 Sted og dato for indførsel
			4 Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)
		5 Klarerer/repræsentant (hvis relevant) (navn, og fuldstændig adresse)	6 Oprindelsesland Kode
			7 Afsendelsesland Kode
			8 Sidste gyldighedsdato
1	9 Varebeskrivelse	10 KN-kode og tekstilkategori	
		11 Mængde udtrykt i kilo (nettovægt) eller i supplerende enheder	
		12 CIF-værdien i EUR ved EF's grænse	
13 Supplerende bemærkninger			
Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro.			
Dato:			
Sted:			
		Underskrift	Stempel
14 Den kompetente myndigheds påtegning			
Dato:			
Sted:			
		Underskrift	Stempel

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

TILSYNSDOKUMENT

EXEMPLAR TIL DEN KOMPETENTE MYNDIGHED	2	1 Modtager (navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer) ☐	2 Udstedelsesnummer	
			3 Sted og dato for indførsel	
			4 Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)	
		5 Klarer/errepræsentant, (hvis relevant) (navn og fuldstændig adresse)	6 Oprindelsesland	Kode
	7 Afsendelsesland		Kode	
	8 Sidste gyldighedsdato			
2	9 Varebeskrivelse	10 KN-kode og tekstilkategori		
		11 Mængde udtrykt i kg (nettovægt) eller i supplerende enheder		
		12 CIF-værdien i EUR ved EF's grænse		
13 Supplerende bemærkninger Undertegnede bekræfter hermed, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro. Dato: Sted: <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> Underskrift Stempel </div>				
14 Den kompetente myndigheds påtegning Dato: Sted: <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> Underskrift Stempel </div>				

15 AFSKRIVNINGER			
Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2.			
16 Nettomængde (nettomasse eller anden måleenhed med angivelse af enhed).		19 Tolddokument (art og nr.) eller Partiallicens nr. og afskrivningsdato	20 Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift
17 I tal	18 Den afskrevne mængde i bogstaver		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.«